Aratus. 1828.

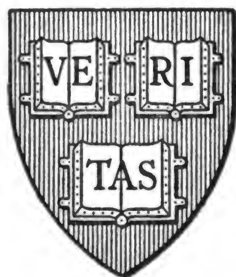

ARATUS

CUM SCHOLIIS.

RECOGNOVIT

IMMANUEL BEKKERUS.

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GE. REIMERI

A. 1828.

I. Vaticanus 1910 bombycinus vel chartaceus, f. max., fol. 126, fragmenta habet a pluribus manibus scripta Lycophronis, Dionysii Periegetae, Operum Hesiodeorum et Scuti, Arati denique versus 642, additis ubique scholiis, quorum quae Arati sunt, desinunt in v. 290, postquam manus recentior incepit a v. 285. antiquiori manui simimilis quae Vaticanorum quartum scripsit, 1692, bombycinum, fol. 207, ab initio mutilum. is etiam Periegetam habet et ab aliis manibus alia multa.

K. Casanatensis O. Praedicatorum Minervitanorum J. II. 6. hic bombycinus est, f. max., fol. 85, quibus insunt Periegeta cum Eustathio suo, Aratus, Hesiodi Theogonia et a manu recentiore Scuti versus 321.

L. Laurentianus plut. 28 cod. 37. scriptus ab Ioanne Scutariota Thessalo Florentiae anno 1464. *emi ego hunc librum Angelus Politianus de heredibus Pauli medici et astronomi Florentini.*

M. Venetus Marcianus 476, membr., f. max., fol. 62, antiquus. habet etiam Lycophronem. titulo caret.

N. Venetus Marcianus 480, membr., f. max., fol. 442. insunt cum scholiis suis Oppianus, Theocritus, Periegeta, Nicander, Aglaias Byzantius *πρὸς τὰς ἀρχομένας ἀποχύσεις, περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν*, Aratus, Hesiodus, Apollonius Rhodius, Orphei Argonautica et hymni, Callimachus. *κτῆμα Βησσαριῶνος*. manus Ioanni Rhoso similis.

qui praeter hos in Marciana sunt Arati codices duo, 317 et 465, recentiores sunt, chartacei ambo et quadrati, a Planudeis versibus liberi.

O. Palatinus (in Vaticano) 137, chart., quadr., fol. 153, quorum 127 Theoni data in Ptolemaei canones commentanti et astronomis aliis. Arati desunt versus 454—511. hoc ego non ultra v. 67 usus sum.

Scholia autem non ad codices contuli (habebant ea *ABDEHIKMN* et Vaticanus 1692), sed collatis inter se, quae Buhlius duo una edidit, exemplis utcunque et correxi et supplevi.

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, τὸν οὐδέποτ᾽ ἄνδρες ἐῶμεν
ἄῤῥητον· μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,
πᾶσαι δ᾽ ἀνθρώπων ἀγοραί, μεστὴ δὲ θάλασσα
καὶ λιμένες· πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες.
τοῦ γὰρ καὶ γένος εἰμέν· ὁ δ᾽ ἤπιος ἀνθρώποισιν
δεξιὰ σημαίνει, λαοὺς δ᾽ ἐπὶ ἔργον ἐγείρει
μιμνήσκων βιότοιο· λέγει δ᾽ ὅτε βῶλος ἀρίστη
βουσί τε καὶ μακέλῃσι, λέγει δ᾽ ὅτε δεξιαὶ ὧραι
καὶ φυτὰ γυρῶσαι καὶ σπέρματα πάντα βαλέσθαι.
αὐτὸς γὰρ τάγε σήματ᾽ ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν
ἄστρα διακρίνας· ἐσκέψατο δ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν
ἀστέρας, οἵ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνοιεν
ἀνδράσιν ὡράων, ὄφρ᾽ ἔμπεδα πάντα φύωνται.
τῷ μιν ἀεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἱλάσκονται.
χαῖρε, πάτερ, μέγα θαῦμα, μέγ᾽ ἀνθρώποισιν ὄνειαρ
αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή. χαίροιτε δὲ Μοῦσαι
μειλίχιαι μάλα πᾶσιν· ἐμοί γε μὲν ἀστέρας εἰπεῖν
ᾗ θέμις εὐχομένῳ τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν.
Οἱ μὲν ὁμῶς πολέες τε καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἰόντες
οὐρανῷ ἕλκονται πάντ᾽ ἤματα συνεχὲς αἰεί·
αὐτὰρ ὅγ᾽ οὐδ᾽ ὀλίγον μετανίσσεται, ἀλλὰ μάλ᾽ αὔτως
ἄξων αἰὲν ἄρηρεν, ἔχει δ᾽ ἀτάλαντον ἁπάντη

1. ἀρχώμεθα pr *O*, ἀρχόμεσθα *F*. οὔποτ᾽ *O*. 2. ὑγυιαὶ *C*. 5. καὶ om *C* et pr *M*. γένους *C*. εἶμεν *ADFGHIKLM* et γρ *B*: * (i. e. ceteri codices) ἐσμέν. 7. ὅτι *E*. ἀρίστου *CO*. 8. τε] καὶ *K*. μακέλλῃσι *GI*. 10. τάγε *BEFGHIKLMN*, τάτε *CO*: * τάδε. 12. κε] τε *E*. μάλιαστα *O*. τετυμμένα *K*. 13. ὁράων *F*. φύονται *F*, γένωνται *D*. 14. ἀεὶ om *I*. ὕστερον *K*. ἁλίσκονται *D*. totum versum om *F*. 15. θαῦμα [χάρμα] *AK*. 16. χαίρετε *FHKM*. 17. πᾶσιν [αι] *L*, om *CO*: * πᾶσαι. ἔμοιγε *HIM*. 18. εἰ *CO*. 19. ἰόντες γρ *G*: * ἐόντες. 20. ἄματα *F*. 21. ὅδ᾽ *BEN*. μετανείσεται *L*. 22. ἤρηρεν *C*.

μεσσηγὺς γαῖαν, περὶ δ' οὐρανὸν αὐτὸν ἀγινεῖ.
καί μιν πειραίνουσι δύω πόλοι ἀμφοτέρωθεν·
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐπίοπτος, ὁ δ' ἀντίος ἐκ βορέαο
ὑψόθεν ὠκεανοῖο· δύω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι
Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέονται Ἅμαξαι.
αἱ δ' ἤτοι κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἰξύας αἰὲν ἔχουσιν
ἀλλήλων, αἰεὶ δὲ κατωμάδιαι φορέονται,
ἔμπαλιν εἰς ὤμους τετραμμέναι. εἰ ἐτεὸν δή,
Κρήτηθεν κεῖναί γε Διὸς μεγάλου ἰότητι
οὐρανὸν εἰσανέβησαν, ὅ μιν τότε κουρίζοντα
Δίκτῳ ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο,
ἄντρῳ ἐγκατέθεντο καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτόν,
Δικταῖοι Κούρητες ὅτε Κρόνον ἐψεύδοντο.
καὶ τὴν μὲν Κυνόσουραν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
τὴν δ' ἑτέρην Ἑλίκην. Ἑλίκῃ γε μὲν ἄνδρες Ἀχαιοί
εἰν ἁλὶ τεκμαίρονται ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν·
τῇ δ' ἄρα Φοίνικες πίσυνοι περόωσι θάλασσαν.
ἀλλ' ἡ μὲν καθαρὴ καὶ ἐπιφράσσασθαι ἑτοίμη
πολλὴ φαινομένη Ἑλίκη πρώτης ἀπὸ νυκτός·
ἡ δ' ἑτέρη ὀλίγη μέν, ἀτὰρ ναύτῃσιν ἀρείων·
μειοτέρῃ γὰρ πᾶσα περιστρέφεται στροφάλιγγι·
τῇ καὶ Σιδόνιοι ἰθύντατα ναυτίλλονται.
Τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρας οἵη ποταμοῖο ἀποῤῥώξ
εἱλεῖται μέγα θαῦμα, Δράκων, περί τ' ἀμφί τ' ἐαγώς
μυρίος· αἱ δ' ἄρα οἱ σπείρης ἑκάτερθε φέρονται
Ἄρκτοι, κυανέου πεφυλαγμέναι ὠκεανοῖο.

23. *μεσηγὺς M.* *οὐρανὸν FM: * οὐρανός.* *αὐτὸν N.* 24. *περαίνωσι K.* *δύο AI.* *πόλλοι A.* 26. *ὠκεανοῖο] ἐκ βορέαο M.* *ἔχουσιν CO.* 27. *ἅμα τροχόωσαι CO, ἁματροχόωσι HM.* *δὲ CO.* 28. *δ' ἤτοι M: * δήτοι.* *μὲν* om *I.* 29. *κατωμάδιοι φέρονται CO.* 31. *ἐκεῖναι O.* *γε] δὲ CO,* om *I.* *τότε ABCDEGIMNO: * ποτὲ.* 32. *ἐσανέβησαν M.* 34. *ἐγκατέθητο C.* *ἔτραφον E, ἔστρεφον F.* 35. *κουρῆτες IKLO.*
δον
ἐψεύσαντο O, ἐψεύσαντο C. 36. *καὶ] οἱ ABCDEFHKLMNO* et *γρ G.* 37. *ἑτέραν BIN.* *τε GI.* 38. *ἐν H.* 40. *κἀθαρὴ O.* *ἐπιφράσασθαι ACDEFHIKMO, ἐπιφράσσεσθαι BGN.* 41. *ἄπο F.* versus 42 et 44 om *CO.* 43. *μειοτέρῃ] προτέρῃ CO.* 44. *καὶ* om *F.* *σινδόνοι K.* *ναυτίλονται F.* 45. *ἀμφοτέρους K.* 46. *περί] ὑπό CO* et *γρ B.* 47. *μύριος D.* *αἱ] ἐκ BEN.* *φέρονται GI* et *γρ M: * φύονται.* 48. *κυανέοιο ADGI.*

αὐτὰρ ὅγ' ἄλλην μὲν νεάτῃ ἐπιτείνεται οὐρῇ,
ἄλλην δὲ σπείρῃ περιτέμνεται. ἡ μέν οἱ ἄκρη
οὐρὴ πὰρ κεφαλὴν Ἑλίκης ἀποπαύεται ἄρκτου·
σπείρῃ δ' ἐν Κυνόσουρα κάρη ἔχει· ἡ δὲ κατ' αὐτὴν
εἰλεῖται κεφαλήν, καί οἱ ποδὸς ἔρχεται ἄχρις,
ἐκ δ' αὖτις παλίνορσος ἀνατρέχει. οὐ μὲν ἐκείνῃ
οἰόθεν, οὐδ' οἶος κεφαλῇ ἐπιλάμπεται ἀστήρ,
ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν· εἷς δ' ὑπένερθεν
ἐσχατιὴν ἐπέχει γένυος δεινοῖο πελώρου.
λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη, νεύοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν
ἄκρην εἰς Ἑλίκης οὐρήν· μάλα δ' ἐστὶ κατ' ἰθὺ
καὶ στόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νειάτῳ οὐρῇ.
κείνη που κεφαλὴ τῇ νίσσεται, ἧχί περ ἄκραι
μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν.

Τῆς δ' ἀγχοῦ μογέοντι κυλίνδεται ἀνδρὶ ἐοικὸς
εἴδωλον. τὸ μὲν οὔτις ἐπίσταται ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
οὐδ' ὅτινι κρέμαται κεῖνος πόνῳ, ἀλλά μιν αὔτως
Ἐγγόνασιν καλέουσι. τὸ δ' αὖτ' ἐν γούνασι κάμνον
ὀκλάζοντι ἔοικεν· ἀπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
χεῖρες ἀείρονται· τάνυται γε μὲν ἄλλυδις ἄλλη
ὅσσον ἐπ' ὀργυιήν. μέσσῳ δ' ἐφύπερθε καρήνῳ
δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρον ἔχει σκολιοῖο Δράκοντος.

Αὐτοῦ κἀκεῖνος Στέφανος, τὸν ἀγαυὸν ἔθηκεν
σῆμ' ἔμεναι Διόνυσος ἀποιχομένης Ἀριάδνης,
νώτῳ ὑποστρέφεται κεκμηότος εἰδώλοιο.

49. ἐπιτείνεται CO, ὑποτείνεται DGIM et γρ BF, ἐπιτέλλεται γρ M, ὑποτέμνεται L: * ἀποτέμνεται. 51. πρὸς GI. $\overset{\text{ἀνα}}{\text{ἀποπαύεται}}$ B, ἀναπαύεται D. 52. κάρην D.
52. κάρην D. 54. αὐτῆς L. plerique ἐκείνη. 55. οἷος D. ἐπιτέλλεται γρ M. 56. δύω O. 56. κροτάφοιο F. δ' post εἷς om K. 59. οὐράν K. μάλιστα FHKM. 60. δεξιὰ D. νεάτῳ D, νειάτη GI. 61. κεῖνου corr A. νείσσεται L, νίσεται DI, νήχεται B et γρ L. 62. σμίγονται I. ἀνατολαὶ IKO. ἀλλήλαισι CO, ἀλλήλοισι N. 63. τῇ GI.
65. οὐδ' ὅτινι DM, οὐδ' ὥτινι GI, οὐδ' ὅτ' ἐνὶ K. πόνος BEGHIKLN et pr A. 66. ἐνγόνασι BDG. 67. ὀκνάζοντι K. ἀπ' C. 68. μιν G. 69. ἐπ' BCEFHKLMN et corr A, εἰς I: * ἐς. ὀργυὴν H. μέσω N, μέσσου corr A.
71. ἀγαυὸς ABCFILMN, $\overset{\text{ν}}{\text{ἀγαυὸς}}$ GH, $\overset{\text{ν}}{\text{ἀγαυὸς}}$ F, αὐγαὸς D. 72. ἔμμεναι DIM. διόνυσσος IM. ἀποιχόμενος I. 73. ὑποςρέφοντι K, ἐπιςρέφεται E, κεκμηότος ACDFGHILM: * κεκμηκότος.

Νώτῳ μὲν Στέφανος πελάει, κεφαλῇ γε μὲν ἄκρῃ
σκέπτεο πὰρ κεφαλὴν Ὀφιούχεον, ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
αὐτὸν ἐπιφράσσαιο φαεινόμενον Ὀφιοῦχον·
τοῖοί οἱ κεφαλῇ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὦμοι
εἴδονται. κεῖνοί γε καὶ ἂν διχόμηνι σελήνῃ
εἰσωποὶ τελέθοιεν· ἀτὰρ χέρες οὐ μάλα ἶσαι·
λεπτὴ γὰρ καὶ τῇ καὶ τῇ ἐπιδέδρομεν αἴγλη.
ἀλλ' ἔμπης κἀκεῖναι ἐπόψιαι· οὐ γὰρ ἐλαφραί.
ἀμφότεραι δ' Ὄφιος πεπονείαται, ὅς ῥά τε μέσσον
δινεύει Ὀφιοῦχον· ὁ δ' ἐμμενὲς εὖ ἐπαρηρὼς
ποσσὶν ἐπιθλίβει μέγα θηρίον ἀμφοτέροισιν,
Σκορπίον, ὀφθαλμῷ τε καὶ ἐν θώρηκι βεβηκὼς
ὀρθός. ἀτάρ οἱ Ὄφις γε δύο στρέφεται μετὰ χερσίν,
δεξιτερῇ ὀλίγος, σκαιῇ γε μὲν ὑψόθι πολλός.
καὶ δή οἱ Στεφάνῳ παρακέκλιται ἄκρα γένεια·
νειόθι δὲ σπείρης μεγάλας ἐπιμαίεο Χηλάς.
ἀλλ' αἱ μὲν φαέων ἐπιδευέες οὐδὲν ἀγαυαί.
Ἐξόπιθεν δ' Ἑλίκης φέρεται ἐλάοντι ἐοικὼς
Ἀρκτοφύλαξ, τόν ῥ' ἄνδρες ἐπικλείουσι Βοώτην,
οὕνεχ' ἁμαξαίης ἐπαφώμενος εἴδεται Ἄρκτου.
καὶ μάλα πᾶς ἀρίδηλος· ὑπὸ ζώνῃ δέ οἱ αὐτὸς
ἐξ ἄλλων Ἀρκτοῦρος ἑλίσσεται ἀμφαδὸν ἀστήρ.

74. μὴν FG. 75. ὀφιούχεον ABDFGHLM: ὀφιούχοιο K, * ὀφιούχου. 76. ἐπιφράσαιο ACDGI. 77. τοῖον D. οἱ om C. ἐπικείμενοι EFHN, $\overset{\text{ὑπο}}{\text{ἐπικείμενοι}}$ B. 78. ἀνδιχόμηνι DF, ἐν διχόμηνι E. 79. εἰσωποὶ CFHM: * ἰσωποί. εἴδονται DGI et γρ B. χεῖρες FHM. μάλ' ἶσαι M. 80. priorem καὶ dederunt DK. ἐπιδέδρομεν ACDFGHIKLM: * ἐξεπιδέδρομεν, B quidem in mg posito ὁμῶς. 81. ἀμαυραί BEFGHKLN et γρ A. 82. ὄφεος L. πεπονήαται ACDGL. ὅς ῥα μάλιστα BEFHKLN. 84. ποσὶν I. 85. θώρακι BCDGI. 86. αὐτάρ FGIK. δύω BCDEGHIKLMN. 87. $\overset{\text{ε}}{\text{ὑψόθι}}$ B. πολλόν L. 88. παρακέκλιται ACFHKLM, $\overset{\text{αρα}}{\text{περικέκλιται}}$ G, παραβέβλητ' BEN: * περικέκλιται. 90. οὐδὲ AI, οὐ μὲν C. 91. ἐξόπισθεν HIKL. omittit versum N. 92. ῥ' om A. 93. οὕνεκ' ἁμαξαίης CL. versum 94 post 97 ponit K. 94. παῖς F. αὐτοῦ F.

Ἀμφοτέροισι δὲ ποσσὶν ὑποσκέπτειο Βοώτεω
Παρθένον, ἥ ῥ' ἐν χερσὶ φέρει Στάχυν αἰγλήεντα.
εἴτ' οὖν Ἀστραίου κείνη γένος, ὅν ῥά τέ φασιν
ἄστρων ἀρχαῖον πατέρ' ἔμμεναι, εἴτε τευ ἄλλου,
εὔκηλος φορέοιτο. λόγος γε μὲν ἐντρέχει ἄλλος
ἀνθρώποις, ὡς δῆθεν ἐπιχθονίη πάρος ἦεν,
ἤρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη, οὐδέ ποτ' ἀνδρῶν
οὐδέ ποτ' ἀρχαίων ἠνήνατο φῦλα γυναικῶν,
ἀλλ' ἀναμὶξ ἐκάθητο καὶ ἀθανάτη περ ἐοῦσα.
καί ἑ Δίκην καλέεσκον· ἀγειρομένη δὲ γέροντας
ἠέ που εἰν ἀγορῇ ἢ εὐρυχόρῳ ἐν ἀγυιῇ,
δημοτέρας ἤειδεν ἐπισπέρχουσα θέμιστας.
οὔπω λευγαλέου τότε νείκεος ἠπίσταντο,
οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ·
αὔτως δ' ἔζωον. χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
καὶ βίον οὔπω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον·
ἀλλὰ βόες καὶ ἄροτρα καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
μυρία πάντα παρεῖχε Δίκη, δώτειρα δικαίων.
τόφρ' ἦν ὄφρ' ἔτι γαῖα γένος χρύσειον ἔφερβεν.
ἀργυρέῳ δ' ὀλίγη τε καὶ οὐκέτι πάμπαν ὁμοίη
ὡμίλει, ποθέουσα παλαιῶν ἤθεα λαῶν.
ἀλλ' ἔμπης ἔτι κεῖνο κατ' ἀργύρεον γένος ἦεν.
ἤρχετο δ' ἐξ ὀρέων ὑποδείελος ἠχηέντων

96. *ποσὶν I.* *ὑποσκέπτειο* Buttmannus: *ὑποσκέπτεο CDGI* et correcto ultimo *ε B*, *ὑποσκέπταιο E*, *ὑποσκεπτε* corr *A*, *ὑποσκέπτοιο HKLM*, *ὑποσκέπτου N*, * *ὑποσκέψαιο.* *βοώτεω CD*
εω
GIM, *βοώτου B*: * *βοώτου.* 97. *χειρὶ AC.* *φέροι M.*
ον
98. *γῶνος L.* 99. *ἀρχαῖον DGIKM*: *ἀρχαίων A*, * *ἀρχαίων.*
τευ
πατέρ' ἔμμεναι] *πρέμμεναι I.* *του B*, *του EI.* 100. *εὔκελος F.* *φέροιτο K.* *μὴν EFHKN.* 101. *ἀνθρώπους CEFHKLMN.* *ὥς E.* *πάρος*] *παρθένος G.* 102. *κατ' ἐναντίον C.* 105. *δὲ*] *δέ τε BN.* 106. *ἐν GK.* *εὐρυχώρῳ*
ὁ
ABDEIKN, *εὐρυχώρῳ H.* *ἀγυιᾶ G.* 107. *δημοτέρους Σ.* *ἐπισπεύδουσα C.* 109. *πολυμεμφέος AG* et *γρ M.*
111. *κίον N.* *ἀπόπροθι I.* 113. *δότειρα AFGHIN*, *γε δότειρα E*, *τε δότειρα B.* *δικαίων*] *λαῶν ADGI*, *πότνα θεάων γρ B.*
115. *ὁμοίη ADGIL* et *γρ B.* 117. *εἶεν H.*

μουνάξ. οὐδέ τεῳ ἐπεμίσγετο μειλιχίοισιν·
ἀλλ' ὁπότ' ἀνθρώπων μεγάλας πλήσαιτο κολώνας,
ἠπείλει δὴ ἔπειτα καθαπτομένη κακότητος,
οὐδ' ἔτ' ἔφη εἰσωπὸς ἐλεύσεσθαι καλέουσιν.
οἵην χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο
χειροτέρην· ὑμεῖς δὲ κακώτερα τεξείεσθε.
καὶ δή που πόλεμοι, καὶ δὴ καὶ ἀνάρσιον αἷμα
ἔσσεται ἀνθρώποισι, κακοῖς δ' ἐπικείσεται ἄλγος.
ὣς εἰποῦσ' ὀρέων ἐπεμαίετο, τοὺς δ' ἄρα λαοὺς
εἰς αὐτὴν ἔτι πάντας ἐλίμπανε παπταίνοντας.
ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγένοντο,
χαλκείη γενεή, προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες,
οἳ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
εἰνοδίην, πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων,
καὶ τότε μισήσασα Δίκη κείνων γένος ἀνδρῶν
ἔπταθ' ὑπουρανίη· ταύτην δ' ἄρα νάσσατο χώρην,
ἧχί περ ἐννυχίη ἔτι φαίνεται ἀνθρώποισιν
Παρθένος, ἐγγὺς ἐοῦσα πολυσκέπτοιο Βοώτεω.
Τῆς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὤμων εἱλίσσεται ἀστὴρ
[δεξιτερῇ πτέρυγι· Προτρυγητὴρ δ' αὖτε καλεῖται·]
τόσσος μὲν μεγέθει, τοίῃ δ' ἐγκείμενος αἴγλῃ,

119. μοῦναξ *F*, μουνὲξ *N*. οὐδέ τεῳ *BEFHLMN* cum pr *A* et corr *I*: οὐδέ τῳ *CDGK*, οὐδετέρῳ pr *I* et corr *A*.
ἐπι
απεμίσγετο *B*. μειλιχίῃσιν *ACGI*. 121. δ' ἔπειτα *G*. 122. ἰσωπὸς *DGKL*. χατέουσιν corr *A*. 123. χρύσεοι *K*.
οι
124. τεξείεσθαι *K*. 125. πόλεμος *B*, πόλεμος *EN*, πολέμοιο *I*.
που
δὴ καὶ] δή που *L*: om καὶ *ABDEFGHKN*. ἀνάρσιον *B*. 126. εἴσετ' ἐν ἀνθρώποισι *I*. κακοῖς *BEN*, κακῶν *AFHILM*, κακὸν *DGK* et γρ *B*, κακοῦ *C*. δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή *I* et corr *A*. 127. ἐπεβαίνετο *K*. 128. ἔτι πάντας *BGHKLMN* et pr *A*,
ε
ἐπιπάμπαν *I*: * ἔτι πάμπαν. ἐλίπανε *F*. 129. ἐτέθνασαν *B*, ἐτέθνεσαν *CI*. ἐλίποντο *I*. 130. ὀλοώτατον *C*. ἀνδρῶν *I*. 131. κακόεργον *K*. 132. ἐπαύσαντ' *K*. 134. ἔπτατ' ἐπουρα-
ὑπ
νίη *EFHKLN*, ἔπτατ' ἐπουρανίη *B*. ἂρ ἐνάσσατο *AG*, ἄρ' ἐνάσσατο *I*. χώραν *G*. 135. ἔτι om *I*. 136. πολυσκεπτοῖο *C*, περισκέπτοιο mg *B*, πολυσκέπταο *E*, πολυσκέπτεο *F*, πολυσκέπεο *N*.
εω
βοώτεω *CDGIM*, βοώτου *B*: * βοώτου. 137. ἐλίσσεται *BHKMN*, ἐλίσσεται *I*. versum 138 om *F*. 139. τόσος *M*. τοιῆδ' *BDEFGHKMN* et pr *A*, τόσση δ' *I* et corr *A*.

οἷος καὶ μεγάλης οὐρὴν ὑποφαίνεται Ἄρκτου.
δεινὴ γὰρ κείνη, δεινοὶ δέ οἱ ἐγγύθεν εἰσὶν
ἀστέρες· οὐκ ἂν τούς γε ἰδὼν ἐπιτεκμήραιο,
οἷός οἱ πρὸ ποδῶν φέρεται καλός τε μέγας τε,
εἷς μὲν ὑμωμαίων, εἷς δ' ἰξυόθεν κατιόντων,
ἄλλος δ' οὐραίοις ὑπὸ γούνασιν. ἀλλ' ἄρα πάντες
ἁπλόοι ἄλλοθεν ἄλλος ἀνωνυμίῃ φορέονται.

Κρατὶ δέ οἱ Δίδυμοι, μέσσῃ δ' ὕπο Καρκίνος ἐστίν·
ποσσὶ δ' ὀπισθοτέροισι Λέων ὕπο καλὰ φαείνει.
ἔνθα μὲν ἠελίοιο θερείταταί εἰσι κέλευθοι·
αἱ δέ που ἀσταχύων κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι
ἠελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντι.
τῆμος καὶ κελάδοντες ἐτησίαι εὐρέϊ πόντῳ
ἀθρόοι ἐμπίπτουσιν, ὁ δὲ πλόος οὐκέτι κώπαις
ὥριος. εὐρεῖαί μοι ἀρέσκοιεν τότε νῆες,
εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχοιεν.

Εἰ δέ τοι Ἡνίοχόν τε καὶ ἀστέρας Ἡνιόχοιο
σκέπτεσθαι δοκέει, καί τοι φάτις ἤλυθεν Αἰγός,
αὐτῆς ἠδ' Ἐρίφων, οἵτ' εἰν ἁλὶ πορφυρούσῃ
πολλάκις ἐσκέψαντο κεδαιομένους ἀνθρώπους,
αὐτὸν μέν μιν ἅπαντα μέγαν Διδύμων ἐπὶ λαιά
κεκλιμένον δήεις· Ἑλίκης δέ οἱ ἄκρα κάρηνα
ἀντία δινεύει. σκαιῷ δ' ἐπελήλαται ὤμῳ
Αἲξ ἱερή, τὴν μέν τε λόγος Διὶ μαζὸν ἐπισχεῖν·
Ὠλενίην δέ μιν Αἶγα Διὸς καλέουσ' ὑποφῆται.
ἀλλ' ἡ μὲν πολλή τε καὶ ἀγλαή· οἱ δέ οἱ αὐτοῦ
λεπτὰ φαείνονται Ἔριφοι καρπὸν κάτα χειρός.

140. οἷος om *C.* μεγάλην *CDI*, μεγάλην[ς] *M.* 141. δεινοὶ] δεινοῖο *C.* 142. γ' εἰδὼν *D.* post 142 *BEN* addunt οἵ μιν πᾶσαν ὄπισθεν ἑλισσόμενοι τυπόωσιν, *B* quidem in mg positis ἀστέρας οἵ μιν ὄπισθεν. 143. τοῖός *A.* φαίνεται *EFGHKN* et mg *B.* 144. ὑπ' ὠμαίων *BD*, ὑπ'. ὁμαίων *F.* 145. ὑραίοις *F.* 146. ἄλλος] δ' ἄλλος *DG* et rc *B.* 147. μέσῃ ὑπὸ *M.* καρκίνος — 148. λέων ὑπὸ om *N.* 148. ὀπισθοτέροισι *ACEF GHIKLM*: * ἀμφοτέροισι. 150. φορέονται *L.* 152. ἐτήσιοι *IK.* 154. μοι] μὲν *I.* 155. δὴ *K.* 156. τοι] τι *F.* 157. δοκέει *IL*: * δοκέοι. 158. ὅτ' *I.* πορφυρούσῃ *ADEF GHILMN*: πορφυρούσῃ[ε] *B*, * πορφυρεούσῃ. 159. κε ῥαιομένους γρ *L.* 160. λαιά *ACDGK*: * λαιᾶ. 161. κεκλιμένος *E.* 162. δινεύω *E.* ἐπιλήλασται *N.* 163. τε[τι] *B.* 165. πολλή] καθαρή *I.* ἀγαυή *DG.* δέ *DEF*: * δὲ. αὐτοὶ *D.*

Πὰρ ποσὶ δ' Ἡνιόχου κεραὸν πεπτηότα Ταῦρον
μαίεσθαι. τὰ δέ οἱ μάλ' ἐοικότα σήματα κεῖται·
τοίη οἱ κεφαλὴ διακέκριται· οὐδέ τις ἄλλῳ
σήματι τεκμήραιτο κάρη βοός, οἷά μιν αὐτοὶ
ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι τυπόωσιν.
καὶ λίην κείνων ὄνομ' εἴρεται, οὐδέ τοι αὕτως
νήκουστοι Ὑάδες. ταὶ μέν ῥ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
Ταύρου βεβλέαται· λαιοῦ δὲ κεράατος ἄκρον
καὶ πόδα δεξιτερὸν παρακειμένου Ἡνιόχοιο
εἷς ἀστὴρ ἐπέχει, συνεληλάμενοι δὲ φέρονται.
ἀλλ' αἰεὶ Ταῦρος προφερέστερος Ἡνιόχοιο
εἰς ἑτέρην καταβῆναι, ὁμηλυσίῃ περ ἀνελθών.
Οὐδ' ἄρα Κηφῆος μογερὸν γένος Ἰασίδαο
αὕτως ἄῤῥητον κατακείσεται· ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἦλθεν, ἐπεὶ Διὸς ἐγγίθεν ἦσαν.
αὐτὸς μὲν κατόπισθεν ἐὼν Κυνοσουρίδος Ἄρκτου
Κηφεύς, ἀμφοτέρας χεῖρας τανύοντι ἐοικώς·
ἴση οἱ στάθμη νεάτης ἀποτείνεται οὐρῆς
ἐς πόδας ἀμφοτέρους, ὅσση ποδὸς ἐς πόδα τείνει.
αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης ὀλίγον κε μεταβλέψειας
πρώτης ἱέμενος καμπῆς μεγάλοιο Δράκοντος.
Τοῦ δ' ἄρα δαιμονίη προκυλίνδεται οὐ μάλα πολλὴ
νυκτὶ φαεινομένη παμμήνιδι Κασσιέπεια·
οὐ γάρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπημοιβοὶ γανόωσιν

169. τοῖον [η] *M.* οἱ om *AI.* ἄλλω [ος] *A*, ἄλλος *C.*
170. σήματα *B.* κάρηνα *I.* αὐτὸν *C*, αὐτὸς *L.*
172. οὔνομ' *BDFHMN.* εἴρεαι *BEHN* et corr *F*, εἴρηται *AK* et pr *F.* τι *C.* αὔτως *D.* 173. ἀνήκουσται *I.* ῥ' om *F.*
174. ταύρῳ *L.* κέρατος *F.* 175. παρακειμένου I. H. Vossius ex Hipparcho: codices παρακείμενον. 176. συνεληλαμένοι *BCEFGLN.* 177. ἀεὶ *MN.* προφερέστατος *CI.*
178. ὁμιλυσίη *K.* 179. μογερὸν] ἱερὸν *I.* ἰαυΐδαο *D.*
180. αὔτως *D.* ἄρρηκτον *K.* 181. ἐγγὺς *G.*
182. κατόπιν *C.* ἰὼν *I.* 184. οὐρῆς] ἄρκτου *ACDGI* et γρ *BM.* 185. ἀμφοτέρας *N.* ὅση *HMN.* 186. ὑπὸ *K.* κε om *G.* 187. πρώτης *C*: πρώτην [ης] *L*, * πρώτην. ἱέμενος *D*, ἱέμενον *C.* καμπῆς *C*: καμπὴν [ῆς] *L*, * καμπὴν. 188. οὐ μάλα] οὐδ' ἄρα *AI.* 189. φαεινομένη *ABCDEFGIMN*: * φαεινομένη. Buttmannus νυκτὶ δὲ φαινομένη. κασιέπεια *F.*
190. οὐ] ἢ Vindobonensis.

ἀστέρες, οἵ μιν πᾶσαν ἐπιῤῥήδην στιχόωσιν.
οἵην δὲ κλῇϊδι θύρην ἔντοσθ' ἀραρυῖαν
δικλίδ' ἐπιπλήσσοντες ἀνακρούουσιν ὀχῆες,
τοῖοί οἱ μουνὰξ ὑποκείμενοι ἰνδάλλονται
ἀστέρες. ἡ δ' αὔτως ὀλίγων ἀποτείνεται ὤμων
ὀργυιήν. φαίης κεν ἀνιάζειν ἐπὶ παιδί.
Αὐτοῦ γὰρ κἀκεῖνο κυλίνδεται αἰνὸν ἄγαλμα
Ἀνδρομέδης ὑπὸ μητρὶ κεκασμένον. οὐ σε μάλ' οἴω
νύκτα περισκέψασθαι, ἵν' αὐτίκα μᾶλλον ἴδηαι·
τοίη οἱ κεφαλή, τοῖοι δέ οἱ ἀμφοτέρωθεν
ὦμοι καὶ πόδες ἀκρότατοι καὶ ζώματα πάντα.
ἀλλ' ἔμπης κἀκεῖθι διωλενίη τετάνυσται,
δεσμὰ δέ οἱ κεῖται καὶ ἐν οὐρανῷ· αἱ δ' ἀνέχονται
αὐτοῦ πεπταμέναι πάντ' ἤματα χεῖρες ἐκεῖναι.
Ἀλλ' ἄρα οἱ καὶ κρατὶ πέλωρ ἐπελήλαται Ἵππος
γαστέρι νειαίρῃ· ξυνὸς δ' ἐπιλάμπεται ἀστὴρ
τοῦ μὲν ἐπ' ὀμφαλίῳ, τῆς δ' ἐσχατόωντι καρήνῳ.
οἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς ἄλλοι ἐπὶ πλευράς τε καὶ ὤμους
Ἵππου δεικανόωσι διασταδὸν ἶσα πέλεθρα,
καλοὶ καὶ μεγάλοι. κεφαλὴ δέ οἱ οὐδὲν ὁμοίη,
οὐδ' αὐχὴν δολιχός περ ἐών. ἀτὰρ ἔσχατος ἀστὴρ
αἰθομένης γένυος καί κεν προτέροις ἐρίσειεν
τέτρασιν, οἵ μιν ἔχουσι περίσκεπτοι μάλ' ἐόντες.
οὐδ' ὅγε τετράπος ἐστίν· ἀπ' ὀμφαλίοιο γὰρ ἄκρου
μεσσόθεν ἡμιτελὴς περιτέλλεται ἱερὸς Ἵππος.
κεῖνον δὴ καί φασι καθ' ὑψηλοῦ Ἑλικῶνος
καλὸν ὕδωρ ἀγαγεῖν εὐαλδέος Ἱππουκρήνης.

191. πάντες *AI*, πάμπαν *C*. ἐπιῤῥήδον *C*. στοχόωσιν *K*. 192. οἵην δὲ κληΐδα *D*. ἔντοσθεν *DK*. 193. δικλίδα πεπληγόντες *D*, δικλίδα πεπλήγοντες *C* cum γρ *BL*, δικλίδ' ἐπιπλήσοντες *F*. 194. τοῖοί *CGIL*: * τοῖον. οἱ *ACDGHIKLM*, $\overset{\text{οἱ}}{\text{τι}}$ *B*, τι *N*: * τοι. μοῦναξ *E*, μουνὲξ *N*. 195. αὐτῶν *DKLM* et pr *H*, $\overset{\text{ν}}{\text{αὔτως}}$ *B*. ὀλίγον *CK*, $\overset{\text{ω}}{\text{ὀλίγον}}$ *I*. ἀποτέταται *G*, ἀνατείνεται *C*. 196. ὀργυιὰν *G*. ἀνιηρὴν *AI*. 198. κεκοσμένον *C*, κεκοσμένον *A*, κεκασμένου *L*, κεκομμένον *G*. 200. prius οἱ om *C*. 201. ζώσματα *L*. 204. περικτάμεναι *G*. 206. νεγαίρῃ *L*. 207. τῆς *A*. ἐσχάτωντι *K*. 209 δικανόωσι *C*. κέλευθα γρ *M*. 210. δέ οἱ] γε μὲν *AI*. 212. αἰθομένη *E*. μεν *K*. προτέροισιν *BFHKMN*. ἐρίσειν *K* et pr *M*. 214. τετράπους *CFGI*. γὰρ] δὲ *G*. 216. δὲ *C*.

οὐ γάρ πω Ἑλικὼν ἄκρος κατελείβετο πηγαῖς·
ἀλλ' Ἵππος μιν ἔτυψε· τὸ δ' ἀθρόον αὐτόθεν ὕδωρ
ἐξέχυτο πληγῇ προτέρου ποδός· οἱ δὲ νομῆες
πρῶτοι κεῖνο ποτὸν διεφήμισαν Ἱππουκρήνην.
ἀλλὰ τὸ μὲν πέτρης ἀπολείβεται, οὐδέ ποτ' αὐτό
Θεσπιέων ἀνδρῶν ἑκὰς ὄψεαι· αὐτὰρ ὁ Ἵππος
ἐν Διὸς εἱλεῖται, καί τοι πάρα θηήσασθαι.
Αὐτοῦ καὶ Κριοῖο θοώταταί εἰσι κέλευθοι,
ὅς ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα
οὐδὲν ἀφαυρότερον τροχάει Κυνοσουρίδος Ἄρκτου,
αὐτὸς μὲν νωθὴς καὶ ἀνάστερος οἷα σελήνη
σκέψασθαι, ζώνῃ δ' ἂν ὅμως ἐπιτεκμήραιο
Ἀνδρομέδης· ὀλίγον γὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστήρικται.
μεσσόθι δὲ τρίβει μέγαν οὐρανόν, ἧχί περ ἄκραι
Χηλαὶ καὶ ζώνη περιτέλλεται Ὠρίωνος.
Ἔστι δέ τοι καὶ ἔτ' ἄλλο τετυγμένον ἐγγύθι σῆμα
νειόθεν Ἀνδρομέδης, τὸ δ' ἐπὶ τρισὶν ἐστάθμηται
Δελτωτὸν πλευρῇσιν, ἰσαιομένῃσιν ἐοικός
ἀμφοτέρῃς· ἡ δ' οὔτι τόση, μάλα δ' ἐστὶν ἑτοίμη
εὑρέσθαι· περὶ γὰρ πολέων εὐάστερός ἐστιν.
τῶν ὀλίγον Κριοῦ νοτιώτεροι ἀστέρες εἰσίν.
Οἱ δ' ἄρ' ἔτι προτέρω, ἔτι δ' ἐν προμολῇσι νότοιο
Ἰχθύες. ἀλλ' αἰεὶ ἕτερος προφερέστερος ἄλλου,
καὶ μᾶλλον βορέαο νέον κατιόντος ἀκούει.
ἀμφοτέρων δέ σφεων ἀποτείνεται ἠΰτε δεσμά
οὐραίων ἑκάτερθεν ἐπισχερὼ εἰς ἓν ἰόντων.

218 om *F*. που *ABEHN*. πηγαῖος *C*. 219. μὲν *D*. αὐτόθεν] ἐξέχυθ' *I*. 220. ἐξέχυτο] αὐτόθεν *I*. 221. πρῶτα κἀκεῖνο *I*. 222. ἀλλὰ τὸ μὲν] horum loco lacuna est in *I*. ἀπομαίεται γρ *M*. 223. θεσπιαίων *D*, θεσπεσιέων *ACI*. ὄγ' rc *B*. 224. ἔνδιος *ABDEFGHIKMN*. ειλεῖται *DEF*. θηήσασθαι *ACDGKLM*: * θηήσεσθαι. 227. ἀμφαυρότερον *C*. τροχεύει *A*. 229. ὁμῶς *ACFHIL*. 232. περιστρέφεται *I*. 233. δή *C*. ἔτ' om *ABEFHKLMN*. ἐγγύθεν *A*. 234. ἐστάθμαται *M*, ἐστάλμαται *BFHN*, ἐστήρικται *I* et γρ *M*. 235. ἰσαιωμένοισιν *A*, ἰσομένησιν *K*. 236. ἀμφοτέρῃς *H*, ἀμφοτέραις *L*. τόση (ον supra) *B*, τόσον *D*. δ' om *D*. 237. πέρι *G*. πόλεων *BN*. 238. ὀλίγου *IL*, δ' ὀλίγον rc *B*. κριοῖο *D*. κρονιώτεροι (omisso κριοῦ) *C*. οἱ ἀστέρες *A*. 239. ἐπὶ δὲ Vossius. προμολῆσι *CDG*, προμολῆισι *M*: * προβολῇσι. 241. νέον om *C*. 243. οὐρέων *FIK*.

καὶ τὰ μὲν εἷς ἀστὴρ ἐπέχει καλός τε μέγας τε,
ὅν ῥά τε καὶ σύνδεσμον ὑπούραιον καλέουσιν.
Ἀνδρομέδης δέ τοι ὦμος ἀριστερὸς Ἰχθύος ἔστω
σῆμα βορειοτέρου· μάλα γάρ νύ οἱ ἐγγύθεν ἐστίν.
Ἀμφότεροι δὲ πόδες γαμβροῦ ἐπισημαίνοιεν
Περσέος, οἵ ῥά οἱ αἰὲν ἐπωμάδιοι φορέονται.
αὐτὰρ ὅγ' ἐν βορέῳ φέρεται περιμήκετος ἄλλων.
καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσται
πενθερίου δίφροιο· τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα διώκων
ἴχνια μηκύνει κεκονιμένος ἐν Διὶ πατρί.
Ἄγχι δέ οἱ σκαιῆς ἐπιγουνίδος ἤλιθα πᾶσαι
Πληϊάδες φορέονται. ὁ δ' οὐ μάλα πολλὸς ἁπάσας
χῶρος ἔχει, καὶ δ' αὐταὶ ἐπισκέψασθαι ἀφαυραί.
ἑπτάποροι δὴ ταίγε μετ' ἀνθρώπους ὑδέονται,
ἓξ οἷαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.
οὐ μέν πως ἀπόλωλεν ἀπευθὴς ἐκ Διὸς ἀστήρ,
ἐξ οὗ καὶ γενεῆθεν ἀκούομεν, ἀλλὰ μάλ' αὔτως
εἴρεται. ἑπτὰ δ' ἐκεῖναι ἐπιῤῥήδην καλέονται
Ἀλκυόνη Μερόπη τε Κελαινώ τ' Ἠλέκτρη τε
καὶ Στερόπη καὶ Τηϋγέτη καὶ πότνια Μαῖα.
αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὀνομασταὶ
ἦρι καὶ ἑσπέριαι, Ζεὺς δ' αἴτιος, εἱλίσσονται,
ὅ σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο
σημαίνειν ἐκέλευσεν ἐπερχομένου τ' ἀρότοιο.
Καὶ Χέλυς ἦτ' ὀλίγη. τὴν δ' ἄρ' ἔτι καὶ παρὰ λίκνῳ
Ἑρμείης ἐτόρησε, Λύρην δέ μιν εἶπε λέγεσθαι,

245. ὑπούραιον *BCFGHIKN*, ὑπουραῖον *ADEL*, ὑπούραῖον *M*. κικλήσκουσιν *BEFHKN*. 247. βορειότερον *AI*. εἰσὶν *I*. 249. περσέος *EL* et corr *B*: περσεως (ο supra) *FG*, * περσέως. αἰὲν om *I*. ἐπωμάδιον *CK*. 250. βορεω *M*: βορείω *K*, * βορέῳ. 252. πενθερίοιο *G*. 253. κεκονιμένος *ACDFGHLM*: κεκονημένος *IK*, * κεκονισμένος. 254. οἱ om *L*. ἐπὶ γουνίδος *ABEF*. ἤλιθα *D*. 255. ἁπασῶν *BEN*. 257. μετ'] ἐπ' *A*, ἐν *I*. ἀνθρώποις *IK*, ἀνθρώποισι *A*. εἰδέονται *G*, ἰδέονται *I*. 258. οἱάπερ *K*. 259. ἀπευθὺς *F*. 260. αὔτως *D*, qui ita solet. 261. εἴρηται *ABGHIK*. δὲ κεῖναι *CDFHM*. 262. primum τε om *G*. 264. ὅμως *K*. 265. δ' om *C*. εἰλίσσονται *DE*. 266. ὃ *I*. σφῆσι *K*, φησι *C*. 267. ἀροτοῖο *BEN*. 268. ἦδ' Vossius. 269. ἑρμείης *AEGIKL*, ἑρμήεις *BDFHMN*, ἑρμείας *C*.

καδδ' ἔθετο προπάροιθεν ἀπεύθέος εἰδώλοιο
οὐρανὸν εἰσαγαγών. τὸ δ' ἐπὶ σκελέεσσι πέτηλον
γούνατί οἱ σκαιῷ πελάει· κεφαλή γε μὲν ἄκρη
ἀντιπέρην Ὄρνιθος ἑλίσσεται· ἡ δὲ μεσηγὺ
ὀρνιθέης κεφαλῆς καὶ γούνατος ἐστήρικται.
  Ἤτοι γὰρ καὶ Ζηνὶ παρατρέχει αἰόλος Ὄρνις.
ἀλλ' ὁ μὲν ἠερόεις, τὰ δέ οἱ πτερὰ τετρήχυνται
ἀστράσιν οὔτι λίην μεγάλοις, ἀτὰρ οὐ μὲν ἀφαυροῖς.
αὐτὰρ ὅγ' εὐδιόωντι ποτὴν ὄρνιθι ἐοικὼς
οὔριος εἰς ἑτέρην φέρεται, κατὰ δεξιὰ χειρὸς
Κηφείης ταρσοῖο τὰ δεξιὰ πείρατα τείνων.
λαιῇ δὲ πτέρυγι σκαρθμὸς παρακέκλιται Ἵππου.
  Τὸν δὲ μετασκαίροντα δύ' Ἰχθύες ἀμφινέμονται
Ἵππον· πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῇ χεὶρ Ὑδροχόοιο
δεξιτερὴ τετάνυσθ'. ὁ δ' ὀπίστερος Αἰγοκερῆος
τέλλεται· αὐτὰρ ὅγε πρότερος καὶ νειόθι μᾶλλον
κέκλιται Αἰγόκερως, ἵνα τε τρέπετ' ἠελίου ἴς.
μὴ κείνῳ ἐνὶ μηνὶ περικλύζοιο θαλάσσῃ
πεπταμένῳ πελάγει κεχρημένος· οὔτε κεν ἠοῖ
πολλὴν πειρήνειας, ἐπεὶ ταχινώταταί εἰσιν·
οὔτ' ἄν τοι νυκτὸς πεφοβημένῳ ἐγγύθεν ἠὼς
ἔλθοι καὶ μάλα πολλὰ βοωμένῳ. οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
τῆμος ἐπιῤῥήσσουσι νότοι, ὁπότ' Αἰγοκερῆϊ
συμφέρετ' ἠέλιος· τότε δὲ κρύος ἐκ Διός ἐστιν
ναύτῃ μαλκιόωντι κακώτατον. ἀλλὰ καὶ ἔμπης

δδ
270. καττ' F. 272. ἐν γούνατί I. 273. μεσσηγὺ K. 274. ὀρνιθείης F. 275. καὶ om G. 276. οἱ πτερὰ τετρήχυνται Mosquensis: οἱ παρατετρήχηνται A, * οἱ ἐπιτετρήχυνται. 277. αὐτὰρ K. 278. ὅτ' BEN. 280. κηφαῖος C. τὰ om G. σήματα φαίνων A. 281. πτέρυγι om DEFHIKMN, in mg ponit B. 282. μετ' ἀσκαίροντα D, μετὰ σκαίροντα G. Arnaldus μέγα σκαίροντα. 283. ὑδριχόοιο D. 284. τετάνυται GL, τάνυται C: * τετάνυσται. ὀπίστερος ABEFHIKLMN: * ὀπίσθερος. 285. πρῶτος G. 286. κέκληται FH. αἰγόκερα L. τε add AG. ἠελίοιο FGHIM et (omisso ἴς) C. 287. θαλάσσης CE. 288. οὐδέ C. κ' ἐν I. 289. περήσειας G. ταχινώτατοί G. 291. καὶ ABCEFG, οἱ γρ B: * ἢ. om D. ἀλγεινοὶ A. 292. ἐπιρρήσουσι ABCDEFGHMN, ἐπιῤῥήσουσιν K. νότοι] ἤτοι K. 293. συμφέρεται HN. τότε δὲ BDEFGHKLMN: τότε δὴ C, τόδε τε A, τόδε τοι I. 294. κακώτατον Stobaeus: codices κακώτερον.

ἤδη πάντ᾽ ἐνιαυτὸν ὑπὸ στείρῃσι θάλασσα
πορφύρει· ἴκελοι δὲ κολυμβίσιν αἰθυίῃσιν
πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες
ἥμεθ᾽, ἐπ᾽ αἰγιαλοὺς τετραμμένοι· οἱ δ᾽ ἔτι πόρσω
κλύζονται· ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ᾽ ἐρύκει.
Καὶ δ᾽ ἂν ἐπὶ προτέρῳ γε θαλάσσῃ πολλὰ πεπονθώς,
τόξον ὅτ᾽ ἠέλιος καίει καὶ ῥύτορα τόξου,
ἑσπέριος κατάγοιο, πεποιθὼς οὐκέτι νυκτί.
σῆμα δέ τοι κείνης ὥρης καὶ μηνὸς ἐκείνου
Σκορπίος ἀντέλλων εἴη πυμάτης ἐπὶ νυκτός.
ἤτοι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλκεται ἐγγύθι κέντρου
Τοξευτής· ὀλίγον δὲ παροίτερος ἵσταται αὐτοῦ
Σκορπίος ἀντέλλων, ὁ δ᾽ ἀνέρχεται αὐτίκα μᾶλλον.
τῆμος καὶ κεφαλὴ Κυνοσουρίδος ἀκρόθι νυκτός
ὕψι μάλα τροχάει, ὁ δὲ δύεται ἠῶθι πρό
ἀθρόος Ὠρίων, Κηφεὺς δ᾽ ἀπὸ χειρὸς ἐπ᾽ ἰξύν.
Ἔστι δέ τις προτέρω βεβλημένος ἄλλος Ὀϊστός
αὐτὸς ἄτερ τόξου· ὁ δέ οἱ παραπέπταται Ὄρνις
ἀσσότερον βορέω. σχεδόθεν δέ οἱ ἄλλος ἄηται
οὐ τόσσος μεγέθει, χαλεπός γε μὲν ἐξ ἁλὸς ἐλθεῖν
νυκτὸς ἀπερχομένης· καί μιν καλέουσιν Ἀητόν.
Δελφὶς δ᾽ οὐ μάλα πολλὸς ἐπιτρέχει Αἰγοκερῆϊ
μεσσόθεν ἠερόεις· τὰ δέ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται
γλήνεα, παρβολάδην δύο πὰρ δύο πεπτηῶτα.

296. πορφυρέει K. 297. πολλάκι δ᾽ ABDEHKLMN. πέρι παπταίνοντες H, παραπαπταίνοντες C. 298. ἥμεθ᾽ BDEFG: * ἥμεθ᾽. ἐς I. δέ τι FM, δὲ τὸ A, δέ τοι D. πρόσσω C. 299. ἐρύκοι A. 300. ἔτι GI. προτέρων BEN. γε om GK. θαλάσσῃ] μηνὶ G. 301. καίει ADGHKL, κάρει I: * καίῃ. ῥυτῆρα AFGHN, ῥύτηρα M, ῥυτῆρά γε (τε) B, ῥυτῆρά γε E, ῥήτορα C. 302. πεπονθὼς C. 303. ὥρας C. 304. ὑπὸ L, ἔτι C et γρ L. 306. παροίτερος B, παροίτερον (ν ς) M, παροίτερον D. 307. ἀνατέλλων AG. ἀνέλκεται C. μάλα A. 309. δ᾽ ἀνέρχεται A, δ᾽ ἀπέρχεται K. ἠόθι D. 310. ἀθρόως ACI. 311. τις] τοι BEFGHKLMN. 312. αὐτὸς] γυμνὸς I. τόξου om pr K. παρπέπταται N, παρακέκλιται I. 313. οἱ] γ᾽ K. ἀήτης BEN, ἄντα A, ἀγῖπαι K. 314. οὔτι τόσος I. 315. ἐπερχομένης AI. ἀετόν C, ἀντόν D. 316. δελφοῖς C. 317. παρὰ AGI. 318. παρμολάδην (β) EN, παρμολάδην B. πεπτηότα D.

Καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἠελίοιο
μεσσηγὺς κέχυται· τὰ δὲ νειόθι τέλλεται ἄλλα
πολλὰ μεταξὺ νότοιο καὶ ἠελίοιο κελεύθου.
Λοξὸς μὲν Ταύροιο τομῇ ὑποκέκλιται αὐτός
Ὠρίων. μὴ κεῖνον ὅτις καθαρῇ ἐνὶ νυκτί
ὑψοῦ πεπτηῶτα παρέρχεται, ἄλλα πεποίθοι
οὐρανὸν εἰσανιδὼν προφερέστερα θηήσασθαι.
Τοῖός οἱ καὶ φρουρὸς ἀειρομένῳ ὑπὸ νώτῳ
φαίνεται ἀμφοτέροισι Κύων ἐπὶ ποσσὶ βεβηκώς,
ποικίλος, οὐ μὲν πάντα πεφασμένος· ἀλλὰ κατ' αὐτήν
γαστέρα κυάνεος περιτέλλεται, ἡ δέ οἱ ἄκρη
ἀστέρι βέβληται δεινὴ γένυς, ὅς ῥα μάλιστα
ὀξέα σειριάει· καί μιν καλέουσ' ἄνθρωποι
Σείριον. οὐκέτι κεῖνον ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντα
φυταλιαὶ ψεύδονται ἀναλδέα φυλλιόωσαι·
ῥεῖα γὰρ οὖν ἔκρινε διὰ στίχας ὀξὺς ἀΐξας,
καὶ τὰ μὲν ἔῤῥωσεν, τῶν δὲ φλόον ὤλεσε πάντα.
κείνου καὶ κατιόντος ἀκούομεν· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
σῆμ' ἔμεναι μελέεσσιν ἐλαφρότεροι περίκεινται.
Ποσσὶν δ' Ὠρίωνος ὑπ' ἀμφοτέροισι Λαγωός
ἐμμενὲς ἤματα πάντα διώκεται. αὐτὰρ ὅγ' αἰεί
Σείριος ἐξόπιθεν φέρεται μετιόντι ἐοικώς,
καί οἱ ἐπαντέλλει, καί μιν κατιόντα δοκεύει.
Ἡ δὲ Κυνὸς μεγάλοιο κατ' οὐρὴν ἕλκεται Ἀργώ
πρυμνόθεν· οὐ γὰρ τῇγε κατὰ χρέος εἰσὶ κέλευθοι,
ἀλλ' ὄπιθεν φέρεται τετραμμένη, οἷα καὶ αὐταί

321. κέλευθα C. 322. τιμῇ K. 323. ὅστις ACGIK. ἐνὶ ADGIL, ἐν[ι] B, ἐν EFHKMN, ἐπὶ C. 324. ἄλλα LM: * ἀλλὰ. πεποίθει G. 325. προφερέστατα GK, προτερέστερα C. 326. τοι D. νότω I. 327. φαίνετ' HK. ἐπὶ Arnaldus: codices ὑπὸ. 328. οὔ μεν I: * ἀλλ' οὐ. 329. κύανος F. ἡ] οἱ D. 331. καλέουσιν BFGHKN. 332. ἀνιόντι CGHIKM. 334. οὖν] αὖ K, om C. 335. τῶν] τὸν I, τὰ A. 336. καὶ om D. δὲ δὴ ACDFGHIKLM: * δέ οἱ. 337. δῆμ' L. 338. ποσσὶ HM, ποσὶ K. ἐπ' K. 339. ἔμμεν' ἐς BEN. αὐτὰρ om A. 340. ἐξόπισθεν AGHIKMN. μετιόωντι BEFN et (corr in ε) H, μητιόωντι M, μιλτιόωντι K. 341. κατιόνδα B, κατιόωντα E, ἐπιόντα C et γρ L. δοκεύει CI et γρ LM: ἢ διωκεύει δοκεύει K, * διώκει. 343. τῇ] τοί D. 344. ὀπισθεν IN. ἄλλαι fortasse scholia.

νῆες, ὅτ' ἤδη ναῦται ἐπιστρέψωσι κορώνην
ὅρμον ἐσερχόμενοι· τὴν δ' αὐτίκα πᾶς ἀνακόπτει
νῆα, παλιῤῥοθίη δὲ καθάπτεται ἠπείροιο·
ὣς ἥγε πρύμνηθεν Ἰησονὶς ἕλκεται Ἀργώ.
καὶ τὰ μὲν ἠερίη καὶ ἀνάστερος ἄχρι παρ' αὐτὸν
ἱστὸν ἀπὸ πρώρης φέρεται, τὰ δὲ πᾶσα φαεινή.
καί οἱ πηδάλιον κεχαλασμένον ἐστήρικται
ποσσὶν ὕπ' οὐραίοισι Κυνὸς προπάροιθεν ἰόντος.
Τὴν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγον περ ἀπόπροθι πεπτηυῖαν
Ἀνδρομέδην μέγα Κῆτος ἐπερχόμενον κατεπείγει.
ἡ μὲν γὰρ Θρῄϊκος ὑπὸ πνοιῇ βορέαο
κεκλιμένη φέρεται, τὸ δέ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινεῖ
Κῆτος, ὑπὸ Κριῷ τε καὶ Ἰχθύσιν ἀμφοτέροισιν,
βαιὸν ὑπὲρ Ποταμοῦ βεβλημένον ἀστερόεντος.
Οἶον γὰρ κἀκεῖνο θεῶν ὑπὸ ποσσὶ φορεῖται
λείψανον Ἠριδανοῖο, πολυκλαύτου ποταμοῖο.
καὶ τὸ μὲν Ὠρίωνος ὑπὸ σκαιὸν πόδα τείνει·
δεσμοὶ δ' οὐραῖοι, τοῖς Ἰχθύες ἄκροι ἔχονται,
ἄμφω συμφορέονται ἀπ' οὐραίων κατιόντες,
κητείης δ' ὄπιθεν λοφίης ἐπιμὶξ φορέονται
εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι· ἑνὶ δ' ἀστέρι πειραίνονται
Κήτεος, ὃς κείνου πρώτη ἐπίκειται ἀκάνθῃ.
Οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳ, ὀλίγῃ δ' ἐγκείμενοι αἴγλῃ
μεσσόθι πηδαλίου καὶ Κήτεος εἱλίσσονται,
γλαυκοῦ πεπτηῶτες ὑπὸ πλευρῇσι Λαγωοῦ
νώνυμοι· οὐ γὰρ τοίγε τετυγμένου εἰδώλοιο

345. ὅτ' ἤδη ACDFGHIKLM et mg B: * ὅταν δή. ἐπιστρέψωσι ACDGIKLM, ἀποστρέψωσι γρ M: ἐπιτρέψωσι.
346. εἰσερχόμενοι K, ἐπερχόμενοι I. πᾶσαν C. 348. ἰησσονὶς K. 349. ἄχρι] οἷα C. 350. πάντα φαείνει G. 352. ἰόντος A.
353. ἀπόπροθι[ε] B. 354. ἐπερχομένην C, ἐπειγόμενον A. 355. θρηΐκιος K. 356. νότον EI, νότον[ος] B. ἀχθρὸν A, ὑγρὸν E. 357. κριῷ καὶ C, κριοῖσι καὶ mg B. 359. οἶον I: * οἷον. 360. πολυκλαύτου DHKLM: πολυκλαύςου[τ] FI, πολυκλάστου C, * πολυκλαύςου.
362. ἰχθύαις K. ἄκροι] ἀμφὶς C. 363. συμφέρονται G.
364. ὄπισθεν N. 365. περαίνονται K. 368. πηδαλοῖο A.
369. πλευροισι A. 370. τε[γ] B, om EFGHMN. τετυγμένον K.

βεβλέαται μελέεσσιν ἐοικότες, οἷά τε πολλὰ
ἑξείης στιχόωντα παρέρχεται αὐτὰ κέλευθα
ἀνομένων ἐτέων, τά τις ἀνδρῶν οὐκέτ᾽ ἐόντων
ἐφράσατ᾽ ἠδ᾽ ἐνόησεν ἅπαντ᾽ ὀνομαστὶ καλέσσαι
ἤλιθα μορφώσας. οὐ γάρ κ᾽ ἐδυνήσατο πάντων
οἰόθι κεκριμένων ὄνομ᾽ εἰπεῖν οὐδὲ δαῆναι·
πολλοὶ γὰρ πάντῃ, πολέων δ᾽ ἐπὶ ἶσα πέλονται
μέτρα τε καὶ χροιή, πάντες γε μὲν ἀμφιέλικτοι.
τῷ καὶ ὁμηγερέας οἱ ἐείσατο ποιήσασθαι
ἀστέρας, ὄφρ᾽ ἐπιτὰξ ἄλλῳ παρακείμενος ἄλλος
εἴδεα σημαίνοιεν. ἄφαρ δ᾽ ὀνομαστὰ γένοντο
ἄστρα, καὶ οὐκέτι νῦν ὑπὸ θαύματι τέλλεται ἀστήρ.
ἀλλ᾽ οἱ μὲν καθαροῖς ἐναρηρότες εἰδώλοισιν
φαίνονται· τὰ δ᾽ ἔνερθε διωκομένοιο Λαγωοῦ
πάντα μάλ᾽ ἠερόεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ φέρονται.
Νειόθι δ᾽ Αἰγοκερῆος, ὑπὸ πνοιῇσι νότοιο,
Ἰχθὺς ἐς Κῆτος τετραμμένος αἰωρεῖται
οἶος ἀπὸ προτέρων, Νότιον δέ ἑ κικλήσκουσιν.
Ἄλλοι δὲ σποράδην ὑποκείμενοι Ὑδροχοῆϊ
Κήτεος αἰθερίοιο καὶ Ἰχθύος ἠερέθονται
μέσσοι νωχελέες καὶ ἀνώνυμοι· ἐγγύθι δέ σφεων,
δεξιτερῆς ἀπὸ χειρὸς ἀγανοῦ Ὑδροχόοιο,
οἵη τίς τ᾽ ὀλίγη χύσις ὕδατος ἔνθα καὶ ἔνθα
σκιδναμένου, χαροποὶ καὶ ἀναλδέες εἱλίσσονται.
ἐν δέ σφιν δύο μᾶλλον ἐειδόμενοι φορέονται
ἀστέρες, οὔτε τι πολλὸν ἀπήοροι οὔτε μάλ᾽ ἐγγύς,

371. βλέαται *F*, βέβληνται *C*. 373. ἀνυμένων *ABDEFGHKLMN*. 374. οὐδ᾽ *BEFHKN* et fortasse pr *M*. καλέσσας *CGLM*, καλέσας *AK*. 375. ἤλιθα *D*. δυνήσαιτο *G*. 376. οἰόθι *CFGHIKLM*: * οἷά τε. κεκριμένον *K*. ὀνόματ᾽ *C*. 377. πολέων] πολλὰ *BEN*, πολλεὶ *F*. δ᾽ om *DHKM*. δ᾽ ἐπὶ] δέ τοι *C*. πλέονται *K*. 378. χροιῇ *HM*, χροιὴν *I*. ἀμφίλεκτοι (υ supra) *D*. 379. ὁμηγυρέας *G*, ὁμοῦ γερέας *L*. οἱ *CDGI* et mg *B*, κεν *L*: om *AFHKM*: * γε. ἐρίσατο mg *B*, εὐείσατο *C*, εἴσατο *G*. 380. ἐπὶ τάξιν *A*, ἐπὶ ante lacunam *I*. 381. σημαίνοιαν *C*. γένοντο *CDFHKM*, γένοιτο *L*: γένοιντο. 383. καθαροί εἰσιν *A*. 385. ἠερόωντα *M*. πέλονται *ADI* et γρ *B*. 386. πνοῇσι *M*. 387. ἰχθῦς *H*, ἰχθῦες *D*. εἰς *I*. αἰωρεῖται *AI*, αἰώρηται *C*: * ἠώρηται. 389. δὲ] μὲν *D*. ὑδροχόοιο *A*. 390. κήτεος — ἰχθύος] ἰχθύος — κήτεος *I*. αἰθερίου *ACI*.

ἴς μὲν ὑπ᾽ ἀμφοτέροισι ποσὶν καλός τε μέγας τε
Ὑδροχόου, ὁ δὲ κυανέου ὑπὸ Κήτεος οὐρῇ,
τοὺς πάντας καλέουσιν Ὕδωρ. ὀλίγοι γε μὲν ἄλλοι
τειόθι Τοξευτῆρος ὑπὸ προτέροισι πόδεσσιν
ἴγνωτοι κύκλῳ περιηγέες εἱλίσσονται.
　Αὐτὰρ ὑπ᾽ αἰθομένῳ κέντρῳ τέραος μεγάλοιο
Σκορπίου, ἄγχι νότοιο, Θυτήριον αἰωρεῖται.
τοῦ δ᾽ ἤτοι ὀλίγον μὲν ἐπὶ χρόνον ὑψόθ᾽ ἐόντος
τεύσεαι· ἀντιπέρην γὰρ ἀείρεται Ἀρκτούροιο.
ιαὶ τῷ μὲν μάλα πάγχυ μετήοροί εἰσι κέλευθοι
Ἀρκτούρῳ, τὸ δὲ θᾶσσον ὑφ᾽ ἑσπερίην ἅλα νεῖται.
ἀλλ᾽ ἄρα καὶ περὶ κεῖνο Θυτήριον ἀρχαίη Νὺξ,
ἀνθρώπων κλαίουσα πόνον, χειμῶνος ἔθηκεν
ἰναλίου μέγα σῆμα. κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνη
ῆες ἀπὸ φρενός εἰσι· τὰ δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλα πιφαύσκει
ἤματ᾽, ἐποικτείρουσα πολυῤῥοθίους ἀνθρώπους.
ῷ μή μοι πελάγει νεφέων εἰλυμένον ἄλλων
ὔχεο μεσσόθι κεῖνο φανήμεναι οὐρανῷ ἄστρον,
ὑτὸ μὲν ἀνέφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὕψι δὲ μᾶλλον
υμαίνοντι νέφει πεπιεσμένον, οἷά τε πολλά

391. μέσοι F, μεσσόθι CI. σφέων CI: * σφῶν.
393. οἴκτιστ᾽ ὀλίγη I. 394. κιδναμένου DEFHKLMN: σκιδνα-
ένου. 395. ἐρειδόμενοι EG. φέρονται N. 396. οὔτι τι D
τε τι
ὔτε τοι EGHKMN, οὔτ᾽ ἔτι I, οὔτι τοι B: οὔτε — 397 μὲν om F.
ἀπήωροι HIN. οὔτε AI: * οὐδέ. 397. ποσσὶ D.
γε
399. πάντες A. γε μὲν] μὲν FGHKM, μέντ᾽ EN, μέν τ᾽ B.
400. ἐπὶ I. 401 om K. ἄγνωτοι Grotius: δεινωτοὶ ACF
οι
ΙM, * δινωτοὶ. κύκλω B. 402. ἐπ᾽ I. κέραος D.
403. ἀγχινότοιο DHK. 404. δή τοι C. μὲν] Stephanus περ.
406. πάγχυ] πάνυ I, πολλὰ C. μετήωροί IN, μετέωροί K.
408. κείνῳ K. ἀρχαίη — 409 πόνον om F. 410. εἰναλίου
CGHIL: * εἰνάλιον. κεδαινόμεναι G. ἐκεῖναι K.
411. ἄπο ACDGK. ἄλλα πιφάσκει ABDEGLN, ἀλλ᾽ ἐπι-
ο υ
άσκει K. 412. παλιρροθίους L, παλιρροθίους corr E, περιρ-
ιθίους AC, περὶ ῥοθίους I. 413. μοι] τοι L. εἰλυμένον
ω
HMN: εἰλυμένον BEI, εἰλυμένων DFGK, εἰλυμένος L, * εἰλυμμένον.
ἀχλυῖ Vossius. 414. φανήμεναι AGIL: φαείμεναι D, * φαή-
οῦ
ιναι. οὐρανω B, οὐρανοῦ G, ἐν οὐρανῷ C. ἄστρα B, ἄστρα
ον
N, ἄστρων G. 415. ἀννέφελον DL.

μέτρα περισκοπέοντι κατανομένων ἐνιαυτῶν.
σήματα δ' εὖ μάλα πᾶσιν ἐπιῤῥήδην περίκειται
πολλά τε καὶ σχεδόθεν πάντῃ συνεεργμένα πάντα.
αὐτοὶ δ' ἀπλατέες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισιν
πάντες· ἀτὰρ μέτρῳ γε δύω δυσὶν ἀντιφέρονται.
Εἴ ποτέ τοι νυκτὸς καθαρῆς, ὅτε πάντας ἀγαυοὺς
ἀστέρας ἀνθρώποις ἐπιδείκνυται οὐρανίη νύξ,
οὐδέ τις ἀδρανέων φέρεται διχόμηνι σελήνῃ,
ἀλλὰ τάγε κνέφαος διαφαίνεται ὀξέα πάντα, —
εἴ ποτέ τοι τῆμόσδε περὶ φρένας ἵκετο θαῦμα
σκεψαμένῳ πάντῃ κεκεασμένον εὐρέϊ κύκλῳ
οὐρανόν, ἤ καί τίς τοι ἐπιστὰς ἄλλος ἔδειξεν
κεῖνο περιγληνὲς τροχαλόν, Γάλα μιν καλέουσιν.
τῷ δ' ἤτοι χροιὴν μὲν ἀλίγκιος οὐκέτι κύκλος
δινεῖται, τὰ δὲ μέτρα τόσοι πισύρων περ ἰόντων
οἱ δύο, τοὶ δέ σφεων μέγα μείονες εἰλίσσονται.
Τῶν ὁ μὲν ἐγγύθεν ἐστὶ κατερχομένου βορέαο.
ἐν δέ οἱ ἀμφότεραι κεφαλαὶ Διδύμων φορέονται,

464. κατανομένων CDM: κατανυμένων I, καταριμένων mg B, καταννομένων AGK, ἀννομένων L, πλανωμένων FH, πλανωμενάων EN. 465. σηματ' εὖ K, σήματά τ' εὖ G. περίκεινται DGHK, ἐπίκειται IL. 466. συνηργμένα K, συνεερμένα Bultmannus. 467. ἀπλατέες Vindobon. cum Hipparcho: mei ἀπλανέες. 468. αὐτὰρ G. γε om D. 469. ὅτι BEFN. 471. φαίνεται GIK. διχόμηνι AGK: * νεόμηνι. 472. γ' ἐκ νέφεος AI, γ' ἐκ νεφέων C. 473. τῆμόσδε K, τῆμος A: * τῆμος δὲ. ἵκοιτο K. 474. κεκασμένω D, κεκασμένον ACGIK, κεκαασμένον L. 475. εἰ C. τοι] τοῦτο C. ἐπιστὰς I: * ὑποστάς. 476. κεῖνος E. περιγληφες C. μοι A. 477. δ' ἤτοι I: * δήτοι. μὲν om F. 478. εἰλεῖται G. τόσα γρ B. πιτύρων A. 479. μέγα μείνοννες F, μέγ' ἀμείνονες BEHKMN, μὲν ἀμείνονες C. 480. ὁ om AC. versuum 481—96 loco hos habet L cum Barberino et Bodleiano:

ἐν δέ οἱ ἑσπομένου Διδύμων τὸ μέσον καθορᾶται,
ἐν δέ τοι Ὑάδες, ἃς ἀνέχει λοφιῆς ἔπι Ταῦρος.
γλωχὶν Πληϊάδων, ἥγ' ἐς βορέην σκοπιάζει.
ἰχθύος αὖ κεφαλὴ βορεωτέρου ἐστὶν ἐν αὐτῷ.
Ἀνδρομέδης κεφαλὴν δὲ καὶ Ὀρνίθειον ἀθρήσεις
ῥάμφος ὑπὲρ κύκλοιο βορειοτέρης ἐπὶ χώρης,
μικρὰ βορειοτέρης, καὶ ἀπόστασιν ἄμφω ἐς ἴσην.
ἐς μέσον ἀμφοτέρων δ' Ἵππου γόνυ μᾶλλον ἐκείνων
ἀγχιτρόχου κέκλιται καὶ μικροῦ δεῖν ἐν ἐκείνῳ.
τοῦ τ' ἐν γούνασι δεξιτερὸς διατέμνεται ὦμος
καὶ πολυπλεθροτάτου μυκτὴρ ὄφεως Ὀφιούχου,
αὐτοῦ τ' Ἀρκτούρου ἀριδείκετος ἐς πόλον ἀστήρ,

ἐν δέ τε γούνατα κεῖται ἀρηρότος Ἡνιόχοιο,
λαιὴ δὲ κνήμη καὶ ἀριστερὸς ὦμος ἐπ' αὐτῷ
Περσέος, Ἀνδρομέδης δὲ μέσην ἀγκῶνος ὕπερθεν
δεξιτερὴν ἐπέχει· τὸ μέν οἱ θέναρ ὑψόθι κεῖται
ἀσσότερον βορέαο, νότῳ δ' ἐπικέκλιται ἀγκών.
ὁπλαὶ δ' Ἵππειοι, καὶ ὑπαύχενον Ὀρνίθειον
ἄκρη σὺν κεφαλῇ, καλοί τ' Ὀφιούχεοι ὦμοι
αὐτὸν δινεύονται ἐληλάμενοι περὶ κύκλον.
ἡ δ' ὀλίγον φέρεται νοτιωτέρη, οὐδ' ἐπιβάλλει,
Παρθένος, ἀλλὰ Λέων καὶ Καρκίνος. οἱ μὲν ἄρ' ἄμφω
ἑξείης κέαται βεβλημένοι, αὐτὰρ ὁ κύκλος
τὸν μὲν ὑπὸ στῆθος καὶ γαστέρα μέχρι παρ' αἰδῶ
τέμνει, τὸν δὲ διηνεκέως ὑπένερθε χελείου
Καρκίνον, ἧχι μάλιστα διχαιόμενόν κε νοήσαις
ὀρθόν, ἵν' ὀφθαλμοὶ κύκλου ἑκάτερθεν ἴοιεν.
τοῦ μέν, ὅσον τε μάλιστα, δι' ὀκτὼ μετρηθέντος,
πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτερα γαίης,
τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ· θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῳ περὶ Καρκίνον ἐστήρικται.
Ἄλλος δ' ἀντιόωντι νότῳ μέσον Αἰγοκερῆα
τέμνει καὶ πόδας Ὑδροχόου καὶ Κήτεος οὐρήν·

αὐτὰρ ἔπειτα λεοντέη ὀσφύς, ἔπειτα δὲ χαίτη,
εἶτα δ' Ὄνων ὁ βόρειος ἐπόψια σήματα κύκλου
Καρκίνου. ἐς μῆκος γὰρ ὅλον τρόχαλος διαμείβων
δοιὰ μὲν ἐς νότον, ἓν δὲ βόρειον ἐς ἄντυγα λείπει.

482. δέ τε *A*: δέ τι *C*, * δὲ τὼ. ἀρηρότως *AN*.
484. περσέως *AEFHKMN* et pr *B*. ὑπερθεν *ACG*: * ὕπερθε.
486. βορέαο *ACDFGHIKM*: * βορέω γε. 488. ἄκρα *D*.
ιοι
ὀφιούχεο *CFIN*, ὀφιούχεο *B*, ὀφιούχου οἱ *G*. 489. αὐτοῦ *I*.
οι
ἐληλαμένοι *G*, ἐληλαμένον *B*, ἐληλαμένον *EN*, ἐληλάμενον *CFI*.
490. φαίνεται *AC*. νοτιώτερον *I*. 491. ἄμ' *I*. 492. βεβλημένοι *CI*: * βεβολημένοι. ἄρ ὁ κύκλος om *C*. 494. διηνεκέος *G*. ἀπένερθε *I*. χειλείου *D*, τελείου *I*.
ου αις
495. καρκίνον *B*. κε] με *K*. νοήσαις *ACDGI*, νοήσης *B*, νοήσεις *KM*: * νοήσῃς. 496. ἴονε *C*. 497. δ' *C*. 498. ἐνδιαστρέφεται *AD*. καὶ *G*. ὑπέρτερα *ABDEFM*: ὑπέρτερον *I*, * ὑπέρτατα. αἴης *I*. hunc versum post 499 collocat *K*.
499. ἐν τροπαί *E*: * ἐντροπαί. 501. νότον, γρ μέσον, *L*. idem αἰγοκερῆος, et deinde pro 502—6 hos:

τέμνει καὶ στροφάλιγγα μέσην ὑδροχεύμενος ὑγροῦ,
οἷς ἅμα Κήτεος οὐραῖον νοτιώτατον αἱρεῖ

ἐν δέ οἵ ἐστι Λαγωός· ἀτὰρ Κυνὸς οὐ μάλα πολλὴν
αἴνυται, ἀλλ' ὁπόσην ἐπέχει ποσίν· ἐν δέ οἱ Ἀργὼ
καὶ μέγα Κενταύροιο μετάφρενον, ἐν δέ τε κέντρον
Σκορπίου· ἐν καὶ τόξον ἀγανοῦ Τοξευτῆρος,
τὸν πύματον καθαροῖο παρερχόμενος βορέαο
ἐς νότον ἠέλιος φέρεται, τρέπεταί γε μὲν αὐτοῦ
χειμέριος. καί οἱ τρία μὲν περιτέλλεται ὑψοῦ
τῶν ὀκτώ, τὰ δὲ πέντε κατώρυχα δινεύονται.
Μεσσόθι δ' ἀμφοτέρων, ὅσσος πολιοῖο γάλακτος,
γαῖαν ὑποστρέφεται κύκλος διχόωντι ἐοικώς·
ἐν δέ οἱ ἤματα νυξὶν ἰσαίεται ἀμφοτέρῃσιν,
φθίνοντος θέρεος, τοτὲ δ' εἴαρος ἱσταμένοιο.
σῆμα δέ οἱ Κριὸς Ταύροιό τε γούνατα κεῖται,
Κριὸς μὲν κατὰ μῆκος ἐληλάμενος διὰ κύκλου,
Ταύρου δὲ σκελέων ὅσση περιφαίνεται ὀκλάξ.

καὶ πόδα προσθίδιον νότιόν τε θοοῖο Λαγωοῦ.
μεσσάτιός τε Κύων ἀπομείρεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἶτα δ' ἀκροστόλιόν τε καὶ ἱστίον Ἀργοῦς ἄκρον
σχίζει, καὶ κεφαλὴν κόρακος βορέηνδ' ἀπολείπει.
αὐτὰρ Ὕδροιο δίεισιν ἀειρομένης ἄκρον οὐρῆς.
αὐτὰρ ἕως τ' ἔχεται, τὸν σκορπίος ἴσχει ἐν αὐτῷ
ἀστέρα παμφανόωντα. καὶ οὐδὲ σὺ τοξότα φεύγεις,
ἀλλὰ καὶ ὑμετέρην κεφαλὴν διὰ μέσσον ὁρίζει.

503. *αὐτὰρ* *CG*. 504. *ἔχει* *GK*. *ἀργὼν* *N*. 505. *δὲ τὸ* *ABDEFGHIKMN*. 506. *καὶ*] *δὲ* *K*, *δὲ καὶ* *D*, *δὲ καὶ τὸ* *G*.
δι
507. *παρερχόμενος* *B*, *διερχόμενος* *DI*, *παρεχόμενον* *A*.
508. *εἰς* *HIMN*. 510. *τῶν* om *A*. 512. *ἐπιστρέφεται* *I*. *διχόωντι* *GK*: * *διχάοντι*. 513. *νυξὶ* *C*. 514. *τοτὲ* *N*: * *τότε*.
pro 515—24 in *L*:

σῆμα δέ οἱ σύνδεσμος ὃς Ἰχθύας εἰς ἓν ἐλαύνει.
ἐν δὲ γένυς μεγάλη μεγακήτεος ἔπλετο Κήτευς
καὶ μέσον Ὠρίωνος, ὅπῃ ζώνη κατὰ μῆκος
ἐκτέταται, καὶ Ὕδρου πρώτη καμπὴ κρυεροῖο.
Παρθενικῆς δ' εἴδωλον ἔπειτα διάνδιχα τέμνει
λοξὸν ἀπὸ πτέρυγος λαιῆς ἄλλην ἐπὶ πέζαν.
εἶτ' ὄφεως μεγάλοιο, τὸν ἀμφοτέραις Ὀφιοῦχος
δραξάμενος κατέχει, καμπὴν πρώτην μετὰ κόρσην.
οὐρὴν δ' ἀκροτάτην καὶ δεξιὸν ἀνέρος ὦμον
οὐ πολὺ πρὸς βορέου ἀπολείπεται, ἐς μέτρα δ' ἶσα
Αἰετὸς ἐκτανύσας ὠκύπτερον. ἐς νότου οἶμον
δεξιτερὴν κύκλοιο παράπτεται. Ὑδροχόος δέ
αὐτοῦ ἔχει κεφαλὴν ἐπὶ κύκλου. τῶν νεπόδων δέ
ὃς νοτιώτερός ἐστι, διχάζεται, ἀλλ' ἐπὶ μῆκος,

516 om *A*. *ἐληλαμένος* *EN* et pr *B*. *κύκλον* *I*.
517. *ὅση* *HN*.

ν δέ τέ οἱ ζώνη εὐφεγγέος Ὠρίωνος
αμπή τ᾽ αἰθομένης Ὕδρης· ἐνί οἱ καὶ ἐλαφρὸς
Κρητήρ, ἐν δὲ Κόραξ, ἐνὶ δ᾽ ἀστέρες οὐ μάλα πολλοί
Χηλάων· ἐν τῷ δ᾽ Ὀφιούχεα γοῦνα φορεῖται.
ὐ μὴν Αἰητοῦ ἀπομείρεται, ἀλλά οἱ ἐγγύς
Ζηνὸς ἀητεῖται μέγας ἄγγελος. ἡ δὲ κατ᾽ αὐτόν
Ἱππείη κεφαλὴ καὶ ὑπαύχενον εἱλίσσονται.
Τοὺς μὲν παρβολάδην ὀρθοὺς περιβάλλεται ἄξων,
ιεσσόθι πάντας ἔχων· ὁ δὲ τέτρατος ἐσφήκωται
οξὸς ἐν ἀμφοτέροις, οἵ μίν ῥ᾽ ἑκάτερθεν ἔχουσιν
ἀντιπέρην τροπικοί, μέσσος δέ ἑ μεσσόθι τέμνει.
ὔ κεν Ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνήρ
ἄλλη κολλήσαιτο κυλινδόμενα τροχάλεια
οἷά τε καὶ τόσα πάντα περισφαιρηδὸν ἑλίσσων,
ὡς τάγ᾽ ἐναιθέρια πλαγίῳ συναρηρότα κύκλῳ
ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα διώκεται ἤματα πάντα.
καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει καὶ αὐτίκα νειόθι δύνει
πάντα παραβλήδην· μία δέ σφεών ἐστιν ἑκάστου
ἑξείης ἑκάτερθε κατήλυσίη τ᾽ ἄνοδός τε.
αὐτὰρ ὅγ᾽ ὠκεανοῦ τόσσον παραμείβεται ὕδωρ,
ὅσσον ἀπ᾽ Αἰγοκερῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
Καρκίνον εἰς ἀνιόντα κυλίνδεται. ὅσσον ἀπάντη
ἀντέλλων ἐπέχει, τόσσον γε μὲν ἄλλοθι δύνων.
ὅσσον δ᾽ ὀφθαλμοῖο βολὶς ἀποτείνεται αὐγῇ,

519. καμπὴ δ᾽ E. ὕδρας GK. 520. ἐνὶ οἱ δ᾽ G. 521. ὀφιούχια GK. γούνατα κεῖται I. 522. ἀπομείρεται AEGK: ἀπαμείβεται C, * ἀπαμείρεται. οἱ] μάλ᾽ CI. 523. ταχὺς I. ἡ δὲ ABDEFGHIKN: * ἠδ᾽. αὐτὸν CGI: * αὐτούς. 524. ὑπαύχενος E. ειλίσσεται G, εἱλίσσονται K. 525. καὶ τοὺς K. παραβολάδην I. περιτέλλεται EFHLMN. 526. τέταρτος ACDEFGHIM, τέρτατος BN. 527. ἐν om GK. ἀμφοτέροισιν G. μίν ADFGHK: μίην BEN, * μέν. ῥ᾽ om A. 528. ἑ] οἱ I. 529. οὔ κεν CDFGIL: οὐκ ἐν AHKM, * οὐκ ἄν. ἀνὴρ δεδιδαγμένος χειρῶν BEN. 530. ἄλλην A. 532. ὧς A. ἐναιθέρια ABCDEFGHILN: ἐν αἰθέρι (erasa post ι littera) M, * ἐν αἰθερίᾳ. 533. ἐμμενὲς αἰεὶ γρ M. 534. ἀνατέλλει AG. αὐτίκα] ἀντία D. 536. κατήλυσις BEFHN, κατήλυσις ἠδ᾽ L. 537. ὠκεανοῖο GIK. τόσον K. παραμείψεται I. 538. ἐπ᾽ C. ἐρχομένοιο BFHMN et post lacunam E, ἀρχομένοιο D. 540. τόσον N. γε om K. 541. δ᾽ om F. βολὶς A: βουλῆς F, * βολῆς. ἀποτείνεται αὐγῇ Bultmannus e scholiis: codices ἀποτέμνεται αὐγή.

ἑξάκις ἂν τόσση μιν ὑπεκδράμοι. αὐτὰρ ἑκάστη
ἴση μετρηθεῖσα δύω περιτέμνεται ἄστρα.
Ζῳΐδιον δέ ἑ κύκλον ἐπίκλησιν καλέουσιν.
τῷ ἔνι Καρκίνος ἐστί, Λέων δ᾽ ἐπὶ τῷ, καὶ ὑπ᾽ αὐτόν
Παρθένος· αἱ δ᾽ ἐπί οἱ Χηλαὶ καὶ Σκορπίος αὐτός
Τοξευτής τε καὶ Αἰγόκερως, ἐπὶ δ᾽ Αἰγοκερῆϊ
Ὑδροχόος· δύο δ᾽ αὐτὸν ὕπ᾽ Ἰχθύες ἀστερόωνται,
τοὺς δὲ μέτα Κριός, Ταῦρος δ᾽ ἐπὶ τῷ Δίδυμοί τε.
ἐν τοῖς ἠέλιος φέρεται δυοκαίδεκα πᾶσιν
πάντ᾽ ἐνιαυτὸν ἄγων, καί οἱ περὶ τοῦτον ἰόντι
κύκλον ἀέξονται πᾶσαι ἐπικάρπιοι ὧραι.
τοῦ δ᾽ ὅσσον κοίλοιο κατ᾽ ὠκεανοῖο δύηται,
τόσσον ὑπὲρ γαίης φέρεται· πάσῃ δ᾽ ἐπὶ νυκτί
ἓξ αἰεὶ δύνουσι δυωδεκάδες κύκλοιο,
τόσσαι δ᾽ ἀντέλλουσι. τόσον δ᾽ ἐπὶ μῆκος ἑκάστη
νὺξ αἰεὶ τετάνυσται, ὅσον τέ περ ἥμισυ κύκλου
ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς ἀείρεται ὑψόθι γαίης.
Οὔ κεν ἀπόβλητον δεδοκημένῳ ἤματος εἴη
μοιράων σκέπτεσθαι ὅτ᾽ ἀντέλλησιν ἑκάστη·
αἰεὶ γὰρ τάωνγε μιῇ συνανέρχεται αὐτός
ἠέλιος. τὰς δ᾽ ἄν κε περισκέψαιο μάλιστα
εἰς αὐτὰς ὁρόων· ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαιναι
γίνοιντ᾽ ἢ ὄρεος κεκρυμμέναι ἀντέλλοιεν,

542. τόσση μιν *AFG* et γρ *M*: τόσσ᾽ ἡμὶν *BN*, * τόσσ᾽ ἡμῖν. ὑπεκδράμοι *D*: ὑπ᾽ ἐκδράμοι *L*, ὑποδράμῃ *AG*, * ὑποδράμοι.
543. περιτέμνεται (τεμνεται *suprascr.*) *BDEFGHIMN*: περιτέλλεται *L*, περιτέλλεται *A*, περιγίνεται *CK*. 544. ζῳϊδίων Vossius. ἑ om *C*.
545. δ᾽ ἔνι *GI*, ἐνὶ *N*. δ᾽ *I*, om *ABDEFGHLMN*: * τ᾽. καὶ ὑπ᾽ αὐτὸν *C*: καὶ ἐπ᾽ αὐτὸν *I*, μετὰ δ᾽ αὐτὸν *G*, * καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ. 546. οἱ] οὐ *K*, om *F*. 547. τοξευτή *E*.
548. δύω *G*. αὐτὼ *G*, αὐτῷ *A*. ὑπ᾽ *IK*, om *AG*: * ἐπ᾽. ἀστερόεντες apud Plutarchum. 549. μέσα *C*.
δ᾽] τ᾽ *CN*. 550. ἐν τοῖσι δ᾽ *G*. δυόδεκα *G*. 551. ἰόντα *I*, ἰόντου *K*. 552. ἐπίκαρποι *BEFIN*. 553. θ᾽ *K*. κύκλοιο *C*. δύηται *ACDGHIKL*: δύνται *FM*, * δύνηται. 554. ἐνὶ *GI*.
555. δυωκαιδεκάδος *K*. 556. τόσσα *C*. δ᾽ om *C*. ὑπὸ *I*.
557. τάνυται *DK*. ὅσον (σ *suprascr.*) *E*, ὅσσον *ABKN*, τόσον *M*, τόσσον *DFHIL*. τε περ] περ *A*, ἄρ᾽ *BEN*, om *D*. 559. οὐκ ἂν *E*. δεδοκημένον (ω *suprascr.*) *A*, δεδοκημένον *K*. 561. συνέρχεται *D*, συνάρχεται *K*. 562. κε] καὶ *A*. περίσκεψαι *E*. 564. γίνοιντ᾽ *I*: * γίνοντ᾽.

τήματ' ἐπερχομένῃσιν ἀρηρότα ποιήσασθαι.
αὐτὸς δ' ἂν μάλα τοι κεράων ἑκάτερθε διδοίη
ὠκεανός, τά τε πολλὰ περιστέφεται ἑοῖ αὐτῷ,
κιόθεν ὁππῆμος κείνων φορέῃσιν ἑκάστην.
  Οὔ οἱ ἀφαυρότατοι, ὅτε Καρκίνος ἀντέλλῃσιν,
ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι περίκεινται,
τοὶ μὲν δύνοντες, τοὶ δ' ἐξ ἑτέρης ἀνιόντες.
δύνει μὲν Στέφανος, δύνει δὲ κατὰ ῥάχιν Ἰχθύς.
ἥμισυ μέν κεν ἴδοιο μετήορον, ἥμισυ δ' ἤδη
ἐσχατιαὶ βάλλουσι κατερχομένου Στεφάνοιο.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξόπιθεν τετραμμένος ἄλλα μὲν οὔπω
γαστέρι νειαίρῃ, τὰ δ' ὑπέρτερα νυκτὶ φορεῖται.
τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους κατάγει μογερὸν Ὀφιοῦχον
Καρκίνος ἐκ γονάτων, κατάγει δ' Ὄφιν αὐχένος ἐγγύς.
οὐδ' ἂν ἔτ' Ἀρκτοφύλαξ εἴη πολὺς ἀμφοτέρωθεν,
μείων ἠμάτιος, τὸ δ' ἐπιπλέον ἔννυχος ἤδη.
τέτρασι γὰρ μοίραις ἄμυδις κατιόντα Βοώτην
ὠκεανὸς δέχεται· ὁ δ' ἐπὴν φάεος κορέσηται,
βουλυτῷ ἐπέχει πλεῖον δίχα νυκτὸς ἰούσης,
ἦμος ὅτ' ἠελίοιο κατερχομένοιο δύηται.
κεῖναί οἱ καὶ νύκτες ἐπ' ὀψὲ δύοντι λέγονται.
ὣς οἱ μὲν δύνουσιν, ὁ δ' ἀντίος οὐδὲν ἀεικής,
ἀλλ' εὖ μὲν ζώνῃ εὖ δ' ἀμφοτέροισι φαεινὸς
ὤμοις Ὠρίων, ξίφεός γε μὲν ἶφι πεποιθώς,
πάντα φέρων Ποταμόν, κέραος παρατείνεται ἄλλου.
  Ἐρχομένῳ δὲ Λέοντι τὰ μὲν κατὰ πάντα φέρονται
Καρκίνῳ ὅσσ' ἐδύοντο, καὶ Αἰετός. αὐτὰρ ὅγε γνὺξ

565. ἐπερχομένῃσιν *ADGK*: * ἐπερχομένοισιν. 566. μάλιστά *D*. 567. περιστέφεται Buttmannus e scholiis: codices περιστρέφεται. ἑοι *N*, οἱ *I*. 568. ὀπτῆμος *ABCEFHN*. ἑκάστη *C*. 569. ἀνατέλλῃσιν *K*. versum hunc om *C*. 572. καταῤῥάχιν *DI*. 573. ἴδηαι *BDEFHMN*. ἤδη] αὖτε *I*. 575. ὁ Γνὺξ ὄπιθεν Vossius. ἐξόπισθε *AFHK*, ἐξόπισθεν *IN*. 576. ὑπέρτατα *I*. 581. ἄμυδις *CG*: ἅμυδις *IKL*, * ἤδη. 582. κορέσσηται *M*. 583. δ' ἐπέχει *C*. πλέον *K*. διχὰ *N*. 584. ὁπότ' *FHM*. ἠέλιος *D*. δύνηται *C*. 585. οἱ *I*: * τοι. καὶ om *F*. ἐποψὲ *ABEFGN*. 586. ὧς *ABFG*: * ὥς. 587. ζώνην *C*. pro φαεινὸς lacuna in *I*. 590. ἀρχομένῳ *L*. 591. ἀετὸς *DGK*. νὺξ *CIL*. post hunc versum *C*: ἡ παρθένος πᾶσα ἀνατέλλῃ.

ἥμενος ἄλλα μὲν ἤδη, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαιὸν
οὔπω κυμαίνοντος ὑποστρέφει ὠκεανοῖο.
ἀντέλλει δ' Ὕδρης κεφαλὴ χαροπός τε Λαγωὸς
καὶ Προκύων πρότεροί τε πόδες Κυνὸς αἰθομένοιο.
Οὐ μέν θην ὀλίγους γαίης ὑπὸ νείατα βάλλει
Παρθένος ἀντέλλουσα. Λύρη τότε Κυλληναίη
καὶ Δελφὶς δύνουσι καὶ εὐποίητος Ὀϊστός.
σὺν τοῖς Ὄρνιθος πρῶτα πτερὰ μέσφα παρ' αὐτὴν
οὐρὴν καὶ Ποταμοῖο παρηορίαι σκιόωνται.
δύνει δ' Ἱππείη κεφαλή, δύνει δὲ καὶ αὐχήν.
ἀντέλλει δ' Ὕδρη μὲν ἐπιπλέον ἄχρι παρ' αὐτὸν
Κρητῆρα. φθάμενος δὲ Κύων πόδας αἴνυται ἄλλους,
ἕλκων ἐξόπιθεν πρύμνην πολυτειρέος Ἀργοῦς.
ἡ δὲ θέει γαίης ἱστὸν διχόωσα κατ' αὐτόν,
Παρθένος ἦμος ἅπασα περαιόθεν ἄρτι γένηται.
Οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι Χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι
ἄφραστοι παρίοιεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα Βοώτης
ἀθρόος ἀντέλλει βεβολημένος Ἀρκτούροιο.
Ἀργὼ δ' αὖ μάλα πᾶσα μετήορος ἵσταται ἤδη·
ἀλλ' Ὕδρη (κέχυται γὰρ ἐν οὐρανῷ ἤλιθα πολλή)
οὐρῆς ἂν δεύοιτο. μόνην δ' ἐπὶ Χηλαὶ ἄγουσιν
[δεινὸν ἐφεστηῶτ' Ὀφιοῦχεα· τοῦ μὲν ἔπειτα]
δεξιτερὴν κνήμην, αὐτῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις,
αἰεὶ γνὺξ, αἰεὶ δὲ Λύρῃ παραπεπτηῶτος,
ὅντινα τοῦτον ἄϊστον ὑπουρανίων εἰδώλων,
ἀμφότερον δύνοντα καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα
πολλάκις αὐτονυχὶ θηεύμεθα. τοῦ μὲν ἄρ' οἴη

592. ἥμερος B, ἥμερος N. αὐτὰρ DG. 593. ὑποστρέφει B, ἐπιστρέφει D. 595. πότεροι C. 596. ὑπονείατο K.
597. κυληναίη ABFGHKMN. 599. πτερὰ om K. μέσφα ACDFGHIKLM: * μέσφι. 603. κρατῆρα K. 604. ἐξόπισθεν IK. 604. πρύμνην I: πρύμνης C, * πρύμναν. 607. καὶ om FHKLN et pr B. φαίνουσαι AGK. 608. μέγα] δὴ A.
609. ἀντέλλοι I, ἀνατέλλει K. 610. αὖ Vossius: codices οὐ. πᾶσα μάλα EFHN et pr B. ἵσταται I: * ἔσσεται. 612. μόνην ACFGHIKM: * μόνον. 613 om CFHKM cum Hipparcho, scholiasta, interpretibus Latinis. ἐφεστηῶτ' ABEGILN: * ἀφεστηῶτ.
614 ἄχρι L. 615. νὺξ C. δὲ] δὲ πρὸς G. λυρὴν GK. παραπεπτηῶτα C. 616. ἐπουρανίων DGIL, ὑπ' οὐρανίων KM.
618. αὐτονυχὶ C: αὐτονυχθεὶ A, * αὐτονυχεί.

κνήμη σὺν Χηλῇσι φαείνεται ἀμφοτέρῃσιν·
αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴν ἔτι που τετραμμένος ἄλλη
Σκορπίον ἀντέλλοντα μένει καὶ ῥύτορα Τόξου·
οἱ γάρ μιν φορέουσιν, ὁ μὲν μέσον ἄλλα τε πάντα,
χεῖρα δέ οἱ σκαιὴν κεφαλήν θ' ἅμα Τόξον ἀγινεῖ.
ἀλλ' ὁ μὲν ὣς τρίχα πάντα καταμελεϊστὶ φορεῖται·
ἥμισυ δὲ Στεφάνοιο καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρὴν
Κενταύρου φορέουσιν ἀνερχόμεναι ἔτι Χηλαί.
τῆμος ἀποιχομένην κεφαλὴν μεταδύεται Ἵππος,
καὶ προτέρου Ὄρνιθος ἐφέλκεται ἔσχατος οὐρή.
δύνει δ' Ἀνδρομέδης κεφαλή· τὸ δέ οἱ μέγα δεῖμα
Κήτεος ἠερόεις ἐπάγει νότος· ἀντία δ' αὐτός
Κηφεὺς ἐκ βορέω μεγάλῃ ἀνὰ χειρὶ κελεύει.
καὶ τὸ μὲν ἐς λοφιὴν τετραμμένον ἄχρι παρ' αὐτήν
δύνει, ἀτὰρ Κηφεὺς κεφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμῳ.
Καμπαὶ δ' ἂν Ποταμοῖο καὶ αὐτίκ' ἐπερχομένοιο
Σκορπίου ἐμπίπτοιεν ἐϋῤῥόου ὠκεανοῖο·
ὃς καὶ ἐπερχόμενος φοβέει μέγαν Ὠρίωνα.
Ἄρτεμις ἱλήκοι· προτέρων λόγος, οἵ μιν ἔφαντο
ἑλκῆσαι πέπλοιο, Χίῳ ὅτε θηρία πάντα
καρτερὸς Ὠρίων στιβαρῇ ἐπέκοπτε κορύνῃ,
θήρης ἀρνύμενος κείνῳ χάριν Οἰνοπίωνι.
ἡ δέ οἱ ἐξαυτῆς ἐπετείλατο θηρίον ἄλλο,
νήσου ἀναῤῥήξασα μέσας ἑκάτερθε κολώνας,
σκορπίον, ὅς ῥά μιν οὖτα καὶ ἔκτανε πολλὸν ἐόντα
πλειότερος προφανείς, ἐπεὶ Ἄρτεμιν ἤκαχεν αὐτήν.
τοὔνεκα δὴ καί φασι περαιόθεν ἐρχομένοιο
Σκορπίου Ὠρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα φεύγειν.

621. ἀνατέλλοντα K. ῥυτῆρα F. 623. χειρὶ δὲ σκαιῇ C. κεφαλήν I: * κεφαλῇ. θ' om ADGK. 624. καταμμελεϊστὶ L. 627. ἐποιχομένην I. μετὰ δύεται C, μεταδεύεται I. 628. προτέρῃ E. ἀφέλκεται K. 629. δεῖγμα CI. 630. ἀπάγει D. αὐτὸν E. 631. ἐκ] ἐν ADEGHLMN. κελεύει CK: * κελεύων. I quid habeat, non liquet. 632. εἰς IN. αὐτῶν K. 633. αὐτὰρ AG. κηφέος I. 635. σκορπίον K. 637. ποτέρων A. λόγοις K, λόγων I. 638. ἑλκύσαι CG, ἑλκῦσαι IKL. 640. θήρην E. 641. ἐπετείλατο Vossius e scholio: ἐπεστείλατο I, ἐτείνατο K, * ἐπετείνατο. ἄλλο θηρίον K. 642. κολώνης E. 643. ὄντα A. πολλέοντα D. 645. καὶ om C. ἐρχομένοιο CG: * ἀρχομένοιο.

θλίβετ' ἀναστέλλοντος ὀπωρινοῦ ἀνέμοιο.
πολλάκι γὰρ καὶ τοῦτο νότῳ ἔπι σῆμα τιτύσκει
νὺξ αὐτή, μογεροῖσι χαριζομένη ναύτῃσιν.
οἱ δ' εἰ μέν κε πίθωνται ἐναίσιμα σημαινούσῃ,
αἶψά τε κοῦφά τε πάντα καὶ ἄρτια ποιήσωνται,
αὐτίκ' ἐλαφρότερος πέλεται πόνος· εἰ δέ κε νηῒ
ὑψόθεν ἐμπλήξῃ δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα
αὔτως ἀπρόφατος, τὰ δὲ λαίφεα πάντα ταράξῃ,
ἄλλοτε μὲν καὶ πάμπαν ὑπόβρυχα ναυτίλλονται,
ἄλλοτε δ', αἴ κε Διὸς παρανισσομένοιο τύχωσιν
εὐχόμενοι, βορέω δὲ παρατρέψῃ ἀνέμου ἴς,
πολλὰ μάλ' ὀτλήσαντες ὅμως πάλιν ἐσκέψαντο
ἀλλήλους ἐπὶ νηΐ. νότον δ' ἐπὶ σήματι τούτῳ
δείδιθι, μέχρι βορῆος ἀπαστράψαντος ἴδηαι.
εἰ δέ κεν ἑσπερίης μὲν ἁλὸς Κενταύρου ἀπείη
ὦμος ὅσον προτέρης, ὀλίγη δέ μιν εἰλύοι ἀχλύς
αὐτόν, ἀτὰρ μετόπισθεν ἐοικότα σήματα τεύχοι
νὺξ ἐπὶ παμφανόωντι Θυτηρίῳ, οὔ σε μάλα χρὴ
ἐς νότον, ἀλλ' εὔροιο περισκοπέειν ἀνέμοιο.
Δήεις δ' ἄστρον ἐκεῖνο δύω ὑποκείμενον ἄλλοις·
τοῦ γάρ τοι τὰ μὲν ἀνδρὶ ἐοικότα νειόθι κεῖται
Σκορπίου, ἱππούραια δ' ὑπὸ σφίσι Χηλαὶ ἔχουσιν.

417. θλίβετ' ἀναστέλλοντος ACDHILM: θλίβεται ἀντέλλοντος E, * θλίβετ' ἀνατέλλοντος. ἀνέμοιο AI: * βορέαο. 419. αὔτη A. ναύταισι A. 420. καὶ F. πείθονται AFGHK. ἐναίσια G, αἰνέσιμα AD. 421. αἶψα δὲ I. ποιήσονται BEFGHIKN. 423. ἐμπλήξει ACD. 424. ἀπρόσφατος AK, ἀπόφατος N. τὰ om I. ταράξει F, ταράξει D, τινάξῃ A, τινάξει I. 426. εἴκε G. παρανισομένοιο DI, παρανεισομένοιο L, παραν-σομένοιο A, παρανυσσομένοιο G. 427. βορέου A. δὲ] δ' ἴς GK παρατρέψῃ BEFL: παραστρέψῃ DGM, παραστρέψει C, παραστρέ-ψειε I, παραστράψῃ AK, * παρατρέψει. ἀνέμου ἴς A: ἀνέμοι- CDEFHKMN, ἀνέμοιο ἴς BG, ἴς ἀνέμοιο I, ἰὸ ἀνέμοιο L. 428. μάλα τλήσαντες AD. ὁμῶς CI, ὅπως D. 429. νηὶ AI * νῆα. 430. βορείου A. ἀποστρέψαντος I, ἀποστρέψοντος A 431. ἐπείη D, ἄπηει I. 432. δέ μιν] γέ μεν D. εἰλύει GK εἰλύῃ A. 433. αὐτὰρ F. τεύχει CGI. 434. οὗ] ὧ C μάλα σε E. 435. περισκοπεύειν BDEFGKMN, πέρι σκο-πεύειν HL. 436. ἐκεῖνο om D. δύω δ' D, δύο HKN. ἄλλοις] ἄστροις A, ὤμοις BFHN, 437. γάρ τοι] δ' ἤτοι I. τὰ om C. ἐφεοικότα K. 438. ἱππούρεα D, ὑπούραια EN ὑπάραια K. δ' om BFHN. χεῖλε' D et γρ M. ἄγουσιν I

αὐτὰρ ὁ δεξιτερὴν αἰεὶ τανύοντι ἔοικεν
ἀντία δινωτοῖο Θυτηρίου. ἐν δέ οἱ ἀπρίξ
ἄλλο μάλ' ἐσφήκωται, ἐληλάμενον διὰ χειρός,
Θηρίον· ὣς γάρ μιν πρότεροι διεφημίξαντο.
'Αλλ' ἔτι γάρ τε καὶ ἄλλο περαιόθεν ἕλκεται ἄστρον·
Ὕδρην μιν καλέουσι. τὸ δὲ ζώοντι ἐοικός
ἠνεκὲς εἰλεῖται, καί οἱ κεφαλὴ ὑπὸ μέσσον
Καρκίνον ἱκνεῖται, σπεῖρη δ' ὑπὸ σῶμα Λέοντος·
οὐρὴ δὲ κρέμαται ὑπὲρ αὐτοῦ Κενταύροιο.
μέσσῃ δὲ σπείρῃ Κρητήρ, πυμάτῃ δ' ἐπίκειται
εἴδωλον Κόρακος σπείρην κόπτοντι ἐοικός.
Καὶ μὴν καὶ Προκύων Διδύμοις ὕπο καλὰ φαείνει.
Ταῦτά κε θήσαιο παρερχομένων ἐνιαυτῶν
ἑξείης παλίνωρα· τὰ γὰρ καὶ πάντα μάλ' αὔτως
οὐρανῷ εὖ ἐνάρηρεν ἀγάλματα νυκτὸς ἰούσης.
Οἱ δ' ἐπιμὶξ ἄλλοι πέντ' ἀστέρες, οὐδὲν ὁμοῖοι,
πάντοθεν εἰδώλων δυοκαίδεκα δινεύονται.
οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρόων ἐπιτεκμήραιο
κείνων, ᾗχι κέονται, ἐπεὶ πάντες μετανάσται.
μακροὶ δέ σφεών εἰσιν ἑλισσομένων ἐνιαυτοί,
μακρὰ δὲ σήματα κεῖται ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντων.
οὐκέτι θαρσαλέος κείνων ἐγὼ ἄρκιος εἴην
ἀπλανέων τά τε κύκλα τά τ' αἰθέρι σήματ' ἐνισπεῖν.
Ἤτοι μὲν τάγε κεῖται ἀλίγκια δινωτοῖσιν,
τέσσαρα, τῶν κε μάλιστα ποθὴ ὄφελός τε γένοιτο

439. δεξιτερῇ D. 440. δεινωτοῖο ACFHM.
441. ἄλλοτε I. μάλ'] μὲν C. ἐληλαμένον BLN.
442. πρότεροι CDGIKLM et mg B: * πρότερον. διεφημίξαντο I: * ἐπεφημίξαντο. 443. τε καὶ C: καὶ ἔτ' I, * καί. Buttmannus καὶ ἐπ'. 444. ὕδρη E, ὑδρηνόν F. μὲν D. ζώωντι A. 445. εἰνεκὲς I. 446. εἰλεῖται I. 447. δὲ om F.
448. κρατὴρ B. 450. καὶ μὴν pr H: * ναὶ μήν. φαίνει H.
451. τε A. 452. καὶ om GIK. 453. ἐν οὐρανῷ ἄρηρεν G, ἐν οὐρανῷ εὖ ἄρηρεν K, οὐρανῷ εὖ ἐνήραρεν D. 457. κείνων C: κείνους I, * κείνους (ων). νέονται I. μεταναστάται I.
458. ἐνιαυτῶν AD. 460. οὐδέτι BCDEFHILMN. θαρσαλέως ABDEFHLMN. 461. ἀπλανέοντά BEFHN et pr M. τε] κε K. ἐνιπεῖν K. 462. τάδε I. δεινωτοῖσι AM.
463. καὶ AM.

μέτρα περισκοπέοντι κατανομένων ἐνιαυτῶν.
σήματα δ' εὖ μάλα πᾶσιν ἐπιῤῥήδην περίκειται
πολλά τε καὶ σχεδόθεν πάντῃ συνεεργμένα πάντα.
αὐτοὶ δ' ἀπλατέες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισιν
πάντες· ἀτὰρ μέτρῳ γε δύω δυσὶν ἀντιφέρονται.
  Εἴ ποτέ τοι νυκτὸς καθαρῆς, ὅτε πάντας ἀγαυοὺς
ἀστέρας ἀνθρώποις ἐπιδείκνυται οὐρανίη νύξ,
οὐδέ τις ἀδρανέων φέρεται διχόμηνι σελήνῃ,
ἀλλὰ τάγε κνέφαος διαφαίνεται ὀξέα πάντα, —
εἴ ποτέ τοι τῆμόσδε περὶ φρένας ἵκετο θαῦμα
σκεψαμένῳ πάντῃ κεκεασμένον εὐρέϊ κύκλῳ
οὐρανόν, ἤ καί τίς τοι ἐπιστὰς ἄλλος ἔδειξεν
κεῖνο περιγληνὲς τροχαλόν, Γάλα μιν καλέουσιν.
τῷ δ' ἦτοι χροιὴν μὲν ἀλίγκιος οὐκέτι κύκλος
δινεῖται, τὰ δὲ μέτρα τόσοι πισύρων περ ἐόντων
οἱ δύο, τοὶ δέ σφεων μέγα μείονες εἱλίσσονται.
  Τῶν ὁ μὲν ἐγγύθεν ἐστὶ κατερχομένου βορέαο.
ἐν δέ οἱ ἀμφότεραι κεφαλαὶ Διδύμων φορέονται,

464. *κατανομένων* CDM: *κατανυμένων* I, *καταριμένων* mg B, *καταννομένων* AGK, *ἀννομένων* L, *πλανωμένων* FH, *πλανωμινάων* EN. 465. *σηματ' εὖ* K, *σήματά τ' εὖ* G. *περίκεινται* DGHK, *ἐπίκειται* IL. 466. *συνηργμένα* K, *συνεερμένα* Buttmannus. 467. *ἀπλατέες* Vindobon. cum Hipparcho: mei *ἀπλανέες*. 468. *αὐτὰρ* G. *γε* om D. 469. *ὅτι* BEFN. 471. *φαίνεται* GIK. *διχόμηνι* AGK: * *νεόμηνι*. 472. *γ' ἐκ νέφεος* AI, *γ' ἐκ νεφέων* C. 473. *τῆμόσδε* K, *τῆμος* A: * *τῆμος δὲ*. *ἵκοιτο* K. 474. *κεκασμένω* D, *κεκασμένον* ACGIK, *κεκαασμένον* L. 475. *εἰ* C. *τοι*] *τοῦτο* C. *ἐπιστὰς* I: * *ὑποστὰς*. 476. *κεῖνος* E. *περιγληφες* C. *μοι* A. 477. *δ' ἦτοι* I: * *δήτοι*. *μὲν* om F. 478. *εἰλεῖται* G. *τόσα* γρ B. *πιτύρων* A. 479. *μέγα μεἰνοννες* F, *μέγ' ἀμείνονες* BEHKMN, *μὲν ἀμείνονες* C. 480. *ὁ* om AC. versuum 481—96 loco hos habet L cum Barberino et Bodleiano:

ἐν δέ οἱ ἑσπομένου Διδύμων τὸ μέσον καθορᾶται,
ἐν δέ τοι Ὑάδες, ἃς ἀνέχει λοφιῆς ἔπι Ταῦρος.
γλωχὶν Πληϊάδων, ἥγ' ἐς βορέην σκοπιάζει.
ἰχθύος αὖ κεφαλὴ βορειοτέρου ἐστὶν ἐν αὐτῷ.
Ἀνδρομέδης κεφαλὴν δὲ καὶ Ὀρνίθειον ἀθρήσεις
ῥάμφος ὑπὲρ κύκλοιο βορειοτέρης ἐπὶ χώρης,
μικρὰ βορειοτέρης, καὶ ἀπόστασιν ἄμφω ἐς ἴσην.
ἐς μέσον ἀμφοτέρων δ' Ἵππου γόνυ μᾶλλον ἐκείνων
ἀγχιτρόχου κέκλιται καὶ μικροῦ δεῖν ἐν ἐκείνῳ.
τοῦ τ' ἐν γούνασι δεξιτερὸς διατέμνεται ὦμος
καὶ πολυπλεθροτάτου μυκτὴρ ὄφεως Ὀφιούχου,
αὐτοῦ τ' Ἀρκτούρου ἀριδείκετος ἐς πόλον ἀστήρ,

ν δέ τε γούνατα κεῖται ἀρηρότος Ἡνιόχοιο,
αιὴ δὲ κνήμη καὶ ἀριστερὸς ὦμος ἐπ' αὐτῷ
Ιερσέος, Ἀνδρομέδης δὲ μέσην ἀγκῶνος ὕπερθεν
ἐξιτερὴν ἐπέχει· τὸ μὲν οἱ θέναρ ὑψόθι κεῖται
σσότερον βορέαο, νότῳ δ' ἐπικέκλιται ἀγκών.
πλαὶ δ' Ἵππειοι, καὶ ὑπαύχενον Ὀρνίθειον
κρη σὺν κεφαλῇ, καλοί τ' Ὀφιούχεοι ὦμοι
ὑτὸν δινεύονται ἐληλάμενοι περὶ κύκλον.
δ' ὀλίγον φέρεται νοτιωτέρη, οὐδ' ἐπιβάλλει,
Ιαρθένος, ἀλλὰ Λέων καὶ Καρκίνος. οἱ μὲν ἄρ' ἄμφω
ξείης κέαται βεβλημένοι, αὐτὰρ ὁ κύκλος
ὸν μὲν ὑπὸ στῆθος καὶ γαστέρα μέχρι παρ' αἰδῶ
έμνει, τὸν δὲ διηνεκέως ὑπένερθε χελειὸν
Ιαρκίνον, ἧχι μάλιστα διχαιόμενόν κε νοήσαις
ρθόν, ἵν' ὀφθαλμοὶ κύκλου ἑκάτερθεν ἴοιεν.
οῦ μὲν, ὅσον τε μάλιστα, δι' ὀκτὼ μετρηθέντος,
έντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτερα γαίης,
ὰ τρία δ' ἐν περάτῃ· θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν.
λλ' ὁ μὲν ἐν βορέω περὶ Καρκίνον ἐστήρικται.
Ἄλλος δ' ἀντιόωντι νότῳ μέσον Αἰγοκερῆα
έμνει καὶ πόδας Ὑδροχόου καὶ Κήτεος οὐρήν·

αὐτὰρ ἔπειτα λεοντέη ὀσφύς, ἔπειτα δὲ χαίτη,
εἶτα δ' Ὄνων ὁ βόρειος ἐπόψια σήματα κύκλου
Καρκίνου. ἐς μῆκος γὰρ ὅλον τρόχαλος διαμείβων
δοιὰ μὲν ἐς νότον, ἓν δὲ βόρειον ἐς ἄντυγα λείπει.

482. δέ τε A: δέ τι C, * δὲ τὰ. ἀρηρότως AN.
484. περσέως AEFHKMN et pr B. ὕπερθεν ACG: * ὕπερθε.
486. βορέαο ACDFGHIKM: * βορέω γε. 488. ἄκρα D. ὀφιούχεο CFIN, ὀφιούχεο (ιοι) B, ὀφιούχου οἱ G. 489. αὐτοῦ I. ἐληλαμένοι G, ἐληλαμένον (οι) B, ἐληλαμένον EN, ἐληλάμενον CFI.
490. φαίνεται AC. νοτιώτερον I. 491. ἄμ' I. 492. βεβλημένοι CI: * βεβολημένοι. ἀρ ὁ κύκλος om C. 494. διηνεκέος G. ἀπένερθε I. χειλείου D, τελείου I.
495. καρκίνον (ου) B. κε] με K. νοήσαις ACDGI, νοήσης (αις) B, νοήσεις KM: * νοήσῃς. 496. ἰόνε C. 497. δ' C. 498. ἐναστρέφεται AD. καὶ G. ὑπέρτερα ABDEFM: ὑπέρτερον I, ὑπέρτατα. αἴης I. hunc versum post 499 collocat K.
499. ἐν τροπαί E: * ἐντροπαί. 501. νότον, γρ μέσον, L. idem Αἰγοκερῆος, et deinde pro 502—6 hos:

τέμνει καὶ στροφάλιγγα μέσην ὑδροχεύμενος ὑγροῦ,
οἷς ἅμα Κήτειος οὐραῖον νοτιώτατον αἱρεῖ

ἐν δέ οἵ ἐστι Λαγωός· ἀτὰρ Κυνὸς οὐ μάλα πολλήν
αἴνυται, ἀλλ᾽ ὁπόσην ἐπέχει ποσίν· ἐν δέ οἱ Ἀργώ
καὶ μέγα Κενταύροιο μετάφρενον, ἐν δέ τε κέντρον
Σκορπίου· ἐν καὶ τόξον, ἀγαυοῦ Τοξευτῆρος,
τὸν πύματον καθαροῖο παρερχόμενος βορέαο
ἐς νότον ἠέλιος φέρεται, τρέπεταί γε μὲν αὐτοῦ
χειμέριος. καί οἱ τρία μὲν περιτέλλεται ὑψοῦ
τῶν ὀκτώ, τὰ δὲ πέντε κατώρυχα δινεύονται.
Μεσσόθι δ᾽ ἀμφοτέρων, ὅσσος πολιοῖο γάλακτος,
γαῖαν ὑποστρέφεται κύκλος διχόωντι ἐοικώς·
ἐν δέ οἱ ἤματα νυξὶν ἰσαίεται ἀμφοτέρῃσιν,
φθίνοντος θέρεος, τοτὲ δ᾽ εἴαρος ἱσταμένοιο.
σῆμα δέ οἱ Κριὸς Ταύροιό τε γούνατα κεῖται,
Κριὸς μὲν κατὰ μῆκος ἐληλάμενος διὰ κύκλου,
Ταύρου δὲ σκελέων ὅσση περιφαίνεται ὀκλάξ.

καὶ πόδα προσθίδιον νότιόν τε θοοῖο Λαγωοῦ.
μεσσάτιός τε Κύων ἀπομείρεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἶτα δ᾽ ἀκροστόλιόν τε καὶ ἱστίον Ἀργοῦς ἄκρον
σχίζει, καὶ κεφαλὴν κόρακος βορέηνδ᾽ ἀπολείπει.
αὐτὰρ Ὕδροιο δίεισιν ἀειρομένης ἄκρον οὐρῆς.
αὐτὰρ ἕως τ᾽ ἔχεται, τὸν σκορπίος ἴσχει ἐν αὐτῷ
ἀστέρα παμφανόωντα. καὶ οὐδὲ σὺ τοξότα φεύγεις,
ἀλλὰ καὶ ὑμετέρην κεφαλὴν διὰ μέσσον ὁρίζει.

503. αὐτὰρ *CG*. 504. ἔχει *GK*. ἀργὼν *N*. 505. δὲ τὸ *ABDEFGHIKMN*. 506. καὶ] δὲ *K*, δὲ καὶ *D*, δὲ καὶ τὸ *G*.
δι
507. παρερχόμενος *B*, διερχόμενος *DI*, παρεχόμενον *A*.
508. εἰς *HIMN*. 510. τῶν om *A*. 512. ἐπιστρέφεται *I*. διχόωντι *GK*: * διχάοντι. 513. νυξὶ *C*. 514. τοτὲ *N*: * τότε.
pro 515—24 in *L*:

σῆμα δὲ οἱ σύνδεσμος ὃς Ἰχθύας εἰς ἓν ἐλαύνει.
ἐν δὲ γένυς μεγάλη μεγακήτεος ἔπλετο Κήτευς
καὶ μέσον Ὠρίωνος, ὅπῃ ζώνη κατὰ μῆκος
ἐκτέταται, καὶ Ὕδρου πρώτη καμπὴ κρυεροῖο.
Παρθενικῆς δ᾽ εἴδωλον ἔπειτα διάνδιχα τέμνει
λοξὸν ἀπὸ πτέρυγος λαιῆς ἄλλην ἐπὶ πέζαν.
εἶτ᾽ ὄφεως μεγάλοιο, τὸν ἀμφοτέραις Ὀφιοῦχος
δραξάμενος κατέχει, καμπὴν πρώτην μετὰ κόρσην.
οὐρὴν δ᾽ ἀκροτάτην καὶ δεξιὸν ἀνέρος ὦμον
οὐ πολὺ πρὸς βορέου ἀπολείπεται, ἐς μέτρα δ᾽ ἶσα
Αἰετὸς ἐκτανύσας ὠκύπτερον. ἐς νότου οἶμον
δεξιτερὴν κύκλοιο παράπτεται. Ὑδροχόος δέ
αὐτοῦ ἔχει κεφαλὴν ἐπὶ κύκλου. τῶν νεπόδων δέ
ὃς νοτιώτερός ἐστι, διχάζεται, ἀλλ᾽ ἐπὶ μῆκος.

516 om *A*. ἐληλαμένος *EN* et pr *B*. κύκλον *I*.
517. ὅση *HN*.

ν δέ τέ οἱ ζώνη εὐφεγγέος Ὠρίωνος
αμπή τ' αἰθομένης Ὕδρης· ἐνί οἱ καὶ ἐλαφρὸς
ζρητὴρ, ἐν δὲ Κόραξ, ἐνὶ δ' ἀστέρες οὐ μάλα πολλοὶ
Χηλάων· ἐν τῷ δ' Ὀφιούχεα γοῦνα φορεῖται.
ὐ μὴν Αἰητοῦ ἀπομείρεται, ἀλλά οἱ ἐγγὺς
ζηνὸς ἀητεῖται μέγας ἄγγελος. ἡ δὲ κατ' αὐτὸν
ἱππείη κεφαλὴ καὶ ὑπαύχενον εἱλίσσονται.
Τοὺς μὲν παρβολάδην ὀρθοὺς περιβάλλεται ἄξων,
μεσσόθι πάντας ἔχων· ὁ δὲ τέτρατος ἐσφήκωται
λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις, οἵ μίν ῥ' ἑκάτερθεν ἔχουσιν
ἀντιπέρην τροπικοί, μέσσος δέ ἑ μεσσόθι τέμνει.
οὔ κεν Ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνὴρ
ἄλλῃ κολλήσαιτο κυλινδόμενα τροχάλεια
οἷά τε καὶ τόσα πάντα περισφαιρηδὸν ἑλίσσων,
ὥς τάγ' ἐναιθέρια πλαγίῳ συναρηρότα κύκλῳ
ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα διώκεται ἤματα πάντα.
καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει καὶ αὐτίκα νειόθι δύνει
πάντα παραβλήδην· μία δὲ σφεών ἐστιν ἑκάστου
ἑξείης ἑκάτερθε κατηλυσίη τ' ἄνοδός τε.
αὐτὰρ ὅγ' ὠκεανοῦ τόσσον παραμείβεται ὕδωρ,
ὅσσον ἀπ' Αἰγοκερῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
Καρκίνου εἰς ἀνιόντα κυλίνδεται. ὅσσον ἁπάντη
ἀντέλλων ἐπέχει, τόσσον γε μὲν ἄλλοθι δύνων.
ὅσσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀποτείνεται αὐγῇ,

519. καμπὴ δ' E. ὕδρας GK. 520. ἐνὶ οἱ δ' G. 521. ὀφιούχια GK. γούνατα κεῖται I. 522. ἀπομείρεται AEGK: ἀπαμείβεται C, * ἀπαμείρεται. οἱ] μάλ' CI. 523. ταχὺς I. ἡ δὲ ABDEFGHIKN: * ἤδε. αὐτὸν CGI: * αὐτούς. 524. ὑπαύχενος E. εἰλίσσεται G, εἰλίσσυιτονται K. 525. καὶ τοὺς K. παραβολάδην I. περιτέλλεται EFHLMN. 526. τέταρτος ACDEFGHIM, τέρτατος BN. 527. ἐν om GK. ἀμφοτέροισιν G. μίν ADFGHK: μιην BEN, * μέν. ῥ' om A. 528. ἑ] οἱ I. 529. οὔ κεν CDFGIL: οὐκ ἐν AHKM, * οὐκ ἄν. ἀνὴρ δεδιδαγμένος χειρῶν BEN. 530. ἄλλην A. 532. ὧς A. ἐναιθέρια ABCDEFGHILN: ἐν αἰθέρι (erasa post ι littera) M, * ἐν αἰθερίᾳ. 533. ἐμμενὲς αἰεὶ γρ M. 534. ἀνατέλλει AG. αὐτίκα] ἄντια D. 536. κατήλυσις BEFHN, κατήλυσις ἠδ' L. 537. ὠκεανοῖο GIK. τόσον K. παραμείψεται I. 538. ἐπ' C. ἐρχομένοιο BFHMN et post lacunam E, ἀρχομένοιο D. 540. τόσον N. γε om K. 541. δ' om F. βολὶς A: βουλῆς F, * βολῆς. ἀποτείνεται αὐγῇ Buttmannus e scholiis: codices ἀποτέμνεται αὐγή.

ἑξάκις ἂν τόσση μιν ὑπεκδράμοι. αὐτὰρ ἑκάστη
ἴση μετρηθεῖσα δύω περιτέμνεται ἄστρα.
Ζωΐδιον δέ ἑ κύκλον ἐπίκλησιν καλέουσιν.
τῷ ἔνι Καρκίνος ἐστί, Λέων δ᾽ ἐπὶ τῷ, καὶ ὑπ᾽ αὐτὸν
Παρθένος· αἱ δ᾽ ἐπί οἱ Χηλαὶ καὶ Σκορπίος αὐτός
Τοξευτής τε καὶ Αἰγόκερως, ἐπὶ δ᾽ Αἰγοκερῆϊ
Ὑδροχόος· δύο δ᾽ αὐτὸν ὑπ᾽ Ἰχθύες ἀστερόωνται,
τοὺς δὲ μέτα Κριός, Ταῦρος δ᾽ ἐπὶ τῷ Δίδυμοί τε.
ἐν τοῖς ἠέλιος φέρεται δυοκαίδεκα πᾶσιν
πάντ᾽ ἐνιαυτὸν ἄγων, καί οἱ περὶ τοῦτον ἰόντι
κύκλον ἀέξονται πᾶσαι ἐπικάρπιοι ὧραι.
τοῦ δ᾽ ὅσσον κοίλοιο κατ᾽ ὠκεανοῖο δύηται,
τόσσον ὑπὲρ γαίης φέρεται· πάσῃ δ᾽ ἐπὶ νυκτί
ἓξ αἰεὶ δύνουσι δυωδεκάδες κύκλοιο,
τόσσαι δ᾽ ἀντέλλουσι. τόσον δ᾽ ἐπὶ μῆκος ἑκάστη
νὺξ αἰεὶ τετάνυσται, ὅσον τέ περ ἥμισυ κύκλου
ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς ἀείρεται ὑψόθι γαίης.
Οὔ κεν ἀπόβλητον δεδοκημένῳ ἤματος εἴη
μοιράων σκέπτεσθαι ὅτ᾽ ἀντέλλῃσιν ἑκάστη·
αἰεὶ γὰρ τάωνγε μιῇ συνανέρχεται αὐτός
ἠέλιος. τὰς δ᾽ ἄν κε περισκέψαιο μάλιστα
εἰς αὐτὰς ὁρόων· ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαιναι
γίνοιντ᾽ ἢ ὄρεος κεκρυμμέναι ἀντέλλοιεν,

542. τόσση μιν AFG et γρ M: τόσσ᾽ ἡμὶν BN, * τόσσ᾽ ἡμῖν: ὑπεκδράμοι D: ὑπ᾽ ἐκδράμοι L, ὑποδράμῃ AG, * ὑποδράμοι. 543. περιτέμνεται (τεμνεται) BDEFGHIMN: περιτέλλεται L, περιτέλλεται A, περιγίνεται CK. 544. ζωϊδίων Vossius. ἑ om C. 545. δ᾽ ἔνι GI, ἐνὶ N. δ᾽ I, om ABDEFGHLMN: * τ᾽. καὶ ὑπ᾽ αὐτὸν C: καὶ ἐπ᾽ αὐτὸν I, μετὰ δ᾽ αὐτὸν G, * καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ. 546. οἱ] οὗ K, om F. 547. τοξευτή E. 548. δύω G. αὐτῷ G, αὐτῷ A. ὑπ᾽ IK, om AG: * ἐπ᾽. ἀστερόεντες apud Plutarchum. 549. μέσα C. δ᾽] τ᾽ CN. 550. ἐν τοῖσι δ᾽ G. δυόδεκα G. 551. ἰόντα I, ἰόντου K. 552. ἐπίκαρποι BEFIN. 553. θ᾽ K. κύκλοιο C. δύηται ACDGHIKL: δύνται FM, * δύνηται. 554. ἐνὶ GI. 555. δυωκαιδεκάδος K. 556. τόσσα C. δ᾽ om C. ὑπὸ I. 557. τάνυται DK. ὅσον (σ) E, ὅσσον ABKN, τόσον M, τόσσον DFHIL. τε περ] περ A, ἄρ᾽ BEN, om D. 559. οὐκ ἂν E. δεδοκημένον (ω) A, δεδοκημένον K. 561. συνέρχεται D, συνάρχεται K. 562. κε] καὶ A. περίσκεψαι E. 564. γίνοιντ᾽ I: * γίνοντ᾽.

σήματ' ἐπερχομένῃσιν ἀρηρότα ποιήσασθαι.
αὐτὸς δ' ἂν μάλα τοι κεράων ἑκάτερθε διδοίη
ὠκεανός, τά τε πολλὰ περιστέφεται ἑοῖ αὐτῷ,
κειόθεν ὁππῆμος κείνων φορέῃσιν ἑκάστην.
  Οὔ οἱ ἀφαυρότατοι, ὅτε Καρκίνος ἀντέλλῃσιν,
ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι περίκεινται,
τοὶ μὲν δύνοντες, τοὶ δ' ἐξ ἑτέρης ἀνιόντες.
δύνει μὲν Στέφανος, δύνει δὲ κατὰ ῥάχιν Ἰχθύς.
ἥμισυ μέν κεν ἴδοιο μετήορον, ἥμισυ δ' ἤδη
ἐσχατιαὶ βάλλουσι κατερχομένου Στεφάνοιο.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξόπιθεν τετραμμένος ἄλλα μὲν οὔπω
γαστέρι νειαίρῃ, τὰ δ' ὑπέρτερα νυκτὶ φορεῖται.
τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους κατάγει μογερὸν Ὀφιοῦχον
Καρκίνος ἐκ γονάτων, κατάγει δ' Ὄφιν αὐχένος ἐγγύς.
οὐδ' ἂν ἔτ' Ἀρκτοφύλαξ εἴη πολὺς ἀμφοτέρωθεν,
μείων ἠμάτιος, τὸ δ' ἐπιπλέον ἔννυχος ἤδη.
τέτρασι γὰρ μοίραις ἅμυδις κατιόντα Βοώτην
ὠκεανὸς δέχεται· ὁ δ' ἐπὴν φάεος κορέσηται,
βουλυτῷ ἐπέχει πλεῖον δίχα νυκτὸς ἰούσης,
ἦμος ὅτ' ἠελίοιο κατερχομένοιο δύηται.
κεῖναί οἱ καὶ νύκτες ἐπ' ὀψὲ δύοντι λέγονται.
ὣς οἱ μὲν δύνουσιν, ὁ δ' ἀντίος οὐδὲν ἀεικής,
ἀλλ' εὖ μὲν ζώνῃ εὖ δ' ἀμφοτέροισι φαεινὸς
ὤμοις Ὠρίων, ξίφεός γε μὲν ἶφι πεποιθώς,
πάντα φέρων Ποταμόν, κέραος παρατείνεται ἄλλου.
  Ἐρχομένῳ δὲ Λέοντι τὰ μὲν κατὰ πάντα φέρονται
Καρκίνῳ ὅσσ' ἐδύοντο, καὶ Αἰετός. αὐτὰρ ὅγε γνὺξ

565. ἐπερχομένῃσιν ADGK: * ἐπερχομένοισιν. 566. μάλιστά D. 567. περιστέφεται Buttmannus e scholiis: codices περιστρέφεται. ἕοι N, οἱ I. 568. ὀπτῆμος ABCEFHN. ἑκάστη C. 569. ἀνατέλλησιν K. versum hunc om C. 572. καταῤῥάχιν DI. 573. ἴδηαι BDEFHMN. ἤδη] αὖτε I. 575. ὁ Γνὺξ ὄπιθεν Vossius. ἐξόπισθε AFHK, ἐξόπισθεν IN. 576. ὑπέρτατα I. 581. ἄμυδις CG: ἅμυδις IKL, * ἤδη. 582. κορέσσηται M. 583. δ' ἐπέχει C. πλέον K. διχὰ N. 584. ὁπότ' FHM. ἠέλιος D. δύνηται C. 585. οἱ I: * τοι. καὶ om F. ἐποψὲ ABEFGN. 586. ὧς ABFG: * ὥς. 587. ζώνην C. pro φαεινὸς lacuna in I. 590. ἀρχομένῳ L. 591. ἀετὸς DGK. νὺξ CIL. post hunc versum C: ἡ παρθένος πᾶσα ἀνατέλλῃ.

ἥμενος ἄλλα μὲν ἤδη, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαιόν
οὔπω κυμαίνοντος ὑποστρέφει ὠκεανοῖο.
ἀντέλλει δ' Ὕδρης κεφαλὴ χαροπός τε Λαγωὸς
καὶ Προκύων πρότεροί τε πόδες Κυνὸς αἰθομένοιο.
Οὐ μέν θην ὀλίγους γαίης ὑπὸ νείατα βάλλει
Παρθένος ἀντέλλουσα. Λύρη τότε Κυλληναίη
καὶ Δελφὶς δύνουσι καὶ εὐποίητος Ὀϊστός·
σὺν τοῖς Ὄρνιθος πρῶτα πτερὰ μέσφα παρ' αὐτήν
οὐρὴν καὶ Ποταμοῖο παρηορίαι σκιόωνται.
δύνει δ' Ἱππείη κεφαλή, δύνει δὲ καὶ αὐχήν.
ἀντέλλει δ' Ὕδρη μὲν ἐπιπλέον ἄχρι παρ' αὐτόν
Κρητῆρα. φθάμενος δὲ Κύων πόδας αἴνυται ἄλλους,
ἕλκων ἐξόπιθεν πρύμνην πολυτειρέος Ἀργοῦς.
ἡ δὲ θέει γαίης ἱστὸν διχόωσα κατ' αὐτόν,
Παρθένος ἦμος ἅπασα περαιόθεν ἄρτι γένηται.
Οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι Χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι
ἄφραστοι παρίοιεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα Βοώτης
ἀθρόος ἀντέλλει βεβολημένος Ἀρκτούροιο.
Ἀργὼ δ' αὖ μάλα πᾶσα μετήορος ἵσταται ἤδη·
ἀλλ' Ὕδρη (κέχυται γὰρ ἐν οὐρανῷ ἤλιθα πολλή)
οὐρῆς ἂν δεύοιτο. μόνην δ' ἐπὶ Χηλαὶ ἄγουσιν
[δεινὸν ἐφεστηῶτ' Ὀφιούχεα· τοῦ μὲν ἔπειτα]
δεξιτερὴν κνήμην, αὐτῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις,
αἰεὶ γνύξ, αἰεὶ δὲ Λύρη παραπεπτηῶτος,
ὅντινα τοῦτον ἄϊστον ὑπουρανίων εἰδώλων,
ἀμφότερον δύνοντα καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα
πολλάκις αὐτονυχὶ θηεύμεθα. τοῦ μὲν ἄρ' οἵη

592. ἥμερος [ν] B, ἥμερος N. αὐτὰρ DG. 593. ὑποστρέφει [ἐπι] B, ἐπιστρέφει D. 595. πότεροι C. 596. ὑπονείατο K. 597. κυλληναίη ABFGHKMN. 599. πτερὰ om K. μέσφα ACDFGHIKLM: * μέσφι. 603. κρατῆρα K. 604. ἐξόπισθεν IK. 604. πρύμνην I: πρύμνης C, * πρύμναν. 607. καὶ om FHKLN et pr B. φαίνουσαι AGK. 608. μέγα] δὴ A. 609. ἀντέλλοι I, ἀνατέλλει K. 610. αὖ Vossius: codices οὐ. πᾶσα μάλα EFHN et pr B. ἵσταται I: * ἔσσεται. 612. μόνην ACFGHIKM: * μόνον. 613 om CFHKM cum Hipparcho, scholiasta, interpretibus Latinis. ἐφεστηῶτ' ABEGILN: * ἀφεστηῶτ. 614 ἄχρι L. 615. νὺξ C. δὲ] δὲ πρὸς G. λυρὴν GK. παραπεπτηῶτα C. 616. ἐπουρανίων DGIL, ὑπ' οὐρανίων KM. 618. αὐτονυχὶ C: αὐτονυχθεὶ A, * αὐτονυχεί.

κνήμη σὺν Χηλῇσι φαείνεται ἀμφοτέρῃσιν·
αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴν ἔτι που τετραμμένος ἄλλῃ
Σκορπίον ἀντέλλοντα μένει καὶ ῥύτορα Τόξου·
οἱ γάρ μιν φορέουσιν, ὁ μὲν μέσον ἄλλα τε πάντα,
χεῖρα δέ οἱ σκαιὴν κεφαλήν θ' ἅμα Τόξον ἀγινεῖ.
ἀλλ' ὁ μὲν ὣς τρίχα πάντα καταμελεϊστὶ φορεῖται·
ἥμισυ δὲ Στεφάνοιο καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρήν
Κενταύρου φορέουσιν ἀνερχόμεναι ἔτι Χηλαί.
τῆμος ἀποιχομένην κεφαλὴν μεταδύεται Ἵππος,
καὶ προτέρου Ὄρνιθος ἐφέλκεται ἔσχατος οὐρή.
δύνει δ' Ἀνδρομέδης κεφαλή· τὸ δέ οἱ μέγα δεῖμα
Κήτεος ἠερόεις ἐπάγει νότος· ἀντία δ' αὐτός
Κηφεὺς ἐκ βορέω μεγάλῃ ἀνὰ χειρὶ κελεύει.
καὶ τὸ μὲν ἐς λοφιὴν τετραμμένον ἄχρι παρ' αὐτήν
δύνει, ἀτὰρ Κηφεὺς κεφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμῳ.
Καμπαὶ δ' ἂν Ποταμοῖο καὶ αὐτίκ' ἐπερχομένοιο
Σκορπίου ἐμπίπτοιεν ἐϋῤῥόου ὠκεανοῖο·
ὃς καὶ ἐπερχόμενος φοβέει μέγαν Ὠρίωνα.
Ἄρτεμις ἱλήκοι· προτέρων λόγος, οἵ μιν ἔφαντο
ἑλκῆσαι πέπλοιο, Χίῳ ὅτε θηρία πάντα
καρτερὸς Ὠρίων στιβαρῇ ἐπέκοπτε κορύνῃ,
θήρης ἀρνύμενος κείνῳ χάριν Οἰνοπίωνι.
ἡ δέ οἱ ἐξαυτῆς ἐπετείλατο θηρίον ἄλλο,
νήσου ἀναῤῥήξασα μέσας ἑκάτερθε κολώνας,
σκορπίον, ὅς ῥά μιν οὖτα καὶ ἔκτανε πολλὸν ἐόντα
πλειότερος προφανείς, ἐπεὶ Ἄρτεμιν ἤκαχεν αὐτήν.
τοὔνεκα δὴ καί φασι περαιόθεν ἐρχομένοιο
Σκορπίου Ὠρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα φεύγειν.

621. ἀνατέλλοντα K. ῥυτῆρα F. 623. χειρὶ δὲ σκαιῇ C. κεφαλήν I: * κεφαλῇ. θ' om ADGK. 624. καταμμελεϊστὶ L. 627. ἐποιχομένην I. μετὰ δύεται C, μεταδεύεται I. 628. προτέρη E. ἀφέλκεται K. 629. δεῖγμα CI. 630. ἀπάγει D. αὐτὸν E. 631. ἐκ] ἐν ADEGHLMN. κελεύει CK: * κελεύων. I quid habeat, non liquet. 632. εἰς IN. αὐτῶν K. 633. αὐτὰρ AG. κηφέος I. 635. σκορπίον K. 637. ποτέρων A. λόγοις K, λόγων I. 638. ἑλκύσαι CG, ἑλκῦσαι IKL. 640. θήρην E. 641. ἐπετείλατο Vossius e scholio: ἐπεστείλατο I, ἐτείνατο K, * ἐπετείνατο. ἄλλο θηρίον K. 642. κολώνης E. 643. ὄντα A. πολλέοντα D. 645. καὶ om C. ἐρχομένοιο CG: * ἀρχομένοιο.

οὐδὲ μὲν Ἀνδρομέδης καὶ Κήτεος ὅσσ᾽ ἐλέλειπτο
κείνου ἔτ᾽ ἀντέλλοντος ἀπευθέες, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τοί
πασσυδίῃ φεύγουσιν· ὁ δὲ ζώνῃ τότε Κηφεύς
γαῖαν ἐπιξύει, τὰ μὲν ἐς κεφαλὴν μάλα πάντα
βάπτων ὠκεανοῖο, τὰ δ᾽ οὐ θέμις, ἀλλὰ τάγ᾽ αὐταί
Ἄρκτοι κωλύουσι, πόδας καὶ γοῦνα καὶ ἰξύν.
ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπείγεται εἰδώλοιο
δειλὴ Κασσιέπεια· τὰ δ᾽ οὐκέτι οἱ κατὰ κόσμον
φαίνεται ἐκ δίφροιο, πόδες καὶ γούναθ᾽ ὕπερθεν,
ἀλλ᾽ ἥγ᾽ ἐς κεφαλὴν ἴση δύετ᾽ ἀρνευτῆρι
μειρομένη γονάτων, ἐπεὶ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλεν ἐκείνη
Δωρίδι καὶ Πανόπῃ μεγάλων ἄτερ ἰσώσασθαι.
ἡ μὲν ἄρ᾽ εἰς ἑτέρην φέρεται· τὰ δὲ νειόθεν ἄλλα
οὐρανὸς ἀντιφέρει, Στεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα
Ὕδρης τ᾽ ἐσχατιήν· φορέει τ᾽ ἔπι Κενταύροιο
σῶμά τε καὶ κεφαλήν, καὶ Θηρίον ὅ ῥ᾽ ἐνὶ χειρί
δεξιτερῇ Κένταυρος ἔχει. τοὶ δ᾽ αὖθι μένουσιν
Τόξον ἐπερχόμενον πρότεροι πόδες ἱππότα φηρός.
Τόξῳ καὶ σπείρῃ Ὄφιος καὶ σῶμ᾽ Ὀφιούχου
ἀντέλλει ἐπιόντι· καρήατα δ᾽ αὐτὸς ἀγινεῖ
Σκορπίος ἀντέλλων, ἀνάγει δ᾽ αὐτὰς Ὀφιούχου
χεῖρας καὶ προτέρην Ὄφιος πολυτειρέα ἀγήν.
Τοῦ γε μὲν Ἐγγόνασιν (περὶ γὰρ τετραμμένος αἰεί
ἀντέλλει) τότε μὲν περάτης ἐξέρχεται ἄλλα,
γυῖά τε καὶ ζώνη καὶ στήθεα πάντα καὶ ὦμος
δεξιτερῇ σὺν χειρί. κάρη δ᾽ ἑτέρης μετὰ χειρός

647. οὐδ᾽ ἔμεν᾽ Buttmannus. 648. ἔτ᾽ G: * δ᾽. ἀπευθέες, ἀλλ᾽] · ἀπευθέες ἀλλ᾽ Buttmannus. καὶ τοὶ HLMN: * καί τοι. 649. πασσυδίη L: * πανσυδίῃ. 650. ἐς D: * εἰς. 655. πόδας D. γούναθ᾽ BDFGHLMN: γούνατα A, * χεῖρες. 656. δύεται ABE, δύηται D. 658. μεγάλω K. ἄτερ H, qui ita solet. 659. νειόθεν ἄλλα C et γρ L: * νειόθι μᾶλλον. 661. φορέοι τ᾽ BEFGHMN, φορέοντ᾽ L. 662. ὅρρ᾽ C. ἐν [οι] AMN. 664. ἐπερχόμενον B, ἐπερχόμενοι CDK. ἱππότα φηρὸς [θ] A, ἱππότα θηρὸς [φ] C, ἱππόφηρος M. Vossius ἱπποτόφηρος, Buttmannus ἱπποτόθηρος. 665. ὄφεως AGK. 666. αὐτὸς] αἰγὸς G. 667. ἀνατέλλων G, om C. αὐτὸς CK. ἰφιούχου C. 668. ὄφιος ABDEFG: ὄφεως K, * ὄφεος. ἀγήν [περίκλισιν] L: * αὐγήν. 669. μὴν D. ἐν γούνασι HM 670. τάτε A. περάτις D. ἁλὸς L. 671. ὦμοι C.

όξῳ ἀνέρχονται καὶ Τοξότῃ ἀντέλλοντι.
ὺν τοῖς Ἑρμαίῃ τε Λύρῃ καὶ στήθεος ἄχρις
Κηφεὺς ἠῴου παρελαύνεται ὠκεανοῖο,
ῆμος καὶ μεγάλοιο Κυνὸς πᾶσαι ἀμαρυγαὶ
ύνουσιν, καὶ πάντα κατέρχεται Ὠρίωνος,
άντα γε μὴν ἀτέλεστα διωκομένοιο Λαγωοῦ.
λλ' οὐχ Ἡνιόχῳ Ἔριφοι οὐδ' Ὠλενίη Αἲξ
ὐθὺς ἀπέρχονται· τὰ δέ οἱ μεγάλην ἀνὰ χεῖρα
άμπονται, καί οἱ μελέων διακέκριται ἄλλων
ινῆσαι χειμῶνας, ὅτ' ἠελίῳ συνίωσιν.
Ἀλλὰ τὰ μέν, κεφαλήν τε καὶ ἄλλην χεῖρα καὶ ἰξύν,
Αἰγόκερως ἀνιὼν κατάγει· τὰ δὲ νείατα πάντα
ὐτῷ Τοξευτῆρι κατέρχεται. οὐδέ τι Περσεύς,
ὐδέ τι ἄκρα κόρυμβα μένει πολυτειρέος Ἀργοῦς.
ἀλλ' ἤτοι Περσεὺς μὲν ἄτερ γουνός τε ποδός τε
δεξιτεροῦ δύεται, πρύμνης δ' ὅσον ἐς περιαγήν·
ὐτὴ δ' Αἰγοκερῆϊ κατέρχεται ἀντέλλοντι,
ῆμος καὶ Προκύων δύεται, τὰ δ' ἀνέρχεται ἄλλα,
Ὄρνις τ' Αἰητός τε, τά τε πτερόεντος Ὀϊστοῦ
είρεα, καὶ νοτίοιο Θυτηρίου ἱερὸς ἕδρη.
Ἵππος δ' Ὑδροχόοιο νέον περιτελλομένοιο
ποσσί τε καὶ κεφαλῇ ἀνελίσσεται· ἀντία δ' Ἵππου
ἐξ οὐρῆς Κένταυρον ἐφέλκεται ἀστερίη νύξ.
ἀλλ' οὔ οἱ δύναται κεφαλὴν οὐδ' εὐρέας ὤμους
αὐτῷ σὺν θώρηκι χαδεῖν. ἀλλ' αἴθοπος Ὕδρης
αὐχενίην κατάγει σπεῖρην καὶ πάντα μέτωπα.
ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθεν πολλὴ μένει· ἀλλ' ἄρα καὶ τήν
αὐτῷ Κενταύρῳ, ὁπότ' Ἰχθύες ἀντέλλωσιν,
ἀθρόον ἐμφέρεται. ὁ δ' ἐπ' Ἰχθύσιν ἔρχεται Ἰχθὺς
αὐτῷ κυανέῳ ὑποκείμενος Αἰγοκερῆϊ·

673. ἐνέρχονται *D.* τόξα *K.* ἀνατέλλοντι *AK.* 674. τε] γε *E*, om *BN.* 677. δύνουσιν *E.* 678. τε Buttmannus. 681—692 om *C.* 687. γόνυός *ACN.* 688. δ'] θ' *GK*, om *D.* περιαυγὴν *D*, περιατὴν *K.* 691. θ' *KM*, τ' ἠδ' *L.* αἰτός *L.* 692. νοτίοιο *E* et corr *B:* * νοτίου. ἱερὰ *A.* 693. ὑδριχόοιο *HM.* 694. ἀντίου *A.* 695. ἀστερίη] οὐρανίη *L.* 696. οὐδ'] ἠδ' *K*, ἡ δ' *G.* 697. θώρακι *BK.* 699. ἐξόπισθεν *K.* 700. ἀνατέλλωσιν *K.* 701. ἀθρόος *E*, ἀθρόου *L*, 702. κυανέων *L.*

οἱ μὲν ἄδην, ὀλίγον δὲ δυωδεκάδα μένει ἄλλην.
οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες καὶ γοῦνα καὶ ὦμοι
Ἀνδρομέδης δίχα πάντα, τὰ μὲν πάρος ἄλλα δ' ὀπίσσω
τείνεται, ὠκεανοῖο νέον ὁπότε προγένωνται
Ἰχθύες ἀμφότεροι. τὰ μέν οἱ κατὰ δεξιὰ χειρός
αὐτοὶ ἐφέλκονται, τὰ δ' ἀριστερὰ νειόθεν ἕλκει
Κριὸς ἀνερχόμενος. τοῦ καὶ περιτελλομένοιο
ἑσπερόθεν κεν ἴδοιο Θυτήριον, αὐτὰρ ἐν ἄλλῃ
Περσέος ἀντέλλοντος ὅσον κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
αὐτὴ δὲ ζώνη καί κ' ἀμφήριστα πέλοιτο
ἢ Κριῷ λήγοντι φαείνεται ἢ ἐπὶ Ταύρῳ,
σὺν τῷ πασσυδίῃ ἀνελίσσεται. οὐδ' ὅγε Ταύρου
λείπεται ἀντέλλοντος, ἐπεὶ μάλα οἱ συναρηρώς
Ἡνίοχος φέρεται· μοίρῃ γε μὲν οὐκ ἐπὶ ταύτῃ
ἀθρόος ἀντέλλει, Δίδυμοι δέ μιν οὖλον ἄγουσιν.
ἀλλ' Ἔριφοι λαιοῦ τε θέναρ ποδὸς Αἰγὶ σὺν αὐτῇ
Ταύρῳ συμφορέονται, ὅτε λοφιή τε καὶ οὐρή
Κήτεος αἰθερίοιο περαιόθεν ἀντέλλωσιν.
δύνει δ' Ἀρκτοφύλαξ ἤδη πρώτῃ τότε μοίρῃ
τάων, αἵ πίσυρές μιν ἄτερ χειρὸς κατάγουσιν
λαιῆς· ἡ δ' αὐτῷ μεγάλῃ ὑποτέλλεται Ἄρκτῳ.
ἀμφότεροι δὲ πόδες καταδυομένου Ὀφιούχου,
μέσφ' αὐτῶν γονάτων, Διδύμοις ἔπι σῆμα τετύχθω
ἐξ ἑτέρης ἀνιοῦσι. τότ' οὐκέτι Κήτεος οὐδέν
ἕλκεται ἀμφοτέρωθεν, ὅλον δέ μιν ὄψεαι ἤδη.
ἤδη καὶ Ποταμοῦ πρώτην ἁλὸς ἐξανιοῦσαν

703. οὐ μὲν ADGHKL: οὐ μὴν FM, * οὔτι γ'. δυωδεκάδ' ἀμμένει ἄλλην FHM, δυώδεκα δ' ἀμμένει ἄλλην D, δυωκαιδεκαδ' ἀμμένει ἄλλην K, δυωδεκα δ' ἐμμένει ἄλλην AG, δυωδεκάδ' ἄλλην μίμνει BEN. 706. νέων D. 707. δεξιᾶς GK. 708. αὐτοὶ δ' A. 709. προτελλομένοιο C. 711. περσέως ACFHK. ἀνατέλλοντος CGK. κεφαλῆς CK. 712. αὐτήν τε ζώνην G. ἀμφήριστος K. 714. πασσυδίην L: πανσυδίην CK, * πανσυδίῃ. 715. ἀνατέλλοντος K. 717. γε μὲν F, γέ μεν HL. hunc versum cum 719 et 721 om K. 718. ἐρίφου B, ἐρίφου EN (οι superscr.). 720—721 om D. 721. τότε πρώτη EN et pr B. 723. μεγάλης L. ἐπιτέλλεται K, ὑπερτέλλεται BDEFHMN. ἄρκτῳ ACDFGHKM: ἄρκτος B (ω superscr.), ἄρκτου L. 724. τε omnes. 725. σῶμα K. 727. ὄψε καὶ C. 728. πρώτην ABEGKN: * πρώτης.

ἀγὴν ἐν καθαρῷ πελάγει σκέψαιτό κε ναύτης,
αὐτὸν ἐπ' Ὠρίωνα μένων, εἴ οἱ ποθι σῆμα
ἢ νυκτὸς μέτρων ἠὲ πλόου ἀγγείλειεν·
πάντη γὰρ τάγε πολλὰ θεοὶ ἄνδρεσσι λέγουσιν.

ΔΙΟΣΗΜΕΙΑ.

Οὐχ ὁράᾳς; ὀλίγη μὲν ὅταν κεράεσσι σελήνη
ἑσπερόθεν φαίνηται, ἀεξομένοιο διδάσκει
μηνός· ὅτε πρώτη ἀποκίδναται αὐτόθεν αὐγή,
ὅσσον ἐπισκιάειν, ἐπὶ τέτρατον ἦμαρ ἰοῦσα·
ὀκτὼ δ' ἐν διχάσει, διχόμηνα δὲ παντὶ προσώπῳ.
αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρακλίνουσα μέτωπα
εἴρει ὁποσταίη μηνὸς περιτέλλεται ἠώς.
ἄκρα γε μὲν νυκτῶν κεῖναι δυοκαίδεκα μοῖραι
ἄρκιαι ἐξειπεῖν. τὰ δέ που μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
ὥρη μέν τ' ἀρόσαι νειούς, ὥρη δὲ φυτεῦσαι,
ἐκ Διὸς ἤδη πάντα πεφασμένα πάντοθι κεῖται.
καὶ μέν τις καὶ νηῒ πολυκλύστου χειμῶνος
ἐφράσατ' ἢ δεινοῦ μεμνημένος Ἀρκτούροιο
ἠέ τεων ἄλλων, οἵ τ' ὠκεανοῦ ἀρύονται
ἀστέρες ἀμφιλύκης, οἵ τε πρώτης ἐπὶ νυκτός.
ἤτοι γὰρ τοὺς πάντας ἀμείβεται εἰς ἐνιαυτὸν
ἠέλιος, μέγαν ὄγμον ἐλαύνων, ἄλλοτε δ' ἄλλῳ
ἐμπελάσει, τοτὲ μέν τ' ἀνιὼν τοτὲ δ' αὐτίκα δύνων·
ἄλλος δ' ἀλλοίην ἀστὴρ ἐπιδέρκεται ἠῶ.
γινώσκεις τάδε καὶ σύ· τὰ γὰρ συναείδεται ἤδη

729. ἀγὴν E: * καμπὴν. 731. μέτρων D: μέτρον A, * μέτρον. (ων) γ' ἠὲ BE. 732. θεοί γ' FK, θεοὶ δ' C.

733. σελήνης A. 734. ἀζομένοιο A. 735. ὅταν A, (ε) ὅταν K, ὅτι M. πρῶτον C, πρῶτον δ' L, πρώτην K. ἀποκίδναται AC EFHKLM: ἐπικίδναται D, * ἀποσκίδναται. 736. ὅσον K. τέταρτον ADFG. ἰοῦσαν D, ἰούση C. 737. διχάσει L: * διχάσι. 739. εἴρη D. 740. δυώδεκα FHM. 742. ὥρα δὲ L.

744. μάν F. πολυκλύστοιο B, (ου) πολυκλύστοιο ACDFGHKMN. 746. ἠὲ τεῶν A, ἢ ἐτέων CDFGHM. 747. ἐστὶ A. 748. τοὺς om C. 749. ὄγκον C, οἶμον HLM. 750. ἐμπλήσσει BDEN, ἐμπλήσει ACFGHKLM. 751. ἐπικέρδεται M. ἠῶ H. 752. γινώσκοις G. τάδε] τάδε πάντα D, τὰ C. σοι H. τὰ om FH. συναγείρεται Buttmannus.

ἐννεακαίδεκα κύκλα φαεινοῦ ἠελίοιο,
ὅσσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον Ὠρίωνα
νὺξ ἐπιδινεῖται, Κύνα τε θρασὺν Ὠρίωνος,
οἵ τε Ποσειδάωνος ὁρώμενοι ἢ Διὸς αὐτοῦ
ἀστέρες ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνουσιν.
τῷ κείνων πεπόνησο. μέλει δέ τοι, εἴ ποτε νηΐ
πιστεύεις, εὑρεῖν ὅσα που κεχρημένα κεῖται
σήματα χειμερίοις ἀνέμοις ἢ λαίλαπι πόντου.
μόχθος μέν τ' ὀλίγος, τὸ δὲ μυρίον αὐτίκ' ὄνειαρ
γίνετ' ἐπιφροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένῳ ἀνδρί.
αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερος, εὖ δὲ καὶ ἄλλον
παρειπὼν ὤνησεν, ὅτ' ἐγγύθεν ὤρορε χειμών.
πολλάκι γάρ καί τίς τε γαληναίῃ ὑπὸ νυκτί
νῆα περιστέλλει πεφοβημένος ἦρι θαλάσσης·
ἄλλοτε δὲ τρίτον ἦμαρ ἐπιτρέχει, ἄλλοτε πέμπτον·
ἄλλοτε δ' ἀπρόφατον κακὸν ἵκετο· πάντα γὰρ οὔπω
ἐκ Διὸς ἄνθρωποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλά
κέκρυπται, τῶν εἴ κ' ἐθέλῃ καὶ ἐσαυτίκα δώσει
Ζεύς· ὁ γὰρ οὖν γενεὴν ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφέλλει
πάντοθεν εἰδόμενος, πάντῃ δ' ὅγε σήματα φαίνων.
ἄλλα δέ τοι ἐρέει ἤ που διχόωσα σελήνη
πλήθουσ' ἀμφοτέρωθεν ἢ αὐτίκα πεπληθυῖα,
ἄλλα δ' ἀνερχόμενος, τοτὲ δ' ἄκρῃ νυκτὶ κελεύων
ἠέλιος. τὰ δέ τοι καὶ ἀπ' ἄλλων ἔσσεται ἄλλα
σήματα καὶ περὶ νυκτὶ καὶ ἤματι ποιήσασθαι.

Σκέπτεο δὲ πρῶτον κεράων ἑκάτερθε σελήνην.
ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μιν ἐπιγράφει ἕσπερος αἴγλη,

758. μέλει *AC*: * μέλοι. τοι om *F*. 759. κεκριμένα *GK*. 762. ἐπιφροσύνης *AB*, ἐπιφροσύναις *G*, ἐπ' εὐφροσύνης *D*. αἰεὶ *ABDEFGHLMN*: * ἀεί. 763. τὰ om *ABDEFHLMN*. πρῶτον *EN* et pr *B*. δὲ om *C*. ἄλλον editi: ἄλλων *A*, * ἄλλω (ω supra). 764. ὤνησας *D*. ὄρωρε *ABDFHKMN*. 765. τις om *M*. τε om *D*. 767. δὲ *CGK*: δὴ *A*, * μέν. 768. ἀπρόφαντον *C*, ἂν πρόφατον *K*. ἵκετο om *C*. 770. τῷ *D*. κ' ἐθέλῃ *BDEN*: κε θέλησιν *L*, * κε θέλῃ. καὶ om *FHL*. 771. οὖν om *CL*. post v. 772 in *G* deficit fol. 1½. 773. τοι *ACDGHKLM*: * που. εἴ *A*. 774. ἢ καὶ αὐτίκα *D*. 775. τοτὲ *D*: * τότε. 776. τοι *G* (που supra), που *FHLM*. 777. ἤματα *B*, ἤματα *HM*, δήματα *L*. 778. πρώτην Vossius. σελήνη *K*. 779. τ' om *A*. ἀλλ' ἡμῖν *C*, qui hunc versum post 780 ponit.

ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι μορφαὶ κερόωσι σελήνην
ὐθὺς ἀεξομένην, αἱ μὲν τρίτῃ, αἱ δὲ τετάρτῃ·
άων καὶ περὶ μηνὸς ἐφεσταότος κε πύθοιο.
επτὴ μὲν καθαρή τε περὶ τρίτον ἦμαρ ἐοῦσα
ὔδιός κ' εἴη, λεπτὴ δὲ καὶ εὖ μάλ' ἐρευθὴς
νευματίη· παχίων δὲ καὶ ἀμβλείῃσι κεραίαις
έτρατον ἐκ τριτάτοιο φόως ἀμενηνὸν ἔχουσα
ὲ νότῳ ἀμβλύνετ' ἢ ὕδατος ἐγγὺς ἐόντος.
ἰ δέ κ' ἀπ' ἀμφοτέρων κεράων τρίτον ἦμαρ ἄγουσα
ήτ' ἐπινευστάζῃ μήθ' ὑπτιόωσα φ•ίνῃ
λλ' ὀρθὰς ἑκάτερθε περιγνάμπτουσα κεραίας,
σπέριοί κ' ἄνεμοι κείνην μετὰ νύκτα φέροιντο.
ἰ δ' αὔτως ὀρθὴ καὶ τέτρατον ἦμαρ ἀγινοῖ,
τ' ἂν χειμῶνος συναγειρομένοιο διδάσκοι.
ἰ δέ κέ οἱ κεράων τὸ μετήορον εὖ ἐπινεύῃ,
ειδέχθαι βορέω, ὅτε δ' ὑπτιάῃσι, νότοιο.
ὐτὰρ ἐπὴν τριτόωσαν ὅλος περὶ κύκλος ἑλίσσῃ
άντῃ ἐρευθόμενος, μάλα κεν τότε χείμερος εἴη·
ιείζονι δ' ἂν χειμῶνι πυρώτερα φοινίσσοιτο.
Σκέπτεο δ' ἐς πληθύν τε καὶ ἀμφότερον διχόωσαν
ἡ μὲν ἀεξομένην ἠδ' ἐς κέρας αὖθις ἰοῦσαν·
αί οἱ ἐπὶ χροιῇ τεκμαίρεο μηνὸς ἑκάστου.
άντῃ γὰρ καθαρῇ κε μάλ' εὔδια τεκμήραιο·

781. ἀεξομένης L. 782. ἐφεστῶτος GK. 783. τε καὶ περὶ K. ἔχουσα K. 784. εὔδιός — 785. πνευματίη om F. 784. κ' m G. δὲ] δ' αὖ L. εὖ] οὐ C. 786. τέιαρτον K. φῶς F. ἀμερινὸν D. 787. ἢὲ νότῳ ἀμβλύνετ' margo [illegible]xon.: codices ἢ ότῳ ἀμβλύνεται, C ἢ νότῳ ἀμβλύνεται. 787. ὕδατι L. ῥέον-ος A. hunc versum post 788 ponunt DHM. 788. ἀπ' CFH LM: * ἐπ'. 789. μήτ' ἐπινευστάζῃ Mosq.: μήτε τι νευστάζῃ IDFHKM, μήτε τι νευστάζει CG, * μήτε τι νευστάζοι. φαείνει (οι) ?, * φαείνοι. 790. ὀρθὰς — κεραίας Vossius: codices ὀρθαὶ — εραῖαι. περιγνάμπτουσα A: περιγνάπτωσι FHM, * περιγνάμπτωσι.

791. φέρονται A. 792. τέταρτον K. ἀγινεῖ (οῖ) K, ἀγινεῖ ACD ?GHLM. 793. ἦ τ' ABCEG: * ἤ τ'. διδάσκῃ K, * διδάσκει. 794. κέ ACDFGHKM: * κεν. 795. δεῖ δέχθαι L. ὅτε] ?' ὅτε BDEN, τ' ὅτε M 796. τριτόεσσαν C. ἑλίσσοι BCELN. 797. χείμαρος F, χειμέριος G. 798. αὖ FHLM. φοινίσ-σοιτο N. 799. εἰς K. ἀμφοτέραν L. 800. ἀλεξομένην K. 801. χροιὴν ABDEFHKLMN. 802. κε] καὶ CFHK.

πάντα δ' ἐρευθομένη δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους·
ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένη δοκέειν ὑετοῖο.
σήματα δ' οὔτ' ἄρ πᾶσιν ἐπ' ἤμασι πάντα τέτυκται·
ἀλλ' ὅσα μὲν τριτάτῃ τε τεταρταίῃ τε πέλονται
μέσφα διχαιομένης, διχάδος γε μὲν ἄχρις ἐπ' αὐτήν
σημαίνει διχόμηνον, ἀτὰρ πάλιν ἐκ διχομήνου
ἐς διχάδα φθιμένην· ἔχεται δέ οἱ αὐτίκα τετράς
μηνὸς ἀποιχομένου, τῇ δὲ τριτάτῃ ἐπιόντος.
εἰ δέ κέ μιν περὶ πᾶσαν ἅλωαὶ κυκλώσωνται
ἢ τρεῖς ἠὲ δύω περικείμεναι ἠὲ μί' οἴη,
τῇ μὲν ἰῇ ἀνέμοιο γαληναίης τε δοκεύειν,
ῥηγνυμένῃ ἀνέμοιο, μαραινομένῃ δὲ γαλήνης·
ταὶ δύο δ' ἂν χειμῶνι περιτροχάοιντο σελήνην·
μείζονα δ' ἂν χειμῶνα φέροι τριέλικτος ἁλωή,
καὶ μᾶλλον μελανεῦσα, καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἐπὶ μηνὶ σεληναίης κε πύθοιο.
Ἠελίοιο δέ τοι μελέτω ἑκάτερθεν ἰόντος·
ἠελίῳ καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα κεῖται,
ἀμφότερον δύνοντι καὶ ἐκ περάτης ἀνιόντι.
μή οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντος ἀρούρας
κύκλος, ὅτ' εὐδίου κεχρημένος ἤματος εἴης,
μηδέ τι σῆμα φέροι, φαίνοιτο δὲ λιτὸς ἁπάντῃ.
εἰ δ' αὔτως καθαρόν μιν ἔχοι βουλύσιος ὥρη,

803. πάντη CL. ἐρευθομένην BN. 804. δ' om C. ἄλλα G, ἄλλου K. μελαινομένην E. δοκεύειν BN. ἀνέμοιο L, ἠέλιο D. 805. οὔτἄρ Buttmannus, quod esse non tamen ideo. πάντα om A. 806. τε om ABCEFGMN. τετραταίη BEN. πέλονται ACFGHKLM: * πέληται.
807. διχαζομένης A. μὰν BEN, μὴν AG. αὐτῆς BDEN.
808. διχομήνου CDFGHKLM: διχομήνης [ου] B, * διχομήνης.
809. θινομένην D. δέχεται ACGK. δέ μεν G. 810. τῇ δὲ DHM, ἠδὲ BEFGLN. ἐπιόντος Vossius: codices ἀπιόντος.
811. μὲν F. πᾶσαι E. ἀλωαὶ KLMN. κυκλώσονται B[σ]DFGHKLMN, κυκλώσανται E. 812. δύο E. 814. ῥηγνυμένη E, ῥηγνυμένη M. μαραιομένῃ H, μαραινομένη M. 815. τῷ vel τὼ FHKM. δ' ἂν] γὰρ F. περιτροχάοιντο FGHLM: περιτροχάοι τε C, * περιτροχάοιτο. σελήνην AC: * σελήνῃ.
818. οὖν om K. 819. ἠελίου A. 820. ἠελίοιο F. σώ[οι]ματα κεῖσθαι C. 823. ἠμάτιος A. 824. τοι C. 825. ἔχει K, ἔχοι ἢ G, ἔχει C. βουλήσιος M.

ιοι δ' ἀνέφελος μαλακὴν ὑποδείελος αἴγλην,
' κεν ἐπερχομένης ἠοῦς ἔθ' ὑπεύδιος εἴη.
ὐ' οὐχ ὁππότε κοῖλος ἐειδόμενος περιτέλλῃ,
ὐ' ὁπότ' ἀκτίνων αἱ μὲν νότον αἱ δὲ βορῆα
ζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνῃ·
ιά που ἢ ὑετοῖο διέρχεται ἢ ἀνέμοιο.
Σκέπτεο δ', εἴ κέ τοι αὐγαὶ ὑπείκωσ' ἠελίοιο,
τὸν ἐς ἠέλιον (τοῦ γὰρ σκοπιαὶ καὶ ἄρισται),
τί οἱ ἤ που ἔρευθος ἐπιτρέχει, οἷά τε πολλά
ιομένων νεφέων ἐρυθαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα,
εἴ που μελανεῖ· καί τοι τὰ μὲν ὕδατος ἔστω
ματα μέλλοντος, τὰ δ' ἐρεύθεα πάντ' ἀνέμοιο.
γε μὲν ἀμφοτέρων ἅμυδις κεχρωσμένος εἴη,
ί κεν ὕδωρ φορέοι καὶ ὑπηνέμιος τανύοιτο.
δέ οἱ ἢ ἀνιόντος ἢ αὐτίκα δυομένοιο
τῖνες συνίωσι καὶ ἀμφ' ἑνὶ πεπλήθωσιν,
ποτε καὶ νεφέων πεπιεσμένος ἢ ὅγ' ἐς ἠῶ
ζηται παρὰ νυκτὸς ἢ ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα,
ατί κεν κατιόντι παρατρέχοι ἤματα κεῖνα.
ιδ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη πάρος ἀντέλλῃσιν,
ν δέ μετ' ἀκτίνων κεχρημένος αὐτὸς ἀερθῇ,
ινηστεῖν ὑετοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλος
ον τηκομένῳ ἐναλίγκιος εὐρύνηται
ιῶτον ἀνερχομένοιο καὶ ἂψ ἐπὶ μεῖον ἴησιν,
διός κε φέροιτο· καὶ εἴ ποτε χείματος ὥρῃ

826. δύνει *ACKL.* ἀννέφελος *FHLM.* ὑπὸ δείελος *L,* :οδείελον *AK.* 827. μὲν *D.* 828. περιτέλλοι *BEM*, περι-λλει *ACGL.* 830. φαείνει *ACG,* φαείνοι *K.* 831. παρέρχε-ι *C.* 832. καὶ *ABCEFHKMN.* ὑπείκωσ' *FGHKLM*: ὑπεί-υσ' *AC,* * ὑπεῖεν ἄν. 833. εἰς *K.* καὶ] εἰσιν *A*, unde Buttannus σκοπαὶ εἰσιν. 834. οἱ ἤ που] οἱ πού ἢ *HLM*, πού ἢ οἱ , που εἴ οἱ *C*, που ἢὲ *BEN*, που ἢ *F*, * πού ἢ καὶ. 835. ἐρυ-ϑαίνεται *DG.* 836. μελάνει *CFHLM,* μελαίνῃ *G.* τοι *AC K*: * σοι. 837. σήματος *C.* ἐρεύθεα *C*: * ἐρευθέα. 838. μὴν *C.* ἀμφοτέρων *C*: ἀμφοτέρους *F,* * ἀμφοτέροις.
κεχρημένος (ωσ) *M*, κεχρημένος *C.* apud Stobaeum κεχρωμένος.
839. καὶ κεν] κέν κεν *K.* καὶ ὑπηνέμιος — 840. ἀνιόντος om *F.* 840. τοι *A.* ἢ post οἱ om *DF.* 842. ἢ] εἴ *K.* ὅγ' *A*: * ὅτ'. 844. παρατρέχει *CKL.* ἤματι κείνῳ *GL.* 846. κεχρημένος *GL*: * κεχρωσμένος. 847. ἀμνηστεῖν *B,* ἀμνηστεῖ *N.* ὅτι *E.*

ὠχρῆσαι κατιών. ἀτὰρ ὕδατος ἡμερινοῖο
γινομένου κατόπισθε περὶ νέφεα σκοπέεσθαι
καδδὴ δυομένου τετραμμένος ἠελίοιο.
ἢν μὲν ὑποσκιάῃσι μελαινομένη εἰκυῖα
ἠέλιον νεφέλη, ταὶ δ' ἀμφί μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
ἀκτῖνες μεσσηγὺς ἑλισσόμεναι διχόωνται,
ἦτ' ἂν ἔτ' εἰς ἠῶ σκέπαος κεχρημένος εἴης.
εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελος βάπτοι ῥόου ἑσπερίοιο,
ταὶ δὲ κατερχομένου νεφέλαι καὶ ἀποιχομένοιο
πλησίαι ἑστήκωσιν ἐρευθέες, οὔ σε μάλα χρή
αὔριον οὐδ' ἐπὶ νυκτὶ περιτρομέειν ὑετοῖο,
ἀλλ' ὁπότ' ἠελίοιο μαραινομένῃσιν ὁμοῖαι
ἐξαπίνης ἀκτῖνες ἀπ' οὐρανόθεν τανύωνται,
οἷον ἀμαλδύνονται, ὅτε σκιάῃσι κατ' ἰθύ
ἱσταμένη γαίης τε καὶ ἠελίοιο σελήνη.
οὐδ' ὅτε οἱ ἐπέχοντι φανήμεναι ἠῶθι πρό
φαίνονται νεφέλαι ὑπερευθέες ἄλλοθεν ἄλλαι,
ἄῤῥαντοι γίνονται ἐπ' ἤματι κείνῳ ἄρουραι.
μηδ' αὔτως, ἔτ' ἐόντι πέρην ὁπότε προταθεῖσαι
ἀκτῖνες φαίνονται ἐπίσκιοι ἠῶθι πρό,
ὕδατος ἢ ἀνέμοιο κατοισομένου λελαθέσθαι.
ἀλλ' εἰ μὲν κεῖναι μᾶλλον κνέφαος φορέοιντο
ἀκτῖνες, μᾶλλόν κεν ἐφ' ὕδατι σημαίνοιεν·
εἰ δ' ὀλίγος τανύοιτο περὶ δνόφος ἀκτίνεσσιν,
οἷόν που μαλακαὶ νεφέλαι φορέουσι μάλιστα,
ἦτ' ἂν ἐπερχομένοιο περιδνοφέοιντ' ἀνέμοιο.
οὐδὲ μὲν ἠελίου σχεδόθεν μελανεῦσαι ἅλωαί
εὔδιοι· ἀσσότεραι δὲ καὶ ἀστεμφὲς μελανεῦσαι

851. ἡμερίοιο *FGHKLM*. 854. ἐπισκιάῃσι *K*. ἐοικυῖα *GK* 856. ἑλισσομένην *AK*. διχόωσιν *A*. 857. ἔτ' om *G*. σκέπαος (ε supra α) *B*, σκέπεος *A*. 858. ἀννέφελος *CHM*. ῥόον *K*. 859. ἐπερχομένοιο *A*. 860. πλησίαι *ACFHKM*: * πλησίον. ἑστήκασιν *K*. 861. τρομέειν (omissa περι) *K*. 862. μαραινομένοισιν *AK*. 863. ὑπ' *A*. τανύονται *ABCEFGKLMN*. 864. ἀμαλδύνηται *BCFGHKLMN*. 865. γαίη *K*. 866. φαήμεναι *EFGHLM*, φαείμεναι *C*. 867. φαίνονται *ABCEGKLN*: * φαίνωνται. ἄλλαι *ACFGHKLM*: * ἄλλη. 868. γίνωνται *FH*. 871. κατοιδομένου *C*. λελέσθαι *K*. 872. κνέφαος μᾶλλον *E*. φορέονται *A*. 875. που] που καὶ *C*. μάλα καὶ νεφέλαι *K* et pr *H*, νεφέλαι μαλακαὶ *E*. 878. ἀστεμφέες *CK*.

λλον χειμέριαι· δύο δ' ἂν χαλεπώταται εἶεν.
Σκέπτεο δ' ἢ ἀνιόντος ἢ αὐτίκα δυομένοιο
πού οἱ νεφέων, τὰ παρήλια κικλήσκονται,
'ότου ἠὲ βορῆος ἐρεύθεται ἢ ἑκάτερθεν.
ν' οὕτω σκοπιὴν ταύτην ἀμενηνὰ φυλάσσειν·
γάρ, ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ περὶ μέσσον ἔχουσιν
ιον κεῖναι νεφέλαι σχεδὸν ὠκεανοῖο,
εται ἀμβολίη Διόθεν χειμῶνος ἰόντος.
γε μὲν ἐκ βορέαο μί' οἴη φοινίσσοιτο,
βορέω πνοιάς κε φέροι, νοτίη δὲ νότοιο,
ιαί που ῥαθάμιγγες ἐπιτροχόωσ' ὑετοῖο.
Ἑσπερίοις καὶ μᾶλλον ἐπίτρεπε σήμασι τούτοις·
ιερόθεν γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμενὲς αἰεί.
Σκέπτεο καὶ Φάτνην. ἡ μέν τ' ὀλίγῃ εἰκυῖα
λύϊ βοῤῥαίη ὑπὸ Καρκίνῳ ἠγηλάζει·
φὶ δέ μιν δύο λεπτὰ φαεινόμενοι φορέονται
τέρες, οὔτε τι πολλὸν ἀπήοροι οὔτε μάλ' ἐγγύς,
ι' ὅσσον τε μάλιστα πυγούσιον οἰήσασθαι,
μὲν πὰρ βορέαο· νότῳ δ' ἐπικέκλιται ἄλλος.
τοὶ μὲν καλέονται Ὄνοι, μέσση δέ τε Φάτνη,
ε καὶ ἐξαπίνης πάντῃ Διὸς εὐδιόωντος
ετ' ἄφαντος ὅλη· τοὶ δ' ἀμφοτέρωθεν ἰόντες
τέρες ἀλλήλων αὐτοσχεδὸν ἰνδάλλονται·
κ ὀλίγῳ χειμῶνι τότε κλύζονται ἄρουραι.
δὲ μελαίνηται, τοὶ δ' αὐτίκ' ἐοικότες ὦσιν
τέρες ἀμφότεροι, περί χ' ὕδατι σημαίνοιεν.
δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω Φάτνης ἀμενηνὰ φαείνοι

879. δύω N. χαλεπώταται (ερᾶι) L: * χαλεπώτεραι. εἶεν AC KL: * εἰσίν. 880. σκέπταιο M. 881. καὶ κλήσκονται C. 883. αὔτως Buttmannus. φυλάσσου A. 884. ὅτ'] ἔτ' A, om C. ἔχουσιν FGHL: * ἔχωσιν. 885. κακεῖναι C. 886. ἀμβολίην H. ἰόντος A. 887. μὴν A. 890. ἐπίτρεπε σήμασι τούτοις G et M: ἐπιτρέχε (π) σήμασι τούτοις F, ἐπίτρεχε σήμασι τούτοις BCEHK MN, ἐπίτρεχε σήμασι κείνοις A, * ἀληθέα τεκμήραιο. 891. σημαίνετον FCHLM. 892. οἰκυῖα K, ἐοικυῖα N. 893. βορρείη E, ...ραίη HK, βορεείαι C. ἡγηλάζει H. 894. φέρονται BN. 895. τοι L. 896. ὅσον HMN. οἰήσεσθαι A. 897. πὰρ ...α BEN. βορέω K, βορρείαο BEN. ἐπικέκλιται AK: * ἐπιέρ-ται. 898. δὲ] εἴ C. τε] τοι A. 899. εὐδιόωντος AEK. 903. εἰ] ἦν K. μελαίνεται C. αὐτόθ' AK. 904. δ' AK. 905. βορέαο BEN. φαείνῃ D.

λεπτὸν ἐπαχλυόων, νότιος δ' Ὄνος ἀγλαὸς εἴη,
δειδέχθαι ἀνέμοιο νότου· βορέω δὲ μάλα χρὴ
ἔμπαλιν ἀχλυόεντι φαεινομένῳ τε δοκεύειν.
Σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο καὶ οἰδαίνουσα θάλασσα
γινέσθω, καὶ μακρὸν ἐπ' αἰγιαλοὶ βοόωντες,
ἀκταί τ' εἰνάλιοι ὁπότ' εὔδιοι ἠχήεσσαι
γίνονται, κορυφαί τε βοώμεναι οὔρεος ἄκραι.
Καὶ δ' ἂν ἐπὶ ξηρὴν ὅτ' ἐρωδιὸς οὐ κατὰ κόσμον
ἐξ ἁλὸς ἔρχηται φωνῇ περίαλλα λεληκώς,
κινυμένου κε θάλασσαν ὕπερ φορέοιτ' ἀνέμοιο.
καί ποτε καὶ κέπφοι, ὁπότ' εὔδιοι ποτέονται,
ἀντία μελλόντων ἀνέμων εἰληδὰ φέρονται.
πολλάκι δ' ἀγριάδες νῆσσαι ἢ εἰναλίδιναι
αἴθυιαι χερσαῖα τινάσσονται πτερύγεσσιν·
ἢ νεφέλη ὄρεος μηκύνεται ἐν κορυφῇσιν.
ἤδη καὶ πάπποι, λευκῆς γήρειον ἀκάνθης,
σῆμ' ἐγένοντ' ἀνέμου, κωφῆς ἁλὸς ὁππότε πολλοὶ
ἄκρον ἐπιπλείωσι, τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσσω.
Καὶ θέρεος βρονταί τε καὶ ἀστραπαὶ ἔνθεν ἴωσιν,
ἔνθεν ἐπερχομένοιο περισκοπέειν ἀνέμοιο.
καὶ διὰ νύκτα μέλαιναν ὅτ' ἀστέρες ἀΐσσωσιν
ταρφέα, τοὶ δ' ὄπιθεν ῥυμοὶ ὑπολευκαίνωνται,
δειδέχθαι κείνοις αὐτὴν ὁδὸν ἐρχομένοιο
πνεύματος· ἢν δὲ καὶ ἄλλοι ἐναντίοι ἀΐσσωσιν,
ἄλλοι δ' ἐξ ἄλλων μερέων, τότε δὴ πεφύλαξο
παντοίων ἀνέμων, οἵ τ' ἄκριτοί εἰσι μάλιστα,
ἄκριτα δὲ πνείουσιν ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι.

906. ἐπαχλύων Schneiderus. 907. δεῖ δέχθαι L. 908. ἀχλυόωντι GL. 909. σήματα δέ τ' FGHLM. 910. γενέσθω FK. βοῶντες C. 912. γίνωνται HM. versum om E. 914. περίαλλα C: * περὶ πολλὰ. 915. κι-μένου ACK. 916. καὶ om K. 918. νῆσαι L, νῆσσοι K. εἰναλίδιναι K: εἰναλιδῖναι HL et γρ M, εἰνάλιοι δῖναι G, * ἁλὶ δῖναι. 919. χερσαῖαι CFHK. 923. ἄκροι DG. ἐπιπλ[...] AFHM. 924. τε om C. ἔνθα L. 927. ὄπισθεν K. ὑπολευκαίνωνται D: ὑπὸ λευκαίνονται KL, * ὑπολευκαίνοντα[...] 928. δεῖ δέχθαι L. κείνης A. 929. ἦν CFHM: * [...] ἐναντίοι ABEFGMN et (ante posito ἀΐσσωσιν) K: * ἐναν[...] 930. ἄλλοις ἐξ CD. πεφύλαξο (αι) B, πεφύλαξαι FHLM. 931. ἄκριταί EF

ὑτὰρ ὅτ' ἐξ εὔροιο καὶ ἐκ νότου ἀστράπτῃσιν,
ἀλλοτε δ' ἐκ ζεφύροιο καὶ ἄλλοτε πὰρ βορέαο,
ἡ τότε τις πελάγει ἔνι δείδιε ναυτίλος ἀνήρ
ἡ μιν τῇ μὲν ἔχῃ πέλαγος τῇ δ' ἐκ Διὸς ὕδωρ·
ὕδατι γὰρ τοσσαίδε περὶ στεροπαὶ φορέονται.
ιολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετῶν νέφεα προπάροιθεν
ἶα μάλιστα πόκοισιν ἐοικότες ἰνδάλλονται·
ἢ διδύμη ἔζωσε διὰ μέγαν οὐρανὸν ἶρις·
ἢ καί πού τις ἅλωα μελαινομένην ἔχει ἀστήρ.
Πολλάκι λιμναῖαι ἢ εἰνάλιαι ὄρνιθες
ἄπλητον κλύζονται ἐνιέμεναι ὑδάτεσσιν·
ἢ λίμνην πέρι δηθὰ χελιδόνες ἀΐσσονται
γαστέρι τύπτουσαι αὔτως εἰλυμένον ὕδωρ·
ἢ μᾶλλον δειλαὶ γενεαί, ὕδροισιν ὄνειαρ,
αὐτόθεν ἐξ ὕδατος πατέρες βοόωσι γυρίνων·
ἢ τρύζει ὀρθρινὸν ἐρημαίη ὀλολυγών·
ἢ πού καὶ λακέρυζα παρ' ἠϊόνι προυχούσῃ
χείματος ἐρχομένου χέρσῳ ὑπέτυψε κορώνη,
ἢ που καὶ ποταμοῖο ἐβάψατο μέχρι παρ' ἄκρους
ὤμους ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβᾷ,
ἢ πολλὴ στρέφεται παρ' ὕδωρ παχέα κρώζουσα.
Καὶ βόες ἤδη τοι πάρος ὕδατος ἐνδίοιο
οὐρανὸν εἰσανιδόντες ἀπ' αἰθέρος ὠσφρήσαντο·
καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὤεα πάντα
θᾶσσον ἀνηνέγκαντο· καὶ ἀθρόοι ὤφθεν ἴουλοι
τείχη ἀνέρποντες, καὶ πλαζόμενοι σκώληκες
κεῖνοι τοὺς καλέουσι μελαίνης ἔντερα γαίης.
καὶ τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο,

934. παρὰ C. 935. ἐνδείδιε KMN, ἐνδείδῃε H. 936. ἔχει A, ἔχοι G. 937. τόσσαι γε Buttmannus. 940. ἔξῶσε H. 941. ἄλωσον C. 942. δὲ λιμναῖαι B. 943. ἄπλητον C: * ἄπληστον. ἐν ἀνιέμεναι L. 947. βοῶσι CG, βόωσι K, βοάωσι L. 948. τρύζῃ AFHKLM. 949. καὶ om CG. 950. ἀρχομένου BDE. χέρσῃ C. ύ ἐπέτυψε L, ὑπέκυψε D. versum 952 post 955 ponunt HM. 953. πολλὰ BEFHLMN. τρέφεται F. κρόζουσα F. 955. ἐπ' B. ὀσφρήσαντο GKM. 956. ἐξ ὠεὰ G, ἔξω ἐὰ BN. 957. ἀθρόοι ACFGH: ἀθρῶοι K, * ἀθρόον. 958. τείχει K. 960. τοι CHM.

ἥμενος ἄλλα μὲν ἤδη, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαιόν
οὔπω κυμαίνοντος ὑποστρέφει ὠκεανοῖο.
ἀντέλλει δ' Ὕδρης κεφαλὴ χαροπός τε Λαγωός
καὶ Προκύων πρότεροί τε πόδες Κυνὸς αἰθομένοιο.
Οὐ μέν θην ὀλίγους γαίης ὑπὸ νείατα βάλλει
Παρθένος ἀντέλλουσα. Λύρη τότε Κυλληναίη
καὶ Δελφὶς δύνουσι καὶ εὐποίητος Ὀϊστός.
σὺν τοῖς Ὄρνιθος πρῶτα πτερὰ μέσφα παρ' αὐτήν
οὐρὴν καὶ Ποταμοῖο παρηορίαι σκιόωνται.
δύνει δ' Ἱππείη κεφαλή, δύνει δὲ καὶ αὐχήν.
ἀντέλλει δ' Ὕδρη μὲν ἐπιπλέον ἄχρι παρ' αὐτόν
Κρητῆρα. φθάμενος δὲ Κύων πόδας αἴνυται ἄλλους,
ἕλκων ἐξόπιθεν πρύμνην πολυτειρέος Ἀργοῦς.
ἡ δὲ θέει γαίης ἱστὸν διχόωσα κατ' αὐτόν,
Παρθένος ἦμος ἅπασα περαιόθεν ἄρτι γένηται.
Οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι Χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι
ἄφραστοι παρίοιεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα Βοώτης
ἀθρόος ἀντέλλει βεβολημένος Ἀρκτούροιο.
Ἀργὼ δ' αὖ μάλα πᾶσα μετήορος ἵσταται ἤδη·
ἀλλ' Ὕδρη (κέχυται γὰρ ἐν οὐρανῷ ἤλιθα πολλή)
οὐρῆς ἂν δεύοιτο. μόνην δ' ἐπὶ Χηλαὶ ἄγουσιν
[δεινὸν ἐφεστηῶτ' Ὀφιοῦχεα· τοῦ μὲν ἔπειτα]
δεξιτερὴν κνήμην, αὐτῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις,
αἰεὶ γνύξ, αἰεὶ δὲ Λύρη παραπεπτηῶτος,
ὅντινα τοῦτον ἄϊστον ὑπουρανίων εἰδώλων,
ἀμφότερον δύνοντα καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα
πολλάκις αὐτονυχὶ θηεύμεθα. τοῦ μὲν ἄρ' οἴη

592. ἥμερος B, ἥμερος N (ν suprascr.). αὐτὰρ DG. 593. ὑποστρέφει B (ἐπι suprascr.), ἐπιστρέφει D. 595. πότεροι C. 596. ὑπονείατο K. 597. κυληναίη ABFGHKMN. 599. πτερὰ om K. μέσφα ACDFGHIKLM: * μέσφι. 603. κρατῆρα K. 604. ἐξόπισθεν IK. 604. πρύμνην I: πρύμνης C, * πρύμναν. 607. καὶ om FHKLN et pr B. φαίνουσαι AGK. 608. μέγα] δὴ A. 609. ἀντέλλοι I, ἀνατέλλει K. 610. αὖ Vossius: codices οὐ. πᾶσα μάλα EFHN et pr B. ἵσταται Ψ: * ἔσσεται. 612. μόνην ACFGHIKM: * μόνον. 613 om CFHKM cum Hipparcho, scholiasta, interpretibus Latinis. ἐφεστηῶτ' ABEGILN: * ἀφεστηῶτ'. 614 ἄχρι L. 615. νὺξ C. δὲ] δὲ πρὸς G. λύρην GK. παραπεπτηῶτα C. 616. ἐπουρανίων DGIL, ὑπ' οὐρανίων KM. 618. αὐτονυχὶ C: αὐτονυχθεὶ A, * αὐτονυχεί.

κνήμη σὺν Χηλῇσι φαείνεται ἀμφοτέρῃσιν·
αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴν ἔτι που τετραμμένος ἄλλη
Σκορπίον ἀντέλλοντα μένει καὶ ῥύτορα Τόξου·
οἱ γάρ μιν φορέουσιν, ὁ μὲν μέσον ἄλλα τε πάντα,
χεῖρα δέ οἱ σκαιὴν κεφαλήν θ' ἅμα Τόξον ἀγινεῖ.
ἀλλ' ὁ μὲν ὣς τρίχα πάντα καταμελεϊστὶ φορεῖται·
ἥμισυ δὲ Στεφάνοιο καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρὴν
Κενταύρου φορέουσιν ἀνερχόμεναι ἔτι Χηλαί.
τῆμος ἀποιχομένην κεφαλὴν μεταδύεται Ἵππος,
καὶ προτέρου Ὄρνιθος ἐφέλκεται ἔσχατος οὐρή.
δύνει δ' Ἀνδρομέδης κεφαλή· τὸ δέ οἱ μέγα δεῖμα
Κήτεος ἠερόεις ἐπάγει νότος· ἀντία δ' αὐτός
Κηφεὺς ἐκ βορέω μεγάλῃ ἀνὰ χειρὶ κελεύει.
καὶ τὸ μὲν ἐς λοφιὴν τετραμμένον ἄχρι παρ' αὐτὴν
δύνει, ἀτὰρ Κηφεὺς κεφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμῳ.
Καμπαὶ δ' ἂν Ποταμοῖο καὶ αὐτίκ' ἐπερχομένοιο
Σ κ ο ρ π ί ο υ ἐμπίπτοιεν ἐϋῤῥόου ὠκεανοῖο·
ὃς καὶ ἐπερχόμενος φοβέει μέγαν Ὠρίωνα.
Ἄρτεμις ἱλήκοι· προτέρων λόγος, οἵ μιν ἔφαντο
ἑλκῆσαι πέπλοιο, Χίῳ ὅτε θηρία πάντα
καρτερὸς Ὠρίων στιβαρῇ ἐπέκοπτε κορύνῃ,
θήρης ἀρνύμενος κείνῳ χάριν Οἰνοπίωνι.
ἡ δέ οἱ ἐξαυτῆς ἐπετείλατο θηρίον ἄλλο,
νήσου ἀναῤῥήξασα μέσας ἑκάτερθε κολώνας,
σκορπίον, ὅς ῥά μιν οὖτα καὶ ἔκτανε πολλὸν ἐόντα
πλειότερος προφανείς, ἐπεὶ Ἄρτεμιν ἥκαχεν αὐτήν.
τοὔνεκα δὴ καί φασι περαιόθεν ἐρχομένοιο
Σκορπίου Ὠρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα φεύγειν.

621. *ἀνατέλλοντα K.* *ῥυτῆρα F.* 623. *χειρὶ δὲ σκαιῇ C.* *κεφαλήν I: * κεφαλῇ.* *θ'* om *ADGK.* 624. *καταμμελεϊστὶ L.* 627. *ἐποιχομένην I.* *μετὰ δύεται C, μεταδεύεται I.* 628. *προτέρη E.* *ἀφέλκεται K.* 629. *δεῖγμα CI.* 630. *ἀπάγει D.* *αὐτὸν E.* 631. *ἐκ] ἐν ADEGHLMN.* *κελεύει CK: * κελεύων.* *I* quid habeat, non liquet. 632. *εἰς IN.* *αὐτῶν K.* 633. *αὐτὰρ AG.* *κηφέος I.* 635. *σκορπίον K.* 637. *ποτέρων A.* *λόγοις K, λόγων I.* 638. *ἑλκύσαι CG, ἑλκῦσαι IKL.* 640. *θήρην E.* 641. *ἐπετείλατο* Vossius e scholio: *ἐπεστείλατο I, ἐτείνατο K, * ἐπετείνατο.* *ἄλλο θηρίον K.* 642. *κολώνης E.* 643. *ὄντα A.* *πολλέοντα D.* 645. *καὶ* om *C.* *ἐρχομένοιο CG: * ἀρχομένοιο.*

οὐδὲ μὲν Ἀνδρομέδης καὶ Κήτεος ὅσσ᾽ ἐλέλειπτο
κείνου ἔτ᾽ ἀντέλλοντος ἀπευθέες, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τοί
πασσυδίῃ φεύγουσιν· ὁ δὲ ζώνῃ τότε Κηφεύς
γαῖαν ἐπιξύει, τὰ μὲν ἐς κεφαλὴν μάλα πάντα
βάπτων ὠκεανοῖο, τὰ δ᾽ οὐ θέμις, ἀλλὰ τάγ᾽ αὐταί
Ἄρκτοι κωλύουσι, πόδας καὶ γοῦνα καὶ ἰξύν.
ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπείγεται εἰδώλοιο
δειλὴ Κασσιέπεια· τὰ δ᾽ οὐκέτι οἱ κατὰ κόσμον
φαίνεται ἐκ δίφροιο, πόδες καὶ γούναθ᾽ ὕπερθεν,
ἀλλ᾽ ἥγ᾽ ἐς κεφαλὴν ἴση δύετ᾽ ἀρνευτῆρι
μειρομένη γονάτων, ἐπεὶ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλεν ἐκείνη
Δωρίδι καὶ Πανόπῃ μεγάλων ἄτερ ἰσώσασθαι.
ἡ μὲν ἄρ᾽ εἰς ἑτέρην φέρεται· τὰ δὲ νειόθεν ἄλλα
οὐρανὸς ἀντιφέρει, Στεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα
Ὕδρης τ᾽ ἐσχατιήν· φορέει τ᾽ ἔπι Κενταύροιο
σῶμά τε καὶ κεφαλήν, καὶ Θηρίον ὅ ῥ᾽ ἐνὶ χειρί
δεξιτερῇ Κένταυρος ἔχει. τοὶ δ᾽ αὖθι μένουσιν
Τόξον ἐπερχόμενον πρότεροι πόδες ἱππότα φηρός.
Τόξῳ καὶ σπείρῃ Ὄφιος καὶ σῶμ᾽ Ὀφιούχου
ἀντέλλει ἐπιόντι· καρήατα δ᾽ αὐτὸς ἀγινεῖ
Σκορπίος ἀντέλλων, ἀνάγει δ᾽ αὐτὰς Ὀφιούχου
χεῖρας καὶ προτέρην Ὄφιος πολυτειρέα ἀγήν.
Τοῦ γε μὲν Ἐγγόνασιν (περὶ γὰρ τετραμμένος αἰεί
ἀντέλλει) τότε μὲν περάτης ἐξέρχεται ἄλλα,
γυῖά τε καὶ ζώνη καὶ στήθεα πάντα καὶ ὦμος
δεξιτερῇ σὺν χειρί. κάρη δ᾽ ἑτέρης μετὰ χειρός

647. *οὐδ᾽ ἔμεν᾽* Buttmannus. 648. *ἔτ᾽* G: * *δ᾽*. *ἀπευθέες, ἀλλ᾽*]· *ἀπευθέες ἀλλ᾽* Buttmannus. *καὶ τοὶ* HLMN: * *καί τοι*. 649. *πασσυδίῃ* L: * *πανσυδίῃ*. 650. *ἐς* D: * *εἰς*. 655. *πόδας* D. *γούναθ᾽* BDFGHLMN: *γούνατα* A, * *χεῖρες*. 656. *δύεται* ABE, *δύηται* D. 658. *μεγάλω* K. *αὖτερ* H, qui ita solet. 659. *νειόθεν ἄλλα* C et γρ L: * *νειόθι μᾶλλον*. 661. *φορέοι τ᾽* BEFGHMN, *φορέοντ᾽* L. 662. *ὅρρ᾽* C. *ἐν* (οι) AMN. 664. *ἐπερχόμενον* B, *ἐπερχόμενοι* CDK. *ἱππότα φηρὸς* (θ) A, *ἱππότα θηρὸς* (φ) C, *ἱππόφηρος* M. Vossius *ἱπποτόφηρος*, Buttmannus *ἱπποτόθηρος*. 665. *ὄφεως* AGK. 666. *αὐτὸς*] *αἰγὸς* G. 667. *ἀνατέλλων* G, om C. *αὐτὸς* CK. *ἰφιούχου* C. 668. *ὄφιος* ABDEFG: *ὄφεως* K, * *ὄφεος*. *ἀγήν* (περίκλισιν) L: * *αὐγήν*. 669. *μὴν* D. *ἐν γούνασι* HM 670. *τάτε* A. *περάτις* D. *ἁλὸς* L. 671. *ὦμοι* C.

τόξῳ ἀνέρχονται καὶ Τοξότῃ ἀντέλλοντι.
ὴν τοῖς Ἑρμαίῃ τε Λύρῃ καὶ στήθεος ἄχρις
Κηφεὺς ἠῴου παρελαύνεται ὠκεανοῖο,
ῆμος καὶ μεγάλοιο Κυνὸς πᾶσαι ἀμαρυγαὶ
ύνουσιν, καὶ πάντα κατέρχεται Ὠρίωνος,
άντα γε μὴν ἀτέλεστα διωκομένοιο Λαγωοῦ.
λλ' οὐχ Ἡνιόχῳ Ἔριφοι οὐδ' Ὠλενίη Αἴξ
ὐθὺς ἀπέρχονται· τὰ δέ οἱ μεγάλην ἀνὰ χεῖρα
άμπονται, καί οἱ μελέων διακέκριται ἄλλων
ινῆσαι χειμῶνας, ὅτ' ἠελίῳ συνίωσιν.
Ἀλλὰ τὰ μέν, κεφαλήν τε καὶ ἄλλην χεῖρα καὶ ἰξύν,
Αἰγόκερως ἀνιὼν κατάγει· τὰ δὲ νείατα πάντα
ὐτῷ Τοξευτῆρι κατέρχεται. οὐδέ τι Περσεύς,
ὐδέ τι ἄκρα κόρυμβα μένει πολυτειρέος Ἀργοῦς.
λλ' ἤτοι Περσεὺς μὲν ἄτερ γουνός τε ποδός τε
εξιτεροῦ δύεται, πρύμνης δ' ὅσον ἐς περιαγήν·
ὐτὴ δ' Αἰγοκερῆϊ κατέρχεται ἀντέλλοντι,
ῆμος καὶ Προκύων δύεται, τὰ δ' ἀνέρχεται ἄλλα,
Ὄρνις τ' Αἰητός τε, τά τε πτερόεντος Ὀϊστοῦ
είρεα, καὶ νοτίοιο Θυτηρίου ἱερὸς ἕδρη.
Ἵππος δ' Ὑδροχόοιο νέον περιτελλομένοιο
ποσσί τε καὶ κεφαλῇ ἀνελίσσεται· ἀντία δ' Ἵππου
ἐξ οὐρῆς Κένταυρον ἐφέλκεται ἀστερίη νύξ.
ἀλλ' οὔ οἱ δύναται κεφαλὴν οὐδ' εὐρέας ὤμους
αὐτῷ σὺν θώρηκι χαδεῖν. ἀλλ' αἴθοπος Ὕδρης
αὐχενίην κατάγει σπεῖρην καὶ πάντα μέτωπα.
ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθεν πολλὴ μένει· ἀλλ' ἄρα καὶ τήν
αὐτῷ Κενταύρῳ, ὁπότ' Ἰχθύες ἀντέλλωσιν,
ἀθρόον ἐμφέρεται. ὁ δ' ἐπ' Ἰχθύσιν ἔρχεται Ἰχθύς
αὐτῷ κυανέῳ ὑποκείμενος Αἰγοκερῆϊ·

673. ἐνέρχονται *D*. τόξα *K*. ἀνατέλλοντι *AK*. 674. τε] γε *E*, om *BN*. 677. δύνουσιν *E*. 678. τε Buttmannus.
681—692 om *C*. 687. γόνυός *ACN*. 688. δ'] θ' *GK*, om *D*. περιαυγὴν *D*, περιατὴν *K*. 691. θ' *KM*, τ' ἠδ' *L*. ἀετός *L*. 692. νοτίοιο *E* et corr *B*: * νοτίου. ἱερὰ *A*.
693. ὑδριχόοιο *HM*. 694. ἀντίου *A*. 695. ἀστερίη] οὐρανίη *L*. 696. οὐδ'] ἠδ' *K*, ἡ δ' *G*. 697. θώρακι *BK*.
699. ἐξόπισθεν *K*. 700. ἀνατέλλωσιν *K*. 701. ἀθρόος *E*, ἀθρόου *L*. 702. κυανέων *L*.

οἱ μὲν ἄδην, ὀλίγον δὲ δυωδεκάδα μένει ἄλλην.
οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες καὶ γοῦνα καὶ ὦμοι
Ἀνδρομέδης δίχα πάντα, τὰ μὲν πάρος ἄλλα δ᾽ ὀπίσσω
τείνεται, ὠκεανοῖο νέον ὁπότε προγένωνται
Ἰχθύες ἀμφότεροι. τὰ μὲν οἱ κατὰ δεξιὰ χειρός
αὐτοὶ ἐφέλκονται, τὰ δ᾽ ἀριστερὰ νειόθεν ἕλκει
Κριὸς ἀνερχόμενος. τοῦ καὶ περιτελλομένοιο
ἑσπερόθεν κεν ἴδοιο Θυτήριον, αὐτὰρ ἐν ἄλλῃ
Περσέος ἀντέλλοντος ὅσον κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
αὐτὴ δὲ ζώνη καί κ᾽ ἀμφήριστα πέλοιτο
ἢ Κριῷ λήγοντι φαείνεται ἢ ἐπὶ Ταύρῳ,
σὺν τῷ πασσυδίῃ ἀνελίσσεται. οὐδ᾽ ὅγε Ταύρου
λείπεται ἀντέλλοντος, ἐπεὶ μάλα οἱ συναρηρώς
Ἡνίοχος φέρεται· μοίρῃ γε μὲν οὐκ ἐπὶ ταύτῃ
ἀθρόος ἀντέλλει, Δίδυμοι δέ μιν οὖλον ἄγουσιν.
ἀλλ᾽ Ἔριφοι λαιοῦ τε θέναρ ποδὸς Αἰγὶ σὺν αὐτῇ
Ταύρῳ συμφορέονται, ὅτε λοφιή τε καὶ οὐρή
Κήτεος αἰθερίοιο περαιόθεν ἀντέλλωσιν.
δύνει δ᾽ Ἀρκτοφύλαξ ἤδη πρώτῃ τότε μοίρῃ
τάων, αἵ πίσυρές μιν ἄτερ χειρὸς κατάγουσιν
λαιῆς· ἡ δ᾽ αὐτῷ μεγάλῃ ὑποτέλλεται Ἄρκτῳ.
ἀμφότεροι δὲ πόδες καταδυομένου Ὀφιούχου,
μέσφ᾽ αὐτῶν γονάτων, Διδύμοις ἔπι σῆμα τετύχθω
ἐξ ἑτέρης ἀνιοῦσι. τότ᾽ οὐκέτι Κήτεος οὐδέν
ἕλκεται ἀμφοτέρωθεν, ὅλον δέ μιν ὄψεαι ἤδη.
ἤδη καὶ Ποταμοῦ πρώτην ἁλὸς ἐξανιοῦσαν

703. οὐ μὲν ADGHKL: οὐ μὴν FM, * οὔτι γ᾽. δυωδεκάδ᾽ ἀμμένει ἄλλην FHM, δυώδεκα δ᾽ ἀμμένει ἄλλην D, δυωκαιδεκαδ᾽ ἀμμένει ἄλλην K, δυωδεκα δ᾽ ἐμμένει ἄλλην AG, δυωδεκάδ᾽ ἄλλην μίμνει BEN. 706. νέων D. 707. δεξιᾶς GK. 708. αὐτοὶ δ᾽ A. 709. προτελλομένοιο C. 711. περσέως ACFHK. ἀνατέλλοντος CGK. κεφαλῆς CK. 712. αὐτήν τε ζώνην G. ἀμφήριστος K. 714. πασσυδίην L: πανσυδίην CK, * πανσυδίῃ. 715. ἀνατέλλοντος K. 717. γε μὲν F, γέ μεν HL. hunc versum cum 719 et 721 om K. 718. ἐρίφου B, ἐρίφου EN (οι superscr.). 720—721 om D. 721. τότε πρώτη EN et pr B. 723. μεγάλης L. ἐπιτέλλεται K, ὑπερτέλλεται BDEFHMN. ἄρκτῳ ACDFGHKM: ἄρκτος B, ἄρκτου L (ω superscr.). 724. τε omnes. 725. σῶμα K. 727. ὄψε καὶ C. 728. πρώτην ABEGKN: * πρώτης.

αὐγὴν ἐν καθαρῷ πελάγει σκέψαιτό κε ναύτης,
αὐτὸν ἐπ' Ὠρίωνα μένων, εἴ οἱ ποθι σῆμα
ἢ νυκτὸς μέτρων ἠὲ πλόου ἀγγείλειεν·
πάντη γὰρ τάγε πολλὰ θεοὶ ἄνδρεσσι λέγουσιν.

ΔΙΟΣΗΜΕΙΑ.

Οὐχ ὁράᾳς; ὀλίγη μὲν ὅταν κεράεσσι σελήνη
ἑσπερόθεν φαίνηται, ἀεξομένοιο διδάσκει
μηνός· ὅτε πρώτη ἀποκίδναται αὐτόθεν αὐγή,
ὅσσον ἐπισκιάειν, ἐπὶ τέτρατον ἦμαρ ἰοῦσα·
ὀκτὼ δ' ἐν διχάσει, διχόμηνα δὲ παντὶ προσώπῳ.
αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρακλίνουσα μέτωπα
εἴρει ὁποσταίη μηνὸς περιτέλλεται ἠώς.
ἄκρα γε μὲν νυκτῶν κεῖναι δυοκαίδεκα μοῖραι
ἄρκιαι ἐξειπεῖν. τὰ δέ που μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
ὥρη μέν τ' ἀρόσαι νειούς, ὥρη δὲ φυτεῦσαι,
ἐκ Διὸς ἤδη πάντα πεφασμένα πάντοθι κεῖται.
καὶ μέν τις καὶ νηῒ πολυκλύστου χειμῶνος
ἐφράσατ' ἢ δεινοῦ μεμνημένος Ἀρκτούροιο
ἠέ τεων ἄλλων, οἵ τ' ὠκεανοῦ ἀρύονται
ἀστέρες ἀμφιλύκης, οἵ τε πρώτης ἐπὶ νυκτός.
ἤτοι γὰρ τοὺς πάντας ἀμείβεται εἰς ἐνιαυτόν
ἠέλιος, μέγαν ὄγμον ἐλαύνων, ἄλλοτε δ' ἄλλῳ
ἐμπελάσει, τοτὲ μέν τ' ἀνιὼν τοτὲ δ' αὐτίκα δύνων·
ἄλλος δ' ἀλλοίην ἀστὴρ ἐπιδέρκεται ἠῶ.
γινώσκεις τάδε καὶ σύ· τὰ γὰρ συναείδεται ἤδη

729. ἀγὴν E: * καμπήν. 731. μέτρων D: μέτρον[ων] A, * μέτρον. γ' ἠὲ BE. 732. θεοί γ' FK, θεοὶ δ' C.

733. σελήνης A. 734. ἀζομένοιο A. 735. ὅταν[ε] A, ὅταν K, ὅτι M. πρῶτον C, πρῶτον δ' L, πρώτην K. ἀποκίδναται AC EFHKLM: ἐπικίδναται D, * ἀποσκίδναται. 736. ὅσον K. τέταρτον ADFG. ἰοῦσαν D, ἰούση C. 737. διχάσει L: * διχάσι. 739. εἴρῃ D. 740. δυώδεκα FHM. 742. ὧρα δὲ L.

744. μάν F. πολυκλύστοιο[ου] B, πολυκλύστοιο ACDFGHKMN. 746. ἠὲ τεῶν A, ἢ ἐτέων CDFGHM. 747. ἐστὶ A. 748. τοὺς om C. 749. ὄγκον C, οἶμον HLM. 750. ἐμπλήσσει BDEN, ἐμπλήσει ACFGHKLM. 751. ἐπικέρδεται M. ἠῶ H. 752. γινώσκοις G. τάδε] τάδε πάντα D, τὰ C. σοι H. τὰ om FH. συναγείρεται Buttmannus.

ἐννεακαίδεκα κύκλα φαεινοῦ ἠελίοιο,
ὅσσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον Ὠρίωνα
νὺξ ἐπιδινεῖται, Κύνα τε θρασὺν Ὠρίωνος,
οἵ τε Ποσειδάωνος ὁρώμενοι ἢ Διὸς αὐτοῦ
ἀστέρες ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνουσιν.
τῷ κείνων πεπόνησο. μέλει δέ τοι, εἴ ποτε νηΐ
πιστεύεις, εὑρεῖν ὅσα που κεχρημένα κεῖται
σήματα χειμερίοις ἀνέμοις ἢ λαίλαπι πόντου.
μόχθος μέν τ' ὀλίγος, τὸ δὲ μυρίον αὐτίκ' ὄνειαρ
γίνετ' ἐπιφροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένῳ ἀνδρί.
αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερος, εὖ δὲ καὶ ἄλλον
παρειπὼν ὤνησεν, ὅτ' ἐγγύθεν ὦρορε χειμών.
πολλάκι γάρ καί τίς τε γαληναίῃ ὑπὸ νυκτί
νῆα περιστέλλει πεφοβημένος ἦρι θαλάσσης·
ἄλλοτε δὲ τρίτον ἦμαρ ἐπιτρέχει, ἄλλοτε πέμπτον·
ἄλλοτε δ' ἀπρόφατον κακὸν ἵκετο· πάντα γὰρ οὔπω
ἐκ Διὸς ἄνθρωποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλά
κέκρυπται, τῶν εἴ κ' ἐθέλῃ καὶ ἐσαυτίκα δώσει
Ζεύς· ὁ γὰρ οὖν γενεὴν ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφέλλει
πάντοθεν εἰδόμενος, πάντῃ δ' ὅγε σήματα φαίνων.
ἄλλα δέ τοι ἐρέει ἤ που διχόωσα σελήνη
πλήθουσ' ἀμφοτέρωθεν ἢ αὐτίκα πεπληθυῖα,
ἄλλα δ' ἀνερχόμενος, τοτὲ δ' ἄκρῃ νυκτὶ κελεύων
ἠέλιος. τὰ δέ τοι καὶ ἀπ' ἄλλων ἔσσεται ἄλλα
σήματα καὶ περὶ νυκτὶ καὶ ἤματι ποιήσασθαι.
Σκέπτεο δὲ πρῶτον κεράων ἑκάτερθε σελήνην.
ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μιν ἐπιγράφει ἕσπερος αἴγλη,

758. μέλει *AC*: * μέλοι. τοι om *F*. 759. κεκριμένα *GK*. 762. ἐπιφροσύνης *AB*, ἐπιφροσύναις *G*, ἐπ' εὐφροσύνης *D*. αἰεὶ *ABDEFGHLMN*: * ἀεὶ. 763. τὰ om *ABDEFHLMN*. πρῶτον *EN* et pr *B*. δὲ om *C*. ἄλλον editi: ἄλλων (ω supra) *A*, * ἄλλω. 764. ὤνησας *D*. ὄρωρε *ABDFHKMN*. 765. τις om *M*. τε om *D*. 767. δὲ *CGK*: δὴ *A*, * μὲν. 768. ἀπρόφαντον *C*, ἂν πρόφατον *K*. ἵκετο om *C*. 770. τῶ *D*. κ' ἐθέλῃ *BDEN*: κε θέλησιν *L*, * κε θέλῃ. καὶ om *FHL*. 771. οὖν om *CL*. post v. 772 in *G* deficit fol. 1½. 773. τοι *ACDGHKLM*: * που. εἴ *A*. 774. ἢ καὶ αὐτίκα *D*. 775. τοτὲ *D*: * τότε. 776. τοι (που supra) *G*, που *FHLM*. 777. ἤματα *B*, ἥματα *HM*, δήματα *L*. 778. πρώτην Vossius. σελήνη *K*. 779. τ' om *A*. ἀλλ' ἡμῖν *C*, qui hunc versum post 780 ponit.

λλοτε δ' ἀλλοῖαι μορφαὶ κερόωσι σελήνην
ϑὺς ἀεξομένην, αἱ μὲν τρίτῃ, αἱ δὲ τετάρτῃ·
ίων καὶ περὶ μηνὸς ἐφεσταότος κε πύϑοιο.
ιπτὴ μὲν καϑαρή τε περὶ τρίτον ἦμαρ ἐοῦσα
διός κ' εἴη, λεπτὴ δὲ καὶ εὖ μάλ' ἐρευϑής
νευματίη· παχίων δὲ καὶ ἀμβλείῃσι κεραίαις
τρατον ἐκ τριτάτοιο φόως ἀμενηνὸν ἔχουσα
νότῳ ἀμβλύνετ' ἢ ὕδατος ἐγγὺς ἐόντος.
δέ κ' ἀπ' ἀμφοτέρων κεράων τρίτον ἦμαρ ἄγουσα
ήτ' ἐπινευστάζῃ μήϑ' ὑπτιόωσα φαείνῃ
λλ' ὀρϑὰς ἑκάτερϑε περιγνάμπτουσα κεραίας,
πέριοί κ' ἄνεμοι κείνην μετὰ νύκτα φέροιντο.
δ' αὔτως ὀρϑὴ καὶ τέτρατον ἦμαρ ἀγινοῖ,
τ' ἂν χειμῶνος συναγειρομένοιο διδάσκοι.
δέ κέ οἱ κεράων τὸ μετήορον εὖ ἐπινεύῃ,
ιδέχϑαι βορέω, ὅτε δ' ὑπτιάῃσι, νότοιο.
ὐτὰρ ἐπὴν τριτόωσαν ὅλος περὶ κύκλος ἑλίσσῃ
άντῃ ἐρευϑόμενος, μάλα κεν τότε χείμερος εἴη·
είζονι δ' ἂν χειμῶνι πυρώτερα φοινίσσοιτο.
Σκέπτεο δ' ἐς πληϑύν τε καὶ ἀμφότερον διχόωσαν
μὲν ἀεξομένην ἠδ' ἐς κέρας αὖϑις ἰοῦσαν·
αί οἱ ἐπὶ χροιῇ τεκμαίρεο μηνὸς ἑκάστου.
άντῃ γὰρ καϑαρῇ κε μάλ' εὔδια τεκμήραιο·

781. ἀεξομένης L. 782. ἐφεστῶτος GK. 783. τε καὶ περὶ K. ἔχουσα K. 784. εὔδιός — 785. πνευματίη om F. 784. κ' m G. δὲ] δ' αὖ L. εὖ] οὐ C. 786. τέταρτον K. φῶς F. ἀμερινὸν D. 787. ἠὲ νότῳ ἀμβλύνετ' margo [illegible]xon.: codices ἢ ότῳ ἀμβλύνεται, C ἢ νότῳ ἀμβλύνεται. 787. ὕδατι L. ἐόν-ς A. hunc versum post 788 ponunt DHM. 788. ἀπ' CFH M: * ἐπ'. 789. μήτ' ἐπινευστάζῃ Musq.: μήτε τι νευστάζῃ DFHKM, μήτε τι νευστάζει CG, * μήτε τι νευστάζοι. φαείνει (οι), * φαείνοι. 790. ὀρϑὰς — κεραίας Vossins: codices ὀρϑαὶ — ραῖαι. περιγνάμπτουσα A: περιγνάπτωσι FHM, * περιγνάμπτωσι. 791. φέρονται A. 792. τέταρτον K. ἀγινεῖ (οι) K, ἀγινεῖ ACD GHLM. 793. ἢ τ' ABCEG: * ἤ τ'. διδάσκῃ K, * διδάσκει. 794. κέ ACDFGHKM: * κεν. 795. δεῖ δέχϑαι L. ὅτε] ' ὅτε BDEN, τ' ὅτε M 796. τριτόεσσαν C. ἑλίσσοι BCELN. 797. χείμαρος F, χειμέριος G. 798. αὖ FHLM. φοινίσ-ντο N. 799. εἰς K. ἀμφοτέραν L. 800. ἀλεξομένην K. 801. χροιὴν ABDEFHKLMN. 802. κε] καὶ CFHK.

πάντα δ' ἐρευθομένη δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους·
ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένη δοκέειν ὑετοῖο.
σήματα δ' οὔτ' ἄρ πᾶσιν ἐπ' ἤμασι πάντα τέτυκται·
ἀλλ' ὅσα μὲν τριτάτῃ τε τεταρταίῃ τε πέλονται
μέσφα διχαιομένης, διχάδος γε μὲν ἄχρις ἐπ' αὐτήν
σημαίνει διχόμηνον, ἀτὰρ πάλιν ἐκ διχομήνου
ἐς διχάδα φθιμένην· ἔχεται δέ οἱ αὐτίκα τετράς
μηνὸς ἀποιχομένου, τῇ δὲ τριτάτῃ ἐπιόντος.
εἰ δέ κέ μιν περὶ πᾶσαν ἅλωαὶ κυκλώσωνται
ἢ τρεῖς ἠὲ δύω περικείμεναι ἠὲ μί' οἴη,
τῇ μὲν ἰῇ ἀνέμοιο γαληναίης τε δοκεύειν,
ῥηγνυμένῃ ἀνέμοιο, μαραινομένῃ δὲ γαλήνης·
ταὶ δύο δ' ἂν χειμῶνι περιτροχάοιντο σελήνην·
μείζονα δ' ἂν χειμῶνα φέροι τριέλικτος ἁλωή,
καὶ μᾶλλον μελανεῦσα, καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἐπὶ μηνὶ σεληναίης κε πύθοιο.
Ἠελίοιο δέ τοι μελέτω ἑκάτερθεν ἰόντος·
ἠελίῳ καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα κεῖται,
ἀμφότερον δύνοντι καὶ ἐκ περάτης ἀνιόντι.
μή οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντος ἀρούρας
κύκλος, ὅτ' εὐδίου κεχρημένος ἤματος εἴης,
μηδέ τι σῆμα φέροι, φαίνοιτο δὲ λιτὸς ἁπάντῃ.
εἰ δ' αὔτως καθαρόν μιν ἔχοι βουλύσιος ὥρη,

803. πάντη CL. ἐρευθομένην BN. 804. δ' om C. ἄλλα G, ἄλλου K. μελαινομένην E. δοκεύειν BN. ἀνέμοιο L, ἡέλιο D. 805. οὔτἄρ Buttmannus, quod esse *non tamen ideo*. πάντα om A. 806. τε om ABCEFGMN. τετραταίη BEN. πέλονται ACFGHKLM: * πέληται. 807. διχαζομένης A. μὰν BEN, μὴν AG. αὐτῆς BDEN. 808. διχομήνου CDFGHKLM: διχομήνης B, * διχομήνης. 809. θινομένην D. δέχεται ACGK. δέ μιν G. 810. τῇ δὲ DHM, ἠδὲ BEFGLN. ἐπιόντος Vossius: codices ἀπιόντος. 811. μὲν F. πᾶσαι E. ἅλωαὶ KLMN. κυκλώσονται BDFGHKLMN, κυκλώσαντai E. 812. δύο E. 814. ῥηγνυμένη E, ῥηγνυμένη M. μαραιομένη H, μαραινομένη M. 815. τοὶ vel τὼ FHKM. δ' ἂν] γὰρ F. περιτροχάοιντο FGHLM: περιτροχάοι τε C, * περιτροχάοιτο. σελήνην AC: * σελήνη. 818. οὖν om K. 819. ἠελίου A. 820. ἠελίοιο F. σήματα κεῖσθαι C. 823. ἠμάτιος A. 824. τοι C. 825. ἔχει K, ἔχοι ἡ G, ἔχει C. βουλήσιος M.

νοι δ' ἀνέφελος μαλακὴν ὑποδείελος αἴγλην,
ί κεν ἐπερχομένης ἠοῦς ἔθ' ὑπεύδιος εἴη.
λ' οὐχ ὁππότε κοῖλος ἐειδόμενος περιτέλλῃ,
δ' ὁπότ' ἀκτίνων αἱ μὲν νότον αἱ δὲ βορῆα
ιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνῃ·
λά που ἢ ὑετοῖο διέρχεται ἢ ἀνέμοιο.
Σκέπτεο δ', εἴ κέ τοι αὐγαὶ ὑπείκωσ' ἠελίοιο,
τὸν ἐς ἠέλιον (τοῦ γὰρ σκοπιαὶ καὶ ἄρισται),
τί οἱ ἢ που ἔρευθος ἐπιτρέχει, οἷά τε πολλά
κομένων νεφέων ἐρυθαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα,
εἴ που μελανεῖ· καί τοι τὰ μὲν ὕδατος ἔστω
ματα μέλλοντος, τὰ δ' ἐρεύθεα πάντ' ἀνέμοιο.
γε μὲν ἀμφοτέρων ἄμυδις κεχρωσμένος εἴη,
ί κεν ὕδωρ φορέοι καὶ ὑπηνέμιος τανύοιτο.
δέ οἱ ἢ ἀνιόντος ἢ αὐτίκα δυομένοιο
κῖνες συνίωσι καὶ ἀμφ' ἑνὶ πεπλήθωσιν,
ποτε καὶ νεφέων πεπιεσμένος ἤ ὅγ' ἐς ἠῶ
χηται παρὰ νυκτὸς ἢ ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα,
ατί κεν κατιόντι παρατρέχοι ἤματα κεῖνα.
ηδ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη πάρος ἀντέλλῃσιν,
ν δέ μετ' ἀκτίνων κεχρημένος αὐτὸς ἀερθῇ,
ινηστεῖν ὑετοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλος
ον τηκομένῳ ἐναλίγκιος εὐρύνηται
ῶτον ἀνερχομένοιο καὶ ἂψ ἐπὶ μεῖον ἴησιν,
διός κε φέροιτο· καὶ εἴ ποτε χείματος ὥρῃ

826. δύνει *ACKL.* ἀννέφελος *FHLM.* ὑπὸ δείελος *L,* ιοδείελον *AK.* 827. μὲν *D.* 828. περιτέλλοι *BEM*, περι-λλει *ACGL.* 830. φαείνει *ACG,* φαείνοι *K.* 831. παρέρχε-ι *C.* 832. καὶ *ABCEFHKMN.* ὑπείκωσ' *FGHKLM*: ὑπεί-νσ' *AC*, * ὑπεῖεν ἄν. 833. εἰς *K.* καὶ] εἰσὶν *A*, unde Butt-annus σκοπαὶ εἰσίν. 834. οἱ ἤ που] οἱ που ἢ *HLM*, που ἢ οἱ ι που εἴ οἱ *C*, που ἠὲ *BEN*, που ἢ *F*, * πού ἢ καὶ. 835. ἐρυ-θαίνεται *DG.* 836. μελάνει *CFHLM*, μελαίνῃ *G.* τοι *AC K*: * σοι. 837. σήματος *C.* ἐρεύθεα *C*: * ἐρευθέα. 838. μὴν *C.* ἀμφοτέρων *C*: ἀμφοτέρους *F*, * ἀμφοτέροις.
ωσ
κεχρημένος *M*, κεχρημένος *C.* apud Stobaeum κεχρωμένος. 839. καὶ κεν] κέν κεν *K.* καὶ ὑπηνέμιος — 840. ἀνιόντος om *F.* 840. ται *A.* ἢ post οἱ om *DF.* 842. ἢ] εἴ *K.* ὅγ' *A*: * ὅτ'. 844. παρατρέχει *CKL.* ἤματι κείνῳ *GL.* 846. κεχρημένος *GL*: * κεχρωσμένος. 847. ἀμνηστεῖν *B*, ἀμνηστεῖ *N.* ὅτι *E.*

ὠχρῆσαι κατιών. ἀτὰρ ὕδατος ἡμερινοῖο
γινομένου κατόπισθε περὶ νέφεα σκοπέεσθαι
καδδὴ δυομένου τετραμμένος ἠελίοιο.
ἢν μὲν ὑποσκιάῃσι μελαινομένῃ εἰκυῖα
ἠέλιον νεφέλη, ταὶ δ' ἀμφί μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
ἀκτῖνες μεσσηγὺς ἑλισσόμεναι διχόωνται,
ἦτ' ἂν ἔτ' εἰς ἠῶ σκέπαος κεχρημένος εἴης.
εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελος βάπτοι ῥόον ἑσπερίοιο,
ταὶ δὲ κατερχομένου νεφέλαι καὶ ἀποιχομένοιο
πλησίαι ἑστήκωσιν ἐρευθέες, οὔ σε μάλα χρή
αὔριον οὐδ' ἐπὶ νυκτὶ περιτρομέειν ὑετοῖο,
ἀλλ' ὁπότ' ἠελίοιο μαραινομένῃσιν ὁμοῖαι
ἐξαπίνης ἀκτῖνες ἀπ' οὐρανόθεν τανύωνται,
οἷον ἀμαλδύνονται, ὅτε σκιάῃσι κατ' ἰθύ
ἱσταμένη γαίης τε καὶ ἠελίοιο σελήνη.
οὐδ' ὅτε οἱ ἐπέχοντι φανήμεναι ἠῶθι πρό
φαίνονται νεφέλαι ὑπερευθέες ἄλλοθεν ἄλλαι,
ἄῤῥαντοι γίνονται ἐπ' ἤματι κείνῳ ἄρουραι.
μηδ' αὔτως, ἔτ' ἐόντι πέρην ὁπότε προταθεῖσαι
ἀκτῖνες φαίνονται ἐπίσκιοι ἠῶθι πρό,
ὕδατος ἢ ἀνέμοιο κατοισομένου λελαθέσθαι.
ἀλλ' εἰ μὲν κεῖναι μᾶλλον κνέφαος φορέοιντο
ἀκτῖνες, μᾶλλόν κεν ἐφ' ὕδατι σημαίνοιεν·
εἰ δ' ὀλίγος τανύοιτο περὶ δνόφος ἀκτίνεσσιν,
οἷόν που μαλακαὶ νεφέλαι φορέουσι μάλιστα,
ἦτ' ἂν ἐπερχομένοιο περιδνοφέοιντ' ἀνέμοιο.
οὐδὲ μὲν ἠελίου σχεδόθεν μελανεῦσαι ἅλωαί
εὔδιοι· ἀσσότεραι δὲ καὶ ἀστεμφὲς μελανεῦσαι

851. ἡμερίοιο *FGHKLM*. 854. ἐπισκιάῃσι *K*. ἐοικυῖα *G* 856. ἑλισσομένην *AK*. διχόωσιν *A*. 857. ἔτ' om *G*. σκέπ^ε^αος *B*, σκέπεος *A*. 858. ἀννέφελος *CHM*. ῥόον *K* 859. ἐπερχομένοιο *A*. 860. πλησίαι *ACFHKM*: * πλησίον ἑστήκασιν *K*. 861. τρομέειν (omissa περι) *K*. 862. μαρ-νομένοισιν *AK*. 863. ὑπ' *A*. τανύονται *ABCEFGKLM*[illegible] 864. ἀμαλδύνηται *BCFGHKLMN*. 865. γαίη *K*. 866. φ[illegible]μεναι *EFGHLM*, φαείμεναι *C*. 867. φαίνονται *ABCEGKL*[illegible] * φαίνωνται. ἄλλαι *ACFGHKLM*: * ἄλλη. 868. γίνωνται [illegible] 871. κατοιδομένου *C*. λελέσθαι *K*. 872. κνέφαος μᾶλλον φορέονται *A*. 875. που] που καὶ *C*. μάλα καὶ νεφέλαι *K* pr *H*, νεφέλαι μαλακαὶ *E*. 878. ἀστεμφέες *CK*.

ἄλλον χειμέριαι· δύο δ' ἂν χαλεπώταται εἶεν.
Σκέπτεο δ' ἢ ἀνιόντος ἢ αὐτίκα δυομένοιο
πού οἱ νεφέων, τὰ παρήλια κικλήσκονται,
νότου ἠὲ βορῆος ἐρεύθεται ἢ ἑκάτερθεν.
δ' οὕτω σκοπιὴν ταύτην ἀμενηνὰ φυλάσσειν·
γάρ, ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ περὶ μέσσον ἔχουσιν
λιον κεῖναι νεφέλαι σχεδὸν ὠκεανοῖο,
εται ἀμβολίη Διόθεν χειμῶνος ἰόντος.
γε μὲν ἐκ βορέαο μί' οἴη φοινίσσοιτο,
βορέω πνοιάς κε φέροι, νοτίη δὲ νότοιο,
καί πού ῥαθάμιγγες ἐπιτροχάωσ' ὑετοῖο.
Ἑσπερίοις καὶ μᾶλλον ἐπίτρεπε σήμασι τούτοις·
περόθεν γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμενὲς αἰεί.
Σκέπτεο καὶ Φάτνην. ἡ μέν τ' ὀλίγῃ εἰκυῖα
λύϊ βοῤῥαίῃ ὑπὸ Καρκίνῳ ἠγηλάζει·
φὶ δέ μιν δύο λεπτὰ φαεινόμενοι φορέονται
τέρες, οὔτε τι πολλὸν ἀπήοροι οὔτε μάλ' ἐγγύς,
λ' ὅσσον τε μάλιστα πυγούσιον οἰήσασθαι,
μὲν πὰρ βορέαο· νότῳ δ' ἐπικέκλιται ἄλλος.
τοὶ μὲν καλέονται Ὄνοι, μέσση δέ τε Φάτνη,
καὶ ἐξαπίνης πάντῃ Διὸς εὐδιόωντος
ετ' ἄφαντος ὅλη· τοὶ δ' ἀμφοτέρωθεν ἰόντες
τέρες ἀλλήλων αὐτοσχεδὸν ἰνδάλλονται·
ὀλίγῳ χειμῶνι τότε κλύζονται ἄρουραι.
δὲ μελαίνηται, τοὶ δ' αὐτίκ' ἐοικότες ὦσιν
τέρες ἀμφότεροι, περί χ' ὕδατι σημαίνοιεν.
δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω Φάτνης ἀμενηνὰ φαείνοι

879. δύω N. χαλεπώταται (εράι) L: * χαλεπώτεραι. εἶεν AC KL: * εἰσίν. 880. σκέπταιο M. 881. καὶ κλήσκονται C. 883. αὕτως Buttmannus. φυλάσσου A. 884. ὅτ'] ἔτ' A, om C. ἔχουσιν FGHL: * ἔχωσιν. 885. κακεῖναι C. 886. ἀμβολίην H. ἰόντος A. 887. μὴν A. 890. ἐπίτρεπε σήμασι τουτοις G et M: ἐπιτρέχε (π) σήμασι τούτοις F, ἐπίτρεχε σήμασι τούτοις BCEHK MN, ἐπίτρεχε σήμασι κείνοις A, * ἀληθέα τεκμήραιο. 891. σημαίνεται FCHLM. 892. οἰκυῖα K, ἐοικυῖα N. 893. βορρείη E, βορραίῃ HK, βορεείαι C. ἡγηλάζει H. 894. φέρονται BN. 895. τοι L. 896. ὅσον HMN. οἰήσεσθαι A. 897. πὰρ BEN. βορέω K, βορρείαο BEN. ἐπικέκλιται AK: * ἐπιέρ-[γ]αι. 898. δέ] εἴ C. τε] τοι A. 899. εὐδιόωντος AEK. 903. εἰ] ἢν K. μελαίνεται C. αὐτόθ' AK. 904. δ' AK. 905. βορέαο BEN. φαείνῃ D.

λεπτὸν ἐπαχλυόων, νότιος δ᾽ Ὄνος ἀγλαὸς εἴη,
δειδέχθαι ἀνέμοιο νότου· βορέω δὲ μάλα χρὴ
ἔμπαλιν ἀχλυόεντι φαεινομένῳ τε δοκεύειν.
Σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο καὶ οἰδαίνουσα θάλασσα
γινέσθω, καὶ μακρὸν ἐπ᾽ αἰγιαλοὶ βοόωντες,
ἀκταί τ᾽ εἰνάλιοι ὁπότ᾽ εὔδιοι ἠχήεσσαι
γίνονται, κορυφαί τε βοώμεναι οὔρεος ἄκραι.
Καὶ δ᾽ ἂν ἐπὶ ξηρὴν ὅτ᾽ ἐρωδιὸς οὐ κατὰ κόσμον
ἐξ ἁλὸς ἔρχηται φωνῇ περίαλλα λεληκώς,
κινυμένου κε θάλασσαν ὕπερ φορέοιτ᾽ ἀνέμοιο.
καί ποτε καὶ κέπφοι, ὁπότ᾽ εὔδιοι ποτέονται,
ἀντία μελλόντων ἀνέμων εἰληδὰ φέρονται.
πολλάκι δ᾽ ἀγριάδες νῆσσαι ἢ εἰναλίδιναι
αἴθυιαι χερσαῖα τινάσσονται πτερύγεσσιν·
ἢ νεφέλη ὄρεος μηκύνεται ἐν κορυφῇσιν.
ἤδη καὶ πάπποι, λευκῆς γήρειον ἀκάνθης,
σῆμ᾽ ἐγένοντ᾽ ἀνέμου, κωφῆς ἁλὸς ὁππότε πολλοί
ἄκρον ἐπιπλείωσι, τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ᾽ ὀπίσσω.
Καὶ θέρεος βρονταί τε καὶ ἀστραπαὶ ἔνθεν ἴωσιν,
ἔνθεν ἐπερχομένοιο περισκοπέειν ἀνέμοιο.
καὶ διὰ νύκτα μέλαιναν ὅτ᾽ ἀστέρες ἀΐσσωσιν
ταρφέα, τοὶ δ᾽ ὄπιθεν ῥυμοὶ ὑπολευκαίνωνται,
δειδέχθαι κείνοις αὐτὴν ὁδὸν ἐρχομένοιο
πνεύματος· ἢν δὲ καὶ ἄλλοι ἐναντίοι ἀΐσσωσιν,
ἄλλοι δ᾽ ἐξ ἄλλων μερέων, τότε δὴ πεφύλαξο
παντοίων ἀνέμων, οἵ τ᾽ ἄκριτοί εἰσι μάλιστα,
ἄκριτα δὲ πνείουσιν ἐπ᾽ ἀνδράσι τεκμήρασθαι.

906. ἐπαχλύων Schneiderus. 907. δεῖ δέχθαι L. 908. ἀχλυόωντι GL. 909. σήματα δέ τ᾽ FGHLM. 910. γενέσθω FK. βοῶντες C. 912. γίνωνται HM. hu versum om E. 914. περίαλλα C: * περὶ πολλὰ. 915. κιν μένου ACK. 916. καὶ om K. 918. νῆσαι L, νῆσσοι K. εἰναλίδιναι K: εἰναλιδῖναι HL et γρ M, εἰνάλιοι δῖναι G, * ἁλὶ δῖναι. 919. χερσαῖαι CFHK. 923. ἄκροι DG. ἐπιπλό AFHM. 924. τε om C. ἔνθα L. 927. ὄπισθεν K. ὑπολευκαίνωνται D: ὑπὸ λευκαίνονται KL, * ὑπολευκαίνονται. 928. δεῖ δέχθαι L. κείνης A. 929. ἢν CFHM: * εἰ. ἐναντίοι ABEFGMN et (ante posito ἀΐσσωσιν) K: * ἐναντίοι 930. ἄλλοις ἐξ CD. πεφύλαξο (αι) B, πεφύλαξαι FHLM. 931. ἀκριταί EF

ὐτὰρ ὅτ' ἐξ εὔροιο καὶ ἐκ νότου ἀστράπτῃσιν,
ἄλλοτε δ' ἐκ ζεφύροιο καὶ ἄλλοτε πὰρ βορέαο,
ἢ τότε τις πελάγει ἔνι δείδιε ναυτίλος ἀνὴρ
ή μιν τῇ μὲν ἔχῃ πέλαγος τῇ δ' ἐκ Διὸς ὕδωρ·
ὕδατι γὰρ τοσσαίδε περὶ στεροπαὶ φορέονται.
πολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετῶν νέφεα προπάροιθεν
ῖα μάλιστα πόκοισιν ἐοικότες ἰνδάλλονται·
ἢ διδύμη ἔζωσε διὰ μέγαν οὐρανὸν ἶρις·
ἢ καί πού τις ἅλωα μελαινομένην ἔχει ἀστήρ.
Πολλάκι λιμναῖαι ἢ εἰνάλιαι ὄρνιθες
ἄπλητον κλύζονται ἐνιέμεναι ὑδάτεσσιν·
ἢ λίμνην πέρι δηθὰ χελιδόνες ἀΐσσονται
γαστέρι τύπτουσαι αὔτως εἰλυμένον ὕδωρ·
ἢ μᾶλλον δειλαὶ γενεαί, ὕδροισιν ὄνειαρ,
αὐτόθεν ἐξ ὕδατος πατέρες βοόωσι γυρίνων·
ἢ τρύζει ὀρθρινὸν ἐρημαίη ὀλολυγών·
ἤ πού καὶ λακέρυζα παρ' ἠϊόνι προυχούσῃ
χείματος ἐρχομένου χέρσῳ ὑπέτυψε κορώνη,
ἤ που καὶ ποταμοῖο ἐβάψατο μέχρι παρ' ἄκρους
ὤμους ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβᾷ,
ἢ πολλὴ στρέφεται παρ' ὕδωρ παχέα κρώζουσα.
Καὶ βόες ἤδη τοι πάρος ὕδατος ἐνδίοιο
οὐρανὸν εἰσανιδόντες ἀπ' αἰθέρος ὠσφρήσαντο·
καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὤεα πάντα
θᾶσσον ἀνηνέγκαντο· καὶ ἀθρόοι ὤφθεν ἴουλοι
τείχη ἀνέρποντες, καὶ πλαζόμενοι σκώληκες
κεῖνοι τοὺς καλέουσι μελαίνης ἔντερα γαίης.
καὶ τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο,

934. παρὰ C. 935. ἐνδείδιε KMN, ἐνδείδῃε H. 936. ἔχει A, ἔχοι G. 937. τόσσαι γε Buttmannus. 940. ἐξῶσε H.
δὲ
941. ἄλωσον C. 942. λιμναῖαι B. 943. ἄπλητον C: * ἄπλη-
ἐν
στον. ἀνιέμεναι L. 947. βοῶσι CG, βόωσι K, βοάωσι L. 948. τρύζῃ AFHKLM. 949. καὶ om CG. 950. ἀρχομένου
ὑ
BDE. χέρσῃ C. ἐπέτυψε L, ὑπέκυψε D. versum 952 post 955 ponunt HM. 953. πολλὰ BEFHLMN. τρέφεται F. κρόζουσα F. 955. ἐπ' B. ὀσφρήσαντο GKM. 956. ἐξ ὠεὰ G, ἔξω ἐὰ BN. 957. ἀθρόοι ACFGH: ἀθρῶοι K, * ἀθρόον. 958. τείχει K. 960. τοι CHM.

εὖ ἐφθειρίσσαντο καὶ ἔκρωξαν μάλα φωνῇ,
οἷόν τε σταλάον ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ.
δή ποτε καὶ γενεαὶ κοράκων καὶ φῦλα κολοιῶν
ὕδατος ἐρχομένοιο Διὸς πάρα σῆμ' ἐγένοντο,
φαινόμενοι ἀγεληδὰ καὶ ἱρήκεσσιν ὁμοῖον
φθεγξάμενοι. καί που κόρακες δίους σταλαγμοὺς
φωνῇ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομένοιο,
ἤ ποτε καὶ κρώξαντε βαρείῃ δισσάκι φωνῇ
μακρὸν ἐπιῤῥοιζεῦσι τιναξάμενοι πτερὰ πυκνά.
καὶ νῆσσαι οἰκουροὶ ὑπωρόφιοί τε κολοιοὶ
ἐρχόμενοι κατὰ γεῖσσα τινάσσονται πτερύγεσσιν·
ἢ ἐπὶ κῦμα διώκει ἐρωδιὸς ὀξὺ λεληκώς.
Τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον πεφυλαγμένῳ ὕδωρ
γινέσθω, μηδ' εἴ κεν ἐπιπλέον ἠὲ πάροιθεν
δάκνωσιν μυῖαι καὶ ἐφ' αἵματος ἱμείρωνται,
ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρωνται περὶ μύξαν
νύκτα κατὰ σκοτίην· μηδ' ἢν ὑπὸ χείματος ὥρην
λύχνων ἄλλοτε μέν τε φάος κατὰ κόσμον ὀρώρῃ,
ἄλλοτε δ' ἀΐσσωσιν ἄπο φλόγες ἠΰτε κοῦφαι
πομφόλυγες· μηδ' εἴ κεν ἐπ' αὐτόφι μαρμαίρωσιν
ἀκτῖνες· μηδ' ἢν θέρεος μέγα πεπταμένοιο

961. ἐφθειρίσαντο CE, ἐφθειρισαντο [ή] AFGN, ἐφθειρήσαντο HK LM, ἐφθειρησαντο [ι] B. ἔκραξαν [ω] BN, ἔκραξαν K. μεγάλῃ C. post 961 C 969 ponit, nec tamen infra omittit. 962. ψοφει [ά] B, ψοφάει FHLM, ψοφόει K. 964. πέρα N. 965. ὁμοῖα [αι] B, ὁμοῖα [οι] A, ὁμοῖαι KN. 966. δίους δὲ στ. G, δίους γε στ. L. 968. ἢ om C. κρόξαν τε F, κρώξαντες GK. βορείῃ C, βαρείῃσι L. δισσάκιδι K. 969. τινασσόμενοι K. 970. ὑπορόφιοί K. 971. γεῖσα CFHM. 972. διώκοι BEN.
975. δάκνωσι K. ἀφ' [ἐ] G. ἱμείρονται ABEFGHKLN. 976. ἀγείρονται BCEFGHKLMN, ἐγείρονται A. 977. νοτίην Vossius e schol. Aristophanis. 977. ἂν K, om CFHLM. ὥρῃ BDE. 978. λύχνου G. ἄλλοτε — ὀρώρῃ om K. σε BN. ὀρώρῃες M, ὀρώῃ BN. 979. δὲ διαΐσσωσιν G. ἄπο BEN. κουφοι K. 980. πομφόλυγγες KM. μηδ' — 981. ἀκτῖνες om G. ἐπ' αὐτόφι [τι] B, ὑπόπροθι CK. μαραίνονται FHLM, μαραίνωνται C, μαρμαίρονται γρ M. 981. εἰ C. θέρος N.

νησαῖοι ὄρνιθες ἐπασσύτεροι φορέωνται.
μηδὲ σύ γ' ἢ χύτρης ἠὲ τρίποδος πυριβήτεω,
σπινθῆρες ὅτ' ἔωσι πέρι πλέονες, λελαθέσθαι,
μηδὲ κατὰ σποδιὴν ὁπότ' ἄνθρακος αἰθομένοιο
λάμπηται πέρι σήματ' ἐοικότα κεγχρείοισιν.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τὰ δόκευε περισκοπέων ὑετοῖο.

Εἴ γε μὲν ἠερόεσσα παρὲξ ὄρεος μεγάλοιο
πυθμένα τείνηται νεφέλη, ἄκραι δὲ κολῶναι
φαίνωνται καθαραί, μάλα κεν τόθ' ὑπεύδιος εἴης.
εὔδιός κ' εἴης καὶ ὅτε πλατέος παρὰ πόντου
φαίνηται χθαμαλὴ νεφέλη, μηδ' ὑψόθι κύρῃ,
ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι παραθλίβηται ὁμοίη.

Σκέπτεο δ' εὔδιος μὲν ἐὼν ἐπὶ χείματι μᾶλλον,
ἐς δὲ γαληναίην χειμωνόθεν. εὖ δὲ μάλα χρὴ
ἐς Φάτνην ὁράαν, τὴν Καρκίνος ἀμφιελίσσει,
πρῶτα καθαιρομένην πάσης ὑπένερθεν ὁμίχλης·
κείνη γὰρ φθίνοντι καθαίρεται ἐν χειμῶνι.

Καὶ φλόγες ἡσύχιαι λύχνων καὶ νυκτερίη γλαὺξ
ἥσυχον ἀείδουσα μαραινομένου χειμῶνος
γινέσθω τοι σῆμα· καὶ εἰ λίγα κωτίλλουσα
ὥρῃ ἐν ἑσπερίῃ κρώζῃ πολύφωνα κορώνη·
καὶ κόρακες μοῦνοι μὲν ἐρημαῖοι βοόωντες
δισσάκις, αὐτὰρ ἔπειτα μέγ' ἀθρόα κεκλήγοντες·
πλειότεροι δ' ἀγεληδόν, ἐπὴν κοίτοιο μέδωνται,
φωνῆς ἔμπλειοι· χαίρειν κέ τις ὠΐσαιτο,

982. νησαῖοι Schneiderus: codices νησσαῖοι. φορέονται CK.
ου
983. πυριβήταο B, πυριβήταο KN, πυριβήταια FHM.
ων
984. σπινθῆρες A. περιπλείονες K. 987. ἐπεὶ K. δόκε C. περισκοπεύων K. 988. nonnulli πάρεξ. 990. φαίνονται CE GHM. 991. παρὰ ACFGHKLM: * περὶ. 992. κυρῇ AB GKL. 993. περιθλίβεται K, πάντα θλίβεται A. 994. δ' om C. χείμασι A. 995. εἰ A. χειμὼν ὅθεν ABEN. 996. ἀμ-
οι
ιελίσση HM. 999. ἡσύχιαι ABN, ἡσύχιοι E. 1000. ἥσυχος E. 1001. γενέσθω K. καὶ ἥσυχα ποικίλλουσα codices: correxit Lobeckius ioph. Aiac. p. 312. 1002. ἐν add ACFGHKLM. κρώξῃ CFHKL M, κρώζει G. πολύφωνος BEN. 1004. μέγ' ἀθρόα Buttmannus: ιετ' ἀθρόα EFHKLM, μετὰ θρόα C, * μετάθροα. κεκληγόντες ABEN, κεκληγῶτες L, κεκληγότες FGHKM. 1005. πλειότερον CFHKLM. 1006. ἔμπλεοι A. καί CFGHKM. ὠΐσαιτο G:
αι
ὠΐσσοιτο A, οἰίσσοιτο K, οἴσοιτο C, * ὠΐσσοιτο. Buttmannus ὀΐσαιτο.

οἷα τὰ μὲν βοόωσι λιγαινομένοισιν ὁμοῖα,
πολλὰ δὲ δενδρείοιο περὶ φλόον, ἄλλοτ' ἐπ' αὐτοῦ
ἠχί τε κείουσιν καὶ ὑπότροποι ἀπτερύονται.
καὶ δ' ἂν που γέρανοι μαλακῆς προπάροιθε γαλήνης
ἀσφαλέως τανύσαιεν ἕνα δρόμον ἤλιθα πᾶσαι,
οὐδὲ παλιῤῥόθιοί κεν ὑπεύδιοι φορέοιντο.
Ἦμος δ' ἀστερόθεν καθαρὸν φάος ἀμβλύνηται,
οὐδέ ποθεν νεφέλαι πεπιεσμέναι ἀντιόωσιν,
οὐδέ ποθεν ζόφος ἄλλος ὑποτρέχῃ οὐδὲ σελήνη,
ἀλλὰ τάγ' ἐξαπίνης αὔτως ἀμενηνὰ φέρωνται,
μηκέτι τοι τόδε σῆμα γαληναίης ἐπικείσθω,
ἀλλ' ἐπὶ χεῖμα δόκευε· καὶ ὁππότε ταὶ μὲν ἔωσιν
αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ νεφέλαι, ταὶ δ' ἄλλαι ὑπ' αὐταῖς
ταὶ μὲν ἀμειβόμεναι ταὶ δ' ἐξόπιθεν φορέωνται.
Καὶ χῆνες κλαγγηδὸν ἐπειγόμεναι βρωμοῖο
χειμῶνος μέγα σῆμα, καὶ ἐννεάνειρα κορώνη
νύκτερον ἀείδουσα, καὶ ὀψὲ βοῶντε κολοιοί,
καὶ σπίνος ἠῷα σπίζων, καὶ ὄρνεα πάντα
ἐκ πελάγους φεύγοντα, καὶ ὀρχίλος ἢ καὶ ἐριθεύς
δύνων ἐς κοίλας ὀχεάς, καὶ φῦλα κολοιῶν
ἐκ νομοῦ ἐρχόμενα τραφεροῦ ἐπὶ ὄψιον αὖλιν.
οὐδ' ἂν ἔτι ξουθαὶ μεγάλου χειμῶνος ἰόντος
πρόσσω ποιήσαιντο νομὸν κηροῖο μέλισσαι,
ἀλλ' αὐτοῦ μέλιτός τε καὶ ἔργων εἱλίσσονται·
οὐδ' ὑψοῦ γεράνων μακραὶ στίχες αὐτὰ κέλευθα

1007. βόωσι K. 1008. κατὰ BFGHLMN. φλόου L. αὐτοῦ ACFGM: αὐτὸν B,* αὐτὸν. [οῦ superscript] 1009. κείουσιν καὶ] κακκείουσ[ι] Buttmannus. ἀπτερρύονται HM, ἀπτερρυόνονται F, αὖ πτε-ρύωνται G, αὖτ' ἐρύονται C, ἀπερύονται K. 1010. γέρανοι κ[αὶ] μαλακῆς C. 1012. κεν] ἦεν A. ἐπεύδιοι FHLM. φορέον-ται K. 1013. οὐρανόθεν CD. 1014. οὐδ' ὅπιθεν CFHLM[N]. 1015. ὑποτρέχει ACFGHKM, ὑποτρέχοι L. 1016. φέροντα[ι] BCKN. 1017. τοι om FGHM. ὑποκείσθω BEN. 1018. μὲν ἴωσιν BEGKLMN, μενέωσιν AFH: * μὲν ἐῶσιν. 1019. ἐνὶ AFG: * ἐν. ὑπ' BFGHLMN. 1020. φορέωνται EFGM[N] 1021. ἐπειγόμενοι ACGK. βρώμοιο K. 1022. ἐννεαγήρω C * ἐννεάγηρα. correxit Lobeckius Phrynich. p. 538. 1023. νυκτε-ρινὸν ἀείδουσαι K. βοῶντε A [ες superscript], βοῶντες GK. 1026. ὀχέας AEG 1027. ἐπιόψιον HM, ἐπίοψον C, ἐπιόψιν L, ἐπόψιον K. 1028. ἐπὶ ξουθαὶ ABCEGLN, * ἐπιξουθαί. correxit Vossius. 1029. ποιήσαντο νομὴν G.

τείνονται, στροφάδες δὲ παλιμπετὲς ἀπονέονται.
μηδ᾽ ὅτε νηνεμίῃ κεν ἀράχνια λεπτὰ φέρηται
καὶ φλόγες αἰθύσσωσι μαραινομένου λύχνοιο,
ἢ πῦρ αὔηται σπουδῇ καὶ ὑπεύδια λύχνα,
πιστεύειν χειμῶνι. τί τοι λέγω ὅσσα πέλονται
σήματ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους; δὴ γὰρ καὶ ἀεικέϊ τέφρῃ
αὐτοῦ πηγνυμένῃ νιφετοῦ ἐπιτεκμήραιο·
καὶ λύχνῳ χιόνος, κέγχροις ὅτ᾽ ἐοικότα πάντῃ
κύκλῳ σήματ᾽ ἔχει πυριλαμπέος ἐγγύθι μύξης·
ἄνθρακι δὲ ζώοντι χαλάζης, ὁππότε λαμπρός
αὐτὸς ἐείδηται, μέσσῳ δέ οἱ ἠΰτε λεπτή
φαίνηται νεφέλη πυρὸς ἔνδοθεν αἰθομένοιο.
Πρῖνοι δ᾽ αὖ καρποῖο καταχθέες, οὐδὲ μέλαιναι
σχῖνοι ἀπείρητοι· πάντῃ δέ τε πολλὸς ἀλωεύς
αἰεὶ παπταίνει, μή οἱ θέρος ἐκ χερὸς ἔῤῥῃ.
πρῖνοι μὲν θαμινῆς ἀκύλου κατὰ μέτρον ἔχουσαι
χειμῶνός κε λέγοιεν ἐπιπλέον ἰσχύσοντος.
μὴ μὲν ἄδην ἔκπαγλα περιβρίθοιεν ἁπάντῃ,
τηλοτέρω δ᾽ αὐχμοῖο συνασταχύοιεν ἄρουραι.
τριπλόα δὲ σχῖνος κυέει, τρισσαὶ δέ οἱ αὖξαι
γίνονται καρποῖο, φέρει δέ τε σήμαθ᾽ ἑκάστη
ἑξείης ἀρότῳ. καὶ γάρ τ᾽ ἀροτήσιον ὥρην
τριπλόα μείρονται, μέσσην καὶ ἐπ᾽ ἀμφότερ᾽ ἄκρα·
πρῶτος μὲν πρώτην ἄροσιν, μέσσος δέ τε μέσσην

1032. παλιμπετεὲς *H*. 1033. κεν *L*, om *CK*: * ἐν. φέρονται (η superscript) *A*, φέρονται *K*, φέρωνται *GL*. 1034. αἰθύσσουσι *CL*, αἰθύσωσι *K*. μαραινομένου *K*: μαραινόμεναι *CFHM* et mg *G*, μελαινόμεναι *AGL*, μελαινομένοιο *E*, * μαραινομένοιο.
1035. αὔνηται *M*. σπουδῇ Buttmannus e scholiis: codices σποδιῇ. 1036. πιστεύει *K*. 1037. δεῖ *K*. καὶ om *C*. ἀεικεῖ *F*, ἀεικίῃ *A*. 1038. νιφετῷ *ACFGHKLM*.
1039. λύχνα *C*. 1040. ἔχει *ABCEGLN*: * ἔχῃ. πυριλαμπέος *ABEFGHLMN*: πυριλαμπέοι *C*, περιλαμπέος *K*, * πυριλαμπής.
1042. ἐείδεται *F*. 1044. αὖ *A*: * οὐ. καρποῖς *C*.
1045. σχοῖνοι *K*. τε] τοι *AG*. 1046. ἀεὶ *K*. παπταίνει (ων superscript) *A*. θέρεος *FHM*. χειρὸς *FHKM*. ἔρροι (η superscript) *BN*. 1047. κύλου *A*, ἀκύκλου *FK*. 1048. ἰσχύσαντος *A*. 1049. μὴ μὲν *ACFGHLM*: μηδὲν *K*, * μηδέ. ἔκπλαγα *C*. 1051. σχοῖνος *CK*. οἱ *ACFGHKLM*: * γε. 1054. μέσση *CL*, μέσσον *K*. ἀμφότεραι ἄκραι *K*. 1055. πρῶτον *A*, πρώτως *L*.

καρπὸς ἀπαγγέλλει, πυμάτην γε μὲν ἔσχατος ἄλλων.
ὅντινα γὰρ κάλλιστα λοχαίη σχῖνος ἄρηται,
κείνῳ γ' ἐξ ἄλλων ἄροσις πολυλήϊος εἴη,
τῷ δέ γ' ἀφαυροτάτῳ ὀλίγη, μέσσῳ δέ τε μέσση.
αὔτως δ' ἀνθέρικος τριχθὰ σκίλλης ὑπερανθεῖ,
σήματ' ἐπιφράσσασθαι ὁμοιίου ἀμήτοιο.
ὅσσα δ' ἐνὶ σχίνου ἀροτὴρ ἐφράσσατο καρπῷ,
τόσσα δὲ καὶ σκίλλης τεκμαίρεται ἄνθεϊ λευκῷ.
Αὐτὰρ ὅτε σφῆκες μετοπωρινὸν ἤλιθα πολλοὶ
πάντῃ βεβρίθωσι, καὶ ἑσπερίων προπάροιθεν
Πληϊάδων εἴποι τις ἐπερχόμενον χειμῶνα,
οἷος ἐπὶ σφήκεσσιν ἑλίσσεται αὐτίκα δῖνος.
θήλειαι δὲ σύες, θήλεια δὲ μῆλα καὶ αἶγες
ὁππότ' ἀναστρωφῶσιν ὀχῆς, τὰ δέ γ' ἄρσενα πάντα
δεξάμεναι πάλιν αὖτις ἀναβλήδην ὀχέωνται,
αὔτως κε σφήκεσσι μέγαν χειμῶνα λέγοιεν.
ὀψὲ δὲ μισγομένων αἰγῶν μήλων τε συῶν τε
χαίρει ἄνολβος ἀνήρ, ὅ οἱ οὐ μάλα θαλπιόωντι
εὔδιον φαίνουσι βιβαιόμεναι ἐνιαυτόν.
Χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις ὡραῖος ἀροτρεύς
ὥριον ἐρχομέναις, ὁ δ' ἀώριος αὐτίκα μᾶλλον·
αὔτως γὰρ χειμῶνες ἐπέρχονται γεράνοισιν,

1056. ἐπαγγέλλει A. γε μὴν K. ἄλλην F. 1057. γὰρ] καὶ L. 1059. τ' CL. ἀφαυροτέρῳ BEFGHKMN.
1060. αὔτως ACEGL: οὕτω B, * οὕτως. ὑπερανθεῖ FGHKLM: ὑπερανθείη C, * ὑπεραρθῇ. 1061. ἐπιφράσασθαι ABCEFGHN.
ἐπὶ
ὁμοιίου Vossius: codices ὁμοίιον. 1062. ἐνὶ ABKN: ἐνὶ G, * ἐπὶ. σχίνου ABCEFGHLMN: σχοίνου K, * σχῖνον.
ἐφράσσατο ABGHKM: ἐφράσατο BGN, ἐπεφράσσατο L, ἐπιφράσατο C, * ἐπιφράσσατο. 1063. τόσσα δὲ καὶ ἐν AG, * τόσσα καὶ ἐν. correxit Buttmannus. 1064. μετοπώριον H. 1065. πάντη
ου ος
μὲν βεβρίθωσι K. 1066. πλειάδων AG. ἐπερχόμενον χειμῶνα
να
AE, ἐπερχομένου χειμῶνος G. 1069. ἄρσενα K: ἄρσεσι G, ἄρσεσι
ω
HLM, * ἄῤῥενα. πᾶσαι Buttmannus. 1070. ὀχέονται A, ὀχέονται CG, ὀχῶονται L. 1071. αὔτως ABEFHMN, οὕτω K, αὖτις G: * αὐτῷ. κε Vossius: codices καὶ. 1073. ὅ οἱ ABC FGHKMN: * οἵ οἱ. οὐ οιη K. μάλακον L. θάλπνοντι C, θάλποντι L. 1074. φαίνωσι CL. βιαιόμεναι L, βεβιόμεναι K, βεβαιούμεναι G. 1076. ἀώροις Buttmannus. μάλα FHM.
1077. οὕτως K, οὕτω C.

πρώϊα μὲν καὶ μᾶλλον ὁμιλαδὸν ἐρχομένῃσιν
πρώϊον· αὐτὰρ ὅτ' ὀψὲ καὶ οὐκ ἀγεληδὰ φανεῖσαι
πλειότερον φορέονται ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἅμα πολλαί,
ἀμβολίῃ χειμῶνος ὀφέλλεται ὕστερα ἔργα.
Εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα μετὰ βρίθουσαν ὀπώρην
γαῖαν ὀρύσσωσιν, κεφαλὰς δ' ἀνέμοιο βορῆος
ἀντία τείνωσιν, μάλα κεν τότε χείμερον αὐταὶ
Πληϊάδες χειμῶνα κατερχόμεναι φορέοιεν.
μὴ δὲ λίην ὀρύχοιεν, ἐπεὶ μέγας οὐ κατὰ κόσμον
γίνεται οὔτε φυτοῖς χειμὼν φίλος οὔτ' ἀρότοισιν·
ἀλλὰ χιὼν εἴη πολλὴ μεγάλαις ἐν ἀρούραις
μήπω κεκριμένῃ μηδὲ βλωθρῇ ἐπὶ ποίῃ,
ὄφρα τις εὐεστοῖ χαίρῃ ποτιδέγμενος ἀνήρ.
Οἱ δ' εἶεν καθύπερθεν ἐοικότες ἀστέρες αἰεί,
μὴ δ' εἷς μηδὲ δύω μηδὲ πλέονες κομόωντες·
πολλοὶ γὰρ κομόωσιν ἐπ' αὐχμηρῷ ἐνιαυτῷ.
Οὐδὲ μὲν ὀρνίθων ἀγέλαις ἠπειρόθεν ἀνήρ,
ἐκ νήσων ὅτε πολλαὶ ἐπιπλήσσωσιν ἀρούραις,
ἐρχομένου θέρεος χαίρει· περιδείδιε δ' αἰνῶς
ἀμητῷ, μή οἱ κενεὸς καὶ ἀχύρμιος ἔλθῃ
αὐχμῷ ἀνιηθείς. χαίρει δέ που αἰπόλος ἀνὴρ
αὐταῖς ὀρνίθεσσιν, ἐπὴν κατὰ μέτρον ἴωσιν,
ἐλπόμενος μετέπειτα πολυγλαγέος ἐνιαυτοῦ.
οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονες ἄλλοθεν ἄλλοι
ζώομεν ἄνθρωποι. τὰ δὲ πὰρ ποσὶ πάντες ἑτοῖμοι
σήματ' ἐπιγνῶναι καὶ ἐσαυτίκα ποιήσασθαι.

1078. *ἐρχομένοισι CL, ἐρχομένοις AG.* post 1078 haec habet *C: οὐκ ἂν ἐδεδοίκει τὴν τοῦ χειμῶνος βλάβην.* 1079. *πρώϊος* Vossius. 1080. *πλειότεραι CL. φορέωνται D, προτέρων τε CL. οὐ μάλα CFHKLM. πολλῇ CM.* 1082. *ὀπώραν AG, ὀπώρης BN.* 1083. *ὀρύσσουσι K.* 1084. *χείμερον ACFGHKLM: * χείμαρον.* 1086. *μηδὲ] εἰ δὲ A.* 1087. *ἀροτῆσιν L.* 1088. *ἐν E: * ἐπ'.* 1089. *κεκριμμένη K. περὶ AEK, παρὰ G.* 1090. *εὐεστοῖ CHKM: εὐετοῖ G* (σ *supra*), *εὐετοῖ AFL, εὐεκτῶν N, * εὐετύῃ.* 1091. *οἱ δ' AFHM: * μηδ'.* 1092. codices *μήθ' εἷς μήτε.* 1093. *γὰρ* om *K.* 1094. *ἠπειρόνδ' BEN.* 1095. *ἐπιπλήσωσιν CL.* 1096. *ἐρχομέναις FHM.* 1097. *ἀχύρμιος C: * ἀχυρμιός.* 1098. *ἀνιθεὶς K.* 1099. *αὐτοῖς K, ταύταις L, ἐν ταῖς A. ὀρνίθεσιν N. ἐπὴν μὴ κατὰ BEN. κόσμον E.* 1101. *μογεροὶ K. ἀλήμενες HM.*

Ἀρνάσι μὲν χειμῶνας ἐτεκμήραντο νομῆες,
ἐς νομὸν ὁππότε μᾶλλον ἐπειγόμενοι τροχόωσιν,
ἄλλῃ δ' ἐξ ἀγέλης κριοί, ἄλλῃ δὲ καὶ ἀμνοί
εἰνόδιοι παίζωσιν ἐρειδόμενοι κεράεσσιν·
ἢ ὁπότ' ἄλλοθεν ἄλλοι ἀναπλήσσωσι πόδεσσιν
τέτρασιν οἱ κοῦφοι, κεραοί γε μὲν ἀμφοτέροισιν·
ἢ καὶ ὅτ' ἐξ ἀγέλης ἀεκούσια κινήσωσιν
δείελον εἰσελάοντες ὅμως, τὰ δὲ πάντοθι ποίης
δάκνωσιν πυκινῇσι κελευόμενα λιθάκεσσιν.
ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρόται καὶ βουκόλοι ἄνδρες
κινυμένου χειμῶνος, ἐπεὶ βόες ὁππότε χηλάς
γλώσσῃ ὑπωμαίοιο ποδὸς περιλιχμήσωνται
ἢ κοίτῳ πλευρὰς ἐπὶ δεξιτερὰς τανύσωνται,
ἀμβολίην ἀρότοιο γέρων ἐπιέλπετ' ἀροτρεύς.
οὐδ' ὅτε μυκηθμοῖο περίπλειοι ἀγέρωνται
ἐρχόμεναι σταθμόνδε βόες βουλύσιον ὥρην
σκυθραὶ λειμῶνος πόριες καὶ βουβοσίοιο,
αὐτίκα τεκμαίρονται ἀχείμεροι ἐμπλήσεσθαι.
οὐδ' αἶγες πρίνοιο περισπεύδουσαι ἀκάνθαις
εὔδιοι, οὐδὲ σύες φορυτῷ ἐπιμαργαίνουσαι.
Καὶ λύκος ὁππότε μακρὰ μονόλυκος ὠρύηται,
ἢ ὅτ' ἀροτρήων ὀλίγον πεφυλαγμένος ἀνδρῶν
ἔργα κατέρχηται, σκέπαος χατέοντι ἐοικώς,
ἐγγύθεν ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λέχος αὐτόθεν εἴη,

1104. χειμῶν' BN. ἐπιτεκμήραντο FM, ἐπετεκμήραντο BN. 1106. ἄλλῃ — ἄλλῃ Vossius: codices ἄλλοι — ἄλλοι. 1107. παίζουσιν K. 1108. ἀναπλήσωσι CFHM. Schneiderus ἀναπλίσσωσι. 1110. ἢ ὁπότ' BEN, ἢ καὶ ὅταν A. κινήσουσι K. 1111. ὅμως FH: * ὁμῶς. πάντοθε K, πάντωθεν C. ποιου L. 1112. πυκινῇσι ABCEGN: πυκινοῖσι KL, * πυκνῇσι. λευόμενα K. 1114. κιννυμένου C, κινουμένου ABGN. χηλάσσας C. 1115. περιλιχμήσονται A, περιλιχμήσονται (ω) CKLM. 1116. πλευρὰς FHLM: * πλευρᾶς. δεξιτερὰς FHKM, δεξιτερῆς G, δεξιὰ L, * δεξιτερᾶς. τανύσσονται C, τανύσονται KL. 1118. οὐδ' CFGHKLM: * ἠδ'. περίπλεοι K. ἀγέρονται KL, ἀγειρωνται A. 1119. ἐρχόμενοι L. 1120. χειμῶνος πόριθα K. 1121. ὀχείμαροι CL. ἐμπλήσσεσθαι GHM, ἐμπλήσασθαι K. 1122. πρινοῖο K, πρίνοι M. περισπεύσουσιν (λ) A. 1123. εὔδιαι F. 1124. μονώλυκος EL, μονόλυκος F, μονόλλυκος ABHMN. 1125. ἀροτήρων L. 1126. σκέπαος (ε) BE, σκέπας AFGM. 1127. λόχος γρ M.

ρὶς περιτελλομένης ἠοῦς χειμῶνα δοκεύειν.
ὕτω καὶ προτέροις ἐπὶ σήμασι τεκμήραιο
σσομένων ἀνέμων ἢ χείματος ἢ ὑετοῖο,
ὐτὴν ἢ μετὰ τὴν ἢ καὶ τριτάτην ἔτ' ἐς ἠῶ.
'Αλλὰ γὰρ οὐδὲ μύες τετριγότες εἴ ποτε μᾶλλον
ὕδιοι ἐσκίρτησαν ἐοικότες ὀρχηθμοῖσιν,
ἄσκεπτοι ἐγένοντο παλαιοτέροις ἀνθρώποις,
οὐδὲ κύνες· καὶ γάρ τε κύων ὠρύξατο ποσσίν
ἀμφοτέροις χειμῶνος ἐπερχομένοιο δοκεύων.
καὶ μὴν ἐξ ὕδατος καὶ καρκίνος ᾤχετο χέρσον
χειμῶνος μέλλοντος ἐπαΐσσεσθαι ὁδοῖο.
καὶ μύες ἡμέριοι ποσσὶ στιβάδα στρωφῶντες
κοίτης ἱμείρονται, ὅτ' ὄμβρου σήματα φαίνοι·
κἀκεῖνοι χειμῶνα μύες τότε μαντεύονται.]
Τῶν μηδὲν κατόνοσσο· καλὸν δ' ἐπὶ σήματι σῆμα
σκέπτεσθαι· μᾶλλον δὲ δυοῖν εἰς ταὐτὸν ἰόντων
ἐλπωρὴ τελέθει· τριτάτῳ δέ κε θαρσήσειας.
αἰεὶ δ' ἂν παριόντος ἀριθμοίης ἐνιαυτοῦ
σήματα, συμβάλλων εἴ που καὶ ἐπ' ἀστέρι τοίη
ἠὼς ἀντέλλοντι φαείνεται ἢ κατιόντι,
ὁπποίην καὶ σῆμα λέγει. μάλα δ' ἄρκιον εἴη
φράζεσθαι φθίνοντος ἐπερχομένοιό τε μηνός
τετράδας ἀμφοτέρας· αἱ γάρ τ' ἄμυδις συνιόντων
μηνῶν πείρατ' ἔχουσιν, ὅτε σφαλερώτερος αἰθήρ
ὀκτὼ νυξὶ πέλει χήτει χαροποῖο σελήνης.
τῶν ἄμυδις πάντων ἐσκεμμένος εἰς ἐνιαυτόν
οὐδέποτε σχεδίως κεν ἐπ' αἰθέρι τεκμήραιο.

1128. δοκεύειν (ει) B, δοκεύει FHM. 1129. κε K. 1130. ἐπο-ένων GL. 1131. ἢ ACFGHKLM: * ἠέ. μετὰ τὴν CKL: μετ' αὐτήν. καὶ add AGHKLM. 1132. τετρυγότες K. εἴποθι CL. 1134. παλαιοτάτοις ABEFGHKMN. post 1136 'HM ponunt 1141. 1137—1140 om K. 1137. οἴχετο FHM, ἴχεται CL. χέρσον GL: χέρσον (ω) A, * χέρσω. 1140. φαίνει FL. 1141. καὶ κεῖνοι HKM. hunc versum om G. 1142. κατό-σσο G: κατόνησο ACFHKM et pr L, * κατόκνησο. 1143. δυεῖν 'HM. ἰόντων ACFGHKLM: * ἰόντοιν. 1144. τελέθει G: τελέθοι. θαρρήσειας BN. 1145. ἄρ C. περιόν-ος ADL. 1146. ποίη F. 1147. φαείνεται ABEGN: * κα-έρχεται. 1148. ὁποῖόν K. καὶ (κεν) B, κε FHKM, τε CL. σῆμα λέγει Vindob.: λέγοι σῆμα L, * σῆμα λέγοι. μάλιστα C. ἐστιν E. 1149. ἐπερχομένοιό CL: ἐφισταμένοιό. 1150. ἀμ-οτέροις G. 1151. σφαλερώτατος CDL. 1152. λήτει K. hunc um 1153 et 1154 om H. 1153. ἐσκεμμένων F. 1154. τεκμήροιο E.

ΑΡΑΤΟΥ ΒΙΟΣ.

Ἄρατος πατρὸς μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Δηνοδώρας, ἐκ Σόλ τῆς Κιλικίας· ὠνόμασται δὲ ἡ πόλις ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Λινδίου, ἐσ δὲ ἡ νῦν Πομπηϊούπολις. ἦν δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, κ ἐσχόλασε Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλεώτῃ, συνῆν δὲ Ἀντιγόνῳ τῷ Μακεδ νων βασιλεῖ καὶ Φίλᾳ τῇ τούτου γαμετῇ. συνήκμασε δὲ Ἀλεξάνδρῳ τ Αἰτωλῷ καὶ Καλλιμάχῳ καὶ Μενάνδρῳ καὶ Φιλητᾷ. ἀδελφοὺς δὲ εἶχε τρεῖ Μύριν Καλώνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃς πρῶτος ἀντειπεῖν λέγεται Ζωΐλ τῷ κατὰ τῆς Ὁμηρικῆς ποιήσεως γράψαντι. σχολάσας δὲ ὁ Ἄρατ Περσαίῳ τῷ φιλοσόφῳ Ἀθήνησι, καὶ συνελθὼν αὐτῷ εἰς Μακεδονί μεταπεμφθέντι ὑπ᾽ Ἀντιγόνου, καὶ παρελθὼν εἰς τὸν Ἀντιγόνου κ Φίλας γάμον καὶ εὐδοκιμήσας τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖ ἦν δὲ ὁ Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, καὶ παρέλα τὴν ἀρχὴν περὶ ἑκατοστὴν καὶ πέμπτην ὀλυμπιάδα, καθ᾽ ἣν Πτολ μαῖος ὁ Φιλάδελφος Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν, ὥστε καὶ θρυλλούμεν ἐστιν ὑπό τινων ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Νικάνδρῳ τῷ Κολ φωνίῳ τῷ τὰ Θηριακὰ γράψαντι. λέγονταί τε προτεῖναι ἀλλήλοις ὁ μ Νικάνδρῳ σκέψασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ Ἀράτῳ τὰ θηριακά. τοῦτ δὲ καταφανῶς ἐστι ψεῦδος· ὁ γὰρ Νίκανδρος δώδεκα ὅλαις ὀλυμπιά νεώτερος φαίνεται. ἔνιοι δέ φασι τὸν Ἄρατον Μνασέου πατρὸς γεγ νέναι, Ἀριστοθήρου δέ τινος μαθηματικοῦ διακοῦσαι, ἰατρὸν δὲ προ γουμένως καὶ ποιητὴν γενέσθαι ἐν τοῖς Ἀντιγόνου βασιλείοις. γηρα δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ᾽ οὗ καὶ ἐπιγράμματος ἠξιώθη. συνή μασε δὲ Νικάνδρῳ μαθηματικῷ καὶ αὐτῷ Κολοφωνίῳ, θεραπεύον ἅμα αὐτόν. ζηλωτὴν δέ φασι τοῦτον γενέσθαι Ὁμήρου, οἱ δὲ Ἡσιόδ μᾶλλον.

ΣΧΟΛΙΑ.

1. *Πάνυ πρεπόντως ὁ Ἄρατος, τὴν τῶν ἄστρων διεξιέναι μέλλων ἰσιν, τὸν πατέρα τούτων καὶ δημιουργὸν Δία ἐν πρώτοις προσφωνεῖ· ία γὰρ νῦν τὸν δημιουργὸν ἀκουστέον. τὸ δὲ* ἐκ Διός *ἀντὶ τοῦ ιὸ τοῦ Διός. Πίνδαρος "Διὸς ἐκ προοιμίου." τὸ δὲ* ἀρχώμεσθα *πὰ τοῦ σ· ἔστι δὲ ἀρχαϊσμός. Ὅμηρος "δόρπον ἐφοπλισόμεσθα." καὶ λλως εἰκότως τὴν τῶν φαινομένων ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Διός τε καὶ θεῶν ποιεῖται· ἔθος γὰρ δὴ τοῦτο τοῖς ἀρχαίοις φιλοθέοις οὖσιν ἐπιεικῶς τασιν ἀπὸ θεῶν ἄρχεσθαι ὡς καὶ πάντων ἀνθρώποις τῶν καλῶν αἰων. Ὅμηρος μὲν "μῆνιν ἄειδε θεά" καὶ "ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα," ιὶ Πλάτων δὲ ἐν νόμοις "θεὸς ἤ τίς ἡμῖν ὦ ξένε τὴν ἀρχὴν εἴληχε ἰς τῶν νόμων διαθέσεως; θεός." καὶ ἔτι ἀπὸ Διὸς ἄρχεται, ἐπειδὴ ἰλλει μετεωρολογεῖν, βασιλεὺς δὲ τῶν ὅλων καὶ πατὴρ ὁ Ζεύς. οὐ ροσήκει δὲ τὰ νῦν τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διός.*

τὸν οὐδέποτ' ἄνδρες: *μετέβη ἐπὶ τὸν κατ' ἐπωνυμίαν Δία ν φυσικόν, ὅς ἐστιν ἀήρ· καὶ γὰρ τὸν ἀέρα Δία λέγουσιν· οὗτος ρ ἐστι κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς ὁ διὰ πάντων διήκων. ἔνιοι γοῦν φασὶ ν Πρωτέα τοῦτον εἶναι τὸν ἀέρα· αἰνίττεται γὰρ καὶ Ὅμηρος λέγων ίγνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον καὶ πῦρ." οὗτος γάρ τι πηγὴ πάντων, καὶ ἐξ αὐτῦ... ὁ δὲ λόγος, ὅντινα (τὸν Δία) οὔ ποτε ρητον καὶ ἀπροσηγόρευτον ἐῶμεν οἱ ἄνθρωποι. εἰκότως· οἱ γὰρ τωϊκοὶ ὑποτίθενται, μᾶλλον δὲ πάντες οἱ ὅρον φωνῆς γράψαντες πεληγμένον ταύτην ἀέρα καλοῦσιν. οὐδέποτε γὰρ αὐτὸν ἄῤῥητον ἐῶμεν, ὶ δι' αὐτοῦ τὰς ῥήσεις ποιούμενοι· οὐδὲν γὰρ ἔστιν ὃ μὴ πεπλήρωται ρος. Ἡσίοδος "πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός" τὸν ἀέρα οὕτω καλῶν.*

2. μεσταὶ δέ: *τοῦτο ἐνδεικτικόν ἐστι τῆς προνοίας, δι' ἣν ἡ ή τε ἡμῖν καὶ ἡ εὐζωΐα ἀπαντᾷ. τουτὶ γὰρ τὰ δύο ὀνόματα συντεντα δηλοῖ, τό τε τοῦ Διὸς καὶ τὸ τοῦ Ζηνός.*

5. τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν: *πρὸς τὸ "πατὴρ ἀνδρῶν τε ῶν τε." εἰ γὰρ αὐτὸς ταῦτα ἐδημιούργησε πρὸς τὸ τοῖς ἀνθρώποις ωφελές, αὐτοῦ ἂν κληθείημεν, αὐτὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν ἐπιγραμενοι. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀέρος· αὐτὸν γὰρ ἐπισπώμενοι ὡς ἐξ ποῦ ζῶμεν, ὄντος ζωτικοῦ καὶ τῆς πνοῆς ἡμῶν αἰτίου.*

ἄγαν ἁρμοδίως τὸ ἐπίθετον τῷ πατρὶ τὸ ἤπιος *ἀπέδωκεν.*

6. δεξιὰ *τὰ αἴσια λέγει καὶ τὰ πρὸς τὸν βίον συμφέροντα. ύτω καὶ δεξιοὺς οἰωνοὺς λέγομεν τοὺς αἰσίους.* ἔργον *δὲ λέγει κατ' ξοχὴν τὸ κατὰ γεωργίαν.*

7. βῶλος οὐκ ἀροτή, ὡς Ἀσκληπιάδης· οὐ γὰρ δύναται μακ λαις ἀροῦσθαι βῶλος, ἀλλὰ σκάπτεσθαι. μάκελλα δὲ ἡ μονόθεν κ λουσα ἤγουν τέμνουσα, δίκελλα δὲ ἡ διχόθεν. τὸ δὲ γυρῶσαι (φυτεῦσαι, ἢ βόθρον ὀρύξαι ἐν ᾧ τὰ φυτὰ κατατίθεται, ἢ καλῶς ρισπάψαι ἤγουν τὰ φυτὰ περιλαβεῖν κύκλῳ τῇ γῇ περὶ τὴν ἐπιφάνε πρὸς τὸ μὴ ψύχεσθαι· ἡ γὰρ θερμασία συμβάλλεται αὐτοῖς. ἢ γυρ σαι, τοῦτ' ἔστι κύκλῳ τῶν φυτῶν γῆν σωρεῦσαι. ὁ τοίνυν Ζεὺς σημ νει τὰς ὥρας τῆς γεωργίας καὶ τοῦ σπόρου· τὸ γὰρ λέγει ἀντὶ σημαίνει, ὡς τὸ "Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν."

10. αὐτὸς γὰρ τῶν ὡρῶν σημεῖα ἐποιήσατο τοὺς ἀστέρας. ἐ λει δὲ τὰς ἀνατολὰς αὐτῶν καὶ τὰς δύσεις δηλῶσαι, οἷον Πλειάδ ἑώαν ἐπιτολὴν ἀρχῇ θέρους γίνεσθαι, δύσιν δὲ ἀρχῇ χειμῶνος. κα δὲ οἱ γράφοντες σηματά τὴν τελευταίαν ὀξύνουσιν, ἵν' ᾖ τὰ δηλ μενα· θέλει γὰρ τοὺς ἀστέρας σημεῖα λέγειν τῶν καιρῶν. καλῶς τοὺς ἀστέρας σημεῖα εἶπε· καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν κομήτην ἀστέρα μεῖον εἶναι πολέμου λέγει "ἢ ναύτῃσι τέρας." τὸ δὲ ἐσκέψατο (ἀντὶ τοῦ ἐφρόντισεν, ὥστε ἑκάστου μέρους ἐνιαυτοῦ σημεῖον εἶναι, Πλειάδας ἀρότου καὶ ἀμήτου, Κύνα δὲ θέρους. τὸ δὲ ἑξῆς, αὐτὸς τά γε σήματα (ἤγουν τὰ ἄστρα) σημεῖα ἐστήριξεν. ἐσκέψατο δὲ ἀντὶ ἐθεώρησεν, ἐτήρησεν, ἐνόησεν, ἔγνω ποιῆσαι ὁ τὰ πάντα δημιουργή θεός. ἡ δὲ διάνοια τοιαύτη ἐστί· παρορμᾷ ὁ Ζεὺς τοὺς ὄχλους π ἀντίληψιν τῶν εἰς τὸν βίον ἐπιτηδείων, σημαίνων τοὺς οἰκείους χ νους ἐκ τῶν ἐτησίων ὡρῶν, ἔαρος θέρους φθινοπώρου καὶ χειμῶ τὸ δὲ ἐστήριξε (10) φησίν, ἐπειδὴ ἀκίνητοί εἰσιν οἱ ἀπλανεῖς κ αὐτούς· συμπεριάγονται δὲ τῇ τῶν ὅλων ῥύμῃ. ἰστέον δὲ ὅτι ἀσ μέν ἐστιν ὃ καὶ μόνον ἐστὶ καὶ οὐ καθ' αὐτὸν κινεῖται, οἷον Κρό Ζεὺς καὶ τὰ τοιαῦτα· ἄστρον δὲ τό τε κινούμενον καὶ τὸ ἐκ πλει ἀστέρων σύστημα, οἷον Καρκίνος Λέων. καὶ ἐπιτολὴ δέ τινος ἀστ νεωτερίζουσά τι τῶν περιγείων ἄστρον λέγεται, οἷον Ἀρκτούρου ἐπιτ λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως· παρὰ δὲ Πινδάρῳ "ἄστρον ὑπ τατον." νῦν δὲ ὁ Ἄρατος τοὺς ἀστέρας ἄστρα εἴρηκεν.

14. πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς χρόνου, κ ἑκάστην ὥραν. καὶ Πλάτων ἐν νόμοις "ὁ μὲν θεὸς ἀρχήν τε καὶ λευτὴν καὶ μέσα ἔχων εὐθέα περαίνει κατὰ φύσιν πορευόμενος." ἔ δὲ ἀπὸ τῶν σπονδῶν, τῷ τὴν μὲν πρώτην σπονδὴν εἶναι θεῶν Ὀλυμπίων, δευτέραν δὲ ἡρώων καὶ τρίτην Διὸς σωτῆρος. Ὅμηρο ἐπὶ τοῦ βασιλέως "ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι."

16. τὸ αὐτός τε καὶ προτέρη γενεὴ ἀμφότερα ἐπὶ τοῦ Δ ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, χαῖρε, ἐπεὶ αὐτὸς εἶ καὶ ἡ προτέρα γενεά. οἱ δὲ προ ραν γενεὰν τοὺς Τιτᾶνας φασίν, οὓς καλεῖσθαι τὰ νῦν οὐδένα λόγον ἤδη καταταρταρωθέντας ὑπὸ τοῦ Διός. ἢ τοὺς ἀδελφοὺς νοητέον τοῦ Δι

τερον γὰρ γεγόνασι καθ' Ἡσίοδον. ἢ προτέραν τὴν ἑαυτοῦ φησὶν ὁ ητὴς γενεάν, τοὺς πρώτους καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀστρονόμους. βέλτιον δὲ τοὺς ιας νοεῖσθαι, ὧν καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἄστρων ἐπώνυμα, οἷον Περ- ς Ὠρίων.

17. μειλιχίας τὰς Μούσας λέγει, ὅτι πρὸς πάντας καὶ καθόλου εὐ- εῖς εἰσί. τὸ δὲ τεκμήρατε (18) ἀντὶ τοῦ πιστώσασθε, ἀπὸ τοῦ ιηρίου. ἢ εἰς τέλος ἀγάγετε· τέκμωρ γὰρ τὸ τέλος, καὶ τέκμαρ. οι δὲ δείξατε.

19. λέγει ὅτι οἱ ἀπλανεῖς ὁμοίως ἕλκονται, οὐ μὴν καὶ κινοῦνται· ίζονται γὰρ καὶ ἀναποδίζουσιν. οὐρανῷ δὲ ἕλκονται (20) ἀντὶ σὺν τῷ οὐρανῷ φέρονται. οἱ γὰρ ἀπλανεῖς πάντες ὡς πρὸς αἴσθη- ἐπὶ μιᾶς κείμενοι ἐπιφανείας ὁμοίως συμπεριάγονται παντὶ μέρει οὐρανοῦ, ὁμοιοταχῶς, οὐ μὴν ἰσοταχῶς. ὁμοιοταχεῖς μὲν γάρ εἰσιν ιες οἱ τὰς ὁμοίας περιφερείας ἐν ἴσῳ ἔχοντες χρόνῳ καὶ διανύοντες, αχεῖς δὲ οἱ τὰς ἴσας περιφερείας ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἔχοντες καὶ κινούμε- ὁμοιοταχῶς γὰρ κινοῦνται οἱ ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ τοῖς ἐπὶ τοῦ πόλου ένοις, οὐ μὴν καὶ ἰσοταχῶς. τὸ μὲν οὖν ὁμῶς περισπαστέον, ἵν' ᾖ τοῦ ὁμοίως· παροξυνόμενον μὲν γὰρ ἐναντιωματικός ἐστι σύνδεσμος, σπώμενον δὲ ἐπίῤῥημά ἐστι μεσότητος, ἀπὸ τοῦ ὁμοίως κατὰ συγκο- γινόμενον. ἡ δὲ τοιαύτη συγκοπὴ Δωριέων ἐστίν· ἐκεῖνοι γὰρ τοὺς τριχας ὄτριχάς φασι καὶ τοὺς ὁμοετεῖς ὀετεῖς καὶ τοὺς μονώνυχας υχας καὶ τὸ τρέμειν τρεῖν. τὸ δὲ πολέες ἀπὸ τῆς πολύς εὐθείας. γὰρ εἰσι τριγενῆ ταὐτὸ σημαίνοντα, ὁ πολλός - ἡ πολλή - τὸ πολ- καὶ ὁ πολύς - ἡ πολεῖα - τὸ πολύ. τοῦ μὲν οὖν πρώτου ποιηταῖς μὲν α ἡ κλίσις εὔχρηστος κἂν τοῖς τρισὶ γένεσι, λογογράφοις δὲ πλὴν ἀρσενικῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς καὶ κλητικῆς, ὡσαύτως δὲ καὶ οὐδε- ι· οὔτε γὰρ ὁ πολλός φαμὲν οὔτε τὸ πολλόν. τοῦ δὲ δευτέρου ποιη- μέν, τοῦ θηλυκοῦ ὄντος πάντη ἀχρήστου, ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου ις πᾶσά ἐστιν εὔχρηστος· λογογράφοις δὲ καὶ αὐτοῖς τοῦ θηλυκοῦ ὄν- πάντη ἀχρήστου (οὐδὲ γὰρ εὕρηται ὅλως ἡ πολεῖα) τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ έρου αἱ εὐθεῖαι μόναι καὶ αἰτιατικαὶ καὶ κλητικαί εἰσιν εὔχρηστοι, βανόμεναι ἀντὶ τῶν ὁμοίων ἀχρήστων πτώσεων τοῦ πρώτου. τοῦ δὴ οὖν λός καὶ τῶν συστοίχων αὐτῷ ἀεὶ δυσὶ λλ γραφομένων, τὸ πολύς τὰ τούτῳ σύστοιχα δι' ἑνὸς γράφεται. τὸ δὲ ἄλλυδις ἐπίῤῥημα κὸν ὂν ἀπὸ τοῦ ἄλλη ἐπιῤῥήματος γίνεται, ὥσπερ καὶ τὸ ἄμυδις τοῦ ἅμα. καὶ δὴ σημειωτέον ὅπως τοῦ ἅμα δασυνομένου τὸ ἄμυδις ται. τοῦτο δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν ἴδοι τις ἄν, τῶν πρωτοτύπων δὴ δασυνομένων, ψιλουμένων δὲ τῶν ἐξ ἐκείνων παραγομένων. αὐ- τὸ Ὄλυμπος ἀπὸ τοῦ ὅλος δασυνομένου παραγόμενον (ὡσανεὶ ὁλό- τος) ψιλοῦται, καὶ τὸ ἦδος ἀπὸ τοῦ ἡδονή, καὶ τὸ ἦμαρ ἀπὸ τοῦ ρα. τὸ μὲν οὖν ἄμυδις καὶ Ὄλυμπος μετέβαλε τὸ πνεῦμα διὰ τὸ

τὸ μετὰ τὸ πρῶτον σύμφωνον φωνῆεν μεταβληθῆναι εἰς ῡ, τὸ δὲ ι καὶ ἦδος διὰ τὸ γενέσθαι τροχαϊκά. τὸ δὲ ἐόντες πολλοὶ τῶν γ μματικῶν ἰόντες ἔγραψαν, καὶ φασὶ πάντας τὸς ἀςέρας πορεύεσ Ἀράτῳ δὲ περὶ τῶν φαινομένων καὶ ἀπλανῶν ἀςέρων ἐςὶν ὁ λόγο τῶν πλανητῶν, οἳ δὴ ἀπλανεῖς ἀεὶ ἐπὶ τοῦ αὐτȣ͂ ἑςήκασι, καὶ μ συγκαταφέρονται καὶ ἀναφέρονται τῷ ȣ̓ρανῷ, καὶ ὑπὸ τȣ͂ ȣ̓ρανȣ͂ κιν καὶ φέρονται πᾶσαν ἡμέραν. καὶ ἐπειδὴ τȣ͂το ȣ̓κ ἤρκει, προσέθηκε πᾶσαν ὥραν καὶ ἡμέραν. μάλιςα δὲ προσέθηκε τὸ αἰεί, ἐπειδὴ ἀ λείπτως ὁ ȣ̓ρανὸς κινεῖται, καθά φασιν οἱ ποιηταί, καὶ οἱ φυσικοὶ μ εἶναι εἰς κίνησιν ȣ̓ρανȣ͂ ὀξύτερον· σκόπησον γὰρ πῶς ἀπὸ τȣ͂ π πέρατος τȣ͂ ἀνατολικȣ͂ ἐν ιβʹ ὥραις εἰς τὸ ἄλλο δυτικὸν ἔρχεται π τὸ ȣ̓ν ἤματα ἀντὶ τȣ͂ νυχθήμερον ἀκȣςέον.

20. συνεχὲς αἰεί: ἀντὶ τοῦ ἀδιαλείπτως, ὡς εἴρηται. δια δὲ τὸ συχνὸν τοῦ συνεχȣ͂ς, καίτοι γε ἀπ᾽ αὐτȣ͂ ὡς ἔοικε παραγό μετατεθέντος τȣ͂ ν. τὸ μὲν γὰρ συνεχές τὸ ἀδιαλείπτως ποιεῖν τ μαίνει, τὸ δὲ συχνὸν τὸ πολλάκις μέν, οὐ μὴν δὲ καὶ ἀδιαλείπτως καὶ οὐ καλῶς ἔχει λέγειν "συνεχῶς γράφω πρός σέ," ἀλλὰ συχν πυκνῶς ἢ θαμά. ἰςέον δὲ ὅτι εἰ καὶ ἡ σὺν πρόθεσις βραχυκαταλ ὥσπερ καὶ αἱ λοιπαὶ προθέσεις πλὴν τῆς εἰς καὶ ἐξ, ὅμως ἐνταῦθα μακρȣ͂ λαμβάνεται. εὕρηται δὲ καὶ ἐν ἄλλοις τὸ τοιȣ͂το.

21. μετανίσσεται: μεταςρέφεται· νίσσομαι γὰρ τὸ ςρέφ ἔοικε δὲ ἀπὸ τȣ͂ νέομαι, ποιητικῶς τὸ πορεύομαι, ȣ̓ ὁ μέλλων νήσ παράγεσθαι διπλασθέντος τȣ͂ σσ, ἵν᾽ ᾖ ἐνεςώς· ȣ̓δέποτε γὰρ ἐνεςω σ ἔχει· τȣ͂ μέλλοντος γὰρ τοῦτο. καὶ ἐπειδὴ πρὸ τῶν δύο σσ οὐ δίφθογγος εὑρίσκεται ȣ̓τε η, εἰ μὴ τὸ κρεῖσσον καὶ τὸ ἧσσον καὶ ὅσα τȣ́των, διὰ τȣ͂το μεταβέβληται τὸ η εἰς ι, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τȣ͂ ἐλῶ ἑ ἑλίσσω τὸ συςρέφω. ἰςέον δὲ ὅτι ἡ τȣ͂ ȣ̓ρανȣ͂ κίνησις γίνεται ἐκ τ ἀναθυμιάσεων κατὰ τȣ̀ς φυσικȣ́ς, αἵτινες ἀναθυμιάσεις ῥυθμῷ τινὶ κινȣ͂σιν. οἱ μὲν ȣ̓ν ἀςέρες, πολλοὶ ὄντες κατ᾽ ἄλλȣς ἄλλοι τόπȣς κα ῥιγμένοι, συμπεριφέρονται τῷ ȣ̓ρανῷ καθ᾽ ἑκάςην. ὁ δὲ νοȣ́μενος ἀ ȣ̓δὲ κατ᾽ ὀλίγον κινεῖται, μένει δὲ ἀσάλευτος, ἔχων τὴν γῆν μέση ἰσόῤῥοπον. περὶ δὲ τὸν ἄξονα ὑπὸ τῆς ἑαυτȣ͂ δίνης κινεῖται ὁ ȣ̓ ἀλλήκτῳ κινήσει. ȣ̓ρανὸς μὲν ȣ̓ν ἐςὶν ὁ περιέχων τὰ ἄλλα πάντα ματικὰ πλὴν αὐτοῦ, ἄξων δέ ἐςι διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα δι πόλων ἐπιζευγνυμένη, μέσην μὲν ἔχȣσα τὴν γῆν, τȣ̀ς δὲ δύο πόλ ρατα· καὶ ἡ σφαῖρα περὶ ταῦτα μένουσα ςρέφεται. τὸν ἄξονα οἱ νοεῖν ἀσώματον γραμμὴν ἀπὸ τȣ͂ βορείȣ πόλȣ καὶ μέχρι τȣ͂ νοτί μέσης πεφυκυῖαν τῆς γῆς, ᾗ συμβέβηκε κέντρον εἶναι τȣ͂ κόσμȣ, τῇ φύσει, καθ᾽ ἣν ἀμετακίνητός ἐςιν, ἀσάλευτον αὐτῇ παρέχȣσαν τὴν σιν. τὰ δὲ πέρατα τȣ͂ ȣ̓ρανȣ͂, ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις τȣ͂ ἄξονος ἐξ τέρȣ τῶν μερῶν νοȣ͂νται, πόλοι καλȣ͂νται.

22. ἀτάλαντον ἁπάντη: διήκων γὰρ διὰ παντὸς τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ ὅτως τὴν γῆν κέντρον περιέχει, καὶ διαπείρει αὐτὴν μέσην. τὰ πλευρὰ ϝυν τὰ παρ' ἑκάτερα τȣ̃ ἄξονος τῆς γῆς ἴσην αὐτὴν ἔχει, ὑπ' αὐτȣ̃ ιαντευομένην· ἴσην γὰρ αὐτὴν ἐξ ἑκατέρȣ μέρȣς ποιεῖ αὐτὸς μέσος καὶ εἰς δύο αὐτὴν τέμνων. ἢ ἀτάλαντον ἁπάντη, δηλαδὴ ἴσην καὶ ιίαν· καὶ αὐτὴ γὰρ σφαιροειδὴς καὶ ὁ ȣ̓ρανός. καὶ Ἡσίοδος "Γαῖα τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ Οὐρανὸν ἀϛερόεντα." ἢ ἀτάλαν- τὴν ἴσην κατὰ τὸ διάϛημα ὡς πρὸς τὰ δύο ἡμισφαίρια· ὅσον γὰρ ὸ τȣ̃ ὑπὲρ αὐτὴν τὸ ὕψος ἡμισφαιρίȣ, τοσȣ̃τον τȣ̃ ὑπ' αὐτὴν τὸ μῆ- ἄλλȣ ἡμισφαιρίȣ· αὐτὴ γὰρ ἐν μέσῳ τῶν δύο ἡμισφαιρίων κεῖται.

23. περὶ δ' ȣ̓ρανός: πολλὴ καὶ διάφορος ἐνταῦθα ἡ περὶ τὴν ιφὴν ἐγένετο ζήτησις τοῖς μαθηματικοῖς καὶ γραμματικοῖς. οἱ μὲν ὶ γραμματικοὶ ἀγνοήσαντες εἶπον, περιάγει ὁ ȣ̓ρανὸς τὸν ἄξονα. ἔϛι τȣ̃το τῶν ἀτοπωτάτων· εἰ γὰρ ἀκίνητον αὐτὸν ἀπεδώκαμεν, καὶ αὐ- ȣ̃ τȣ̃ Ἀράτȣ ἄντικρυς εἰπόντος ἀλλὰ μάλ' αὔτως ἄξων αἰὲν ηρεν, πῶς αὐτοὶ περιάγεσθαι αὐτὸν φασίν; οἱ δὲ μαθηματικοὶ τὸ τόν δασύνȣσιν, ἵν' ᾖ ἑαυτόν. δύναται δὲ καὶ ψιλόμενον σώζειν τὸν γον, ἤγȣν περὶ αὐτὸν τὸν ἄξονα ὁ ȣ̓ρανὸς πάντα τὰ ἄϛρα ἀγινεῖ καὶ ριφέρει· ȣ̓ γὰρ δὴ ὁ ἄξων τὸν ȣ̓ρανὸν περιάγει, ἀλλ' ὁ ȣ̓ρανὸς ἀφ' ντȣ̃ ϛρέφεται. εἰ δὲ καὶ τισιν εἴρηται τὸν ἄξονα φέρειν τὸν ȣ̓ρανόν, λ' ᾧ τρόπῳ τὸν χρόνον πάντα φέρειν φαμὲν καὶ τὴν ὁδὸν τοὺς ιπόρους.

24. πειραίνȣσιν ἀντὶ τȣ̃ περατȣ̃σι· τὰ γὰρ τȣ̃ ἄξονος πέρατα ὁ πόλοι εἰσίν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐπάγει. πόλοι δὲ εἴρηνται διὰ τὸ περὶ τοὺς τὸν ȣ̓ρανὸν στρέφεσθαι. γραμμὴ δέ ἐϛιν εὐθεῖα ἀρξαμένη ἀπὸ μείȣ καὶ εἰς σημεῖον λήγȣσα· ἀπὸ γάρ τινος ἀρχῆς ποιησάμενοι τὴν χὴν τῆς γραμμῆς εἴς τι τέλος ἐλήξαμεν. ἡ οὖν εὐθεῖα γραμμὴ τοῦ ονος τȣ̀ς δύο πόλȣς ἔχει τȣ̀ς ἀπὸ σημείȣ εἰς σημεῖον.

25. ὁ μέν: ȣ̓κ ἐσαφήνισεν ὁποῖον λέγει, ἀλλὰ διὰ τȣ̃ ἐπιφερομέ- υ ἐδήλωσεν ὅτι τὸν νότιον λέγει. ζητητέον δὲ τί δήποτε τὴν ἀρχὴν έλων ποιήσασθαι πρῶτον τȣ̃ νοτίȣ ἐμνήσθη. καὶ φαμὲν ὅτι ἔμελλε ατρίψειν ἐν τῷ βορείῳ πόλῳ, καὶ διὰ τȣ̃το τὸν νότιον προέταξε τȣ̃ ρείȣ. αἱ δὲ μεταχειρήσεις Ὁμηρικαὶ καὶ λαμπραί, καὶ προσεχὴς ἡ τȣ̃ ιήματος ἀρχή.

26. ὑψόθεν ὠκεανοῖο: ὑψηλότερος γάρ ἐϛι καὶ ἀειφανής, ὲποτε δυόμενος. καὶ Ὅμηρος δὲ περὶ τῆς Ἄρκτȣ ταύτης φησὶν "οἴη ἄμμορός ἐϛι λοετρῶν ὠκεανοῖο." μόνη γὰρ ȣ̓ δύεται τῶν ἄλλων δυο- ένων. Ἄρκτοι δὲ εἴρηνται οἱονεὶ ἄκραι καὶ κεφαλαὶ τȣ̃ κόσμȣ. ὠκεανὸν τὸν ὁρίζοντα ὁ Ἄρατος λέγει ποιητικῶς· ὁρίζων μὲν γάρ ἐϛι μεθ' ν ȣ̓δὲν ἡμῖν ὁρᾶται, ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τὸν ὠκεανὸν ȣ̓δὲν ἡμῖν ἐϛὶ ιωϛόν. ὠκεανὸς δὲ ἡ ἐκτὸς καὶ μεγάλη θάλασσα καλεῖται, παρ' ὅσον

ὠκέως ῥεῖ. κύκλῳ δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς περίκειται οἰκουμένην· ἐξ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν αἵ τε δύσεις καὶ ἀνατολαὶ γίνονται. ὡς δὲ ἀλλαχοῦ, καὶ ἐνταῦθα παρηκολούθησεν Ὁμήρῳ εἰπόντι ὠκεανὸν τὸν ὁρίζοντα· μιουργῷ γὰρ ἐκεῖνος τῷ Ἡφαίστῳ χρησάμενος τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπ ποιεῖ, ἣν ὑπέθετο κόσμου μίμημα, ὅπου δὴ τελευταῖον τὸν ὠκεανὸν ἐπ σεν. ὁ δὲ Ἡρόδοτος οὐ παραδέχεται τὸν ὠκεανόν, τὸ σύμπαν δὲ λ πλάσμα εἶναι ποιητικόν· Ἀτλαντικὸν δὲ αὐτὸ πέλαγος καλεῖ.

μιν: τὸν βόρειον πόλον δηλονότι.

27. περὶ τὸν βόρειον πόλον Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσιν ἤγ τρέχουσι· διὰ γὰρ τοῦτο ἅμαξαι ὠνομάσθησαν. διτταὶ δέ εἰσιν, τὴν μὲν Ναύπλιος εὗρε, τὴν δὲ δευτέραν τὴν ἐλάσσονα Θαλῆς ὁ σοφ λέγει δὲ τὴν ἐλάσσονα εἰκόνα κυνὸς εἶναι, ἥτις ἦν Καλλιστοῦς, ἥτις συ κυνηγὸς ἦν τῇ Ἀρτέμιδι. ἀποθανούσης δὲ αὐτῆς συναπέθανε καὶ ἡ κύ τὸ δὲ ὄνομα ἔχει διὰ τὸ κυνὸς οὐρὰν ἔχειν.

τὸ δὴ καλέονται: διότι, φησίν, ἐπιφύονται ἀλλήλαις, διὰ τ καλοῦνται ἅμαξαι· καὶ γὰρ ἐπιεικῶς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλ αἱ ἅμαξαι ἰσοταχέσι βουσὶ χρώμεναι ἐν τῇ πορείᾳ. διαγράφεται δὲ ἑκατέρῳ πλινθίον τι καὶ ὁ ῥυμός· ῥυμὸς δὲ ἦν ἡ οὐρά. ἡ μὲν οὖν Ἄρκ κυρίως, ἅμαξα δὲ κατ' ἐπίκλησιν. τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἄρκτων τ μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσει Ἑλίκην, Ἡσίοδός φησι Λυκάο θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἑλέσθαι μετὰ Ἀρτέμ τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὄρεσι ποιεῖσθαι, φθαρεῖσαν δὲ ὑ Διὸς καὶ ἤδη μέλλουσαν τεκεῖν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀ γισθεῖσαν τὴν Ἄρτεμιν θηριῶσαι αὐτήν, καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον ο τὸν κληθέντα Ἀρκάδα· οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπό τινῶν καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δέ τ δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὅ ἐστι τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσα τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην. τῶν Ἀρκάδων δὲ αὐτὴν ἀνα ρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγέν αὐτῆς ἐξείλετο καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν, Ἄρκτον αὐτὴν ὀνομάσας δ τὸ σύμπτωμα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζ' ἀμυδρούς, ἐφ' ἑκα ρων τῶν ὤτων ς', β' ἐπὶ ταῖς ὠμοπλάταις, β' ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθ ποσί, β' ἐπ' ἄκρων τῆς ῥάχεως, ἕνα λαμπρὸν ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου σκέλ β' ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν, β' ἐπὶ τῆς κέρκου· οἱ πάντες κδ'. οὐ χ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ τινὰ οἴεσθαι ἄρκτους καὶ ἀμάξας, ἀλλὰ πέντε αἰτ εὐλόγως τίθενται τῆς ἀστροθεσίας· ἢ γὰρ καθ' ὁμοίωσιν τοὔνομα τ ἄστρῳ, ὥσπερ ὁ Σκορπίος· ἢ κατὰ πάθος, ὡς ὁ Κύων (δοκοῦσι γὰρ τῇ ἐπιτολῇ τοῦ Κυνὸς λυττᾶν οἱ χερσαῖοι κύνες)· ἢ μυθικῶς, ὡς ἡ μ ταβληθεῖσα Καλλιστὼ εἰς ἄρκτον· ἢ κατὰ τιμήν, ὡς οἱ Διόσκουροι Δ δυμοι· ἢ διορισμοῦ καὶ διδασκαλίας χάριν, ὡς τὰ πολλὰ τῶν ζῳδί αἱ τοίνυν ἄρκτοι ἅμαξαι μὲν καθ' ὁμοιότητα, ἄρκτοι δὲ μυθικῶς.

Διὰ τοῦτο, φησί, διὰ τὸ τρέχειν ὡς ἅμαξαι, ταύτην τὴν ὀνομασίαν
σιν. ἢ διὰ τὸ ἔχειν σχῆμα ἁμάξης, τῶν δ' ἀςέρων ἀντὶ τροχῶν πα-
λαμβανομένων, τῶν δὲ γ' τῆς οὐρᾶς ἀντὶ ῥυμοῦ. ἢ ἅμαξαι λέγονται
ὰ τὸ ἅμα ἐν τῷ ἄξονι καὶ τῇ τούτου ἀρχῇ εἶναι. ἢ ὅπερ ἐπὶ τῆς μιᾶς
γεται, τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν δύο εἴληφε· κυρίως γὰρ ἡ Ἑλίκη ἅμαξα λέ-
ται· οἱ γὰρ ζ' ἀςέρες ἁμάξης τύπον ἐπέχουσιν, οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ πλινθίου
(πλινθίον δὲ λέγεται παρὰ τοῖς γεωμέτραις πᾶν τετράγωνον), οἱ δὲ
ὸ μῆκος τὸν ῥυμὸν πληροῦσι. δείξομεν δὲ καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ ἐφ'
ὸς λεγόμενον καὶ ἐπὶ τῶν δύο ληφθέν. "δουρὶ δ' ἀκόντιζεν ὅσον οὐκ
λλος τις ὀϊςῷ." τὸ γὰρ ἀκοντίζειν ἴδιον μόνον ἐπὶ τοῦ δόρατος· ὁ δὲ
ὶ ἐπὶ τοῦ ὀϊστοῦ αὐτὸ ἔθηκεν.

28. ἐπὶ τὰς ἀλλήλων ἰξύας τὰς κεφαλὰς ἔχουσι τετραμμένας, οὐκ ἐπὶ
ς αὐτῶν, ὡς Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς ᾠήθη τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
ρὸς τὴν ἰδίαν ἰξὺν ἐπιςρέφεσθαι, παρὰ τὸ φαινόμενον· ὁρῶσι γὰρ εἰς
μπροσθεν καὶ οὐκ εἰσὶ πρὸς ἑαυτὰς ἀνατετραμμέναι. ἡ δὲ ἰξὺς καὶ
νησις λέγεται, ἣν οὐκ ἔξεστι ξύσαι οὐδὲ ῥᾷον κνῆσαι.

30. ὁ Ἄρατος τὸ ἑαυτοῦ ποίημα καὶ ποιητικόν πως θελήσας εἶναι,
λλ' οὐχὶ μόνον φυσικόν, ὅπερ ἴδιόν ἐςι ποιητοῦ, τὸν μῦθον λέγει κατὰ
αιρὸν καὶ οὐκ ἀπιθάνως μεταχειρίζεται· καὶ ὡς μὲν ποιητὴς παρεισά-
ει, ὡς δὲ περὶ φυσικῶν διαλεγόμενος ὁ πάνυ τῷ μύθῳ συντρέχειν δο-
εῖ. ἐπήγαγε γοῦν τὸ εἰ ἐτεὸν δή, ὅπερ ἐςὶ διςαγμοῦ ἤγουν τοῦ ἀμφι-
άλλοντος. ὁ δὲ μῦθος βούλεται ταύτας ἀνατραφῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅτε
ὴν πυῤῥίχην, ἥ ἐστιν ἔνοπλος ὄρχησις, ὀρχούμενοι οἱ Κορύβαντες ἐπὶ
λον ἐνιαυτὸν τὸν Δία ἔθρεψαν, λανθάνοντες τὸν Κρόνον.

33. Δίκτον ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης, πλησίον τῆς Ἴδης τοῦ Κρη-
ικοῦ ὄρους, ἔνθα ἐςὶν (ἀλσίου M) Ἀλυσίου Διὸς τέμενος παρὰ τὸ παρα-
είμενον (ἄλσος M) ἐκεῖ ὄρος Ἄλυσις. ἔδει δὲ εἰπεῖν Δίκτη· ἀλλ' οἱ
οιηταὶ εἰώθασι τὰ γένη ἐναλλάσσειν, ὡς χώρα χῶρος, ὠνὴ ὦνος. οὕτως
ν καὶ Δίκτη Δίκτος. λέγεται δ' οὕτως παρὰ τὸ τὸν Δία ἐκεῖσε τεχθῆναι.
ὐώδει δὲ διὰ τὴν ἐκεῖσε φυομένην βοτάνην τὴν καλουμένην δίκταμον.
τινὲς γράφουσι σχεδὸν Αἰγαίοιο, παρὰ Ἡσιόδου λαβόντες, φά-
κοντος τὸν Δία ἐν Αἰγαίῳ ὄρει πεπυκνωμένῳ (πεπυκασμένῳ ἐλόεντι M)
ι Κρήτῃ τραφῆναι. εἰ δὲ μηδὲν ἐςὶν ὄρος ἐν Κρήτῃ Αἰγαῖον, ἄμει-
ον διαστέλλειν τῇ ἀναγνώσει οὕτως, ὅ μιν ὅτε αὐτὸν κουρί-
οντα Δίκτῳ ἐν εὐώδει, εἶτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὄρεος σχεδὸν
Ἰδαίοιο ἄντρῳ ἐγκατέθεντο. καὶ δὴ νοητέον ὅτι ἐγεννήθη μὲν
ν τῷ Δίκτῳ, μετεκομίσθη δὲ ἐπὶ τὸ ἄντρον τῆς Ἴδης. τοῖς οὖν ζητοῦσι
πῶς τὸ Δίκτον τοῦ Ἰδαίου ὄρους πλησίον φησίν, ἐπὶ πλεῖςον ἀπέχον, ῥη-
τέον ὅτι ςίζειν δεῖ εἰς τὸ εὐώδει, τὸ δὲ ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο συνάπτειν
ἰς τὸ ἄντρῳ. Ζηνόδοτος δὲ ὁ Μαλλώτης δίκτον ἤκουσε τὸ καλούμενον
ίκταμον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ εὐῶδες τοῦτο εἰρῆσθαι· δοκεῖ δὲ πρὸς εὐ-

τοκίαν συμβάλλεσθαι, διὸ καὶ τὴν Εἰλείθυιαν τούτῳ ςέφουσι. καὶ περὶ αὐτῷ Εὐφορίων φησὶ "στεψαμένη θαλεροῖσι συνήντετο δικτάμνοισι." καὶ ταῖς αἰξὶ δὲ προσφιλὴς ἡ βοτάνη· βέλει γὰρ τρωθεῖσαι ὀρύττουσι αὐτὴν καὶ ἀποβάλλουσι τὸ βέλος. Κούρητες δὲ (35) καὶ Κορύβαντες καὶ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι οἱ αὐτοί εἰσιν.

36. οἱ Δικταῖοι Κούρητες, φησίν, ἐκάλουν τὴν μὲν μικρὰν Κυνόσουραν διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁμοιότητα, τὴν δὲ ἑτέραν Ἑλίκην διὰ τὸ ἑλίσσεσθαι καὶ ἑλικώδη πως τὴν οὐρὰν ἔχειν. ἢ καὶ διὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ κατ' ἐξοχὴν πάντων ὠνομάσθη, ὡς ὁ λέων θὴρ κατ' ἐξοχὴν εἴρηται.

37. τὴν μείζονα δηλαδὴ Ἄρκτον Ἑλίκην καλοῦσι παρὰ τὰς ἕλικας καὶ συςροφὰς αὐτῆς· μείζους γὰρ ἔχει τὰς περιφορὰς τῆς Κυνοσούρας, ἅτε καὶ μείζων οὖσα κατὰ τὸ μέγεθος· ἡ μὲν γὰρ Κυνόσουρα περὶ τὸν πόλον ἐςίν, ἡ δὲ περὶ τὸν ὅλον βόρειον κύκλον. τὴν μὲν οὖν Ἑλίκην τεκμήριον οἱ Ἕλληνες ἔχουσι πλέοντες, ὅπου χρὴ τὰς ναῦς ἀγινεῖν ἤγουν στρέφειν.

39. τῇ Κυνοσούρᾳ δηλαδὴ τῇ μικρᾷ· βραχεῖα γὰρ οὖσα ἐν τῷ αὐτῷ ςρέφεται, καὶ ἔστι μᾶλλον τῆς Ἑλίκης εὐσύνοπτος οὐ τῇ λαμπηδόνι (ἀμυδρὰ γὰρ) ἀλλὰ τῷ ἐν τῷ αὐτῷ περιςρέφεσθαι· ἡ γὰρ ἑτέρα ἐν τῇ περιφορᾷ μείζονι κυκλουμένη οὐκ ἔςιν εὐσύνοπτος διὰ τὸ πολυφερές. ᾗ οὖν Φοίνικες, ὡς ἀκριβέςεροι τὰ ναυτικὰ καὶ ἐμπειρότεροι τῶν Ἑλλήνων, θαῤῥοῦντες παρὰ τὴν ἐλάσσω βλέπουσι· καὶ ἅμα ὁ εὑρετὴς αὐτῆς Θαλῆς εἰς Φοίνικας ἀνάγει τὸ γένος. οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐν ἀγνωσίᾳ τῆς μικρᾶς ὄντες, πρὸς τὴν Ἑλίκην ὁρῶντες ὡς μείζονα διαπλέουσιν· ὅθεν αὐτοὺς ὁ Ὅμηρος ἑλίκωπας καλεῖ ὡς εἰς αὐτὴν τοὺς ὦπας ἀνατείνοντας. οἱ δὲ λέγοντες διὰ τὸ εὐοφθάλμους εἶναι τοὺς Ἕλληνας ἑλίκωπας καλεῖσθαι ἁμαρτάνουσι· παρθένου γὰρ τὸ ἐπίθετον.

41. πολλή: οὐ τῷ μεγέθει ἀλλὰ τῇ λαμπηδόνι. τὸ δὲ πρώτης ἀπὸ νυκτός ἀπὸ ἑσπέρας φησίν· εὐθέως γὰρ δύναντος τοῦ ἡλίου φαίνεται. ἔςι μὲν γὰρ διόλου, ἀλλὰ μεθ' ἡμέραν ὑπὸ τοῦ ἡλίου κρύπτεται.

43. ἡ δὲ Κυνόσουρα τῷ φωτὶ μὲν ὀλίγη ἐςὶν (ἀμυδροτέρα γάρ), τοῖς δὲ ναυτιλλομένοις ἐπιτηδειοτέρα. καὶ ἐπιφέρει ὅτι ἐλάττονι ςροφῇ χρῆται καὶ περιφορᾷ, ὥςε ἐν τῷ αὐτῷ ςρεφομένη εὐσύνοπτός ἐςιν, οὐ μεγάλην τὴν περιφορὰν ποιουμένη καὶ ἀποπλανῶσαν τοῦ τόπου τὴν θέαν, ὡς ἡ μείζων Ἑλίκη.

45. τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρας: ἀντὶ τοῦ δι' ἀμφοτέρων αὐτῶν ὁ Δράκων εἰλεῖται· πτῶσις ἀντὶ πτώσεως, καὶ καλεῖται τὸ τοιοῦτο ἑλληνισμός. ἢ ὅτι διαχωρίζει ἀμφοτέρας.

ποταμοῖο: παραβάλλει τὸ πολυκαμπὲς τῶν ποταμίων ὑδάτων πρὸς τὸ τοῦ Δράκοντος μέγεθος. καὶ ἐν τούτῳ δὲ Ἡσιόδου ζηλωτὴς φαίνεται· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ποταμὸν εἴκασε δράκοντι, εἰπὼν "καί τε διερχόμενος ἠπειγμένος ἐςὶ δράκων ὥς." οὗτος δὲ τοὐναντίον Δράκοντα ποτα-

ιὸν ὠνόμασε, μᾶλλον δὲ ἀπείκασε. Δράκων δὲ ἔτος ὃν ἀνεῖλε Κάδμος· ·αθ᾽ ἑτέρες δὲ ὁ τὰ μῆλα φυλάσσων τῶν Ἑσπερίδων· ὡς δὲ ὁ πολὺς ·όγος, ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς Πυθών.

ἀποῤῥώξ: καὶ Ὅμηρος "νέκταρός ἐςιν ἀποῤῥώξ," οἷον ἀπόῤῥοια ·αὶ ἀπόσπασμα.

46. μέγα θαῦμα: καθ᾽ ὑπερβολὴν λαμπρὸς ὢν καὶ μέγας ἀμ-·οτέρας διέζωσε τὰς Ἄρκτες. φέρεται δὲ περὶ τε Δράκοντος καὶ Κρη-·ικὸς μῦθος, ὡς ἄρα ἐπιόντος ποτὲ τε Κρόνε ὁ Ζεὺς εὐλαβηθεὶς ἑαυ-·ὸν μὲν εἰς δράκοντα μετεμόρφωσε, τὰς δὲ τροφοὺς εἰς ἄρκτες, καὶ ·πατήσας τὸν πατέρα μετὰ τὸ παραλαβεῖν τὴν βασιλείαν τὸ συμβὰν ·αυτῷ καὶ ταῖς τροφοῖς τῷ ἀρκτικῷ ἐνεςήριξε κύκλῳ. ὡς οὖν εἰδὼς ὁ ·οιητὴς ὅτι μετεμορφώθη εἰς δράκοντα, εἶπε (χαῖρε πάτερ add *M* e ·15) μέγα θαῦμα. τὸ δὲ περί τ᾽ ἀμφί τε ἀντὶ τε ὑπὸ τὰς Ἄρκτες ·αὶ περὶ τὰς Ἄρκτες κεκλασμένος.

47. αἱ δ᾽ ἄρα: αἵτινες Ἄρκτοι ἑκατέρωθεν αὐτε τῆς σπείρας φέ-·ονται, τετέςι κυκλῶνται, καὶ τὸν ὠκεανὸν φυλάττονται· μόναι γὰρ ἐ ·ύνεσι διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐν τῷ βορειοτέρῳ.

49. περὶ τῶν δύο Ἄρκτων ὁ λόγος· λέγει δέ, ὁ Δράκων θατέραν ·ὲν τῶν Ἄρκτων τῇ ἐσχάτῃ αὐτε ἐρᾷ ἀποτέμνεται, θατέραν δὲ (τὴν Κυνόσεραν) τῇ σπείρᾳ περιτέμνεται ἤγεν λαμβάνει. τὸ δὲ ἀποτέμ-·εται γράφεται καὶ ἐπιτείνεται ἢ ἀποτείνεται· κατὰ γὰρ τὴν οὐρὰν ἀπο-·έταται ὁ Δράκων. ἐπάγει γεν (50) ὅτι ἡ μὲν ἐρὰ περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλίκης ἐςίν, ἡ δὲ σπεῖρα περιλαμβάνει τὴν τῆς Κυνοσέρας κεφαλήν. τὸ ·ἐ ποδὸς ἄχρις (53) ὅτι ἡ σπεῖρα φθάνει, φησίν, ἄχρι τε ὀπισθίε.

54. ἡ σπεῖρα, φησίν, ἐξ ὑποςροφῆς ἀντιςρέφει. ὅπερ δ᾽ ὁ ποιητὴς ·πὶ τε φοβεμένε τὸν δράκοντα εἶπεν, "ὡς δ᾽ ὅτε τις τε δράκοντα ἰδὼν ·αλίνορσος ἀπέςη," τετο ὁ Ἄρατος ἐπὶ τε τοιέτε δράκοντός φησι. τοιε-·ον δέ τι αἰνίττεται, ὅτι τῇ μὲν ἐρᾷ περιλαμβάνει τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλίκης, τῇ δὲ σπείρᾳ ἐ πάσῃ περιλαμβάνει τὴν Κυνόσεραν ἄχρι τῶν ·πισθίων ποδῶν· εἶτα αὖθις ὡς εἰς ἀνατολὴν νεύσας πάλιν ἀποκλίνει ·ἰς δύσιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχει ὑπὸ τὲς πόδας τε Ἐνγόνασιν.

ἐκείνῃ ἤγεν τῇ σπείρᾳ. ἐδ᾽ οἰόθεν ἤγεν ἐξ ἑνὸς μέρες. ἐδ᾽ οἶος ἤγεν εἷς, ἀλλὰ πολλοί εἰσιν ἐπικείμενοι τῇ τε Δράκοντος κεφαλῇ φαιδροὶ ἀςέρες· πέντε γάρ.

58. λίαν διδασκαλικῶς τετο· ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτε λελόξωται, καὶ ἐκ ἔςιν ἀνατεταμένη ἴση, ἀλλ᾽ ὥσπερ ὀλίγον ἐπινεύεσα εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἐρᾶς τῆς Ἑλίκης, ὥςε κατ᾽ εὐθὺ τε ἄκρε τῆς ἐρᾶς ἵςαται τό τε ςόμα τε Δράκοντος καὶ ὁ δεξιὸς κρόταφος. ἐπιλαμβάνονται δέ τινες, λέγοντες μὴ εἶναι τὰ δεξιὰ ἀλλὰ τὰ ἀριςερά. ἀπολογητέον ἐν ὅτι καὶ ἔτος τε ἀριςερε κροτάφε τὸ δεξιὸν μέρος εἶπε.

62. μίσγονται: αἱ δύσεις καὶ ἀνατολαὶ πλησιάζεσιν ἀλλήλαις,

λήγουσα μὲν ἡ ἀνατολή, ἀρχομένη δὲ ἡ δύσις, κατὰ τὸν μεσημβρινὸν πόλον ἤγουν κύκλον, ὅς ἐςι μεσαίτατος πάσης τῆς σφαίρας. ἐκεῖ γὰρ γινόμενος ὁ ἥλιος μεσημβρινὸς γίνεται, καὶ λοιπὸν ἑβδόμην ὥραν ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ δύσιν ἄρχεται ποιεῖν. ἡ δὲ τοῦ Δράκοντος κεφαλὴ ὑπὸ τὸ πέλμα οὖσα τοῦ Ἐγγόνασι, καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν πόδα κύκλου ἐπιψαύουσα, ἐν τῇ τοῦ οὐρανοῦ κινήσει γινομένη περὶ τὸν μεσημβρινὸν κύκλον ἐπ' ἄκροις τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ ὕδασιν ἔρχεται. οὐ γὰρ καταδύεται, ἀλλ' ὥσπερ αὐτοῖς ἐπινήχεται· ὀλίγον γὰρ ἐςι σφόδρα τὸ διορίζον. ὁ δὲ νοῦς, ἐκείνη ἡ κεφαλὴ ἡ τοῦ Δράκοντος κατὰ τοῦτο τὸ μέρος νήχεται καὶ κολυμβᾷ ἄκρῳ τοῦ ὠκεανοῦ (τουτέςι τοῦ ὁρίζοντος) ἐπιψαύουσα, ὅπου ἥ τε δύσις καὶ ἡ ἀνατολὴ ψαύουσιν ἀλλήλων, δηλονότι περὶ τὸν μεσημβρινὸν πόλον ἤγουν κύκλον. ὁ δὲ Κράτης φησὶν ὡς ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα μίξις ἀμφοτέρων γίνεται, ὡς καὶ Ὅμηρός "ἐγγὺς γὰρ νυκτός καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι." ἐπεὶ γὰρ παρ' ἐκείνης ἡ ἡμέρα ὡρῶν κ', ἡ δὲ νὺξ δ', συναπτούσης ὅσον ἀδέπ τῆς δύσεως τῇ ἀνατολῇ, εὐλόγως τοῦτο εἴρηκεν.

63. αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. Ἄρατος ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων ἤδη τὰ μὴ ἐγνωσμένα διδάσκει· ἐπειδὴ γὰρ τὰ περὶ τῆς τοῦ Δράκοντος κεφαλῆς διεξῆλθεν, ἐκ ταύτης τὸν ἐπικείμενον Ἐγγόνασι καλούμενον διδάσκει. ὁ δὲ λόγος, πλησίον τῆς κεφαλῆς ἀνδρὶ μογέοντι καὶ κάμνοντι ὅμοιος κυλίνδεται. οὐ καθ' αὐτὸν δὲ κυλίνδεται· καταφερομένῳ γὰρ τῷ οὐρανῷ συγκαταφέρεται· ἀλλὰ πρὸς τὴν θέσιν ἀποβλέπει· καὶ γὰρ ὀκλάσας καὶ καταπεσὼν ἐςιν ὡς ἀπό τινος καμάτου. περὶ δὲ τοῦ εἰδώλου τούτου οὐδεὶς ἱστορῆσαι ἴσχυσεν, ἀλλὰ μόνον τὸν ἐν γούνασιν αὐτὸ προσεῖπον ἤγουν ὠνόμασαν· ὀκλάζοντι γὰρ ἔοικε κατὰ τὴν θέσιν. εἴδωλον δέ ἐςιν ἀφομοίωμα ἀνθρώπου.

69. περὶ τοῦ Ἐγγούνασι βουλόμενος δεῖξαι ὅτι πάντῃ ἐκτεταμέναι εἰσὶν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, τὴν ὀργυιὰν εἶπεν· ἐςι γὰρ ὀργυιὰ ἡ τῶν δύο χειρῶν ἔκτασις.

μέσσῳ δ' ἐφύπερθε: ὑπεράνωθεν δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δράκοντος ὁ Ἐγγόνασι τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἔχει τοῦ ἀριςεροῦ. τὸ δὲ δεξιτεροῦ (70) συντακτέον τῷ Δράκοντος, ἵν' ᾖ τοῦ βορειοτέρου Δράκοντος· ὁ γὰρ Δράκων βορειότερός ἐςι τοῦ Ἐγγόνασι. τὸ δεξιτερὸν δὲ σημαίνει τὸ βορειότερον. καὶ ἰςέον ὅτι εὐλογώτατα ἡμᾶς διδάσκει· ἡμῶν γὰρ ἱςαμένων πρὸς τὴν τοῦ παντὸς κίνησιν τὰ δεξιὰ μέρη εἰσὶ τὰ βόρεια, τὰ δὲ ἀριστερὰ τὰ νότια, ὥςε οὖν φυσικῶς τὸ δεξιτεροῦ ἐστὶ τοῦ βορειοτέρου. ἡ δὲ τοῦ παντὸς κίνησις πρὸς δυσμὰς γίνεται.

71. τὸν κίσσινον στέφανον, ὃν ἐφόρει ὁ Διόνυσος, μετὰ θάνατον τῆς Ἀριάδνης ἰσχυροπαθῶν ἀπέθετο καὶ κατηςέρισε μνημόσυνον τῆς ἐπ' Ἀριάδνῃ συμφορᾶς. τινὲς δὲ αὐτὸν εἶναί φασιν ὃν ἔλαβεν Ἀριάδνη γαμουμένη Διονύσῳ παρὰ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν Ὡρῶν εἰς δῶρον· καταςερισθῆναι δὲ ἐπὶ μνήμῃ τῆς Διονύσου φιλίας. τὸ δὲ ἀγαυὸς ἐθη

ιεν, ἐὰν μὲν ἀγαυὸς ἀναγνῶμεν, ὁ Διόνυσος ἂν εἴη, ἐὰν δὲ ἀγαυόν, ὸν στέφανον δεῖ νοεῖν, ἵν᾽ ᾖ τὸν τῆς ἐρωμένης στέφανον ἀγαυὸν καὶ ἔνδοξον καὶ ἐπίσημον καὶ λαμπρὸν ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ· πέντε γάρ ἰσι λαμπροὶ ἀςέρες, οἵτινες ἀποτελȣ̃σι τὸν Στέφανον.

73. τὸ ςρέφεται ἤγȣν συγκινεῖται τῷ ȣ̓ρανῷ, ἢ ἐπιςρέφεται τῷ ώτῳ. δοκεῖ δὲ ὥσπερ ἐπικυλίεσθαι τῷ νώτῳ τȣ̃ Ἐνγόνασιν.

ἀπὸ τȣ̃ ἐγνωσμένȣ τὸ ἄγνωςον ἔδειξεν, ἀπὸ τȣ̃ εἰδώλȣ τὸν Στέφανον. τῷ δὲ κεκμηκότος διδασκαλικῶς κέχρηται πάλιν ὡς πρὸς τὰ ἰρημένα· δοκεῖ γὰρ κάμνειν διὰ τὸ ὀκλάζειν καὶ τὰς χεῖρας τείνειν.

74. συνήθως πάλιν ἐκ τȣ̃ ἐγνωσμένου τὸ μήπω ἡμῖν γνωστὸν εἰς γνῶσιν ἄγει. ὁ δὲ νȣ̃ς, παρὰ δὲ τῇ ἄκρῃ κεφαλῇ τȣ̃ Ἐνγόνασι τὴν κεφαλὴν βλέπε τȣ̃ Ὀφιȣ́χȣ· ἐπιψαύει γὰρ ἡ κεφαλὴ τȣ̃ Ὀφιȣ́χȣ τȣ̃ Ἐνγόνασιν. εἴρηται δὲ Ὀφιȣ̃χος, ὅτι ὄφιν ἔχει καὶ φέρει. οὗτος δέ ἐςι κατά τινας Ἡρακλῆς ἐπὶ ὄφεως βεβηκώς· οἱ δὲ Προμηθέα λέγȣσιν, οἱ δὲ Τάνταλον, ἄλλοι Θύβριν, οἱ δὲ Θησέα. ἄλλοι δέ φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν Ἡρακλέα· τȣ̃τον γὰρ Λίβυσι πολεμȣ̃ντα ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων ἐπὶ γόνυ πεσόντα λίθοις βάλλειν, ȣ̃ς αὐτῷ Ζεὺς ὗσεν εὐξαμένῳ. ἄλλοι δὲ καὶ Ἰξίονα φασί.

77. θαυμαςικῶς φησὶ τοιȣ̃τοι γὰρ οἱ ὦμοι ὑπὸ τὴν κεφαλὴν αὐτȣ̃ ὄντες λάμπȣσιν. οἱ γὰρ τȣ̀ς ὤμȣς αὐτȣ̃ ἀποτελȣ̃ντες ἀςέρες καθ᾽ ὑπερβολὴν εἰσι λαμπροί.

78. διχόμηνι ἀντὶ τȣ̃ διχομήνῳ· ȣ̓ δεῖ δὲ τῶν μεταπλασμῶν τὰς εὐθείας ἐπιζητεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐρυσάρματες. τὸ δὲ ἰσωποί (79) ἴσοι κατὰ τὴν λαμπρότητα, ȣ̓ μὴν δὲ αἱ χεῖρες ἴσαι.

80. τῇ καὶ τῇ: καὶ τῇ ἀριςερᾷ, φησί, καὶ τῇ ἄλλῃ ἤγȣν τῇ δεξιᾷ λεπτοτέρα τε καὶ ἀμυδροτέρα ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ὤμων ἐπίκειται λαμπηδών.

82. ἀμφότεραι, φησίν, αἱ χεῖρες τȣ̃ Ὀφιȣ́χȣ περὶ τὸν ὄφιν πονȣ̃σι καὶ ἐνεργȣ̃σιν.

83. ὁ δὲ Ὀφιȣ̃χος ἀσφαλῶς διόλȣ βαίνων ἀμφοτέροις τοῖς ἑαυτȣ̃ ποσὶ τὸ μέγα θηρίον (τὸν Σκορπίον) ἐκθλίβει καὶ πατεῖ, τῷ μὲν ἀριςερῷ ποδὶ ἐπὶ τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃ βαίνων, τῷ δὲ δεξιῷ ἐπὶ τȣ̃ θώρακος. Εὐδόξῳ δὲ καὶ Ἱππάρχῳ, ἀρχαιοτέροις ȣ̓̃σιν Ἀράτου, οὐ δοκεῖ ἀμφοτέρους τȣ̀ς πόδας βεβηκέναι τȣ̃ Ὀφιȣ́χȣ ἐπὶ τȣ̃ Σκορπίȣ, ἀλλὰ μόνον τὸν ἕτερον· τὸν δὲ ἕτερον ὑπὸ τὸν Σκορπίον δοκεῖ εἶναι, καὶ μὴ φαίνεσθαι ὅλως τὸν ταρσόν. ἵνα ȣ̓̃ν μὴ δῶμεν αὐτὸν Εὐδόξῳ καὶ Ἱππάρχῳ δοκίμοις οὖσιν ἐναντιοῦσθαι, ἁρμόσωμεν αὐτȣ̃ τὸ ῥητὸν πρὸς τὴν ἔκδοσιν οὕτως· ὁ δ᾽ ἐμμενὲς εὖ ἐπαρηρὼς ποσίν· εἶτα εἰς μέσον ἐπιθλίβει θηρίον τῷ ἑνὶ ποδὶ κατ᾽ ἀμφότερα· ὁ γὰρ εἷς πȣ̀ς κεῖται μεταξὺ τȣ̃ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ θώρακος. μέγα δὲ θηρίον (84) ὅτι τὸν Ὠρίωνα ἀνεῖλεν, ἢ διὰ τὸ μέγεθος τȣ̃ Σκορπίȣ.

86. ἔτι ἐπεργάζεται καὶ φησίν, ὁ δὲ ὄφις ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τοῦ Ὀφιούχου ἐλίσσεται, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ ὀλίγος ἐστὶν ὁ Δράκων (βραχὺ γάρ ἐστιν ἐν τῇ δεξιᾷ τὸ περὶ τὴν οὐράν), ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τὸ λοιπὸν σῶμά ἐστι.

88. *καὶ δή οἱ Στεφάνῳ:* ἔχει ὁ ὄφις τὴν κεφαλὴν συνάπτουσαν τῷ Στεφάνῳ, τὴν δὲ τοῦ σώματος καμπὴν κατ' εὐθεῖαν τῶν Χηλῶν.

89. κατωτάτω δὲ τῆς τοῦ Ὀφιούχου ἀριστερᾶς καὶ τῆς τοῦ Δράκοντος σπειρώσεως καὶ τὰς τοῦ Σκορπίου μεγάλας χηλὰς ἐπιζήτει. καλῶς δ' εἶπεν *ἐπιμαίεο*· ἐπειδὴ γὰρ ἐφεξῆς ἀμυδρὰς αὐτὰς ἐρεῖ, διὰ τοῦτο λέγει σκέπτου· οὐ γάρ εἰσιν ἔκλαμπροι. *μεγάλας* δὲ εἶπε τὰς Χηλὰς ἢ ὅτι ζωδίου μέγεθος ἔχουσιν, ἢ πρὸς σύγκρισιν τῶν τοῦ Καρκίνου χηλῶν, ἢ ὅτι δωδέκατον μόριον ἐπέχουσι τοῦ ζῳδιακοῦ αἱ χηλαὶ τοῦ Σκορπίου. ταύτας γὰρ οἱ ἀστρολόγοι τὸν ζυγὸν εἶναί φασιν, ἢ ὅτι ἐμφερεῖς εἰσὶ πλάστιγγι, ἢ ὅτι παρὰ τοῖς ποσίν εἰσι τῆς Παρθένου· ἡ αὐτὴ δέ ἐστι καὶ Δίκη, ἥτις καὶ ζυγὰ ταλαντεύει.

91. σφόδρα καλῶς καὶ πρεπόντως τῇ ἀκολουθίᾳ χρῆται· διὸ καὶ ἀπὸ τοῦ βορείου κατελθὼν ἐπὶ τὸν κύκλον πάλιν ἀνατρέχει ἐπὶ τὰ λειπόμενα. ὁ δὲ νοῦς οὕτως· ὄπισθεν δὲ τῆς Ἑλίκης τῆς Ἄρκτου φέρεταί τις ἐλαύνοντι ὅμοιος, ὁ καλούμενος Ἀρκτοφύλαξ. τὸ δὲ *ἐλάοντι ἐοικώς* διὰ τὸ τῇ δεξιᾷ καλαύροπα φέρειν καὶ τῇ ἀριστερᾷ ὥσπερ ἐφάπτεσθαι τῆς ἁμάξης, τῆς Ἄρκτου δηλονότι· δοκεῖ γὰρ αὐτὴν φυλάττειν. βοώτης δὲ τῆς λεγομένης Ἄρκτου, ἤγουν τῆς ἁμάξης, ὥσπερ τὰς ἐν αὐτῇ βοῦς ἐλαύνων, καλαύροπα φέρων, ὅ ἐστι ῥόπαλον. οὗτος δὲ ὁ Ἀρκτοφύλαξ Ἀρκάς ἐστι, Διὸς καὶ Καλλιστοῦς παῖς, ὃς ᾤκει τὸ Λύκαιον παρ' αἰπόλῳ τινὶ τραφείς· ὃν λέγεται κινδυνεύοντα σὺν μητρὶ ἀναιρεθῆναι κατὰ τὸν ἐν Λυκαίῳ νόμον, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὸν κατηστέρισε. τοῦτον δὲ λέγεται εἶναι Ἀρκτοφύλακα καὶ Βοώτην καὶ Ὠρίωνα· φησὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητής "καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην." λέγεται καὶ Τρυγητής.

94. ὁ νοῦς, σφόδρα γὰρ ἔχει τοὺς πάντας λαμπροτάτους, ἕνα δὲ ἔχει ἐν μέσῃ ζώνῃ, ὅστις διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος ἰδίως καὶ αὐτὸς λέγεται Ἀρκτοῦρος ὁμοίως τῷ παντὶ Ἀρκτούρῳ· λαμπηδόνα γὰρ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν.

96. ὑπὸ δὲ τοῖς ἀμφοτέροις ποσὶ τοῦ Βοώτου ἐστὶν ἡ Παρθένος· στάχυς δέ ἐστιν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς αὐτῆς εὐμεγέθης, ὅθεν καὶ αἰγλήεις αὐτῷ κέκληται. στάχυν δὲ ἡ Παρθένος φέρει, ἐπειδὴ εὐσεβέστατον ἡ γεωργία. πάντες δὲ ὅσοι περὶ τῆς Παρθένου κατέλεξαν ληροῦσι· πεποίηται γὰρ τὸ πᾶν ποιητικῇ καὶ αἰνιγματώδει ἐξουσίᾳ. ὁ μέντοι ποιητὴς τὴν Δίκην ὡς ἀδιάφθαρτον κόρην ὑποτίθεται καταλιποῦσαν μὲν τὸν περίγειον κόσμον διὰ τὴν τῆς πονηρίας αὔξησιν, καταλαβοῦσαν δὲ τὸν οὐρανόν· ὅπερ καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ τῆς Αἰδοῦς καὶ Νεμέσεως εἶπε· "καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης" καὶ τὰ ἑξῆς, οἱονεὶ διὰ τοῦ ὀνείδους πειρώμενος πρὸς τὴν δικαιοσύνην ἐπιστρέφειν.

97. *ἐν χειρὶ φέρει*: οὐ διεσάφησε ποίᾳ χειρί, ἴσως διὰ τὸ μέτρον ἐμποδιζόμενος· θεωρεῖται δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

98. τινὲς δέ φασιν Ἀστραῖον ἀρχαῖον γεγονέναι μαθηματικὸν τὸν πρῶτον εὑρόντα τὴν τῶν ἄστρων ὀνομασίαν, ὅθεν καὶ πατέρα ἄστρων ἐπικαλεῖσθαι. πολὺς δὲ καὶ διάφορος λόγος τοῖς παλαιοτέροις περὶ ταύτης τῆς Παρθένου ἐκινήθη, καὶ οἱ μὲν αὐτὴν ἔφασαν εἶναι θυγατέρα Διός, καθὰ καὶ Ἡσίοδος "Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα," ἄλλοι δ' αὐτήν φασιν Ἀστραίου καὶ Ἡμέρας. ἐπειδὴ οὖν πολὺς καὶ διάφορος ὁ περὶ αὐτὴν λόγος, φησὶν Ἄρατος εἴτ' οὖν Ἀστραίου εἴτε του ἄλλου, ἁπλῶς μὲν ἐπισημαινόμενος εἶναι αὐτὴν Ἀστραίου, οὐχὶ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐναντιούμενος.

100. *εὔκηλος*: ἥσυχος, εὐμενὴς φέροιτο ἐν οὐρανῷ. τῶν μὲν οὖν ἄλλων μύθων ἐπιψαύει μὲν ἐνδεικνύμενος τὸ μὴ ἀγνοεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τῆς Δίκης μόνον σχεδὸν ἐξείργασαι, εἰκότως. ἐκπομπεύει γὰρ τὸ κατὰ τὴν Δίκην χρήσιμον καὶ βιωφελὲς ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις ἐνδεικνύμενος λαμπρῶς καὶ μεγαλοφώνως, καὶ ὡς ἂν ἄλλος τις εἶπεν, Ὁμηρικῷ πλάσματι χρησάμενος.

102. εἰς συνάντησιν τῶν ἀνθρώπων ἤρχετο, τουτέστι φανερῶς ἑωρᾶτο. ἢ τὸ δίκαιον τῶν προτέρων ἀνθρώπων θέλων δεῖξαι ὁ Ἄρατος, φησὶν ὅτι καὶ θεὸς οὖσα εἰς τὸ φανερὸν ἐφοίτα τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς δικαίους. τὸ δὲ ἀρχαῖον τὸ χρυσοῦν γένος, παρὰ τὸ Ἡσιόδειον "ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δ' αὖ θῶκοι."

105. *ἀγειρομένη* δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγείρουσα, ὅ ἐστι συναθροίζουσα τοὺς παλαιοτέρους ἀνθρώπους. συναγείρουσα, ἤτοι ἔν τινι ἐκκλησίᾳ ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἐν ὁδῷ, τὰς δημωφελεῖς θέμιστας ἐξηγεῖτο. τὸ δὲ *ἐπισπέρχουσα* (107) ἐπισπουδάζουσα, διδάσκουσα, σπεύδουσα, ὑποδεικνῦσα. *δημοτέρας* δὲ πραείας καὶ οὐ τυραννικάς. ἢ δημοτικάς, τὴν δικαιοσύνην δηλαδὴ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς. ὅλην δὲ τὴν ἱστορίαν παρ' Ἡσιόδου εἴληφεν. οὐδέπω δέ, φησί (108), τότε οἱ ἄνθρωποι περὶ κακῆς στάσεως ἔννοιαν εἶχον, οὐδὲ τὸ δίκαιον ἀνετρέπετο, ἀλλ' ἀπὸ γεωργίας ἔζων, καθ' οὓς χρόνους ἦν τὸ χρυσοῦν γένος. μεταστάντων δὲ ἐκείνων οὐκέτι ὁμοίως συνῆν αὐτοῖς, ἀλλὰ εἰς τὰ ὄρη ἀνεχώρει διὰ τὰς ἐπιγενομένας ἀδικίας τὸ ἀνθρώπινον γένος μισήσασα, καὶ λοιπὸν τοῖς ἄστροις συνηριθμήθη.

108. ἑλληνισμὸς πάλιν τὸ τοιοῦτο, *οὔπω ἠπίσταντο νείκεος* ἀντὶ τοῦ οὔπω ᾔδεσαν τὰς ἀδίκους στάσεις ταύτας καὶ φιλονεικίας. τὸ δὲ *διακρίσιος πολυμεμφέος* (109) τῆς ἀδίκου χωρίσεως, τῆς ἐχούσης μέμψεις καὶ ψόγους καὶ ἀμφισβητήσεις.

110. *αὔτως*: ἁπλῶς, ἀκάκως, χωρὶς ἀδικίας καὶ τῶν ἄλλων κακῶν. τὸ δὲ *χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα* ἀντὶ τοῦ οὐδὲ παρεκινδύνευον οἱ ἄνθρωποι ἐν θαλάσσῃ διὰ τὸν βίον· ἱκανὴ γὰρ ἦν ἡ γεωργία, καὶ ἑκάστῳ τὰ ἐπιχώρια ἤρκει τε καὶ ἤρεσκε. καὶ Πίνδαρος (Ol. 2, 70) "οὐδὲ πόντιον ὕδωρ κεινὸν παρὰ δίαιταν," περὶ τῶν μακάρων λέγων.

ὑπὲρ τοὺς ὤμους, εἷς δὲ ἀπὸ τῆς ὀσφύος, εἷς δὲ μεταξὺ τῆς οὐρᾶς καὶ τῶν ὀπισθίων γονάτων τῆς μεγάλης Ἄρκτου.

146. ἁπλόοι: τουτέστιν ἀκατονόμαστοί εἰσι, καὶ οὐ συμπληροῦντι εἰς τύπον ἐξ αὐτῶν. οἱ δὲ ἠλακάτην αὐτὴν λέγουσι. Κόνων δὲ ὁ μαθηματικὸς Πτολεμαίῳ χαριζόμενος Βερενίκης πλόκαμον ἐξ αὐτοῦ κατηστέρισε. τοῦτο καὶ Καλλίμαχός που φησίν, "ἠδὲ Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἠέρι τὸν Βερενίκης βόστρυχον, ὅντ' ἄρα κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖσιν" ἁπλόοι, οὓς οὐδεὶς πλέει διὰ τὸ ἀνώνυμον.

147. εἰς τρία διαιρεῖ τὴν Ἄρκτον, καί φησιν ὅτι τῆς μὲν κεφαλῆς αὐτῆς ἡ διάμετρος ἄνω τῶν Διδύμων, τὸ δὲ μέσον τοῦ Καρκίνου, οἱ δὲ ὄπισθεν πόδες ἄνω τοῦ Λέοντος. καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ἦν αὐτῆς τὸ μεταξὺ καὶ τοῦ ζῳδιακοῦ, ἀπ' αὐτῆς καὶ τὸν ζῳδιακὸν διηγεῖται· ἔστι γὰρ ταῦτα ζῴδια σφόδρα βόρεια. τινὲς κατεμέμψαντο τοῦ Ἀράτου, λέγοντες ὅτι τριάκοντα μοιρῶν οὖσα μόλις ἡ Ἄρκτος πῶς ἐπέχει ἐνενήκοντα μοιρῶν τὴν ἔκτασιν, ὡς πρὸς τὰ τρία ζῴδια; καί φαμεν ὅτι ἂν ὁμοχρόνως καὶ ἰσοπαλῶς αἱ σφαιροειδεῖς θέσεις τὰς κινήσεις ἔχωσι· μία γὰρ ἡ περιεχομένη ἐπιφάνεια καὶ πᾶσιν ἴση· καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν, ὁ μέγιστος τῶν κύκλων ὁ ἰσημερινὸς τῷ βορείῳ κύκλῳ καταπολεύοντι βραδυτέρῳ· ὅμως κατὰ τὴν σφαιροθεσίαν ὁμοχρόνως κινοῦσιν. ὅταν οὖν ἡ Ἄρκτος ἡ μείζων ἐν τῇ στροφῇ γένηται περὶ τὸν ἰσημερινὸν κύκλον, τότε ἄρχεται ὁ Ταῦρος ἀνατέλλειν, καὶ πάλιν ἐν πάσῃ τῇ περιφερείᾳ ὁμοίως· πρὸ τοῦ γενέσθαι κατὰ τὸν μεσημβρινὸν κύκλον οὐκ ἀνατέλλει ὁ Ταῦρος. οὕτως ἡ σφαιροειδὴς κίνησις ἡ αὐτὴ δι' ὅλου.

147. Καρκίνος: οὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι διὰ τὴν Ἥραν· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, ὁπότε τὴν ὕδραν ἀνῄρει, μόνος ἐκ τῆς λίμνης οὗτος πηδήσας ἔδακεν αὐτόν. καλοῦνται δὲ αἱ τῶν τινὲς ἀστέρες ὄνοι, οὓς Διόνυσος ἀνήγαγεν ἐπὶ τὰ ἄστρα.

148. ὁ Λέων ἔχει ἐπὶ τῆς καρδίας ἀστέρα Βασιλίσκον λεγόμενον, ὃν οἱ Χαλδαῖοι νομίζουσιν ἄρχειν τῶν οὐρανίων. ὄντος δὲ ἡλίου ἐν Λέοντι ὁ Νεῖλος ἀναβαίνει.

149. ἐζήτηται διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Ἄρατος ἐδήλωσε τὰς θερμοτάτας ἡμέρας ἐν τῷ Λέοντι γίνεσθαι καὶ οὐκ ἐν τῷ Καρκίνῳ. ῥητέον οὖν ὅτι ἴσως μὲν καὶ φυσικῷ τινὶ λόγῳ καύματα γίνεσθαι ἐν τῷ Λέοντι διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀνατέλλειν τὸν Κύνα· τὸν δὲ Ἄρατον μὴ καθ' ἑνὸς ζῳδίου ἀποδεδωκέναι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν τριῶν· προτάξας γὰρ τοὺς Διδύμους καὶ Καρκίνον καὶ Λέοντα, ἐν οἷς συμβαίνει τὰς θερμοτάτας ἡμέρας γίνεσθαι, ἐπήνεγκεν ἔνθα μὲν ἠελίοιο θερείταταί εἰσι κέλευθοι, τουτέστιν ἐν τοῖς τρισὶ ζῳδίοις. εἰ δέ τις ἐρεῖ "καὶ πῶς αὐτὸ ἐξαίρετον τοῦ ἡλίου συμβαῖνον τῇ ἐν τῷ Λέοντι πορείᾳ ἀπέδωκεν, ἀλλ' οὐ καὶ τοῖς ἄλλοις; καίτοι ἔδει μᾶλλον τῷ Καρκίνῳ" ῥητέον ὅτι τὰ διὰ θερινὰ ζῴδια προθερμαινόμενα καὶ ἐκπυρούμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὸν Λέοντα

τρμὸν ποιεῖ γίνεσθαι· καὶ ἅμα ἤδη ὑπὸ τȣ θέρȣς κεκμηκότες οἱ ἄνρωποι πλέον ἀντιλαμβάνονται τῆς θερμότητος, ὅταν ὁ ἥλιος ἐν Λέοντι ' ἐν γὰρ ἡμέρᾳ θερινῇ ȣ̓χ ὅτω κατὰ ἕκτην ὥραν μεσȣ̃ντος τȣ̃ ἡλίȣ ντιλαμβανόμεθα τȣ̃ καύματος ὡς κατὰ τὴν ἑβδόμην. ὅτως ȣ̓̃ν ῥητέον ὶ ἐπὶ τȣ̃ Λέοντος. τὸν δὲ Λέοντα οἱ μέν φασιν ὅτι ὑπὸ τȣ̃ Διὸς ἐτιήθη, διότι τῶν τετραπόδων ἡγεῖται, οἱ δὲ ὅτι πρῶτος ἆθλος Ἡραέȣς ἐςίν. ἔςι δὲ ὅτος τῶν ἐπιφανῶν ἄςρων.

150. κεναὶ φαίνονται: κεκενωμέναι γάρ εἰσι καρπῶν· αἱ ἰρ προτρυγήσεις διὰ τȣ̃ ἡλίȣ τὸ κατ᾽ ἀρχὰς συνερχομένȣ τῷ Λέοντι. νὲς δὲ τολμῶσι γραφειν ἠελίῳ τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντος, ἀπαιύτως· ȣ̓ γὰρ τὰ ζῴδια συνέρχονται, ἀλλ᾽ ὁ ἥλιος ἕκαςον ἐπιπορεύει. ἅπτεται δὲ καὶ θεολογίας ἐνταῦθα ὁ Ἄρατος, τὴν τῆς Κόρης ἁργὴν δηλῶν καὶ τὸν ἐν ᾅδȣ γάμον ἐν τῷ λέγειν κεναὶ ἄρουραι· τὴν γὰρ εἶναι τοὺς καρπȣ̀ς καὶ μητέρα τὴν γῆν. καὶ γὰρ παρ᾽ Αἰπτίοις κατὰ τὸν Ἐπιφὶ μῆνα, ὅτε ἐν Λέοντι γίνεται ὁ ἥλιος, ἡ τῆς όρης ἁρπαγὴ τελειȣ̃ται.

152. τότε, φησί, καὶ κελάδοντες ἄνεμοι ἐμπίπτȣσιν ἐν τῷ πόν, ὅτε ὁ ἥλιός ἐςιν ἐν τῷ Λέοντι. καὶ παρ᾽ Αἰγυπτίοις αἱ κλεῖδες τῶν ῶν λεόντων φέρȣσι πρόσωπα, καὶ τȣ̃ σχήματος ἁλύσεις ἀπῃώρηνται ρδίαν ἐξηρτημένην ἔχȣσαι. ὅλον δὲ τὸ ἄςρον ἀφιερώκασιν ἡλίῳ· τότε ρ ἐμβαίνει καὶ ὁ Νεῖλος, καὶ ἡ τȣ̃ Κυνὸς ἐπιτολὴ κατὰ ἐνδεκάτην αν φαίνεται, καὶ ταύτην ἀρχὴν ἔτȣς τίθενται, καὶ τῆς Ἴσιδος ἱερὸν αι τὸν Κύνα λέγȣσι καὶ τὴν ἐπιτολὴν αὐτȣ̃, ἐφ᾽ ἣν καὶ τὸν ὄρτυγα ȣσι, τῷ πταρμῷ τȣ́τȣ τȣ̃ ζῴȣ σημειȣ́μενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς ἄςρου.

οἱ ἐτησίαι ἀπὸ τῆς Κυνὸς ἑῴας ἐπιτολῆς ὡς ἐπὶ πλεῖςον ξ ἡμέρας ἑουσιν. ὠνομάσθησαν δὲ ȣ̓́τως ἢ ὅτι κατ᾽ ἔτος πνέȣσι ταῖς τακταῖς τῶν ἡμέραις, παρὰ τὸ ἔτος· ἢ τὸ ἐτεὸν διὰ τὸ μηδέποτε μεταβάλλειν τȣ́ς, ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐνςῇ. καλῶς δὲ τὰ μεγάλα σκάφη τότε ήσιμα· τότε γὰρ τὸ κῦμα μέγα καὶ τὸ πνεῦμα σφοδρόν. παρηκολȣ́σε δὲ Ἡσιόδῳ· "νῆ᾽ ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ᾽ ἐνὶ φορτία θέσθαι."

155. τὰ πηδὰ κατὰ συγκοπὴν τὰ πηδάλια ἤγουν τὰς κώπας, ὁ τȣ̃ πηδῶ. καὶ Ὅμηρος "ἀνεῤῥίπτȣν ἅλα πηδῷ."

156. ἐπανῆλθεν ἀπὸ τȣ̃ ζῳδιακȣ̃ πάλιν ἐπὶ τὰ βόρεια. τὸ δὲ ἀςές διδασκαλικῶς· τρεῖς γὰρ ἔχει ἐν τῇ χειρί, ὧν ὁ μὲν ὑπὸ τὸν ὦμον όδρα ἐστὶ λαμπρὸς καὶ καλεῖται Αἴξ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἐφεξῆς ἀμαυρόοι, οἳ καλȣ̃νται Ἔριφοι. καὶ χαριέντως τὸν ἐκλαμπρον ὡς ἐπὶ μητρὸς γα εἶπε, τȣ̀ς δ᾽ ἀμυδροτέρȣς Ἐρίφȣς ὡς νεογνά. ὁ δὲ μῦθος ȣ̓́τως ἔχει, ἡ Αἴξ αὕτη γυνὴ ἦν Ἀρκαδική, ἥτις ἀνέθρεψε τὸν Δία. καὶ φασὶν ὅτι τὰ θάνατον λαβὼν αὐτῆς τὸ δέρμα κατὰ τὴν συνείλησιν περιέθετο

καὶ αὐτὴν κατηςέρισε· διὸ Αἴγειος κικλήσκεται ἀνθρώποισι. ταύτην δ καλοῦσι καὶ Ἀμάλθειαν.

158. πορφυρεύσῃ: μελαινομένη· κινεμένη γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνέ μων ταύτην ποιεῖται τὴν ςάσιν. τὸ δὲ κεδαιομένυς (159) ἀντὶ τ φθειρομένυς. γράφεται καὶ κεραιομένυς ἀντὶ τῦ κεραϊζομένυς· ἡ γὰ ἑῴα δύσις τῶν Ἐρίφων χειμῶνα φέρει ἡλίυ Τοξότην διανύοντος. ἡ δ Αἲξ τὴν ἑῴαν ποιεῖται δύσιν ἡλίυ ὄντος ἐν Αἰγοκέρωτι, περὶ τὰς χει μερινὰς τροπάς.

161. Διδύμων ἐπὶ λαιῇ: ὁ γὰρ Ἡνίοχος βορειότερός ἐςι τῶ Διδύμων, ὥςε ἀνατελλόντων Διδύμων κατὰ πόδας τὰ εὐώνυμα μέρ ὁρίζεσθαι αὐτῶν πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ διὰ τῦτο τὸν Ἡνίοχον κατὰ κεφα λὴν ἀνατέλλοντα παρακεῖσθαι τοῖς εὐωνύμοις μέρεσι τῶν Διδύμων.

161. σφόδρα ὁ Ἄρατος ἀκριβῶς τῷ ζῳδιακῷ κατὰ θέσιν φησὶ κεκλιμένον· ὖ γὰρ ἐςιν ἐξόρθιος, ἀλλ' ὥσπερ ἐπινεύων καὶ πρὸς ἐλαύνειν ἐπειγόμενος.

ἄκρα κάρηνα: πληθυντικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἑνικῦ, ἀντὶ τῦ ἡ κεφα αὐτῦ ἀντία δινεύει. ἱερὴ δέ, ὅτι τὸν Δία ἐθήλασεν. οἱ δὲ μυθολόγ τὸν Ἡνίοχον λέγυσιν εἶναι εἴδωλον ἢ Βελλεροφόντου ἢ Τροχίλου τ Καλλιθέας παιδὸς τῆς πρώτης ἐν Ἄργει γενομένης ἱερείας, ἅρμα πρῶ ζεύξαντος· ἄλλοι δὲ Μυρτίλυ. οἱ δὲ Κέλλαντος τῦ Πέλοπος ἡνίο εἶπον, οἱ δὲ Οἰνομάυ. τὴν δὲ Ἀμάλθειαν αἶγα Νίκανδρος Διὸς τροφ φησι. φαίη δ' ἄν τις ἀτεχνῶς εἴδωλον τὺς περὶ θεῶν ταῦτα ληρῦντα

164. ὠλενίη λέγεται διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὠλένης τοῦ Ἡνιόχου.... ὡς ἄλλοι, Ὠλένου θυγάτηρ.

167. πάλιν ἐγνωσμένως ἀπὸ τῶν παρακολυθέντων εἰς τὸν ζῳδια κὸν κατέρχεται. κεραὸν δὲ διὰ τὴν τῶν κεράτων θέσιν. τὸ δὲ πε τηότα διὰ τὸ ποιὸν κατάςημα· ὥσπερ γὰρ ὀκλάσας ἐςίν, ἡμίτομος τὺς ὀπισθίυς ὐκ ἔχων πόδας. τῦτον δὲ οἱ μὲν τὸν τὴν Εὐρώπην δια πορθμεύσαντα ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τῦ πελάγυς κατηςερίσθ φασίν, οἱ δὲ τῦτον ὖ Πασιφάη ἠράσθη, οἱ δὲ τὸν ἐκ Κρήτης εἰς Μα ραθῶνα παραγένομενον, ὃν Θησεὺς κατηγωνίσατο. τὸ δὲ μαίεσθα (168) ἐπισκοπεῖν, ἐπιζητεῖν. ὁ νῦς δέ, παρὰ τοῖς ποσὶ τῦ Ἡνιόχυ ὑπ πεπτωκότα ζήτει τὸν Ταῦρον. τὸ δὲ ἐοικότα ὅμοια· οἱ γὰρ ἀςέρ αὐτῦ βύκρανον ἀληθῶς διαγράφυσι, καὶ διὰ τῦτό εἰσι γνώριμοι, ὐδεν τῶν γειτνιώντων πρὸς κατανόησιν δεόμενοι, ὡς ὁ Κριὸς ἀμυδρὸς ἀπ' ἄλλων εὑρίσκεται.

169. θαυμαςικῶς τὸ τοίη, ἀντὶ τῦ τοιαύτη κεφαλὴ ἔκλαμπρο ὑποφαίνεται καὶ ἔκκριτός ἐςι· καὶ ὐκ ἄν τις ἐξ ἄλλυ τεκμηρίυ ἔτι σκέ ψαιτο τὴν τῦ Ταύρυ κεφαλήν, ἀλλ' ἐκ τῶν τὸ πρόσωπον ἀποτελύν των ἀςέρων.

172. τυπόωσιν: ἐκ τῶν δύο γραμμῶν τῦ Τ ςοιχείυ· αἱ γὰρ Τα

τῦτο τὸ ςοιχεῖον ἀπομιμέμεναι τὸ ταύρειον ἀποτελῦσι πρόσωπον. ; μὲν ὖν φασὶν ὅτι διὰ τῦτο ταύτας Ὑάδας εἶπεν, οἱ δὲ ὅτι δυό- ι αἰτίαι ὑετῦ γίνονται.

172. ὐκ ἀνωνύμως, φησί, φέρονται αἱ Ὑάδες ἐν τῷ μετώπῳ τῦ ρυ. Θαλῆς μὲν ὖν β' αὐτὰς εἶπεν εἶναι, τὴν μὲν βόρειον τὴν δὲ ιν, Εὐριπίδης δὲ ἐν τῷ Φαέθοντι γ', Ἀχαιὸς δὲ δ', Ἱππίας δὲ καὶ κύδης ζ. ἡ δὲ προσωνυμία ἐςίν, ὅτι τὸν Διόνυσον ἀνεθρέψαντο· δὲ ὁ Διόνυσος. Εὐφορίων ""Τῇ ταυροκέρωτι Διωνύσῳ κοτέσασα." ἐν ὖν β' λέγοντες τὰς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῦ Ταύρυ φασίν· οἱ δὲ οσλαμβάνυσι καὶ τὸν ἐπὶ τῷ χηλίῳ. Εὐριπίδης μὲν ὖν ἐν Ἐρεχθεῖ Ἐρεχθέως θυγατέρας Ὑάδας φησὶ γενέσθαι γ' ὖσας, ὁ δὲ Μυρτί- τὰς Κάδμυ θυγατέρας· κληθῆναι δὲ ὕτως δι' ἣν εἴπομεν αἰτίαν. ιδος δέ φησι περὶ αὐτῶν "νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, Φαισύλη Κορωνὶς ἐϋςέφανός τε Κλέεια Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τα- πλος, ἃς Ὑάδας καλέυσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων."

174. λαιοῦ δὲ κεράατος: τὸ δὲ ἄκρον τῦ ἀριςερῦ κέρατος ταύρυ καὶ τὸν ἀριςερὸν πόδα τῦ Ἡνιόχυ εἷς ἀςὴρ ἐπέχει. συνε- άμενοι δὲ (176) ἤγυν συνηρμοσμένοι φέρονται. ἀνεβιβάσθη τόνος ἀναιρεθέντος τῦ σ, ὡς ὑτάμενοι.

177. τάχιον δύεται ὁ Ταῦρος, ἐπεὶ νοτιώτερός ἐςι τῦ Ἡνιόχυ· νότια πλέον ὑπὸ γῆν μέρος ἔχει. καὶ ὅλως τὰ ἐπὶ διαφόρων πα- λων κύκλων ἄςρα τὰς ἀνατολὰς ἅμα ποιησάμενα ὐχ ἅμα δύεται· ρ βορειότερον κατὰ μείζονος κύκλυ φερόμενον ὑςερεῖται τῷ χρόνῳ σει, τὸ δὲ νοτιώτερον κατενεχθήσεται ὡς ἂν ἐλάσσονα κύκλον φε- ον. ἀκυςέον δὲ συνανατέλλειν τῷ Ταύρῳ τὸν Ἡνίοχον ὐχ ὅλον· τυτὶ γὰρ ψεῦδος· ἀλλ' ὅσα τῶν μερῶν συνανατέλλει, ταῦτα οὐ ταδύεται διὰ τὴν ἔγκλισιν τῦ κόσμυ.

ὁμηλυσίη περ ἀνελθών: καίπερ ὁμοῦ ἀνελθών. λέγει δὲ Ταῦρος σὺν τῷ Ἡνιόχῳ ἀνατείλας ὁμῦ πρότερον δύνει. τὸ δὲ ρεςερος ἀντὶ τῦ κρείττων. ὥσπερ δὲ ὁ ποιητὴς τὰ κατὰ φυ- αἰτίαν εἰωθότα γίνεσθαι ὡς ἐν παραδόξῳ λαμβάνει καὶ ὡς και- α αὐτὰ καὶ ἀδύνατα, ὕτω καὶ ὁ Ἄρατος ἐπὶ τῦ Ταύρυ καὶ Ἡνιό- ησὶν ὅτι ὁ Ταῦρος τῦτο καινότερον καὶ ἄμεινον ἔχει· συνανατείλ- ὰρ τῷ Ἡνιόχῳ πρότερον αὐτῦ δύνει. τὸ δὲ ὁμηλυσίη ἀντὶ τῦ καὶ κατὰ ταὐτό. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι τὰ βόρεια ἢ ὅλως ὐ δύεται ἢ ύεται· οἷον Ἄρκτοι ὅλως ὐ δύυσιν, ὁ δὲ Κηφεὺς καταδύεται, αὐτῦ ἐςὶν ἐκ τῦ νοτίυ· ὁ δὲ Ἡνίοχος βραδέως δύνει, ὥσπερ τὰ ίμενα αὐτῷ νοτιώτερα ζῴδια.

179. πάλιν ἕως τῦ ζῳδιακῦ ἐλθών, καὶ διδάξας τὰ περὶ τῦ Ταύρυ, αμεν ἐπὶ τὰ λειπόμενα τῦ βορείυ. πάλιν δὲ ὐδὲ τὸν Κηφέα ἀφ' διδάσκει, ἀλλ' ὥσπερ τὰ φθάσαντα διὰ τῶν ἐγνωσμένων, οὕτω

καὶ τῦτον διὰ τῆς ἤδη γνωσθείσης τῆς Κυνοσϋρας Ἄρκτϋ. τὸ δὲ γ ε ρ ό ν διὰ τὴν συμβᾶσαν συμφορὰν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῦ χάριν Κα πείας· αὕτη γὰρ ἤρισε ταῖς Νηρηΐσι περὶ κάλλϋς, αἱ δὲ ὀργισθ κῆτος ἐπαφῆκαν τῇ Αἰθιόπων. ἔχρησε δὲ ὁ θεός, εἰ μὴ ταύτης θ τηρ Ἀνδρομέδα παραδοθῇ τῷ κήτει, μὴ παύσασθαι· ἡ δὲ ἐξε παριὼν δὲ ὁ Περσεὺς ἔσωσε τῇ Γοργόνι τὴν Ἀνδρομέδαν. πάντα κατηςερίσθησαν· ... τὸν δὲ ἁπλώσαντα τὰς χεῖρας, ὥσπερ ὑπόμ τῦ πάθϋς φέροντα. Ἰασίδην δὲ τὸν Κηφέα εἶπε διὰ τὸ ἔχειν τὸ ἀπὸ Ἰνάχϋ. ἢ ἀπὸ μητρὸς αὐτὸν κατωνόμασεν· ϋ γάρ ἐςιν ὁ Κ Ἰάσϋ, ἀλλ' Ἰῦς τῆς Ἰνάχου. Ἰασίδης ϋν ὡς υἱὸς Ἰῦς· Ἰῦς γὰρ φος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Ἀγήνωρ, οὗ Κηφεύς.

181. ἐπειδὴ δοκϋσιν οἱ βασιλεῖς ἀπὸ Διὸς ἔχειν τὸ γένος. τὸν ϋρανὸν ἔφθασεν ὁ Κηφεύς, ἐπειδὴ ἀπόγονος ἦν Διός· πρό γὰρ αὐτοῦ ἡ Ἰώ.

184. ἴση δὲ εὐθεῖα, φησίν, ἡ διάμετρος ἀπὸ τῆς Ἄρκτϋ ἕως ποδῶν τῦ Κηφέως ἀμφοτέρων καὶ ὅση ἀπὸ ποδὸς ἐς πόδα τείνει. ὅσον ἀπέχϋσιν αὐτῦ οἱ πόδες ἀπ' ἀλλήλων, τοσῦτον ἀπέχει τῆς ἡ ϋρὰ ἑκατέρϋ τῦ ποδὸς τῦ Κηφέως. ς ά θ μ η δὲ ἡ εὐθεῖα γρα ν ε ά τ η ς δὲ ο ὐ ρ ᾶ ς τῆς Κυνοσϋρας Ἄρκτϋ. τὸ δὲ πᾶν, ἀπὸ τῆς οὐρᾶς εὐθεῖά τις γραμμὴ φέρεται εἰς ἑκάτερον πόδα τοῦ Κη τοσῦτον ἀπέχϋσα διάςημα ὅσον καὶ ἀπὸ τῦ ποδὸς τῦ Κηφέως ἐπ ἄλλον πόδα, ὡς εἶναι τὸ μέγεθος τρίγωνον ἰσόπλευρον, ἀπὸ τῆς εἰς τὸ τῶν δύο ποδῶν αὐτῦ διάςημα.

186. ἐπεὶ ἡ τῦ Κηφέως ζώνη ἀμυδρά ἐςιν, ἐκ τῦ παρακειμέ Δράκοντος διδάσκει. ὁ δὲ νϋς· κάτω δὲ τῆς τῦ Κηφέως ζώνης ὁ ἱ έ μ ε ν ο ς καὶ περισκοπήσας βλέψειας τὴν Δράκοντος πρώτην καμπ ἐςι τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῦ Δράκοντος κύκλωσιν.

188. ἀνατολικώτερον προθεωρεῖται· τὸ γὰρ π ρ ο κ υ λ ί ν δ τῦτο σημαίνει, ϋ τὸ ἀσχημόνως κεῖσθαι· πλατεῖα γὰρ καθ' ἑκάτ ἔνιοι δὲ νομίζϋσιν ἠγνοηκέναι τὸν Ἄρατον ὅτι ἡ Κασσιέπεια ἐπαν λει τῷ Κηφεῖ καὶ ἐπικαταδύνει, μὴ νοήσαντες ὅτι ἔθος ἐςὶ τῷ π τὴν ἀνατολὴν πρότερον καλεῖν. τὸ ϋν προκυλίνδεται σημαίνει Κασσιέπεια ἀνατολικωτέρα τῦ Κηφέως. τὸ δὲ δ α ι μ ο ν ί η ἤγϋν δαίμων, διὰ τὰ φαινόμενα καὶ συμβάντα αὐτῇ, ἢ μακαρία, διὰ θεοῖς εἶναι.

ο ὐ μ ά λ α π ο λ λ ή: καὶ γὰρ μικρὸν ἐπέχει τῦ ϋρανῦ τόπον ϋ πάντῃ ἐν νυκτὶ πανσελήνῳ λαμπρὰ φαίνεται· ϋ γὰρ πολλοὶ πρύνουσιν ἀςέρες.

191. ἡ Κασσιέπεια ἀςέρας ἔχει ἐπὶ τοῦ σώματος ἐκ διαςή ἀλλήλων κατ' εὐθεῖαν ὡς ἔγγιςα κειμένϋς, ὧν ὁ βορειότατος ἐπ καθέδρας ἐςίν, ὁ δὲ νοτιώτατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. οἱ δὲ τϋτων μ

τὸ τῆς Λακωνικῆς δικλίδος σχῆμα ποιοῦντες, ὧν τὸ μὲν ἐν γραμμῇ τὸ δὲ πλάγιον τὰ γόνατα.

192. οἵην δὲ κληῖδι: τῷ ἔνδοθεν ἡρμοσμένην εἶναι τὴν κλεῖν ὑπῶς· ὀ γὰρ ὡς νῦν ἐκτός εἰσιν αἱ κλεῖδες, ἀλλ' ἔνδον τὸ παλαιὸν ι Αἰγυπτίοις καὶ Λάκωσι. καὶ Ὅμηρος οἶδε τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἔσω-τὰ θυρώματα κατακλείονται, ἐν οἷς φησὶ "κληῖδι θύρης ἀνέκοπτεν :." ἐςιν ὂν ἡ Κασσιέπεια οὐχὶ πᾶσα φανερά, ἀλλ' ὡς κλειδὸς ἔχουσα ια. καὶ οἱ ἀςέρες δὲ οὐκ ἀθρόοι τὸ σῶμα ἀποτελοῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ιοι τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, οἱ δὲ κατωτέρω ἅμα καὶ πόδας καὶ τὴν ἕδραν, ὡς δικλίδα. τὸ δικλίδα δὲ σημαίνοι ἂν καὶ τὸ δίθυρον. τὸ δὲ νάξ (194) εἷς ἐφ' ἕνα, οὐχ ἅμα πολλοὶ ὀλίγων τῶν ἀμυδρῶν ὄντων.

195. ἡ δὲ Κασσιέπεια ἀποτεταμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυιάν· μάτισαι γὰρ ὥσπερ ςερνοκοπουμένη. καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν ἐν τῷ δε σχήματι ὥσπερ ἐπανιᾶσθαι τῇ παιδὶ καὶ λυπεῖσθαι.

197. αἰνὸν τὸ χαλεποῖς πάθεσιν ὑποπεπτωκός.

198. κεκασμένον διατετυπωμένον. τὸ δὲ κυλίνδεται πάλιν θέσιν πρὸς τὴν συμφοράν . . . . τὸ δὲ ἄγαλμα ἤτοι καταχρησι-τὸ εἴδωλον, ἢ διότι κατηςέρισαι μετὰ παντὸς τοῦ γυναικείου κόσμου ὥσπερ κεκοσμημένον. ἢ κεκασμένον, οἱονεὶ κεχωρισμένον· οὐ γὰρ ἡ πλησίον αὐτῆς ἐςί. γράφεται καὶ κεκλασμένον, ἵν' ᾖ τεθρυμμέ-τὸ δὲ ὑπὸ μητρὶ ὡς πρὸς σύγκρισιν τῆς μητρός. κεῖται δὲ ἐν ἄςροις ἡ Ἀνδρομέδα διὰ τὴν Ἀθηνᾶν, τῶν Περσέως ἄθλων ὑπό-μα· ἔχει δὲ αὕτη τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, ὡς προετέθη τῷ κήτει. οὐ σε μάλ' οἴω: ὁ νοῦς οὕτως· οὐδαμῶς δέ σε ὑπολαμβάνω νύκτα ηῆσαι ἀσέληνον, ἵν' εὐσυνόπτως τὴν Ἀνδρομέδαν θεάσῃ· καὶ γὰρ ιθι λαμπροτάτη οὖσα καὶ ἐν παμμήνιδι νυκτὶ φαίνει. τὰ δὲ ζώ-τα (201) ἱμάτια. διωλενίη δὲ (202) ἐκτεταμένας ἔχουσα τὰς χεῖρας.

205. πάλιν ἀπὸ τῆς Ἀνδρομέδης διδάσκει τὸν Πήγασον, ὅς ἐςιν ·ομος κατὰ τὸν ςηριγμόν, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀνδρομέδης κείμε-πέλωρ δὲ ἤτοι ἀπὸ τοῦ τμήματος τὸν ὅλον ἀναλογιζόμενος, ἢ τὸ λαμπροὺς ἔχειν τοὺς ἀςέρας. γαςρὶ δὲ νειαίρῃ (206) τῇ ἡμι-ῃ γαςρί· ἐπιφαίνει γὰρ τῆς Ἀνδρομέδης εἷς ἀςήρ, ὃς διαζεύγνυσι τε Ἀνδρομέδης τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν τοῦ Ἵππου ἡμίτομον γαςέρα.

208. ἡ ἔννοια αὕτη ἐςίν, εἰσὶ καὶ ἄλλοι τρεῖς ἀςέρες, οἵτινες ἴσον τες διάστημα πρὸς τὸν εἰρημένον ἀστέρα τετράγωνον ἰσόπλευρον τελοῦσι καὶ τὸν εἰκονισμὸν τοῦ Ἵππου εὔσημον ποιοῦσι, λαμπροὶ ὄντες. λοὶ καὶ μεγάλοι δὲ (210) κατὰ τὸ φῶς· οὐ γὰρ ἀμυδροί εἰσιν κεῖσε ἀςέρες. τὰ δὲ δολιχὸς (211) τοῦτο δηλοῖ, ὅτι καίτοι ἐπιμή-ὢν ὁ αὐχὴν τοῦ Ἵππου, ἀλλ' οὖν οὐχ ὁμοίους ἀςέρας ἔχει τοῖς ἐπὶ ταῖς υραῖς, ἀτ' αὐτὸς οὐθ' ἡ κεφαλή· ἀμυδροὶ γάρ εἰσιν οἱ ἐκεῖσε ἀςέρες. Ὅμηρος δὲ τοὺς ἵππους ἐριαύχενας καλεῖ. τὸ δὲ αἰθομένης γέ-

καὶ τῦτον διὰ τῆς ἤδη γνωσθείσης τῆς Κυνοσύρας Ἄρκτυ. τὸ δ γερὸν διὰ τὴν συμβᾶσαν συμφορὰν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῦ χάριν Κ πείας· αὕτη γὰρ ἤρισε ταῖς Νηρῆϊσι περὶ κάλλυς, αἱ δὲ ὀργισ κῆτος ἐπαφῆκαν τῇ Αἰθιόπων. ἔχρησε δὲ ὁ θεός, εἰ μὴ ταύτης τηρ Ἀνδρομέδα παραδοθῇ τῷ κήτει, μὴ παύσασθαι· ἡ δὲ ἐ παριὼν δὲ ὁ Περσεὺς ἔσωσε τῇ Γοργόνι τὴν Ἀνδρομέδαν. πάν κατηςειρίσθησαν· ... τὸν δὲ ἁπλώσαντα τὰς χεῖρας, ὥσπερ ὑπ τῦ πάθυς φέροντα. Ἰασίδην δὲ τὸν Κηφέα εἶπε διὰ τὸ ἔχειν τ ἀπὸ Ἰνάχυ. ἢ ἀπὸ μητρὸς αὐτὸν κατωνόμασεν· ὁ γάρ ἐςιν ὁ Ἰάσυ, ἀλλ' Ἰῦς τῆς Ἰνάχου. Ἰασίδης ὖν ὡς υἱὸς Ἰῦς· Ἰῦς γὰρ φος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Ἀγήνωρ, οὗ Κηφεύς.

181. ἐπειδὴ δοκῦσιν οἱ βασιλεῖς ἀπὸ Διὸς ἔχειν τὸ γένος. τὸν ὐρανὸν ἔφθασεν ὁ Κηφεύς, ἐπειδὴ ἀπόγονος ἦν Διός· π γὰρ αὐτοῦ ἡ Ἰώ.

184. ἴση δὲ εὐθεῖα, φησίν, ἡ διάμετρος ἀπὸ τῆς Ἄρκτυ ποδῶν τῦ Κηφέως ἀμφοτέρων καὶ ὅση ἀπὸ ποδὸς ἐς πόδα τείνε ὅσον ἀπέχυσιν αὐτῦ οἱ πόδες ἀπ' ἀλλήλων, τοσῦτον ἀπέχει τῆς ἡ ὐρὰ ἑκατέρυ τῦ ποδὸς τῦ Κηφέως. ς ά θ μ η δὲ ἡ εὐθεῖα ν εάτης δὲ οὐρᾶς τῆς Κυνοσύρας Ἄρκτυ. τὸ δὲ πᾶν, ἀπ τῆς οὐρᾶς εὐθεῖά τις γραμμὴ φέρεται εἰς ἑκάτερον πόδα τοῦ 1 τοσῦτον ἀπέχυσα διάςημα ὅσον καὶ ἀπὸ τῦ ποδὸς τῦ Κηφέως ἄλλον πόδα, ὡς εἶναι τὸ μέγεθος τρίγωνον ἰσόπλευρον, ἀπὸ τ εἰς τὸ τῶν δύο ποδῶν αὐτῦ διάςημα.

186. ἐπεὶ ἡ τῦ Κηφέως ζώνη ἀμυδρά ἐςιν, ἐκ τῦ παρακει Δράκοντος διδάσκει. ὁ δὲ νῦς· κάτω δὲ τῆς τῦ Κηφέως ζώνης ἱέμενος καὶ περισκοπήσας βλέψειας τὴν Δράκοντος πρώτην κα ἐςι τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῦ Δράκοντος κύκλωσιν.

188. ἀνατολικώτερον προθεωρεῖται· τὸ γὰρ π ρ ο κ υ λ ί τῦτο σημαίνει, ὁ τὸ ἀσχημόνως κεῖσθαι· πλατεῖα γὰρ καθ' ἑ ἔνιοι δὲ νομίζυσιν ἠγνοηκέναι τὸν Ἄρατον ὅτι ἡ Κασσιέπεια ἐκ λει τῷ Κηφεῖ καὶ ἐπικαταδύνει, μὴ νοήσαντες ὅτι ἔθος ἐςὶ τῷ τὴν ἀνατολὴν πρότερον καλεῖν. τὸ ὖν προκυλίνδεται σημαίνε Κασσιέπεια ἀνατολικωτέρα τῦ Κηφέως. τὸ δὲ δ α ι μ ο ν ί η ἡγυ δαίμων, διὰ τὰ φαινόμενα καὶ συμβάντα αὐτῇ, ἡ μακαρία, δι θεοῖς εἶναι.

ο ὐ μ ά λ α π ο λ λ ή: καὶ γὰρ μικρὸν ἐπέχει τῦ ὐρανῦ τόπ ὁ πάντη ἐν νυκτὶ πανσελήνῳ λαμπρὰ φαίνεται· ὁ γὰρ πολλ κρύπτουσιν ἀςέρες.

191. ἡ Κασσιέπεια ἀςέρας ἔχει ἐπὶ τοῦ σώματος ἐκ δια ἀλλήλων κατ' εὐθεῖαν ὡς ἔγγιςα κειμένυς, ὧν ὁ βορειότατος καθέδρας ἐςίν, ὁ δὲ νοτιώτατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. οἱ δὲ τύτων

τὸ τῆς Λακωνικῆς δικλίδος σχῆμα ποιῦντες, ὧν τὸ μὲν ἓν γραμμὴ τὸ δὲ πλάγιον τὰ γόνατα.

192. οἵην δὲ κληῗδι: τῷ ἔνδοθεν ἡρμοσμένην εἶναι τὴν κλεῖν αἰκῶς· ὐ γὰρ ὡς νῦν ἐκτός εἰσιν αἱ κλεῖδες, ἀλλ' ἔνδον τὸ παλαιὸν ὐ Αἰγυπτίοις καὶ Λάκωσι. καὶ Ὅμηρος οἶδε τὸ τοιῦτον, ὅτι ἔσω- τὰ θυρώματα κατακλείονται, ἐν οἷς φησὶ "κληῗδι θύρης ἀνέκοπτεν ι." ἔςιν ὖν ἡ Κασσιέπεια ὐχὶ πᾶσα φανερά, ἀλλ' ὡς κλειδὸς ἔχυσα ια. καὶ οἱ ἀςέρες δὲ ὐκ ἀθρόοι τὸ σῶμα ἀποτελῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ιοι τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, οἱ δὲ κατωτέρω ἅμα καὶ πόδας καὶ τὴν ἕδραν, ὡς δικλίδα. τὸ δικλίδα δὲ σημαίνοι ἂν καὶ τὸ δίθυρον. τὸ δὲ ινάξ (194) εἷς ἐφ' ἕνα, ὐχ ἅμα πολλοὶ ὀλίγων τῶν ἀμυδρῶν ὄντων.

195. ἡ δὲ Κασσιέπεια ἀποτεταμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυιάν· μάτιςαι γὰρ ὥσπερ ςερνοκοπυμένη. καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν ἐν τῷ ιδε σχήματι ὥσπερ ἐπανιᾶσθαι τῇ παιδὶ καὶ λυπεῖσθαι.

197. αἰνὸν τὸ χαλεποῖς πάθεσιν ὑποπεπτωκός.

198. κεκασμένον διατετυπωμένον. τὸ δὲ κυλίνδεται πάλιν θέσιν πρὸς τὴν συμφοράν.... τὸ δὲ ἄγαλμα ἤτοι καταχρηςι- τὸ εἴδωλον, ἢ διότι κατηςέριςαι μετὰ παντὸς τῦ γυναικείυ κόσμυ ὥσπερ κεκοσμημένον. ἢ κεκασμένον, οἱονεὶ κεχωρισμένον· οὐ γὰρ ν πλησίον αὐτῆς ἐςί. γράφεται καὶ κεκλασμένον, ἵν' ᾖ τεθρυμμέ- τὸ δὲ ὑπὸ μητρὶ ὡς πρὸς σύγκρισιν τῆς μητρός. κεῖται δὲ ἐν ἄςροις ἡ Ἀνδρομέδα διὰ τὴν Ἀθηνᾶν, τῶν Περσέως ἄθλων ὑπό- μα· ἔχει δὲ αὕτη τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, ὡς προετέθη τῷ κήτει. οὔ σε μάλ' οἴω: ὁ νῦς ὕτως· ὐδαμῶς δέ σε ὑπολαμβάνω νύκτα ηῆσαι ἀσέληνον, ἵν' εὐσυνόπτως τὴν Ἀνδρομέδαν θεάσῃ· καὶ γὰρ ἰθι λαμπροτάτη ὖσα καὶ ἐν παμμήνιδι νυκτὶ φαίνει. τὰ δὲ ζῶ- τα (201) ἱμάτια. δειωλενίη δὲ (202) ἐκτεταμένας ἔχυσα τὰς χεῖρας.

205. πάλιν ἀπὸ τῆς Ἀνδρομέδης διδάσκει τὸν Πήγασον, ὅς ἐςιν ιομος κατὰ τὸν ςηριγμόν, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀνδρομέδης κείμε- πέλωρ δὲ ἤτοι ἀπὸ τῦ τμήματος τὸν ὅλον ἀναλογιζόμενος, ἢ τὸ λαμπρὺς ἔχειν τὺς ἀςέρας. γαςρὶ δὲ νειαίρῃ (206) τῇ ἡμι- ν γαςρί· ἐπιφαίνει γὰρ τῆς Ἀνδρομέδης εἷς ἀςήρ, ὃς διαζεύγνυσι τε Ἀνδρομέδης τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν τῦ Ἵππυ ἡμίτομον γαςέρα.

208. ἡ ἔννοια αὕτη ἐςίν, εἰσὶ καὶ ἄλλοι τρεῖς ἀςέρες, οἵτινες ἴσον τες διάστημα πρὸς τὸν εἰρημένον ἀστέρα τετράγωνον ἰσόπλευρον τελῦσι καὶ τὸν εἰκονισμὸν τῦ Ἵππυ εὔσημον ποιῦσι, λαμπροὶ ὄντες. λοὶ καὶ μεγάλοι δὲ (210) κατὰ τὸ φῶς· ὐ γὰρ ἀμυδροί εἰσιν κεῖσε ἀςέρες. τὸ δὲ δολιχὸς (211) τῦτο δηλοῖ, ὅτι καίτοι ἐπιμή- ὢν ὁ αὐχὴν τῦ Ἵππυ, ἀλλ' ὖν ὐχ ὁμοίυς ἀςέρας ἔχει τοῖς ἐπὶ ταῖς υραῖς, ὔτ' αὐτὸς ὖθ' ἡ κεφαλή· ἀμυδροὶ γάρ εἰσιν οἱ ἐκεῖσε ἀςέρες. Ὅμηρος δὲ τὺς ἵππυς ἐριαύχενας καλεῖ. τὸ δὲ αἰθομένης γέ-

86. ἔτι ἐπεργάζεται καὶ φησὶν, ὁ δὲ ὄφις ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τοῦ Ὀφιούχου ἑλίσσεται, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ ὀλίγος ἐςὶν ὁ Δράκων (βραχὺ γάρ ἐςιν ἐν τῇ δεξιᾷ τὸ περὶ τὴν οὐράν), ἐν δὲ τῇ ἀριςερᾷ τὸ λοιπὸν σῶμά ἐςι.

88. καὶ δή οἱ Στεφάνῳ: ἔχει ὁ ὄφις τὴν κεφαλὴν συνάπτουσαν τῷ Στεφάνῳ, τὴν δὲ τοῦ σώματος καμπὴν κατ' εὐθεῖαν τῶν Χηλῶν.

89. κατωτάτω δὲ τῆς τοῦ Ὀφιούχου ἀριςερᾶς καὶ τῆς τοῦ Δράκοντος σπειρώσεως καὶ τὰς τοῦ Σκορπίου μεγάλας χηλὰς ἐπιζήτει. καλῶς δ' εἶπεν ἐπιμαίεο· ἐπειδὴ γὰρ ἐφεξῆς ἀμυδρὰς αὐτὰς ἐρεῖ, διὰ τοῦτο λέγει σκέπτου· οὐ γάρ εισιν ἔκλαμπροι. μεγάλας δὲ εἶπε τὰς Χηλὰς ἢ ὅτι ζῳδίου μέγεθος ἔχουσιν, ἢ πρὸς σύγκρισιν τῶν τοῦ Καρκίνου χηλῶν, ἢ ὅτι δωδέκατον μόριον ἐπέχουσι τοῦ ζῳδιακοῦ αἱ χηλαὶ τοῦ Σκορπίου. ταύτας γὰρ οἱ ἀςρολόγοι τὸν ζυγὸν εἶναί φασιν, ἢ ὅτι ἐμφερεῖς εἰσὶ πλάςιγγι, ἢ ὅτι παρὰ τοῖς ποσὶν εἰσι τῆς Παρθένου· ἡ αὐτὴ δέ ἐςι καὶ Δίκη, ἥτις καὶ ζυγὰ ταλαντεύει.

91. σφόδρα καλῶς καὶ πρεπόντως τῇ ἀκολουθίᾳ χρῆται· διὸ καὶ ἀπὸ τοῦ βορείου κατελθὼν ἐπὶ τὸν κύκλον πάλιν ἀνατρέχει ἐπὶ τὰ λειπόμενα. ὁ δὲ νοῦς οὕτως· ὄπισθεν δὲ τῆς Ἑλίκης τῆς Ἄρκτου φέρεταί τις ἐλαύνοντι ὅμοιος, ὁ καλούμενος Ἀρκτοφύλαξ. τὸ δὲ ἐλάοντι ἐοικὼς διὰ τὸ τῇ δεξιᾷ καλαύροπα φέρειν καὶ τῇ ἀριςερᾷ ὥσπερ ἐφάπτεσθαι τῆς ἁμάξης, τῆς Ἄρκτου δηλονότι· δοκεῖ γὰρ αὐτὴν φυλάττειν. βοώτης δὲ τῆς λεγομένης Ἄρκτου, ἤγουν τῆς ἁμάξης, ὥσπερ τὰς ἐν αὐτῇ βοῦς ἐλαύνων, καλαύροπα φέρων, ὅ ἐςι ῥόπαλον. οὗτος δὲ ὁ Ἀρκτοφύλαξ Ἀρκάς ἐςι, Διὸς καὶ Καλλιςοῦς παῖς, ὃς ᾤκει τὸ Λύκαιον παρ' αἰπόλῳ τινὶ τραφείς· ὃν λέγεται κινδυνεύοντα σὺν μητρὶ ἀναιρεθῆναι κατὰ τὸν ἐν Λυκαίῳ νόμον, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὸν κατηςέρισε. τοῦτον δὲ λέγεται εἶναι Ἀρκτοφύλακα καὶ Βοώτην καὶ Ὠρίωνα· φησὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς "καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην." λέγεται καὶ Τρυγητής.

94. ὁ νοῦς, σφόδρα γὰρ ἔχει τοὺς πάντας λαμπροτάτους, ἕνα δὲ ἔχει ἐν μέσῃ ζώνῃ, ὅςις διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος ἰδίως καὶ αὐτὸς λέγεται Ἀρκτοῦρος ὁμοίως τῷ παντὶ Ἀρκτούρῳ· λαμπηδόνα γὰρ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν.

96. ὑπὸ δὲ τοῖς ἀμφοτέροις ποσὶ τοῦ Βοώτου ἐςὶν ἡ Παρθένος· ςάχυς δέ ἐςιν ἐπὶ τῆς ἀριςερᾶς χειρὸς αὐτῆς εὐμεγέθης, ὅθεν καὶ αἰγλήεις αὐτῷ κέκληται. ςάχυν δὲ ἡ Παρθένος φέρει, ἐπειδὴ ἐνσεβέςατον ἡ γεωργία. πάντες δὲ ὅσοι περὶ τῆς Παρθένου κατέλεξαν ληροῦσι· πεποίηται γὰρ τὸ πᾶν ποιητικῇ καὶ αἰνιγματώδει ἐξουσίᾳ. ὁ μέντοι ποιητὴς τὴν Δίκην ὡς ἀδιάφθαρτον κόρην ὑποτίθεται καταλιποῦσαν μὲν τὸν περίγειον κόσμον διὰ τὴν τῆς πονηρίας αὔξησιν, καταλαβοῦσαν δὲ τὸν οὐρανόν· ὅπερ καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ τῆς Αἰδοῦς καὶ Νεμέσεως εἶπε· "καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης" καὶ τὰ ἑξῆς, οἱονεὶ διὰ τοῦ ὀνείδους πειρώμενος πρὸς τὴν δικαιοσύνην ἐπιςρέφειν.

97. ἐν χειρὶ φέρει: οὐ διεσάφησε ποίᾳ χειρὶ, ἴσως διὰ τὸ μέτρον ἐμποδιζόμενος· θεωρεῖται δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

98. τινὲς δέ φασιν Ἀστραῖον ἀρχαῖον γεγονέναι μαθηματικὸν τὸν πρῶτον εὑρόντα τὴν τῶν ἄστρων ὀνομασίαν, ὅθεν καὶ πατέρα ἄστρων ἐπικαλεῖσθαι. πολὺς δὲ καὶ διάφορος λόγος τοῖς παλαιοτέροις περὶ ταύτης τῆς Παρθένου ἐκινήθη, καὶ οἱ μὲν αὐτὴν ἔφασαν εἶναι θυγατέρα Διός, καθὰ καὶ Ἡσίοδος "Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα," ἄλλοι δ' αὐτήν φασιν Ἀστραίου καὶ Ἡμέρας. ἐπειδὴ οὖν πολὺς καὶ διάφορος ὁ περὶ αὐτὴν λόγος, φησὶν Ἄρατος εἴτ' οὖν Ἀστραίου εἴτε του ἄλλου, ἁπλῶς μὲν ἐπισημαινόμενος εἶναι αὐτὴν Ἀστραίου, οὐχὶ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐναντιούμενος.

100. εὔκηλος: ἥσυχος, εὐμενὴς φέροιτο ἐν οὐρανῷ. τῶν μὲν οὖν ἄλλων μύθων ἐπιψαύει μὲν ἐνδεικνύμενος τὸ μὴ ἀγνοεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τῆς Δίκης μόνον σχεδὸν ἐξείργασαι, εἰκότως. ἐκπομπεύει γὰρ τὸ κατὰ τὴν Δίκην χρήσιμον καὶ βιωφελὲς ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις ἐνδεικνύμενος λαμπρῶς καὶ μεγαλοφώνως, καὶ ὡς ἂν ἄλλος τις εἶπεν, Ὁμηρικῷ πλάσματι χρησάμενος.

102. εἰς συνάντησιν τῶν ἀνθρώπων ἤρχετο, τουτέστι φανερῶς ἑωρᾶτο. ἢ τὸ δίκαιον τῶν προτέρων ἀνθρώπων θέλων δεῖξαι ὁ Ἄρατος, φησὶν ὅτι καὶ θεὸς οὖσα εἰς τὸ φανερὸν ἐφοίτα τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς δικαίους. τὸ δὲ ἀρχαῖον τὸ χρυσοῦν γένος, παρὰ τὸ Ἡσιόδειον "ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δ' αὖ θῶκοι."

105. ἀγειρομένη δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγείρουσα, ὅ ἐστι συναθροίζουσα τοὺς παλαιοτέρους ἀνθρώπους. συναγείρουσα, ἤτοι ἐν τινι ἐκκλησίᾳ ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἐν ὁδῷ, τὰς δημωφελεῖς θέμισας ἐξηγεῖτο. τὸ δὲ ἐπισπέρχουσα (107) ἐπισπουδάζουσα, διδάσκουσα, σπεύδουσα, ὑποδεικνῦσα. δημοτέρας δὲ πραείας καὶ οὐ τυραννικάς. ἢ δημοτικάς, τὴν δικαιοσύνην δηλαδὴ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς. ὅλην δὲ τὴν ἱστορίαν παρ' Ἡσιόδου εἴληφεν. οὐδέπω δέ, φησί (108), τότε οἱ ἄνθρωποι περὶ κακῆς στάσεως ἔννοιαν εἶχον, οὐδὲ τὸ δίκαιον ἀνετρέπετο, ἀλλ' ἀπὸ γεωργίας ἔζων, καθ' οὓς χρόνους ἦν τὸ χρυσοῦν γένος. μεταστάντων δὲ ἐκείνων οὐκέτι ὁμοίως συνῆν αὐτοῖς, ἀλλὰ εἰς τὰ ὄρη ἀνεχώρει διὰ τὰς ἐπιγενομένας ἀδικίας τὸ ἀνθρώπινον γένος μισήσασα, καὶ λοιπὸν τοῖς ἄστροις συνηριθμήθη.

108. ἑλληνισμὸς πάλιν τὸ τοιοῦτο, οὔπω ἠπίσταντο νείκεος ἀντὶ τοῦ οὔπω ᾔδεσαν τὰς ἀδίκους στάσεις ταύτας καὶ φιλονεικίας. τὸ δὲ διακρίσιος πολυμεμφέος (109) τῆς ἀδίκου χωρίσεως, τῆς ἐχούσης μέμψεις καὶ ψόγους καὶ ἀμφισβητήσεις.

110. αὔτως: ἁπλῶς, ἀκάκως, χωρὶς ἀδικίας καὶ τῶν ἄλλων κακῶν. τὸ δὲ χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα ἀντὶ τοῦ οὐδὲ παρεκινδύνευον οἱ ἄνθρωποι ἐν θαλάσσῃ διὰ τὸν βίον· ἱκανὴ γὰρ ἦν ἡ γεωργία, καὶ ἑκάστῳ τὰ ἐπιχώρια ἤρκει τε καὶ ἤρεσκε. καὶ Πίνδαρος (Ol. 2, 70) "οὐδὲ πόντιον ὕδωρ κεινὸν περὶ δίαιταν," περὶ τῶν μακάρων λέγων.

114—5. τηνικαῦτα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν, ἕως περιῆν τὸ χρυσοῦν γένος ἐπὶ τῆς γῆς. τῷ δὲ ἀργυρῷ σπανιάκις καὶ ὀλιγάκις διέτριβεν.

117. ἀλλ' ὅμως, φησίν, εἰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ἐπόθει, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκεῖνο ἦν τοῖς ἀνθρώποις, ἤγουν κατὰ τὸ ἀργυροῦν γένος.

118. παρεγένετο δ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπὶ εἰρήνῃ ἐκ τῶν ὀρῶν· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διέτριβε, μηκέτι ταῖς ἀστικαῖς διατριβαῖς ἀρεσκομένη. ἑσπέρας δὲ ἤρχετο ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅτε αὐτὴν οὐδεὶς ἑώρα· φησὶ γὰρ ὅτι οὐδενὶ ἤθελεν ἀναμίγνυσθαι. τὸ δὲ μουνάξ (119) σὺν ἑνὶ μόνῳ ἀνδρί, κἀκείνῳ δὲ συνετύγχανεν ὡς ἔοικε τῷ τὴν κακίαν τοῦ γένους ἀλλάξαντι.

120. ἀλλ' ὁπηνίκα ποιουμένη ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβάς (οὐκέτι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν) ἀνδρῶν ἐπλήρου τὰς κολώνας, ἐκεῖ αὐτοὺς μεταπεμπομένη, ἠπείλει τοῖς λοιποῖς καὶ διήλεγχε τὴν αὐτῶν κακίαν· ἐποιεῖτο γὰρ τὴν ἐκκλησίαν οὐκέτι συμβουλεύουσα ἀλλὰ τὰ παρόντα διελέγχουσα. αἰνίττεται οὖν διὰ τοῦ εἰπεῖν "ἐπλήρου τὰς κολώνας" ὅτι τὰ μεσόγαια δικαίοις ζῶσι καμάτοις, γεωργίᾳ προσέχοντες καὶ οὐκ ἐμπορίαις καὶ ἀδικίαις.

123. οἵην χρύσειοι ἐκ προσώπου τῆς Δίκης θαυμαζούσης ὅπως οἱ χρύσειοι πατέρες χείρω γενεὰν ἐλίποντο, καὶ ὡς οὗτοι οἱ ἀργυροῖ τέξονται τοὺς χαλκοῦς πολὺ χείρους, οἷς ἐπικείσεται ἄλγος καὶ διὰ τοὺς πολέμους καὶ διὰ τὰ φαῦλα.

127. ταῦτα εἰποῦσα ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τῶν ὀρῶν ἔβαινεν ἀπὸ τῶν κολωνῶν, ἀεὶ τῆς ὀρείου φροντίζουσα διαίτης. ὅμως μέντοι ἐπὶ γῆς οὖσα καὶ ἐν ὄρεσι τοὺς ὄχλους εἰς αὐτὴν ἀφορῶντας κατελίμπανεν.

132. καὶ εἰς τοῦτο ἱκανῶς μέμφεται αὐτοῖς ἀρξαμένοις ἐσθίειν ἀροτῆρας βοῦς, τῆς προτέρας γενεᾶς μήπω τοῦτο ἐργασαμένης. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφύλαττον τοὺς ἐργάτας βοῦς καθιερεύειν. διὸ καὶ Ὅμηρός φησι "βοῦν ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·" ἀσεβὲς γὰρ ἐδόκει τὸν ἀρότην σφάξαι. πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι ἐγεύσαντο τῶν τοιούτων βοῶν. φασὶ δὲ καὶ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους τοιούτους βοῦς κατεδηδοκέναι. ὠργίσθη δὲ ὁ ἥλιος, ἐπεὶ οἱ ἀροτῆρες βόες τοῦ ὁρᾶν ἡμᾶς τὸν ἥλιον αἴτιοί εἰσι, τροφῆς ποριστικοὶ ὄντες καὶ τὴν ζωτικὴν δύναμιν διὰ ταύτης τοῖς πᾶσιν ἔμμονον ἀπεργαζόμενοι.

134. ἔπταθ': οἶδε γὰρ ὁ Ἄρατος τὴν Παρθένον δύο πτέρυγας ἔχουσαν, καθάπερ καὶ ἄλλοι μαρτυροῦσι τὸ πτέρυγας αὐτὴν ἔχειν ἐν τοῖς καταστερισμοῖς.

135. ὥσπερ ποιητικευόμενός φησιν ὅτι πρότερον ἐπὶ γῆς συνοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τὰς ἐπιγενομένας ἀδικίας μόγις νῦν ἐν οὐρανῷ οὖσα τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐν νυκτὶ φαίνεται. τὸ δὲ ἐγγὺς οὖσα (136) καὶ τοῦτο ποιητικῶς, ὅτι ἐπειδὴ τῶν τοιούτων ἦν φίλη, τοῦ γεωργεῖν καὶ τοῦ ἀπράγμονα βίον μετιέναι τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τοῦτο καὶ ἐγγὺς τοῦ Βοώτου κατηστέρισται.

136. πολυσκέπτοιο: τῦ λίαν λαμπρῦ. τινὲς δὲ τοῦ Ἀράτου παρατείνοντος τὴν μυθολογίαν κατεμέμψαντο, καὶ ταῦτα ἐν τῷ προ- ῳ μύθῳ ὀχ ὅτω πεποιηκότος. καί φαμεν ὅτι ἐπειδὴ ἐκεῖνος καὶ βλασ- κίαν τινὰ εἶχεν, ὁ περὶ τῶν Ἄρκτων καὶ τῦ Διὸς τῦ Κρονίωνος, ὅτος βιωφελής ἐςι, διὰ τῦτο καὶ παρεξέτεινεν.

137. ἐπειδὴ πολὺς ἐνέμεινε τῷ μυθικῷ καὶ δοκεῖ παρεκτετράφθαι, τῦτο λοιπὸν ἐπαναλαμβάνει καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεωρεμένων ἀκρίβειαν εται, καὶ ἐπὶ τῦ ἀςέρος τῦ ἐπικειμένυ τῷ δεξιῷ ὤμῳ τῆς Παρθένυ, ς σφόδρα ἐςὶ λαμπρὸς καὶ καλεῖται Προτρυγητήρ· πρὸ γὰρ τῆς τῦ γητοῦ ὥρας ὀλίγον προανατέλλει. ἐπιτέλλει γὰρ ἡ κεφαλὴ καὶ οἱ οι τῆς Παρθένυ τῷ Λέοντι. ἄλλο μὲν ὖν ἀνατολὴ καὶ ἄλλο ἐπιτο- · ἀνατολὴ μὲν γάρ ἐςιν ἡ τῦ ζωδίυ παντός, καθ᾽ ὅ ἐςιν ἡ τῦ ἡλίυ φάνεια, ἐπιτολὴ δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ ζώδιον· ὅταν γὰρ συνανατέλλῃ ἐπὶ ι, ἐπιτέλλειν λέγεται, ὡς τὸ "Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομε- ον·" αἱ γὰρ Πλειάδες ἐπὶ τὴν τοῦ Ταύρου εἰσὶ τομήν, αἵτινες τῷ ιῷ ἐπιτέλλονται, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ Κριῷ ἐςί, κατὰ τὴν τῦ θέρους ;ήν, ὅτε πρῶτον τὰς κριθὰς θερίζεσι. τὸ δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ιων, ὅτι ὁ ἀςὴρ καὶ τοῦ δεξιοῦ ἐπιψαύει.

139. τόσσος μὲν μεγέθει: ὀλίγος μὲν ὖτος τῷ μεγέθει καὶ λαμπηδόνι ἐγκείμενος, ὁποῖος καὶ τῆς μεγάλης Ἄρκτυ τῆς Ἑλίκης ίνεται ἀπὸ τῆς ὀρᾶς. διδασκαλικῶς δὲ τῦτο· ἅμα γὰρ τό τε παρα- λλειν ἐδίδαξε, καὶ τεχνικὴν πάνυ δέδωκεν ἀφορμὴν αὐτῷ ὥςε ἀνελ- ῖν ἐπὶ τὰ βόρεια κἀκεῖθεν πάλιν ἄρξασθαι ἄλλων. τινὲς δὲ τῆς με- λης ὀρᾶς τῆς Κυνοσύρας ἤκυσαν. μεγάλη ὖν αὕτη ἡ ὀρὰ ὡς πρὸς ν τῆς Ἑλίκης· οἱ γὰρ ἀςέρες ἐκεῖνοι ἀμυδροί εἰσι. καὶ εἰ ὅτω, τὸ γάλην Ἄρκτου οὐράν εἴη ἂν ὑπερβατόν.

141. λαμπρὰ κἀκείνη ἡ Ἄρκτος ἐςί. καὶ Ὅμηρος "δεινὴ δὲ περὶ οτάφοισι φαείνει πήληξ." ὀ μόνον δὲ αὐτή, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐγγύθεν ουν πλησίον αὐτῆς περικείμενοι ἀςέρες, ἀνονόμαςοι ὄντες, λαμπροί ι. λέγει δὲ τὸς τὴν ὀρὰν τῆς Ἄρκτυ ἤγυν τὸν ῥυμὸν ἀναπληρῦντας. ινὴ δὲ καταπληκτικὴ ἢ ἀγρία, διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν ἀςέρων· μπρὰ γὰρ ἅπασα.

142. ὀκ ἄν, φησί, τότυς τὸς τῆς Ἄρκτυ θεασάμενος ἀςέρας ἔτι τασκοπήσειας πρὸς τὸ γνωρίσαι αὐτήν· ἰδὼν γὰρ ἐκείνυς εὐθὺς νώρισας. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐπιτεκμήραιο, ἤγουν ἐπὶ τούτοις ῖς ὀφθεῖσι λαμπροῖς ἀστράσιν οὐ δεηθήσῃ πρὸς τὴν τῆς Ἄρκτου τάληψιν σχολῆς.

143. τὸ οἷος ὀκ εἰκασμῦ ἀλλὰ θαύματος. ἢ τοιῦτος οἷος ὁ τῶν προσθίων.

144. περὶ τῶν τῆς Παρθένυ ἀςέρων διαλέγεται, ὅτι πλησίον τῦ ρροτρυγητῆρός εἰσιν ἀςέρες δ', εἷς μὲν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς, εἷς δὲ

ὑπὲρ τὺς ὤμυς, εἷς δὲ ἀπὸ τῆς ὀσφύος, εἷς δὲ μεταξὺ τῆς ὀρᾶς κα ὀπισθίων γονάτων τῆς μεγάλης Ἄρκτου.

146. ἀπλόοι: τυτέςιν ἀκατονόμαςοί εἰσι, καὶ ὃ συμπληρ εἰς τύπον ἐξ αὐτῶν. οἱ δὲ ἠλακάτην αὐτὴν λέγυσι. Κόνων δὲ ὁ θηματικὸς Πτολεμαίῳ χαριζόμενος Βερενίκης πλόκαμον ἐξ αὐτ τηςέρισε. τῦτο καὶ Καλλίμαχός πυ φησίν, "ἠδὲ Κόνων ἔβλεψ ἠέρι τὸν Βερενίκης βόςρυχον, ὅντ᾽ ἄρα κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεο ἀπλόοι, οὓς οὐδεὶς πλέει διὰ τὸ ἀνώνυμον.

147. εἰς τρία διαιρεῖ τὴν Ἄρκτον, καί φησιν ὅτι τῆς μὲν λῆς αὐτῆς ἡ διάμετρος ἄνω τῶν Διδύμων, τὸ δὲ μέσον τῦ Καρκί δὲ ὄπισθεν πόδες ἄνω τοῦ Λέοντος. καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ἦν αὐτῆς τ ταξὺ καὶ τῦ ζῳδιακῦ, ἀπ᾽ αὐτῆς καὶ τὸν ζῳδιακὸν διηγεῖται· ἔςι γὰρ τὰ ζῴδια σφόδρα βόρεια. τινὲς κατεμέμψαντο τῦ Ἀράτυ, λέγοντ τριάκοντα μοιρῶν ὄσα μόλις ἡ Ἄρκτος πῶς ἐπέχει ἐνενήκοντα μοιρῶ ἔκτασιν, ὡς πρὸς τὰ τρία ζῴδια; καί φαμεν ὅτι ἂν ὁμοχρόνως κα παλῶς αἱ σφαιροειδεῖς θέσεις τὰς κινήσεις ἔχωσι· μία γὰρ ἡ πε μένη ἐπιφάνεια καὶ πᾶσιν ἴση· καὶ ὅτι τῦτό ἐςιν, ὁ μέγιςος τῶ κλων ὁ ἰσημερινὸς τῷ βορείῳ κύκλῳ καταπολεύοντι βραδυτέρῳ· κατὰ τὴν σφαιροθεσίαν ὁμοχρόνως κινῦσιν. ὅταν ὖν ἡ Ἄρκτος ἡ μ ἐν τῇ ςροφῇ γένηται περὶ τὸν ἰσημερινὸν κύκλον, τότε ἄρχεται ὁ Τ ἀνατέλλειν, καὶ πάλιν ἐν πάσῃ τῇ περιφερείᾳ ὁμοίως; πρὸ τῦ γενέσθ κατὰ τὸν μεσημβρινὸν κύκλον ὖκ ἀνατέλλει ὁ Ταῦρος. ὗτως ἡ σφα δὴς κίνησις ἡ αὐτὴ δι᾽ ὅλυ.

147. Καρκίνος: ὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἄςροις τεθῆναι δι Ἥραν· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχέντων, ὁπότε τὴν ὕδραν ρει, μόνος ἐκ τῆς λίμνης ὗτος πηδήσας ἔδακεν αὐτόν. καλῦνται δ τῶν τινὲς ἀςέρες ὄνοι, ὓς Διόνυσος ἀνήγαγεν ἐπὶ τὰ ἄςρα.

148. ὁ Λέων ἔχει ἐπὶ τῆς καρδίας ἀςέρα Βασιλίσκον λεγόμ ὃν οἱ Χαλδαῖοι νομίζυσιν ἄρχειν τῶν ὐρανίων. ὄντος δὲ ἡλίυ ἐν Λ ὁ Νεῖλος ἀναβαίνει.

149. ἐζήτηται διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Ἄρατος ἐδήλωσε τὰς θερμ τας ἡμέρας ἐν τῷ Λέοντι γίνεσθαι καὶ ὖκ ἐν τῷ Καρκίνῳ. ῥητέ ὅτι ἴσως μὲν καὶ φυσικῷ τινὶ λόγῳ καύματα γίνεσθαι ἐν τῷ Λ διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀνατέλλειν τὸν Κύνα· τὸν δὲ Ἄρατο καθ᾽ ἑνὸς ζῳδίυ ἀποδεδωκέναι, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν τριῶν· προτάξας γὰρ Διδύμυς καὶ Καρκίνον καὶ Λέοντα, ἐν οἷς συμβαίνει τὰς θερμοτ ἡμέρας γίνεσθαι, ἐπήνεγκεν ἔνθα μὲν ἠελίοιο θερείταται κέλευθοι, τυτέςιν ἐν τοῖς τρισὶ ζῳδίοις. εἰ δέ τις ἐρεῖ "καὶ πῶς ἐξαίρετον τῦ ἡλίυ συμβαῖνον τῇ ἐν τῷ Λέοντι πορείᾳ ἀπέδωκεν, ὖ καὶ τοῖς ἄλλοις; καίτοι ἔδει μᾶλλον τῷ Καρκίνῳ" ῥητέον ὅτι τὰ θερινὰ ζῴδια προθερμαινόμενα καὶ ἐκπυρύμενα ὑπὸ τῦ ἡλίυ τὸν Λέ

ιρμὸν ποιεῖ γίνεσθαι· καὶ ἅμα ἤδη ὑπὸ τȣ θέρȣς κεκμηκότες οἱ ἄνρωποι πλέον ἀντιλαμβάνονται τῆς θερμότητος, ὅταν ὁ ἥλιος ἐν Λέοντι ἐν γὰρ ἡμέρα θερινῆ ȣ̓χ ȣ̔́τω κατὰ ἕκτην ὥραν μεσȣ̃ντος τȣ̃ ἡλίȣ ιλαμβανόμεθα τȣ̃ καύματος ὡς κατὰ τὴν ἑβδόμην. ȣ̔́τως ȣ̓̃ν ῥητέον ὶ ἐπὶ τȣ̃ Λέοντος. τὸν δὲ Λέοντα οἱ μὲν φασιν ὅτι ὑπὸ τȣ̃ Διὸς ἐτιέθη, διότι τῶν τετραπόδων ἡγεῖται, οἱ δὲ ὅτι πρῶτος ἆθλος Ἡραίȣς ἐςίν. ἔςι δὲ ȣ̔̃τος τῶν ἐπιφανῶν ἄςρων.

150. *κενεαὶ φαίνονται:* κεκενωμέναι γάρ εἰσι καρπῶν· αἱ ρ προτρυγήσεις διὰ τȣ̃ ἡλίȣ τὸ κατ' ἀρχὰς συνερχομένȣ τῷ Λέοντι. ἰς δὲ τολμῶσι γραφειν ἠελίῳ τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντος, ἀπαιπως· ȣ̓ γὰρ τὰ ζῴδια συνέρχονται, ἀλλ' ὁ ἥλιος ἕκαςον ἐπιπορεύε. ἅπτεται δὲ καὶ θεολογίας ἐνταῦθα ὁ Ἄρατος, τὴν τῆς Κόρης ἁρήν δηλῶν καὶ τὸν ἐν ᾅδȣ γάμον ἐν τῷ λέγειν *κενεαὶ ἄρουραι*· ὴν γὰρ εἶναι τοὺς καρπȣ̀ς καὶ μητέρα τὴν γῆν. καὶ γὰρ παρ' Αἰπίοις κατὰ τὸν Ἐπιφὶ μῆνα, ὅτε ἐν Λέοντι γίνεται ὁ ἥλιος, ἡ τῆς ρης ἁρπαγὴ τελειȣ̃ται.

152. τότε, φησί, καὶ *κελάδοντες* ἄνεμοι ἐμπίπτȣσιν ἐν τῷ πόνὅτι ὁ ἥλιός ἐςιν ἐν τῷ Λέοντι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις αἱ κλεῖδες τῶν ν λεόντων φέρȣσι πρόσωπα, καὶ τȣ̃ σχήματος ἀλύσεις ἀπηώρηνται δίαν ἐξηρτημένην ἔχȣσαι. ὅλον δὲ τὸ ἄςρον ἀφιερώκασιν ἡλίῳ· τότε ἐμβαίνει καὶ ὁ Νεῖλος, καὶ ἡ τȣ̃ Κυνὸς ἐπιτολὴ κατὰ ἑνδεκάτην ν φαίνεται, καὶ ταύτην ἀρχὴν ἔτȣς τίθενται, καὶ τῆς Ἴσιδος ἱερὸν α τὸν Κύνα λέγȣσι καὶ τὴν ἐπιτολὴν αὐτȣ̃, ἐφ' ἣν καὶ τὸν ὄρτυγα ιι, τῷ πταρμῷ τȣ́τȣ τȣ̃ ζῴȣ σημειȣ́μενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς ἄςρου.

οἱ ἐτησίαι ἀπὸ τῆς Κυνὸς ἑῴας ἐπιτολῆς ὡς ἐπὶ πλεῖςον ξ' ἡμέρας ουσιν. ὠνομάσθησαν δὲ ȣ̔́τως ἢ ὅτι κατ' ἔτος πνέȣσι ταῖς τακταῖς ῶν ἡμέραις, παρὰ τὸ ἔτος· ἢ τὸ ἐτεὸν διὰ τὸ μηδέποτε μεταβάλλειν ȣ̓ς, ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐνςῇ. καλῶς δὲ τὰ μεγάλα σκάφη τότε σιμα· τότε γὰρ τὸ κῦμα μέγα καὶ τὸ πνεῦμα σφοδρόν. παρηκολȣ́ε δὲ Ἡσιόδῳ· "νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι."

155. *τὰ πηδὰ* κατὰ συγκοπὴν τὰ πηδάλια ἤγουν τὰς κώπας, τȣ̃ πηδῶ. καὶ Ὅμηρος "ἀνερρίπτȣν ἅλα πηδῷ."

156. ἐπανῆλθεν ἀπὸ τȣ̃ ζῳδιακȣ̃ πάλιν ἐπὶ τὰ βόρεια. τὸ δὲ *ἀςε*; διδασκαλικῶς· τρεῖς γὰρ ἔχει ἐν τῇ χειρί, ὧν ὁ μὲν ὑπὸ τὸν ὦμον δρα ἐστὶ λαμπρὸς καὶ καλεῖται Αἴξ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἐφεξῆς ἀμαυρό, οἳ καλȣ̃νται Ἔριφοι. καὶ χαριέντως τὸν ἐπίλαμπρον ὡς ἐπὶ μητρὸς εἶπε, τȣ̀ς δ' ἀμυδροτέρȣς Ἐρίφȣς ὡς νεογνά. ὁ δὲ μῦθος ȣ̔́τως ἔχει, ἡ Αἴξ αὕτη γυνὴ ἦν Ἀρκαδική, ἥτις ἀνέθρεψε τὸν Δία. καὶ φασὶν ὅτι θάνατον λαβὼν αὐτῆς τὸ δέρμα κατὰ τὴν συνείλησιν περιέθετο ται.

καὶ αὐτὴν κατηςέρισε· διὸ Αἴγειος κικλήσκεται ἀνθρώποισι. ταύτη καλοῦσι καὶ Ἀμαλθείαν.

158. πορφυρέσῃ: μελαινομένῃ· κινουμένη γὰρ ὑπὸ τῶν μων ταύτην ποιεῖται τὴν ςάσιν. τὸ δὲ κεδαιομένους (159) ἀντὶ φθειρομένους. γράφεται καὶ κεραιομένους ἀντὶ τοῦ κεραϊζομένους· ἡ ἑῴα δύσις τῶν Ἐρίφων χειμῶνα φέρει ἡλίου Τοξότην διανύοντος. Αἲξ τὴν ἑῴαν ποιεῖται δύσιν ἡλίου ὄντος ἐν Αἰγοκέρωτι, περὶ τὰς μερινὰς τροπάς.

161. Διδύμων ἐπὶ λαιᾷ: ὁ γὰρ Ἡνίοχος βορειότερός ἐςι Διδύμων, ὥςε ἀνατελλόντων Διδύμων κατὰ πόδας τὰ εὐώνυμα ὁρίζεσθαι αὐτῶν πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ διὰ τοῦτο τὸν Ἡνίοχον κατὰ κ λὴν ἀνατέλλοντα παρακεῖσθαι τοῖς εὐωνύμοις μέρεσι τῶν Διδύμω

161. σφόδρα ὁ Ἄρατος ἀκριβῶς τῷ ζῳδιακῷ κατὰ θέσιν φη κεκλιμένον· οὐ γάρ ἐςιν ἐξόρθιος, ἀλλ' ὥσπερ ἐπινεύων καὶ πρὸ ἐλαύνειν ἐπειγόμενος.

ἄκρα κάρηνα: πληθυντικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἑνικοῦ, ἀντὶ τοῦ ἡ κε αὐτοῦ ἀντία δινεύει. ἱερὴ δέ, ὅτι τὸν Δία ἐθήλασεν. οἱ δὲ μυθολ τὸν Ἡνίοχον λέγουσιν εἶναι εἴδωλον ἢ Βελλεροφόντου ἢ Τροχίλου Καλλιθέας παιδὸς τῆς πρώτης ἐν Ἄργει γενομένης ἱερείας, ἅρμα π ζεύξαντος· ἄλλοι δὲ Μυρτίλου. οἱ δὲ Κέλλαντος τοῦ Πέλοπος ἡ εἶπον, οἱ δὲ Οἰνομάου. τὴν δὲ Ἀμαλθείαν αἶγα Νίκανδρος Διὸς τρ φησι. φαίη δ' ἄν τις ἀτεχνῶς εἴδωλον τοὺς περὶ θεῶν ταῦτα ληροῦ

164. ὠλενίη λέγεται διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὠλένης τοῦ Ἡνιόχου. . . ὡς ἄλλοι, Ὠλένου θυγάτηρ.

167. πάλιν ἐγνωσμένως ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων εἰς τὸν ζῳ κὸν κατέρχεται. κεραὸν δὲ διὰ τὴν τῶν κεράτων θέσιν. τὸ δὲ π τηότα διὰ τὸ ποιὸν κατάςημα· ὥσπερ γὰρ ὀκλάσας ἐςίν, ἡμίτομο τοὺς ὀπισθίους οὐκ ἔχων πόδας. τοῦτον δὲ οἱ μὲν τὸν τὴν Εὐρώπην πορθμεύσαντα ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους κατηςερί φασίν, οἱ δὲ τοῦτον οὗ Πασιφάη ἠράσθη, οἱ δὲ τὸν ἐκ Κρήτης εἰς ραθῶνα παραγενόμενον, ὃν Θησεὺς κατηγωνίσατο. τὸ δὲ μαίεσ (168) ἐπισκοπεῖν, ἐπιζητεῖν. ὁ νοῦς δέ, παρὰ τοῖς ποσὶ τοῦ Ἡγιόχου πεπτωκότα ζήτει τὸν Ταῦρον. τὸ δὲ ἐοικότα ὅμοια· οἱ γὰρ ἀς αὐτοῦ βούκρανον ἀληθῶς διαγράφουσι, καὶ διὰ τοῦτό εἰσι γνώριμοι, οὐδ τῶν γειτνιώντων πρὸς κατανόησιν δεόμενοι, ὡς ὁ Κριὸς ἀμυδρὸ ἀπ' ἄλλων εὑρίσκεται.

169. θαυμαςικῶς τὸ τοίη, ἀντὶ τοῦ τοιαύτη κεφαλὴ ἔκλαμ ὑποφαίνεται καὶ ἔκκριτός ἐςι· καὶ οὐκ ἄν τις ἐξ ἄλλου τεκμηρίου ἔτι ψαιτο τὴν τοῦ Ταύρου κεφαλήν, ἀλλ' ἐκ τῶν τὸ πρόσωπον ἀποτε των ἀςέρων.

172. τυπόωσιν: ἐκ τῶν δύο γραμμῶν τοῦ Τ ςοιχείου· αἱ γὰρ

τῦτο τὸ ςοιχεῖον ἀπομιμέμεναι τὸ ταύρειον ἀποτελῦσι πρόσωπον. ; μὲν ὖν φασὶν ὅτι διὰ τῦτο ταύτας Ὑάδας εἶπεν, οἱ δὲ ὅτι δυό- ι αἰτίαι ὑετῦ γίνονται.

172. ἐκ ἀνωνύμως, φησί, φέρονται αἱ Ὑάδες ἐν τῷ μετώπῳ τῦ ρυ. Θαλῆς μὲν ὖν β' αὐτὰς εἶπεν εἶναι, τὴν μὲν βόρειον τὴν δὲ ν, Εὐριπίδης δὲ ἐν τῷ Φαέθοντι γ', Ἀχαιὸς δὲ δ', Ἱππίας δὲ καὶ κύδης ζ. ἡ δὲ προσωνυμία ἐςίν, ὅτι τὸν Διόνυσον ἀνεθρέψαντο· δὲ ὁ Διόνυσος. Εὐφορίων „Τῇ ταυροκέρωτι Διωνύσῳ κοτέσασα." ὖν β' λέγοντες τὰς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῦ Ταύρυ φασίν· οἱ δὲ ροσλαμβάνυσι καὶ τὸν ἐπὶ τῷ χηλίῳ. Εὐριπίδης μὲν ὖν ἐν Ἐρεχθεῖ Ἐριχθέως θυγατέρας Ὑάδας φησὶ γενέσθαι γ' ὖσας, ὁ δὲ Μυρτί- λας Κάδμυ θυγατέρας· κληθῆναι δὲ ὖτως δι' ἣν εἴπομεν αἰτίαν. οδος δέ φησι περὶ αὐτῶν „νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, Φαισύλη Κορωνὶς ἐϋςέφανός τε Κλέεια Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τα- πλος, ἃς Ὑάδας καλέυσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων."

174. λαιοῦ δὲ κεράατος: τὸ δὲ ἄκρον τῦ ἀριςερῦ κέρατος αύρυ καὶ τὸν ἀριςερὸν πόδα τῦ Ἡνιόχυ εἷς ἀςὴρ ἐπέχει. συνε- ὑμενοι δὲ (176) ἤγυν συνηρμοσμένοι φέρονται. ἀνεβιβάσθη τόνος ἀναιρεθέντος τῦ σ, ὡς ἐτάμενοι.

177. τάχιον δύεται ὁ Ταῦρος, ἐπεὶ νοτιώτερός ἐςι τῦ Ἡνιόχυ· ὲ νότια πλέον ὑπὸ γῆν μέρος ἔχει. καὶ ὅλως τὰ ἐπὶ διαφόρων πα- ήλων κύκλων ἄςρα τὰς ἀνατολὰς ἅμα ποιησάμενα ἐχ ἅμα δύεται· ὰρ βορειότερον κατὰ μείζονος κύκλυ φερόμενον ὑςερεῖται τῷ χρόνῳ ὑσει, τὸ δὲ νοτιώτερον κατενεχθήσεται ὡς ἂν ἐλάσσονα κύκλον φε- ιον. ἀκυςέον δὲ συνανατέλλειν τῷ Ταύρῳ τὸν Ἡνίοχον ἐχ ὅλον · τυτὶ γὰρ ψεῦδος· ἀλλ' ὅσα τῶν μερῶν συνανατέλλει, ταῦτα οὐ ιταδύεται διὰ τὴν ἔγκλισιν τῦ κόσμυ.

ὁμηλυσίῃ περ ἀνελθών: καίπερ ὁμοῦ ἀνελθών. λέγει δὲ ὁ Ταῦρος σὺν τῷ Ἡνιόχῳ ἀνατείλας ὁμῦ πρότερον δύνει. τὸ δὲ φερέςερος ἀντὶ τῦ κρείττων. ὥσπερ δὲ ὁ ποιητὴς τὰ κατὰ φυ- ν αἰτίαν εἰωθότα γίνεσθαι ὡς ἐν παραδόξῳ λαμβάνει καὶ ὡς και- ρα αὐτὰ καὶ ἀδύνατα, ὖτω καὶ ὁ Ἄρατος ἐπὶ τῦ Ταύρυ καὶ Ἡνιό- φησὶν ὅτι ὁ Ταῦρος τῦτο καινότερον καὶ ἄμεινον ἔχει· συνανατέλ- γὰρ τῷ Ἡνιόχῳ πρότερον αὐτῦ δύνει. τὸ δὲ ὁμηλυσίῃ ἀντὶ τῦ καὶ κατὰ ταὐτό. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι τὰ βόρεια ἢ ὅλως ἐ δύεται ἢ δύεται· οἷον Ἄρκτοι ὅλως ἐ δύυσιν, ὁ δὲ Κηφεὺς καταδύεται, αὐτῦ ἐςὶν ἐκ τῦ νοτίυ· ὁ δὲ Ἡνίοχος βραδέως δύνει, ὥσπερ τὰ κείμενα αὐτῷ νοτιώτερα ζῴδια.

179. πάλιν ἕως τῦ ζῳδιακῦ ἐλθών, καὶ διδάξας τὰ περὶ τῦ Ταύρυ, ραμεν ἐπὶ τὰ λειπόμενα τῦ βορείυ. πάλιν δὲ ὐδὲ τὸν Κηφέα ἀφ' ῦ διδάσκει, ἀλλ' ὥσπερ τὰ φθάσαντα διὰ τῶν ἐγνωσμένων, οὕτω

καὶ τοῦτον διὰ τῆς ἤδη γνωσθείσης τῆς Κυνοσούρας Ἄρκτου. τὸ γερὸν διὰ τὴν συμβᾶσαν συμφορὰν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ χάριν πείας· αὕτη γὰρ ἤρισε ταῖς Νηρηΐσι περὶ κάλλους, αἱ δὲ ὀργ κῆτος ἐπιφῆκαν τῇ Αἰθιόπων. ἔχρησε δὲ ὁ θεός, εἰ μὴ ταύτη τηρ Ἀνδρομέδα παραδοθῇ τῷ κήτει, μὴ παύσασθαι· ἡ δὲ παριὼν δὲ ὁ Περσεὺς ἔσωσε τῇ Γοργόνι τὴν Ἀνδρομέδαν. πά κατηςερίσθησαν· ... τὸν δὲ ἁπλώσαντα τὰς χεῖρας, ὥσπερ ὑ τοῦ πάθους φέροντα. Ἰασίδην δὲ τὸν Κηφέα εἶπε διὰ τὸ ἔχειν ἀπὸ Ἰνάχου. ἢ ἀπὸ μητρὸς αὐτὸν κατωνόμασεν· οὐ γάρ ἐςιν ὁ Ἰάσου, ἀλλ' Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου. Ἰασίδης οὖν ὡς υἱὸς Ἰοῦς· Ἰοῦς γὰ φος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Ἀγήνωρ, οὗ Κηφεύς.

181. ἐπειδὴ δοκοῦσιν οἱ βασιλεῖς ἀπὸ Διὸς ἔχειν τὸ γένο τὸν οὐρανὸν ἔφθασεν ὁ Κηφεύς, ἐπειδὴ ἀπόγονος ἦν Διός· ι γὰρ αὐτοῦ ἡ Ἰώ.

184. ἴση δὲ εὐθεῖα, φησίν, ἡ διάμετρος ἀπὸ τῆς Ἄρκτου ποδῶν τοῦ Κηφέως ἀμφοτέρων καὶ ὅση ἀπὸ ποδὸς ἐς πόδα τείν ὅσον ἀπέχουσιν αὐτοῦ οἱ πόδες ἀπ' ἀλλήλων, τοσοῦτον ἀπέχει τῆ ἡ οὐρὰ ἑκατέρου τοῦ ποδὸς τοῦ Κηφέως. σάθμη δὲ ἡ εὐθεῖα νεάτης δὲ οὐρᾶς τῆς Κυνοσούρας Ἄρκτου. τὸ δὲ πᾶν, ἀπ τῆς οὐρᾶς εὐθεῖά τις γραμμὴ φέρεται εἰς ἑκάτερον πόδα τοῦ τοσοῦτον ἀπέχουσα διάςημα ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ ποδὸς τοῦ Κηφέως ἄλλον πόδα, ὡς εἶναι τὸ μέγεθος τρίγωνον ἰσόπλευρον, ἀπὸ τ εἰς τὸ τῶν δύο ποδῶν αὐτοῦ διάςημα.

186. ἐπεὶ ἡ τοῦ Κηφέως ζώνη ἀμυδρά ἐςιν, ἐκ τοῦ παρακει Δράκοντος διδάσκει. ὁ δὲ νοῦς· κάτω δὲ τῆς τοῦ Κηφέως ζώνη ἱέμενος καὶ περισκοπήσας βλέψειας τὴν Δράκοντος πρώτην κα ἐςι τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δράκοντος κύκλωσιν.

188. ἀνατολικώτερον προθεωρεῖται· τὸ γὰρ προκυλί τοῦτο σημαίνει, οὐ τὸ ἀσχημόνως κεῖσθαι· πλατεῖα γὰρ καθ' ἑ ἔνιοι δὲ νομίζουσιν ἠγνοηκέναι τὸν Ἄρατον ὅτι ἡ Κασσιέπεια ἐπ λει τῷ Κηφεῖ καὶ ἐπικαταδύνει, μὴ νοήσαντες ὅτι ἔθος ἐςὶ τῷ τὴν ἀνατολὴν πρότερον καλεῖν. τὸ οὖν προκυλίνδεται σημαίνι Κασσιέπεια ἀνατολικωτέρα τοῦ Κηφέως. τὸ δὲ δαιμονίη ἤγου δαίμων, διὰ τὰ φαινόμενα καὶ συμβάντα αὐτῇ, ἡ μακαρία, δι θεοῖς εἶναι.

οὐ μάλα πολλή: καὶ γὰρ μικρὸν ἐπέχει τοῦ οὐρανοῦ τόπ οὐ πάντη ἐν νυκτὶ πανσελήνῳ λαμπρὰ φαίνεται· οὐ γὰρ πολλ κρύνουσιν ἀςέρες.

191. ἡ Κασσιέπεια ἀςέρας ἔχει ἐπὶ τοῦ σώματος ἐκ δια ἀλλήλων κατ' εὐθεῖαν ὡς ἔγγιςα κειμένους, ὧν ὁ βορειότατος καθέδρας ἐςίν, ὁ δὲ νοτιώτατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. οἱ δὲ τούτων

τὸ τῆς Λακωνικῆς δικλίδος σχῆμα ποιῦντες, ὧν τὸ μὲν ἓν γραμμὴ τὸ δὲ πλάγιον τὰ γόνατα.

192. οἵην δὲ κλῇϊδι: τῷ ἔνδοθεν ἡρμοσμένην εἶναι τὴν κλεῖν ἰκῶς· ὁ γὰρ ὡς νῦν ἐκτός εἰσιν αἱ κλεῖδες, ἀλλ' ἔνδον τὸ παλαιὸν Αἰγυπτίοις καὶ Λάκωσι. καὶ Ὅμηρος οἶδε τὸ τοιῦτον, ὅτι ἔσω- τὰ θυρώματα κατακλείονται, ἐν οἷς φησὶ "κλῇϊδι θύρης ἀνέκοπτεν ." ἐςιν ὖν ἡ Κασσιέπεια ὐχὶ πᾶσα φανερά, ἀλλ' ὡς κλειδὸς ἔχυσα α. καὶ οἱ ἀςέρες δὲ ὐκ ἀθρόοι τὸ σῶμα ἀποτελῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ιοι τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, οἱ δὲ κατωτέρω ἅμα καὶ πόδας καὶ τὴν ὕραν, ὡς δικλίδα. τὸ δικλίδα δὲ σημαίνοι ἂν καὶ τὸ δίθυρον. τὸ δὲ νάξ (194) εἰς ἐφ' ἕνα, ὐχ ἅμα πολλοὶ ὀλίγων τῶν ἀμυδρῶν ὄντων.

195. ἡ δὲ Κασσιέπεια ἀποτεταμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυιάν· μάτισαι γὰρ ὥσπερ ςερνοκοπυμένη. καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν ἐν τῷ δε σχήματι ὥσπερ ἐπανιᾶσθαι τῇ παιδὶ καὶ λυπεῖσθαι.

197. αἰνὸν τὸ χαλεποῖς πάθεσιν ὑποπεπτωκός.

198. κεκασμένον διατετυπωμένον. τὸ δὲ κυλίνδεται πάλιν θέσιν πρὸς τὴν συμφοράν. . . . τὸ δὲ ἄγαλμα ἤτοι καταχρηστι- τὸ εἴδωλον, ἢ διότι κατηςέρισαι μετὰ παντὸς τῦ γυναικείυ κόσμυ ὥσπερ κεκοσμημένον. ἢ κεκασμένον, οἱονεὶ κεχωρισμένον· οὐ γὰρ ν πλησίον αὐτῆς ἐςί. γράφεται καὶ κεκλασμένον, ἵν' ᾖ τεθρυμμέ- τὸ δὲ ὑπὸ μητρὶ ὡς πρὸς σύγκρισιν τῆς μητρός. κεῖται δὲ ἐν ἄςροις ἡ Ἀνδρομέδα διὰ τὴν Ἀθηνᾶν, τῶν Περσέως ἄθλων ὑπό- μα· ἔχει δὲ αὐτὴ τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, ὡς προετέθη τῷ κήτει. οὐ σε μάλ' οἴω: ὁ νῦς ὕτως· ὐδαμῶς δέ σε ὑπολαμβάνω νύκτα ρῆσαι ἀσέληνον, ἵν' εὐσυνόπτως τὴν Ἀνδρομέδαν θεάσῃ· καὶ γὰρ ὐθι λαμπροτάτη ὖσα καὶ ἐν παμμήνιδι νυκτὶ φαίνει. τὰ δὲ ζώ- τα (201) ἱμάτια. διωλενίη δὲ (202) ἐκτεταμένας ἔχυσα τὰς χεῖρας.

205. πάλιν ἀπὸ τῆς Ἀνδρομέδης διδάσκει τὸν Πήγασον, ὅς ἐςιν ἰτομος κατὰ τὸν ςηριγμόν, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀνδρομέδης κείμε- πέλωρ δὲ ἤτοι ἀπὸ τῦ τμήματος τὸν ὅλον ἀναλογιζόμενος, ἢ τὸ λαμπρὺς ἔχειν τὺς ἀςέρας. γαςρὶ δὲ νειαίρῃ (206) τῇ ἡμι- ῳ γαςρί· ἐπιφαύει γὰρ τῆς Ἀνδρομέδης εἷς ἀςήρ, ὅς διαζεύγνυσι τε Ἀνδρομέδης τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν τῦ Ἵππυ ἡμίτομον γαςέρα.

208. ἡ ἔννοια αὕτη ἐςίν, εἰσὶ καὶ ἄλλοι τρεῖς ἀςέρες, οἵτινες ἴσον ντες διάστημα πρὸς τὸν εἰρημένον ἀστέρα τετράγωνον ἰσόπλευρον οτελῦσι καὶ τὸν εἰκονισμὸν τῦ Ἵππυ εὔσημον ποιῦσι, λαμπροὶ ὄντες. λοὶ καὶ μεγάλοι δὲ (210) κατὰ τὸ φῶς· ὁ γὰρ ἀμυδροί εἰσιν ἐκεῖσε ἀςέρες. τὰ δὲ δολιχὸς (211) τῦτο δηλοῖ, ὅτι καίτοι ἐπιμή- ὢν ὁ αὐχὴν τῦ Ἵππυ, ἀλλ' ὖν ὐχ ὁμοίυς ἀςέρας ἔχει τοῖς ἐπὶ ταῖς ευραῖς, ὑτ' αὐτὸς ὖθ' ἡ κεφαλή· ἀμυδροὶ γάρ εἰσιν οἱ ἐκεῖσε ἀςέρες. αὶ Ὅμηρος δὲ τὺς ἵππυς ἐριαύχενας καλεῖ. τὸ δὲ αἰθομένης γέ-

νυος (212), ὅτι ἐπ᾽ ἄκρων τὴν γένυν ἀςέρα ἔχει, ὃς τοῖς προε νοις τέτρασιν ἀστράσιν ἴσος ἐςὶ κατὰ τὸ φῶς. ἡμιτελὴς δέ ἐςίν αὐτὰ τὰ ἐμπρόσθια φαίνων ἄχρι τοῦ ὀμφαλοῦ. οἱ μὲν οὖν αὐτὸν εἶναι τὸν κολάψαντα τὴν κρήνην ἐν τῷ Ἑλικῶνι· ὃ δὴ ὕδωρ ἀπὸ τ ῥεῖ, καὶ οὐδέποτε τοῦτο ὄψει ἐκτὸς τῶν τὴν Θέσπειαν οἰκούντων· ὑ ὑπωρείας γὰρ τοῦ Ἑλικῶνος ἡ Θέσπεια κεῖται, ἐν δὲ ταῖς ὑπωρε κρήνη ἐςί. καλεῖται δὲ οὕτως ἰδίως αὕτη ἡ πηγή, κρήνη. ἱερὸ Ἵππος ἤτοι ὅτι κατηςέριςαι, ἢ ὅτι ὁ Ποσειδῶν αὐτὸν ἐγέννησεν, βροντὴν καὶ ἀστραπὴν φέρει, καθὸ ἐμφερής ἐςι τῷ Διί. εἴληφε ἱςορίαν παρ᾽ Ἡσιόδου· διό φησιν (220) οἱ νομῆες πρῶτοι ἐκε ποτὸν κρήνην ὠνόμασαν.

223. ὁ δὲ Ἵππος ἐν τῷ τοῦ Διὸς οἴκῳ ἤγουν τῷ οὐρανῷ ἐςίν. Διόδωρος, ἔνδιος ὁ μεσημβρινός· "ἔνδιος δὲ ὁ γέρων ἦλθεν ἐξ κεῖται γὰρ μεταξὺ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. Θέσπ πόλις Βοιωτίας ὑπὸ τῷ Ἑλικῶνι, ἀπὸ Θεσπείας τῆς Ἀσωποῦ, δωρεὰς Ἀπόλλων δέδωκεν, ἐπώνυμον αὐτῆς πόλιν ἐπὶ γῆς, ἐν τὴν παρθένον, ἐν τοῖς μαντείοις τὸ θεσπίζειν.

225. Κριοῖο: τοῦτον τὸν Κριὸν Ἐρατοσθένης εἶναί φησιν καὶ Φρίξου, ὃν θύσας τῷ φυξίῳ Διὶ Φρύξος τὴν δορὰν δέδω Αἰήτῃ· διὸ καὶ τοὺς ἀςέρας αὐτοῦ ἀμαυροῦσθαί φησιν ὡς ἐκδαρέντ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Ἵππου κεῖται, φησὶ δὲ τοῦ τε Ἵππου καὶ τοῦ Κρ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ ἰσημερινοῦ ταχυτάτην εἶναι τὴν κίνησιν. δ δὲ καὶ τοπικῶς τὸ αὐτοῦ ὑπακούεσθαι, οἷον ἐνθάδε. φασὶ δὲ ὅτι ρως ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κριὸν ἀπὸ τοῦ Ἵππου· ἔδει γὰρ τὰ ὑποκείμε λῶσαι, τοὺς Ἰχθύας ἢ τὸν Ὑδροχόον. ἀλλὰ φαμὲν ὅτι ἀπὸ τοῦ Σ τοὺς ἐφεξῆς τοῦ Ταύρου διδάξας ἔπειτα ἦλθεν ἑξῆς ἐπὶ τὸν Κριόν δὲ πλησίον Ἀνδρομέδης· ὀλίγον γὰρ ὑπ᾽ αὐτὴν ἐςηρίχθαι ὑπο αὐτός φησι (230). τὸ δὲ θοώταται διὰ τὴν ἐπαγομένην θεω

226. πληθυντικῶς εἶπε μήκιςα κύκλα, τὸν ἰσημερινὸν λοῖ· μέγιςος γάρ ἐςι πάντων, ἐπειδὴ καὶ μέσην τέμνει τὴν σφ τὸ δὲ διωκόμενος χαριέντως εἶπεν ὡς πρὸς τὰς ταχείας αὐτοῦ ὥσπερ οὖν προείπομεν ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ἔχον ἐν θαυμασμῷ λαμ ἀεὶ γὰρ ἡ σφαῖρα ὁμοχρόνως ἑαυτῇ πᾶσα κινεῖται. ἔςι δὲ ὁ Κριὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μέσος τεμνόμενος· διὸ καὶ ἰσημερία ἐςὶ τοῦ ἡλίου ἐν γενομένου. ἀνατέλλοντος τοίνυν τοῦ Κριοῦ ἡ Κυνόσουρα μέση ἐςὶ τὸν μεσημβρινόν· ἀνύοντος δὲ τοῦ Κριοῦ τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον πάλιν ἐπ᾽ ἀνατολὰς ἐρχομένου, ἰσοχρόνως κινεῖται ἡ Κυνόσουρα πε βόρειον πόλον. φησὶν οὖν, καίτοι μέγιςα κύκλα ἀνύων ὁ Κριὸ οὐδὲν αὐτῆς ὅμως βραδύτερον κινεῖται. ἔςι δὲ ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τ τοῦτο· τῷ γὰρ παντὶ κύκλῳ τοῦ τροχοῦ συμφέρεται ἡ χοινικίς, ἔλαττον ςρεφομένη. τὸ δὲ τροχάει (227) ἀντὶ τοῦ κινεῖται.

228. *νωθής: βραδύς. δοκεῖ δὲ ἐναντία ἔχειν τοῖς προειρημένοις· ὰ τὸ βραδὺς εἴρηται πρὸς τὴν κατάληψιν· ἀμυδρὸς γάρ ἐςι. τὸ δὲ ι σελήνη ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἐν πληθούσῃ σελήνῃ φαινόμενος· αὕτη ὅτε πλήθει, ἀμυδρότερα ποιεῖ τὰ ἄςρα. ἄνευ ὖν σελήνης αὐτὸς ιδρός ἐςιν.*

229. *ἄρα ὖν ἀπροόρατος ὁ Κριός, καὶ ὐκέτι ὁ περὶ τῶν φαινομέ- λόγος ἔῤῥωται, ἀλλὰ πεπίςευται αὐτὸν ὑπὸ τὴν Ἀνδρομέδης ζώνην γάνειν, ἥτις ζώνη λαμπρά ἐςι. τὸ δὲ ἐςήρικται* (230) *καλῶς νεγκεν, ἵνα μή τις νομίσῃ ὅτι τῶν πλανητῶν ἐςίν, ἐπειδὴ διωκόμε- αὐτὸν εἶπεν.*

231. *τρίβει: ἀνύει, διαπορεύεται· ὅθεν καὶ τρίβυς τὰς τετριμ- ις ὁδὺς φασίν. ὁ δὲ νῦς, κατὰ τὸ μέσον τῦ ὐρανῦ πορεύεται· ἐν τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ ἐςίν. εἶτα ἐπειδὴ ὄψει ὐκ εἰσὶν οἱ κύκλοι κα- ηπτοὶ πλὴν μόνυ τῦ γαλαξίυ, διὰ τῦτο ἐπήγαγε καὶ δίδωσιν ἕτερα εῖα, ὧν ἰσημερινὸς κύκλος ἐφάπτεται. ὅπυ, φησίν, ἄκραι Χηλαί· ως γὰρ ἀμφοτέρων τῶν Χηλῶν ἐπιψαύει ὁ ἰσημερινὸς καὶ τῆς ζώ- τῦ Ὠρίωνος· μέσος δὲ ὁ κύκλος ὖτος ἐπίκειται.*

233. *σαφηνίσας οὖν περὶ τοῦ Κριοῦ, ἐν ᾧ ἰσημερίαν ἐαρινὴν ὁ ις ποιεῖ, ἐπεμνήσθη καὶ τῶν Χηλῶν, ἐν αἷς ἡ φθινοπωρινὴ ἰση- ία γίνεται. ἐπεὶ δ᾽ ἀμυδρός ἐςιν ὁ Κριὸς καὶ δυσκαταλήπτως ἔχει, ιᾶται διὰ σημείων πολλῶν τῦτον εὐκατάληπτον ποιῆσαι, καί φησιν καὶ ἄλλο ἐςὶ σημεῖον πλησίον, ὑποκάτω τῆς Ἀνδρομέδης, ὃ Δελτω- καλεῖται· τῷ γὰρ δέλτα ςοιχείῳ εἴκασαι. τὸ δὲ Δελτωτὸν τρίγωνόν ἰσοσκελές, οὐκ ἰσόπλευρον· τὰς γὰρ κατιούσας πλευρὰς ἴσας ἔχει, δὲ κάτωθεν ὑποτείνουσαν βραχυτέραν ἐκείνων. τύτων δὲ τῶν σημ- ον τοῦ Δελτωτοῦ καὶ τῆς ζώνης τῆς Ἀνδρομέδης μικρὸν διέςηκεν ριὸς νοτιωτέραν ἔχων τὴν θέσιν. λέγεται δὲ διὰ τὸ τὸν Κριὸν υρότερον εἶναι ἐπίσημον ἐπ᾽ αὐτοῦ κεῖσθαι τὸ γράμμα, ἀπὸ Διὸς ρῶτον τοῦ ὀνόματος δι᾽ Ἑρμοῦ τεθέντος. φασὶ δὲ καὶ τὴν τῆς ίπτου θέσιν εἶναι κατὰ τὸ σχῆμα τῦ ἐν τοῖς ἄςροις τριγώνυ. ἔχει φ᾽ ἑκάςης γωνίας ἀςέρας δ΄. ἔςι δὲ καὶ ἐν τῷ βορείῳ ἡμισφαιρίῳ.*

236. *ἡ δ᾽ ὖτι τόση: λείπεται γὰρ ἡ κάτω τῦ Δελτωτῦ γραμμὴ ὶ τὸ μέγεθος τῶν λοιπῶν πλευρῶν. ὅμως εὐκατάληπτός ἐςι· περισ- γὰρ διὰ τῶν προκειμένων ἀςέρων ἐςὶν ἔκλαμπρος.*

238. *τύτων τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ γραμμῇ τῦ Δελτωτῦ ἀςέρων οἱ δύο Κριῦ νοτιώτεροί εἰσι· κατωτέρω γὰρ τὸ Δελτωτὸν βορειότερον. οἱ ῦ Δελτωτῦ ἀςέρες προτέρω· βορειότεροι γάρ.*

239. *ἔτι δ᾽ ἐν: καὶ μὴν ὄπισθέν εἰσι τοῦ Κριοῦ οἱ Ἰχθύες· ὡς πρὸς τὴν τῦ ἡλίυ εἰσβολὴν ὡς πρώτυ ἐν ἐκείνοις εἰσερχομένυ τὸν Κριόν. τῦ Κριοῦ οἱ Ἰχθύες καὶ δυτικώτεροι καὶ νοτιώτεροί ν. ὁ βόρειος δὲ Ἰχθὺς μᾶλλον τοῦ βοῤῥᾶ αἰσθάνεται· τὸ γὰρ*

λοιπὰ τῶν ἄστρων, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἀνερχόμενα φαίνεται. καλοῦνται δὲ αἱ Πλειάδες τῷ ὀνόματι τούτῳ ἀπὸ Πλειόνης τῆς αὐτῶν μητρός, ἢ ἀπὸ τοῦ πελειάδας γενέσθαι φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ἢ ἀπὸ τοῦ εἰς πολλὰ χρησιμεύειν (σημαντικαὶ γὰρ καὶ θέρους καὶ σπόρου), ἢ ὅτι πλησίον ἀλλήλων κεῖνται παρὰ τὸ λαιὸν γόνυ τοῦ Περσέως, ἢ ὅτι χρήσιμοί εἰσι τοῖς πλέουσιν. Ἰστέον δὲ ὡς ἡ ἑῴα ἀνατολὴ τῶν Πλειάδων γίνεται ἀπὸ Μαΐου ιγʹ ἕως κγʹ τοῦ Ἰουνίου, ἡ δὲ ἑσπερία ἀνατολὴ ἀπὸ Ὀκτωβρίου μέχρι Δεκεμβρίου ιθʹ. καλοῖντο δ' ἂν ἔτι Πλειάδες καὶ ἀπὸ τοῦ πολεῖν ἐκ περιόδου καὶ συμπληροῦν τὸν ἐνιαυτόν· ἀπὸ τούτων γὰρ κατ' ἐξοχὴν καὶ πλειὼν ἐκλήθη ὁ ἐνιαυτός. ὁμοῦ μὲν οὖν ὁρώμεναι λαμπραί, καθ' ἑκάστην δὲ ἀμυδραί. καὶ ἔχουσι σχῆμα τρίγωνον, οὗ ἡ βάσις ἐπ' ἀνατολὴν τέτραπται. Νίκανδρος μὲν οὖν ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου τίθησιν αὐτάς· "αἵθ' ὑπὸ Ταύρου ὁλκαίην ψαίρουσαι ὀλίζωνες φορέονται." ὁ Ἵππαρχος δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ Ταύρου (καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμίτομον τὸν Ταῦρόν φησιν), ἀλλὰ τῷ μὲν ποδὶ τοῦ Περσέως μᾶλλον αὐτὰς πλησιάζειν, πόῤῥω δὲ τὴν κνήμην εἶναι τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος. πρὸς ὃ Διόδωρος μὲν ὑπογουνίδος γράφει, ὅπου ἡ κνήμη σημαίνοιτο· Μηνόφαντος δὲ ἐπιγουνίδα τὴν κνήμην ἀκούει διὰ τὸ εἶναι ἐπ' αὐτῆς τὸ γόνυ. δύναιτο δ' ἂν ἀπὸ μέρους ὅλον τὸ σκέλος ἀκούεσθαι. παρὰ Ὁμήρῳ δὲ ἐπιγουνὶς τὸ ἄνω τοῦ γόνατος, ὡς Ἀρίσταρχος, ὡς δὲ Κράτης, ἐπωμίς, ὡς δὲ Χάρης, ἡ ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος εὐσαρκία. οὐ πολὺ δὲ αὐτὰς χωρίον ἐπέχειν φησίν, ἐπειδὴ κατὰ μὲν μῆκος μίαν μοῖραν ἐπέχουσι, κατὰ δὲ πλάτος ἥμισυ καὶ ὄγδοον. ἑῴαν δὲ ἐπιτολὴν ποιοῦνται ἐφ' ἡμέρας νβʹ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, καὶ ὁ ἥλιος ἐστι μοιρῶν ιζʹ ἐν Ταύρῳ· καὶ τὴν ἑσπερίαν δὲ ἐφ' ἡμέρας τοσαύτας τῆς φθινοπωρινῆς ἰσημερίας, ἡλίου ὄντος ἐν Τοξότῃ. φασὶ δὲ ὅτι μία τῶν Πλειάδων ἐκεραυνώθη, καὶ διὰ τοῦτο οὐ φαίνεται.

257. ἑπτὰ δὲ οὖσαι, φησίν, ἓξ δοξάζονται παρὰ τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὸ ἀμυδρῶς τὴν ἑβδόμην ὁρᾶσθαι. πλὴν εἰ καὶ ζ ταύτας φασὶν εἶναι, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ ἓξ εἰσι μόναι φαινόμεναι. φασὶ δέ τινες τοῦτον μῦθον, ὅτι μία ἐκ τῶν ἑπτὰ διὰ τὸ τοῦ Ἰλίου πάθος ὑπεχώρησε τοῦ συστήματος καὶ ὑπὸ τὸν δεύτερον ἀστέρα τοῦ ῥυμοῦ ἧκεν, ὃς λέγεται εἶναι τῆς Ἠλέκτρας. τοῦτον δὲ τὸν ἀστέρα τὸν ὑπὸ τὸν ῥυμὸν τῆς Ἄρκτου ἀναχωρήσαντα ἐκ τῶν Πλειάδων Ἀλώπεκά τινες καλοῦσιν.

259. τοῦτό φησι χαριεντιζόμενος ἐπὶ τῇ μυθολογίᾳ, ὅτι ζʹ εἰσί, καὶ οὐδέποτε ἀνήκουστος ἀστὴρ ἀπόλωλεν, οὐδὲ ἠκούσαμεν τοῦτο ἀφ' οὗ ἐγεννήθημεν καὶ ἀφ' οὗ τὰ ἄστρα γεγένηνται, ἀπολωλότα καὶ ἀνήκουστον γενόμενον ἀστέρα. πρὸς οὖν τοὺς τὸν μῦθον εἰπόντας φησὶ τοῦτο· ὧν ἐστι καὶ αὐτός· ἐν γὰρ τῷ εἰς Θεόπρομον ποιήματί φησι φυγεῖν τὴν Ἠλέκτραν καὶ μὴ ὑπομεῖναι ἰδεῖν τὴν Ἴλιον ἁλισκομένην καὶ τοὺς ἐκγόνους δυστυχοῦντας· τὸν γὰρ Δάρδανον παῖδα Διὸς καὶ Ἠλέκτρας εἶναι. ἔστι δὲ ὑπερβατὸν τὸ ἑπτάποροι (257 οὕτως, ἑπτάποροι οὖσαι καὶ ἐπόψιαι

ὀφθαλμοῖσιν ἓξ οἷαι παρ' ἀνθρώποις ὑδέονται. τῶν γὰρ ζ' ὀνομάτων λέγων τὸν κατάλογον, σύνδηλός ἐςι συναινῶν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ καὶ συντιθέμενος.

264. ὀλίγας αὐτάς φησι διὰ τὸ ἐξ ἀμυδρῶν συγκεῖσθαι ἀςέρων· ὀνομαςαὶ δὲ ὅμως καὶ ἐπίδοξοι διὰ τὸ καὶ τὴν ἀνατολὴν αὐτῶν καὶ τὴν δύσιν πρὸς ἀναγκαῖον εἶναι τοῖς ἀνθρώποις· ἐπιτελλομένων γὰρ τοῦ ἀμήτου ἄρχεσθαι χρή, δυομένων δὲ τοῦ ἀρότου. ἦρι οὖν (265) τὸν ὄρθρον ἤγουν τὴν ἀνατολήν φησιν· ὑπὸ τὸν ὄρθρον γὰρ ἀνατέλλουσι σὺν ἡλίῳ ὄντι ἐν τῷ Ταύρῳ, ἀπὸ ε' καὶ εἰκάδος τοῦ Φαρμουθὶ μηνός, ὅς ἐστι παρὰ Ῥωμαίοις Ἀπρίλλιος, ὅτε καὶ τοῦ θερίζειν ὁ καιρὸς παρ' Αἰγυπτίοις, ἑσπέριαι δὲ ἀπὸ ἑσπέρας ἀνατέλλουσιν ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ, Ἀθὺρ μηνί, ὅς ἐςι παρὰ Ῥωμαίοις Νοβέμβριος, ὅτε ἐςὶ καιρὸς τοῦ ἀροτριᾶν. τότε γὰρ ἑσπέριαί εἰσιν, ὅτε πρὸς ἑσπέραν ἀνατέλλουσι. τὸ δὲ ἑξῆς τοῦ ῥητοῦ οὕτως ἔχει· αἱ δὲ ὀνομαςαὶ ἦρι καὶ ἑσπέριαι ἑλίσσονται καὶ συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῷ. καὶ τούτων δὲ ὁ Ζεὺς αἴτιος, ὃς κατηςέρισεν αὐτάς, ὅςις αὐτὰς καὶ θέρους ἀρχομένου καὶ χειμῶνος σημεῖα φέρειν ἐποίησε. ληπτέον οὖν, ἑῷαι Φαρμουθὶ ἀρχομένου θέρους ἀνατέλλουσιν, ἑῷαι δὲ δύνουσιν Ἀθὺρ μηνὶ ἀρχομένου χειμῶνος.

266. σημαίνουσιν αἱ Πλειάδες καιρούς· ἑῴαν γὰρ ἀνατολὴν ἀνατέλλουσαι σημαίνουσι θέρους ἀρχήν, ἑῴαν δὲ δύσιν δύνουσαι ἀντίληψιν τῶν κατὰ σπόρον ἔργων, ἑσπερίαν δὲ ἀνατολὴν ποιούμεναι χειμῶνος ἀρχήν. τῆς δὲ ἑσπερίας δύσεως οὐκ ἐμνήσθη διὰ τὸ συμβαίνειν αὐτὴν περὶ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν καὶ μηδὲν ἐξαίρετον παρέχειν σημεῖον.

268. τὰ ὑπολειπόμενα τοῦ βορείου διδάσκει, τήν τε Χέλυν καὶ τὸν Ὄρνιν. οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν δὲ καὶ ταῦτα διδάσκει, ἀλλ' ἐκ τῶν προεγνωσμένων. χελώνην δὲ ὁ Ἑρμῆς ἐκδείρας αὐτὴν κατεσκεύασε.

λίκνον δὲ τὸ κουνίον φησί, παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι, ἐν ᾧ τὰ νήπια κατετίθεσαν. ἢ λίκνον τὸ λικμητήριόν φησι· τὰ γὰρ βρέφη τὸ πρῶτον γεννώμενα ἐν τῷ λικμητηρίῳ ἐτίθεσαν εἰς σύμβολον εὐτροφίας· Δήμητρος γὰρ καρποῦ τὸ ἐργαλεῖον. σφόδρα γοῦν νήπιος ὁ Ἑρμῆς τὴν λύραν κατεσκεύασε· τριταῖον γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τόκου ταύτην κατεσκευακέναι φασίν. ὡς γὰρ ἑάλω κεκλοφὼς τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς, ἐπὶ ποινῇ τῆς κλοπῆς ἐδωρήσατο αὐτῷ τὴν λύραν κατασκευάσας, ἣν φασι κατηςερίσθαι.

269. αὐτός, φησί, καὶ τὴν ὀνομασίαν δέδωκε τῷ ὀργάνῳ, κατασκευάσας αὐτήν. ἑπτάχορδος δὲ ἦν αὕτη, ἣν Ἑρμῆς κατ' ἀριθμὸν τῶν πλανητῶν ἐκ χελώνης κατασκευάσας Ἀπόλλωνι δέδωκεν· ὁ δὲ Ὀρφεῖ παρέδωκεν, ὃς ἐννεάχορδον ἐποίησεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὴν λύραν ἔδωκε Μουσαίῳ, οὗ ἀξιώσαντος ὁ Ζεὺς αὐτὴν κατηςέρισεν, ὅπως αὐτοῦ μνημόσυνον ᾖ ἐν τοῖς ἄςροις. τὸ δὲ ἢ τ' ὀλίγη (268) ἀντὶ τοῦ ὀλίγων ἀςέρων, κατὰ μὲν Ἵππαρχον ι', κατὰ δὲ Τιμοχάρην η'. ἢ ὅτι ὀλίγας ἐπέχει μοίρας. ἀπευθέος δὲ (270) τοῦ Ἐγγόνασιν, ἐπεὶ οἱ μὲν Ἡρακλέα, ἄλλοι δὲ Ἰξίονα λέγουσι. τὸ δ'

ἐπὶ σκελέεσσι πέτηλον (271) ἢ τὸ τῦ Ἐνγόνασι πέτηλον, τυτέςι τὸ εἴδωλον τῦ Ἐνγόνασιν ἐπὶ τοῖς σκέλεσι πίπτει· ἢ τὸ πέτηλον τῆς Χέλυος ἐν τῷ ἀριςερῷ γόνατι τῦ ἐπὶ σκελέεσσιν ἤγυν τῦ Ἐνγόνασι κεῖται πέτηλον δὲ ἢ τὸ ἀναπεπετασμένον ἢ τὸ ἀναπεπτωκός. ἡ Λύρα ὂν δοκεῖ Ἑρμῦ ἔργον εἶναι· κεῖται δὲ πρὸ τῦ Ἐνγόνασι περὶ τὸ ἀριςερὸν αὐτοῦ γόνυ.

272. τῆς δὲ κεφαλῆς τῦ Ἐνγόνασι πλησίον ἐςὶν ὄρνις Κύκνος, ὂ μεταξὺ καὶ τῦ γόνατος τῦ Ἐνγόνασι κεῖται ἡ Λύρα. ἐπειδὴ δὲ ἀμυδρά ἐςιν ἡ λύρα καὶ ἡ Χέλυς, ὡς εἴπομεν, διὰ πολλῶν εὐκατάληπτον αὐτὴν πειρᾶται δεικνύναι, καί φησιν ἡ δὲ μεταξὺ τῆς τῦ Ὄρνιθος κεφαλῆς καὶ τῦ γόνατος τῦ εἰδώλυ κεῖται, ὥςε ἴσον ἀπέχειν διάςημα τὴν Λύραν τοῦ τε γόνατος καὶ τῆς τῦ Ὄρνιθος κεφαλῆς· τούτου γὰρ σημεῖον τὸ μεσηγύ (273).

275. Ζηνὶ τῷ ὐρανῷ λέγει. τὸ δὲ παρατρέχει, ἢ ὅτι τὰς πτέρυγας ἁπλώσας ἔμφασιν δρόμυ καὶ πτήσεως ἐμφαίνει, ἢ ὅτι τῷ οὐρανῷ συμπεριφέρεται. ὐκ ἀπεικὸς δὲ ὡς μυσικὸν ὄντα τὸν Ὄρνιν πλησίον εἶναι τῆς Λύρας.

τῦτον τὸν Ὄρνιν οἱ μὲν λέγυσιν ὄντα κύκνον καταςερισθῆναι εἰς τιμὴν τῦ Ἀπόλλωνος ἅτε μυσικὸν ὄντα· οἱ δὲ ὅτι Ζεὺς εἰκασθεὶς κύκνῳ κατὰ μὲν τοὺς πολλὺς ὡμίλησε Νεμέσει, κατὰ δὲ ἐνίους Λήδᾳ, ἐκ δὲ τῆς Λήδας τὴν Ἑλένην γενέσθαι καὶ τοὺς Διοσκύρυς ἐν ᾠῷ λέγουσι. τὸ δὲ αἰόλος, ἐπεὶ τὰ μὲν αὐτοῦ ἀνάςερα, τὰ δὲ κατηςέρωται.

276. ἀλλ᾽ ὁ μὲν Κύκνος ἀμυδρός, περὶ δὲ τὰ πτερὰ αὐτῦ τετρήχυνται, ἢ ὅτι πολλοὶ ἀςέρες τὰς ἁπλώσεις τῶν πτερῶν ἀποτελῦσι, διὸ καὶ τετρήχυνται· ἢ ὅτι τῦ πτερῦ ἐπιψαύει ὁ γαλαξίας κύκλος, διὸ ὥσπερ τραχὺ τῦτο ἀποτελεῖ· ὃ δὴ καὶ ἐπὶ τῦ Περσέως ἐλέγομεν. τὸ δὲ οὐ μὲν ἀφαυροῖς (277) ἀντὶ τῦ ὐ λαμπροῖς μέν, ὐ παντελῶς δὲ ἀφανέσιν.

279. εἰς ἑτέρην: ἐπὶ τὴν δύσιν ὡς πρὸς ἀντιδιαςολὴν τῆς ἀνατολῆς. τὸ δὲ φέρεται ὡς πρὸς τὴν τῆς πτήσεως ἔμφασιν, διὰ τὸ ἡπλῶσθαι τὰς πτέρυγας· ἢ συμπεριφέρεται τῷ ὐρανῷ. φέρεται δὲ ὁ Κύκνος κατὰ τὰ δεξιὰ τῆς Κηφείας χειρός· τὰ γὰρ δεξιὰ τῆς πτέρυγος, ὃ δηλοῖ τὸ ταρσοῦ (280), παράκειται τῇ τῦ Κηφέως δεξιᾷ. ὁ δεξιὸς ὖν ταρσὸς τῦ Κύκνυ, τυτέςιν ἡ πτέρυξ. ὁ δὲ σκαρθμὸς (281) σημαίνει τὸν πόδα περισκαίρειν, πλεονασμῷ τοῦ θ.

282. σφόδρα πάλιν καθαρὰν δέδωκεν ἑαυτῷ πρόφασιν ὥςε ἐλθεῖν ἐπὶ Περσέα καὶ Χέλυν καὶ Ὄρνιν καὶ ἀπὸ τῦ Ἵππυ πάλιν ἐπὶ τὰς ὑποκειμένας Ἰχθύας, εἶτα ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων Ἰχθύων καὶ τῦ Ἵππυ ἐπάγει πὰρ δ᾽ ἄρα οἱ κεφαλῇ (283) ἤγυν παρὰ δὲ τῇ κεφαλῇ τῦ Ἵππου ἡ τῦ Ὑδροχόυ χείρ. Ὑδροχόος δὲ ὖτος δοκεῖ κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως· ἔχων γὰρ ἔςηκεν οἰνοχόην καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγρῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τῦ Γανυμήδυς· τὰν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν

ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα, ἀφ' ὃ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν.

ὁ δὲ Αἰγόκερως (284) ὅμοιός ἐςι τῇ Αἰγί. κατηςερίσθη δὲ εἰς τιμὴν τῦ Πανός· εἰς γὰρ τῦτον μετεβλήθη διωκόμενος μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν· ἢ ὅτι σύντροφός ἐςι τῦ Διός. εὗρε δὲ ὗτος τὸν κόχλακα ἐν τῇ θαλάσσῃ· διὸ παράσημον ὀρὰν Ἰχθύος ἔχει. τῷ δὲ ἤχῳ αὐτῦ, Πανικῷ καλυμένῳ, τὺς Τιτᾶνας ἐτρέψατο. ὁ ὖν Αἰγόκερως πρῶτός ἐςι τοῦ Ὑδροχόου τῇ θέσει· διὸ καὶ πρότερον αὐτοῦ ἀνατέλλει. τὸ δὲ νειόθι (285) κατωτέρω. ἢ πρῶτός ἐςιν, ἐπειδὴ πρὸς νότον ἐςίν, ὅπυ συμβαίνει τὰς χειμερινὰς τροπὰς γίνεσθαι· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὰ βόρεια εἰς εὐδίαν ἐκ τῦ χειμῶνος ἀνατρέχει.

286. πολλάκις, ὡς εἴπομεν, ὐ μόνον ἕνεκα τῆς γνώσεως τῶν φαινομένων γράφει ὁ Ἄρατος, ἀλλὰ διὰ τύτων καὶ βιωφελεῖς εἰσάγει καιρὺς τοῖς ἀνθρώποις. καὶ νῦν τὸν χειμερινὸν καιρὸν διαγράφων φησὶν ἀρχὴ χειμῶνος, ὅταν ἐν τῷ Αἰγοκέρωτι γένηται ὁ ἥλιος. ἐπάγει οὖν ὅτι μὴ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν πλεύσῃς. λέγει δὲ τὸν Τυβί, ὅς ἐςι κατὰ Ῥωμαίους Ἰανυάριος· τότε γὰρ σφοδρός ἐςιν ὁ χειμών. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλύζοιο (288) πλέων δηλαδὴ καὶ ναυτιλλόμενος καὶ ἐν ἀναπεπταμένῳ πελάγει τὸν πλῦν ποιύμενος· ὗτε γὰρ πολλὴν θάλασσαν δυνατὸς εἶ διαπερᾶσαι διὰ μιᾶς ἡμέρας· μικρὰ γὰρ τὸ τηνικαῦτα ἡ ἡμέρα· ὗτε ἐν νυκτί σοι φόβον καὶ κίνδυνον ἐκ τοῦ χειμῶνος ἔχοντι μετ' ὀλίγον ἂν ἐπέλθοι ἡ ἡμέρα· μακρόταται γὰρ αἱ νύκτες· "μακραὶ γὰρ ἐπίῤῥοθοι εὐφρόναι εἰσί." ταχέως δὲ τὴν ἑσπέραν προσδόκα, βραδέως δὲ τὴν ἠῶ. διὸ τὴν διὰ νυκτὸς δυςυχίαν μεγάλην ἡγητέον, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς "ἐκ νυκτῶν ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν." τὸ ὖν ταχινώταται (289) αἱ ἡμέραι δηλονότι. τὸ δὲ πολλὰ βοωμένῳ (291) σφόδρα ἐπικαλυμένῳ, ὥςε ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν, διὰ τὸν παρόντα κίνδυνον. μὴ δὴ τῇ νυκτὶ πίςευε· μακρὰ γάρ, βραδέως δὲ ἡ ἡμέρα ἐπιφαίνεται. τὸ δὲ ναύτῃ μαλκιόωντι (294) ναρκῶντι τῷ ναύτῃ. μάλκη δέ ἐςιν ἡ ἐκ ψύχυς χειρῶν καὶ ποδῶν ἐπανάςασις, ἃ δὴ καὶ χίμετλα λέγονται. ἢ μαλκιόωντι τῷ εἰωθότι ἐν ψυχροῖς τόποις καὶ ὑγροῖς διάγειν. τινὲς δὲ μαλκιόωντι τῷ ἐντὸς ἔχοντι τὰς χεῖρας ὥρισαν.

294. ἀλλὰ καὶ ἔμπης: τῦτο ὡς πρὸς τὺς ἑτοίμυς ἀνθρώπους διὰ χρήματα ἀποκινδυνεύειν καὶ μηδὲ τὸν τοιῦτον καιρὸν παραιτεῖσθαι. ὁ δὲ λόγος, ἀλλ' ὅμως, φησίν, εἰ καὶ τὰ τοιαῦτα κακά ἐςι τοῖς πλέυσι κατὰ θάλασσαν καὶ τοσοῦτοι κίνδυνοι ἐπήρτηνται, ἑσμός τις αὐτῶν ἐν χειμῶνι πλέει. τὸ δὲ ἤδη πάντ' ἐνιαυτόν (295) ἀντὶ τῦ πάντοτε, ἐν παντὶ καιρῷ τῦ ἐνιαυτῦ ἡ θάλασσα διαπερᾶται. ςείρῃσι δὲ ναυσί. πορφύρει (296) μελαίνεται, κινεῖται ὑπὸ τῶν νηῶν. ἡ δὲ αἴθυια ἐν τοῖς παραλίοις τόποις ζῇ. ὁμοίυς ὖν ταῖς αἰθυίαις φησὶ τὺς δίκην αἰ-

θυιῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ διὰ παντὸς διάγοντας. καὶ Καλλίμαχος "ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν κύμασιν αἰθυίης μᾶλλον ἐσωκίσατο."

297. ἐπὶ ταῖς χειμαζομέναις πολλάκις ναυσὶν ἥμεθα, πρὸς τὸ πέλαγος βλέποντες καὶ περισκοποῦντες τοὺς αἰγιαλούς, εὐχόμενοι λιμένος τυχεῖν.

298. πόρσω κλύζονται: ἤγουν πόῤῥω εἰσὶν οἱ αἰγιαλοί. ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον (299) ἀντὶ τοῦ ὀλίγον ξύλον καὶ εὐτελὲς διείργει τὸν θάνατον, ἤγουν ἡ ναῦς. καὶ Ἡσίοδος "χρήματα δὲ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν."

300. ἐπὶ προτέρῳ: ἀπὸ κοινοῦ τῷ μηνί. πρότερος δὲ μὴν τοῦ Αἰγοκέρωτος ὁ Χοιάχ, ὅς ἐστι Δεκέμβριος, ὅτε ἐν τῷ Τοξότῃ ὁ ἥλιος, ὁ δὲ νοῦς, καὶ ἐν τῷ προτέρῳ μηνὶ τοῦ Τυβὶ ἤγουν τοῦ Ἰανουαρίου (λέγει δὲ διὰ τὸν Δεκέμβριον μῆνα· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ πρὸ τοῦ Ἰανουαρίου) πολλὰ παθὼν κατὰ θάλασσαν πρὸς τὴν ἑσπέραν ὁρμίζου· μακραὶ γάρ εἰσι τότε αἱ νύκτες, καὶ οὐκ ἔστιν εὐχερὲς τότε διαπεραιοῦσθαι.

303. ἐπειδὴ ἐν τῷ Τοξότῃ ὢν ὁ ἥλιος οὐκ ἐᾷ αὐτὸν φαίνεσθαι, ἐξ ἄλλων τεκμηρίων τοῦ μηνός σοι δίδωσι κατάληψιν. ὁ δὲ νοῦς, τεκμήριόν σοι ἔστω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μηνὸς ἐκείνου ὁ Σκορπίος ἀνατέλλων ἐπὶ τῆς ἐσχάτης νυκτὸς ἤγουν ἐπὶ ὄρθρου· περὶ γὰρ ἑνδεκάτην καὶ δωδεκάτην ὥραν ὁ Σκορπίος ἀνατέλλει. αὐτὸς γὰρ ὁ Τοξότης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τότε κατέχεται, ὁ δὲ Σκορπίος μικρὸν πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς θεωρεῖται ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ὁρίζοντος· τότε γὰρ συμβαίνει τὸ κέντρον τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλον θεωρεῖσθαι καὶ τὴν τοῦ Τοξότου κορωνίδα συνάπτουσαν τῷ κέντρῳ.

308. ἐπειδὴ συμβαίνει τὸ τηνικαῦτα χειμῶνος ὄντος συστάσεις νεφελώδεις γίνεσθαι καὶ τὸν Σκορπίον μὴ εἶναι ἐμφανῆ, πειρᾶται καὶ ἐξ ἄλλων φανερὰν ποιῆσαι τὴν τοῦ μηνὸς κατάληψιν. τῆμος —: ἤγουν τότε καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Κυνοσούριδος εἰς ὕψος ἀνατέλλει. ἡ γὰρ κεφαλὴ τῆς Κυνοσούριδος ἐπὶ τὴν ἰξὺν τῆς μεγάλης Ἄρκτου ἐν τῷ ἀνατρέχειν ἀποβλέπει. εἶτα καὶ ἕτερον τεκμήριον δίδωσι, καὶ φησὶν (309) ὅτι ὁ Ὠρίων τὸ τηνικαῦτα ἀθρόως πᾶς καταδύεται πρὸ τῆς ἡμέρας· ὀλίγον γὰρ πρὸ τῆς ἡμέρας δύεται, δωδεκάτην ὥραν τῆς νυκτός. ἔστι δὲ Ὠρίων λαμπρότατος ἀστὴρ νότιος. καὶ ὁ Κηφεύς, φησὶν (310), ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν· τὰ γὰρ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ ἄδυτα. πλείω δὲ ἐξεπίτηδες τὰ σημεῖα τοῦ χρόνου τίθεται, ὥστε κἂν εἰ μὴ πάντα τις δύναιτο, ἀλλ' οὖν ἑνί γε ἐξ αὐτῶν πιστεύσας σώζεται.

311. προειπὼν οὖν περὶ τοῦ Τοξότου φησίν, ἔστι δὲ καὶ ἕτερος οἰστὸς περὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Τοξότου προσβολὴν ἡτοιμασμένος. τὰ περὶ τοῦ παρακειμένου δὲ οἰστοῦ καὶ τοῦ ἀετοῦ οὐκ ἀπό τινος διδάσκει προεγνωσμένου, κατα τοῦτο δὲ μόνον τὴν συνήθειαν παρέλειψεν.

μικρὸν δ' ἔμπροσθεν τοῦ Τοξότου βέλος κατηςέρισαι δίχα τόξου· ισίον δὲ αὐτῦ θεωρεῖται Ὄρνις, βορειοτέραν ἔχων τὴν θέσιν.

312. τὸ δὲ αὐτός ἀντὶ τῦ μόνος, ὡς τὸ "Τυδείδης δ' αὐτός περ προμάχοισιν ἐμίχθη."

313. παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρνις ἕτερος ἐκ τῦ σύνεγγυς, τῷ μὲν ίθει λειπόμενος ἐκείνυ, χειμεριώτατος δὲ γινόμενος κατὰ τὴν ἑῴαν ῦ ἀνατολήν· καλεῖται δὲ Ἀετός.

314. τὴν ἑῴαν δὲ ἀνατολὴν ποιέμενος ὁ Ἀετὸς μέγαν χειμῶνα ἄγει, τῦ ἡλίυ ὄντος τότε περὶ τὰ μέσα τῦ Τοξότυ, ὅτε λοιπὸν ἀναλοντος ἡλίυ σὺν τῷ Τοξότῃ καὶ αὐτὸς ἀνατέλλει σὺν αὐτοῖς. ὁ δὲ ος, χαλεπὸς ὗτος καὶ δεινὸς ἀνατείλας παριέσης τῆς νυκτός· ἕως ἀνατέλλει σὺν τῷ Τοξότῃ ἐν τῷ Χοιὰχ μηνὶ ἤγυν τῷ Δεκεμβρίῳ, ιῶνός ἐςι σημεῖον· διὸ εἶπε, τοῖς πλέυσι χαλεπός, διὰ τὸ τότε κρύος. καλῦσιν Ἀετὸν ἐτυμολογῦντες παρὰ τὺς ἀήτας καὶ τὰ χειμερινὰ πνεύα, ἃ δηλοῖ χειμερινὸς ἀνατείλας.

316. πάλιν τὸν Δελφῖνα ἀπὸ τῦ ἐγνωσμένυ διδάσκει Αἰγοκέρωτος· ὰρ σφόδρα, φησίν, ἔκλαμπρος. ἐπιφέρει ὗν μεσσόθεν ἠερόεις 7), ὅτι τὸ μέσον αὐτῦ σφόδρα σκοτεινόν ἐςιν. ἐπικαταφέρεται ὗν Αἰγοκέρωτι ὁ Δελφίς, ἐνάςερος τὰ πολλά, τέσσαρας ἔχων ἀςέρας ιήμυς τῷ κεῖσθαι παραλλήλυς. φησὶν ὗν τὰ δὲ οἱ περὶ τέσρα κεῖται γλήνεα. ἔοικε δὲ ῥομβοειδὲς ἔχειν τὸ σχῆμα. ποιηὴς δὲ εἶπε τὺς ἀςέρας γλήνεα· γλήνη γάρ ἐςιν ἡ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ η. κατηςέρισαι δὲ εἰς τιμὴν τῦ Ποσειδῶνος· ἐρασθέντος γὰρ αὐτῦ Ἀμφιτρίτης συνήργησε τῷ γάμῳ. Ἕρμιππος δέ φησιν ὅτι ἐπὶ ὸλλωνος τιμῇ ἡγήσατο Κρησὶν εἰς Δελφύς· ἔνιοι δὲ τὸν κομίσαντα ὀνα τὸν κιθαρῳδὸν εἰς γῆν. μέχρι δὲ τύτυ τὰ περὶ τῶν βορείων ρων· μέτεισι δὲ ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰ νότια.

319. ἐπλήρωσε πάντα τὰ ἐν τῷ βορείῳ μέχρι τῦ ζῳδιακῦ κύκλυ αὐτὰ τὰ δώδεκα ζῴδια, καὶ φησί, ταῦτα πάντα τὰ προειρημένα με- ἐςι τῦ βορείυ καὶ τῆς τῦ ἡλίυ πορείας, ἵνα λέγῃ μέσον βορείυ καὶ ζῳδιακῦ κύκλυ. ἀλήσιος δέ, ὅτι καὶ ὁ ἥλιος εἷς τῶν πλανητῶν τὰ μέντοι φαινόμενα ἀπλανῆ.

320. τὰ δὲ νειόθι: ἤγουν τὰ νότια· κάτω γὰρ ἐκεῖνα ὡς ς τὸ ἔγκλιμα τοῦ κόσμου, ὥσπερ ἄνω τὰ βόρεια διὰ τὸ ἔξαρμα. ὲ νῦς, τὰ δ' ἄλλα ἄςρα κάτω τέλλεται, καὶ ἔςι μεταξὺ τῦ τε νότυ τῦ ζῳδιακῦ κύκλυ, καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις τόποις κέχυται· τὰ δὲ ὑπὸ τα λέγεται φέρεσθαι μεταξὺ νότυ καὶ τῆς τῦ ἡλίυ κελεύθυ.

322. περὶ τοῦ Ὠρίωνος νῦν λέγει· πάντα γὰρ τὰ ἐν τῷ βο- καὶ τὰ ἐξ ἐκείνων διδάξας ιβ' ζῴδια ἔρχεται ἐπὶ τὰ νότια, καὶ των τῶν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν ποιούμενος ἀπὸ τοῦ ἐπισημοτάτου λαμπροτάτου ὑπὲρ πάντα τὰ νότια ἤρξατο, ὅτι καὶ τῆς Ὁμη-

ρικῆς χρήσεως ἔτυχεν· ἐν βραχεῖ γὰρ ὁ ποιητὴς ἀπὸ δύο ζῳδίων σήμων τά τε νότια καὶ τὰ βόρεια ἐδήλωσε, καὶ ὅτι ὥσπερ εὐθεῖ ἐςὶν ἀπὸ τῆς ὄψεως τῆς Ἄρκτου μέχρις Ὠρίωνος, ἀςρονομικῶς "ἥτ' αὐτοῦ ςρέφεται καί ῥ' Ὠρίωνα δοκεύει." εἰκότως οὖν ἐν βορείοις ἐκείνης πρῶτον μνήμην ποιησάμενος νῦν ἐν τοῖς νοτίοις τ τικειμένε μνημονεύει, ἐπεὶ τὴν διὰ τῶν πόλων περιφέρειαν τέμνων ρῦται. ἐν ἀμφοτέροις δὲ κείμενος τοῖς ἡμισφαιρίοις ἐπέχει μοιρῶ τὰ μῆκος ιζ', κατὰ δὲ πλάτος λ'. μέμφοιτο δ' ἄν τις Ἀράτῳ ὁ ἀκριβῶς προσέχοντι τῇ Ὠρίωνος θέσει· ἐ γὰρ ὑπὸ τὸ διχοτόμημ Ταύρε ἐςίν, ἀλλ' ἔτι τε Ταύρε ἀνατολικώτερός ἐςιν. ἆρ' ἐν ἐν τὴν ἀκρίβειαν ἐνδειξάμενος κατὰ τἔτο μόνον ἐσφάλη; ἐδαμῶς, λέγομεν ὅτι νῦν τομὴν λέγει τὴν περιγραφὴν καὶ τὸ διαμεμετρη χωρίον, ὑφ' ὃ τμῆμά ἐςιν ὁ Ὠρίων. ὁ γὰρ πᾶς ζῳδιακὸς κύκλο δεκα τομαῖς διαιρεῖται, αἷς διείργεται ἑκάςε ἕκαςον ζῴδιον· τομ λέγει τὸ διαχωρίζον ἕκαςον μέρος τῶν ζῳδίων· ὑπὸ τοιἔτον γὰρ τ ἐςιν ὁ Ὠρίων. τἔτον δὲ Ἡσίοδός φησι Βρύλλης τῆς Μίνωος καὶ σειδῶνος εἶναι, δωρεὰν δὲ ἔχειν παρὰ τε πατρὸς ἐπὶ τῶν κυμάτω ρεύεσθαι, ἐλθόντα δὲ ἐς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθα νωθέντα· τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπαίνοντα ἐκτυφλῶσαι αὐτόν· ἐλ δὲ εἰς Λῆμνον ἀλητεύοντα Ἡφαίςῳ συμμῖξαι, ὃς αὐτὸν ἐλεήσας σιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυδαλίωνα, ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερ ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς καὶ ἡλίῳ συμ ὑγιάσθη, καὶ ἕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἦλθε τιμωρήσασθαι μέλλω δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὑρεῖν εἰς Κ ἦλθε καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν. ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην σασθαι ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς ἐτελεύτησεν.

ἐπικέκλιται δὲ διότι συνεγγίζει μᾶλλον τοῖς βορείοις. ἔχει τὴν ζώνην κατὰ τὸν ἰσημερινόν, καὶ τῇ δεξιᾷ καλαύροπα λαβὼν ἐφ ται τε ζῳδιακε, ἐπὶ δὲ τῇ ἀριςερᾷ ἔχει δορὰν ἀνάςερον. το δὲ ἐ κέκλιται ἀντὶ τε ἐκ ἐξωρθωμένος ἐςίν, ἀλλὰ σχῆμα ἔχων κυνη κὸν καὶ ὥσπερ ἐπισπεύδων κυνηγετεῖν, ὡς συντρέχειν τῇ ἱςορίᾳ κα καταςερισμόν· ἔχει γὰρ τὴν δεξιὰν ὥσπερ ῥόπαλον φέρουσαν, καὶ βλέπει, διὰ τε νεύματος σπουδὴν ἐνδεικνύμενος.

325. ὁ ἀναβλέψας, φησίν, ἐν καθαρᾷ καὶ πανσελήνῳ νυκτὶ εἰ οὐρανὸν οὐκ ἂν εὕροι ἄλλο λαμπρότερον Ὠρίωνος ἄςρον. τοῦτο ε ἐπειδὴ μεσερανοῦντος Ὠρίωνος τὰ λαμπρότατα τῶν ἄςρων ὑπὲρ ὁρᾶται, Ταῦρος, Ἡνίοχος, Δίδυμοι, Κασσιέπεια· τὸ γὰρ ὑψοῦ πτηῶτα (324) μεσερανἔντα σημαίνει. τὸ δὲ παρέρχεται τοι ἐςίν, ὅςις αὐτὸν παρέρχεται, μὴ νομίσῃ ἄλλα αὐτε κρείττω θεάσασ ἐν ἐρανῷ σφόδρα ἐςὶν ἐκτεταμένος ὁ Ὠρίων, ὃς καὶ ζῶν ἐκτρ λος εἶναι ἐλέγετο. λέγει γὰρ ὁ ποιητὴς "ἐννέωροι γάρ τοίγε καὶ ἐν

ις ἦσαν, ἀτὰρ μῆκος ἐννεόργυιοι" ὕςερον δὲ ἀποφαίνεται ἐλάττυς ωνος, ἐν οἷς φησὶ "μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα." ἔχει δὲ σφόδρα λαμ- ; ἀςέρας, καὶ μάλιςα μὲν τὺς τὸ ζῶμα ἀποτελῦντας· ἑτέρυς δὲ τὺς τα καὶ ξίφὸς μιμυμένυς, καὶ δύο τὺς ἐπ' ἄκρων ποδῶν καὶ ἕνα τὸν κεφαλῆς.

327. κάτω τῦ Ὠρίωνος νοτιώτερός ἐςιν ὁ Κύων ὁ Σείριος καλύμενος, Ὠρίωνος κύνα λέγουσι κατ' ἐπίκλησιν, ὥς φησιν Ὅμηρος "ὄντε κύν' ωνος ἐπίκλησιν καλέυσι." τὸ δὲ φ ρ υ ρ ό ς (326), ὅτι κυνηγῷ ὄντι ωνι συνηκολούθει ὁ Κύων καὶ ἦν αὐτῦ φύλαξ. τὸ δὲ π ο σ σ ὶ ν ιο τ έ ρ ο ι σ ι ν (327) ἤτοι τοῖς ὀπισθίοις (ἐπ' αὐτῶν γὰρ βεβηκὼς ἢ ἀμφοτέροισι τοῖς ἐμπροσθίοις, ὃ καὶ μᾶλλον· τὰ γὰρ σφυρὰ αὐτῦ ποδῶν τῶν ὀπισθίων, ἐφ' ὧν βέβηκεν, ἀφανῆ ἡμῖν καὶ οὐ πάνυ νοπτά εἰσι. διὰ τῦτο ἀμφοτέροις λέγει τοῖς ἐμπροσθίοις, καὶ δι- πρόδηλον μᾶλλον τὴν κατάληψιν. νοείσθω τοίνυν τὸ β ε β η κ ὼ ς ὁρμῶν καὶ ἀνατέλλων τοῖς ἐμπροσθίοις ποσί· μετὰ γὰρ τῆς κεφα- οἱ πόδες ἀνατέλλυσιν οἱ ἐμπρόσθιοι.

328. τὸ π ο ι κ ί λ ο ς πρόσκειται, ὅτι ποικιλίαν ἀςέρων ἔςιν ἰδεῖν· γὰρ καὶ ἀμυδρὺς καὶ λαμπρὺς ἀςέρας παραλλήλυς· ὕτω γὰρ ποι- ι λέγεται. τὸ δὲ παραλλήλυς εἴπομεν, ὅτι ὐ δεῖ εἶναι μόνους λαμ- ὐδὲ τὸ ἀνάπαλιν, ἀλλὰ δεῖ κρᾶσιν εἶναί τινα. ἔςιν ὖν ὁ Κύων ικιλμένος· ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς ἐπιφέρει ἀ λ λ' ο ὐ π ά ν τ α π ε φ α σ μ έ- · ὐ γὰρ ἐκ μόνων συγκείμενος λαμπρῶν ἀςέρων, ἀλλ' ἔχων καὶ τι- ἀμυδρύς· εἰκότως ὖν ποικίλος ἐςίν. ἢ ποικίλος διὰ τὸν ἐπ' ἄκρας τῆς γένυος ἀςέρα, ὃς ἰδίᾳ Σείριος καλεῖται, παρ' ὅσον σέσηρεν τὸ φῶς καὶ ἔςι πορφυρίζον ἐκ τῦ παλμῦ τῆς λαμπηδόνος. κατὰ ὖν ποικίλος, κατὰ τὰς ἀςερομαρμαρυγὰς τὰς ὥσπερ πορφυριζύσας· ρ οἱ τὴν γαςέρα ἀποτελῦντες ἀςέρες σφόδρα λαμπροί.

330. ὅςις (ὗτος ὁ ἀςὴρ ὁ παρακείμενος αὐτῦ τῇ γένυϊ) ὀξέα καὶ ἶρα ςιλβόντως τὸ φῶς ἀποπέμπει. σ ε ι ρ ι ά ε ι ο ὖ ν (331) ἀντὶ τοῦ ῶς ἀφίησι σεσηρότως. ὐ γὰρ ἐν ἑαυτῷ πεπυκνωμένην ἔχει ὁ ἀςὴρ λαμπηδόνα, ἀλλὰ διαχάσκυσαν καὶ ὡς ἐν παλμῷ ὖσαν.

332. συνανατέλλει τῷ ἡλίῳ ὁ Σείριος, ὅτε γίνεται εἰς τὸν θερινὸν ικὸν ἐν τῷ Καρκίνῳ, περὶ τὸν Ἐπιφὶ μῆνα, ὅς ἐςι κατὰ Ῥωμαίυς ος, ὅτε καὶ "φέρει πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσι." τὸ τηνικαῦτα δὲ ὀρῦ γινομένου τοῦ καύματος πάντες οἱ πρόσφοροι καρποὶ πέπειροι νται. τὸ δὲ ὐ κ έ τ ι ἐ κ ε ῖ ν ο ν τὸν Σείριον ἑλληνισμός ἐςιν, ἀντὶ κέτι ἐκείνυ ἀνιόντος ἅμα ἡλίῳ ψ ε ύ δ ο ν τ α ι αἱ ἄρυραι ἀ ν α λ δ έ α λ ι ώ σ α ι (333) ἀναυξῆ θάλλυσαι, ἀλλὰ τὰ μὲν ἰσχυρὰ καὶ ἀν- ντα πρὸς τὸ καῦμα τῶν καρπῶν πέπειρα ποιεῖ, τὰ δὲ ἐξασθενή- τα διαφθείρει.

336. ἀκούομεν ἀντὶ τῦ αἰσθανόμεθα· ἀνατέλλοντος γὰρ ἀντιλαμβανόμεθα, καὶ ὅτε τροπὴν ποιεῖται καὶ δύσιν, πάλιν γι μεν· ἐπειδὴ γὰρ οὗτος ὁ ἀςὴρ ἐςιν ἐν παντὶ τῷ Κυνὶ ἐπισημ φησὶν ὅτι καὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως αὐτῦ αἰσθανόμεθα. οἱ δὲ ἄ τὸ λοιπὸν αὐτῦ ἀποπληρῦντες σῶμα ἀςέρες ἐλαφροὶ καὶ ἀνεπαχθ σὶν ἡμῖν.

338. εὖ καὶ προσηκόντως ἔχουσα ἡ τῶν ἄστρων θέσις· κυνηγῷ εἰκότως ὁ Κύων φρυρός, καὶ ὁ Λαγωὸς παρὰ πόδας τῦ ὑπὸ ὖν τοῖς ποσί, φησί, τῦ Ὠρίωνος Λαγωὸς ὡσανεὶ διωκόμεν τοῦ Κυνός, οὗ προανατέλλονται παραλλήλως τὰ ἄστρα. κατησι δὲ αὐτὸν λέγουσιν ὑφ' Ἑρμοῦ διὰ τὴν ταχυτῆτα καὶ τὴν πολυ μόνῳ γὰρ τούτῳ ἐδόθη κύειν πλείονα, ὧν τὰ μὲν τίκτει, τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ

339. ποιητικῶς χαριεντιζόμενος, ἅμα καὶ πρὸς τὸ διηνε φύσεως τῦ κόσμυ καὶ τὴν εἰσαεὶ τῦ ὐρανῦ διαμονὴν ἀποβλέπων, ὁ Λαγωὸς ἀδιαλείπτως διώκεται. τὸ δὲ ἔμμενές διηνεκῶς. σ δὲ τὸ αἰώνιον τῦ κόσμυ καὶ ἄφθαρτον.

341. κατιόντα διώκει: ὥσπερ γὰρ ἐπικαταφερόμενος Λαγωόν ἐςιν ὁ Κύων. τὸ δὲ μετιόντι οὐ καλῶς προσέθηκεν, τὰ ὕςερον ἀνατέλλοντα πρῶτα δύνει τῶν βορειοτέρων, μάλιςα τ νότον κείμενα. καὶ ὁ Τοξότης ἐπανατέλλων τῇ Λύρᾳ πρότερος ἐπὶ τὴν δύσιν παραγίνεται.

342. Κυνὸς μεγάλοιο: ὡς πρὸς ἀντιδιαςολὴν τῦ μικ νός, ὃς καλεῖται Προκύων διὰ τὸ καὶ πρὸ τῦ Σειρίυ ἀνατέλλειν ὃν (τὸν μικρὸν Κύνα) ἐπίκειται καὶ ὁ γαλαξίας. ὁ δὲ νῦς, ὄπιο τοῦ Σειρίου ἡ Ἀργὼ φαίνεται, οὐκ ἔχυσα τὴν θέσιν κατὰ τὴν ἐπειδὴ ὐ τὴν πρώραν ἔχει προνενευκυῖαν καὶ προπλέυσαν, ὥσπερ διὰ γὰρ τῦτο καὶ πρώρα καλεῖται κατὰ Ἡρωδιανόν, ἐτυμολογῦν τὴν παρὰ τὸ προϊέναι τὸ προπορεύεσθαι, πρόιρα τις οὖσα καὶ προσγεγραμμένον ἔχυσα τὸ ι. ἐπεὶ ὖν τὴν πρώραν ὐκ ἔχει ἡ Ἀργ σὶν ὅτι πρὸς τὸ ἐναντίον πρυμνόθεν ἕλκεται (348) ἤγυν ὅ φέρεται ἡ Ἀργὼ περὶ πρύμναν, ὁμοίως ταῖς καταγομέναις τῶν νηι πρύμναν· καὶ ἔςιν ἡμίτομος. τὸ δὲ ἕλκεται ἴσως ὡς σκάφος· ἢ ὅ τῦ ὐρανῦ περιάγεται. ὐκ εἰς δέον δέ, φησίν, αὐτῆς ὁ πλῦς, ὅτι πρώραν, ἐπὶ πρύμναν δὲ φέρεται. κορώνη δὲ (345) τὸ τῆς π ἐπικαμπές· ὁ δὲ Ἄρατος λέγει τὴν πρύμναν αὐτήν· ὅθεν Ὅμηρ ρωνίδας ναῦς. ἢ εἰς τὐναντίον φέρεται ὡς ἐπὶ τὴν πρύμναν τρ ὥσπερ καὶ ἄλλαι νῆες ἐπὶ τὴν πρύμναν ςρέφονται, ὅταν προσορ ται, ἵν' ᾖ, ἡ δὲ πρύμνα ὡς ἐπὶ γῆν ἐν τῷ ὐρανῷ εἰσάγεται· ὅθ τὰ πρυμνήσια δεσμῦσι. καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων νηῶν, ἐπει ναῦται ἀποςρέψωσι τὴν κορώνην ἤγυν τὴν πρύμνην ἐν τῷ ὅρμῳ

ιι πᾶς αὐτὴν (τὴν ναῦν) ἀνακόπτει καὶ ἀνωθεῖ εἰς τὸ ἐναντίον, ἵνα ὁρμῇ χρησαμένη ἡ ναῦς ἀθρόως ἐμπέσῃ τῇ γῇ. εἰς τοὐπίσω οὖν ἠρέμα ηλατοῦντες κατ' ὀλίγον αὐτὴν προσορμῆσαι ποιοῦσι· διὸ καὶ αὐτός ι παλιῤῥοθίῃ δὲ καθάπτεται ἠπείροιο (347) ἤγουν τῇ εἰς αντίον κωπηλασίᾳ καθορμίζεται τῇ ἠπείρῳ. ἠερίη δὲ (349) ἀντὶ ἀνάστερος. Ἰησονὶς δὲ (348) ἡ ναῦς τοῦ Ἰάσονος. κατηστερίσθη δὲ η διὰ τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτι πρώτη ναῦς ἐδείχθη παρ' αὐτῆς. ἀλλ' εἰς αντίον φέρεται.

351. παρῃωρημένον τὸ πηδάλιον κεῖται παρὰ τοῖς ὀπισθίοις ποσὶ Κυνός, ὅστις (ὁ Κύων) τῆς Ἀργοῦς ἔμπροσθεν πορεύεται. κεχάλασται τὸ πηδάλιον αὐτῆς ὥσπερ ὁρμιζομένης νηός, ἐπειδὴ πρύμναν ἔχει ην καὶ ὥσπερ διόλου εἰσορμιζομένη ἐστίν. ἐκ' ἄκρου δὲ τοῦ πηδαλίου ται μέγας ἀστὴρ ἐπώνυμος τοῦ Κανώβου τοῦ κυβερνήτου τοῦ Μενελάου. μνημονεύει δὲ τοῦ ἀστέρος ὁ Ἄρατος· οὐ γὰρ κατὰ τοὺς περὶ τὴν Ἑλ- λα τόπους οὐδὲ τοὺς ἔτι βορειοτέρους ἐπέχει τόπους, ἀλλ' ἐστιν ἀφανής, ὸ γῆν φερόμενος· φαίνεται δὲ πρῶτον ἀπὸ Ῥόδου τοῖς ἐπ' Αἴγυπτον ουσιν.

352. διαλαμβάνει περὶ τοῦ κήτους ὅπερ Ποσειδῶν ἔπεμψε τῷ Κη- καὶ περὶ τῆς Ἀνδρομέδας, καὶ διδάσκει αὐτὸ τὸ Κῆτος ἀπό τινων εγνωσμένων, τοῦ τε Κριοῦ καὶ τῶν Ἰχθύων. ὁ δὲ νοῦς, τὴν δὲ Ἀν- μέδαν καίπερ πολὺ πόῤῥω τοῦ Κήτους οὖσαν ὅμως ἐκφοβεῖ. πε- ηυῖαν δὲ (353) ἤτοι ὡς πρὸς τὸ δεδέσθαι ἑτοίμην οὖσαν τῷ Κή- ἢ ὅτι ἔμφασιν ἔχει τοῦ δέους· ἀπεστράφη γὰρ καὶ οὐκ ἀφορᾷ πρὸς τὸ τος, ἐπὶ δὲ τὰ βόρεια τὴν ὄψιν φέρει.

355. τὸ διάστημα τοῦ Κήτους καὶ τῆς Ἀνδρομέδας φησίν· ἡ μὲν Ἀνδρομέδα βόρειός ἐστι, τὸ δὲ Κῆτος πολέμιον τῇ Ἀνδρομέδᾳ, ρ θηρίον εἶπεν, εἰς τὰ νότια ὄν, κάτω τοῦ Κριοῦ καὶ τῶν Ἰχθύων ροτέρων, ὀλίγον ἄνω κείμενον τοῦ ἀστερώδους ποταμοῦ. ἔστι γάρ τι σύ- α νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων, ὕδατος ῥύσιν μιμούμενον, ὅπερ φασὶν Ἠρι- οῦ εἶναι λείψανον· καὶ γὰρ ἐκεραυνώθη μετασχὼν τοῦ κεραυνοῦ τοῦ θοντος· εἰς αὐτὸν γὰρ κατηνέχθη ὁ Φαέθων ὑπὸ Διὸς καταφλεχ- ς διὰ τὸ ἐπιβῆναι τῷ τοῦ ἡλίου ἅρματι.

359. θαυμαστικῶς ἐδέξατο ἐκ τοῦ Κήτους διδάξαι τὸν παρακείμενον ταμόν. καὶ τὸ μὲν Ἠριδανοῦ καλούμενον λείψανον ὑπὸ τὸν τοῦ Ὠρίωνος αι ἀριστερὸν πόδα· οἱ δὲ οὐραῖοι δεσμοὶ τῶν Ἰχθύων, οἷς ἀμφότεροι νται, συμπεριφέρονται καὶ ἐπιψαύουσι τῆς τοῦ Κήτους ἀκάνθης· ἡ τοῦ θηρίου ἄκανθα ἡ περὶ τὴν οὐράν, σεληνοειδὴς οὖσα, ἄκρως ἐπι- ει ἀμφοτέρων τῶν δεσμῶν, οἷς καὶ αἱ τῶν Ἰχθύων οὐραὶ δέδενται. δὲ ὁ Ἠριδανὸς τῆς γειτνιώσης τῇ Ἰταλίᾳ Γαλατίας, καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐγχωρίων Βόχερν(σ)ος. Αἰγύπτιοι δέ φασι Νεῖλον αὐτὸν εἶναι τὸν ηστερισμένον.

360. *πολυκλαύςου:* ὅτι αἱ Ἡλιάδες παρὰ ταῖς τῦ Ἠριδ[ανοῦ] ὄχθαις ὀδυρόμεναι τὸν ἀδελφὸν εἰς αἴγειρον μετεβάλλοντο, ὅπυ αὐτ[ῶν] καὶ τὸ δάκρυον ἤλεκτρον ποιεῖ.

364. *φορέονται:* οἱ δεσμοὶ δηλαδή, εἰς ταύτην περατούμε[νοι] καὶ εἰς τέλος ἐρχόμενοι. τὸ δὲ ὅς κεῖνυ (366) ἀντὶ τῦ ὅςις ἀ[...] ἐπίκειται τῇ ἀκάνθῃ τῦ προειρημένυ Κήτυς· ὁ γὰρ ἐπὶ τῆς ἀκάν[θης] ἀςὴρ τέλος ἐςὶ τῶν δεσμῶν τῶν Ἰχθύων.

367. *μέτρῳ* λέγει τῷ μεγέθει. λέγει ὖν ὅτι μικροί εἰσι καὶ ἀ[μαυ]ροί. φησὶ δὲ περὶ τῶν νοτίων ἀςέρων τῶν μεταξὺ τῦ πηδαλίυ καὶ Κήτυς διηκόντων κατὰ τῶν τῦ Λαγωοῦ πλευρῶν. οὗτοι δὲ οἱ ἀς[έρες] παρὰ τῶν παλαιῶν ἀςρονόμων ὐ διετυπώθησαν ὐδὲ εἰδωλοπεποίη[νται] ὥσπερ ἅπαντα τὰ προειρημένα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφανεῖς εἰσὶν ὄντες σφό[δρα] νότιοι, διὰ τῦτο ὐ τυπώσεως ἔλαχον παρὰ τῶν παλαιοτέρων. ὐτι[...] αὐτῶν ψιλῶς μνημονεύει ὑπὲρ τῦ μή τινας ἐν τοῖς νοτίοις τύτυς [...] ἀςέρας θεασαμένυς πλανηθῆναι. τίνες ὖν εἰσὶν οἱ ἀςέρες ὗτοι, ὐ λ[έγει] ἀλλὰ διδάσκει ὅτι μάτην φέρονται. ἀμυδροὶ δέ εἰσιν οἱ νοτιώτεροι ἀ[ςέ]ρες, ἐπειδὴ προσγειότεροί εἰσι τῶν βορείων· αἱ δὲ τῆς γῆς ἀναθυ[μιά]σεις διδόμεναι ἀμαυρῦσι τὺς ἀςέρας.

369. *γλαυκὸν* εἶπεν ἤτοι ἀναφέρων ἐπὶ τὸ ζῴδιον ἢ καὶ τὸν [...] ὐρανῦ τόπον ἐν ᾧ ὁ Λαγωός, ὐ πάνυ εὐάςερον ὄντα, χρῶμα δὲ καὶ [...]νον ὐρανῦ παρεχόμενον οἷον γλαυκίζον.

370. ὐ γὰρ μορφωθέντος εἰδώλου ἐπὶ τοῖς μέλεσι κεῖνται, ὅ[σα] πολλὰ εἴδωλα τὰ προειρημένα πάντα ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν κεί[μενα] ἀνύει τὰς αὐτὰς ὁδοὺς ἐπιγιγνομένων τῶν χρόνων. ἐδίδαξεν οὖν ἡ[μᾶς] ὅτι εἰδωλοποίησαν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἀςέρας ὑπὲρ τοῦ εὐσυνόπτυς εἶ[ναι]. ὗτοι δὲ ὐκ εἰδωλοποιήθησαν ὡς τὰ προειρημένα.

372. περὶ τῶν λοιπῶν διαλέγεται ἀςέρων, ὅτι ἕκαςος αὐτῶν [τὰς] αὐτὰς ὁδὺς καὶ περιφορὰς ἔχει. ἀφ' ὖ γὰρ ἂν σημείυ τῦ ὁρίζοντο[ς ὁ] Αἰγόκερως ἀνατέλλῃ, εἰς ἐκεῖνο πάλιν τὸ σημεῖον ἀνατέλλει· καὶ [εἰς] οἷον ἂν μέρος δύσιν ποιήσηται, πάλιν δυόμενος οὐκ εἰς ἕτερον μ[έρος] δύσεται. τὸ δὲ αὐτὸ τῦτο καὶ ἐπὶ πάντων· ἕκαςον γὰρ κατὰ τὰ α[ὐτὰ] σημεῖα ἀνατέλλει τε καὶ δύνει.

373. τὰ εἴδωλα ὐ τῶν νῦν ἔτι ὄντων ἀνδρῶν τις, ἀλλὰ πάλ[αι] τις ἀνὴρ ἐσκέψατο, καὶ διενοήθη ἅπαντα ἀθρόα καὶ ὁμῦ μορφ[ὰς] καὶ ὄνομα θέσθαι ἑκάςῳ· οὐ γὰρ ἠδυνήθη πάντων τῶν ἀςέρων κ[αθ'] ἕνα διακρίνων ὄνομα εἰπεῖν ἢ μαθεῖν, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν Κηφέα [καὶ] Λέοντα καὶ Τοξότην εἰπὼν καὶ τἄλλα πάντα διετύπωσε, καὶ προση[γο]ρίαν πάσῃ τῇ διατυπώσει δέδωκε, Τοξότην εἰπὼν καὶ Λέοντα καὶ [ἑ]ξῆς. ἐδίδαξεν ἡμᾶς καὶ πῶς εἰδωλοποιήθησαν καὶ δι' ἣν χρείαν.

375. ὐκ ἠδύνατο πάντων ἰδίᾳ καὶ καθ' ἕνα κεχωρισμένων ὀνόμ[ατα]

ιθεῖναι, ὐδὲ μαθεῖν ἕκαςον καθ᾽ ἕνα καὶ γνῶναι ὅτως πολλῶν ὄντων νατὸν ἦν.

377. πολλοὶ γὰρ ἀςέρες κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ὐρανῦ, καὶ πολλῶν ι τὰ μεγέθη εἰσὶ καὶ τὸ φῶς καὶ αἱ χρόαι ὅμοιαι, καὶ πάντες εἰσὶν φιέλικτοι, οἷον συμπεριφερόμενοι τῷ ὐρανῷ, ἀνατέλλοντές τε καὶ δύ- ντες. ἐπεὶ ὖν πολλά ἐςι τὰ ὁμοιάμενα αὐτῶν, ὐκ ἠδύνατο ἰδίως καὶ θ᾽ ἓν σκοπεῖν· διὸ καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔδοξεν αὐτοῖς συναγαγεῖν ἀςέρας ἰδυς, εὐεπίγνωςον τὸ σχῆμα ἀπεργαζομένυς.

379. διὰ ταύτην, φησί, τὴν αἰτίαν αὐτοῖς (τοῖς ἐξ ἀρχῆς τὴν διά- ιωσιν ποιησαμένοις) ἔδοξεν ὁμηγερέας καὶ ἅμα πλείονας ποιήσασθαι ι διατάξαι ἀςέρας, ὅπως ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἄλλῳ παρακείμενος ιος ἰδέας καὶ μορφώσεις ἀποτελοίη. εὐθέως ὖν ἐγένετο τὰ εἴδωλα προειρημένα, ταῦτα τὰ παρ᾽ ἐκείνων μορφωθέντα, ὀνομαςά· καὶ ι οὐκέτι ἐν θαύματι ἀνατέλλει ἀστὴρ ὐδὲ καινίζει (ξενίζει?) τῇ και- ητι τῆς ὄψεως· πάλαι γὰρ τὴν ὄψιν ἔχομέν τε καὶ ἔγνωμεν.

381. εἴδεα τὰ προειρημένα εἴδωλα. ἢ ὐδετέρως εἶπε τὰς ἰδέας ιῶν. τὸ δὲ ἄφαρ . . .

383. κατὰ τάξιν ἦλθε λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον. ἀλλ᾽ οἱ μὲν ιειρημένοι ἀςέρες εὐσύνοπτοί πως εἰδώλοις ἡρμοσμένοι καὶ ἡμῖν φα- οί εἰσι· τὰ δὲ προκείμενα ἄςρα κατωτέρω κείμενα τῦ ἐπιδιωκομένυ γωῦ (εἴπομεν δὲ πῶς διώκεται) πάντα ἐςὶ σκοτεινὰ καὶ ἀνώνυμα· ὐ ι μορφωθέντα ὀνομασίας ἔσχεν, ἀλλ᾽ ἀχλυώδη ὄντα διὰ τὸ εἶναι ια καὶ ἀπροσηγόρευτά ἐςι. δι᾽ ἣν δὲ αἰτίαν μέμνηται μόνον αὐτῶν, ιξεθέμεθα (p. 84, 13 et 86, 1).

386. περὶ τοῦ νοτίυ Ἰχθύος διαλαμβάνει, καὶ τοῦτον πάλιν ἀπὸ ι προεγνωσμένων διδάσκει, ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρωτος. ἐν ταῖς τοῦ νότου ιαῖς· σφόδρα γὰρ νοτιώτερός ἐςι καὶ τῦ Αἰγοκέρωτος Ἰχθύς. ὗτος δὲ Ἰχθύς ἐςιν ὁ μέγας καλούμενος, ὃς κάπτειν λέγεται ὕδωρ ἀπὸ τῆς Ὑδροχόυ χύσεως. τῦτυ δὲ ἐκγόνυς τὺς δύο Ἰχθῦς εἶναι λέγεται.

387. τὴν γὰρ ὄψιν ἐπὶ τὸ Κῆτος ἔχει ἀφορῶσαν. δύο ὖν δίδωσι ιήρια τῆς καταλήψεως, ἀπὸ τῆς τῦ Αἰγοκέρωτος θέσεως καὶ τῆς ἐπὶ Κῆτος τροπῆς. τὸ δὲ ἠώρηται ἤτοι ἁπλῶς φέρεται, ἢ τὸ κυριώ- ον, ἐπειδήπερ ἐπὶ νότον ὢν ἄνω αἰωρυμένην καὶ μετεωριζομένην ἔχει -ὄψιν ὡς ἐπὶ τὸ Κῆτος.

388. σφόδρα ἀκριβῶς, ἵνα μὴ περὶ Ἰχθύος διαλαμβάνων λίαν ινᾷ τὸν ἀκούοντα ὡς πρὸς τὺς προειρημένυς, προστίθησι τὸ οἷος ὁ τῶν προτέρων, δηλαδὴ τῶν προεγνωσμένων ἐν τῷ ζῳδιακῷ λῳ. καλῦσι δὲ τὸν Ἰχθὺν νότιον ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ὅτι πρὸς τὸν ιόν ἐςι κύκλον.

389. πάλιν διαλαμβάνει περί τινων ἀςέρων κειμένων ἐν τῷ νοτίῳ αξὺ τοῦ τε Ἰχθύος καὶ τοῦ Ὑδροχόυ καὶ τῦ Κήτυς. μνημονεύει δὲ

αὐτῶν πάλιν διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν, ὑπὲρ τῦ μή τινα πλανηθῆ-ναι ἰδόντα αὐτὺς ἐν τῷ νότῳ κειμένυς. φησὶν ὖν ὅτι ἀνονόμαςοί εἰσι.

391. νωχελέες: βραδεῖαν ἔχοντες τὴν κατάληψιν· ἀμυδροὶ γὰρ διὰ τὸ εἶναι περιγειότεροι.

393. ὁ Ὑδροχόος ἔχει ὥσπερ ὑδρίαν ἀπὸ ἀςέρων, ἀφ᾽ ἧς λοιποὶ ἐξ κάτω ἀςέρες φέρονται ὑδάτων χύσιν ἀπομιμέμενοι. ἔνθα δὲ καὶ ἔνθα φησὶ διὰ τὰς καμπὰς τῶν ἐκχεομένων ὑδάτων, τῇδε κἀκεῖσε· ἔτι γὰρ καὶ οἱ ἀςέρες ἐκεῖνοι.

394. ἀναλδέες: οἱ πυροειδεῖς καὶ ἔκλαμπροι, ἢ οἱ μὴ μεγάλοι· ἀλδαίνειν γὰρ τὸ αὐξάνεσθαι. τὸ δὲ ἐν σφίσιν (395) ἐν πᾶσι τοῖς τὸ ὕδωρ ἀποτελῦσιν ἀςράσι μᾶλλον τῶν ἄλλων δύο ἀςέρες φανερώτεροι καὶ λαμπρότεροι φέρονται, ὔτε πολὺ ἀπ᾽ ἀλλήλων διεςηκότες ὔτε ἐπὶ πολὺ ψαύοντες ἀλλήλων.

397. ὁ μὲν εἷς καὶ πάνυ ἐςὶ φαιδρὸς ὑπὸ τοῖς τῦ Ὑδροχόυ ποσὶ ὁ δὲ ἕτερος τῦ κυανέυ Κήτυς ὑπὸ τὴν ὐράν.

εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ὁμοίως ἀφανέςεροι ἐν κύκλυ περιγραφῇ (ἐν κυ-κλοτερεῖ τμήματι γραφόμενοι M), ὓς τῶν νεωτέρων τινὲς Οὐρανίσκον καλοῦσιν, οἱ δὲ νότιον Στέφανον. εἶναι δὲ αὐτοὺς οἱ μὲν Προμηθέως φασίν, οἱ δὲ Ἰξίονος τροχόν. κεῖνται δὲ ὑπὸ τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ τῦ Τοξότυ, καὶ εἰσὶν ἀςέρες ιθ΄. τὸ δὲ δινωτοὶ (401) περιηγμένοι εἰς κύκλον, παρὰ τὸν δῖνον τὴν ἐγκύκλιον φοράν.

401. δινωτοί: περιφερεῖς καὶ εἰς κύκλυς περιηγμένοι, παρὰ τὴν δίνην καὶ τὴν ἐν κύκλῳ φοράν, ἢ διὰ τὸ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀςέρων ὀ-χεῖα εἶναι περιηγῆ καὶ κύκλυ ἔχοντα σχῆμα, ἢ διὰ τὴν τετυπωμένην εἰς τύπον Στεφάνυ παράλληλον τῶν ἀςέρων θέσιν.

402. αἰθομένῳ: λαμπρῷ· λαμπρότεροι γάρ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῦ κέντρυ ἐπικείμενοι ἀςέρες. μέγα δὲ τέρας τὸν Σκορπίον φησὶ διὰ τὰ προειρημένα, ὅτι δύο ζῳδίων ἐπέχει τάξιν· ξ΄ γὰρ μοιρῶν ἐςὶ τὸ ζῴ-διον. αἰθόμενον δὲ αὐτῦ φησὶ τὸ κέντρον ὡς πρὸς τῦ σκορπίυ τὰ δή-γματα· ἔνιοι γὰρ σφόδρα διάπυρον ἔχυσι τῦ κέντρυ τὸ τύμμα. ὁ δὲ νῦς, κάτω δὲ τῦ διαπύρυ κέντρυ τῦ Σκορπίυ Θυτήριον αἰωρεῖται ὅ ἐςιν ἤρτηται, φέρεται. τὸ δὲ ἄγχι νότοιο ἀντὶ τοῦ σχεδὸν τῦ νότυ· νοτιώτερον γάρ ἐςι πάντων τῶν ζῳδίων τὸ Θυτήριον, τῦ νότυ πόλυ ἐπιφαῦον. τὸ δὲ Θυτήριον λιβανώτιδι ὅμοιόν ἐςιν, ᾧ φασὶ τοὺς θεὺς χρήσασθαι ὅτε τὺς Τιτᾶνας κατηγωνίσαντο. Ἐρατοσθένης δέ φησι τῦτο τὸ θυτήριον εἶναι, ἐφ᾽ ᾧ τὸ πρῶτον οἱ θεοὶ συνωμοσίαν ἐποιή-σαντο ὅτε ἐπὶ τὺς Τιτᾶνας ἐςράτευσεν ὁ Ζεύς, Κυκλώπων κατασκευα-σάντων, ἔχον ἐπὶ τῦ πυρὸς κάλυμμα, ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ δύναμιν· ἐπιτυχόντες δὲ τῇ πράξει ἔθηκαν καὶ εἰς ὐρανὺς τὸ αὐτὸ κατα-σκεύασμα· ὃ καὶ εἰς τὰ συμπόσια φέρυσιν οἱ κοινωνεῖν βυλόμενοι, ἢ αἰ-τὺς (κριτὰς?) αἱρύμενοι ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς ὀμνύειν δίδοται βυλομένοις

δικαιοτάτην πίςιν τηρῶσι, καὶ τῇ χειρὶ ἐφάπτονται, δεικνύντες εὐγνωμύνης μαρτύριον τὸ πῦρ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντεις τῦτο ποιῦσιν.

404. ἀντὶ τῦ ἐπ' ὀλίγον χρόνον τῦτο ὑπὲρ γῆν φερόμενον θεάσῃ. τερίαν ἄλα δὲ (407) τὴν δύσιν λέγει. τὸ δὲ ἀντιπέρην ἀείκι ἤγαν εἰς τὸ ἐναντίον. πῶς δὲ τὸ ἐναντίον τὰς περιφορὰς ἔχει, ίσκει.

406. τῷ μὲν Ἀρκτύρῳ σφόδρα μετέωροι καὶ μεγάλαι εἰσὶν αἱ περάι ἅτε δὴ καὶ βορείῳ ὄντι· τὸ δὲ Θυτήριον ταχέως ὑπὸ τὸν ἑσπέ ὠκεανὸν δύεται. ἔλαβε δὲ τὸν Ἀρκτοῦρον, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐπιι τῦ βορείυ κύκλυ ἢ πόλυ, ὥσπερ καὶ τὸ Θυτήριον τῦ ἀνταρκτικῦ. ἐςιν ὕτως. ἀνατέλλει μετὰ Λέοντος ὁ Ἀρκτῦρος, ἰδῦ β' ὧραι· εἶτα θένος, ἰδῦ δ'· εἶτα Ζυγός, ἰδῦ ὧραι ς'· εἶτα Σκορπίος, ἰδῦ ὧραι η'. τότε μετὰ ὥραν ὀγδόην τὸ Θυτήριον ἀνατέλλει, εἶτα Τοξότης, ὧραι Αἰγόκερως, ιβ'· Ὑδροχόος, ιδ'· εἶτα Ἰχθύες, ὧραι ις'. καὶ τῦ Θυτηὧραι η'. η' ὖν ὥρας ποιῆσαν δύεται τὸ Θυτήριον, ὁ δὲ Ἀρκτῦρος ὑπέργειος μὲν γὰρ ὗτος, ὑπόγειον δὲ ἐκεῖνο, καὶ ἐναντίον τῦτυ ποται. διὸ καὶ τὸ μὲν θᾶττον δύνει, ὁ δὲ μείζονας ἔχει τὰς περιφοράς. τὸ Θυτήριον τρισὶ μοίραις ὑπέργειον, πέντε δὲ ὑπόγειον.

408. ἀρχαίη: ἀρχαιοτέρα γάρ ἐςι τῶν θεῶν· καὶ παρ' Ἡσιόδῳ χάεος δ' ἔρεβός τε μέλαινά τε νὺξ ἐγένοντο." φασὶ δέ τινες ὅτι ικῶς τι ἐπιψαύων καὶ φυσικῶς ἅπτεται, ὅτι ἡ νὺξ ὀδυρομένη τὴν ἀνθρώπων ταλαιπωρίαν τῦ θαλαττίυ χειμῶνος καὶ τῦ πάθυς σην ἔθηκεν ἐκεῖνο τὸ Θυτήριον, ὅτε ὁ ἥλιός ἐςιν ἐν Αἰγοκέρωτι, τῷ μηνί, ὅς ἐςι κατὰ Ῥωμαίυς Ἰανυάριος, ὅτε καὶ ὁ νότος ἐν χειι πνεῖ.

410. σκεδαννύμεναι γὰρ καὶ σκορπιζόμεναι καὶ ἀποφθειρόμεναι ῆες ἐκείνῃ (ἤγυν τῇ νυκτὶ) ὐκ ἀρέσκονται αὐτῇ, ἀλλ' ἄχθεται ἐφ' κινδυνεύυσιν οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸ πέλαγος. ὐκ ἀρέσκυσιν ὖν αὐτῇ· θύμιαι γάρ εἰσι.

411. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα: ἤγυν τὸ βιωφελές. ὡς γὰρ προείεν, καὶ φυσικῶς ἅπτεται, ὅτι ἡ νὺξ πολλὰ τεκμήρια ἐπιδείκνυσιν, ιρσσα τὺς ἀνθρώπυς τὺς περικλυζομένυς καὶ κινδυνεύοντας· δι' ὧν προεπιδείκνυσι, προσκέψασθαι τὰ μέλλοντα ποιεῖ. τὸ δὲ παλιρθίυς (412) περικλυζομένους ἀνθρώπους· ῥόθια γὰρ τὰ ῥεύματα, ίως δὲ αἱ τῦ κλύδωνος ὁρμαί. ὅταν ὖν συννεφὴς ὁ ἀὴρ ᾖ, φανῇ δὲ Θυτήριον καθαρὸν καὶ ἀνέφελον, τὰ δὲ ἄνω πρὸς βορέαν αὐτῦ νέκατέχηται, οἷα πολλάκις γίνεται, μάνθανε ὅτι χειμὼν ἔρχεται πανίκα. ἔνιοι δὲ τὸ εἰλυμένος κεκλιμένος γράφυσι, καὶ συνάπτυσι πελάγει, ἵνα ᾖ, μή μοι κεκλιμένος τῷ πελάγει. σημεῖον δέ, φησίν, τὸ νότυ πνέοντος. ὁ νῦς δὲ ὗτος, μή μοι ἐν τῷ πελάγει ὤν, τῶν ηίον τῦ Θυτηρίυ καὶ ἀνωτέρω ἄλλων ἀςέρων ὑπὸ νεφέλῃ κεκαλυμμέ-

νων, εὔχυ αὐτὸ ἐν μέσῳ τῦ ὐρανῦ ἀνέφελον καὶ εὐσύνοπτον ἰδεῖν· γὰρ σφοδρὸς χειμὼν ἔςαι. ἐπειδὴ γὰρ τὸ Θυτήριον σφόδρα πλη τῷ νότῳ, διὰ τῦτο, ὅταν τὰ ἐπιόντα εἰς αὐτὸν νέφη ὁ νότος κάτ πνίων ἀποπέμπῃ ἀφ᾽ ἑαυτῦ, αὐτὸς δὲ μένῃ ἀνέφελος, κἀκεῖνο ἀνέ μένει. μὴ ὖν, φησίν, ἐν μέσῳ πελάγει ὢν εὔχυ ἰδεῖν τὰ μὲν ἄνω αὐτῦ ἄςρα κεκαλυμμένα νέφεσιν, αὐτὸ δὲ ἀνέφελον· τότε γὰρ γι καὶ νότος ὁ "δεινὸς ἀήτης, ὅςις ὄρινε θάλασσαν· ὁμαρτεῖ δ᾽ αὖ ὄμβρος." εἰλυμένον δὲ ἄλλων (413) τυτέςιν ἐκ νεφελῶν ἄλλω λυμένον τὸ Θυτήριον.

415. ὕψι δέ: τὰ δὲ ἐν ὕψει αὐτῦ καὶ ἀνωτέρω πεπιεσμένα λάνι καὶ δεινῷ νέφει. φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ προανατέλλοντα καὶ ὑπ μενα ἀποδιώκειν τὰ νέφη ὁ πνεῖν μέλλων ἄνεμος καὶ αὐτὰ πυκνῦ

418. τυτέςι σημεῖον αὐτὸ ποιεῖ ἐπὶ τῷ νότῳ. φοβῦ τοίνυν ἐ σημείῳ τοῦ Θυτηρίυ πνέοντα νότον, ἕως ἂν ἐπιςρέψαντος τοῦ β αἰσθήσηται (430).

420. οἱ δὲ ναῦται ἐὰν μὲν πιςεύσωσι τῇ νυκτὶ καθήκοντι ὠφέλιμα δηλύσῃ, καὶ εὐθέως τεκμήριον ἰδόντες, ὅτι ταραχὴ ἔςα ὑδάτων, κῦφα τὰ πάντα τὰ ἐν τῇ νηΐ ποιήσωνται, πρὸς σωτηρία νυσι (λέγει δὲ κῦφα τὸ ἐγχαλάσαι τοῖς τῦ ἀρμένυ ποσὶ καὶ μὴ νεικεῖν ἐναντίον τοῖς πνεύμασι), καὶ ὁ πόνος ἐλαφρότερος ἔςαι· μή, ἀπρόφατος ἤγυν ἀπροσδόκητος ἐμπεσεῖται, καὶ διαταρά ἄρμενα μὴ χαλασθέντα ἀλλ᾽ ἐναντιύμενα τῷ κακῷ. τότε δὲ οἱ πλ ἔςιν ὅτε ὑποβρύχιοι καὶ ὑπ᾽ αὐτὸ τὸ ὕδωρ πλέυσιν, ὐκ ἐπὶ νηὸς ἐπ᾽ αὐτῶν τῶν ὑδάτων φερόμενοι· ἔσθ᾽ ὅτε δὲ ἐὰν ἐπιτύχωσι τῦ παριόντος, ῥύονται καὶ πολλὰ μάλα πρότερον κακοπαθήσαντες ὁρῶσιν ἀλλήλυς ἐν τῇ νηΐ· ὐ γὰρ ἴσασιν ὑπὸ τῦ κακῦ ὅπυ εἰσίν. δὲ ὡς ἐν θαύματι φησίν, ὅτι εἰ μὴ ἄρα ὁ Ζεὺς παριὼν τύχῃ κα χομένοις ἐπέλθῃ, καὶ τῦ βορέυ ἡ δύναμις ἐναντίον τῇ τῦ νότυ π καὶ διασκορπίσῃ τὰ νέφη καὶ αἰθρίαν ποιήσῃ (πνεύσας γὰρ ὁ β ἀεὶ σκεδαννύει τὰ νέφη, ὡς καὶ Ὅμηρος "αἰθρηγενέος βορέαο"), ἐ τῦτο γένηται.

431. ἂν δὲ μεσυρανήσῃ ὁ τῦ Κενταύρυ ὦμος, ὀλίγη δὲ περὶ τὸν ἀχλὺς ᾖ (ἤτοι τὸν ὦμον ἢ τὸν Κένταυρον), τὰ δὲ ἐπὶ τῷ Θυ σημεῖα ὅμοια ᾖ, οὐ χρή σε νότον φαντάζεσθαι ἀλλ᾽ εὖρον. τ προτέρης (432) συνυπακυςέον θαλάσσης· τὸν γὰρ ὁρίζοντα ὠκεανὸν καὶ θάλασσαν καλεῖ, ἀχλὺν δὲ τὴν ἐκ τῶν νεφῶν ἀορασία δὲ νῦς, ἐὰν δὲ τῦ νοτίυ Κενταύρυ ὁ ὦμος τοσῦτον ἀπέχῃ τῆς ἀνατ ὅσον καὶ τῆς δύσεως (ἀντὶ τῦ ὅτε μεσαιτατός ἐςι καὶ μεσημβρινός), αὐτὸν μὲν τὸν Κένταυρον κατὰ πᾶν τὸ ἄλλο σῶμα περιβάλλῃ ἐκ φελῶν ὀλίγη ἀορασία, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπὶ τῷ Θυτηρίῳ τὰ προειρη

ιεῖα ἀποτελοίη ἡ νύξ, ȣ̓κέτι φησὶν ὀφείλεις νότον προσδοκᾶν, ἀλλὰ ν εὖρον ἐπιτηρεῖν, ὃς ἀπὸ χειμερινῆς ἀνατολῆς πνεῖ.

433. μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς διασαφῆ εἶναι τὸν Κένταυρον ἐπὶ τῷ ιποντι Θυτηρίῳ. εἴπομεν δὲ ὅτι ἂν ᾖ αὐτὸ μόνον ἀνέφελον, τὰ ὑπε-ιω δὲ αὐτȣ̃ νεφελώδη, ἕψεται τὰ ἐοικότα σημεῖα, τȣτέςι φανερὰ καὶ ίριμα.

435. εὔροιο: ἑλληνισμός, ἀντὶ τȣ̃ εὔρȣ ἀνέμȣ. λοιπὸν ὡς πνευιένȣ δεῖ περισκοπεῖν.

436. ὁ Κένταυρος δυσὶ ζῳδίοις ὑποκέκλιται· τὰ μὲν γὰρ ἀνδρὶ ια αὐτȣ̃ ὑπὸ τῷ Σκορπίῳ κεῖται πρὸς ἀνατολήν, τὰ δὲ ἵππῳ παρα-σια ὑπὸ ταῖς Χηλαῖς πρὸς δύσιν. αὐτὸν μὲν ȣ̓ν Ἕρμιππος Χείρωνά ιιν εἶναι, τὸ δὲ Θηρίον σύμβολον θήρας, τὸ δὲ Θυτήριον τοῦ Πη-ς γάμȣ σημεῖον. ὁ δὲ Χείρων ἐν τῷ σπηλαίῳ κατοικήσας δικαιοσύνῃ ιέζη, καὶ παιδεύσας Ἀσκληπιὸν τὸν υἱὸν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀχιλλέα τὸν λέως τὴν ἰατρικήν, καὶ Ἰάσονα, πρὸς τιμὴν κατηςερίσθη.

440. οἱ: τῷ Κενταύρῳ. τὸ δὲ λέγειν ἄλλο θηρίον ȣ̓ πρὸς αὐ-τὸν Κένταυρον ἀντιδιέςειλεν· ἄτοπον γὰρ θηρίον λέγειν τὸν Χεί-να τὸν πάντων Κενταύρων λογιώτατον καὶ δικαιότατον· ἀλλὰ πρὸς ιδιαςολὴν τȣ̃ Σκορπίȣ, ὃς ὑπέρκειται τȣ̃ Κενταύρȣ, τὸ ἄλλο θηρίον εν· ἄμεινον γὰρ ȣ̈τως ἀκȣ̃σαι. τὸ δὲ ἐσφήκωται δυσαποσπάςως ἀσφαλῶς ἐςήρικται, ἐρήρειςαι.

441. ἄλλο: ἐνταῦθα συνέλαβε σῶμά τι ἀδιάρθρωτον, ὃ καὶ ὑπὸ ν ἀρχαίων θηρίον προσηγορεύθη.

443. περαιόθεν: ἢ ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν, ἢ ἐκ τῶν πέρα πόῤῥω τȣ̃ Κενταύρȣ. ἄλλως. περαίην λέγει τὴν ἀνατολήν· καὶ Ὅμη-: „νύκτα μὲν περαίην δολιχὴν σχέθεν." λέγεται δὲ περαία καὶ ἡ δύ-· πέρα γὰρ τῆς γῆς ἐςί. τὸ δὲ ἕλκεται σφόδρα κυριολεκτήσας εἶπε· ιν γὰρ καὶ πάνυ ἐπὶ μήκιςον ἐκτέταται ἡ Ὕδρα, ὡς τριῶν ζῳδίων ίρας ἐπέχȣσα, τȣ̃ τε Καρκίνȣ καὶ τȣ̃ Λέοντος καὶ τῆς Παρθένȣ. τȣ̃το τὸ ζῴδιον οἱ Ἕλληνες Ὕδραν ἐκάλεσαν διὰ τὸ ζῷον ἐκεῖνο ὅπερ Ἡρα-ῆς κατηγωνίσατο. οἱ μέντοι Αἰγύπτιοι Νεῖλον εἶναι τὸ ἄςρον τȣ̃το ισι, καὶ λόγȣς πιθανὰς προφέρȣσιν· ἡ γὰρ κεφαλὴ τȣ̃ ζῳδίȣ ἐςὶ περὶ ν ἱερὴν μοῖραν τȣ̃ Καρκίνȣ περὶ τὸν Ἐπιφὶ μῆνα, ὅς ἐςι κατὰ Ῥω-ίȣς ὁ Ἰȣ́λιος, ὅτε καὶ τὰς ἀρχὰς .... τὸ μέσον αὐτȣ̃ τȣ̃ σώματος ιεῖται τὸν Λέοντα τῷ Μεσορί, ὅς ἐςι κατὰ Ῥωμαίȣς Αὔγȣςος, ὅτε μεσαίτατόν ἐςι τῆς τȣ̃ Νείλȣ ἀναβάσεως· τὰ δὲ τελευταῖα αὐτȣ̃ πρὸς ν Παρθένον περὶ τὸν Θώθ, ὅς ἐςι Σεπτέμβριος, ὅτε καὶ τὰ τελευ-ῖά εἰσι τῆς τȣ̃ Νείλȣ ἀναβάσεως. ἡ δὲ ȣ̓ρὰ αὐτȣ̃ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ρείλει εἶναι τȣ̃ Κενταύρȣ, ἵνα καὶ ὑπὸ τὰς Χηλὰς ᾖ τὸ τέλος αὐτȣ̃· ȣ̃ γὰρ Φαωφὶ παύεται ὁ Νεῖλος, ὅς ἐςι κατὰ Ῥωμαίους Ὀκτώβριος. λλως τε καὶ ὁ Κόραξ ἐπὶ τὴν ȣ̓ρὰν αὐτȣ̃ τȣ̓μφανὲς ἡμῖν παρίςησιν· ἐκ

τῆς γὰρ χροιᾶς αὐτοῦ (δηλονότι τοῦ Κόρακος) μελαίνης οὔσης νοοῦμεν ὅτι τότε ἀφανὴς γίνεται ὁ Νεῖλος. καὶ ὁ Κρατὴρ δὲ οἰκεῖος τῇ γῇ ἢ ποταμῷ.

449. τινές φασι τὸν Κόρακα θεράποντα Ἀπόλλωνος ὄντα ὑπ' αὐτοῦ πεμφθῆναι σπονδῶν χάριν ἔκ τινος κρήνης κομιοῦντα καθαρὸν ὕδωρ ἐν κρατῆρι· ἰδόντα δὲ συκῆν ὀλύνθους ἔχουσαν ἀναμεῖναι μέχρι ἂν πεπανθῶσι· φαγόντα δὲ οὕτω, καὶ τὸ ἁμάρτημα συνθήσαντα, ἁρπάσαντά τε ὕδραν ἐκ τῆς πηγῆς ὁμοῦ τῷ κρατῆρι φέρειν καὶ λέγειν ὡς διεκωλύετο ὑδρεύσασθαι ὑπ' αὐτῆς· Ἀπόλλωνα δὲ γνόντα τὸ ἀληθὲς εἰς ὄρνεον αὐτὸν μεταμορφῶσαι καὶ ποιῆσαι διψᾶν περὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ὀπώρας.

450. λοιπός ἐστι Προκύων, ὑπὸ τοῖς Διδύμοις κείμενος. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ πρὸ τοῦ Κυνὸς ἑῴαν ποιεῖται ἀνατολὴν ἐν τῷ δι' Ἑλλάδος κλίματι, ὅτι τοῦ Κυνὸς βορειότερός ἐστιν. ἀστέρων δέ ἐστι δέκα λαμπρῶν οὗτος, ὧν εἷς ὁμωνύμως Προκύων· οὗτος δὲ πρὸ τοῦ μεγάλου Κυνός ἐστιν. Ὠρίωνος δὲ λέγεται Κύων, ἐπειδὴ φιλοκύνηγος ἦν. διὸ καὶ ταῦτα αὐτῷ περιτίθεται τὰ σημεῖα· καὶ γὰρ Ἄρκτος συνορᾶται καὶ θηρία παρ' αὐτῷ.

451. πληρώσας τὰ περὶ τῆς ἀστροθεσίας, ἐπιφέρει λέγων ταῦτα τὰ προειρημένα θεωρήσεις τῶν ἐνιαυτῶν ἀνυομένων ἐφεξῆς κείμενα καὶ κατὰ τάξιν τὰς αὐτὰς ὥρας ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα· ἥ τε γὰρ Παρθένος ἀεὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ ἀνατέλλει καὶ δύνει, καὶ ὁ Λέων ὡσαύτως, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ ἀπλανῆ. τοῦτο οὖν εἶπε διὰ τοὺς πλάνητας, ὅτι ἄτακτοι ἐκεῖνοι καὶ οὐ τὴν αὐτὴν ὡρισμένην ἔχουσι φοράν, τὰ δὲ κατὰ τάξιν κείμενά εἰσιν· οἱ γὰρ πλάνητες οὐκ ἔχουσι τάξιν τῆς θέσεως τοιαύτην, ἀλλὰ πλανώμενοι καὶ μετανάσται εἰσίν. τὸ δὲ ἑξείης παλίνωρα (452) ἀντὶ τοῦ πάλιν τὰς ὥρας ἔχοντα τὰς αὐτάς, ἢ πάλιν κατὰ τὰς ὥρας τὰς ἰδίας ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα, ἢ πάλιν τὴν οἰκείαν κίνησιν καὶ τάξιν διὰ τῆς τῶν αὐτῶν ὡρῶν συμπληρώσεως ἀποφαίνοντα κατὰ περίοδον χρονικήν.

προειπὼν περὶ τῶν ἀπλανῶν μεταβαίνει νῦν ἐπὶ τὸν τῶν πλανήτων λόγον. πέντε δὲ τούτους φησὶν εἶναι, δηλονότι ὑπεξαιρούμενος ἥλιον καὶ σελήνην. οὗτοι γὰρ οἱ δύο τὸ ἀνάπαλιν πορεύονται ἀπὸ Καρκίνου ἐπὶ Λέοντα καὶ ἀπὸ Λέοντος ἐπὶ Παρθένον· οἱ δὲ ἄλλοι ἀτάκτως φέρονται, ὁτὲ μὲν τοῦ ἡλίου προβαίνοντος ρκ' μοίρας, ὁτὲ δὲ ὄπισθεν ἀπομένοντος. ὁ δὲ λόγος, οἱ δὲ ἄλλοι πέντε πλάνητες ἐπιμὶξ δινεῦνται, ἀντὶ τοῦ ἀναμεμιγμένως, οὐκ ὄντες ὅμοιοι τοῖς προτέροις ἀπλανέσι· διὰ δὲ τῶν ιβ' ζῳδίων πλανῶνται.

455. πάντοθεν φέρονται ἡρμοσμένην μὴ ἔχοντα τάξιν. ἔχει γὰρ ὁ οὐρανὸς ζ' ζώνας, οὐκ ἐπιψαυούσας τοῦ ζῳδιακοῦ, ὧν τὴν μὲν πρώτην ἔχει ὁ Κρόνος, τὴν δὲ δευτέραν ὁ Ζεύς, τὴν δὲ τρίτην ὁ Ἄρης, τὴν δὲ τε-

ρτην ὁ ἥλιος, τὴν δὲ πέμπτην ἡ Ἀφροδίτη, τὴν δὲ ἕκτην ὁ Ἑρμῆς, ν δὲ ἑβδόμην ἡ σελήνη. ὁ μὲν δὴ ζῳδιακὸς κύκλος ἀνώτερός ἐςι ντων, αὐτοὶ δὲ εἰς ἰδικὲς κύκλες κεῖνται. ὑποκάτω δέ εἰσι τε ζῳ- :κοῦ κύκλε ταπεινότεροι τῶν ἀπλανῶν· ἄλλοι δὲ ἐν ἄλλῳ ὕψει κατὰ ζῳδιακὸν κύκλον πλανῶνται, ἐκτρεπόμενοι τῆς ἴσης ὁδε, δι' ἧς τὸν ον ἐπινοοῦμεν φερόμενον. καὶ ὁ μὲν Κρόνος εἰς ἕκαστον ζῴδιον ε ἐνιαυτὲς β' καὶ μῆνας ϛ' (μείζων γὰρ αὐτε ἡ περιφορά), καὶ ἀνύει τα τὸν ζῳδιακὸν κύκλον δι' ἐτῶν λ', ὁ δὲ Ζεὺς δι' ἐτῶν ιβ'. ὁ δὲ ης εἰς ἕκαςον ζῴδιον ἡμέρας οδ' ποιεῖ, καὶ πάντα τὸν κύκλον ἀνύει β' ἐνιαυτὲς καὶ μῆνας ε'. ὁ δὲ ἥλιος εἰς ἕκαςον ζῴδιον ποιεῖ μῆνα, τὸν κύκλον εἰς ἐνιαυτὸν πληροῖ. ἡ δὲ Ἀφροδίτη κατὰ τινὰς μὲν ευσιαίαν, κατὰ δὲ ἐνίες ὀκτωμηνιαίαν τὴν περίοδον ποιεῖ. ὁ δὲ Ἑρ- ; εἰς ϛ' μῆνας καὶ ἡμέρας ϛ' τὸν ἴδιον κύκλον ἀπαρτίζει. ἡ δὲ σε- η εἰς ἕκαστον ζῴδιον δύο ἥμισυ ἡμέρας ποιεῖ, ἐπειδὴ καὶ πάντων ιχύτερός ἐςιν αὐτῆς ὁ κύκλος, ὡς καὶ τὸν πάντα ζῳδιακὸν ἀνύειν ἑνὶ νι. αὕτη μὲν ἡ τῶν πλανήτων διακόσμησις. αὐτὴ δὲ ἡ σελήνη καθ' πὴν ἄφαντος ἡμῖν ἐςίν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἡλίου φωτιζομένη φανερὰ ἡμῖν εται, καὶ ὅτε μὲν αὐτῇ πλησιάζει, τότε καὶ φαίνει, ὅτε δὲ αὐτε χω- εται, κατ' ὀλίγον ἀπολήγει, καὶ πάλιν ὅσον πλησιάζει γεννᾶται· διὸ παρὰ τοῖς τραγικοῖς Ἡλίε θυγάτηρ λέγεται, ἐπειδὴ τὸ φῶς ἐξ αὐ-) ἔχει.

456. ἐπειδὴ αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν τῶν φαινομένων ἐποιήσατο άντων, καὶ ἀπὸ μὲν Βοώτε τὴν Παρθένον, ἀπὸ δὲ τῆς Ἄρκτε καὶ Δράκοντος τὸν Ἐνγούνασι, καὶ διόλου ἀπὸ τῶν παρακειμένων καὶ οεγνωσμένων τὰ ἑξῆς ἐδίδαξε, νῦν φησὶν ὅτι περὶ τῶν πλανήτων ἐκ τετο εἰπεῖν· ἐδὲ γὰρ εἰς ἀλλήλες ἀφορῶν καὶ τὲς πλησίον αὐτῶν ἰνες ἂν εὕροις πε ποτὲ κεῖνται, ἐπειδὴ πάντες μετανάςαι καὶ ἐκ ταὐτῷ κείμενοι, ὥςε ἐκ ἂν αὐτὲς σημειώσαιτό τις ἔκ τινος τῶν ἀπλα- ν, ὥσπερ τῇ κεφαλῇ τῆς Ἀνδρομέδας τὸν Ἵππον σημειέμεθα καὶ τοῖς οἱ τὸν Περσέα· οὐ γὰρ τῶν μενόντων εἰσίν, ἀλλὰ ἀντιφέρονται τῷ σμῳ.

458. μακροὶ δὲ καὶ πολλοὶ κυκλεμένων αὐτῶν ἐνιαυτοὶ ἔσονται, καὶ όδρα πολὺς ὁ τε χρόνε λόγος, καὶ μακρὰ τὰ τεκμήρια ἀπόπροθεν ς ἓν αὐτῶν ἰόντων, ἀντὶ τε διὰ μακροῦ χρόνε κατὰ τὴν περιφο- ν εἰς ταὐτὸν συνερχομένων ἐκ τε διεςηκέναι αὐτὰ πάμπολυ. αἰνίττε- ι δὲ τὸ εἰρημένον ὑπὸ τῶν φυσικῶν φιλοσόφων καὶ μαθηματικῶν, ὁ δοκιμώτερος Πλάτων· ἐκεῖνον γὰρ εἶπον μέγαν ἐνιαυτόν, ὅταν νέρχωνται οἱ ζ' ἐτοι ἀςέρες ἐν ἑνὶ ζῳδίῳ ὑπὸ τὴν αὐτὴν μοῖραν· τότε ὶρ συμπέρασμα τῆς οἰκεμένης γίνεται καὶ ἀπόλλυται ἐτος ὁ κόσμος νελθόντων αὐτῶν, καὶ πάλιν κινηθέντων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀνανέωσιν καὶ εἶσιν εἶναι κόσμε ἄλλε ἔφασαν. ἐψήφισαν δὲ καὶ εὗρον γίνεσθαι ἐν

μυριάσι πολλῶν ἐνιαυτῶν. ὅταν ἒν ἀπὸ τῦ αὐτῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον καταντήσωσιν οἱ πάντες, ἐνιαυτός ἐςιν· ὅταν γὰρ ἀφ᾽ ὃ τις ἄρξηται σημείϐ ἢ χρόνϐ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάλιν ἔλθῃ, ἐνιαυτός ἐςιν.

460. οὐκέτι θαρσαλέος κείνων ἐγώ: μέχρι τύτϐ ςικτέον, εἶτ᾽ ἀπ᾽ ἄλλης ἀρχῆς τὸ ἄρκιος εἴην ἀναγνωςέον, ἵν᾽ ᾖ, ὐκ ἂν εὐθαρσὴς περὶ τῶν πλανήτων εἰπεῖν, ἀρκῦν δ᾽ ἂν εἴη μοι τὸ περὶ τῶν ἀπλανῶν μάθημα. γενοίμην ὖν, φησίν, αὐτάρκης καὶ τῶν ἀπλανῶν τὰς περιτροπὰς καὶ περιφορὰς καὶ τὰ ἐν ἑκάςῳ σημεῖα εἰπεῖν. αἰτία δὲ τούτων ἡ τῶν περὶ αὐτὰ γινομένων ποικιλία, ςηριγμοί, προηγήσεις, ὑπολείψεις, ἐπιτολαὶ ἑωθιναί τε καὶ ἑσπέριοι, καὶ τὰ τύτων ἀδελφά· φαίνονται δὲ ἀνώμαλοι καὶ ταῖς χρόαις ἀνόμοιοι πρὸς ἀλλήλϐς. καὶ ἴσως ὐδὲ προηκριβώσατο περὶ τύτων, ἐπεὶ ὐδὲ ῥᾴδιόν ἐςι τὸ περὶ τύτων θεῖναι εἰς ποίησιν· ἐχώρει γὰρ ἂν εἰς ἀριθμὺς καὶ μέτρα καὶ λεπτὰ καὶ μόρια. ὅτε δὲ τῶν πλανήτων ὐ δυνατόν ἐςι τὺς κύκλϐς εἰπεῖν, εὔδηλον ὅτι ὐδὲ τὰ ἐν τῷ αἰθέρι σημεῖα· ὅθεν καὶ εἰκότως ἐπιτιμῶσι τῷ Ἀράτῳ ἀδυναμίαν, φήσαντι ἀδύνατον εἶναι περὶ τύτων λέγειν, ὑπαξαπλῶς προθεμένῳ περὶ τῶν φαινομένων εἰπεῖν. ἡ δὲ φράσις πέπλεκται, καὶ ἔςι κοινὸν τά τε κύκλα καὶ τὰ σημεῖα εἰπεῖν, ἵν᾽ ᾖ τῶν μὲν πλανήτων τὰ σημεῖα καὶ τὰ κύκλα ὐ θαῤῥῶ εἰπεῖν, ἐκείνων δέ (τυτέςι τῶν ἀπλανῶν) ἄρκιός εἰμι.

462. διδάξας τὰ περὶ τῶν φαινομένων ἦλθε πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν κύκλων διδασκαλίαν, οἵτινες αὐτοὶ μὲν καθ᾽ αὐτὺς ἀφανεῖς εἰσὶν ἡμῖν, πλὴν τῦ γαλαξίϐ, ὅτι ἐςὶ νεφελώδης, ἀπὸ τῶν ἐπιψαυόντων δὲ αὐτῶν ζῳδίων ποιεῖται τὴν κατάληψιν. ποιεῖται δὲ λόγον περὶ τῶν τεσσάρων κύκλων, τῦ θερινῦ τροπικῦ καὶ ἰσημερινῦ καὶ τῦ χειμερινῦ καὶ τῦ ζῳδιακῦ· ὗτοι γάρ εἰσι μάλιςα βιωφελεῖς· ὁ δὲ ἀρκτικὸς καὶ ἀνταρκτικὸς καὶ ὁ γαλαξίας ούδεμίαν τροπῆς ὠφέλειαν ἔχουσι. καὶ ὁ μὲν θερινὸς τροπικός, ὅτι ἐν Καρκίνῳ γενόμενος ὁ ἥλιος ἄρχεται τὸ θέρος ποιεῖν· ὁ δὲ ἰσημερινός, ὅτι δύο γίνονται ἰσημερίαι, μία μὲν ἐαρινὴ ἐν τῷ Κριῷ Φαμενώθ, ὅς ἐςι κατὰ Ῥωμαίους Μάρτιος, ὅτε προσθήκην λαμβάνουσιν αἱ ἡμέραι, ἑτέρα δὲ χειμερινὴ ἐν ταῖς Χηλαῖς ἐν τῷ Ζυγῷ τῷ Φαωφὶ μηνί, ὅς ἐςιν Ὀκτώβριος, ὅτε καὶ αἱ νύκτες προσθήκην λαμβάνϐσιν· ὁ δὲ χειμερινός, ὅτι ἐν Αἰγοκέρωτι ἄρχεται τὸν χειμῶνα ποιεῖν· ὁ δὲ ζῳδιακός, ὅτι διαπορευόμενος τῦτον ὁ ἥλιος ἐνιαυσίως τοῦ χειμῶνός τε καὶ τοῦ θέρους αἴτιος γίνεται. τὸ δὲ ἐναλίγκια δινωτοῖσιν ἤγυν ὅμοια ὄντα περιφερέσιν, οἱονεὶ τροχοειδῆ, κυκλοτερῆ.

463. τύτων τῶν τεσσάρων κύκλων, φησί, ποθὴ γένοιτο καὶ ὠφέλεια, ποθὴ μὲν ὅτι δεῖ εἰδέναι ποίου ἐπιψαύσας ποίαν τροπὴν ποιεῖ, ὠφέλεια δὲ ὅτι τοῖς πράγμασιν εὐκαίρως ἐπιβάλλομεν ἢ ἐν τῷ γεωργεῖν ἢ ἐν τῷ πλεῖν.

464. *μέτρα* ἤγυν τὰς τοῦ ἔτυς τροπὰς καὶ περιόδυς περισκοπι ἀνυομένων τῶν ἐνιαυτῶν· ἑκάςυ γὰρ τροπὴ ἡ περίοδος.

465. ἐπειδὴ ὗτοι καθ' ἑαυτὺς ἀόρατοί εἰσι καὶ ὐ καταλαμβάνονι, διὰ τῦτό φησιν ὅτι σημεῖα ἑκάςυ ἐπιῤῥήδην καὶ δυνάμενα ληφθῆι ἐκ τῦ σύνεγγυς καὶ πανταχόθεν συνημμένα κεῖνται. ἐρεῖ δὲ τὰ σηία κατωτέρω. λέγει δὲ σήματα αὐτὺς τὺς ἀςέρας τῶν κύκλων, δι' ὧν ὑφονται σαφῶς, ὧν τὰ μὲν περὶ αὐτύς, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῶν, τὰ δὲ σύγυς. *συνεεργμένα* δὲ (466) ἀντὶ τῦ συνηρμοσμένα.

467. αὐτοὶ δὲ οἱ κύκλοι ἀπλανεῖς καὶ πάντες ἡρμοσμένοι ἀλλήλοις ἰν, εἴγε καὶ παραλλήλυς αὐτὺς εἰρήκασιν εἶναι. *ἀρηρότες* ὖν ἤγυν μοσμένοι *ἀλλήλοις* κατὰ τὸ μέγεθος. πλὴν ὐχ οἱ πάντες ἴσοι εἰσίν, ἀλλ' ὁ μὲν ἰσημερινὸς τῷ ζῳδιακῷ (ὗτοι γὰρ μεσάζυσι τὴν σφαῖραν), δὲ θερινὸς τροπικὸς τῷ χειμερινῷ. καὶ ὅτι τῦτό ἐςιν, ἐπιφέρει καὶ τὸς *ἀτὰρ μέτρῳ γε δύω δυσὶν ἀντιφέρονται* (468). τινὲς ὕτως ἤκυσαν τὸ ἀντιφέρονται, ἀντὶ τῦ ἐναντιῦνται· καὶ γὰρ ἀντιφεειν τὸ ἐναντιῦσθαι, ἵν' ὕτως ἀκύωμεν, ὅτι ὁ ζῳδιακὸς καὶ ὁ θερινὸς ιντίοι εἰσίν· ὁ μὲν γὰρ ζῳδιακὸς μείζων, ὁ δὲ ἐλάσσων· καὶ πάλιν μὲν ἰσημερινὸς μείζων, ὁ δὲ χειμερινὸς ἐλάσσων. ἢ δύω δυσὶν ἀντιρονται τῷ μεγέθει, κατὰ δὲ δυάδα ἀναλογῦσιν ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι. των οἱ μὲν τροπικοὶ κατὰ τὰς ἐπαφὰς συνέχυσι τὸν ζῳδιακόν, ὁ δὲ ημερινὸς κατὰ τομὰς συνδέδεται τῷ ζῳδιακῷ. τὸ δὲ *ἀπλανέες* νοηος· διὸ καὶ σημείων τινῶν ἐδεήθημεν κατὰ ἐπίγνωσιν, τῶν τόπων τῶν ὐ δυναμένων τῇ ὄψει ληφθῆναι καθάπερ ὁ γάλακτος τόπος, ὅς λεῖται Γαλαξίας.

469. εἴ ποτέ σοι ἀνεφέλυ νυκτὸς ὔσης (τότε γὰρ τὺς ἑαυτῆς ἀςές ἀκριβέςερον ἐπιδείκνυται ἡ νύξ, καὶ ὐδεὶς τῶν ἀςέρων ἀδρανὴς κατὰ φῶς ἐκ τῆς σελήνης, ἀλλὰ πᾶς φαίνεται), εἴ ποτε ὖν σοι τὸ τηνιῦτα ἔκπληξις ἦλθε καὶ θαυμασμὸς κατανοήσαντι τὸν ὐρανὸν παντοθεν ἡπλωμένον σφαιροειδῶς καὶ περιφερῶς, ἢ καὶ ἄλλος τις παρεςηις ἔδειξεν ἐκεῖνο τὸ περίβλεπτον ὅπερ καλῦσι γάλα (λέγει δὲ τὸν γαξίαν κύκλον· ὗτος γὰρ μόνος τῶν ἄλλων ὄψει καταληπτὸς διὰ τὴν ἐν τῷ ὥσπερ νεφελώδη πίλησιν), ἴσθι ὅτι τύτῳ τῷ γαλαξίῳ ὁμόχρυς ἄλς ὐδεὶς κύκλος ἐςί. τὸ ὖν *ὅτε πάντας ἀγαυύς*, ἤτοι ὅτε τὰ ὐινια ὁρῶνται, ἢ ἐφ' ᾗ μάλιστα ἐμφανὴς ὁ οὐρανός, ἢ τάχα κατὰ τὸ σονύκτιον· τότε γὰρ ἀκριβῦνται μάλιςα τὰ ἄςρα ὀξέα φαινόμενα. τὸ *ἀδρανέων* (471) ἤγυν ἐκ τῦ φωτὸς τῦ ἡλίυ ἀδρανιζόμενος. τὸ *διχόμηνι* γράφεται καὶ νεόμηνι, ἤγυν τῇ νεωςὶ καὶ πρῶτον ἐκ συιδυ φαινομένῃ, ἐπειδὴ τότε ἐμφανῆ εἰσὶ τὰ ἄςρα, μὴ καταυγαζόμενα ὸ τῦ σεληνιακῦ φωτός, *πάντῃ γε κεχασμένα* (474). εἰ τοίνυν σελήνυ νυκτὸς ὔσης θελήσεις τὸν γαλαξίαν σκέψασθαι, ᾧ πᾶς διχοτοεῖται ὐρανός (ἔστι γὰρ τῶν μεγίστων κύκλων), φανήσεταί σοι ὅμοιος

κίνου οὐκέτι ἐπεκτείνεται ἀλλ' ἀνασπᾶται. τὸ δὲ ἐντροπαί, τουτέςιν ἐν τῷ ζωδίῳ τούτῳ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ὕψους καταλιμπάνει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ νοτιώτερον τροπὴν ποιεῖται.

500. οὗτος μὲν οὖν, φησίν, ὁ κύκλος, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τὸν Καρκίνον ἐςήρικται· ἐν γὰρ τούτῳ ὁ ἥλιος ὑψούμενος ποιεῖ τὴν θερινὴν τροπικὴν ὥραν.

501. περὶ τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ διαλαμβάνει, καὶ φησίν, ἄλλος δὲ κύκλος ἐν τῷ νότῳ ἀντιόωντι ἤγουν τῷ ἐξ ἐναντίας τοῦ βορέω, ὃς τέμνει τὸν Αἰγόκερων· ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ζωδίῳ τροπαὶ χειμεριναὶ γίνονται. τινὲς δὲ ἀντιόωντι νότον ἀμαθῶς ἔγραψαν, ἵν' ᾖ μεταλαμβάνοντων τῶν τοῦ νότου πνευμάτων. Ὅμηρος "καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν." οὐκ ἔςι δέ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἄνω πλησίον βορέου εἶπε, λέγει καὶ νῦν ἐν τῷ νότῳ τῷ ἐναντίαν θέσιν ἔχοντι βορέῳ. διὰ δὲ τούτου δηλοῦται ὅτι ὁ χειμερινὸς τροπικός, νοτιωτέραν ἔχων τὴν θέσιν, ἐναντίος ἐςὶ τῷ θερινῷ τροπικῷ, καὶ περιγράφει τὸν Αἰγόκερων. λοιπὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἐπιφανόντων δίδωσιν αὐτοῦ τὴν κατάληψιν.

503. οὐ μάλα πολλὴν αἴνυται ἤγουν μερίδα τοῦ σώματος λαμβάνει· αἴνυσθαι γὰρ τὸ λαμβάνειν. ἀλλ' ὀλίγην μερίδα ἐπέχει τοῦ σώματος τοῦ Κυνὸς ἄχρι τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν. τοσαύτην οὖν αἴνυται μερίδα ὅσην οἱ ἄκροι οὗτοι πόδες τοῦ Κυνὸς ψαύουσιν.

505. αἱ φρένες ἐν τῷ ςήθει παράκεινται. μετάφρενον γὰρ τὸ μετὰ τὴν φρένα ἤγουν τὸ ὄπισθεν τῆς φρενός, τουτέςι τὸ δίμοιρον τῆς ῥάχεως.

507. τοῦ Τοξότου οὐκ ἔςι νοτιώτερος ἄλλος. τοῦτο οὖν φησίν, ὅτι εἰς τὸν Τοξότην πύματον καὶ ἔσχατον φέρεται ὁ ἥλιος, ὡς ἐπὶ τὸν νότον κατιὼν ἀπὸ τοῦ καθαροῦ βορέου, κἀκεῖνον διελθὼν ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια ἔρχεται ἄνω ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρωτος. τὸ δὲ καθαροῖο, ὅτι αἰθρηγενέτης ὁ βορέας.

508. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ Τοξότῃ ἐν τοῖς τελευταίοις χειμερινὸς τρέπεται ὁ ἥλιος, ἀπὸ τοῦ Τοξότου τελευτῶν, καὶ ἄρχεσθαι μέλλων τῷ Αἰγοκέρωτι.

509. ἴσοι οὖν οὗτοι κατὰ τὸ μέγεθος, ὁ χειμερινὸς τροπικὸς καὶ ὁ θερινός. ὅμως ἐναντίον τι πέπονθεν ὁ χειμερινὸς τῷ θερινῷ κατὰ τὴν θέσιν· γ' μὲν γὰρ αὐτοῦ διαςήματα ὑπέργεια, τὰ δὲ ε' ὑπόγεια. διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἥλιος Αἰγοκέρωτος ἐπέχων μοῖραν ὀγδόην θ' μὲν ὡρῶν τὴν ἡμέραν ποιεῖ, ιε' δὲ τὴν νύκτα. κατὰ γὰρ τὴν χειμερινὴν τροπὴν τὰ μὲν ε' ὑπὸ γῆν, τὰ δὲ γ' ὑπὲρ γῆν.

511. διαλαμβάνει περὶ τοῦ ἰσημερινοῦ, καὶ τούτου τὸ μέγεθος δίδωσιν ἀπὸ τοῦ ἤδη ἐγνωσμένου κύκλου τοῦ γαλαξίου. ἴσον δὲ ἀποφαίνεται εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος τὸν ἰσημερινὸν τοῦ τε γαλαξίου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ· πάντες γὰρ διχῶς τέμνουσι τὴν σφαῖραν, ὁ δὲ νοῦς, ἀμφοτέρων, τοῦ τε

ινῦ τροπικῦ καὶ τῦ χειμερινῦ, κατὰ τὸ μέσον ἐςὶν ὁ κύκλος ὅσος καὶ ῦ γαλαξίυ.

513. ἀμφότεραι δὲ αἱ ἰσημερίαι ἐν αὐτῷ γίνονται, αἱ ἡμέραι δη- ἡ ἴσαι ταῖς νυξίν· ἰσῦνται γὰρ περὶ μόνας τὰς πρώτας μοίρας. δύο ίνονται ἰσημερίαι, μία μὲν ὅτε φθίνει τὸ θέρος (τῇ γὰρ κέ τοῦ ϑ, ὅς ἐςι κατὰ Ῥωμαίους Σεπτέμβριος, γίνεται ἐν ταῖς Χηλαῖς ἡ τῇ, καὶ ἰσημερία ἐςὶ μειουμένων τῶν ἡμερῶν), ἑτέρα δὲ κατὰ τὸν ʒτιον, μειυμένων τῶν νυκτῶν.

515. τὴν κατάληψιν αὐτοῦ δίδωσιν ἐκ τῶν ἐπιψαυόντων αὐτῦ ων. σημεῖον δὲ ὁ Κριὸς αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ Ταύρυ γόνατα κεῖται. ὁ μὲν Κριὸς κατὰ τὸ μῆκος καὶ διόλου ἡρμοσμένος φέρεται τῷ ῳ τῦ δὲ Ταύρυ ὁπόση ἐςὶ κλάσις καὶ καμπὴ τῶν σκελῶν γίνεται. ις. ὁ μὲν Κριὸς ὅλος ἐςὶ τῷ κύκλῳ προσηρμοσμένος, ὁ δὲ Ταῦρος μόνην τὴν τῶν σκελῶν καμπήν.

519. καμπή ἤγυν ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρώτη καμπή. αἰθο- ης δὲ ἤγυν τῆς ἐχύσης καυσώδη ἰόν· καυςικὸς γάρ ἐςιν αὐτῆς ὁ καὶ Εὐφορίων (fr. LIV.) "ἡ μὲν πάνθ' ὅσα πυ φύει εὐδείελος αἶα, ἄλλον γ' ἡ ποίην, ὅττ' ἐχρίμψατο, λυθρὸν ὡς πυρὶ καρφόμενον, ιρῇ ἰνδάλλεται τέφρῃ." ἡ αἰθομένης τῆς καιομένης ὑπὸ τοῦ ἡλίυ· ʒρα γὰρ καταλάμπεται ὑπὸ τὰ ζώδια ταῦτα οὖσα.

ἐν αὐτῷ τῷ ἰσημερινῷ, φησί, κύκλῳ καὶ ὁ ἐλαφρὸς Κρατὴρ ἐςιν. φρὸς δὲ ὁ ἐλαφρῶς ἐγκείμενος τῷ τῆς Ὕδρας σώματι, ἢ ὁ ἀλαμ- ἀμυδρὺς γὰρ ἔχει τὺς έ ἀςέρας.

520. οὐ τῦτό φησιν, ὅτι οὐ πολλοὶ ἀςέρες εἰσὶ τῶν Χηλῶν (εἰσὶ ἀλλ' ὅτι οὐ πολλοὶ τῶν ἐν Χηλαῖς ἀςέρων ἐπιψαύυσι τοῦ κύκλυ· ἰρ ἄκραι Χηλαὶ ἐπιψαύυσιν.

522. ἤγυν ὐκ ἀπολαμβάνει τινὰ μοῖραν τοῦ Ἀετῦ ὁ κύκλος, ἀλλ' ἐγγὺς αὐτῦ ὁ τῦ Διὸς ἄγγελος ἀετός.

525. τὺς μὲν ὖν γ' κύκλυς, φησί, τύς τε τροπικὺς καὶ τὸν ἰσημε- , ὁ ἄξων παραβολάδην κειμένυς ἔχει· περιβάλλεται γὰρ αὐτὺς καὶ χεται ὑπ' αὐτῶν, διαπείρων αὐτύς· οἱ δὲ ὥσπερ ἐξορθύμενοί εἰσιν ιὐτῷ. ἢ ὅτι τύτυς τὺς κύκλυς παραβολάδην ὡσανεὶ παραβλητικῶς παραλλήλως κειμένυς ὁ ἄξων ὀρθὺς περιφέρει· διαπείρων γὰρ τὺς ας, μόνυς τύτυς τὺς ὀρθὺς κύκλυς παραλλήλυς ἔχει ἐπικειμένυς.

526. περὶ τῦ ζῳδιακῦ λέγει, ἐπειδὴ περὶ τῶν ἄλλων τριῶν διείλαβε. ἐ ἐσφήκωται ἀντὶ τῦ συνέχεται· Ὅμηρος "πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ ιι ἀργύρῳ ἐσφήκωντο." ὁ δὲ λόγος, ὁ δὲ ζῳδιακὸς ὁ τέταρτος συ- ται ὑπ' ἀμφοτέρων, τῦ χειμερινῦ καὶ τῦ θερινῦ, λελοξωμένος· διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν κύκλων συνέχεται, ἐπειδὴ λελόξωται. καὶ οἱ μὲν ικοὶ ἀντιπέρην καὶ ἐναντίοι ἀλλήλοις κείμενοι (ὁ μὲν γὰρ βό-

lrat.

ρειος, ὁ δὲ νότιος) ἑκατέρωθεν αὐτὸν ἔχουσι· καὶ ὁ μὲν Θερινὸς τοῦ Κα κίνου ἐπιψαύει, ὁ δὲ χειμερινὸς τοῦ Αἰγοκέρωτος.

529. οὐκ ἂν παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἀνὴρ ζωγράφος μαθὼν τορνευτ σφαῖραν οὕτω γράψειεν ὡς ἔστιν ἐν τῷ οὐρανῷ. λείπει ἡ ὑπὸ πρόθε ἵν' ᾖ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς Ἀθηνᾶς. τὸ δὲ κολλήσειεν (530) ἀν τοῦ κατασκευάσειεν. οὐκ ἂν οὖν ὁ τεχνικώτατος τῆς Ἀθηνᾶς μαθη ἄμεινον συνήρμοσε τοὺς κύκλους ἢ εἰσίν· ἢ οὐκ ἂν ὑπὸ τῶν χειρῶν τ Ἀθηνᾶς δεδιδαγμένος ἀνήρ τις ἄλλως κολλήσειε κυλιομένους τοὺς κύκλ ὡς αὐτοὶ ἐν τῷ αἰθέρι περὶ τὸν πλάγιον κύκλον τὸν ζῳδιακὸν ἀφ' ἡμ ρας εἰς νύκτα κεκόλληνται. εἴη δ' ἂν τὸ χειρῶν δεδιδαγμέν καὶ ἑλληνισμός, ἀντὶ τοῦ κατὰ χεῖρας μαθὼν καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς δ δαχθείς. καὶ Ὅμηρος "εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων." οὐκ ἂν οὖν ἄλλος τις κ τασκευάσειε περιφερεῖς τροχοὺς οὕτως ὡς ἔχουσιν οἱ κύκλοι. τὸ οὖν κ λινδόμενα (530) ἀντὶ τοῦ περιφερῆ. τροχάλεια ἀντὶ τοῦ τροχούς. δὲ τοῖά τε καὶ τόσσα (531) ἀντὶ τοῦ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα κυκλοτ περιέχων καὶ περιγράφων τροχάλεια. τὸ δὲ περισφαιρηδὸν ἤγ περὶ τὴν σφαῖραν. συναρηρότα δὲ (532) συνηρμοσμένα. λέγει τοῦτο ὅτι ἀκίνητά εἰσι τὰ τροπικὰ σημεῖα. ἐξ ἠοῦς (533) ἐξ ἀνατολ ἐπὶ νύκτα ἐπὶ τὴν δύσιν. ἤματα πάντα, ὅτι κατὰ τοὺς λόγους τ Ἑλλήνων ἀεικίνητός ἐστιν ὁ κόσμος.

534. καὶ τὰ κύκλα μὲν ταῦτα ἀνατέλλει καὶ δύνει, τὰ πάντα κ μενα παραλλήλως· μία δέ ἐστιν ἑκάστου ἄνοδος καὶ δύσις. ἕκαστος γ τῶν κύκλων τὸ αὐτὸ σημεῖον ἔχει, ὅθεν ἀνατέλλει καὶ πάλιν ὅπου δύ τὸ δὲ ἑξείης ἑκάτερθεν (536) ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ δύσεως καὶ ἐξ ἀνατολῆς, ἑκάστου κύκλου ἓν σημεῖον τὸ αὐτὸ ἀνατέλλ καὶ δύνειν νομίζεται. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐν παραλλήλῳ σχήματι κατεσ ριγμένοι ἀνατέλλουσί τε καὶ δύνουσιν, ὁ μέντοι ζῳδιακὸς οὐκέτι. τὸ ο μία δέ σφεων ἔοικε πρὸς ἀντιδιαστολὴν εἰρῆσθαι τοῦ ζῳδιακοῦ, διὰ τ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ ἑνὸς σημείου ἀνατέλλοντας εἰς ἓν πάλιν δύνειν, τ δὲ ζῳδιακὸν πλάτος ἀξιόλογον ἔχειν.

537. ὁ ζῳδιακὸς κύκλος κατὰ τὴν ἀΐδιον τοῦ κόσμου κίνησιν, ἥ φ σιν Ἕλληνες, ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ τὴν ἑξῆς ἀνατολὴν (ὠκεανὸς γὰρ ὁ ὁρίζω ὅσον ἔχει διάστημα ἀπὸ Αἰγοκέρωτος ἀνατέλλοντος ἕως ἀνατέλλοντος Κα κίνου, ἀπὸ Αἰγοκέρωτος μὲν χειμερινοῦ τροπικοῦ μέχρι Καρκίνου θερινοῦ τρ πικοῦ, ὑπὲρ γῆν, τοσοῦτον πάλιν ἀπὸ τοῦ Καρκίνου μέχρι τοῦ Αἰγοκέρωτος ὑ γῆν διηνεκῶς γίνεται. ἴσον γὰρ αὐτοῦ τὸ ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα τμῆμα τ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα· ὅσον γὰρ ἡ ἀνατολὴ τῆς δύσεως ἀπέχει, τοσοῦτον δύσις τῆς ἀνατολῆς. τὸ δὲ ὅσσον ἀπάντῃ (539) ἤγουν ὅσον ἀπ' ἀνα τολῆς ἔχει τοῦ ὁρίζοντος, τοσοῦτον καὶ ἐν τῇ δύσει ἐν τῷ καταφέρεσθαι.

541. ἑξάγωνόν ἐστι τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ φυσικώτατον· καὶ γὰρ α μέλισσαι φύσει ζῶσαι καὶ οὐ λόγῳ τὰς κατατρήσεις τῶν κηρίων ἑξαγώ-

ποιῦσι. τὸν μὲν οὖν κόσμον σφαιρικὸν συμβέβηκεν εἶναι, τὴν δὲ κέντρον. ἀνάγκη ἂν ἐκβαλλομένας ὑπὸ τῆς ὄψεως ἐπὶ τὸν ἰρανὸν ίας, βεβηκότων ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ σχήματος τυγχάνοντος ροειδῦς, ἴσας πάσας εἶναι. ὅση ἂν, φησὶν, ὄψεως γίνεται εὐθεῖα βλεπόντων ἡμῶν εἰς τὸν ὐρανὸν, τοσαῦται ὀφείλυσιν ἓξ νοεῖσθαι ὅλης τῆς περιφερείας. αὗται δὲ λαμβανόμεναι κατὰ παράλληλον ια, καὶ ἴσον ἀλλήλων ἀφεςῶσαι, δύο παραλαμβάνυσι κατὰ τὴν ἑαυμεσότητα ζῴδια· ὕτω γὰρ ἀποτελῦσι τὸ ἑξάγωνον σχῆμα. πάνυ εχνικῶς καὶ γεωμετρικῶς διῄρηκε τὸν ζῳδιακὸν κύκλον εἰς τὰ δωτημόρια· λέγει γὰρ, ὅση ἡ ὁρατικὴ ὄψις ἐςὶ, τυτέςιν ἡ ἀκτὶς ἡ ἀφ ν ἀφιεμένη ἐπὶ τὴν ἀνωτάτω τῦ ὐρανῦ ἐπιφάνειαν, τηλικαύτην εὐ-ν ἐγγράψας τῷ κύκλῳ ἑξάκις, εἶτα ἑκάςην αὐτῶν τέμνων διχῶς, εὐ-ις ιβ΄ τῶν ζῳδίων δωδεκατημόρια. εἶτα καταριθμεῖται τὰ ζῴδια. ἐ θεώρημα, ὡς ἄρα ἡ ἐκ τῦ κύκλυ τῦ κέντρυ ἴση ἐςὶ τῇ ἐγγραφο-ἐν κύκλῳ ἑξαγώνυ πλευρᾷ. ἀποτέμνεται δὲ ἀντὶ τῦ περιγρά-ι καὶ δεικνύει. μὴ θαυμάζωμεν δὲ εἰ ἕκαςον τῶν ζῳδίων, τηλικῦ-ὂν κατὰ τὸ μέγεθος ὡς τὸ ἥμισυ ἐπέχειν τῦ ἀπὸ γῆς ἐπὶ τὸν ὐρα-διαςήματος, σμικρότατον ὁρᾶται· διὰ γὰρ τὸ πόῤῥωθεν ἡμᾶς εἰ-ἐκείνων, διὰ τῦτο ἡμῖν μικρὰ φαίνεται καίπερ ὄντα μεγάλα, ὡς δ ; παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἐπιςεύθη τῆς γῆς ὀκτωκαιδεκαπλασίων καὶ ἡ πᾶσα γῆ τῦ μεγέθους αὐτοῦ ὀκτωκαιδέκατόν ἐςι, καὶ ὅμως ἡ ρέρεια αὐτῦ ὐ πάνυ δοκεῖ μεγάλη εἶναι, ἐπειδὴ σφόδρα αὐτῦ ἐσμὲν ρισμένοι. οὕτω καὶ τὰ ἄστρα μεγάλα ἐστὶ σφόδρα καὶ ἐπὶ πολὺ νεται· ἀλλὰ τῷ χωρισμῷ ἡμῶν βραχέα φαίνεται. ὁ Σπόρος δὲ ἐξέλαβεν· ὅσον δὲ τῆς ἀπὸ τῦ ὀφθαλμῦ βολίδος καὶ ἀκτῖνος ἀπο-εται καὶ ἀφαιρεῖται ἡ αὐγὴ τῦ αἰθέρος, ἑξάκις ἂν ὑποδράμοι τὸν ακὸν ἀπηρτισμένον. ἕκαςον δὲ τῶν ἓξ εἰς β΄ περιτέμοι ἂν καὶ περι-ι τὰ ὑποκείμενα ιβ΄ ζῴδια. ἐπειδὴ γὰρ ἐν παντὶ κύκλῳ ἡ ἐκ τοῦ ρυ πρὸς τὴν περιφέρειαν ἀχθεῖσα εὐθεῖα ἑξάκις ὑποτείνει τὴν ὅλην φέρειαν, διὰ τοῦτο χρησάμενος τῷ πρὸς γῆν σημείῳ τῇ ἡμετέρᾳ , ἥτις (ἡ γῆ) κέντρυ λόγον ἐπέχει πρὸς τὴν τῶν ἀπλανῶν ἄςρων ραν, ἡ δὲ ἡμετέρα ὄψις ὐδὲν τῦ κέντρυ τῆς σφαίρας διαφέρει κατὰ ὴν θέσιν πρὸς τὸ πᾶν καὶ ὅτι οὐδὲν διαφέρει ἀπό τε τοῦ κέντρου ἐςι τῆς γῆς) ὁρᾶν τὰ ὐράνια ἢ ἀπό τινος τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ένων οὕτω δὴ μικροῦ καὶ σημείου λόγον ἐπέχοντος, — χρησάμε-ξν ὡς σημείῳ τῇ ἡμετέρᾳ ὄψει, οὕτω τὴν τοῦ ζῳδιακοῦ πεποίηται μέτρησιν.

544. λοιπὸν τῶν ιβ΄ ζῳδίων ὀνομασίαν ποιεῖται, καὶ ἄρχεται πά-ἀπὸ τῦ ἐπισημοτέρυ ἐν τοῖς βορείοις, τῦ Καρκίνυ. διὰ τί δὲ ἀπὸ Καρκίνυ ἤρξατο, καὶ ταῦτα τῶν Αἰγυπτίων ἀεὶ ἀπὸ Κριῦ λαμβα-των τὴν ἀρχήν; ὅτι εἰώθει ἀεὶ ἀπὸ τῶν βορείων ἄρχεσθαι, βορειό-

τερος δέ ἐστι πάντων ὁ Καρκίνος. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι εἰκότως ἀπὸ τοῦ Κριοῦ ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, πάντα τὰ ζῴδια κατὰ ἀναλογίαν λαμβάνοντες τῶν μελῶν· καὶ δὴ τὸν μὲν Κριὸν κεφαλὴν εἶναί φασιν, ἐν ᾗ τὸ ἡγεμονικόν, ἐπειδὴ ὁ Κριὸς τῶν προβάτων ἡγεμὼν καὶ πρόοδός ἐστι καὶ ὅτι ἐν τῷ Κριῷ ὁ ἥλιος ἰσημερίαν ποιεῖται, Ταῦρον δὲ τὸν αὐχένα, ἄχρι τῶν ποδῶν, οἵ εἰσιν οἱ Ἰχθύες. πολλὰ δὲ αὐτῶν καὶ καθ' ὁμοιότητά εἰσιν· ἔνια δὲ καὶ κατὰ πάθος, ὡς Ὑδροχόος πολλῶν τότε τηνικαῦτα καταφερομένων ὑετῶν, τοῦ ἡλίου διαβαίνοντος αὐτόν. διαφέρει δὲ ζῴδιον δωδεκατημορίου τῷ μὴ συναπαρτίζειν ἕκαστον ζῴδιον τὸ δωδέκατον τοῦ ζωδιακοῦ, ἀλλ' ἔνια μὲν ἐλλείπειν, ὡς ἐπὶ τοῦ Κριοῦ καὶ Καρκίνου, ὅπου δὲ ὑπερβάλλειν, ὡς ἐπὶ τοῦ Σκορπίου καὶ τῆς Παρθένου.

550. ἐναντίαν τῷ παντὶ κίνησιν ποιεῖται ὁ ἥλιος, ἑκάστης ἡμέρας μίαν μοῖραν οὐχ ὅλην κινούμενος. τξ' ἂν πασῶν οὐσῶν τῶν κύκλου μοιρῶν ἐν τξε' ἡμέραις καὶ τετάρτῳ μάλιστα μέρει τοῦ νυχθημέρου ὁ ἥλιος διανύει πάντα τὸν ἐνιαυτόν. ἐν τούτοις οὖν τοῖς ιβ' ζῳδίοις ὁ ἥλιος φέρεται τὸν ἐνιαυτὸν συντελῶν ἅπαντα· ἐν ἑκάστῳ γὰρ ζῳδίῳ ποιεῖ μῆνα καί που ὥρας· ἐφ' ἑκάστης γὰρ μοίρας μίαν ἡμέραν καὶ μικρόν τι πρὸς ἀποτελεῖ. πορεύεται δὲ τὴν μέσην γραμμὴν τοῦ ζωδιακοῦ, πρὸς μῆκος κινούμενος, καὶ οὐχ ὡς οἱ ἄλλοι πλάνητες πρὸς πλάτος. ποιεῖται δὲ τὴν πορείαν ἐναντίαν τῷ παντὶ κύκλῳ· ὁ μὲν γὰρ κύκλος ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσεως φέρεται, ὁ δὲ ὡς ἐπὶ ἀνατολάς. τὸ δὲ Ταῦρος τ' ἐν τῷ (549) ὅτι τοῦ Κριοῦ ὁ Ταῦρος βραδύτερον δύνει, ὅσῳ καὶ ἀνώτερος αὐτοῦ ἐστί, καὶ καταφερομένου τοῦ Ταύρου οἱ Δίδυμοι, καὶ ἑξῆς τὰ λοιπά. τῆς τοίνυν καταφορᾶς καὶ δύσεως τοῦ παντὸς ἀεὶ ὑψηλότερος καὶ ἀνώτερος πορεύεται ὁ ζωδιακός, ὡς ἐπὶ τὸ φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις.

551. τῶν γὰρ ὡρῶν τὰς μεταβολὰς ἡ τοῦ ἡλίου κίνησις ποιεῖ, ἃς ἐπικαρπίους καλεῖ διὰ τὸ μητέρας εἶναι τῶν καρπῶν· καιροὶ γὰρ καρπῶν γεννήτορες. αὔξονται δὲ διανύοντος τοῦ ἡλίου τὸν πάντα κύκλον.

553. κοῖλον ὀρθῶς ἔφη τὸν ὁρίζοντα· τῷ μὲν γὰρ ἔξωθεν νοοῦντι κυρτὸς φαίνεται, τῷ δὲ ἔνδοθεν καὶ ἀπὸ γῆς κοῖλος. ὁ δὲ νοῦς, ὅσον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα πίπτει, τοσοῦτον καὶ ὑπὲρ γῆν ἀναφέρεται· ἀεὶ γὰρ κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἓξ μὲν ὑπὲρ γῆν ζῴδια, ἓξ δὲ πάλιν ὑπὸ γῆν, γεωμετρικῶς οὖν καὶ ἀστρονομικῶς τοῦτο ἔφη.

555. τὰ μὲν γὰρ ζῴδια οὔτε ἐντὸς τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου εἰσὶν διὰ τὸ οὔτε ἐκπεπλήρωται λ' μοιρῶν, ἔστι δὲ ἃ καὶ ὑπερπέπτωκε· τὰ δὲ πολλὰ αὐτῶν καὶ πλάγια καταδύνει καὶ οὐκ ὀρθὰ ἀναφέρεται, ὥστε οὐκ ἄν τις ἐξ αὐτῶν λάβοι τὸ ἀκριβές. τῶν δωδεκατημορίων δὲ ἕκαστον λ' μοίρας ἔχει· κἂν γὰρ καὶ τὸν ἡλιακὸν λογίζηταί τις κύκλον, εὑρήσει μόγις ρπ' ὑπὲρ γῆς ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς μοίρας.

556. διὰ συντομίαν εἶπε μόνα τῶν νυκτῶν τὰ διαστήματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῶν ἡμερῶν νοητέον· ὅμοιον γάρ. ὁ δὲ λόγος, ἑκάστη νυξὶ

ὁ τοσῦτον μῆκος γίνεται, ἢ τοσῦτον ἔχει διάςημα τῆς περιφερείας, ον ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης ἐπαίρεται καὶ περιάγεται μέρος τοῦ κύκλου ἥμισυ ἐπέχον ἓξ ζώδια. οἷον εἰ ἀρχομένης τῆς νυκτὸς ἀνατέλλει αρκίνος περὶ πρώτην καὶ δευτέραν ὥραν, τοσῦτον ἕξει διάςημα ἕως πάλιν ἐπὶ δύσιν ἔλθῃ· καὶ ἀνυσθέντος τοῦ ἡμικυκλίου ἀπὸ Καρκίνου ς Τοξότα, τὸ πᾶν τῆς νυκτὸς μῆκος τελεῖται. πάλιν δὲ ἀνατέλλειν ὁ Αἰγοκέρωτος ἤρχετο ἡ νύξ· κατὰ διάμετρον οὖν ἕως τῶν Διδύμων ι τὴν περιφοράν. φησὶν οὖν ὅτι ἑκάςης νυκτὸς τοιοῦτόν ἐςι τὸ μῆκος ν ἐπαίρεται μέρος τοῦ κύκλου, λέγω δὴ τὸ ἥμισυ, ἀρχομένης αὐτῆς. λῶς δὲ εἶπεν ὅσον ἥμισυ (557), ἐπειδὴ τὰ μὲν μεγάλην ἔχει τὴν ριφορὰν τὰ περὶ τὰ βόρεια, τὰ δὲ ἥμισυ ἐλάττονα τὰ περὶ τὰ νότια, ὧν τοσῦτον ἔςαι τὸ μῆκος ὅσον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἡμικύκλιον. τοσῦτον ἐπὶ μῆκος, φησίν, ἑκάςη νὺξ ἀεὶ τείνεται, καθ' ὅσον καὶ ἡμικύκλιον. διὰ δὲ τὸ τὰς νύκτας πῇ μὲν μείζους εἶναι πῇ δ' ἐλάτ-ς, καὶ μὴ φθάνειν τὸν κύκλον περιλαμβάνεσθαι πάντα, διὰ τοῦτο οσέθηκε τὸ ἀείρεται ὑψόθι γαίης (558) ὡς τῶν βορείων ἅτε ηλοτέρων ὄντων καὶ τὸ ὅλον ἡμικύκλιον διὰ τῆς νυκτὸς περιλαμ-νόντων.

559. σφόδρα φροντίζει ὁ Ἄρατος τῶν ναυτιλλομένων, καὶ διὰ λλῶν τεκμηρίων πειρᾶται αὐτοῖς χειμαζομένοις καθ' ὅσον ἔξεςι βοη-ῖν, παρόμοιόν τι ποιῶν Ἡσιόδῳ· ὁ μὲν γὰρ σφόδρα τῶν γεωργικῶν, δὲ τῶν ναυτιλλομένων ποιεῖται ἐπιμέλειαν. οὐκ ἀδόκιμον οὖν οὐδὲ πά-ργον σημεῖον λέγει τοῖς ναυτιλλομένοις, ὅτι ἐὰν νυκτὸς συμβῇ τινὰ δυνεῦσαι, ἀφοράτω, καὶ μαθήσεται μετὰ πόσας ὥρας ἔςαι ἡ ἡμέρα, ἐκ τούτου γινωσκέτω τί δεῖ ποιεῖν. ὁ δὲ νοῦς, οὐκ ἂν εἴη σοι ἀδόκι-ν, ἐπιτηροῦντι τὴν ἡμέραν καὶ ἐκδεχομένῳ, περισκοπεῖν ἕκαςον τῶν ρων, ἐπειδὰν ἀνατείλῃ· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ὠφέλιμον ἂν εἴη. ἢ οὐκ όκιμον ἔςαι σοι τοῦτο παρατηροῦντι σκέπτεσθαι τὰς τῶν ζῳδίων ἀνα-λάς, καὶ ἐν ποίῳ τούτων ἐςὶν ὁ ἥλιος· μαθὼν γὰρ ἐν Κριῷ εἶναι αὐ-ἔαρος ἀρχὴν γνώσῃ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. ταῦτα δέ τις ις, πότε δεῖ σπείρειν καὶ θερίζειν εἴσεται. ἕτεροι δὲ οὕτως ἐξέλαβον, τήρει πότε ἡ ἡμέρα ἐςίν, ἤγουν ἐν τίνι ζῳδίῳ ἐςὶν ὁ ἥλιος· ὁ γὰρ ὼς τοῦτο εἴσεται πόση τῆς νυκτός ἐςιν ἡ ὥρα, ἐκ δὲ τούτου καὶ τὴν χὴν τῶν ἀνατολῶν καὶ συγκαταδύσεων. μοίρας δὲ εἶπε νῦν τὰ ζῴ-ι, δι' ὧν ὁ ἥλιος φέρεται. ἐν δὲ τῷ ἤματος εἴη λείπει ἡ περί, ἡ, περὶ τοῦ ἤματος τῶν μοιρῶν (τουτέςι τῶν ζῳδίων) οὐκ ἀδόκιμόν ν ἐννοοῦντι καὶ θεωροῦντι σκέψασθαι καὶ διαγνῶναι πότε ἀνατέλλει ίςη μοῖρα ἤγουν ἕκαςον ζῴδιον· τὸ γὰρ καθ' ἓν ζῴδιον μοῖρά ἐςι τοῦ υ κύκλου. λέγονται μὲν γὰρ μοῖραι καὶ αἱ διαιρούμεναι εἰς λεπτὰ ξ', ιεται δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ζῴδια. νῦν οὖν τὴν ὅλην τοῦ ζῳδίου περιπόλησιν ίραν ὠνόμασεν.

ρωτου, διὰ τῦτό φησιν ὅτι ὁ Βοώτης τὸ τηνικαῦτα ἡ μ ά τ ι ο ς ὁ αἴρεται, ἐπειδὴ ἐν τέτρασι μοίραις δέχεται αὐτὸν ὁ ὠκεανός. ὁ αθησαν δὲ λοιπὸν τῦ Καρκίνυ ἀνιόντος.

582. ὁ δὲ Βοώτης ἐπειδὰν τῦ φωτὸς καὶ τῦ φαίνεσθαι κο ὑπέργειος ὤν, πρὸς δύσιν βαδίζει. καλῶς δὲ εἶπε κορεσθῇ, ἐπειδὴ γειος φαινόμενος πολὺν χρόνον ἀναλίσκει, τῆς μὲν ἡμέρας ὥρας ς δὲ νυκτὸς πάσας τὰς ιβ΄. διὸ χαριέντως εἶπεν ἐ π ὴ ν κ ο ρ έ σ ὅτι τοσῦτον χρόνον ἀναλίσκει φαινόμενος. ἀνατέλλει γὰρ τῇ Πα περὶ ἕκτην ὥραν ἡμερινήν, ἂν καθ᾽ ὑπόθεσιν ἐν Καρκίνῳ λά τὸν ἥλιον· β΄ γὰρ ὧραι Καρκίνυ, Λέοντος β΄, Παρθένυ β΄, ὥς ἕκτην ὥραν ἀνατέλλει. ἐπεὶ τοίνυν τάς τε τῆς ἡμέρας λοιπὰς ς΄ ἐν τῷ ὑπεργείῳ ἐστὶ καὶ τὰς τῆς νυκτὸς ιβ΄, ἕως ἂν εἰς τελείαν ἔλθῃ (ἕως γὰρ ἂν οἱ Δίδυμοι ἀνέλθωσι, φαίνεται· ἐν δὲ τοῖς Δι τὸ τῆς νυκτὸς συμπέρασμα) — ἐπεὶ ὖν ὅλας ιη΄ ὥρας μένει φα νος καὶ ὑπέργειός ἐςι, διὰ τῦτο εἶπεν ἐ π ε ι δ ὰ ν τ ῦ φ ω τ ὸ ς κ ο ρ ε λοιπὸν πάλιν μέλλοντος Καρκίνυ ἀνατέλλειν, ἐν τῇ δύσει τὸ πλεί τῦ σώματος.

τυτέςιν ὅταν ἀναχωρήσῃ τῦ ὑπὲρ γῆν μέρυς καὶ πανδυσίαν π προσλαμβάνει τῷ μεσονυκτίῳ (τυτέςι ταῖς ς΄ ὥραις τῆς νυκτός) ὥρας β΄, ὥςε ἐν η΄ ὅλαις ὥραις γίνεσθαι αὐτῦ τὴν παντελῆ κατά διὸ εἶπε (585) κ ε ῖ ν α ί τ ο ι κ α ὶ ν ύ κ τ ε ς ἐ π᾽ ὀ ψ ὲ δ ύ ο ν τ ι λ ε ται, ἐπεὶ μακροτάτην ποιεῖται τὴν κατάδυσιν. βυλυτὸν δὲ λέγ ἑσπέραν, καθ᾽ ἣν οἱ βόες λύονται. ἢ τὸ δ ί χ α ν υ κ τ ὸ ς ἰ ύ σ η ς φησί, τὸ διπλασίω τῆς νυκτὸς καιρὸν ἀνύειν πορευόμενον τῦ τῆς ρας. καὶ ἀπὸ τύτυ ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὅτι ς΄ ὥρας ποιεῖται τῆς ἡμέρα δὲ νυκτὸς ιβ΄. φησὶν ὖν, ἐπειδὰν τῦ φωτὸς κορεσθῇ, ἐν τῇ δύσει πὸν ἔχει τὸ πλεῖον τῦ σώματος, ἐπειδὴ ἄκρα αὐτῦ ἡ κεφαλὴ ἀπο ται καὶ χεῖρες, τῆς νυκτὸς τὸ τηνικαῦτα διπλάσιον ἰύσης τῶν ς΄ ἡ νῶν ὡρῶν. ἢ ὅταν τὸ πλέον τῦ ἡμίσεος τῆς νυκτὸς παρέλθῃ, εἰ αὐτῆς τεμνομένης, τῦ Καρκίνυ ἀνατέλλοντος, τότε ὁ Ἀρκτοφύλα μὲν ὑπὲρ γῆν ὀλίγον, τὸ δὲ ἐν τῷ βυλυτῷ (τυτέςιν ἐν τῇ δύσει κα γῆν) πλέον ἔχει. ἐμβραδύνει δὲ καὶ ἐγχρονίζει τῷ βυλυτῷ ἤγυν τ σει, δῦνον πλέον τῦ ἡμίσεως τῆς νυκτός, εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης, νίκα τῦ ἡλίυ δύνοντος καὶ αὐτὸς δύνηται.

585. ὀψὲ δύνων ἐςὶν ὁ Βοώτης διὰ τῶν ὡρῶν τῶν δ΄ μο τυτέςιν η΄ ὥρας ἐπέχει· ὃν καὶ Ὅμηρος "ὀψὲ δύνοντα Βοώτην" ἀντὶ τῦ βραδέως δυόμενον. αὗται δὲ μάλιςα αἱ περιφοραὶ ὀψὲ τος ἂν κληθείησαν, ὐ μόνον διὰ τὸ ἐν τῷ κάτω φέρεσθαι η΄ ὥρας χειν, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ η΄ ὧραι γεγόνασιν ἕως ἂν δύηται παντελῶς. δη ὖν αἱ νύκτες μάλιςα ἐπ᾽ ὀψὲ δύοντι ἂν κληθείησαν.

586. τῦτον τὸν τρόπον οἱ προειρημένοι δύνυσιν, ὁ Στέφαν

γόνασι, καὶ ὅσα προεῖπεν. εἰπὼν δὲ περὶ τῶν ὑπὸ δύσεως ιβ΄ ζῳων σημείων, νῦν καὶ περὶ τῶν ἀπ᾽ ἀνατολῆς λέγει. ἀνατέλλει οὖν, οἶν, ὁ Ὠρίων λαμπρὸς ὢν κατὰ τὴν ζώνην καὶ τὰς ὤμας, ἔχων δὲ ἐν τῷ ξίφει λαμπρὰς ἀςέρας, καὶ συναναφέρων Ποταμὸν κέραος λα, τυτέςι τῦ ἀνατολικῦ.

τὰ μὲν ἂν προειρημένα ζώδια ἀνατέλλοντι τῷ Καρκίνῳ αὐτίκα δύ- ὁ δὲ Ὠρίων συνανατέλλει αὐτῷ, ἀκ ἀπρεπής, ἀλλὰ καὶ τὴν ζώνην ηλοτάτην ἔχων καὶ τὰς ὤμας καὶ τὸ ξίφος. ἀνατέλλει δὲ σὺν τῷ Ἠριῷ ποταμῷ, καὶ ὅλος θεωρεῖται ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα.

590. ἀνατέλλοντος δὲ τῦ Λέοντος, ὅσα μὲν ἀντικατέδυνε τῷ Καρῳ, παντελῆ ποιεῖται τὴν κατάδυσιν, δύνει δὲ καὶ ὁ Ἀετὸς ὅλος. τῦ Ἐνγόνασι τὰ μὲν ἄλλα μέρη δέδυκε, τὸ δὲ γόνυ τὸ λαιὸν καὶ ἡ μη καὶ ὁ πὰς ἀκμὴν εἰσιν ὑπὸ γῆν.

594. συνανατέλλει δὲ τῷ Λέοντι ἡ κεφαλὴ τῆς Ὕδρας, ὁ Λαγωός, Τροχύων, καὶ τῦ μεγάλυ Κυνὸς οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες. τὸ δὲ χαροςς ἤγυν λαμπρός. καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ δὲ τῦ Καρκίνυ ἡ κεφαλὴ τοῦ γωῦ ἄκρως ἦν ἀνατείλασα· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἀ δυνατὸν ἦν ἄκρας μόνης αλῆς μνημονεῦσαι ἅτω μικρῦ ἄςρυ, ὅτι σὺν τῷ Λέοντι πᾶς ἀνῆλ-, εἶπε καὶ ἐμνημόνευσεν.

596. περὶ τῆς τῦ Λέοντος φαύσεως ἱκανῶς εἰπὼν λοιπὸν καὶ περὶ ἀνατολῆς τῆς Παρθένυ τεκμήρια δίδωσιν. ἡ δὲ Παρθένος ἀναλυσα ἀκ ὀλίγυς ἀςέρας ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα βάλλει, ἀλλὰ πολλὰς εἰς ιν κατάγει. καὶ λέγει ποίας· ἡ γὰρ Ἀρκαδικὴ τῦ Ἑρμῦ Λύρα καὶ ελφὶς καὶ ὁ ὑπὸ τὸν Ἀετὸν Ὀϊςός· ἅτοι γὰρ ὑπὸ δυσμὰς φέρονται. τύτοις καὶ τῦ Κύκνυ τὰ πρῶτα πτερὰ περὶ ἄκρυς τὰς ὤμυς ἄχρι τῆς ὀρᾶς δύνει. καὶ τῦ Ἠριδανῦ τὰ ἄκρα ἄρχεται σκιάζεσθαι· λοιγὰρ καὶ ἡ ἀρχὴ τῦ Ἠριδανῦ πρὸς δυσμὰς φέρεται· παρηορίας γὰρ ἄκρας φησί. καὶ τῦ Ἵππυ δὲ ἡ κεφαλὴ δύνει, ἀνατέλλει δὲ ἡ Ὕδρα πλέον ἕως τῦ Κρατῆρος. ἀναφέρονται δὲ οἱ ὀπίσθιοι πόδες τῦ Κυκαὶ ἡ πρύμνα τῆς Ἀργῦς. ἐμφατικῶς δὲ εἶπεν ἕλκων ἐξόπιθεν ὑμναν. ἡ δὲ ἡμίτομος ὅσα καὶ μέχρι τῦ Ὀϊςῦ κατηςερισμένη φαίι, ὅταν ἀνατέλλῃ ὅλη ἡ Παρθένος.

603. ὁ δὲ Σείριος τοὺς ὀπισθίυς πόδας ἀναιρεῖται ἀνατειλάντων ἐμπροσθίων. διὰ τῦτο οὖν φησὶ φθάμενος, ὅτι τὰς ὀπισθίους ας φθάνει ἀνατέλλων.

605. γαίης: λείπει ἡ ὑπὲρ πρόθεσις, ἵν᾽ ᾖ ὑπὲρ γαίης. ἡ γὰρ ῶ φέρεται ὑπέργειος, κατὰ τὸν ἱςὸν διχαζομένη· ὁ γὰρ ἱςὸς ἐπ᾽ ἐςὶ τῦ διχοτομήματος, ἐπεὶ ἡμίτομός ἐςιν, ὁ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐςι· διὸ καὶ ὁ τόπος, ἔνθα κεῖται, μεσόδμη καλεῖται. ὁ δὲ λό-, ἡ δὲ Ἀργὼ πᾶσα ὑπέργειος φέρεται, ἥτις κατὰ ἱςὸν ἔχει διχοτό-

ἀφοσιῦται αὐτὴν λέγων ὅτι τῶν παλαιοτέρων ἐςὶν ἡ φήμη καὶ ὐκ ἰ καὶ σφόδρα ἀςείως αὐτὸ πεποίηκε· βιωφελῆ γὰρ ἐκτιθέμενος τὴν ἱ ρίαν, ἐξ ὧν προευμενίζεται, δείκνυσιν ὅτι ὐδὲ λόγῳ θεμιτὸν τὰ τοια λέγειν, μήτι γε καὶ πράττειν. ἔχει δὲ ὧδε ἡ ἱςορία ἀπ' ἀρχῆς. Οἰ πίων ὁ Διονύσυ καὶ Ἀριάδνης παῖς ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ ᾤκει, ταύτης β σιλεύων. αὕτη ἡ Χίος ἔχει πλεῖςα ἑρπετά, ὡς καὶ διὰ τὸ πολύθη αὐτὴν εἶναι Ὀφιῦσαν κληθῆναι. πρὸς χάριν τοίνυν Οἰνοπίωνος ἦλ ἀπὸ Βοιωτίας ὁ Ὠρίων, ἄριςος ὢν κυνηγός, ὅπως καθάρῃ τὴν νῆ ἔχων δὲ σὺν αὐτῷ τὴν Ἄρτεμιν κυνηγετῦσαν ἀκόσμως ἐβιάζετο. ἡ κολώνην τῆς νήσυ ἐποίησε διαῤῥαγῆναι καὶ ἀναδοθῆναι τὸν σκορπί ὑφ' οὗ ὁ Ὠρίων πληγεὶς ἀπώλετο· καὶ κατηςερίσθη καὶ αὐτὸς κα σκορπίος. ὥσπερ δὲ καὶ ἐν ὀρανῷ δεδοικὼς αὐτὸν ὁ Ὠρίων ἀεὶ φ γει· καὶ ὅτε ἐκεῖνος ἀνατέλλει, ὁ Ὠρίων δύνει, ὅτε δὲ δύνει ὁ Σκ πίος, ὁ Ὠρίων ἀνατέλλει. ὁ μὲν ὖν Νίκανδρος, τῆς τῶν θεῶν εὐσεβ γινόμενος, βραχύν τινά φησιν εἶναι τὸν σκορπίον, δεικνὺς ὅτι θ βυλήσει καὶ μικρὸς ὢν ἰσχύει κατὰ μειζόνων. ὗτος δὲ ὁ Ἄρατος, τῆς ἀςροθέσεως κατανοήσας τὸ μέγεθος, φησὶν ὅτι καὶ ὅλον ὄρος ἀ ῥῆξεν, ἵνα ἀναδοθῇ ὁ σκορπίος.

640. ἀρνύμενος ἤγυν περιποιύμενος, ἀντικαταλλασσόμενος τὸ φονεύειν τὰ ζῶα χάριν Οἰνοπίωνος. εἰ δὲ αἰνύμενος γράφοιτο, μαίνει τὸ λαμβάνων. ἔςι δὲ ὁ Ὠρίων κατὰ διάμετρον τῦ Σκορπίυ

641. ἡ Ἄρτεμις, φησίν, ἐξ αὐτῆς τῆς Χίου ἐπετείλατο (τ τέστιν ἀναδοθῆναι ἐποίησε) θηρίον ἄλλο ὡς πρὸς τὰ ὄντα ἐν Χίῳ, ὧν φόνον εἰργάσατο ὁ Ὠρίων. τὸ ὖν ἐπετείνατο γράφεται ἐπετείλατο.

643. πολλὸν ἐόντα: ὅτι γὰρ σφόδρα μέγας ἦν ὁ Ὠρίων, κατὰ τὸν Ὅμηρον ἔξεςι μαθεῖν· λέγων γὰρ τὸ μέγεθος τῶν παίδ τῆς Ἰφιμεδείας ἐννεόργυιον κατὰ τὸ μῆκος ἐπιφέρει "μετά γε κλυ Ὠρίωνα."

644. τὸν Σκορπίον φησὶ πλείονα αὐτοῦ καὶ μείζονα, ςοχαζόμε ὅτι καὶ δύο ἄςρων μῆκος ἐπέχει καὶ ἑξηκοντάμοιρός ἐςι μόνος.

645. καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτῶν τῶν λέξεων σφόδρα ὑπογράφει τ Ὠρίωνα δεδοικότα τὰ τῆς γῆς ἔσχατα καταλαμβάνειν ὑπερβολῇ τῦ φ βου καὶ τῆς δειλίας.

647. τότε καὶ τῆς Ἀνδρομέδας καὶ τῦ Κήτυς ὅσα ὑπελείπετο τῶν Χηλῶν ἀνατολῇ, καὶ ταῦτα δύνει. τῦ δὲ Κηφέως τὰ μέχρι ζώ δέδυκε· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τῆς ἰξύος ἐν τῷ φανερῷ ἐςὶ κύκλῳ, ἡ δὲ ζώνη ἅπτεται τῦ ὁρίζοντος· τῦτο γὰρ ἐςι γαῖαν ἐπιξύει (650). Ἄρκτυς δὲ εἶπε τὸν ἀρκτικὸν κύκλον.

649. πανσυδίῃ φεύγυσιν ἤγυν σὺν παντὶ τῷ πλήθει κα γονται· ὁ γὰρ Ὠρίων δυόμενος ἐκ τῦ σπεύδειν καὶ δεδοικέναι τὰ πρ

ἵνα αὐτῷ πάντα ἄςρα διώκει καὶ προωθεῖ. διὸ εἶπε σὺν πᾶσι τοῖς Ὠρίωνος κατιῦσι, τῷ Δελτωτῷ, τῷ Ταύρῳ, τῷ Κηφεῖ, τῷ Περ- τὸ δὲ ἀπευθέες (648) ἄσκεπτοι καὶ παρημελημένοι. δεῖ δὲ νοεῖν ιαὶ αὐτοί, τό τε Κῆτος καὶ ἡ Ἀνδρομέδα, καταδεδύκασιν.

653. λείπει ἡ μετά, ἵν' ᾖ μετὰ τῦ εἰδώλυ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς ιαι ἡ Κασσιέπεια. οἱ δὲ πόδες αὐτῆς καὶ τὰ γόνατα ὐ κοσμίως φέ- ι ἀλλὰ ἀκόσμως· ἐπὶ κεφαλὴν γὰρ δίκην κυβιςητῆρος δύεται.

657. μειρομένη γονάτων ἦγεν ὑπὸ τῆς δύσεως μεριζομένη τὰ γόνατα. ὁ γὰρ ὁρίζων ὐ δέχεται αὐτῆς τὰ γόνατα ὡς ἐπὶ τὰ ια ὄντα. ἐπειδὴ ἐκείνη (ἡ Κασσιέπεια) ὐκ ἔμελλεν ἰσώσασθαι καὶ περὶ κάλ- ναντιωθῆναι ταῖς Νηρηΐσιν ἄνευ μεγάλων τιμωριῶν καὶ ζημιῶν· γὰρ τὴν αἰτίαν ταύτην καὶ ὁ Ποσειδῶν ἀνέπεμψε τὸ Κῆτος τῇ αὐτῆς, ὡς ἀναγκασθῆναι Φοίνην αὐτῷ προθεῖναι τὴν Ἀνδρομέδαν.

659. ὕτω μὲν ὖν ἡ Κασσιέπεια ἐπὶ δυσμὰς κατάγεται (νῦν γὰρ ρην τὴν δύσιν φησίν), ὁ δὲ οὐρανὸς κάτωθεν ἀπὸ τοῦ ὁρίζον- ἄστρα ἄλλα ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς φέρει, ὡσανεὶ τὰ μὲν ἀνατέλλει τὰ ύνει.

660. δεύτερα κύκλα ἀντὶ τῦ δεύτεραι περίοδοι. ἐν γὰρ τῷ αι τὸν Καρκῖνον εἶπεν ὅτι ὁ Στέφανος δύεται· νῦν οὖν ἐπειδὴ θεν, εἶπε δεύτερα κύκλα, ἢ ἐπειδὴ μελλυσῶν τῶν Χηλῶν ἀνιέναι Κενταύρυ ὐρὰ ἐφαίνετο, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῦ ἦν φανερόν· νῦν δὲ ὁ Σκορπίος ἀνῆλθεν, ὁ πᾶς φαίνεται· διὰ τῦτο δεύτερα κύκλα. ἢ φησι δύο κύκλα· ὅταν δύνῃ, εἷς κύκλος, καὶ ὅταν μέλλῃ ἀνατέλ- ἕτερος· καὶ λοιπὸν δύο εἰσὶ κύκλοι.

661. Ὕδρης τ' ἐσχατιήν: καὶ τὴν ὐρὰν τῆς Ὕδρας. ὅτε γὰρ ιον αἱ Χηλαὶ ἀνιέναι, εἶπεν αὐτὴν ἀνεληλυθέναι (611)· νῦν δὲ καὶ σχατα μέρη αὐτῆς φησὶ συναναβαίνειν, καὶ τῦ Κενταύρυ τὸ λοιπὸν ι μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς δεξιᾶς χειρός, ἐν ᾗ τὸ Θηρίον κρατεῖ. ἐμπρόσθιοι πόδες τεκμήριον τῦ μέλλειν ἀνιέναι σὺν ἡλίῳ.

664. ἱππότα: παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος· τῷ γὰρ ἱππότα ἀντὶ ίας ἐχρήσατο ὁ ποιητής, ὗτος δὲ ἀντὶ γενικῆς. φῆρα δὲ λέγει τὸν ταυρον ποιητικῶς.

665. ἐπιόντος δὲ τοῦ Τοξότυ καὶ ἀνατέλλοντος ἀνατέλλει ἡ τοῦ ως σπεῖρα καὶ τὸ σῶμα τῦ Ὀφιύχυ. ἀνάγει δὲ αὐτὸς τὰς τῦ Ὀφιύ- χεῖρας καὶ τὴν προτέραν περίκλασιν καὶ καμπὴν τῦ Δράκοντος. τὸ ολυτειρέος ὐ τῦ πολὺν κάματον παρέχοντος τῷ φέροντι ἢ κό- παρὰ τὸ τείρειν· ὐ γὰρ φυσικὸν τὸ ὕτως ἐξηγεῖσθαι, ἀλλὰ πολυ- ίος τῦ πολυάςρυ· τῦτο γὰρ μᾶλλον θεωρηματικόν.

669. τῦ γε μὲν Ἐνγόνασιν: εἶτα παρένθεσις· ἀεὶ γὰρ ἀνα- ι εἰς τὸ ἐναντίον προτραπείς· οἱ γὰρ πόδες πρῶτοι ἀνάγονται,

ὕϛερον δὲ ἡ κεφαλή. ὁ δὲ λόγος, τῶ γε μὴν Ἐγγόνασιν ἀνατέλλ γόνατα καὶ ἡ ζώνη καὶ ὁ ὦμος σὺν τῇ δεξιᾷ χειρί. τίνος δὲ οἱ πόδες πρῶτοι ἀνατέλλουσιν, εἰπεν· ἀεὶ γὰρ περιτετραμμένος ἀ λει. καὶ ὀχ ὅτι ζώνην ἔχει, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς ζώνης τὸν τόπον ἴσον ἐ ται. δῆλον δέ· ἐπήγαγε γὰρ καὶ ϛήθεος ἄχρις (674).

672. ἡ δὲ κεφαλὴ μετὰ χειρὸς τῆς ἑτέρας, τοτέϛι τῆς ἀρι τῷ τόξῳ ἀνέρχονται καὶ τῷ Τοξότῃ ἀνατέλλοντι. ἢ ἡ κεφαλὴ τ γόνασι μετὰ τῆς ἀριϛερᾶς χειρὸς σὺν τῷ Τοξότῃ ἀνέρχεται.

674. σὺν δὲ τοῖς προειρημένοις ἡ τῶ Ἑρμῶ Λύρα καὶ ὁ Κ ἄχρι τοῦ ϛήθους ἐκ τοῦ ἀνατολικῶ ὠκεανῶ ἀναπέμπεται. καλῶς δ τὸ παρελαύνεται (675)· ὥσπερ γὰρ παρωθεῖται, ἐπειδὴ ἐϛι τ τοῦ βόρεια, ἃ εἶπε μὴ δύεσθαι. διὸ καὶ ὀλίγον παντελῶς μένει χ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα. τὸ ὂν ϛήθεος ἄχρις, διότι τὰ ἄλλα αὐτῶ ἰ τῶτο δὲ μόνον αὐτῶ τὸ ἄχρι ϛήθους καὶ δύει καὶ ἄνεισιν.

676. τὸ τηνικαῦτα, φησί, καὶ τῶ Σειρίω αἱ λαμπηδόνες εἰς φέρονται, ὅτε ὁ Τοξότης ἀνατέλλει. μεγάλοιο δὲ εἶπεν ἀμαρ διὰ τὸν Σείριον αὐτοῦ ἀϛέρα. καὶ τὸ πᾶν σῶμα τοῦ Ὠρίωνος πλὴν τῆς δεξιᾶς χειρός. ἀνερχομένω γὰρ τοῦ Τοξότω τὰ τοῦ Ὠ πάντα δύνει πλὴν τῆς δεξιᾶς χειρός· αὕτη γὰρ μένει ὡς βορειοτ

678. τῶ παραλλήλω τῶ αὐτῶ εἰσὶν ὅ τε Λαγωὸς καὶ ὁ Κύω προανατέλλειν τε ἀεὶ τὸν Λαγωὸν καὶ προκαταδύνειν καὶ μηδέποτ ρῶς ἔχειν ὡς ἐν ἄλλῳ. τὸ δὲ ἀτέλεϛα, ἐπειδὴ ὀδέποτε καταλ νεται ὑπὸ τῶ Κυνός· ὅτω γὰρ κατηϛέριϛαι ὑπὸ τῶ Κυνὸς διωκόμ ἀνατέλλοντος γὰρ αὐτοῦ αὐτίκα δύνει ὁ Κύων καὶ ὁ Ὠρίων καὶ ὁ Λαγωός, ὃν ἀτέλεϛα διωκόμενον εἶπε πιθανῶς πάνυ· τακίνητος γὰρ ἡ τῶν ἄϛρων θέσις. δύνει δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρ σώματος τῶ Ἡνιόχω, ἡ ἀριϛερὰ χεὶρ δηλαδή, ἐφ᾽ ἧς κατεϛήρικται καὶ οἱ Ἔριφοι.

679. οἱ Ἔριφοι καὶ ἡ Αἲξ κατὰ τὴν χεῖρα τῶ Ἡνιόχω σημεῖ χειμῶνος φέρουσιν, ὅτε ἑσπερίαν δύσιν ποιοῦνται· ὀ μέντοι εὐθὺς ται, ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν τῶ Ἡνιόχω καὶ τὴν χεῖρα τῆ ραν καὶ τὴν ἰξὺν τῷ Αἰγοκέρωτι κατέρχεται, τὰ δὲ λοιπὰ τῷ Τ ἀνατέλλοντι. ὁ μέντοι Περσεὺς ὅλος ἄνευ τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ἰ ποδὸς δύνει, καὶ τῆς Ἀργῶς ἡ περιφέρεια κατὰ πρύμναν. αὐτὴ Ἀργὼ ἅμα Αἰγοκέρωτι ἀνιόντι κατέρχεται, καὶ ὁ Προκύων. ἀνατ δὲ ὅ τε Κύκνος καὶ ὁ Ἀετὸς καὶ ὁ καλόμενος Οἰϛὸς καὶ τὸ Θυτ

680. ἔχειν φησὶ τὴν χεῖρα ταύτην ἐξαίρετον διαφορὰν πρ λοιπὸν σῶμα τῶ Ἡνιόχω· κατὰ γὰρ τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν τῆς Αἰγὸ τῶν Ἐρίφων χαλεπώτατος χειμὼν γίνεται.

681. καὶ οἱ Ἔριφοι διακριτικοί εἰσιν ἀστέρες ἐν πᾶσι τοῖ Ἡνιόχω ἀϛράσιν ὡς εἶναι ἱκανοὶ πρὸς τὸ κινῆσαι χειμῶνα, ὅταν σὺ

ν ἴωσι καὶ πορεύωνται. δοκεῖ δὲ μὴ εἶναι ἀληθές· οὐ γὰρ γίνε- πλησίον τῆς Αἰγὸς καὶ τῶν Ἐρίφων, μᾶλλον δὲ τοῦ Ἡνιόχου, χει- ι, ὅτε ἐν τῷ Ταύρῳ ἢ τῶν Διδύμων θατέρῳ ἐςίν. ἀλλὰ φαμέν, ν ὁ ἥλιος ᾖ ἐν τῷ Τοξότῃ κατὰ τὴν τάξιν αὐτὴν ἣν νῦν ἐξηγού- α, ἑῴου ἀνατέλλοντος ἐκείνου ἑῷοι αὐτοὶ δύονται καὶ χειμὼν ἄκρος · ἔχουσιν οὖν τινὰ πρὸς τὸν ἥλιον κοινωνίαν ἐκ τοῦ καιροῦ, διὰ τὸ ι, ὅτι ὁ μὲν ἀνατέλλει, οἱ δὲ δύνουσιν.

683. ἀνελθόντος τοῦ Τοξότου οὐχ ὁ πᾶς Ἡνίοχος εἰς δυσμὰς φέρε- ἀλλ' ἀπὸ ποδῶν μέχρι ἰξύος· ἀνερχομένου δὲ Αἰγοκέρωτος ἡ ἄλλη ἐφ' ἧς εἰσὶν οἱ Ἔριφοι, δύνει. λέγει δὲ τὴν ἀριςεράν· ἡ γὰρ δε- ἤδη δέδυκε. τὰ δὲ ἔσχατα μέρη τοῦ Ἡνιόχου, τὰ ἀπὸ ποδῶν ἕως ς, σὺν τῷ Τοξότῃ ἀνιόντι εἰς δυσμὰς κατάγεται.

685. μέλλοντος δὲ Αἰγοκέρωτος ἀνιέναι οὔτε ὁ Περσεὺς οὔτε τὸ ςόλιον τῆς Ἀργῴας πρύμνης ἔτι φαίνεται· ἀλλ' ὁ μὲν Περσεὺς δύ- πλὴν μόνου τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ (ταῦτα γὰρ ἔχει φαι- να), τῆς δὲ τοσοῦτον δέδυκεν ὅσον εἰς τὴν περίκλασιν καὶ καμπὴν πρύμνης.

689. αὐτὴ δὲ πᾶσα ἡ Ἀργὼ ἀνατέλλοντος Αἰγοκέρωτος κάτεισιν, καὶ ὁ Προκύων εἰς δυσμὰς φέρεται.

693. ὁ δὲ Ἵππος τοῦ Ὑδροχόου ἐπιτελλομένου τοῖς ποσὶ καὶ τῇ κε- ῇ ἀναδύεται καὶ ἀνατέλλει.

694. κατὰ διάμετρον δὲ τοῦ Ἵππου κατ' οὐρὰν ὁ Κένταυρος δύνει. λόγος, δύνει δὲ κατ' οὐρὰν καὶ ὁ Κένταυρος, οἱ μέντοι ὦμοι αὐτοῦ ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ θώραξ οὐ δύνανται ἅμα τῷ Ὑδροχόῳ καταφέρεσθαι. λείπων δὲ εἰς τὴν θέσιν ποιητικεύεται, λέγων "ἕλκυσα αὐτὸν ἡ νὺξ ύναται αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους σὺν τῷ ςήθει χωρῆσαι λαβεῖν."

697. αἴθοπος τῆς διαπύρου, ὅτι ὑπὸ τὰ θερινὰ ζῴδιά ἐςι. ταύ- οὖν τὴν τοῦ αὐχένος σπείρωσιν καὶ τὰ μέτωπα καταφέρει· τὰ μὲν πλείω αὐτῆς ὑπὲρ γῆν ἐςίν, ἀναφερομένων δὲ τῶν Ἰχθύων συγκα- ρεται ἅμα Κενταύρῳ. αἴθοπα δὲ αὐτήν φησιν ἢ διὰ τὸ εἶναι πλη- τῶν θερινῶν ζῳδίων, ὡς ἔφην, ἢ διὰ τὸ λαμπρὸν τῶν ἀςέρων ς, ἢ διὰ τὸ δάκνον· ἐὰν γὰρ δήξῃ, ὡσανεὶ καίει.

699. εἰ καὶ τὰ πρῶτα μέρη δέδυκε τῆς Ὕδρας, ἀλλὰ καὶ ὄπισθεν ή τις καὶ ἐκτεταμένη φαίνεται, ἤγουν τὰ ὄπισθεν αὐτῆς μέρη. ἀλλ' ς καὶ αὐτὴν πᾶσαν τὴν Ὕδραν σὺν παντὶ τῷ Κενταύρῳ, ἐπειδὰν οἱ ύες ἀνατέλλωσιν, ἀθρόως ἐμφέρεται.

701. ὁ δὲ νότιος Ἰχθὺς ἀνατελλόντων τῶν Ἰχθύων ἔρχεται καὶ ται, ὅσον ὀπίσω τοῦ Αἰγοκέρωτος κινεῖται νότιος. ὑποκείμενος
702) ἤγουν ὑποκάτω κείμενος τοῦ Αἰγοκέρωτος, πλὴν καὶ ὑποκάτω Ἰχθύων· δύο γὰρ ζῴδια ἐπέχει.

703. οὐ μὴν παντελῶς καὶ διόλε ἀνέρχεται ὁ Ἰχθύς· ἐνδέχε γὰρ κατ' ὀλίγον ἄλλε ἄςρε ἀνατολήν. λέγει δὲ ὅτι αὐτῶν τῶν Ἰχθύ ἀνελθόντων οὐ πᾶς φανερὸς γίνεται. τῶν οὖν Ἰχθύων ἀναφερομέ ἀναφέρεται καὶ ὁ νότιος Ἰχθύς, ὑπὸ τῷ Αἰγοκέρωτι κείμενος, ἐχ ὅλ μέρη γὰρ αὐτε τῷ ἑξῆς δωδεκατημορίῳ συναναφέρεται τῷ Κριῷ.

704. κακοπαθεῖς φησὶ τὰς χεῖρας τῆς Ἀνδρομέδας διὰ τὰ δεσ ἃ περίκειται. ὥσπερ δὲ ὁ Ἰχθὺς οὐχ ἅπας ἄνεισιν, ἀλλὰ ἄλλου ἄςρ ἐπιτολὴν προσμένει, τετέςι τε δωδεκατημορίε, ἕτω καὶ ἡ Ἀνδρομέ καὶ τὸ πῶς λέγει, ὅτι πάντα τὰ μέρη αὐτῆς τε σώματος διχῶς ἀνέρ ται, ὥστε τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα θεωρεῖσθαι, τὸ ἥμισυ συγκαταλείπεσθαι.

707. τὰ μὲν ἂν δεξιὰ μέρη αὐτῆς τῶν Ἰχθύων ἀνατελλόντων ἀ φέρεται, τὰ δὲ ἀριςερὰ ὁ Κριὸς ἀνιὼν ἕλκει· ἐ ἀνιόντος κατὰ διά τρον θεωρεῖσθαι ἐπὶ τῆς δύσεως τὸ Θυτήριον, τοῦ δὲ Περσέως καὶ κεφαλὴν καὶ τὲς ὤμες ἀνατέλλοντας.

712. ἐπειδὴ πλησίον εἰσὶν ἀλλήλων τὰ ζῴδια ταῦτα, ὅ τε Κρ καὶ ὁ Ταῦρος, φησὶν ὅτι καὶ ἀμφίβολον ἂν γένοιτο πότερον αὐτ ζώνη λήγοντι τῷ Κριῷ συνανέρχεται ἢ τοῖς πρώτοις μέρεσι τε Ταύ ὅλως μέντοι γε ὑπέργειος γίνεται τε Ταύρε ἀνατέλλοντος.

714. οὐδὲ ὁ Ἡνίοχος ὑςερεῖ τότε ἀλλὰ συνανατέλλει τῷ Ταύ ἐπιβεβηκὼς αὐτε τῷ ἀριςερῷ κέρατι, καὶ ἐδαμῶς ἀνιόντος τοῦ Ταύ ὁ Ἡνίοχος ἀπολείπεται.

716. ἐχ ἅπας, φησίν, ἅμα ἀνατέλλει ὁ Ἡνίοχος τῷ Ταύρῳ (μ ραν γὰρ τὸ ζῴδιον εἶπεν ἤγεν τὸν Ταῦρον), ἀλλ' ὅλον τὸν Ἡνίοχ οἱ Δίδυμοι ἀνάγεσιν.

718. αἱ μέντοι Ἔριφοι καὶ ἡ Αἲξ καὶ τὸ θέναρ τε ἀριςερε ποδ ἅμα τῷ Ταύρῳ συναναφέρεται, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ Κήτους ἥ τε λοφ καὶ ἡ ἀρά. καθ' ὃν δὲ καιρὸν συμβέβηκε τοῦ Κήτους τήν τε ἰ φιὰν καὶ τὴν οὐρὰν ἐκ τῶν νοτίων μερῶν ἀνατέλλειν, τότε δὴ καὶ Ἀρκτοφύλαξ ἄρχεται μετὰ τε πρώτε ζῳδίε δύνειν, τετέςι τε Σκορπ ὅς ἐςι κατὰ διάμετρον τῷ Ταύρῳ. εἴπομεν δὲ πρῶτον ὅτι ὁ Ἀρκτ φύλαξ ἐν δ' μοίραις δύνει, ἤγεν ἐν δ' ζῳδίοις. κατὰ διάμετρον τοίν ἄρχεται τότε δύνειν ἀνελθόντος Κριε, ὅτε αἱ Χηλαὶ δύνεσι· πρώτη γ μοῖρα τῆς τε Βοώτε δύσεως αἱ Χηλαί. αἱ δὲ δ' μοῖραι, Χηλαὶ Σκο πίος Τοξότης Αἰγόκερως, κατάγεσιν ἐπὶ δύσιν ἄνευ χειρὸς τὸν Βοώτ ἄδυτος γὰρ αὐτε ἡ χείρ, ἐπειδὴ τοῦ ἀρκτικε ἐςὶν ἔνδον· αὕτη γὰρ λαιὰ αὐτε χεὶρ πλησίον ἐςὶ τῆς μεγάλης Ἄρκτε.

724. οἱ δὲ τε Ὀφιέχε πόδες μέχρι γονάτων καταδυόμενοι ἔςωσ σοι τεκμήριον τῶν Διδύμων ἀνιόντων, καθ' ὃν καιρὸν καὶ ὅλον Κῆτος ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα θεωρεῖται, ἅμα σὺν αὐτῷ καὶ ὁ Ἠριδαν ποταμὸς κατηςερισμένος ὑπὸ τὸν ἀριςερὸν πόδα τοῦ Ὠρίωνος. τὸ

τεος ὀδὲν ἕλκεται (726) ἤγυν τῶν Διδύμων ἀνιόντων ὐδὲν τῦ ιρημένου Κήτους ἔτι ἕλκεται ἐπ' ἀνατολάς, ἀλλ' ὅλον ἤδη ἐπὶ τὸ ερὸν ἐςι. τὸ δὲ ἀμφοτέρωθεν (727) ἤγουν οὔτε ἐξ ἀνατολῶν ἐκ δύσεων.

728. τότε τὴν τῦ Ποταμῦ πρώτην καμπὴν ἐν καθαρῷ καὶ εὐδίῳ ἰγει ναύτης ἀφορῶν ἴδοι ἄν. ἐζήτηται δὲ διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν τῦτῳ ον αὐτῦ ἐμνήσθη. καὶ φαμὲν ὅτι ἐπειδὴ ἐπάγει τὸν Ὠρίωνα, πρὸς ιάλιςα ἀφορῶντες πλέυσιν οἱ ναῦται, ὑπὸ δὲ τὺς τῦ Ὠρίωνος πόδας ς ἐςι, διὰ τῦτο αὐτῦ ἐμνήσθη.

730. μένων ἤγυν ἐκδεχόμενος. οἱ γὰρ ναῦται δύνανται ἐν αἰ- ῳ κατασήματι ταῦτα τὰ ἄςρα ἐπιτηρῦντὲς, καὶ μάλιςα τὸν Ὠρίωνα, ήρασθαι πόσον τῆς νυκτὸς ὑπολείπεται μέρος καὶ πόσον διάςημα ιεύκασιν. ἰδόντες γὰρ τὴν τῦ Ποταμῦ πρώτην καμπὴν κατανοήσυ- ὅτι λοιπὸν ὁ Ὠρίων ἀνατέλλει· τῦ δὲ Ὠρίωνος φανέντος γνώσον- πόση τῆς νυκτός ἐςιν ὥρα. πανταχῆ γὰρ ἐν παντὶ τῷ ὐρανῷ ταῦτα ιὰ τῶν ἄςρων τεκμήρια οἱ θεοὶ παρέχυσιν.

εἴ οἵ ποθι: ἐάν ποτε αὐτῷ ἢ νυκτὸς σημεῖον ἢ πλῦ μέτρον εἰ- τεκμαίρεται γὰρ ἀπὸ τοῦ δεῖνος ἄςρυ ἀνατέλλοντος πόσον πλοῦν ιώσει δύνοντος τῦ σεσημειωμένυ ἀςέρος, οἷον ἔστ' ἂν δύνῃ ὁ δεῖνα ι, ἡμεῖς ἀποπλεύσομεν εἰς τὸν δεῖνα τόπον, ἢ τὐναντίον ἔστ' ἂν ὁ ι ἀςὴρ μέλλῃ ἀνατέλλειν, τόδε ἔςαι. παρασημειοῦνται γὰρ αὐτοὺς φημεν.

ἕως ὧδε τὰ περὶ τῶν ἄςρων ἤγυν τῶν φαινομένων.

733. διαλεχθεὶς ἡμῖν, καὶ πληρώσας τὸν περὶ τῶν ὡρῶν καὶ τῆς ἄςρων καταλήψεως λόγον, ἔρχεται ἐπὶ ἄλλο βιβλίον σφόδρα βιω- ς, ὃ καλεῖται Διοσημεῖα. καὶ βούλεται περὶ σελήνης διαλαβεῖν· ἀπὸ τῦ ποιῦ τῆς σελήνης σχήματος καὶ ἀπὸ τῶν τῦ ἡλίυ ἀκτίνων δηλοῖ εἰ ἔςαι ἢ μὴ χειμών. ἔδοξε δέ τισιν ὅτι τὸ ὐχ ὁράᾳς δεύτερον ιωπον ὃν πρὸς τινὰ ἀναφέρεται, πρὸς ὃν ὁ Ἄρατος διαλεγόμενος ιμιάζεται, Ἀγκλείδην καλύμενον. ἠγνόησαν δὲ ὅτι ὐχ ὡς προσφω- τινὶ τῷ δευτέρῳ ἐχρήσατο προσώπῳ, ἀλλὰ ποιητικῷ ἔθει ὕτω τὸν ν ἐσχηματίσατο. καὶ Ὅμηρος "ἔνθ' ὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις" καὶ "Πα- λεις ἱππεῦ" καὶ "ὐδὲ σέθεν Μενέλαε·" διὰ γὰρ τῶν τοιύτων ἦθος νεται τοῖς ὑποκειμένοις.

ὀλίγη μέν: πειρᾶται διὰ πολλῶν παραςῆσαι ὅτι πολλὰ τεκμήρια οἱ θεοὶ παρέχυσι, καὶ ὐ μόνον δι' ἡλίυ καὶ σελήνης ἀλλ' ἤδη καὶ ν καὶ ἑρπετῶν καὶ φυτῶν καὶ ἄλλων παντοίων, δεικνὺς ὅτι διὰ πάν- προνοῦνται ἡμῶν οἱ θεοί. ἄρχεται ὖν τὰς τῆς σελήνης φαύσεις θέναι, καὶ φησὶν ὅτι μετὰ τὴν τῦ ἡλίυ δύσιν ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, ἐὰν ῃ μηνοειδὴς καὶ λεπτὰς τὰς κεραίας ἔχυσα, αὔξησιν τῦ αὐτῦ φωτὸς είκνυται· ὅταν δὲ ἄρχηται σκιὰν τῶν σωμάτων ἀποτελεῖν, τετράδα ται.

τȣ̃ μηνὸς σημαίνει· ὅταν δὲ εἰς ἡμικύκλιον διαιρῆται, διχότομος μάζεται, ὀγδόην μοῖραν ἐπέχȣσα· πλήρης δὲ γενομένη πανσέληνος λεῖται. ἐντεῦθεν δὲ πάλιν μειȣμένη τῷ φωτὶ πολλὰς ἀλλάσσει φα καὶ καθ' ἑκάςην φαῦσιν αὐτῆς ἐπινοίας λαμβάνομεν τῶν τοῦ ἡμερῶν. ἡ μὲν γὰρ ἀμφίκυρτος ἐννεακαιδεκάτην δηλοῖ, διχότομ γενομένη εἰκάδα δευτέραν ἢ τρίτην. μετὰ δὲ τὴν διχότομον λεπτὰ λιν ἔχȣσα καὶ μηνοειδεῖς τὰς κεραίας δηλοῖ τὰς ἐπὶ ἄνοδον ἡμέρας. συνοδεύȣσα τῷ ἡλίῳ καὶ περιφωτιζομένη ὑπ' αὐτȣ̃ ἀφανὴς γίνεται ραις δυσὶ καὶ μοίραις ὀλίγαις. τὸ δὲ ἑξῆς ȣ̔́τως. οὐχ ὁρᾷς, ὅταν δύσεως ἡ σελήνη φαίνηται, αὐξανομένȣ μηνὸς (ἤγȣν τȣ̃ φωτὸς) ση διδάσκει, δ' δὲ ἡμέραν, ὅταν πρῶτον ἀποβάλῃ σκιὰν ἀπὸ τῶν σωμ ἡμῶν, η' δὲ ἡμιλάμπρȣ ὄντος τȣ̃ φωτός, διχομηνίαν δὲ πανσέληνο τὸ ἐν αὐτῇ πρόσωπον καὶ πλῆρες φωτὸς ἔχȣσα. τὸ οὖν ἑσπερί φαίνηται (734) ἤγουν ὅτε φαίνεται ἀπὸ τῆς ἑσπέρας. ἑσπέρ τὸν ὑπὸ γῆς τόπον καλεῖ· ἀποςᾶσα γὰρ ἡ σελήνη ιβ' μοίρας τίκ ἰςέον δὲ ὅτι μῆνα κυρίως ἔλεγον οἱ Ἕλληνες τὸν χρόνον τὸν ἀπ σεληνιακῆς συνόδȣ, παρὰ τὸ μένειν ἢ παρὰ τὴν μήνην μῆνα ὀνομ τες. ἐμέτρȣν γὰρ οἱ Ἕλληνες τȣ̀ς μῆνας πρὸς τὸν τῆς σελήνης δρ Αἰγύπτιοι δὲ πρὸς τὸν τȣ̃ ἡλίȣ. ἀπὸ δὲ γέννης τρίτην ἡμέραν ἡ σελήνη μηνοειδὴς κατὰ τὸ σχῆμα τȣ̃ φωτὸς καλεῖται, ἡνίκα λ φῶς τοῖς κέρασιν ἐπιτρέχει. ὀγδοαία δὲ οὖσα διχότομος ὀνομά ὅταν τοῦ κύκλου αὐτῆς τὸ ἥμισυ φωτισθῇ. δεκαταία δὲ ἀμφίκυ ὅταν τῷ διχοτόμῳ κυρτώσεις προσγένωνται φωτός, ὥστε πλέον ἥμισυ τȣ̃ κύκλȣ φωτισθῆναι. πεντεκαιδεκαταία δὲ ȣ̓̃σα πανσέληνο διχόμηνος, πληρωθεῖσα τῷ φωτί· πᾶσα γὰρ ἐν διαμέτρῳ ȣ̓̃σα τȣ̃ διχασθέντα ἐν ιε' ἡμέραις δηλοῖ τὸν μῆνα. ἐντεῦθεν λοιπὸν κατ ἀνάπαλιν β' ἀμφίκυρτος, β' διχότομος, β' μηνοειδής, ἔπειτα ἀρ μαία (ἀφανὴς γὰρ λοιπὸν γίνεται ὑπὸ τὰς τοῦ ἡλίȣ αὐγὰς γενομ ἔπειτα συνοδική, ἡνίκα ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ τὰς αὐτὰς μοίρας ἔχει. δὰν δὲ τὴν ἰσομοιρίαν παραλλάξῃ, τότε πάλιν γεννᾶν φαμέν.

735. ἐν ταῖς ἀρχαῖς τȣ̃ μηνὸς τοσȣ̃τον ἄρχεται ἀποσκίδνασθαι τῆς σελήνης καὶ αὐγὴ ἀπ' αὐτῆς, ὅσον ἀμυδρὰν σκιὰν ἡμῶν τοῖς μασι ποιεῖν· ὅταν γὰρ πανσέληνος ᾖ ἤγȣν ὁλόκυκλος, τότε καὶ τὸ πλεῖον ἔχȣσα σκιὰν ȣ̓χὶ μικρὰν ἡμῖν ἀποτελεῖ. ἐπὶ τέταρτον ȣ̓̃ν ᾖ τȣτέςι τεταρταία γενομένη ἡ σελήνη ἄρχεται δύνασθαι σκιάζειν ἐ φωτὶ αὐτῆς· τριταία γὰρ οὐ δύναται διὰ τὴν περικειμένην τοῦ φ ἀδράνειαν.

737. ὀκτὼ δὲ ἡμέρας ἄγει διχότομος ȣ̓̃σα. τὰ δὲ διχόμηνα ἤγȣν τὴν μέσην τοῦ μηνός, ὅταν ἐν παντὶ προσώπῳ ἤγουν κύκλῳ ρωθῇ φωτός, τȣτέςιν ὅταν ᾖ πεντεκαιδεκαταία.

738. διὰ παντὸς δὲ ἀλλαχόθεν καὶ πολυπλασίως τὰ τοῦ φ

εκτείνουσα," δηλοῖ καὶ λέγει ὁποία καὶ πόση ἐςὶ τοῦ μηνὸς ἡ ἡμέρα. οείπομεν δὲ ὅτι τῶν μηνῶν αἱ καταλήψεις ἐκ τοῦ φωτὸς αὐτῆς ονται.

παρακλίνουσα μέτωπα: δεικνῦσα πρόσωπα ἤγουν εἴδη, ιοτέ- ἐν πολλαῖς μορφαῖς γινομένη, εἴρει καὶ λέγει ἡμῖν πόση ἡμέρα τῦ νὸς ἀνατέλλει.

740. περὶ μὲν τῆς ἐν νυκτὶ τῶν ὡρῶν διακρίσεως ἤδη προείπομεν· ἡν δὲ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, ἥτις ἐςὶ τῦ μηνός, ἑξῆς διδάσκει. α δὲ λέγομεν τὸν ἀπὸ συνόδου σελήνης καὶ ἡλίου χρόνον ἐπὶ σίνο-, ὅς ἐςιν ἡμερῶν κθ'. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων συνόδων ἡμέραν ἀκούει ἐκ τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας χρόνον. τούτῳ δὲ τῷ μηνὶ ἐχρῶντο πρὸς τῶν πολιτικῶν ἡμερῶν διαγωγήν· καὶ νῦν ἔτι χρῶνται πολλοὶ τῶν ήνων. ἄκρα δὲ νυκτῶν ἡ ἑσπέρα καὶ ὄρθρος, ἅπερ ἱκαναὶ πρὸς ιαφῶς δηλῶσαι αἱ δώδεκα μοῖραι, τῶν ζῳδίων δηλονότι.

741. μέγαν ἐνιαυτὸν τὸν ἡλιακὸν λέγει. οἱ γὰρ παλαιοὶ τρία ιαν μέτρα χρόνου, τὴν τῆς σελήνης περίοδον, τὴν ἑκάςην ὥραν τοῦ υτῦ, καὶ τὴν ἡλιακὴν περίοδον. μέγιςον δὲ τῶν ἄλλων ἡ ἡλιακή. δὲ τὸν ἡλιακὸν χρόνον λέγει, δῆλον ἐξ ὧν ἀρότου καὶ φυτείας μνή-ποιεῖται. ἡ δὲ διάνοια ὁμοία τῇ τοῦ προοιμίου (11) "ἐσκέψατο δ' ιαυτὸν ἀςέρας, οἵ κε μάλιςα τετυγμένα σημαίνοιεν." τὰ οὖν ιβ' α οὐ μόνον τὰ ἄκρα τῶν νυκτῶν ποιοῦσι φανερά, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν ισιαίων καιρῶν διαφορὰν ἱκανῶς διασαφοῦσιν, ἔαρος δηλαδὴ θέρους πώρου καὶ χειμῶνος· διὰ γὰρ τούτων καταλαμβάνομεν τὴν διαφορὰν κατὰ γεωργίαν ἔργων, σπόρου φυτείας ἀμήτου, τῶν ἄλλων ἁπάντων. νεῖς δὲ τοῖς βουλομένοις ἀκριβῶς προσέχειν τυγχάνουσιν αἵ τε ἀνατολαὶ ύσεις τῶν ζῳδίων διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ πρόνοιαν. ὁμοία δὲ καὶ αὕτη ινοια τῇ τοῦ προοιμίου, ἐκ Διὸς ἤδη πάντα (743) ἤγουν ὑπὸ τοῦ παρεδόθη τοῖς ἀνθρώποις, ἵνα οἱ μὲν πρὸς ἀντίληψιν τῶν κατὰ ίαν ἔργων ὠφεληθῶσιν, οἱ δὲ πρὸς ναυτιλίαν, φυλασσόμενοι τὰς ρίας ἀνατολάς τε καὶ δύσεις τῶν ἄςρων, οἷον Ἀρκτούρου Ἐρίφων ;, ἀπό τε τῆς ἑσπέρας σημείωσιν ποιούμενοι τοῦ μέλλοντος καὶ ἀπὸ ιθρου, ἤγουν ἀπὸ τῆς ἑκάςης τῶν ιβ' ζῳδίων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως. ἥλιος ἐν τῇ ἐνιαυσιαίᾳ περιόδῳ διεξιὼν τὸν ζῳδιακὸν κύκλον κατὰ εἰς ἓν ἕκαςον τῶν ζῳδίων μεταβαίνει· διὸ ὄγμον τὴν πορείαν ὠνόμασε (749). καὶ Ὅμηρος "ὄγμον ἐλαύνων."

744. τὰ ἀπλανῆ, φησί, δηλοῖ τοὺς καιροὺς καὶ τεκμήρια δίδωσι τοῦ καὶ γάρ τις καὶ νηΐ ἑαυτὸν δεδωκὼς τοῦ πολυκλύςου χειμῶνος ἐσκέ-, τοῦ Ἀρκτούρου μνημονεύσας. οὐκ ὀλίγη γὰρ ἡ χειμερινὴ αὐτοῦ δύ-ι· ταῖς γὰρ Χηλαῖς συγκατέρχεται, τῷ Σκορπίῳ, τῷ Τοξότῃ καὶ ἰγοκέρωτι, ὥςε τετράμηνός ἐςιν. ἔμαθεν οὖν περὶ τοῦ ἐσομένου χει-ὁ ναυτίλος ἢ τοῦ δεινοῦ Ἀρκτούρου μνημονεύσας (ἤγουν τοῦ Βοώτου·

ἀπὸ μέρες γὰρ τὸ πᾶν) ἢ τινῶν ἄλλων ἀςέρων, οἵτινες ἐξ ὠ ἀρύονται (746) ἤγεν ἀνατέλλεσι. δεινὸν δὲ τὸν Ἀρκτοῦροι διὰ τὸ λαμπρὸν ἢ μᾶλλον διὰ τὸ χειμερινόν. ἀμφιλύκην ἀνατολήν φησι (747) διὰ τὸ τὸν λύκον ἀνακεῖσθαι τῷ Ἀπόλ γὰρ ἐκεῖνος μακρόθεν ὢν ὁρᾶν δύναται (μάντις ὢν προβλέπει δὴ καὶ ὁ λύκος ὀξυδερκής ἐςι· διὰ δὴ τὸ ὀξυδερκὲς αὐτῦ προ αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι. ταύτῃ τοι καὶ λυκόφως τὴν αὐγὴν λέγε ὅταν ὁ λύκος θεᾶται. τὸ δὲ ὄγμος (749) σημαίνει μὲν κι τάξιν τῶν θεριζόντων, ὅπε ἀμῶνται, σημαίνει δὲ καὶ τὸν μι φυτειῶν τόπον ἀργόν. ἐπεὶ ἒν τὴν μέσην γραμμὴν τῦ ζωδιακ πορεύεται, ἔχει δὲ ὁ κύκλος ἄλλας δύο ἑκατέρωθεν γραμμάς, ἰ εἶπεν ὄγμον τὸν τῦ ἡλίε κύκλον.

750. ποτὲ μέν: ἢ γὰρ ἀνατέλλων ἐῴας αὐτοῖς τὰς φαι ρέχει, ἢ δύνων ἑσπερίας. τὸ δὲ αὐτίκα ἐπ᾽ ἀμφοτέρων· ἤ τίκα ἀνιὼν μετὰ τὴν ἐῴαν τῦ ἄςρε φαῦσιν, ἢ πρὸ ὀλίγε τῆς ἑσπερίας φαύσεως δεδυκώς.

751. ἐφ᾽ ἕκαςον ὁ ἥλιος τῶν ἐν ταῖς μοίραις ἀςέρων ἔρχ σήμερον τυχὸν τῷ ἐν τῇ πρώτῃ μοίρᾳ συνανατέλλει, ἐκῦν τῇ κέτι σὺν αὐτῷ· ἔρχεται γὰρ ἐπὶ τὴν δευτέραν μοῖραν, καὶ ἐπ ἀςέρος τῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ μοίρᾳ ὄντος· διὸ εἶπεν ἄλλος δ᾽ ἐ ἐπιδέρκεται ἡμέραν σὺν ἡλίῳ ἀςήρ. ἢ ἄλλος κατὰ ἄλλη τῶν ἀςέρων θεωρεῖται, κατὰ τὴν ἐῴαν δηλονότι ἀνατολὴν ἢ τινα τέτων, ἐπείτοι γε καθ᾽ ἑκάςην ἡμέραν ἕκαςος αὐτῶν καὶ καὶ δύεται, ὡς τῦ κόσμε καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ σημεῖ μεῖον φερομένε.

752. Μέτων τις γέγονε παλαιὸς ἀςρονόμος, ὃς ἀκριβῶς ἀ εἶπε μικρὸν ἐνιαυτὸν ὡς πρὸς σύγκρισιν τῦ μεγάλε, περὶ ἒ εἴπομεν, ὅταν σύνοδος τῶν ζ΄ ἀςέρων γένηται ἐπ᾽ ἀπωλείᾳ τῦ οἱ δὲ μετὰ Μέτωνα ἀςρονόμοι καὶ πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν τῶν ἐννεακαιδεκαετηρίδων, ὅτι καθ ἐνιαυτὸν τοιόσδε ἔσται χειμὼν καὶ τοιόνδε ἔαρ καὶ τοιόνδε θ τοιόνδε φθινόπωρον καὶ τοιοίδε ἄνεμοι, καὶ πολλὰ πρὸς χρείας τοῖς ἀνθρώποις. ἐπειδὴ οὖν ἤδη ταῦτα ἐγνώσθη ἐκ νάκων, καὶ αὐτὸς ἐκεῖθεν ἔγνω τὰ πολλὰ ὁ Ἄρατος, φησὶν αὐτὸς γινώσκεις αὐτά· πάλαι γὰρ ἀείδεται καὶ ᾄδεται, καὶ τοῖς Ἕλλησι γέγονεν. ἐδέξαντο δὲ αὐτὰ Ἕλληνες παρ᾽ Αἰγυπ Χαλδαίων. ποῖα ἒν ἐςὶ ταῦτα ἃ συναείδεται, ἐπήγαγε, τὰ κ αἱ περιφοραὶ τῦ ἡλίε αἱ διὰ ιθ΄ ἐτῶν γινόμεναι. φησὶν οὖν ταις τὲς ἀςέρας ὁ ἥλιος ἐπέρχεται καθ᾽ ἕκαςον ἐνιαυτόν, ἄλλο ἐμπελάζων, ὁτὲ μὲν ἀνιών, ὁτὲ δὲ καὶ δύνων. ἢ γινώσκεις

ιὶ τῦ γίνωσκε, ὁριςικὸν ἀντὶ προςακτικῦ. συνᾴδεται δὲ ἤγυν ται. κύκλα ἐνιαυτοί.

›4. ὅσα, φησίν, ἔμαθες ἀπὸ τῶν παλαιοτέρων ὑπὸ τῆς ζώνης τῦ ος πάλιν εἰς αὐτὸν τὸν Ὠρίωνα τὴν νύκτα ἄςρα περιφέρειν, καὶ ιὸ τῦ Κυνὸς εἰς αὐτὸν τὸν Κύνα. βὔλεται δὲ περὶ πάντων λέ- ῶν ἀπλανῶν· προεῖπον γὰρ περὶ τῶν ἄλλων οἱ πρὸ Ἀράτυ, Εὔ- τε καὶ Ἵππαρχος καὶ ἄλλοι τινές. ἤρξαντο δὲ ἀπὸ Ὠρίωνος, ὅτι ται Καρκίνῳ, καὶ ὅτι μάλιςα εἰς αὐτὸν οἱ πλέοντες ὁρῶσι, καὶ ιιός ἐςιν, ἐκ δὲ νοτίων μερῶν ἐκδέχονται ἀεὶ ἐσόμενον χειμῶνα. σκεις καὶ ὅσα ἄστρα ἀπὸ τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος εἰς ἔσχατον α, ὅ ἐςι μέχρι τῶν ποδῶν αὐτῦ, ἡ νὺξ ἐπιδινεῖται. κατὰ κοινῦ γινώσκεις. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐνιαυτῦ ἐςὶν ἡ τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος ἡ, τέλος δὲ τῶν ποδῶν αὐτῦ ἡ ἐπιτολὴ καὶ τῦ Κυνός. εἰς τρία ῦ διήρηται ἡ ἐπιτολή, ὦμον, πόδα, ζώνην.

›5. ἐπιδινεῖται: παρέρχεται. γίνωσκε ὖν, φησίν, ὅτι ἀναλο- ἰλλήλοις καὶ σύμφωνοι γίνονται οἱ τῦ ἡλίυ δρόμοι διὰ ιθ' ἐτῶν ρύμενοι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀνατολὴ τῆς τῦ Ὠρίωνος ζώνης μέ- ; παντελῦς δύσεως αὐτῦ, ἔτι γε μὴν καὶ ἡ τῦ Κυνὸς ἀνατολὴ καὶ ιὰ τῶν ἴσων ἐτῶν σύμφωνοι γίνονται. τὰς μὲν ὖν ἡμέρας τῶν ἰν ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίυ ἐνεργείας ὑπέδειξε, τὰς δὲ νύκτας ἀπὸ τῆς ίωνος ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως διὰ τὸ ἐκεῖνα τὰ ἄςρα καταληπτὰ θρώποις ἐν τῇ νυκτὶ μάλα γίνεσθαι.

›6. οὐ μόνον, φησίν, ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἐςὶν ›ς τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀςέρων αἱ παρατηρή- ῶν τε Ποσειδῶνος καὶ τῶν τοῦ Διός. εἰσὶ δὲ Ποσειδῶνος μὲν οἱ τὺς χειμῶνας καὶ τὰς εὐδίας δηλῦντες, Διὸς δὲ οἱ τὰ πρὸς ιν εὔχρηςα δεικνύοντες. ὅταν ὖν μέλλῃς πελαγίῳ δρόμῳ σεαυ- τιστεύειν, πολυπραγμόνησον πρῶτον τὴν παρατήρησιν τῶν τὰς ἢ τὺς χειμῶνας δηλέντων ἀςέρων. κόπος μὲν γάρ ἐςι τῷ βυλο- ραχὺς τὴν τῶν σημείων μαθεῖν ἀκρίβειαν, ἡ δὲ ὠφέλεια πολλή· τε γὰρ σώζυσιν οἱ ἄνθρωποι πρῶτον οἱ τὴν παρατήρησιν αὐτῶν (τῶν ἀνατολῶν καὶ δύσεων τῶν ἄςρων), καὶ τοῖς ἄλλοις πα- γίνονται ἀσφαλείας, προμηνύοντες αὐτοῖς μελλύσας τοῦ ἀςέρος ις ἐκ τῶν περὶ ὐρανὸν σημείων.

›8. διὸ ἐκείνων (τῶν ἄςρων τῶν βιωφελῆ χρείαν ἐχόντων) ἐπι- ἔχε, καὶ γίνωσκε καὶ μάνθανε αὐτύς· ὀλίγος μὲν γὰρ ἐκ τύτων ›ς (τυτέςιν ἐκ τῆς μαθήσεως), πολὺ δὲ τὸ βιωφελές ἐςι τῷ ταῦτα ρῦντι ἀνδρὶ ἐν ταῖς ἐπιφροσύναις καὶ λογισμοῖς.

έλει δέ τοι: περὶ δὲ τύτων τῶν ἄςρων μελέτω σοι, ὅσα κε- α καὶ ἀσφαλῶς εἰρημένα περὶ πλῦ ἐςίν, ὅταν ἐν νηῒ σαυτὸν πι-

ςεύης καὶ μέλλης οὑρεῖν καὶ ὁρμᾶν, ἐπάνω τῶν κυμάτων δηλαδὴ (λης εὑρεῖν πόθεν ἔςαι κύματα M).

765. πολλάκις γάρ, φησί, γαλήνης οὔσης θεασάμενός τις ἀνὴρ πειρος σημεῖόν τι διὰ τῆς νυκτὸς προεῖδε χειμῶνα ἐπιγενησόμενον, ἀσφαλισάμενος τὴν ναῦν ἐμπειρίᾳ ναυτικῇ διεσώθη. ἢ πολλάκις λήνης οὔσης ἐν τῇ νυκτὶ ἀσφαλίζεταί τις περὶ τῆς νηὸς ἐκ τῆς πε μέλλοντα προγνώσεως· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ παραυτίκα δεῖ προσμένειν τὸν μῶνα, ἀλλὰ πολλάκις ἐκ τῶν σημείων τεκμαιρόμεθα καὶ μετὰ τρεῖς ρας χειμῶνα καὶ μετὰ πέντε γενησόμενον.

767. ποτὲ μὲν μετὰ τρεῖς ἡμέρας γίνεται χειμών, ποτὲ δὲ πέντε, ποτὲ δὲ καὶ ἀπροοράτως· ἀλλ' ὅμως ἐκ τῶν προγινομένων μείων γινώσκομεν.

768. καὶ πολλάκις ἀπροσδοκήτως ὁ χειμὼν ἐπέρχεται· οὐ γὰρ οἱ ἄνθρωποι τὰ σημεῖα ἐπιςάμεθα, ἀλλ' ἔτι καταλείπεται ἡμῖν τινα, ὧν ἴσως καὶ ἐς ὕςερον δώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τὴν γνῶσιν.

770. Ζεὺς ἤγουν οὐρανός, ὡς καὶ ἐν ἄλλῳ (265) "Ζεὺς αὐ καὶ ὁ μὲν οὐρανός, φησίν, ἐκ τῶν ἐγκειμένων αὐτῷ ἀςέρων δίδωσιν σημεῖα· ἄλλα δὲ ἡμῖν παρέχει ἡ σελήνη διχότομος γινομένη ἀμ ρωθεν (καὶ γὰρ καθ' ἑκάςην αὐτῆς περίοδον διχότομος γίνεται ἀλλὰ καὶ πεπληθυῖα, τουτέςι πληροσέληνος οὖσα. συμβάλλεσθαι δ ὀλίγα εἰς πρόγνωσιν εὐδίας τε καὶ χειμῶνος τὸν ἥλιον δύνοντα καὶ τέλλοντα, ἃ μὲν εἰς ὅλον μῆνα, ἃ δὲ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν. ἥλιος ἀνατέλλων σημεῖα τῆς ἡμέρας παρέχει χειμερίου ἢ εὐδιεινῆς δύνων γε τῆς νυκτός. ὁποῖα μέντοι γε τοῦ μηνὸς σημεῖα γίνετα τὰ ζῴδια διέρχεται, δεικνυσιν· ὁ γὰρ Εὔδοξος Κριὸν μέν φησιν διερχομένου μαλακὰ γίνεσθαι πνεύματα, ὁμοίως δὲ καὶ Ταῦρον, μους δὲ ζεφύρους τε πνεῖν καὶ βορέας ψυχρούς.

771. οὗτος γὰρ ἀεὶ ὁ Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ὠφελεῖ π χόθεν καὶ ἐν παντὶ ὁρώμενος καὶ παρέχων τὰ φανερὰ σημεῖα. πάντοθεν εἰδόμενος (772) οἱ μὲν οὕτως ἐξέλαβον, ἤγουν διὰ διὰ θαλάσσης, διὰ παντὸς μέρους τοῦ κόσμου· οἱ δὲ οὕτως, ἤγουν διὰ δόνων, διὰ μαντείων, δι' ὀνείρων, διὰ σημείων καὶ διὰ τῶν παρ σίων πάντων.

778. περισκέπτου δὲ πρῶτον (τουτέςιν ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐν φαίνεται τὰ κέρατα αὐτῆς) τῆς σελήνης· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἔςι κατα τὰ ἐναντία ὄντα ἀλλήλοις, τουτέςι χειμῶνας καὶ εὐδίας.

779. ἕσπερος: πρὸς τὴν ἑσπέραν ἤγουν δύσιν, ὅτε καὶ ἀρχὴ ἀπὸ συνόδου· συνοδεύουσα γὰρ πλησίον τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν ἑσπέραν ται, εἰκότως. εἰ γὰρ νομίζεται ἐν Ταύρῳ εἶναι ὁ ἥλιος περὶ τρι τετάρτην μοῖραν, αὕτη δὲ τοῦ Ταύρου περὶ τριακοςὴν μοῖραν δύνον ἡλίου, λοιπὸν αὕτη πρὸς τὴν δύσιν φαίνεται, ἕως οὗ ὅλος ὁ Ταῦρ

θῇ. ἐὰν δὲ ᾖ ἐν Διδύμοις, τοῦ ἡλίου μετὰ τοῦ Ταύρε δύνοντος, ἄλλας δύο ὥρας ἔχει ὑπὲρ γῆν, ἕως καὶ οἱ Δίδυμοι κατέλθωσι. ἰτως ὅσον αὐτὸς ἀποκλίνει, μεῖζον τὸ φῶς αὐτῆς γίνεται καὶ ἀνω- φαίνεται τῆς δύσεως. ὅτε ὖν ἀπὸ συνόδε ὖσα ἄγει τρίτην ἢ τε- ην ἡμέραν καὶ ἔχει λαμπρὸν τὸ φῶς, εὐδίας ἐςὶ σημαντική. ἢ πολ- φαντασίας ἔχει, ὥς καὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὡς γὰρ ἂν ταῦτα ἔχοι ως, ὕτω καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν προσπίπτει· ἀλλοῖα γῦν τὰ ἐν θο- καὶ παχεῖ τῷ ὕδατι, ἀλλοῖα δὲ τὰ ἐν καθαρῷ. ποτὲ μὲν ὖν διά- ν ἐστι τὸ φῶς, ποτὲ δὲ καὶ ἡ μορφή· ὅτὲ μὲν γὰρ κερατοειδής ὅτὲ δὲ ἀλλοία καὶ διάφορος. ὁ δὲ νῦς, εὐθὺς ἀπὸ συνόδε οὖσα γενήσεως περὶ τρίτην καὶ τετάρτην ἡμέραν διάφορον τῶν περάτων ς ἔχει σχῆμα. τὸ δὲ ἐπιγράφει ἐπιχρωματίζει· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ σωμάτων. κερόωσι δὲ (780) κερατοποιοῦσι, σχηματίζουσιν εἰς ίας.

782. ἀπὸ γὰρ τῶν περὶ τὴν αὔξησιν αὐτῆς σημείων δυνήσῃ μα- περὶ ὅλε τῦ μηνός, εἰ ὀμβρινὸς ἢ ἀνεμώδης ἢ αὐχμηρὸς ἢ νήνε- ἔσται.

783. τυτέςι, τριταία ὖσα, εἰ μὲν λαμπρὸν ᾖ τὸ φῶς, εὐδίας ἐςὶ ιντική· εἰ δὲ πυῤῥὸν καὶ ξανθόν, ἄνεμον δηλοῖ· εἰ δὲ μέλαν καὶ ιδες, χειμῶνος καὶ ὑετῦ. ἔςι μὲν ὖν αὐτὸ τὸ σεληνιακὸν φῶς διόλε θὲς καὶ λαμπρόν· ἄτοπον γὰρ τοῖς ςοιχείοις διδόναι πάθη· ὁ δὲ κείμενος ἡμῖν οὗτος ἀὴρ πρὸς πάντα συμπάθειαν ἔχων τοιοῦτον ις ἀποδεικνύει τὸ φῶς. ὅταν γὰρ πνεῖν μέλλωσι ξηροὶ ἄνεμοι, τῆς τητος τῆς ἐσομένης ἀντιλαμβανόμενος ὁ ἀὴρ πυῤῥὸς γίνεται καὶ ὸς· καυςικὸν γὰρ ἀεὶ τὸ ξηρὸν καὶ πυρῶδες. καὶ οὗτος ὁ ἀὴρ ις γενόμενος σφάλλει ἡμῶν τὴν ὄψιν ὕτως ὁρᾶν τῆς σελήνης τὸ καὶ ἔςι σημεῖον ἀνέμων ξηρῶν. ἡ τριταία ὖσα, ἤγυν τρίτην ἡμέ- ἄγυσα ἀπὸ συνόδυ, καὶ ὖσα λεπτὴ (τοιαύτη γάρ ἐςι τριταία ὖσα), ρὸν καὶ διαυγὲς τὸ φῶς ἔχυσα εὐδίας ἐςὶ σημαντική. λεπτὴ δὲ ι, τουτέςι τριταία, καὶ σφόδρα ἐρευθὴς οὖσα καὶ πυρῶδες τὸ φῶς α πνευμάτων ἐςὶ δηλωτική.

785. ὅταν ἄνεμοι μέλλωσι πνεῖν, πάλιν τῆς ἐσομένης ὑγρότητος ὴρ ἀντιλαμβανόμενος παχυμερής τις ἐκ τῆς ὑγρότητος γίνεται καὶ ώδης, καὶ τοιοῦτον ἡμῖν δείκνυσι μέλαν καὶ ζοφῶδες τὸ τῆς σε- ης φῶς· καὶ γὰρ καὶ τὰς μελαίνας τῶν νεφελῶν καὶ ζοφώδεις ὑετῦ ας φαμὲν εἶναι, τὰς δὲ καθαρὰς ἀνέμων. τὰ γὰρ πνεύματα ἃ σί- ας καλῦσιν οἱ ναῦται, συςρεφόμενα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀνιμῶνται τὸ ρ, καὶ συνιςάμενα παχέα καὶ ζοφώδη γίνεται, καὶ ἀποτελῦσι πιλώ- νεφελώδεις, ἐξ ὧν φέρεται καὶ ὁ ὑετός. σίφωνας δὲ αὐτὺς λέγυσιν ναῦται, ἐπειδὴ πολλάκις καὶ αὔτανδρον τὸ σκάφος μετὰ τῦ ὕδατος

ἀνιμῶνται εἰς ὕψος καὶ πάλιν ἐξασθενȣ̃ντες ἀφιᾶσι κάτωθεν. ἐν ᾗ τοίνυν πολλαὶ ἀναθυμιάσεις γίνονται, αἳ τὸν ἀέρα μεταβάλλȣσιν.

παχυμερὴς καὶ ζοφωδεςέρα φαινομένη, καὶ ἔχȣσα τὰς κεραίας ἀμβλυτέρας καὶ ἀμαυροτέρας, ἐν τετάρτῃ ἡμέρᾳ, ὅτε οὐκ ἔδει, εἴγε σκιὰν πέμπειν τεταρταίαν ȣ̓σαν εἰκός, ὑπὸ νότȣ ἀμβλύνεται· ὑγρὸς καὶ χειμερινὸς ȣ̓τος, καὶ δηλονότι παχυμερῆ ποιῶν τὸν ἀέρα τῇ ὑγρότητι τοιαύτην ὁρᾶσθαι ποιεῖ τὴν σελήνην. ἢ ȣ̓ν ὑπὸ νότȣ ἀμβλύνεται ἢ ὑετȣ̃ ἐπιγιγνομένȣ. ἢ καὶ ȣ̓τως. ὅταν δὲ παχεῖα ᾖ καὶ ἀμβλυτέρας τὰς κεραίας ἔχῃ, νότον προσδοκᾶν ἢ ὄμβρον. ὅταν δὲ τρίτην ἄγουσα ἡμέραν μήτε παρακεκλασμένας ἔχῃ τὰς κεραίας μήτε ὑπτιάζηται, ζεφύρου σημαντική. εἰ δὲ ἀπὸ τρίτης ἡμέρας μέχρι τετάρτης τὸ αὐτὸ τηρήσει σχῆμα, χειμῶνος ὑπογυίȣ σημαντική ἐςιν· ὅθεν κελεύει θεωρ... αὐτὰς ἀμφοτέρας τὰς κεραίας ἀπὸ πρώτης αὐξήσεως.

786. ἐν τετάρτῃ ἡμέρᾳ ȣ̓κ ἔδει εἶναι τὸ φῶς αὐτῆς ἀμενηνὸ... ἀλλ᾽ ἔδει καὶ σκιὰν ἀποπέμπειν ἐξ αὐτῆς. ἢ δῆλον ὅτι ὀφείλȣσα ἔχ... ἰσχυρὸν τὸ φῶς ἀμενηνὸν ἔχει. ἄρα ȣ̓ν ἐξ αἰτίας τινὸς τȣ̃το πέπονθ... ἢ γὰρ νότῳ ἀμβλύνεται ἢ ἐσομένῳ ὕδατι· καὶ γὰρ ὁ νότος ἐξ ὑγρ... ἀέρος συνίσταται· διὸ καὶ καρηβαρής. πάντα δὲ τὰ πυρώδη διὰ ... πυκνȣ̃ τȣ̃ ἀέρος ὁρώμενα ἐρυθρὰ φαίνεται, διὰ ὁρατȣ̃ δὲ καθαρά. ... ἡ σελήνη δὲ καὶ οἱ ἀςέρες πάντες φλογώδȣς ȣ̓σίας κεκοινωνήκασι καὶ ... θέρος εἰσὶν ἐπιλείμματα. διαυγὴς τοίνυν καὶ αὐτὴ φαινομένη σημαί... εὐδίαν ἅτε διὰ ξηρȣ̃ τȣ̃ ἀέρος φαινομένη, ἐρυθρὰ δὲ κίνησιν πνευμάτ... διὰ τὴν περὶ τὸν ἀέρα πύκνωσιν, ὃς διαχεόμενος ἀνέμȣς ποιεῖ· καὶ γ... ȣ̓δέν ἐςιν ἄλλο ἄνεμος ἢ ῥεῦσις ἀέρος.

788. οἱ ἄνεμοι πάλιν οἱ πνέοντες τȣ̃τον τὸν περικείμενον ἡμῖ... ἀέρα ἐπίπροσθεν ἑαυτῶν ὠθȣ̃νται. καὶ εἰ μὲν ζέφυρος πνεύσῃ, ἀπὸ τ... δύσεως ἐπίπροσθεν αὐτȣ̃ διωθȣ́μενος τὸν ἀέρα ἔμφασιν ἡμῖν παρέ... τȣ̃ δοκεῖν τῆς σελήνης τὰ κέρατα ὡς ἐπὶ ἀνατολῆς πρηνῆ φέρεσθαι. ἐὰν δὲ ἀπηλιώτης πνεύσῃ, τότε ἀνάπαλιν ἄνω νενευκότα τὰ κέρατα φαίνεται ὡς ὑπτιȣ́μενα· ἐὰν δὲ βορέας πνεύσῃ, τὸ ἓν κέρας τὸ βόρει... ἐπικαμπὲς γίνεται· πάλιν ἐὰν νότος, τὸ πρὸς νότον κέρας καμπτόμεν... ὡς ȣ̓ν εἴπομεν, ὁ ἀὴρ ἐςιν αἴτιος. ἐὰν οὖν, φησί, τρίτην ἡμέραν ἀ... συνόδȣ ἔχȣσα ἀμφοτέροις τοῖς κέρασι μήτε νευςάζῃ, ὡς ἐπὶ ἀνατολῆ... μήτε ὕπτιος φαίνηται, ἀλλ᾽ αἱ κεραῖαι αὐτῆς ὀρθαὶ ȣ̓σαι κυκλοτερ... φαίνωνται, τότε μὲν ȣ̓κ ἔςιν ἄνεμος δηλονότι· τῇ δὲ ἐπιȣ́σῃ ἡμέρᾳ πρὸ... τὴν ἑσπέραν μετ᾽ ἐκείνην τὴν νύκτα, ἐν ᾗ τοιάδε ἐφάνη ἡ σελήνη, ... νήσεται. καὶ πολλοὶ δέ, φησί, πνεύσονται.

ἐάν, φησί, τριταίαν ἡμέραν ἄγȣσα μήτε ὑπτιάζῃ μήτε ἐπινεύῃ τοῖς κέρασι, τότε προσδέχȣ τȣ̀ς ἑσπερίȣς ἀνέμους, τουτέςι τοὺς ἀπὸ δύσεως οἷον ζεφύρȣς καὶ ἀργέςας· ξηρὸς γὰρ ὢν ὁ ἀὴρ εἰς τὰ τοιαῦτα πνεύματα τὴν μεταβολὴν λαμβάνει διὰ τὴν ἑσπερινὴν ψύξιν. ἐὰν μήτε

μένῃ καὶ τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ταύτας τὰς κεραίας ἔχουσα, λέγω δὴ ὀρ-
ς, χειμῶνός ἐςι σημαντική· πλείων γὰρ ἡ ξηρασία ἐπιμένουσα κατὰ
ν ἐπιπλέον ἐκπύρωσιν ἐν αὐτῇ ἕλκει τὸ ὑγρόν. ἡ δὲ μεταβολὴ τῶν
ς σελήνης κεράτων κατὰ διαφόρους καιρούς. ἐν μὲν τοῖς βορείοις κα-
ςήμασι λεπτότερος ὁ ἀὴρ ὑπάρχων ἀκριβῆ τὴν θέαν ἡμῖν παρέχει
τε· διὸ καὶ ἐπινεύειν τὸ τηνικαῦτα δοκεῖ τὰ κέρατα αὐτῆς. ὅταν δὲ
ἰ ἰκμάδος τινὸς πλήρης ὁ ἀὴρ ᾖ, τότε φαίνονται ἀνανεύουσαι αἱ κε-
ῖαι, ἐπεὶ καὶ πάντα τὰ κάθυγρα πλατύτερα φαίνεται.

792. εἰ δὲ τὴν ὁμοίαν φαντασίαν καὶ τεταρταία] οὖσα παρέχοιτο,
χὴν χειμῶνος ἀθροιζομένου μαντεύει, ἐμοὶ δοκεῖν πυκνουμένου τοῦ ἀέρος
ὶ τὴν τῶν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας πνευμάτων ῥύσιν. αἴτιον δὲ τῆς πυκνώ-
ως τὸ διὰ πολλοῦ τοῦ διαςήματος ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ φερόμενον τὸ πνεῦμα
ὑνατεῖν τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ὠθεῖν, ὅθεν ἱςαμένου καὶ ἀντισχομένου
ιαυτᾷ ἡ πύκνωσις. διὰ τί δὲ ἐν μὲν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἄνεμος, ἐν δὲ τῇ
τάρτῃ χειμών; ἐν μὲν τῇ τρίτῃ, ὅτι τὸ συνιστάμενον μήπω πεπιε=
ιένον εὐκίνητόν ἐςιν· ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ ἀδιάλυτον γενόμενον πύκνω-
ν δηλοῖ.

794. κέρας φησὶν ὑψηλὸν τὸ βόρειον. ὁ δὲ λόγος, τὸ ὑψηλότε-
ον αὐτῆς τῶν κεράτων ἐὰν ἐπινεύῃ ὡς ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν ὀξυνόμενον,
ροσδόκα τὸν βορέαν πνευσόμενον· ὅτε δὲ ὕπτιόν ἐςι τὸ προκείμενον
έρας, τὸν νότον· ἀντιπνεῖ γὰρ ὁ νότος τῷ βοῤῥᾷ, καὶ ὁ μὲν ὕπτιον
οιεῖ τὸ κέρας, ὁ δὲ βοῤῥᾶς πρηνές. ἢ τὸ μετέωρον κέρας τῆς σελήνης
τουτέςι τὸ βόρειον) ἐὰν μὲν ἐπινεύῃ, προσδέχου πνεῦσαι βορέαν, ἐὰν δὲ
πτιον, νότον. μετέωρον δὲ κέρας τὸ βόρειον κέκληκεν ὡς πρὸς τὴν
μετέραν φαντασίαν.

796. διχοτόμου μὲν οὔσης τῆς σελήνης τὸ πρὸς εὐδίαν καθαρὸν
εριλαμπές ἐςι, τὸ δὲ ἐρευθόμενον ἀνεμῶδες· τὸ δὲ διασπάσματα ἔχον
αὶ μελανίας λαμβάνον ἐπομβρίαν δηλοῖ. ἐπὰν δὲ τριταίαν οὖσαν ἀπὸ
υνόδου ὅλην τὴν μηνοειδῆ κύκλος περιλάβῃ πανταχόθεν φοινισσόμενος,
φόδρα ἂν τότε χειμερινὸς εἴη καιρός, ὡς ἐν τοῖς πρώτοις (784) εἶπε
λεπτὴ δὲ καὶ εὖ μάλα ἐρευθὴς πνευματίη." ἐκ δὲ τῶν πνευμάτων τεκ-
ιαίρεται τὸ καὶ χειμῶνα γενέσθαι.

ὅταν ἴδῃς, φησίν, περὶ τρίτην ἡμέραν κύκλον τινὰ ἐρυθρὸν περὶ
ὐτὴν ἔχουσαν, σημεῖόν ἐστι χειμῶνος· καὶ ὅσῳ μᾶλλον πυῤῥότερος ὁ
ύκλος θεωρεῖται, χειμῶνα σημαίνει σφοδρότερον. ἢ ἐὰν. αὐτὴν τρι-
αίαν οὖσαν κύκλος περισχῇ ἐρευθόμενος πανταχόθεν, χειμῶνα γενησό-
ιενον ἴσθι. σαφὴς δὲ ἡ τούτου αἰτία· συγκαταδυόμεναι γὰρ αἱ ἀκτῖνες
ῆς σελήνης ὑγροῖς τοῖς νέφεσι, κωλύονται μὲν ἐξικνεῖσθαι μέχρι ἡμῶν
ιὰ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν, αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον τὰ νέφη διαυγοῦσι
ιαὶ ἀλδαίνουσι.

799. περισκόπει δὲ ἐς τὴν πανσέληνον καὶ ἐς ἀμφότερα αὐτῆς τὰ

διχάσματα, αὐξομένης τε καὶ πάλιν ἐς μηνοειδῆ β' ἐρχομένης. πληθοῖ μὲν οὖν τὴν πανσέληνον λέγει, τὴν διχόμηνον (πεπλήρωται γὰρ τὸ τηνικαῦτα φωτός), ἀμφότερον δὲ διχόωσαν τὴν διχότομον ἐξ ἀμφοτέρων, ἵνα λέγῃ τὴν ἀπὸ συνόδου ὀγδοαίαν οὖσαν διχότομον, καὶ τὴν ἐν τῇ ἀποφθίσει ἑτέραν διχότομον, ἥν φασιν ἀπιόντος τρίτην. ὁ δὲ λόγος, ὅταν τὴν σελήνην διχότομον ἴδῃς ἀμφότερον (δὶς γὰρ τοῦ μηνὸς γίνεται τοιαύτη), σκέψαι τὴν χρόαν αὐτῆς ἐν ταῖς φαύσεσιν· ὅταν μὲν γὰρ καθαρὰ ᾖ δι' ὅλου τοῦ κύκλου, εὐδίαν σημαίνει, ἐρυθρὰ δὲ ἀνέμους· ὅταν δὲ ἄλλο μέρος τοῦ κύκλου μελαίνηται, ὄμβρον δεῖ προσδέχεσθαι.

805. οὐ πάσαις, φησί, ταῖς ἡμέραις ἐφαρμόζεται τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν γινόμενα τοῦ μηνὸς σημεῖα μέχρι ὀγδόης δεῖ παρατηρεῖν (τουτέστιν αὐξανομένης διχοτόμου), ἀπὸ δὲ διχοτόμου μέχρι πανσελήνου, καὶ ἀπὸ πανσελήνου μέχρι διχοτόμου φθίνοντος μηνός, εἶτα ἀπὸ ταύτης μέχρι ἡμερῶν πρὸ τῆς συνόδου τριῶν ἢ τεσσάρων. ἢ τὸ σημεῖον τὸ γιγνόμενον ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης ἡμέρας τῆς σελήνης, μὴ ἔλπιζε τοῦτο ἕως τέλους ἐκβῆναι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης ἕως ὀγδόης, τὰ δὲ ἀπὸ ὀγδόης ἕως πεντεκαιδεκάτης, τουτέστι διχομήνου οὔσης.

806. ἀλλ' ὅσα μέν: ἤγουν τὰ μὲν ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης μέχρι ὀγδόης, τὰ δὲ ἀπ' αὐτῆς μέχρι πεντεκαιδεκάτης, ἀπὸ δὲ ταύτης μέχρι τῆς δευτέρας διχοτόμου, ἀφ' ἧς μέχρι τρίτης ἢ τετάρτης φθινούσης· συμπίπτει γὰρ οὕτω κατὰ τάξιν αὐτά. τούτων δὲ αἰτίαν οἱ Πυθαγορικοὶ τὸν ζ' ἀριθμὸν ὑποτίθενται, φυσικώτατόν τε καὶ θαυμαστὸν εἶναι λέγοντες. τοῦ δὲ ἐν διαφόροις μέρεσι μελαίνεσθαι τὴν σελήνην αἴτιον τὸ τὸ μὲν πλησίον τοῦ ἄστρου λευκὸν φαίνεσθαι διὰ τὴν τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν, τὸ δὲ ἑξῆς τούτου μέλαν διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη παράθεσιν.

811. ἐὰν δὲ κύκλῳ περὶ πᾶσαν τὴν σελήνην ἅλωαὶ κείμεναι περιφέρωνται, ἢ β' ἢ γ' ἢ δ', ἐπεὶ γίνονται πολλάκις καὶ δ', ἀπὸ μὲν τῆς μιᾶς, ἐὰν μὲν ῥήγνυται, ἄνεμον ἀπὸ τῆς χύσεως προσδοκᾶν (ῥηγνυμένην δὲ τὴν διαχεομένην λέγει), ἐὰν δὲ κατ' ὀλίγον μαραίνηται, γαλήνην δεῖ προσδοκᾶν. ἐὰν δὲ β' γίνωνται περὶ αὐτὴν κύκλοι, χειμῶνα σημαίνει· ἐὰν δὲ καὶ γ' ἢ καὶ δ', μείζονα τὸν χειμῶνα. καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν σελήνην λαμβανόμενα σημεῖα ἐπὶ τοῦ καταστήματος τοῦ ἀέρος ταύτην ἔχει τὴν κατάληψιν. τῶν δὲ γινομένων καὶ ἐν τῷ μετεώρῳ συνισταμένων, μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τὰ μὲν κατ' ἔμφασίν ἐστι, τὰ δὲ μικτά, τὰ δὲ καθ' ὑπόστασιν, κατ' ἔμφασιν μὲν οἷον ἶρις, μικτὰ δέ, παρήλιος, καθ' ὑπόστασιν δὲ κομῆται, πωγωνίαι, δοκίδες, λαμπάδες, ἅττοντες. τὰς δὲ ἅλωας τῷ σχήματι κυκλοτερεῖς διαγράφουσι, καὶ ἔστιν ἄλλος περὶ τὴν σελήνην κύκλος, καὶ αὐτὴ ἐν μέσῳ ἀμυδροτέρα φαίνεται. ἡ τοίνυν ὄψις κατὰ τὴν ἔνστασιν τοῦ ἀέρος τραχέσι μὲν προσπεσοῦσα αὐτοῦ πους κα-

παύεται, μηκέτι λαμβάνουσα ἑτέρας φορᾶς ἀρχήν· λείοις δὲ καὶ ὁμαῖς προσφερομένη, οἷά ἐστι τὰ ἔσοπτρα καὶ ὕδατα, ἤτοι ἐνδοτέρω διαεται οἱονεὶ ἐγκατακλωμένη, ἢ εἴπερ τοῦτο ἀδυνατεῖ ποιεῖν δι' ἀντιτυαν τῶν σωμάτων, ἀνακλᾶται, ἐμφανίζουσα τὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον ώμενα, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνακλάσεως ποιεῖται. ὅταν τοίνυν ρί τι ἄστρον νέφη συστῇ συνεχῆ καὶ κοῖλα, ἐνταυθῇ δὲ ὁ ἀὴρ περὶ ὕτα, εἶτα κατάκλασιν σχῇ εἰς αὐτὸ τὸ ἄστρον, ἐμφαίνεται τοῦτο καθ' ἴσην ἀνάκλασιν· καὶ οὕτως ἡ ἅλως ἀποτελεῖται. καὶ τὸ μὲν πλησίον ἄστρου φαίνεται λευκὸν διὰ τὴν τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν, τὸ δὲ ἔξω τούτου ἰαν διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη παράθεσιν. γίνεται δὲ περὶ τὴν σελήνην. ὶ ἐὰν μία γένηται, εὐδίαν προσδόκα (διαλύεται γὰρ ἐκ τοῦ κατ' ὀλίν ἡ πύκνωσις), εἰ δὲ ῥήγνυται, ἄνεμον ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους καθ' ὃ τὴν ξιν λαμβάνει. εἰ δὲ β', χειμῶνα προσδόκα. καὶ ἔτι μείζονα, ἐὰν γ' ὶ ἔτι μᾶλλον μελαινομένη· καὶ ἔτι μᾶλλον, εἰ ῥήγνυται. ἡ δὲ αἰτία, ὅτι διακρουομένη μᾶλλον ἁπλοῦται, μὴ δυναμένη διικνεῖσθαι· διὸ καὶ είονα τὴν ὑποκειμένην παχύτητα τοῦ ἀέρος δεικνύει. οὐ μόνον δὲ περὶ λήνην ἀλλὰ καὶ ἥλιον γίνεται καὶ ἀστέρας. ὁρίζεται δὲ οὕτως ἅλως, ν ὑγροῦ τοῦ ἀέρος ἐπικειμένου καὶ παχέος ὄντος φαντασία φωτὸς κυοειδοῦς, περὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην συνισταμένη. ταῦτα μὲν δὴ ρὶ τῶν ἀπὸ σελήνης σημείων.

819. πληρώσας τὸν περὶ τῶν τῆς σελήνης τεκμηρίων λόγον ἐπὶ τὰ ἡλίου σημεῖα ἔρχεται, ἅπερ καὶ αὐτὰ ἀκολούθως καὶ ἀκριβῶς διδάσκει. δὲ ἑξῆς, περὶ τοῦ ἡλίου, φησί, μελέτω σοι ἑκατέρωθεν πορευομένου· ὶ γὰρ ἡλίῳ μᾶλλον τῆς σελήνης ἐπίκειται τεκμήρια ἐοικότα καὶ ἁρμόζοντα τοῖς σκοποῦσι τἀληθῆ. καὶ δύνοντος οὖν καὶ ἀνατέλλοντος (τοῦτο ὰρ ἐστι τὸ ἑκάτερθεν ἰόντος) σκόπει· καὶ γὰρ ἀνατέλλοντος αὐτοῦ ιν ἰδεῖν τεκμήρια καὶ δυομένου ὁμοίως. παρατήρει οὖν, φησί, μάλιστα ὶ περὶ τὸν ἥλιον γινόμενα σημεῖα· καὶ γὰρ ἀνατέλλων καὶ δύνων ἀληῆ τεκμήρια μᾶλλον παρέχει. διὰ τί δὲ τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα βεβαιότερα ῆς σελήνης; ἐπειδὴ πολλὴν ἔχων ἰσχὺν πρὸς τὸ διαλύειν ταῖς ἀκτῖσι ὶ ὑποπίπτοντα παχέα, νικώμενος ὑπ' αὐτῶν μείζονα τὸν χειμῶνα ροαγγέλλει. ἢ ὅτι αἱ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸν ἀέρα διαφοραὶ κυριώτεραι ῶν τῆς σελήνης εἰσί· δυναστεύων γὰρ ἡμέρας σαφέστερα δείκνυσι τὰ εκμήρια. ἢ ὅτι λαμπρότερός ἐστι, καὶ εἰ μὴ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ τοῦ έρος εἴη μεταβολή, οὐκ ἂν κρατηθείη· τὰς γὰρ μικρὰς καὶ ἐλαφρὰς ναστέλλει. οὕτω Πλούταρχος. διὰ τί δὲ ἀνατέλλοντος μόνον καὶ δύοντος, καὶ οὐ καὶ μεσουρανοῦντος; ἢ ὅτι τότε φαίνεται διὰ τοῦ ὑπεργείου έρος τοῦ δεχομένου πάχη καὶ μεταβολὰς διὰ τὰς ἀναθυμιάσεις, ἃς ἡ γῆ ναδίδωσι, τοῦ ἡλίου ταῦτα κινοῦντος. ἐξαρθεὶς δὲ καὶ ὑψωθεὶς τὸ οἰεῖον αὐτοῦ χρῶμα εἰλικρινὲς ἐμφαίνει.

822. ἐὰν μέλλοντος αὐτοῦ ἀνατέλλειν ἴδῃς τὸν κύκλον μὴ ἔχοντα

λαμπρὸν καὶ εἰλικρινὲς τὸ φῶς, γίνωσκε χειμῶνα ἐπιγενησόμενον· ἐὰν δὲ δύνειν μέλλων καθαρὸς καὶ ἀνεπιθόλωτος ἐπὶ τὴν δύσιν χωρῇ, τῆς ἑξῆς ἡμέρας εὐδίαν προσδόκα· ὅταν δὲ μέλλοντος ἀνατέλλειν κοιλότητος φαντασίαν ὁ κύκλος ἐμφαίνῃ, καὶ τῶν ἀκτίνων τινὲς μὲν πρὸς νότον τινὲς δὲ πρὸς βοῤῥᾶν τρέπωνται, τινὲς δὲ καὶ κατὰ μέσον τὸν κύκλον, ἄνεμον ἢ ὄμβρον δεῖ προσδοκᾶν. τῷ δὲ ἀπαγορευτικῷ μή ἐξ ἀρχῆς χρησάμενος ἐμφαίνει τὸ ἀπευκταῖον, καί φησι, μηδαμῶς ποικίλος καὶ κατάστικτος φανῇ σοι ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος νεωστὶ ἀνατέλλοντος, ὁπόταν εὐδιεινῆς ἡμέρας εἰς χρείαν ἔλθῃς. διὰ γὰρ τὴν τοῦ ἀέρος παχυμέρειαν ἐμπίπτων ὁ ἥλιος ἀποτελεῖ τὴν ἶριν ταύτην ποικίλην καὶ κατάστικτον οὖσαν, περὶ ἧς καὶ ἑξῆς διαλαμβάνει. τοῦτο δὲ συμβαίνει διὰ τὴν τῶν ἀνέμων ἐπιπρόσθησιν, ἥτις οὐκ ἐᾷ καθαρὸν ἡμῖν φαίνεσθαι αὐτόν. καθαρὸς μέντοι, φησίν, ἀνατέλλων καὶ μηδὲν ἔχων σημεῖον εὐδίας ἐστὶ σημαντικός. ὁμοίως κἂν δύνῃ καθαρὸς καὶ ἀνέφελος, τὴν ἐπιοῦσαν ἀγγέλλει ἡμέραν εὐδιεινήν. εἴθε δέ, φησί, φαίνοιτο λιτὸς ἀπάντη (824). ὁ γὰρ λιτὸς καὶ ἁπλοῦς διὰ καθαροῦ ἀέρος στίλβει· διὸ καὶ εὐδίας ἐστὶ σημαντικός.

825. ὁ νοῦς οὕτως. εἰ κατὰ τὸ δειλινὸν καθαρὸς φαίνοιτο καὶ ἀνέφελος δύνοι, καὶ ἠοῦς ἐπερχομένης ἤγουν ἐπὶ τὴν αὔριον εὐδία ἔσται. δείελον δέ φησιν αὐτόν, ἐπειδὴ ἀπόκλισιν ἀπολαμβάνων ἀμβλυτέραν ποιεῖται τῆς ἀκτῖνος καὶ λείαν τὴν ἐπαφήν· μαραίνεται γὰρ τὸ τῆς θερμότητος· διὸ καὶ δείελος ἐκλήθη ὡς ἐνδεῶς ἔχων τῆς ἕλης ἤγουν τῆς θερμασίας. ὅταν οὖν μάλιστα τοῦ θερμοῦ ἐξασθενοῦντος διαφανὴς ὁ ἀὴρ ᾖ, ἔοικε κεκρατῆσθαι βιαίως ἡ ἄγουσα τὰ νέφη περίψυξις· διὸ καὶ εὐδίας ἐστὶ τὸ σημεῖον. βουλύσιος δὲ ὥρην τὴν δύσιν κέκληκε. μαλακὴν δὲ αἴγλην (826), ἐπειδὴ τὸ πολὺ τοῦ πυρώδους αὐτοῦ πρὸς ἑσπέραν πέπαυται· τοῦ γὰρ περὶ αὐτὸν ἀέρος μηδεμίαν ἔχοντος πύκνωσιν, ἀλλ' ὄντος ἀτρέπτου, καθαρὰ καὶ ἡ ἀνατολὴ καὶ ἡ δύσις γίνεται αὐτοῦ.

828. αἱ ἐν τῷ ἡλίῳ κοιλότητες οὐκ εἰσὶν αὐτοῦ, φαντασίαι δέ εἰσι τῆς ὄψεως κατ' ἐπιπρόσθησιν ζοφεροῦ ἀέρος· οὐ γὰρ τὸ μέσον ὁρᾶται ἀλλ' ἡ κύκλῳ ἁψίς· λαμπρὰ δὲ οὖσα δοκεῖ περιφεύγειν εἰς τὸ ἐκλιπὲς ὡς ἔμφασιν κοιλότητος παρέχειν. ὃν τρόπον γὰρ οἱ ζωγράφοι ἀντρώδεις τόπους γράφοντες φωτὶ τραχύνουσι τὴν ὄψιν, ἅτε φύσει τοῦ μὲν λαμπροῦ προβάλλοντος ἔξω καὶ διωθοῦντος τὴν φαντασίαν, τοῦ δὲ μέλανος ὑποσκιάζειν καὶ βαθύνεσθαι δοκοῦντος, οὕτω καὶ περὶ τὸν ἥλιον τὸ φαινόμενον τῇ ὄψει κατὰ ἀντίφραξιν τοῦ ἀέρος ἐκκοπὴν τοῦ μέσου λαμπροῦ διὰ τὴν σκιὰν ποιεῖ ὑποφαίνεσθαι. ἢ ὅτι τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἱστάμενα νέφη μελαινόμενα διὰ τὴν πολλὴν πύκνωσιν τὴν κοιλότητα ἀποτελεῖ· πέφυκε γὰρ πάντα τὰ διὰ τῶν μελάνων ὁρώμενα κοιλότητος φαντασίαν ποιεῖν. καὶ γὰρ καὶ οἱ ζωγράφοι, ὅσα μὲν βούλονται προσεχῆ δεικνύναι, τῷ λευκῷ ἀπογράφουσιν, ὅσα δὲ κοῖλα καὶ ἐν βάθει, τῷ μέλανι.

ἐὰν οὖν, φησί, τοιοῦτόν τι γένηται, ἢ τὰς ἀκτῖνας μὴ κατ' εὐθεῖαν φερομένας ἔχῃ ἀλλ' ἐσχισμένας καὶ τὰς μὲν τῇδε τετραμμένας τὰς δὲ τῇδε (ὅπερ συμβαίνει ὑπὸ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος οὐκ ἐωμένων αὐτῶν κατ' εὐθεῖαν φέρεσθαι), ἢ ἄνεμον ἴσθι γενησόμενον ἢ ὑετόν. ἀπὸ κοινοῦ οὖν ὁ εὔδιος, ἵν' ᾖ, ἀλλ' οὐκ ἔςαι εὔδιος, ὅταν ἀνατέλλων κεκοιλωμένον ἔχῃ τὸ μέσον τοῦ κύκλου, δηλονότι ὥσπερ κακωθέντος τοῦ φωτός· ὃ δὴ συμβαίνει ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος δυσκρασίας· ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν συμβαίνῃ κοιλαίνεσθαι αὐτούς, δηλονότι ἐξασθενήσαντος τοῦ σώματος, ἢ ὥσπερ ὅταν βλέφαρον καταγαγόντες ἢ περιθλίψαντες τὴν ὄψιν τῷ λύχνῳ προσβάλλωμεν, οὐ φαίνεται συνεχῶς τὸ φῶς ἀλλὰ πλάγιαι καὶ σποράδες αἱ αὐγαί, οὕτως ὅταν ἀχλὺς ἢ νέφωσις ἀνώμαλος πρὸ τοῦ ἡλίου οὖσα περιθλίψῃ καὶ σείσῃ τὸν τῆς ὄψεως κῶνον εἰν λοξὰς ἀκτῖνας καὶ ῥομβοειδεῖς, ὃ πάσχομεν αὐτῇ τῇ αἰσθήσει, τοῦτο περὶ τὸν ἥλιον εἶναι δοκοῦμεν. οὕτω Πλούταρχος.

829. εἰ οὖν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος δι' ὅλου τοῦ κύκλου αἱ ἀκτῖνες ὑποφέρονται, καὶ αἱ μὲν πρὸς νότον αἱ δὲ πρὸς βοῤῥᾶν βάλλουσι, τὰ δὲ μέσα τοῦ δίσκου φαίνεται ἄνευ τινῶν ἀκτίνων, τότε δι' ὕδατος ὁ ἥλιος ἔρχεται ἢ ἀνέμου.

830. εἰ οὖν τὸ μέσον αὐτοῦ φαίνοιτο μόνον, τὸ δὲ ἑκατέρωθεν διὰ νέφους πυκνότητα μὴ ὁρῷτο, σχιζομένων τῶν ἀκτίνων καὶ πρὸς βοῤῥᾶν καὶ νότον πεμπομένων, καὶ τοῦτο σύνθημα πνεύματος ἢ ὑετοῦ.

832. κατανοεῖν δεῖ, φησί, τὰ περὶ τὸν ἥλιον σημεῖα ἐνατενίζοντας αὐτῷ τῷ κύκλῳ· οὕτω γὰρ γενήσεται σαφῆ τὰ τεκμήρια. ἐὰν οὖν, φησίν, ἐρευθὴς γένηται, οἵαν χροιὰν συμβαίνει γίνεσθαι πολλάκις περὶ τοῖς νέφεσι δύνοντος αὐτοῦ, ἢ μελανίζων, ὅταν μὲν ἀχλυωδέςερος θεωρῆται, ὕδωρ σημαίνει, ὅταν δὲ ἐρευθής, ἀνέμους. ὅταν δὲ ἀμφότερα τὰ σημεῖα περὶ τὸν ἥλιον φαίνηται, ὥστε μέρη μὲν αὐτοῦ τοῦ κύκλου μελαίνεσθαι μέρη δὲ φοινίσσεσθαι, τότε δεῖ καὶ ἄνεμον καὶ ὄμβρον προσδοκᾶν. ἢ ὅτι τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ὅταν καθαρὸν ᾖ, οὐ συγχωρεῖ ἀντωπεῖν τινὶ πρὸς τὰς ἀκτῖνας· ὅταν δὲ ἐξ ἀκρασίας ἀέρος ἐξασθενῇ, τότε δυνατὸν αὐτῷ προσβλέπειν. φησὶν οὖν, περισκέπτου εἰς αὐτὸν εἰ αἱ αὐγαὶ αὐτοῦ εἴκουσι τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκ τούτου γνώσῃ, ἀκρασίας οὔσης, ὡς χειμῶνός ἐςι σύμβολον. ὁ οὖν πεπυκνωμένος ἀὴρ τῇ πρὸς τὸ φῶς μίξει ἐρυθραίνεται, καὶ διὰ λεπτότητα πρὸς γένεσιν ἀνέμων ὀξύῤῥοπός ἐςιν· ὁ δὲ συνηγμένος μᾶλλον ὡς ἐπιμελαίνειν οὐ μακράν ἐςι τῇ διαθέσει τῆς εἰς τὸ ὕδωρ μεταβολῆς.

833. τοῦ ἡλίου ἔξοχοί εἰσι καὶ εὐσύμβολοι αἱ σκοπιαί· οἷον τὸ σκοπεῖν εἰς ἥλιον καὶ ἐξ αὐτοῦ δέχεσθαι τεκμήρια ἄριςόν ἐςι. προεῖπε δὲ ἐν τοῖς ἀνωτέρω "ἡλίῳ καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα κεῖται" (820).

834. εἰ δέ τι αὐτῷ ἢ ἔρευθος ἐπίκειται τοιοῦτον οἷον ἔχουσι καὶ αἱ νεφέλαι, ὅταν αὐτὸν τὸν ἥλιον περιτρέχωσι (λαμπόμεναι γὰρ ἐξ αὐτοῦ

τοιοῦτο σχῆμα ἀποτελοῦσι), σκόπει δὴ τὸ τοιοῦτο. καὶ ἔτι εἰ μελανῇ, σκόπει ἀπὸ κοινοῦ. μελάντερον δὲ καὶ ζοφωδέστερον εἶναι δοκεῖ αὐτοῦ τὸ φῶς ἐκ τῆς πολλῆς τοῦ ἀέρος ὑποκειμένης ὑγρότητος. τὸ οὖν τεκμήριον τοῦ εἶναι αὐτὸν ζοφώδη ὑετοῦ ἔσω σοι σημεῖον, τοῦ δὲ ἐρυθρὸν ἀνέμων.

838. ἐὰν δέ, φησίν, ἀμφοτέροις τοῖς κατασήμασι, τῷ μέλανι καὶ τῷ ἐρυθρῷ, ἅμα καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐμπεριέχηται ὁ ἥλιος, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μέλαν φαίνηται τὸ δὲ ξανθόν, ἐκ τοῦ ποικίλου δὴ τούτου ἀμφότερα προσδόκα, καὶ ὑετὸν ἐσόμενον καὶ ἄνεμον.

840. ἐὰν δέ, φησίν, ἀνιόντος τοῦ ἡλίου ἢ καὶ δύνοντος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνίοιεν αἱ ἀκτῖνες ἢ νέφεσιν αὐτὸς εἴη πεπιεσμένος, τὸ τοιοῦτον ποιοῦ ὕδατος σημεῖον, κατανικωμένου δηλονότι τοῦ ἡλίου ὑπὸ τῆς περὶ τὰ νέφη παχύτητος. τὸ οὖν ἀμφ' ἑνὶ πεπλήθωσιν (841) αὐτοῦ εἰς ἕνα τόπον περιστρέφωνται, ὅταν πεπλησμένος ὑπὸ νεφῶν ἧττον ἐκφαίνῃ τῆς θερμότητος τὰς ἀκτῖνας. τὸ δὲ ὕδατί κεν κατιόντι, ἐὰν ἀνατέλλοντος, φησίν, ἢ δύνοντος τοῦ ἡλίου αἱ ἀκτῖνες ἐκ τῆς περιφερείας εἰς τὸ μέσον ἕλκωνται ἢ καὶ εἰς ἕνα τόπον συστρέφωνται, κωνοειδὲς τὸ σχῆμα ποιοῦσαι, ἢ ὁ κύκλος ὑπὸ τοῦ νέφους ἐπιπροσθῆται ἀνατέλλοντος καὶ δύνοντος, ὑετὸν δεῖ προσδοκᾶν.

845. καὶ ὅταν προανατείλῃ ὀλίγη νεφέλη τοῦ ἡλίου, εἶτα αὐτὸς ἐπιφέρηται κεχρωσμένος, ὑετὸν προσδόκα· οὐ γὰρ ἂν οὕτω ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν προσέπιπτεν, εἰ μὴ ἐπεπάχυντο ὁ ἀήρ. ἢ οὕτως. ἐὰν ἀνατεῖλαι μέλλοντος τοῦ ἡλίου νεφέλη προανατέλλῃ μέλαινα ἐπισκιάζουσα, καὶ σχίζωνται περὶ αὐτὴν αἱ ἀκτῖνες μεσοσυλλαβοῦσαι τὴν νεφέλην καὶ χρώζουσαι, τὸ συντρέχειν εἰς ταύτην τὰς ἀκτῖνας ὑγρότητα κατηγορεῖ τοῦ ἀέρος· λεῖος γὰρ ὢν ἐπιταράττει τὴν ὄψιν, ὡς ἐν τῷ δακρύειν φαίνεται τὸ φῶς οὐ καθεστηκὸς ἀλλ' ἐφαλλόμενον καὶ τρομῶδες, εἴτε τοῦ λαμπροῦ ἐκ τοῦ ὑγραίνεσθαι σβεννυμένου περὶ αὐτήν, εἴτε κλωμένης πρὸς τὸ ὑγρὸν αὐτῆς διὰ τὴν ἀνωμαλίαν. ὁ δὲ λόγος ἄνωθεν (840) οὕτως. σκόπει χειμῶνος σημεῖον, ὅταν ἢ ἀνατέλλοντος ἢ δυομένου ἡλίου αἱ ἀκτῖνες συνέρχωνται καὶ ἐν ἑνὶ μέρει τοῦ δίσκου πᾶσαι πληρῶνται καὶ φαίνωνται· ἐκ γὰρ τῆς τοῦ ἀέρος παχυμεροῦς συστάσεως ἀνατρεπόμεναι αἱ ἀκτῖνες εἰς ἓν μέρος τοῦ δίσκου φαίνονται καὶ ἀφ' ἑνὸς μέρους φαίνουσιν. ἢ καὶ ὅταν ὑπὸ νεφῶν πιεσθεὶς ἔρχηται ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς νυκτός, ἢ ὅταν ἐξ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν· τεκμήριον γὰρ ὡς ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι ὑετοῦ εἰσί. καὶ ἔτι ὑετοῦ σημεῖον, ἐὰν πρὸ μὲν ἀνατολῆς ἡλίου νεφέλη ἀνέλθῃ, εὐθὺς δὲ μετ' αὐτὴν ἐκεῖνος ἀνατείλῃ.

847. περὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις δοκεῖ ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μείζων φαίνεσθαι. καὶ ἔστιν ἡ αἰτία τοιαύτη. αἱ τῆς γῆς περὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἀναθυμιάσεις ἀερώδεις εἰσὶ καὶ παχεῖαι· διὰ μέσων οὖν αὐτῶν αἱ ὄψεις προσβάλλουσαι τῷ ἡλίῳ παχύτερον δοκοῦσιν ὁρᾶν αὐτόν. ἀνιὼν δὲ ὁ ἥλιος καὶ ἀπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων χωριζόμενος καὶ εἰς τὸ

ψος χώρων εὑρίσκει καθαρὸν τὸν ἀέρα, καὶ ταύτῃ δοκεῖ πάλιν ὁ κύλος αὐτοῦ ἐλάττων φαίνεσθαι. ὅταν οὖν, φησίν, ὁ κύκλος πολὺς εὐρύηται καὶ πλατύνηται τηκομένῳ καὶ διαλυομένῳ ὅμοιος ἀνερχομένου ου ἡλίου, ἔπειτα μειῶται, εὐδιεινὸς ἂν δοκιμάζοιτο καθαροῦ ὄντος τοῦ έρος. ὁ δὲ νοῦς, ἐὰν ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου νέφος προανατεῖλαν κύκλῳ εριαγόμενον ἐπὶ πλέον εὐρύνηται, εὐδίαν προσδόκα· διαχεῖται γὰρ ὁ ύκλος οὗτος νικώμενος ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. τὸ δὲ ὅμοιόν φησι ίνεσθαι καὶ ἐὰν χειμῶνος ὠχρὸς δύηται, τῶν νεφῶν ὥσπερ διακαιομέων ὑπ᾽ αὐτοῦ καὶ διαλυομένων. ἐὰν μέντοι γε δύνοντος αὐτοῦ ἐπισυνιῶνται νέφη, τῇ ἑξῆς ὕδωρ προσδέχου· πιλουμένου γὰρ ἱκανῶς τοῦ ἀέρος μεταβολὴ αὐτοῦ γενήσεται εἰς τὴν συγγενεστάτην αὐτοῦ τοῦ ὕδατος φύν· καὶ γὰρ ἡ τῶν νεφῶν πύκνωσις οὐδέν ἐστιν ἄλλο ἢ πάχος ἀέρος ὑπὸ ροῦ πεπαχυμένου. ἐντεῦθεν τὰ σημεῖα ἢ ὄμβρων γίνεται διὰ τὴν συγνειαν ἢ ἀνέμων· καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀὴρ ῥέων καὶ ιὰν λαμβάνων κίνησιν, ὅπερ ἐκ τῆς αὐτοῦ τροπῆς συμβαίνει γίνεσθαι.

851. ἀπὸ κοινοῦ τὸ εὔδιός κε φέροιτο. παραδίδωσι δὲ ἑτέν κατάληψιν εὐδίας· ὅταν γὰρ διαλυομένης τῆς ὑγρότητος ἐκείνης ὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος πρὸς δυσμὰς ὁ ἥλιος χωρῶν ὠχρὸν ἔχῃ τὸ φῶς, διός ἐστιν ὡς πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος λοιπὸν διάλυσιν.

δυομένου δὲ τοῦ ἡλίου σκόπει εἰ ἔστι περὶ αὐτὸν νέφη συνεχῆ, ἃ δὴ ατος ἡμερινοῦ μετὰ ταῦτά ἐστι σύμβολα, ἤγουν μετὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ὶ τὴν ἑσπέραν, ὅτε συνίστανται περὶ τὸν ἥλιον τὰ νέφη. ἡμερινοῖο τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ φαινομένου.

853. ἐὰν δὲ δύνοντα τὸν ἥλιον ὑποσκιάζῃ μέλαινα νεφέλη, τὰ δὲ ιτέρωθεν αὐτοῦ περιλαμβάνωσιν ἀκτῖνες, ἴσθι κατὰ τὴν ὑστεραίαν ἐσόνον ὑετόν. ἢ οὕτως. εἰ δύνοντα τὸν ἥλιον ἐπίπροσθεν ἱσταμένη νελη ἐπισκιάζει, αἱ δὲ ἀκτῖνες αὐτοῦ ἑκατέρωθεν τοῦ νέφους σχίζονται, χειῶνα προσδέχου· ἀδύνατος γὰρ γέγονεν ὁ ἥλιος διαχέαι τὴν πύκνωσιν. εῦθεν καὶ σχίζονται περὶ τὴν νεφέλην αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, τῆς κατ᾽ θεῖαν φορᾶς ὑπὸ τῆς περὶ τὸν ἀέρα πυκνώσεως διακοπτομένης. ἢ ως. καὶ δὴ πρὸς δυόμενον τὸν ἥλιον ἀφορῶν, ἐὰν αὐτὸν σκιάζῃ νελη μέλαινα τὴν χροιάν, αἱ δὲ ἀκτῖνες ἅπασαι κατὰ μέσον τὸν δίσκον σσόμεναι εἰς δύο μέρη τοῦ δίσκου διασχισθῶσι, καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τοῦδε μέρους αἱ δὲ ἐπὶ τοῦδε χωρήσωσιν, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν σκέπης ἂν ίζοις· χειμὼν γὰρ ἔσται. ἢ τὸ ὑποσκιάῃσιν (854) ὥστε δύνειν ποιαὐτὸν καὶ ἀμαυροῦσθαι μάλιστα, ὡς ὅταν σκιάζῃ κατ᾽ εὐθὺ τῆς γῆς τοῦ ἡλίου ἡ σελήνη ἐν τῇ ἐκλείψει. ὅταν οὖν κατ᾽ εὐθὺ τοῦ ἡλιακοῦ ου καὶ τοῦ γηΐνου ταῦτα ἴδῃς τὰ σημεῖα, χειμῶνα προσδόκα.

858. ἐὰν δέ, φησίν, ὁ ἥλιος αὐτὸς δίχα νεφελῶν δύνηται, ἄνωω δὲ αὐτοῦ νεφέλαι ὑπάρχωσιν ἐρυθραὶ καταδύνοντος αὐτοῦ καὶ ἤδη σκότος, εὐδίαν ἴσθι ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ γενησομέ-

νην. αἴτιον δὲ τοῦτο τὸ μὴ σφόδρα πυκνὰ εἶναι τὰ νέφη ἀλλ' ἀρ καὶ οὕτως ἐνδιαυγεῖσθαι. ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἡλίου νεφέλαι φαίνονται κα περ χρυσίζουσαι, ὅταν σφόδρα αὗται καθαρὸν δέχωνται τὸ φῶς· ὁ δὲ πυρῶνται, ἃ πάνυ τι καθαρὸν δέχονται τὸ φῶς, ἀλλ' ἔςι μὲν ἐ τῇ ἐπιούσῃ νυκτί τε καὶ ἡμέρᾳ, οὐχ ἑξῆς δὲ ἄλλων ἡμερῶν· ὅταν δὲ χ σίζωσι, καθαρὸν ἐδέξαντο τὸ φῶς, διὸ καὶ ἑξῆς εὐδιεινὸς ὁ καιρὸς ῥόον δὲ ἑσπέριόν φησι τὸν ὁρίζοντα. ἐὰν οὖν καθαρὰν καὶ ἀν θόλωτον νέφους ὁ ἥλιος τὴν δύσιν ποιήσῃ, αἱ δὲ πλησίον τοῦ ὁρίζο νεφέλαι ἐρυθραί, προσδόκα εὐδίαν.

862. μαραινομένησιν: ἤγουν σκοτεινοτέραις. ὅταν γὰρ μιᾶς καθέτου τὰ τρία ἄςρα γένηται, γῆ ἥλιος σελήνη (καλείσθω γὰρ ἡ γῆ ἄςρον), ἀνάγκη τότε, εἰ μὲν μέση ἡ γῆ εὑρίσκοιτο, σελήνης ἔ ψιν γενέσθαι, ἐμπιπτούσης αὐτῆς εἰς τὸν σκιερὸν κῶνον ὃν ἀποτελ γῆ, μέσης δ' αὖ τῆς σελήνης εὑρισκομένης, ἡλίου μέρει τινὶ ἐπιπρο σης, τὸ τηνικαῦτα ἡλίου σκότωσιν ἐπιγενέσθαι, ἣν δι' ἀγνωσίαν ἔ ψιν οἱ παλαιοὶ κεκλήκασι. κυρίως δὲ καὶ τῇ λέξει κέχρηται εἰπὼν ὅτε σκιάησι κατ' ἰθύ, ὅπερ ἐςὶν ἐπιπροσθουμένῳ αὐτῷ ὑποθ τῆς σελήνης· ὅλος δὲ οὐδέποτε ἐκλείπει διὰ τὸ πολλῷ μείζονα εἶνα σελήνης καὶ δὴ μὴ ἐπισκοτεῖσθαι πάντα ὑπ' αὐτῆς. ἢ οὕτως. ὅτε κάθετον ἰσομοιρία ἡ σελήνη πρὸς τὸν ἥλιον ἔρχεται, τότε ἀποφρ αὐτὸν καὶ ἀφανῆ ποιεῖ, καὶ γίνεται τὸ τηνικαῦτα ἡλίου ἔκλειψις ἢ καὶ γ' ὥρας, ἕως οὗ ἡ σελήνη τὴν ἰσομοιρίαν παραδράμῃ. γίνετ τοῦτο πολλάκις καὶ δεύτερον τοῦ ἐνιαυτοῦ, πολλάκις καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου πρὸς τὴν τῆς σελήνης κίνησιν. καὶ γίνεται μὲν αὐτῷ κατὰ ὑπὸ τὴν ἰσομοιρίαν ἡ σελήνη, ἀλλ' οὐ κατὰ κάθετον τῆς μέσης γ μῆς τοῦ ζῳδιακοῦ· ἀλλὰ καὶ κατὰ πλάτος κινεῖται, ἢ τὰ πρὸς βο ἡλίου ἢ τὰ πρὸς νότον. ὅτε μέντοι ἰσομοιρεῖ κατὰ κάθετον, αὐ τῇ ἑβδόμῃ ζώνῃ οὖσα, αὐτῷ δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ ὄντι κατὰ κάθετον, ἀ ποιεῖ αὐτόν, καὶ ἀκούει ἡλιακὴ ἔκλειψις, παρ' οἷς τελεία, παρ' οἷ ρική, παρ' οἷς οὐδὲ ὅλως περικνουμένη ἡ ἀκτὶς παρέχει τι τοιοῦτο δὲ οἷον ἀμαλδύνονται (864) ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἀμαυροῦνται, ὅτε τῆς σελήνης ἐκλείπει· σφόδρα γὰρ ὥσπερ μαρανθεῖσαι καὶ ἀποσβε σαι ὁρῶνται.

864. κατ' ἰθύ: οἷον κατὰ κάθετον γῆς καὶ ἡλίου· καὶ γὰρ ὄψεως ἡμῶν πολὺ μείζων ἐστὶν ἡ σελήνη, ὥστε ἀποφράττει ἡμῶ ὄψεις μὴ ὁρᾶν αὐτόν, ἐν ἰσομοιρίᾳ κατὰ κάθετον γινομένη. αἱ δὲ καὶ ἐκλείψεις φθίνοντος μηνὸς γίνονται. τὸ δὲ ἱςαμένη (865) ὅταν κατὰ τὸν οἰκεῖον δρόμον ἡ σελήνη ἐν μήκει γενομένη ἐπισ τὸν ἥλιον, ἱςαμένη κατ' εὐθὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου.

866. οὐδ' ὅταν φανῆναι αὐτῷ ἐπέχοντι καὶ μέλλοντι ἀνατ πρὸ τοῦ ὄρθρου φανῶσι νεφέλαι ὑπέρυθροι πανταχοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ

τη τῇ ἡμέρᾳ ἄῤῥαντοι μένωσιν αἱ γαῖαι, ἀλλ' ὑετῷ περιῤῥαίνονται ρυ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν γενομένυ.

869. ὐδ' ὅταν τῦ ἡλίυ μέλλοντος ἀνατέλλειν, ἀκμὴν δὲ ὄντος ὑπὸ ὁρίζοντι, αἱ ἀκτῖνες αὐτῦ περὶ τὸν ὄρθρον προαναφερόμεναι θεω- ται ὑπονέφελοι καὶ ζοφώδεις, εὐδίαν δεῖ προσδοκᾶν, ἀλλ' ὄμβρον ἄνεμον, μελαινομένων μὲν ἄγαν ὄμβρον, ἐπ' ὀλίγον δὲ σκιαζομέ- καὶ ὁμοίων τυγχανυσῶν ταῖς διαυγέσι νεφέλαις ἄνεμον. ὁ δὲ νῦς, ὲ τῦ ἡλίυ ἔτι ἐν τῷ ἀνατέλλειν ὄντος, ὁπόταν ἀπὸ τοῦ δίσκυ προ- ρθεῖσαι αἱ ἀκτῖνες, πρὶν τελέως ἡμέραν φανῆναι, ὥσπερ ἐσκιασμέ- καὶ ὐ πάνυ φαιδρὸν φαίνωσιν, ὕδατος ἐσομένυ ἢ ἀνέμυ ἐπιλανθά- ἀλλ' εἰ μὲν αἱ ἀκτῖνες ἐκεῖναι πάνυ ζοφώδεις φαίνονται (τοῦτο ἐςι τὸ κνέφαος μᾶλλον 872), ἐπὶ πλείονι ὕδατι τὴν σημασίαν ιν· εἰ δὲ ὀλίγος γνόφος καὶ ὀλίγη ἀμαύρωσις περὶ τὰς ἀκτῖνας κεῖ- ὁποία περὶ τὰς πεπιλημένας νεφέλας ἀμαύρωσις φαίνεται, ἐπερχο- ἀνέμυ σημεῖον. τὸ δὲ ἐπίσκιοι (870) οὐ καθαραί, ἀλλ' οἷον ατοειδεῖς καὶ παχεῖαι. τὸ δὲ μᾶλλον κνέφαος φορέοιντο) ἀντὶ τῦ μᾶλλον μελαινόμεναι· τότε δὲ ὕδωρ σημαίνυσιν. εἰ δὲ ύς τις σκιασμὸς περὶ αὐτὰς εἴη, οἷος ἐκ μαλακῦ νέφυς ἐπιγίνεται, ιος ἔςαι.

877. καὶ περὶ τὸν ἥλιον ἅλωνες συνίςανται, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς νης ἔφημεν. ὁ δὲ λόγος, οὐδὲ μὴν πλησίον τῦ ἡλίου μελαινόμεναι νες εὐδίας εἰσὶ σημαντικαί, πλησίον δὲ μᾶλλον τυγχάνυσαι καὶ διη- ῖς μέλαιναι ἐπίτασιν ἔχουσι χειμῶνος· πολλῷ δὲ μᾶλλον, ἐὰν δύο άνωσι. τὸ δὲ ἀςεμφές (878) ἀμετακινήτως καὶ σκληρῶς· τοιαῦ- γάρ ὖσαι μᾶλλον ποιῦσι χειμῶνα. εἰ γάρ, ὡς προείπομεν, ὁ χει- νὸς ἀὴρ ἀπὸ τῦ πλήθυς ἀναδίδωσιν αὐτὰς εἰς ὐρανόν, αὗται δὲ ἐλ- ι ἐγγὺς ἡλίου μὴ καταφλεχθῶσιν ἀλλ' ἐκ τῆς ςεῤῥότητος μείνωσιν ι, πάντως μέγαν πάνυ χειμῶνα σημαίνουσι, καὶ μᾶλλον, ἐὰν δύο νται.

880. διὰ τούτων παραινεῖ ἐπιμελέςερον ἀεὶ σκέπτεσθαι περὶ τὸν ν ἀνατέλλοντα ἢ μέλλοντα δύνειν, εἰ θεωρεῖται τὰ παρήλια λε- να νέφη, καὶ παρατηρεῖν πότερον τὸ πρὸς βοῤῥᾶν νέφος ἐρυθραί- ι ἢ τὸ πρὸς νότον, ὡς τῆς ἀπὸ τύτων σημειώσεως βεβαίου οὔσης. γὰρ ἐξ ἑκατέρων μερῶν (βορέυ καὶ νότυ) τὰ παρήλια φοινισσόμενα οιτο, ἐπίγειον χειμῶνα βαρὺν σημαίνει· ἐὰν δὲ μόνον τὸ βόρειον ον ᾖ, βορέαν ἄνεμον μηνύει· τὸ δὲ ἀπὸ τῦ νότυ νότον. ἐὰν δὲ καὶ ςαλυγμοὶ μεγάλοι ῥαγδαῖοι περὶ τὴν ἑσπέραν γένωνται, χει- ε σημαίνυσιν· εἶναι μέντοι ἀκριβέςερα τὰ περὶ τὴν δύσιν τῦ ἡλίυ άμενα σημεῖα. παρήλια δὲ ὁ Ποσειδώνιός φησι νέφη εἶναι ςρογ- περὶ τὴν τῦ ἡλίυ ἔλλαμψιν, ἐκ τῦ ἡλίυ λαμπόμενα· ὐ γὰρ ἰδίῳ κέχρηται ἀλλὰ τῷ τῦ ἡλίυ, ὥσπερ καὶ ἡ σελήνη· διὸ καὶ παρή- ται.

λια εἴρηται, τῷ τε ϛρογγύλα εἶναι καὶ τῷ ἐλλάμπεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡ ὅμοια οὖν αὐτὰ γίνεται παρεπόμενα τῷ ἡλίῳ, παρ' ὅσον ἐκ πλ αὐτῦ ὁρᾶται. διὸ καὶ λευκὰ φαίνεται· περὶ γὰρ ἔλλαμψιν τῦ ἡλ τοιαῦτα αὐτῷ συμπίπτει. πέφυκε γὰρ ἐκ πλαγίων τῦ ἡλίυ ταῦτ νεσθαι, ἐπεὶ τὰ μὲν ὑπὸ τὸν ἥλιον νέφη ταχεῖαν λαμβάνει τὴν δ σιν, τὰ δὲ πολὺ ἀπηρτημένα οὐ δύναται τὴν ἀνάκλασιν τῶν ἀκ ποιεῖσθαι· ἐκ δὲ τῶν πλαγίων ῥᾳδίαν τὴν ἔλλαμψιν συμβαίνει σθαι· ὅθεν καὶ δυομένυ ἢ ἀνιόντος τῦ ἡλίυ ταῦτα συνίϛαται, τ ξὰς ἐμπίπτειν εἰς αὐτὰ τὰς ἀκτῖνας μὴ ὕσας καθετικᾶς. συνίϛατ ταῦτα ἑκατέρωθεν τῦ ἡλίυ πολλάκις. Ἀριϛοτέλης δὲ τὰ παρήλιά ἔμφασιν εἶναι μὴ ἔχοντα ὑπόϛασιν. ἢ παρήλια καλῦνται νεφέλαι ἡλίῳ παρεοικυῖαι ὐ μόνον κατὰ τὴν χροιάν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ κ τερὲς τῦ δίσκυ αὐτῦ. πλησίον δὲ αὐτῦ τῦ ἡλίυ εἰσὶν αἱ νεφέλαι καὶ ἐξ αὐτῦ φωτιζόμεναι τὴν χροιὰν αὐτῦ ἀπομιμῦνται. εἰσὶν ἐ κλοτερεῖς τὸ σχῆμα· διὸ παρήλιοι ἐκλήθησαν φερωνύμως· παρε γὰρ ἡλίῳ. ἢ παρήλιά ἐϛιν ἔμφασις ἡλίυ περιφερής, ὁμοία καὶ ἰσ τῷ, πεπιλημένυ νέφυς τὰς ἀκτῖνας ὑποδεχομένυ, καὶ διὰ τῆς ἐκλά ἡλιοειδῆ παρέχοντος τὴν φαντασίαν καὶ οἷον ἂν φλογοειδῆ, καὶ συνηγμένην, καὶ μεταξὺ μηδὲν παραλείπουσαν διάϛημα, παρεπομέν τῦ ἡλίυ περιφορᾷ. ἢ τὰ παρήλια καλεῖται ἀνθήλια· νέφη δέ εἰσι γύλα, ἀντιλάμποντα τῷ ἡλίῳ, ὥστε δοκεῖν ἡλιοειδῆ ὄντα ἥλιον γίνεται δὲ τὰ παρήλια ἀπὸ τῦ περὶ τὴν θάλασσαν ὑγρῦ ἀέρος, ὃς διδόμενος εἰς νέφη διαφορεῖται· ψυχρὸς δὲ ἄνεμος ἐμπεσὼν πή αὐτά, κἀκεῖνα ἅτε δὴ καὶ τὰς ἀκτῖνας δυνάμενα δέχεσθαι ἐρυθρ ται. διὸ καὶ ἀνέμων φησὶν αὐτὰ σημεῖα. ὕλης δὲ πυκνῆς δεῖ τύτων σύϛασις καὶ πολλῆς· διά τοι τῦτο καὶ ἀμφὶ τὸν Εὔξεινον τον τὰ πολλὰ φαίνεται συνιϛάμενα, σπανίως δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδ μεῖον δέ ἐϛιν ἐναργὲς χειμῶνος. ὁ δὲ νῦς, περισκόπει δὲ ἢ ἀνατ τος ἢ εὐθέως δυομένυ τῦ ἡλίυ, εἴ πυ αὐτῦ εἰσὶ νεφέλαι πλησίον καλῦνται παρήλιοι, ἐκ τῶν νοτίων μερῶν τῦ ἡλίυ ἢ ἐκ τῶν βορε ἐξ ἑκατέρυ μέρυς, καὶ ἐκ νοτίυ καὶ ἐκ βορείυ. μηδαμῶς δὲ τὴν ταύτην τῶν παρηλίων νεφῶν ὑμεννηνῶς καὶ ὡς ἔτυχε φυλάσσυ, ἀλλ μελῶς· ἔϛι γὰρ χρειῶδες καὶ κάλλιϛον τεκμήριον· ὐδὲ γὰρ ὅτε ἐ αἱ παρήλιοι νεφέλαι ἐξ ἑκατέρυ μέρους ἔχουσι τὸν ἥλιον, πλησίον ὠκεανῦ ἢ τῦ ἀνατολικῦ ἢ τῦ δυτικῦ, γίνεται παρὰ Διὸς ἀναβολὴ μῶνος, ἀλλ' εὐθέως ἐπιπεσεῖται μέγας χειμών. ὁρίζοντα ὖν τὸν ὠκ λέγει, τόν τε ἀνατολικὸν καὶ τὸν δυτικόν· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀνατολ ἐν τῇ δύσει φαίνεται τὰ παρήλια ἑκατέρωθεν τῦ ἡλίυ. καὶ εἰ μ τῦ βορέυ ἡ νεφέλη φοινίσσοιτο, βορέαν δηλοῖ, εἰ δὲ ἐκ νότυ, νότο

889. ἴσθ' ὅτε καὶ ῥαθάμιγγες: γράφεται εἰ καὶ ῥα θάμιγγες, ὃ καὶ ἄμεινον. ἐὰν καὶ που ὖν ῥαθάμιγγες καὶ σα

ἐπιτρέχωσι μετ' αὐτῶν τῶν παρηλίων, κατὰ κοινῦ ὁ γίνεται ἀνα- τῦ σχεδὸν ὄντος καὶ τῦ ἐκ Διὸς ἐπερχομένυ χειμῶνος. ἢ ἐὰν δὲ ςαλαγμοὶ μεγάλοι καὶ ῥαγδαῖοι περὶ τὴν ἑσπέραν γένωνται, χει- α σημαίνυσιν.

890. ἐκθέμενος πάντα τὰ ἐκ τῦ ἡλίυ τεκμήρια παραγγελίαν τινὰ ται, καὶ παραινεῖ μᾶλλον τοῖς πρὸς τῇ δύσει τεκμηρίοις προσέχειν νῦν, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ ἀνατολῇ συνιςάμενα τεκμήρια ἢ ὑπὸ νεφῶν ἢ ἄλλων τινῶν ἀνιόντος τῦ ἡλίυ εὐθέως διαλύεται καὶ πολλάκις ὐδὲ τι τὴν κατάληψιν δέχεται. τά γε μὴν περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ιάμενα σημεῖα ἀληθῆ, ἐπεί φαμεν ἐνταῦθα τὸν ἀέρα ἐπὶ πλεῖον χθαι κρατηθέντα τῇ ἀναθυμιάσει· διὸ καὶ παχύτερον λέγομεν τὸν ν ἀέρα, ὅτι πορρωτέρω ἐςὶ τῆς ἡλιακῆς περιόδυ. ἐπίτρεχε ὖν τὴν σημείων κρίσιν. τὸ δὲ ἔχειν ταῦτα ἀκριβῶς αἱρεῖσθαί ἐςί τινα δια- ντα τὸ ἀμφισβητήσιμον. τὸ δὲ ἑσπέρας σημεῖον τοιοῦτόν ἐςι, μέ- ὶ καὶ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον ὂν μᾶλλον ἢ τὸ ἑωθινόν.

892. Θεωρεῖταί τις ὑπὸ τῷ Καρκίνῳ Φάτνη, νεφελώδης τῇ συ- ῇ, μικρὰ καὶ μάλα ἀμυδρά, ὑπὸ τὸ νωτιαῖον ὄςρακον τῦ Καρκίνυ, ὑπὸ τῶν προτέρων φιλοσόφων ὕτω Φάτνη προσηγόρευται. εἰσὶ δὲ ταρ' ἑκάτερα τῆς Φάτνης δύο ἀςέρες, ὁ μὲν βόρειος, ὁ δὲ νότιος, νυς ἐκάλεσαν διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ Φάτνῃ. δίδωσιν ὖν ἡμῖν ἐκ ης τῆς Φάτνης τεκμήρια χειμῶνος ὁ θαυμάσιος.

ἥτις (ἡ Φάτνη) ὀλίγῃ ἀορασίᾳ ἐοικυῖα, οἱονεὶ μάλα τις ἀμυδρὰ ὑπὸ τῷ Καρκίνῳ συνῆπται καὶ συνέςραπται. τὸ δὲ βορραίη) ἀντὶ τῦ βορεινή, εἰκότως· εἰ γὰρ ὑπὸ τὸ νωτιαῖον ὄςρακόν ἐςι Καρκίνυ, ὅς ἐςὶ παντὸς τῦ ζωδιακῦ βορειότερος, εἰκότως ἂν εἴη βο- ὑπὸ Καρκίνῳ ὖσα.

893. ὁ Καρκίνος ἐπὶ πρόσωπόν ἐςιν ἐμπεπηγὼς τῷ ὑρανῷ. ὑπο- δὲ αὐτῦ, ἐν τῷ νωτιαίῳ ὀςράκῳ δηλονότι, ἡ Φάτνη ἀγηλάζει συνέςραπται, συνέςαλται, ἢ ὑπόκειται. ἐν ὀλίγῳ γάρ ἐςιν ἡ κίνη- αὶ συςροφὴ αὐτῆς καὶ ἡ νεφελώδης ἐπίλυσις.

ν τῷ δωδεκατημορίῳ τοῦ Καρκίνυ νεφέλιόν τι ἐςι προσεοικὸς τῷ ίᾳ, μεταξὺ ἀςερίσκων κείμενον οὓς δοκῦσιν ὀφθαλμοὶ εἶναι Καρ- καλεῖται δὲ τὸ μὲν νεφέλιον Φάτνη, οἱ δὲ ἀςέρες Ὄνοι, καὶ ὁ μὲν ος, ὁ δὲ νότιος· μεταξὺ δὲ αὐτῶν διάςημα ὅσον πυγῶνός ἐςιν.

894. τὸ λεπτὰ ἀντὶ τῦ λεπτῶς καὶ ἀμυδρῶς· εἰσὶ γὰρ ὗτοι οἱ ὐ μάλα λαμπροί. τὸ δὲ φαεινόμενοι φορέονται ἀντὶ τῦ ντοι. ὁ δὲ νῦς, περὶ δὲ τὴν Φάτνην δύο ἀςέρες λεπτῶς φαίνον- ὔτε σφόδρα ἀλλήλων ἀπηρτημένοι ὔτε μὴν συνημμένοι. ἐν τῷ ᾶσθαι δὲ τοσῦτον φαίνονται ἀφεςηκότες ὅσον ἐςὶ πυγύσιον ὑπο- ι τινά. πυγύσιον δὲ (896) ἤγυν πυγῶνα. πυγὼν δέ ἐςι τὸ ἀπὸ κράνυ ἐπὶ τὸν μικρὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς κεκαμμένον μέτρον.

897. καὶ ὁ μὲν εἷς αὐτῶν βορειότερός ἐςιν, ὁ δὲ ἕτερος νοτιώτερος. ἔτοι δὲ καλᾶνται Ὄνοι· ἀνὰ μέσον δὲ αὐτῶν ἡ Φάτνη ἐςιν.

899. ἥτις (ἡ φάτνη) καὶ παντελῶς ἔσης εὐδίας αἰφνιδίως ἀφαν γίνεται. οἱ δὲ ἑκάτεροι περὶ αὐτὴν ἀςέρες ὥσπερ συνεχόμενοι πλησίο ἀλλήλων φαντασίαν παρέχεσιν. ὅταν δὲ τᾶτο γένηται, τὸ τὴν Φάτν ἄφαντον γενέσθαι αἰφνιδίως εὐδίας ἔσης, μέλλοντος χειμῶνος ἔσεσθ σημεῖόν ἐςι. τὸ δὲ αἴτιον τοιᾶτο. ὑγρότης ἀέρος γίνεται ἡμῖν ἀνεπ σθητος, καὶ ἐκ τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος ἐκείνης ἡ Φάτνη, ἀ κατὰ φύσιν ἀμυδρά, ἀφανὴς γίνεται. διείργεσα δὲ τὰς Ὄνας, ὅτε ἀφα τῶται, ὑπόνοιαν ἡμῖν παρέχει τᾶ πλησιάζειν ἀλλήλοις. ὁ δὲ νᾶς, φησίν, οἱ μὲν ἀςέρες ἐγγὺς ἀλλήλων φαίνωνται, ἀφανὴς δὲ ἡ Φάτ τηνικαῦτα βραχὺν χειμῶνα προσδόκα. αἴτιον δὲ τοῦ μὴ τὴν Φάτ ὁρᾶσθαι, τὰς δὲ ἀςέρας ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι τὸ διὰ νεφώδους αἰτ ἀέρος ὁρᾶσθαι καὶ ὅσον ἐδέπω μεταβαλᾶντος εἰς ὕδωρ· συγκλέπτεσθ γὰρ φιλεῖ τὸ μεταξὺ διάςημα τῶν δι' ὑδάτων ὁρωμένων. ὁμοίως κἂν μελαίνηται μὲν ἡ Φάτνη, οἱ δὲ ἀςέρες καταφαίνωνται τὴν αὐτ θέσιν ἔχοντες πρὸς ἀλλήλας, ὑετὸν προδηλοῖ· πάλιν γὰρ ἡ Φάτνη μ λαίνεται τοῦ ἀέρος εἰς αὐτὴν ςελλομένε. ἐὰν δὲ τῶν ἀςέρων τέτω μὲν βόρειος ἀμαυρὸς φαίνηται ὁ δὲ νότιος λαμπρός, νότον ἴσθι πν σόμενον· καὶ ἔμπαλιν, ἐὰν μὲν ἀμαυρὸς ὁ νότιος φαίνηται, λαμπ δὲ ὁ πρὸς βορέαν, βορέαν προσδέχε πνευσόμενον. ἢ ἐὰν εὐδίας ἴδῃς τὴν Φάτνην αἰφνιδίως γινομένην ἀφανῆ, τὰς δὲ Ὄνας ἐξ ἑκατέ τῶν μερῶν φαινομένας λαμπράς, μέγαν χειμῶνα προσδόκα· ἐὰν δὲ ἀφανὴς μὲν γένηται ἡ Φάτνη, ἀλλὰ μελαίνηται ὁ τόπος ἐφ' ᾧ κατης ρικται, οἱ δὲ Ὄνοι ἐκ ἀμαυροὶ φαίνωνται, ὄμβρον προσδόκα. ὥστε μὲν ἐξαίφνης ἀφανὴς ἡ Φάτνη γενηθῇ, οἱ δὲ ἀςέρες ἐγγύτερον ἀλλή φανῶσι, χειμῶνα ἔπομβρον δηλοῖ· ἐὰν δὲ μέλαινα μὲν ἐκείνη τῇ φ τασίᾳ, οἱ δὲ ἀστέρες τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς ἀλλήλους ἔχωσιν, ὑε προσδόκα.

903. ἐὰν δὲ μέλαιναν καὶ ζοφώδη ἔχῃ τὴν χροιὰν ἡ Φάτνη (τᾶτο δὲ ἐκ τῆς τᾶ ἀέρος παχύτητος γίνεται), οἱ δὲ ἀςέρες ὦσιν ἐο τες αὐτοῖς, μηδέν τι περὶ τὸ φῶς συναμαυρέμενοι, τότε σημεῖον ὄμβρε ἐσομένε. τὰ γὰρ ζοφώδη τῶν διαςημάτων πολλάκις, ὡς προ πομεν, δηλωτικά ἐςιν ὕδατος.

905. προείπομεν καὶ ἐν Φαινομένοις (415. 431) ὡς ἐπὶ τᾶ Θ ρίε καὶ τᾶ Κενταύρε, ὅταν μέλλωσι πνεῖν ἄνεμοι, τοῖς πλησίον ἄσ ἄςροις παχυμερεῖς συςάσεις προανατέλλεσιν, αὐτὰ δὲ λαμπρὰ ἐπιδίδ ται. ὅτως ἐν καὶ νῦν, ἐάν, φησίν, ἐκ βορείε μέρες τῆς Φάτνης ἀμαυρὸς φανῇ, ἠρέμα πως ἀχλυώδης ὤν, ὁ δὲ νότιος Ὄνος φαίνηται, ἐπισκόπει καὶ ζήτει πνευσόμενον τὸν νότον· τὰ γὰρ πρὸ ἑαυτᾶ ὁ ἀν ἀναςείλας τὸν νότιον Ὄνον φανερώτερον πεποίηκε. τὸν βορρᾶν δὲ

ἐν χρῇ πνέοντα, ὅταν τὸ ἔμπαλιν τῦ εἰρημένυ γένηται, ἀχλυώδυς δηλαδὴ τῦ νοτίυ, λάμποντος δὲ τῦ βορείυ.

ἕως ὧδε τὰ περὶ τῦ ἡλίυ.

909. ἀπὸ τῶν ὐρανίων σημείων μεταβέβηκεν εἰς τὰ ὑπέργεια, καὶ πρώτης ἄρχεται θαλάσσης. ὁπόταν γάρ, φησίν, εὐδίας ὔσης ἡ ισσα μετεωρίζηται καὶ μακρὺς ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν ἤχους ἀποτελῇ, ον δεῖ προσδοκᾶν. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ πλησίον τῆς θαλάσσης ἀκταὶ ον τῦ κατὰ φύσιν ἠχῦσαι μέλλοντας ἀνέμυς σημαίνυσιν. ὡσαύτως αὶ ὅταν αἱ ἀκρώρειαι τῶν ὀρῶν βοὴν ἀποτελῶσιν. ἀρξάμενος οὖν τῦ κρατίςου τῶν ἐπὶ γῆς ςοιχείων πρὸς τὸ σημῆναι φυσήσοντας υς, τῆς θαλάσσης δηλαδή, φησίν, ἐπαιρομένη τοῖς ὕδασιν ἡ θά-α σημεῖόν σοι ἔςω ἀνέμων, καὶ εἰ αἰγιαλοὶ μέγα κράζονται, ἐκ τῶν ιτων δηλονότι. καὶ Ὅμηρος "αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμονται σμαραγεῖ ι πόντος, ῥοχθεῖ δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξηρῆς ἠπείροιο." συμβαίνει αῦτα, διότι ἀκροσφαλὴς ἡ γειτνίασις τῦ ἀέρος καὶ τῷ ὕδατι καὶ ῆ πρὸς ἠρεμίαν τε καὶ ςάσιν. ἀρχομένυ ὖν τῦ ἀέρος ἡσυχῇ ῥεῖν ῖον ὁ ψόφος· καὶ γὰρ μεταβολὴ μὲν γίνεται ἀέρος, ὐδέπω μέντοι μῖν αἰσθητή· καὶ γὰρ ἡ θάλασσα διοιδαίνυσα τῦτο πάσχει κατ' ωσιν ἀνέμων. αἵ τε ἀκταὶ ἠχῦσιν· ἡ γὰρ λαλιὰ τῶν ἀνθρώπων ὐκ ῆς τῦ ἀέρος κινήσεως αἴσθησιν λαμβάνειν μὴ σφοδρᾶς ὑπαρχύσης· ὲ τοῖς ἐρήμοις τῦτο συμπίπτει.

ἄλλως. εἰρήκαμεν πολλάκις ὅτι σφόδρα πεφρόντικε τῦ ἐπιδεῖξαι ήρια πολλὰ χειμῶνος ὁ Ἄρατος, προνοὐμενος τῶν ἀνθρώπων. δε-ὺς ὖν ἐξ ἄςρων καὶ σελήνης καὶ ἡλίυ καὶ τῆς Φάτνης τεκμήρια θεῖά αὶ ἀληθῆ, γινώσκων ὡς ὐχὶ πάντες εἰσὶν ἐπιςήμονες τῶν ὐρανίων ἀκριβεῖς καὶ πεπαιδευμένοι εἰς τὸ καταλαμβάνειν τὰ ἐν οὐρανῷ ήρια, καὶ ἐκ τῶν παρ' ἡμᾶς καὶ μᾶλλον ἡμῖν γνωςῶν τὴν διδασκα-ποιεῖται, οἷον ἐκ θαλάσσης, ἐκ πτηνῶν, ἐκ πυρός, ἐκ ζώων καὶ ἐξ ιν, καὶ ἐκ πάντων τὴν κατάληψιν ἡμῖν παρέχει τῦ χειμῶνος.

913. καὶ ὅταν ὁ ἐρωδιὸς ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν ξηρὰν σφόδρα ων ἔρχηται, γίνωσκε ὅτι ἀνέμυ κινυμένυ σημεῖόν ἐςιν. ὁ δὲ ἐρωδιὸς ρνεον τῶν ἀμφιβίων ἐςί, ποτὲ μὲν ἐν ξηροῖς ποτὲ δὲ ἐν ὑγροῖς διά-πολλάκις ὖν ἐπὶ θαλάσσης διατρίβων αἰσθάνεται πνεύματος μέλ-ος κατιέναι, καὶ δεδοικὼς μήποτε αὐτὸν ἡ ἐκ τῆς θαλάσσης τρι-α περίσχῃ, τεθορυβημένος ἔξεισιν ἐπὶ γῆν, καὶ κραυγάζων τῇ φωνῇ ῇ ἀτάκτῳ πτήσει τὸν φόβον δηλοῖ. γίνονται δὲ αἱ τῶν ζώων προση-αι ἤτοι νῦ ὀξύτητι ἢ αἰσθήσεως ταχυτῆτι. ἡ δὲ ἀπὸ τῆς αἰσθή-διαιρεῖται· ἢ γὰρ ἀφῇ ἀπὸ ψυχρότητος περιςολῆς, ἢ ἀπὸ ἀναθυ-εως ὀσφρήσει. ὁ μὲν ὖν ἄνθρωπος διὰ τὰ σκεπάσματα τῦ ψύχυς ιλλαγεὶς ὐκ αἰσθάνεται, ὐδὲ τῇ ὀσφρήσει διὰ μίξιν τῶν χυμῶν ἀν-μβάνεται· τὰ δὲ θηρία δι' εὐαισθησίαν προφοιτῦντα σημαίνει τὰ

ἰσόμενα. φεύγει τοίνυν ὁ ἐρωδιὸς τὴν θάλασσαν τὸν χειμῶνα προαισθ- μενος. τὸ δὲ κινυμένου θάλασσαν (915) ἤγυν κινυμένυ καὶ πν- μέλλοντος ἀνέμυ ὑπὲρ τὴν θάλασσαν φορέοιτο καὶ κομίζοιτο ἐπὶ τ- ξηρὰν ὁ ἐρωδιός.

916. ἀπὸ κοινῦ τὸ κινυμένυ ἀνέμυ καὶ τόδε ἐςὶ σημεῖον. ὁ κέπφος τὸ ὄρνεον τῶν λειποσάρκων ἐςί· σφόδρα γὰρ αὐτὸν ἐπιλεί- ἡ σάρξ, καὶ ἔςιν ὀςέον μόνον σχεδὸν καὶ πτερά. ἔςι δὲ ὅλον τὸ ὄρν- ἰσχνόν, ἀεὶ δὲ φιληδῦν τῷ ἀφρῷ· τῦτον γὰρ καὶ σιτεῖται περὶ τὰ ὕδ- ἀναςρεφόμενον, ὡς καὶ Νίκανδρος "θηρεύων ἀφροῖο νέην κλύδα λ- καίνυσαν." ἐπειδὰν ὖν αἴσθηται ὀλίγυ πνεύματος πνεῖν μέλλοντος, ἵπ- ται ὐ φεύγων τὸν ἄνεμον, ἀλλ' αὐτῦ τῦ ἀνέμυ ἀντιπρόσωπος, ἵνα πν- ἐκεῖνος, τύτυ ὡς ἐπ' αὐτὸν φερομένυ, σκέπη αὐτὸν τοῖς πτεροῖς. τ- δὲ αὐτὸ ποιεῖ ὁ κέπφος· εἰ γὰρ ἐπίπροσθεν ἔφευγεν ὄπισθεν ἔχων ἄνεμον, ἀναςελλομένων τῶν περὶ τὸ σῶμα αὐτῦ πτερῶν ἐκ τῦ ἀν- κακῶς ἂν διετίθετο. νῦν δὲ ἀντιπρόσωπος ἵπταται, ἵνα πνέων ὁ ἄ- μος σκέπη αὐτῦ τὰ πτερά, καὶ ὕτως ἐνέγκη τὸ πνεῦμα. ὅταν ὖν ἐν- τίοι τῶν μελλόντων ἀνέμων πνεῖν οἱ κέπφοι εἰληδὰ πέτωνται (τ- κατὰ συςροφήν, κατὰ ἀγέλην κινῶνται), τότε πνεύσεται ἄνεμος.

917. εὔδιοι ποτέωνται] εὐδιεινῶς φέρωνται, ὅταν προαίσθ- ται τῶν ἀνέμων, ὅτι πνεύματα ἔςαι· τότε γὰρ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀ- μων ἵπτανται. φέρονται δὲ ἀντιπρόσωποι, ὥσπερ καὶ οἱ ἰχθύες ἀ- ἄνεμον νηχόμενοι· καταςέλλει γὰρ τὸ κῦμα τὴν φρίκην τῆς λεπίδ- κεφαλῆς ἐπερχόμενον.

918. νήσσας νῦν ἀγριάδας τὰς ἐν ταῖς νήσοις διατριβύσας ὀ- θας λέγει, τὰς ἀνημέρυς καὶ ἀγρίας. τὰς δὲ αἰθυίας εἰναλιδί- φησίν, ἐπειδὴ δυνυσῶν αὐτῶν τῇ θαλάσσῃ ἐπιγίνεταί τις δῖνος, τ- κυκλοτερὴς τῦ ὕδατος φορά. ταῦτα ἐπὶ τῆς χέρσυ, φησίν, ὅταν τ- σηται τὰ πτερά, ἄνεμον σημαίνει· φεύγοντα γὰρ τὸν θαλάττιον μῶνα τὴν ἐκ τῆς θαλάττης ὑγρότητα ἀποβάλλουσιν, ἐπὶ τὴν γῆ- παραγινόμενα.

920. καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ὀρῶν δὲ μηκυνομένας νεφέλας πνεύμ- εἶναί φησι σημαντικάς· καὶ γὰρ αὗται εἰς μῆκος ἐπιδιδόασι κατὰ πν- σιν τῦ ἀέρος. ἴσμεν δὲ ὅτι συνιςάμεναι νεφέλαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀκρωρείαις ἀναπαύονται, ἕως ἂν ἄνεμος πνεύσας ὠθήσῃ αὐτάς. οὖν ἄνεμος ἄρξηται διώκων τὴν νεφέλην ἐπεκτείνειν αὐτήν, καὶ τ- τεκμήριον τίθησιν ἀνέμου μηκύνοντος τὴν νεφέλην.

921. ἡ ἄκανθα ἡ καλυμένη κινάρα, ἐπειδὰν ἐξανθήσῃ, αὐθ- γήραμος δὲ αὐτῆς ἐςὶν ὁ καλύμενος πάππος. ἐν δὲ τοῖς παραθα- τίοις χωρίοις, ἐπειδὰν πνεύσῃ ἄνεμος, οἱ πάπποι κῦφοι ὄντες κα- ριπτοι ἢ εὔθρυπτοι, καὶ ὑπὸ ὀλίγυ ἀνέμυ ἀνατρεπόμενοι, ἐμπίπτ- ὕδατι, καὶ ἐπιπλέοντες δῆλοί εἰσιν ὅτι ἀνέμυ κατιόντος σημεῖον ἀ-

ἱ λόγος, καὶ οἱ πάπποι, οἵτινές εἰσι γηράματα ἀκάνθης, σημεῖον νοντο ἀνέμου κωφῆς καὶ ἀναισθήτου οὔσης τῆς θαλάσσης. τὸ οὖν κω-ς ἁλὸς τῆς ἀνεπαισθήτου. καὶ Ὅμηρος "κύματι κωφῷ," τῷ ἠρε-τι δηλαδή.

923. ὅταν πολλὰ γηράματα τῆς ἀκάνθης εἰς τὸ ἄκρον ὕδωρ ωσι, τότε ἄνεμον δηλοῖ, τὰ μὲν καταπίπτοντα εἰς τὸ ὕδωρ, ἄλλα δὲ ρον καταφερόμενα. πάππος δέ ἐστιν ὑμὴν κελυφανώδης.

924. παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις κεκριμέναι εἰσὶν αἱ ὧραι τοῦ ἔτους, καὶ ειμὼν ἔχει τὰ προσήκοντα, οἷον ἀστραπὰς καὶ βροντάς, καὶ τὸ θέρος ίως· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μέρεσιν ἄκριτοί εἰσι καὶ ἀόριστοι, καὶ πολλά-ἐν καιρῷ θέρους βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ γίνονται καὶ ὑετός. τοῦτο οὖν ι, καὶ θέρους δέ, ὅθεν αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ γίνονται, καὶ ἢ ἐκ νοτίων κ βορείων ἢ ὁθενδήποτε, ἐκ τούτου τοῦ μέρους σκόπει ἐσόμενον ἄνεμον. βροντὴν μὲν οὖν φασὶ κατὰ ῥῆξιν γίνεσθαι τῶν νεφῶν, τὴν δὲ ἀστρα-κατὰ παράτριψιν τῶν ῥηγνυμένων νεφῶν. τούτων οὖν, φησί, θέρους μένων ἄνεμον ἴσθι πνευσόμενον ἐκεῖθεν ὅθεν γίνονται. ἡ γὰρ τοῦ ους ἔκκαυσις ἐκκαίουσα τὸν παχὺν ἀέρα τὴν μὲν εἰς ὕδωρ οὐ ποιεῖ με-ολήν, λεπτύνουσα δὲ αὐτὸν ἀραιοῖ καὶ εἰς ἄνεμον διαλύει.

926. ὁ αἰθὴρ σφόδρα ἐστὶ διάπυρος, ὅθεν καὶ ὠνόμασται παρὰ τὸ ω. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ξηρὰς ἀναθυμιάσεις δέχεται ἀπὸ γῆς· καὶ ξηρὸς ὢν καὶ πυρώδης, πυκνούμενος, ἀποπέμπει τινὰς ερ σπινθῆρας, οὓς δὴ ὑπονοοῦσιν ἀστέρων εἶναι διαδρομάς. οὐκ εἰσὶ οὐ γὰρ οἱ ἀστέρες κινοῦνται, ἀλλὰ στιλβηδόνες πυρώδεις εἰσίν, ἅς, ὡς ν, ἀποπέμπει ὁ αἰθήρ· διὸ καὶ ὀλίγον δραμοῦσαι παύονται, ὥσπερ οἱ σπινθῆρες, ὥστε τοῦ αἰθέρος ἐστὶ πύκνωσις τὸ τοιοῦτο. ἐν νυκτὶ φησίν, ὅταν τόπων μεταβάσεις ποιῶνται οἱ ἀστέρες (τοῦτο γάρ ἐστι ἀΐσσωσι ταρφέα), ὄπισθεν δὲ αὐτῶν οἱ ὁλκοὶ λαμπροὶ φαίνων-προσδοκᾶν δεῖ αὐτοῖς τοῖς ἀστράσι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐρχομένου πνεύ-ος, οἷον ἐὰν ἀπὸ τῶν βορείων τὰς ὁρμὰς ποιῶνται, βορέας πνεύσει-ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν νοτίων, νότος κατὰ τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν. ῥυ-ι δὲ (927) ἤγουν ὁλκοί, εἰς μῆκος τοῦ πυρὸς ἐκτάσεις. ὑπολευ-ίνονται λευκανθίζονται, τουτέστιν οἱ ἀστέρες ἐπισπῶνται [συριγμὸν συρμὸν λευκόν· λέγει δὲ τοὺς διάττοντας, οἳ ἀστέρες μὲν οὐκ εἰσί, γένεσις πυρὸς φερομένου ἐκ παρατρίψεως ἀστέρων. σημεῖον δέ εἰσι πνεύματος, περ καὶ ἡ ἀστραπὴ καὶ ἡ βροντὴ γίνεται ἐκ τῆς τῶν νεφῶν παρατρί-ις, καὶ ἡ ἔκθλιψις ἑκάστου σημεῖον τοῦ πλησίον γίνεται πνεύματος. καὶ διάττοντες οὖν ἀστέρες ὅθεν ἐκπηδῶσιν, ἐκεῖθεν δεῖ τὸ πνεῦμα προσ-οῦν· ὠθεῖ γὰρ αὐτοὺς ἐκεῖθεν. ὅθεν καὶ ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν λευκότης ίνεται· ἐξωθουμένων γὰρ ὑπὸ πνοῆς ἀστέρων, καὶ πιπτόντων ὀλίγον τοῦ αἰθέρος εἰς τὸν ἀέρα, τὸ πνεῦμα, ὅθεν ἂν μέλλῃ πνεύσειν, κινεῖ θεν αὐτά, καὶ ἡ πορεία καθ' ἣν χωροῦσι λευκαίνεται, κατὰ φύσιν

τοῦτο ἀςέρων ποιούντων. μένει τε ἐπ' ὀλίγον, ἄχρις ἂν πάλιν εἰς τὸν αἰ θέρα ἀνελθόντων ἡ ἔκλαμψις σβεσθῇ ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ αἰθέρο

929. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλοι ἀςέρες ἐναντίοι τῶν προειρημένων ὁρμῶ καὶ ἄλλοι ἐξ ἄλλων μερῶν, τὸ τηνικαῦτα φυλάσσου παντοίων ἀνέμ οἵτινες ἅμα πνέοντες ἄτακτοι καὶ ἀδιόριςοί εἰσι καὶ πνέουσιν ἅμα ἐνθ κἀκεῖθεν, ὥςε μὴ διακρίνεσθαι. τὸ δὲ ἄλλοι ἐξ ἄλλων μερ (930) τουτέςιν ἐκ παντὸς μέρους τοῦ κόσμου, ἀπ' ἀνατολῆς δύσεως ἄρκ καὶ μεσημβρίας. τὸ δὲ ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι (932) ἡ ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων νοήσει καὶ σημειώσει, συγκεχυμένους ἀ μους ἀεὶ προσδόκα· ἢ οὐδ' οἱ ἄνδρες τεκμήριον δυνηθεῖεν σχεῖν ἐπὶ τούτων συγχύσει καὶ ἀκρισίᾳ.

933. ἐπειδὰν δὲ ἐκ τοῦ εὔρου ἀςράπτῃ καὶ ἐκ τοῦ νότου, πάλιν δὲ τοῦ ζεφύρου καὶ τοῦ βορέου, τότε ἐν πελάγει ναύτης τις ὢν φοβεῖται, ποτε ὁ καιρὸς αὐτὸν ἐκβάλλῃ τῷ τε ἐκ τοῦ πελάγους ὕδατι καὶ τῷ ἐκ Διός. αἱ γὰρ ἀςραπαὶ αὗται ἐπὶ ἐσομένου σφόδρα πολλοῦ ὑετοῦ γίνοντ φαίνονται γὰρ πανταχόθεν ἀςραπαί, διέξοδον οὐ διδόντος τῇ πυκνότ τοῦ ἀέρος· καὶ χειμέριαν διὰ τοῦτο τὰ σημεῖον μενούσης τῆς συςάσεως

936. ἄπορον ἐνταῦθά φησιν, εἰπών, μὴ αὐτὸν τότε ἔχῃ τὸ λαγος· εἴασε γὰρ ἀτελῆ τὸν λόγον. τοῦτο οὖν ἐςί, μηδὲ τὸ πέλα μηδὲ ὁ τοῦ Διὸς ὄμβρος ἤγουν τοῦ οὐρανοῦ· εἰπὼν γὰρ τῇ δ' ἐκ Δι εἴασε τὸ λοιπόν. σὺ δὲ νόει μὴ πέλαγος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρακολουθοῦν ὄμβρον· τῷ γὰρ οὐρανῷ οὐ πέλαγος ἀλλ' ὄμβρος παρέπεται.

938. πολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετῶν προπάροιθεν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν ὑετόν, φαίνεται νέφη ὁποῖα πόκοι ἐρίων, ἵνα λέγῃ τι τὰ μὴ πάνυ ζοφώδη (ἐκεῖνα γὰρ ἐλθόντος ἤδη ὑετοῦ εἰσίν) ἀλλὰ μᾶλ ὀλίγον λευκὰ καὶ μὴ πάνυ συνεςραμμένα, οἷά ἐςι καὶ τὰ ἔρια. καὶ λονότι προϊόντος τοῦ καιροῦ ὡς ἐπὶ ζοφωδέςερον χωροῦσι, κατ' ὀλίγον ὠθοῦντος πνεύματος αὐξομένου. ἢ ὅτι τὰ ὑγρὰ νέφη σημεῖά ἐςιν ὑ ἃ δὴ πόκοις παρείκασε· σχεδὸν γὰρ σπόγγοις ἔοικεν ἀβρόχοις.

940. καὶ τὴν διδύμην ἶριν ἀκριβέςατον ὄμβρων σημεῖον ἡμῖν δωσιν. ἀπὸ γὰρ ὀλίγης τῆς τοῦ ἀέρος συγχύσεως μίαν ἶριν συμβα γίνεσθαι· ὅταν δὲ πολὺ τὸ πύκνωμα ᾖ τῶν νεφῶν, ἀπὸ τῆς πρώ γενομένης ἴριδος ἄλλη γίνεται ὁμοία τῇ περιγραφῇ, ὄμβρον πολὺν μαίνουσα· διδύμη γὰρ ἡ διττή· οὕτω γὰρ αὐτῆς ἐστιν ἡ σύστασις χροιᾶς. οὐ γὰρ μονόχροος ἡ ἶρίς ἐςι, συνίςαται δὲ ἐξ ὑγρότητος παχύτητος τοῦ ἀέρος. ἐμπίπτουσα γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτίς, καὶ ἐκ τῆς χύτητος διικνεῖσθαι μὴ δυναμένη, ἐπὶ πολὺ ἀπλοῦται, καὶ ἀποτελεῖ ζώνην ταύτην, ἥτις ἐκ τῆς τῶν νεφῶν ὑγρότητος καὶ παχύτητος τοῦ ρος καὶ τὸ ποικίλον ἔχει. Ἀναξιμένης δὲ τὴν ἶρίν φησι γίνεσθαι, ἡ ἂν ἐπιπέσωσιν αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαὶ εἰς παχὺν καὶ πυκνὸν ἀέρα· ὅθεν μὲν πρότερον αὐτοῦ τοῦ ἡλίου φοινικοῦν φαίνεται, διακαιόμενον ὑπὸ

:ίνων, τὸ δὲ μέλαν κρατύμενον ὑπὸ τῆς ὑγρότητος. καὶ νυκτὸς δέ ι γίνεσθαι τὴν ἶριν ἀπὸ τῆς σελήνης, ἀλλ' ὀ πολλάκις διὰ τὸ μὴ ισέληνον εἶναι διὰ παντὸς καὶ ἀσθενέϛερον αὐτὴν φῶς ἔχειν τȣ̃ ἡλίȣ. ;ιρόδωρος δὲ τὴν ἶριν αἰτιολογῶν φησὶν "ὅταν ἐξ ἐναντίας τῷ ἡλίῳ αθῇ νέφος πεπυκνωμένον, τηνικαῦτα ἐμπιπτȣ́σης τῆς αὐγῆς τὸ νέφος ιȣ̃ν διὰ τὴν κρᾶσιν γίνεται, τὸ δὲ περιφαινόμενον τῇ αὐγῇ φοινι-, τὸ δὲ ὂν κάτω λευκόν." τȣ̃το εἶναι ἔθεσαν ἡλιακὸν φῶς· Ἀριϛοτέ- δὲ κατοπτικὴν ἐποιήσατο ἔμφασιν. πέφυκε γὰρ τȣ̃το, ὥσσειν τὴν ιν προσπίπτȣσαν τοῖς λείοις σώμασι καὶ κατακλωμένην καὶ ἀνακλω-ην. τοιȣ̃τον δὲ εἶναι τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὕδωρ. ἐπὰν τοίνυν ἀντικρὺ ἡλίȣ νέφος συνεϛὼς κατὰ ῥανίδα, ἐγγίνεσθαι τὴν ὄψιν καθ' ἑκάϛην ίδα, καὶ τὴν ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀνάκλασιν ἴσχειν. δόξαν δ' ἐμποιεῖν τȣ̃ ιεχεῖς εἶναι τὰς ἐμφάσεις, κἂν ὁπόσην ἔχωσι διάϛασιν, διὰ τὸ ἀφ' ȣ̃ν ἐπ' ἐκείνȣς τȣ̀ς τόπȣς διάϛημα.

941. οἱ λαμπροὶ τῶν ἀϛέρων ὡς πῦρ εἰσί, καὶ μαρμαρυγὰς ἔχȣσι παρέχȣσιν, ὥσπερ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἥλιος ἐκ τῆς τȣ̃ ἀέρος παχύτητος αὐτοὶ ἅλωας ἔξωθεν αὐτῶν ἔχȣσι. δῆλον ȣ̃ν ὅτι ἡ μέλαινα ἅλως ιτός ἐϛι ποιητικὴ καὶ σημαντική.

942. ὅταν γὰρ αἴσθηται ἐσομένȣ χειμῶνος τὰ ὄρνεα τὰ φιληδȣ̃ντα ς ὕδασιν, ἐπειδὴ μετ' ȣ̓ πολὺ ἔϛαι χειμὼν καὶ μέλλȣσιν ἀφίϛασθαι ν ὑδάτων, πρὶν ἐλθεῖν τὸν χειμῶνα ἀπολαύȣσι τῶν ὑδάτων ὡς μέλ-ιτα αὐτῶν ἀφίϛασθαι ἢ ἀποσχοινίζεσθαι καὶ ἀποχωρίζεσθαι. τὸ δὲ ιέμεναι ὑδάτεσσιν (943) ἤγȣν ἐγκαθιεῖσαι ἑαυτὰς τοῖς ὕδασιν.

944. ἐὰν δὲ περὶ λίμνην χελιδόνες συνεχῶς ὁρμῶσιν, ἐν τῷ ἐπτα-αι τῇ γαϛέρι τύπτȣσαι τὸ λιμναῖον ὕδωρ, τότε ἔϛαι χειμών. ειλυ-νον δὲ ὕδωρ (945) τὸ ἤδη ἐκ τȣ̃ ἀνέμȣ συϛραφὲν καὶ ἤδη ἀρ-ιενον κινεῖσθαι.

946. ὁ ὕδρος ἔτος εἶδός ἐϛιν ὄφεως, ὃς τȣ̀ς βατράχȣς σιτεῖται, ἔχομεν παρὰ Νικάνδρῳ· διὰ τȣ̃το ὕδροις ὄνειαρ τὸ τῶν βατρά-ν γένος· αὐτȣ̀ς γὰρ σιτȣ̃νται. ὁ δὲ λόγος, ἔϛαι, φησί, τεκμήρια χει-νος, ὅταν μᾶλλον παρὰ τὴν συνήθειαν κραυγάζωσιν οἱ βάτραχοι, οἵ ές εἰσιν ὕδροις ὄνειαρ. παρ' Αἰγυπτίοις δὲ ἐν τῷ θέρει μεῖζον ιυγάζȣσι προσδοκίᾳ τῶν Νειλῴων ὑδάτων, οἷς φιληδȣ̃σι καὶ ἀφ' ὧν σι. σημεῖον δὲ χειμῶνος αἱ φωναὶ τῶν βατράχων, ἐπειδὴ προαισθά-ιται μὲν ἀπ' αὐτȣ̃ τȣ̃ ὕδατος μεταλλασσομένȣ εἰς ψυχρότητα. χαί-ντες δὲ πάνυ βοῶσιν ὁμȣ̃· εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ φίλυδροι, μάλιϛα δὲ φι-ιι τὸ ὄμβριον· γλυκύτερον γάρ ἐϛι τȣ̃ πηγαίȣ, διὸ εὐφραίνει αὐτȣ̀ς ὲ πλέον ζωογονεῖν ποιεῖ, ὡς καὶ τὰ φυτὰ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ὀμβρινοῦ ἰλλȣσι. γυρῖνοι δὲ λέγονται οἱ ἀδιάπλαϛοι βάτραχοι, τȣτέϛι τὰ ιννήματα τῶν βατράχων· ἀδιάπλαϛα γὰρ τίκτονται καὶ ἄποδα ὡς ἐπὶ ς ἄρκτον.

948. ἡ ὀλολυγὼν ὄρνεόν ἐςι κατὰ τὴν τρυγόνα, τῇ ἐρήμῳ ληδοῦν. ἐν ἐρήμοις τοίνυν οὖσα καὶ ὑποψύχροις τόποις ἀντιλαμβάν τοῦ κρύους καὶ τρύζει τὰ προσόρθρια. οἱ δέ φασιν ὅτι καὶ ὀλολυ ὁμοίως ἐπὶ τοῖς ὕδασι χαίρουσα κράζει ἡμερίῳ, ζῶον οὖσα λιμναῖον φιλόψυχρον. ἔςιν οὖν ὑπόμηκες, ἀδιάρθρωτον, ὅμοιον γῆς ἐντέρῳ, μέντοι ἰσχνότερον. Ἀριςοτέλης δὲ ταῦτα οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἀ νος βατράχου φωνὴν σημεῖον εἶναί φησι πρὸς συνουσίας ὀργῶντο τὴν θήλειαν.

950. ὑπέκυψεν ἀντὶ τοῦ ὑπῆλθε. λέγει δὲ τὴν χερσαίαν ρώνην· εἰσὶ γὰρ καὶ θαλάττιαι καθ' Ὅμηρον· "τανύγλωσσοί τε κ ναι." ὁ δὲ νοῦς, καὶ ἡ κορώνη ἡ χερσαία ἐν αἰγιαλοῖς προσῆλθ παρὰ τῇ θαλάσσῃ ὤφθη ἀρχομένου χειμῶνος· φιληδεῖ γὰρ τοῖς ὕδ

951. καὶ ἡ κορώνη καὶ ὁ κόραξ (τοῦ γὰρ αὐτοῦ γένους εἰσί) σφ κατάξηρον τὸ σῶμα ἔχοντες τοῖς ὑγραίνουσι σφόδρα φιληδοῦσιν. οὖν ἀρχῆς χειμῶνος ἐπαίσθωνται καὶ ὑγραίνῃ αὐτῶν τὰ περιέχοντα ματα, τότε καὶ ἐπινήχονται τοῖς ὕδασι· σφόδρα γὰρ χαίρουσιν ἄνευ γὰρ χειμῶνος οὐ τοσοῦτον τὸ ὕδωρ τὸ ποτάμιον ἢ τὸ θαλά αὐτὰς ὀνίνησιν, εἰ μὴ καὶ τὸ περιέχον ὑγρὸν ὑπάρχει. ὁ δὲ λ πολλάκις καὶ ἐν ποταμῷ ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ἄκρων τῶν ὤμων ἐβάπ αὐτήν, ἔσθ' ὅτε καὶ πᾶσα νήχεται.

953. ἢ πολλάκις ἐὰν ἀναςρέφηται ἐν ποταμίοις ὕδασιν ἢ θε σίοις, παχείᾳ τῇ φωνῇ κρώζουσα. τὸ δὲ τοιαύτην ἀφιέναι φωνὴν τὴν ἐκ παντὸς τοῦ σώματος ἐκ διαθέσεως κραυγὴν ἐπὶ τοῖς γιγνομ καθ' ἡδονὴν ὕδασιν.

ἄλλως. ὅσαι τῶν ὀρνίθων βρέχουσαι ἑαυτὰς τῷ ὕδατι προσι νουσιν ὑετούς, ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους διὰ τὸν μέλλοντα ὄμβρον θάπερ τὰ ἀποροῦντα τῶν ὑποζυγίων ἐν ταῖς διαβάσεσι τῶν ποτα λιμναῖαι μὲν οὖν ὄρνιθες νῆσσαι χῆνες ἐρωδιοί, ἐνάλιαι δὲ αἴθυιαι ρῖνοι δὲ οἱ ἀδιάπλασοι βάτραχοι. κεκράγασι δὲ οἱ βάτραχοι χαίρ τῷ ὑγρῷ. τὴν δ' ὀλολυγόνα φασὶν εἶναι ζῶον λιμναῖον, ἁπλοῦν, ἰσ βάπτει δὲ ἑαυτὴν ἡ κορώνη ψῦχος ζητοῦσα, ἤτοι ψυχομένου τοῦ ἔξω ρος καὶ εἰς τὸ βάθος περιωθουμένης τῆς θερμότητος τοῖς ζῴοις, διὰ τὴν ἔξω θερμότητα· ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ πρὸ τῶν ὑετῶν θερ ρος αὐτὸς ἑαυτοῦ ὁ περίγειος ἀήρ, ἐκθλιβομένου τοῦ πυρώδους ἐκ τῆς χομένης νεφέλης καὶ εἰς ὕδωρ μεταβαλλούσης, καὶ εἰς τὸν περίγειον ροῦντος τόπον. ἢ πολλὰ χαίρει τε καὶ σκιρτᾷ, ἐπειδὴ φιλεῖ τὰ ψ διὰ τὸ φλέγεσθαι· ἔςι γὰρ ἡ κορώνη φυσικῶς θερμή.

954. οἱ βόες ἠραιωμένους καὶ διαχάσκοντας ἔχοντες τοὺς μυκτ αἰσθητικώτεροι μᾶλλόν εἰσι. καὶ πᾶν μὲν τετράποδον τῶν ἀνθρ αἰσθητικώτερόν ἐςιν, ἐξαιρέτως δὲ οἱ βοῦς διὰ τὴν τῶν μυκτήρων ἀρ σιν. ὅταν τοίνυν ἀναθυμιάσεών τινων ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος ἀκρασίας

ωνται, ἀφορῶντες ὡς ἐπὶ τον ȣ̓ρανὸν ὀσφραίνονται τῆς τȣ̃ ἀέρος πα- ητος πρὶν γενέσθαι τὸν ὄμβρον, καὶ δηλȣ̃σιν ἐκ τῆς ὀσφρήσεως ὅτι ι χειμών. διὸ καὶ εὐρύτεροι οἱ μυκτῆρες γεγόνασι, παχυνομένȣ τȣ̃ ος καὶ ȣ̓κ εὐμαρῶς ἑλκομένȣ ἀλλὰ βιαιότερον· ὅθεν τὸν ἄνωθεν ἕλ- ιν ἀέρα μᾶλλον ἐψυγμένον. ἢ καὶ τȣ̃ δέρματος μᾶλλον πεπιλημένȣ καὶ θερμȣ̃ ἐναποκλειομένȣ δεόμενοι πλείονος ἐμψύξεως τὸν κατεψυγμένον ȣσιν ἀέρα. ἢ οἱ βόες ἐν τῇ ὀσφρήσει ἄνωθεν ἕλκοντες τὸν ἀέρα χειμῶνα ιαίνουσι· πυκνȣμένȣ γὰρ τȣ̃ περιγείȣ ἀέρος καὶ θερμοτέρȣ γινομένȣ, λεπτότερον καὶ ψυχρότερον ποθȣ̃σιν ἀναπνεῖν τε καὶ ἕλκειν ἔξωθεν. δὲ ὕδατος ἐνδίοιο ἤγȣν μεσημβρινȣ̃ καὶ ȣ̓ρανίȣ. ὁ δὲ λόγος, ἐπι- ι καθεςῶτος ὄμβρȣ οἱ βόες πρότερον ἀναβλέψαντες εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν σπῶνται τὸν ἀέρα, καὶ παραπλήσιοι γίνονται ὀσφραινομένοις.

956. ἡ γῆ σῶμά ἐςι τριχῇ διάςατον· καὶ ἀναγκαῖον σῶμα αὐτὴν ιν κεκρᾶσθαι ὑγρῷ τε καὶ θερμῷ. ἔνιοι ȣ̓ν τόποι αὐτῆς ὀρυττόμε- καπνὸν ἀφιᾶσιν, ἄλλοι δὲ φρέατα καὶ ὕδατα, καὶ δηλονότι κέκρα- τοῖς ὀφειλομένοις. καὶ ἐν μὲν τῷ θέρει ἐν βάθει αὐτῆς ἐςὶν ἡ χρότης, τὰ δὲ ἄνω θερμά· τῷ δὲ χειμῶνι τὸ ἔμπαλιν τὰ μὲν βαθέα ὕδρα θερμά (κατὰ βάθȣς γὰρ αὐτῆς ἡ θερμότης χωρεῖ), τὰ δὲ ἄνω ικται, ὡς ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων· τὰ μὲν γὰρ ἔνδον τῷ χει- νι θερμά ἐςιν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν ȣ̓ρων καὶ ἐκ τῶν σκυβάλων καπνὸν ιέναι. διὰ τȣ̃το οἱ αὐχμοὶ καὶ τὰ ὀρύγματα χειμῶνι, ἐπειδὴ ἐν βά- ι ἐςί, θερμά, τῷ δὲ θέρει ψυχρά. οἱ τοίνυν μύρμηκες ἐπειδὴ ἐν βά- ι τῆς γῆς εἰσί, τῷ δὲ χειμῶνι τὰ ἐν τῷ βάθει πάντα πυρȣ̃ται, τὴν ρμότητα τὴν ὑπὸ γῆν ȣ̓ φέροντες χειμῶνος ὄντος ἀνέρχονται καὶ τὰ αὐτῶν μετάγȣσι, καὶ εἰσὶ σημεῖα χειμῶνος. εἶπον δὲ ἔνιοι τῶν φι- ιόφων ὅτι ἐκ τῆς τȣ̃ ἡλίȣ κινήσεως τȣ̃το συμβαίνει. ὅτε γὰρ χειμών , τότε καὶ περιγειότερος γίνεται νότιος ὤν (τὰ δὲ νότια χθαμαλά) ὶ τὴν γῆν θερμαίνει· τῷ δὲ θέρει βόρειός ἐςιν, ὅθεν τὰ μὲν ἄνω ρμαίνεται, τὰ δὲ κάτω ἔψυκται. διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ ἀςεϊζόμενοι ἐνίαις ν πηγῶν χειμῶνι θερμὸν ῥεῖν εἶπον, θέρει δὲ ψυχρόν. ἢ οἱ μύρμη- ; ἐκ τῶν μυρμηκιῶν διὰ σπȣδῆς ἔξω φέρȣσι τὰ ᾠά, ψύχοντες ὑποψίᾳ πεδόνος· ἀντιπεριςαμένȣ γὰρ τῷ θερμῷ τȣ̃ ψυχρȣ̃ καὶ τῶν μυρμη- ῶν πυρȣμένων, αἰσθάνονται ὅτι ψῦχος ἔςαι οἱ μύρμηκες.

957. ὁ ἴȣλος σκώληξ ἐςὶ πολύπȣς· μυρίοις γὰρ ποσὶ χρῆται ὁμοίως ῖς σκολοπένδραις. οἱ δὲ αὐτὰς τὰς σκολοπένδρας ἰȣ́λȣς φασί. τὰ δὲ ῆς γῆς ἔντερα (959) ȣ̓́τω καλȣ̃νται πρῶτον μὲν ὅτι οὕτω πεφύκασι ιὶ ȣ̓́τω φύσεως ἔχȣσιν (ἐντέροις γὰρ ἐοίκασιν ἐπιμήκεις ὄντες), καὶ ὅτι βάθει τῆς γῆς εἰσὶν ὥσπερ ἔντερα. σημεῖον ȣ̓ν χειμῶνος καὶ τὰ τῆς ῆς ἔντερα. πάντων δὲ τȣ́των αἴτιον τῆς ἐπὶ τὰ ἔξω κινήσεως ὁ τȣ̃ περγείȣ θερμοῦ πλεονασμός.

960. τὰς κατοικιδίȣς ὄρνιθας λέγει· ἐδήλωσε γὰρ εἰπὼν "αἵ τινες

λήλας θιάσῃ ἀνερχομένας, μηδὲ παραπέμψῃς· χειμὼν γὰρ ἔςαι. ἢ εὐδίας οὔσης ὡς ἐν θερινῷ καταςήματι αἱ νῆσσαι κατὰ πλῆθος σ θροισμέναι φέρωνται ἐπ' ἀλλήλαις, χειμῶνα ἐκδέχου ἐσόμενον.

983. μὴ ἀμελήσῃς δέ, φησί, μηδὲ τῶν περὶ ταῖς χύτραις καὶ πυριςάταις τρίποσι συμβαινόντων, ὅταν σπινθήρων πλῆθος περὶ α βλέπηται.

985. ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν ἐν τῇ σποδιᾷ ὑπὸ τοῖς διαπύροις θραξὶν ἀπόῤῥοιαι γίνωνται κέγχροις ὅμοιαι, ὄμβρους δεῖ προσδοκᾶ χειμῶνα. τὸ δὲ τοιοῦτον συμβαίνει διὰ τὴν πολλὴν τοῦ ἀέρος ὑγ ἐὰν οὖν καιομένων ἀνθράκων ἐπὶ τῇ σποδιᾷ οἱονεὶ κέγχροις ὁ σπινθῆρες ὁρῶνται, ὄμβρους ἐκδέχου. σποδιὰν δὲ λέγει αὐτὴν τὴν ἐ ραν, τὴν ἑςίαν.

988. ἠερόεσσα ἤγουν λεπτομερής. ἐὰν οὖν τοιαύτη νεφέλη ὑπωρείαις παρεκτείνηται, αἱ δὲ ἀκρώρειαι καθαραὶ φαίνωνται, ε ἴσθι γινομένην. ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν ἐν τῇ θαλάσσῃ ὁμοία πλατα ἐπικάθηται νεφέλη λεία καὶ λευκή, καὶ αὐτοῦ οὐ μετεωρίζηται, προσδ αἱ γὰρ τοιαῦται διὰ τὴν λεπτομέρειαν εὐδίαν μᾶλλον καὶ συςολὴν τοῦ ἀ ἐμφαίνουσι. τὸ δὲ παρέξ, ἡ μὲν παρὰ τὴν ἐγγύτητα σημαίνει, ἐξ τὴν ὀλίγην ἀπὸ τοῦ ὄρους ἀποχήν. πυθμένα δὲ (989) τὴν ὑπω λέγει· πυθμένες γὰρ ὀρῶν καλοῦνται αὐταὶ αἱ ὑπώρειαι. μεταβεβ οὖν ἐπὶ τὰ τῆς εὐδίας σημεῖα, φησὶν ὅτι καὶ ἐὰν ἀχλυώδης νεφέλη τὸν πυθμένα καὶ τὴν πεδιάδα τοῦ μεγάλου ὄρους τείνηται καὶ φέρητα δὲ ἐν ὕψει τοῦ ὄρους καθαρεύοντα νεφῶν φαίνηται, σφόδρα εὔδιο εἴη τὸ κατάςημα τοῦ ἀέρος. ἢ ἐὰν αἱ νεφέλαι τὰ ἔσχατα τῶν ὀρῶ παρὰ τοῖς πυθμέσι σκοπῶσιν, αἱ δὲ ἀκρώρειαι καθαραὶ θεωρῶνται, δίαν δεῖ προσδοκᾶν. ὡσαύτως καὶ ὅταν παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νέφος ἀγχιβαθὴς καὶ ἐπιμήκης πέτρα θεωρῆται, εὐδίαν σημαίνει. ἢ ἐὰν τὸν πόντον χθαμαλὴ νεφέλη φέρηται, ἀνέμων μὴ ἀναῤῥιπιζόντων τὴν ἐν ταπεινώσει οὖσαν σχεδὸν καὶ πλησίον τοῦ ὕδατος, εὐδίαν σημε πλαταμὼν δέ ἐςι (993) πέτρα ὀλίγον ἐξέχουσα τῆς θαλάσσης, λεία οὖσα καὶ ὁμαλὴ καὶ πλατεῖα. Ἀπολλώνιος (1, 364) "εἵματα εἵσατο ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἀπέβαλλε θάλασσα κύμασι, χειμερίη δὲ π ἀπέκλυζεν ἅλμη." ὁ δὲ λόγος, εὔδιον ἂν εἴη τὸ κατάςημα, τηνικα ὅταν ἐπὶ τὸν πόντον φαίνηται νεφέλη, καὶ μὴ ἐν ὕψει ὑπάρχῃ, αὐτοῦ πλησίον τοῦ πόντου παραθλίβηται, τοῖς πλαταμῶσιν ὁμοίως. γὰρ καὶ αὐτὴ ἡ νεφέλη ὁμοίως ὀλίγον προνενευκυῖα τῆς θαλάσσης ὑ χει, καθάπερ ὁ πλαταμών· ἐςι γὰρ πλαταμών, ὡς ἔφην, ἡ ὀλίγον ὑ κύπτουσα τῆς θαλάσσης ὁμαλὴ πέτρα καὶ ὕφαλος.

994. εὐδίας μὲν οὔσης σημεῖον λάμβανε χειμῶνος, χειμῶνος δὲ τος σημεῖα ζήτει γαλήνης· μάλιςα δὲ πάντων σκόπει τὴν Φάτνην ζήτει· καθαιρομένης γὰρ τῆς ἀχλύος μεταβολὴν τὴν ἐκ χειμῶνος

δίαν ὑποδηλοῖ. περισκόπει ἂν τὰ τεκμήρια τῦ χειμῶνος, ὅταν ἐν εὐ-ῇς, ἀπὸ δὲ χειμῶνος λήγοντος τὰ τῆς γαλήνης· σφόδρα δὲ ἀναγ-ῖόν ἐςιν ἀφορᾶν πρὸς τὴν Φάτνην, ἣν ὁ Καρκῖνος κύκλῳ περιέχει. ρισκόπει δὲ αὐτὴν πρῶτα καθαιρομένην (997) ἤγυν ἤδη ἀρ-ένην αὐτὴν τῦ καθαίρεσθαι, πάσης ὁμίχλης ὑπένερθεν γινομέ-; καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

998. ἐκείνη γὰρ (ἡ Φάτνη) φθίνοντος χειμῶνος καθαίρεται. καὶ ῖον ὅτι σφόδρα ἀκριβὲς τὸ σημεῖόν ἐςιν εὐδίας· ἡ γὰρ Φάτνη σφό-ι ἐςὶν ἀμαυρὰ καὶ δυσκατάληπτος, καὶ ὑπὸ ὀλίγης δυσκρασίας ἀέρος ανιζομένη. ὅτε δὲ φαίνεται καθαρά, δῆλον ὅτι ὐδ᾽ ἡ τυχῦσα ὑπό-ται δυσκρασία, ἀλλὰ πάντῃ καθαρός ἐςιν ὁ ἀήρ. τὸ δὲ πάσης ένερθεν ὁμίχλης (997) ὐ τὴν Φάτνην κατωτέρω πάσης ὁμίχλης σίν (ἡ γὰρ τῶν ἀέρων δυσκρασία πολὺ τῦ ὐρανῦ κατωτέρω), ἀλλὰ ης ὁμίχλης κατωτέρω καὶ ἐκτὸς γινομένης τῦ Καρκίνυ καὶ τῆς Φάτνης.

999. προείπομεν τίνα συμβαίνει τῷ λύχνῳ ἐν τῷ χειμῶνι. ἥσυχα φαίνων δηλοῖ εὐδίαν. ὁ δὲ νῦς, καὶ τὰς τῶν λύχνων δὲ φλόγας χίυς, τυτέςι μὴ σπινθηροπόμπυς ὕσας μηδὲ κτυπῦσας, σημεῖον εὐ-ς ἴσθι, καὶ τὰς νυκτερινὰς γλαῦκας ἀταράχως βοώσας (ἐν γὰρ τῷ ῶνι περιεχομένας τῷ κρύει ἴδοι τις ἂν κραυγαζύσας ἀτάκτως), καὶ κορώνας δὲ ἠρέμα καὶ ποικίλῃ τῇ φωνῇ χρωμένας. αἵ τε γὰρ φλό-ὑπ᾽ ὐδενὸς ταρασσόμεναι κατὰ τὸν ἴδιον φέρονται θεσμόν, τά τε εα ἀτακτῦντα ὥσπερ ὑφ᾽ ἡδονῆς τῦτο πάσχει. τὸ δὲ ἥσυχα ποι-λλουσα (1001) τυτέςι ποικίλλυσα τὴν φωνὴν αὐτῆς εἰς διαφορὰς νῶν καὶ πολύφωνα κρώζυσα. προείπομεν δὲ ὅτι καὶ οἱ κόρακες καὶ κορῶναι ἀρχομένυ χειμῶνος εὐφραινόμεναι φαίνονται. λοιπὸν δὲ ιόντος καὶ ἐπίτασιν τῦ κρύυς ἔχοντος ὐκέτι χαίρυσιν, ἀλλ᾽ ἀρχομένυ ιυς πάλιν ἐφώνησαν ἡδόμεναι· τὰς γὰρ τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς ὐ φέ-ι. φασὶ δὲ ὅτι ὅταν ἡ κορώνη τῇ φωνῇ ποικίλῃ καὶ ἥσυχα κρώζῃ μὴ τραχέα, δηλοῖ ὑφ᾽ ἡδονῆς εὐδίαν.

1003. καὶ κόρακες μοῦνοι: τὴν αἰτίαν αὐτὸς εἶπε· χαιρόν-γὰρ αἱ τοιαῦται φωναὶ καὶ αἱ κινήσεις ἐκθαρσησάντων τῇ καθα-ητι τῦ ἀέρος. πρῶτον δὲ ἰδίᾳ βοῶσιν, ἀλλήλοις προσημαίνοντες· ι πιςεύσαντες ἅμα καὶ γεγηθότες δίιπτανται. ὁ δὲ νῦς, καὶ οἱ κό-ες ἐπιεικῶς φθεγγόμενοι καὶ ἐπαναδιπλῦντες τὴν φωνήν, ἔπειτα λαμ-τέρᾳ τῇ φωνῇ χρώμενοι, καὶ περὶ τὴν τῦ ὕπνυ ὥραν συνυσιαζόμε-, καὶ μετὰ γοερωτέρας φωνῆς ἐπὶ τὴν ἀνάπαυσιν χωρῦντες, παρα-σιοι ἡδομένοις ἐπὶ τῷ εὐδιεινῷ καταςήματι καὶ ἐν τῇ ἐγρηγόρσει τῇ ῇ τερπόμενοι, ἐν δὲ τῷ ὀρθρινῷ καιρῷ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῷ φλοιῷ δένδρων, πολλοὶ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀκρέμοσι παρεικότες τὰ πτερὰ καὶ ἥσυχα κελῦντες εὐδίαν σημαίνυσι. τὸ δὲ πλειότεροι δ᾽ ἀγεληδὸν 05) ἤγυν πλειοτέρας φωνῆς ἐχόμενοι, τυτέςιν ἔμπλεοι γενόμενοι, ἀγε-

ληδὸν ὄντες, ἐπειδὰν τοῦ κοίτου φροντίδα ποιήσωσι. τὸ δὲ χαίρ κέ τις ὠΐσσοιτο (1006), ὡς ἐκ τοῦ φθέγματος δηλαδὴ χαίρει τις ὑπολάβοι αὐτούς, ὅπως κρώζουσιν ἥσυχα καὶ ἀνειμένα· τοῦτο γά τὸ λιγαινομένοισιν ὁμοῖα (1007). τὸ δὲ πολλὰ δενδρει (1008) ἀντὶ τοῦ πολλοί. καὶ ὅταν ἐν τῷ δένδρῳ, εἰς ὃ αὐλίζονται, τὸν φλοιὸν καὶ τὸν σέλιχον καθεσθέντες κρώζωσι καὶ μέλη ἄλλα ᾄ σιν, εὐδίαν σημειούμενοι. τὸ δὲ ἦχί τε κείουσιν (1009) ἤγουν αὐλίζονται καὶ καθέζονται· ἐὰν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ αἰρόμενοι καὶ πετα τες πάλιν ἐπ' αὐτὸ ὑποστραφεῖεν, εὐδιεινὸν τὸ περὶ τὸν ἀέρα κατά γίνωσκε· χαιρόντων γὰρ αἱ τοιαῦται φωναὶ καὶ κινήσεις ἐκθαρσ των τῇ καθαρότητι τοῦ ἀέρος. δηλῶσαι οὖν βουλόμενος τὸ δένδρο ὅπου τε κείουσι. τινὲς οὖν τὸ "ἦχί τε κείουσιν" εἰς δύο μέρη διαιρ τὸ τεκείουσι ῥῆμά φασιν ἀπὸ τοῦ τεκείω, ἵν' ᾖ ὅπου γεννῶσι· κρε δὲ λέγειν ἦχί τε κείουσιν, ἤγουν ὅπου κοιμῶνται, ἀπὸ τοῦ κείω, τοῦ τε δέσμου ὄντος, ἵν' ᾖ, ὅπου καὶ τὴν κοίτην ἔχουσι καὶ ὅπου αὐλίζοντ τῆς πτήσεως παύονται. τὸ γὰρ ἀπτερύονται (1009) οἱονεὶ τὰ ρὰ χαλῶσιν, ἢ διασείουσι τὰς πτέρυγας ὑποστρέψαντες· διακενοῦσι γά πτέρυγας ἤτοι ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαβόντες, ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἰκμάδα διατινάσσοντες. καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ "ὑφ' ἡδονῆς σαλευ κορώνη." τὸ δὲ ὑπότροποι ἀντὶ τοῦ τραπέντες ἀπὸ τοῦ νομ λιν ὡς ἐπὶ τὴν κοίτην. ἐν δὲ τῷ ἀπτερύονται προσέθηκε τὸ α δ μέτρον· πτερύσσειν γάρ ἐστι καὶ πτερύειν. ἐτυμολογεῖται δὲ πτεροσείειν.

1010. καὶ γέρανοι συνηθροισμέναι, ὅταν μακρὰν πτῆσιν ἀν καὶ μὴ εἰς τοὐπίσω ὑποστραφῶσιν, εὐδίαν δηλοῦσι· προγινώσκουσα πολλῶν ἡμερῶν εὐδίαν γενησομένην διαίρονται εἰς ὕψος καὶ ἐπ ῥοῦσι τῷ διαστήματι τῆς πτήσεως. αἱ γὰρ γέρανοι τὰς τῶν καιρῶν βολὰς οὐ φέρουσιν, ἀλλὰ χειμῶνος μὲν ἀπὸ Θρᾴκης ὡς ἐπὶ τὰ θερμ φεύγουσι καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον διατρίβουσι, πάλιν δέ, ὅτε χειμών αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον. καὶ ἐὰν πετομένων αὐτῶν πνεύματα πο ἐμπέσῃ χειμῶνος, οὐκέτι αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον, ἀλλά γουσι τὰ πνεύματα ἐξ ὑποστροφῆς, ἀτάκτως ποιοῦσαι τὰς πτήσεις κλαγγῆς καὶ ψόφου, δεδοικυῖαι τὸν χειμῶνα. βοῶσι δὲ πάλιν ὡς μεναι, ὅταν εἰς τὰ θερμὰ τῶν τόπων ἐν χειμῶνι γένωνται. φησ καὶ ὅτε τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον, εὐδίαν δηλοῦσιν· ἐπάγει γὰρ παλιῤῥόθιοι κεν ὑπεύδιοι φορέοιντο (1012). καὶ Ὁμ "κλαγγῇ ταίγε πέτωνται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων." καὶ Ἡσίοδος "φ δ' εὖτε ἐὰν γεράνων φωνῆς ἐπακούσῃς ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κληγυίης, ἥτ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην δεικνύει βρινοῦ." ἐν εὐδίᾳ οὖν κἂν παλιῤῥόθιοι καὶ ἀτάκτως φέροιντο, ἀλλὰ τινα καὶ τὸν αὐτὸν ἀποτελοῦσι δρόμον. ἢ ὅτι πνεύματος μὲν σκλ

ιπος διὰ τὴν πύκνωσιν τῦ ἀέρος παλινδρομῦσιν αἱ γέρανοι, ἐν δὲ ἀκύ_ σιν καὶ κεχυμένῳ καὶ λείῳ καὶ ἀπταίςῳ εὐδρομῦσιν.

1013. μεταβέβηκε πάλιν ἐπὶ τὰ τῦ χειμῶνος σημεῖα, καὶ φησίν, ὰν ἴδῃς ἐν καθαρῷ ἀέρι αἰφνιδίως ἀμβλυνομένυς ἀςέρας, μήτε νέφυς ήτε ἄλλης τινὸς ἀχλύος ἐπισκιαζύσης, μήτε σελήνης ἐπιπροσθύσης, χει- ῶνα προσδόκα. δηλοῖ δὲ ὅτι ἡμῖν ἀνεπαισθήτως ὁ ἀὴρ παχυμερὴς όμενος τοῦτο ποιεῖ. γίνεται δὲ τοῦτο αὐχμοῦ ἐπιπροσθοῦντος τοῖς ροις καὶ τὸ λαμπρὸν αὐτῶν ἀμβλύνοντος. τὸ δὲ οὐδὲ σελήνη 015) προσέθηκεν, ἐπειδὴ ἡ σελήνη σκέπει τῷ ἰδίῳ φωτὶ καὶ ἀμαυ- ῖ τοὺς ἀςέρας. εἰ οὖν ἄνευ τούτων ἐξαίφνης σκοτεινὰ τὰ ἄςρα γένη- ι, χειμὼν ἔςαι.

1018. ὡσαύτως καὶ ὅταν τῶν νεφελῶν αἱ μὲν ὑψηλότεραι ἐν τῷ ῷ τόπῳ μένωσιν ἀκίνητοι, αἱ δὲ ὑπ' αὐταῖς ὑποῤῥιπίζωνται, αἱ μὲν ηγύμεναι, αἱ δὲ καταλαμβάνυσαι. ἢ ὡσαύτως χειμῶνας, ὅταν ἔν τινι ῳ τῶν νεφελῶν αἱ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένωσιν ἀκίνητοι, ἄλλαι ἀπ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς χώρας καὶ τῦ τόπυ ἐκείνυ ἐξέλθωσιν, αἱ μὲν ; ἱςαμένας παρατρέχυσαι, ἄλλαι δ' ὄπισθεν ἐρχόμεναι.

1021. τὰς χῆνας καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, ἃ καταλέγει, ὄρνεα ταραχω- ; καὶ μετὰ πολλῆς κινύμενα κραυγῆς σύμβολά φησι γίνεσθαι χειμῶ- · τῆς γὰρ τῦ ἀέρος ἀκρασίας αἰσθανόμενα οὐ φυλάττυσι τὴν προ- αν εὐκοσμίαν. τὸ δὲ ἐπειγόμενοι ἀντὶ τῦ ἐξίασιν εἰς νομὴν ὰ φωνῆς πλείονος τῦ εἰωθότος βοσκόμενοι διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι ερῶς ἐξελθεῖν καὶ βοσκηθῆναι ἐκ τῦ χειμῶνος τῦ γενομένυ.

1022. ἐννεάγηρα: ἐννέα γὰρ γενεῶν ἔτη ζῇ ἡ κορώνη. ἢ τὸ ία ἀντὶ τῦ πολλὰ ποιητικῶς ληπτέον. καὶ ἡ πολύγηρα ἦν κορώνη ὴ κρώζουσα νυκτὸς χειμῶνός ἐςι δηλωτική.

1023. καὶ πρὸς τὴν ἑσπέραν βοῶντες οἱ κολοιοὶ σημεῖόν εἰσι χει- νος, ὅταν δηλαδὴ ἑσπερίζοντος τῦ καιρῦ κοίτης χρήζωσι. βοῶσι δὲ ιν τῆς αὐτῶν κοίτης· ὡς γὰρ εἴπομεν, πρὸ τῦ χειμῶνος ἔρχονται ῦ. τῷ δὲ βοῶντε δυϊκῷ ἀριθμῷ ἐχρήσατο ἀντὶ πληθυντικῦ· τῦτο ἔθος αὐτῷ, ὃ καὶ Ὅμηρος οἶδεν.

1024. εἶδος ὀρνέου καὶ ὁ σπίνος. τὸ δὲ ἠῷα σπίζων, ἤγουν πίνος ὑπὸ τὸν ὄρθρον φθεγγόμενος.

καὶ πάντα τὰ ὄρνεα, φησίν, ἐκφεύγοντα τὸ πέλαγος διὰ τὴν ψύξιν ιεῖόν εἰσι χειμῶνος.

1025. καὶ ὀρχίλος ἢ καὶ ἐριθεύς: καὶ ταῦτα εἴδη εἰσὶν έων. δῆλον δὲ ὅτι εἰς φωλεὺς καταδυόμενα τὸν ἐπιόντα προδεικνύυσι προσημαίνυσι χειμῶνα.

1026. καὶ τὰ συςήματα τῶν κολοιῶν πρὸς τὴν ἑσπέραν ἐπὶ κοί- ἐρχόμενα ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ κατανομῆς χειμῶνα δηλῦσι. τραφε- ῦ δὲ (1027) τῆς γῆς, ἐπειδὴ τὰς ἀρύρας βόσκονται, τὰ ἀποβαλλό-

ἰται.

μενα ἢ ἐκπίπτοντα τῶν καρπῶν διεπόμενοι. ἐπὶ ὄψιον δὲ αὐλι τὴν ἑσπερινὴν κοίτην.

1028. ἐπιξουθαί: ἤγουν αἱ κατάσικτοι μέλισσαι. ὁ δὲ νοῦ μεγάλυ χειμῶνος ἰόντος ὐδὲ αἱ ξυθαὶ μέλισσαι ἐπὶ τὸ πρόσω (ἤγου ἐκτός) τὴν κατανομὴν τῶν σίμβλων ποιῦνται, ἀλλ᾽ αὐτῦ καὶ ἐν αὐ τῷ τόπῳ ἑλίσσονται καὶ ἀναςρέφονται, ἢ ἑλίσσυσι τὰ τῦ μέλιτος κ τῶν ἔργων φροντίσματα. οἱ δὲ ἔργων τῶν γεωργικῶν ἀνθῶν· ἐν γ τοῖς ἀγροῖς καὶ μόνον αὐτῶν εἰσὶν αἱ ὁδοί. ἐξιῦσαι ὖν τῶν σίμβλ εὐθέως ἔρχονται ἐπὶ τὺς ἀγρὺς καὶ πλησίον βόσκονται, μή ποτε ἀ ἐπιγένηται χειμών, ἵνα ἐγγὺς ὦσι τῶν σίμβλων. ἢ ὅτι αἱ μέλιτται ἐγ γὺς τῶν κυψελῶν ἀναςρεφόμεναι καὶ μὴ πόῤῥω τὴν νομὴν ποιῦ (δυσριγόταται γάρ) χειμῶνα προδηλῦσι καὶ προφαίνυσιν ἐσόμενον.

1031. καὶ ταῦτα δὲ σημεῖα χειμῶνος, γέρανοι μὴ εὐθυπορῦ ἱπτάμεναι, ἀράχνια νηνεμίᾳ μετακινύμενα, φλὸξ ἀπὸ λύχνου μὴ κ θαρά, καὶ μόλις ἁπτόμενον πῦρ. πῆξις δὲ τέφρας νιφετῦ σημεῖον, κ τὰ περὶ τὰς μύξας τῶν λύχνων κέγχροις ὅμοια φαινόμενα· καὶ γὰρ κ τῦτο νιφετῦ σημεῖον· χαλάζης δὲ διαπύρυ ἄνθρακος τὸ μέσον νεφ δες. φασὶν ὖν τὰς γεράνυς ὄμβρων μελλόντων καταφέρεσθαι ὖ μετ ρυς αἴρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐθείας ἐμποδίζεσθαι πτήσεως· αὕτη (ἡ γέρανος) δυσπαθὲς ἔχει τὸ σῶμα, καὶ πρὸς τὰς τῶν ὡρῶν ὑπερ λὰς ἀντέχειν ὖ δύναται. ὁ δὲ νῦς, αἱ δὲ τῶν γεράνων μακραὶ τὰ τὰς αὐτὰς ὁδὺς τείνυσαι ὖ (τῦτο γὰρ ἦν εὐδίας σύμβολον) ἀλλὰ ἀν ςραφεῖσαι τὸ ὑγρὸν πνεῦμα καὶ ἐξ ὑποςροφῆς πορευόμεναι τὸ αὐτὸ ση μεῖόν εἰσι. καὶ γέρανοι ὖν μὴ διαιρόμεναι εἰς ὕψος μηδ᾽ ἐπ᾽ εὐθεῖ ποιύμεναι τὴν πτῆσιν, ἀλλ᾽ ὑποςρέφουσαι εἰς τὺς τόπους ὅθεν ἐκιν θησαν, τὸ αὐτὸ σημεῖόν εἰσιν.

1033. καὶ ὅταν τὰ ἀράχνια νηνεμίας οὔσης ἐν τῷ ἀέρι πλάζ ται. ὡσαύτως καὶ ὅταν ἀμαυρὸν ᾖ τὸ περὶ τὺς λύχνυς φέγγος καὶ μ εἰς ὕψος ἀνάπτηται, ἀλλὰ περιαςράπτηται ὅμοιον γινόμενον τοῖς ἐ τῶν θερμοτέρων ἀτμῶν τιθεμένοις λύχνοις, τὸ αὐτὸ σημεῖον. καὶ ὁ πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιᾷ ἀφανιζόμενον, καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ σημεῖα γίνετ ἐπὶ τῆς χειμερινῆς καταςάσεως. ἄλλως. ἡ ἀράχνη λεπτή ἐςι καὶ ἰσχν καὶ ἐν μετεώρῳ ἐςί· καὶ ἔτι ἡμῖν ἀνεπαισθήτυ ὄντος τῦ πνεύματ αὕτη καὶ ἐκ βραχείας κινήσεως φέρεται καὶ κινεῖται. ὁ δὲ λόγος, ἐν νηνεμίᾳ δέ, ὅτε ἡ ἀράχνη κινεῖται, μὴ καταφρόνει τῦ σημείυ· εἰ γὰ καὶ αὐτίκα νηνεμία ἐςίν, ἀλλ᾽ ὖν γε προδηλοῖ τὸν ἐσόμενον χειμῶνα.

1034. λύχνων φλόγες ἠρέμα περιφερόμεναι πῦρ τε μόγις ἀναπτό μενον καὶ τὰ ἐλλύχνια φῶτα χειμῶνος σημεῖον· συμπίπτει γὰρ τὰ ὑπο κείμενα ὑπὸ τοῦ ἀέρος.

1035. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μηδὲ τότε πίςευε τῷ χειμῶνι, ὅταν τὸ ἐφάπτηται μετὰ κακοπαθείας καὶ βραδέως, καὶ τὰ ὑπαίθρια λύχν

ον γὰρ ὅτι πολλοῦ ὄντος τοῦ περιέχοντος ὑγροῦ βράδιον τὸ πῦρ ἐφά-ται καὶ τὰ λύχνα. αὔηται οὖν ἀντὶ τοῦ ἐφάπτηται. Πλούταρ-δέ φησι τὰ καυςὰ βραδέως ἐξάπτεσθαι παχυμεροῦς τοὺς πόρους ἐπι-ιττοντος ἀέρος· διόπερ οἱ τὰς δᾷδας ἅπτοντες προστρίβουσιν ἐν τέφρᾳ, ἵνα ἀποκρουσθῇ εἴ τι ἔνικμον ᾖ, καὶ τὸ πῦρ τῆς ὕλης μᾶλ-ἅψηται.

1036. τί σοι καταλέγω ὅσα σημεῖα γίνεται ἐπ' ἀνθρώποις χει-ος καὶ εὐδίας; καὶ γὰρ ἐν τῇ πάντων εὐτελεςάτῃ τέφρᾳ περὶ ἐκεῖ-τὸν τόπον ἔνθα ἐςὶ πηγνυμένη, χειμὼν ἔςαι. πολλοῦ γὰρ τοῦ περὶ ἀέρα νοτίσματος τὸ τοιοῦτο σημεῖον. ἡ τέφρα οὖν μὴ διαλυομένη ὥσπερ πεπηγυῖα σημαντικὴ χειμῶνος. καὶ κέγχροι πολλαὶ ἐπὶ τοῦ ου φωτὸς ἐπανιςάμεναι νιφετὸν σημαίνουσιν. ὅταν δὲ τοῦ διαπύρου ἄνθρακος ἡ μὲν ἐπιφάνεια λαμπρὰ τυγχάνῃ, ἡ δὲ μεσότης μελαίνηται, αζαν ἐσομένην δεῖ σημειοῦσθαι.

1039. καὶ ἐπὶ τῷ λύχνῳ χιόνος γίνωσκε σημεῖον, ἐὰν κέγχροις ιότα σημεῖα πανταχοῦ καὶ κύκλῳ ἔχῃ ἐγγὺς τῆς πυριλαμποῦς μύξης. οὖν καὶ περὶ τὰς μύξας κέγχροις ὅμοια σημεῖα γένηται, καὶ ταῦτα ιεῖον ὑγροῦ χειμῶνος.

1041. ἄνθρακι δὲ ζώοντι: ἤγουν ἠνθρακωμένῳ καὶ καίοντι. οὖν ζῶντος ἄνθρακος (ἤγουν καιομένου) καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ φλογὸς με-ὺ ὥσπερ νεφέλη τις γένηται, χαλάζης τὸ τοιοῦτο σημεῖον. λευκὸν δεῖ φαντάζεσθαι τὸν ἄνθρακα διὰ τὴν πεπηγυῖαν τέφραν. καὶ εἰ-ως τὸ τοιοῦτο σημεῖον χειμῶνος· ἡ γὰρ τοῦ ἀέρος ψύξις τοιαύτη ἐςὶν καὶ μέχρι τοῦ πυρὸς διήκειν.

1044. ἄρχεται λοιπὸν ἀπὸ δένδρων τεκμήρια ἡμῖν διδόναι περὶ μώνων καιρῶν, ἐπιτήδεια πρὸς γεωργίαν. δεῖ οὖν λαβεῖν ἀπὸ πρίνου σχίνου σημεῖα· ὁ γὰρ τῆς πρίνου καρπὸς σύμμετρος ὢν τοιοῦτον χει-να δηλοῖ, ὁ δὲ πλείων τοῦ συνήθους πλείονα αὐχμόν. μεταβὰς οὖν τὰ τῆς γεωργίας σημεῖα πειρᾶται διδάσκειν ἡμᾶς, καὶ φησὶν ὅτι ῖνοι καὶ σχῖνοι μετρίαν τὴν καρποφορίαν ὅταν ἔχωσιν, αὐχμηρὸν τὸ ος σημαίνουσιν. αἱ μὲν οὖν πρῖνοι μὴ ὑπὲρ τὸ δέον εὐφοροῦντες μα-ὸν ἐσόμενον τὸν χειμῶνα σημαίνουσιν, ἐὰν δὲ πολυφορῶσι περὶ τὰ ιτα μέρη τοῦ θέρους, βλάβην τοῦ σιτικοῦ καρποῦ γενησομένην ὑπὸ αὐχμοῦ. δὲ τοῦ σχίνου καρποφορία τρισσὴ τυγχάνει· τρὶς γὰρ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνθεῖ ὶ τρὶς τελεσφορεῖ, καὶ ἑκάςη καρποφορία ἴδιον σημεῖον ποιεῖ· ἐὰν ρ ὁ πρῶτος καρπὸς κατὰ πρέπον γένηται, πρώϊμον δεῖ τὸ θέρος ροσδοκᾶν· ἐὰν δὲ ὁ δεύτερος, τὸν μέσον καιρὸν τῆς θερείας κρεῖσ-να σημαίνει, ὁ δὲ τρίτος τὸν ἔσχατον. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· κα-χθέες καρποῖο, τουτέςι βαρυνόμεναι τῷ καρπῷ, οὐκ ἀπείρητοι οι χειμῶνος. ὅσα γὰρ τὴν σχῖνον ἐκ τοῦ ἀέρος ὠφελεῖ, ταῦτα καὶ τὸν τον· ὁμοίως καὶ τὰ βλάπτοντα. δείγματα οὖν τῶν πρώτων σπόρων ὁ

πρῶτος ἐν τῇ σχίνῳ ἐςὶ καὶ τῶν μέσων ὁ μέσος καὶ ὁ τρίτος τῶν τελευταίων. οὕτω Πλούταρχος.

1045. ὁ σπουδαῖος γεωργὸς καὶ ὁ ἀροτριεὺς ἀφορᾷ ἐπὶ τὰ σημεῖα τῆς γεωργίας. τὸ δὲ ἔῤῥῃ (1046) ἀντὶ τοῦ ῥεύσῃ, φθαρῇ. ὁ δὲ σχῖνος ὅταν ἀρχὴν ἔχῃ τοῦ ἀναφύεσθαι, οὔτε ὑπερβολὴν χειμῶνος δύναται βαςάζειν οὔτε αὐχμοῦ συμπεσόντος (ἐν ἔαρι γὰρ φυόμενος τότε δοκεῖ ἀπαλλάττεσθαι), ἀλλ' ἐπειδὰν ἐμπέσῃ, ἀπόλλυται. φησὶν οὖν ὅτι καὶ πρῖνοι οὐ μεςαὶ καρποῦ οὖσαι καὶ μέλαιναι σχῖνοι οὐκ ἀπείρητοί εἰσι χειμῶνος. δυνατὸν οὖν ἐκ τῆς τῶν καρπῶν αὐτῶν ἀναφύσεως συμβάλλειν καὶ χειμῶνος καιρούς. λέγει οὖν, ὁ μὲν τῆς πρίνου καρπὸς σύμμετρος ὢν χειμῶνα δηλοῖ, ὁ δὲ πλείων τοῦ συνήθους αὐχμόν.

1047. ἡ πρῖνος τὸ δένδρον τῶν πάνυ καταξήρων ἐςί. καὶ μαρτυρεῖ καὶ Ἀριςοφάνης λέγων "σὺ δ' ὥσπερ πρῖνος εὐθὺς ἐμπρησθεὶς βοᾷς·" τῶν ξύλων γὰρ τὰ κατάξηρα ἐμπρησθέντα καὶ καυθέντα τῇ ξηρότητι ἀντέχει τῷ πυρί. αὕτη τοίνυν ἡ πρῖνος ξηρά τις οὖσα τὴν φύσιν τοῖς ὑγραίνουσι τέρπεται, καὶ χειμῶνος ὄντος, σφόδρα ὑγροῦ τοῦ περιέχοντος γενομένου, τῇ ὑγρότητι ἡσθεῖσα καρποφορεῖ, καὶ δηλοῖ τὸν ἐσόμενον μέγαν χειμῶνα, ὑφ' οὗ τῆς ὑγρασίας μεταλαβοῦσα ἐκαρποφόρησεν. θαμινῆς δὲ τῆς συνεχῶς φυομένης· τρίτον γὰρ τοῦ χειμῶνος φύεται. ὁ δὲ ἄκυλος ὁ καρπός ἐςι τῆς πρίνου· καὶ Ὅμηρος "παρὰ δ' ἄκυλον βάλανόν τε." κατὰ μέτρον δὲ ἔχουσαι ἀντὶ τοῦ συμμέτρως ἔχουσαι τῶν καρπῶν. φησὶν οὖν καὶ Θεόφραςος ὅτι ἡ πρῖνος καὶ ἡ σχῖνος αὐχμηραὶ τῇ κράσει καὶ ξηρότεραι τῶν ἄλλων πεφύκασι. πολὺν οὖν καρπὸν οὐ φέρει, ἐὰν μὴ εἰς βάθος ὑγρανθῇ. εἰκότως οὖν τῇ τούτων ἀφορίᾳ καταμαντεύονται περὶ τῶν σπερμάτων οἱ γεωργοί, μιᾶς αἰτίας οὔσης δι' ἧς ἀμφοτέρων ἡ πολυκαρπία ἐπέρχεται. εἰ δὲ ὑπερβάλλει τοῦ καρποῦ τὸ πλῆθος, οὐκ ἀγαθὸν σημεῖον· ἄμετρον γὰρ ἐπομβρίαν καὶ πλεονασμὸν ὑγρότητος ἡ περὶ τὸν ἀέρα ἄνεσις καὶ θηλύτης δηλοῖ. οὕτω καὶ Πλούταρχος.

1049. μηδὲ λίαν κορεςικῶς καὶ ἐξόχως βαρυνθεῖεν τῷ καρπῷ παντελῶς, ἤγουν μὴ λίαν ἔχοιεν καρπὸν ἀλλὰ σύμμετρον· τότε γὰρ ἐκ τοῦ αὐχμοῦ αἱ ἄρουραι θάλλουσιν. τὸ οὖν τηλοτέρω (1050) ἀντὶ τοῦ πορῤωτέρω οὖσαι αἱ ἄρουραι τοῦ αὐχμοῦ πληθύνουσι τοῖς ἀςάχυσιν.

1051. τρίτον φησὶ φέρειν τὴν σχῖνον καρπόν, ἕκαςον δὲ τούτων σημεῖον εἶναι σπόρου· καὶ γάρ φησι τοὺς σπόρους τρεῖς εἶναι, πρῶτον, δεύτερον, ὕςατον. ὃν ἂν οὖν καρπὸν εὐφορήσῃ μάλιςα ἡ σχῖνος, κατὰ λόγον καὶ τὸν σπόρον ἐκεῖνον γίνεσθαι ἄριςον. τὸ δὲ λοχαίη σχῖνος (1057) βαθεῖα καὶ ὑψηλή, ἀπὸ τοῦ λοχῆσαι δύνασθαι καὶ ἐνεδρεῦσαι ἐν αὐτῇ κρυπτόμενον· οὕτως Ἀπολλινάριος. τὸ δὲ ἄρηται ἀντὶ τοῦ ἐνέγκῃ. ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καρπῷ καὶ ἡ ἄροσις πολὺ κρείττων ἔςαι. οὐ γὰρ μόνον ἐν τοῖς ζῴοις συμπάθεια γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς

ιν ὖν κεκραμένην τῇ ὑγρότητι καὶ ψυχρότητι παραπλησίως ἔχῃ τὴν ν, καὶ τρέφεται ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ τοῖς αὐτοῖς εὐθαλεῖ καὶ μα- ὶνεται. διὸ πολλὰ μετ᾽ ἀλλήλων συνακμάζει καὶ καρποφορεῖ, τὰ μὲν]ει, τὰ δὲ χειμῶνι, τὰ δὲ καὶ ἔαρι. τῶν μὲν ὖν αἱ κράσεις διάφο- , τῶν δὲ ὅμοιαι καὶ συγγενεῖς σφόδρα. τῶν ὖν μίαν κρᾶσιν ἐχόν- ' εἰσὶ πρῖνος σχῖνος σκίλλα πυρὸς κατὰ Πλύταρχον.

1060. ἀνθέρικον νῦν εἴρηκε τὸ ἄνθος τῆς σκίλλης· κυρίως γὰρ ἄκρον τῶν ἀςαχύων. ἀκολούθως δέ φησι καὶ τὸ τῆς σκίλλης ἄν- : τεκμαίρεσθαι περὶ τῶν ἐσομένων καρπῶν· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἄν- : περὶ τῦ πρώτου σπόρου διδάσκει ἡμᾶς, τὸ δὲ δεύτερον περὶ τοῦ τέρου, καὶ τὸ τρίτον περὶ τοῦ τρίτου.

1064. ὅταν ἐν φθινοπωρινῇ τῦ ἔτυς ὥρᾳ σφῆκες κατὰ πλῆθος ηθροισμένοι ἐν πολλοῖς τόποις βλέπωνται, καὶ πρὸ τῆς ἑσπερίυ τῶν ιιάδων ἀνατολῆς δεῖ προσδοκᾶν χειμῶνα. προείρηται δὲ ὅτι ἡ ἑσπέ- ς Πλειάδων ἀνατολὴ χειμῶνα ἐπιφέρει. τὸ ὖν ἑσπερίων προ- ροιθεν (1065) ἤγουν τῶν ἀπὸ ἑσπέρας ἀνατελλυσῶν· ἑῷαι γὰρ ιτέλλυσι θέρει. τότε ὖν εἰ καὶ πρὸ τῶν ἑσπερίων Πλειάδων οἱ σφῆ- : βλέπονται συνηθροισμένοι, εἴποι τις ἂν ἔσεσθαι χειμῶνα. γίνον- ι δὲ οἱ σφῆκες ἐκ γῆς· εὐφυὴς γὰρ πρὸς τὸ γεννᾶν τὰ τοιαῦτα ἡ , ὅταν ἰκμαδώδης ᾖ.

1068. ἡ ὑγρότης γόνιμον καὶ κινητικὸν τῆς σπερματικῆς δυνά- ως· διαχυθὲν γὰρ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τῇ ἀνέσει ἀραιὸν (εὖρυν) γίνεται καὶ ὑπόθερμον εἰς ὁρμὰς ἀγωγὰς ἐπὶ τὸ τῆς γενέσεως ἔργον. ὸ καὶ οἱ παλαιοὶ τὸν Διόνυσον τῇ Δημήτρᾳ συγκαθιέρωσαν, αἰνιτ- μενοι τὸ γόνιμον τῆς ὑγρότητος. ὥσπερ ὖν τὰ φυτὰ ἐξασθενήσαντα ινθεῖ τῇ εὐκρασίᾳ ἐπελθύσης τῆς ὑγρᾶς καὶ ἐπιῤῥεύσης τροφῆς, ὕτω ὶ τὰ ζῶα ἐν ὑγρῷ τῷ ἀέρι καὶ μαλακῷ μάλιςα πρὸς συνυσίαν κινεῖ- ι. ὕτως Ἀπολλινάριος. ἄλλως. σύες θήλειαι καὶ πρόβατα καὶ αἶγες, αν ὑπομείναντα τὴν τῶν ἀῤῥένων ὄχευσιν ἐπιςρέψαντα ἐπιβαίνῃ τοῖς ῤεσι, μέγαν χειμῶνα καὶ ὖκ ἐλάσσονα τῦ ἀπὸ τῶν σφηκῶν σημαίνυ- ν. ὅταν δὲ μὴ προλαμβάνῃ τὰ προειρημένα τὴν μῖξιν ἀλλὰ βράδιον ειθισμένυ ὀχεύῃ, εὐθυμίαν τοῖς πένησι παρέχονται, ὅτι μὴ ἔχοντες τορεῖν ἐσθημάτων προσδοκῶσιν εὐδιεινότερον ἔσεσθαι τὸν χειμῶνα. ταῦτα τὰ ζῶα ἐπιθυμητικῶς ἔχυσι συνυσίας ἐν χειμῶνι, ἐπειδὴ ἔξω- ν τότε τῦ ὑγρῦ ὄντος τὸ θερμὸν ἔνδοθέν ἐςι καὶ φλέγον αὐτὰ ἐγείρει ὸς συνυσίαν. διὸ καὶ ἑξῆς φησὶν ὅτι ἐὰν βραδέως καὶ μὴ συνεχῶς νυσιάζωσι, δηλῦσιν ὐ ψυχρὸν τὸν χειμῶνα ἀλλ᾽ εὔκρατον· ὅθεν καὶ ν πένητα χαίρειν ποιῦσιν. ἢ ἐν τοῖς αὐχμηροῖς καὶ ἀνόμβροις ἔτεσι : ζῶα πρὸς συνυσίαν ὐ πρόθυμα· διὰ γὰρ τὴν τῶν σωμάτων ὑγρό- τα ὀλίγην ὖσαν βραδύτερον τῦτο δρᾷ. διό φησιν, ὀψὲ δρῶντα τὴν νυσίαν εὐθυμίαν παρέχυσι τοῖς γεωργοῖς· ἡ γὰρ πλείων ἐπιθυμία ἐξ

ὑγρότητος πλεοναζούσης γίνεται. χαίρει οὖν ὁ ἄνολβος ἀνήρ, *ἤγουν ὁ πένης καὶ ἀνείμων, ὅτι οὐ πάνυ αὐτῷ θερμαινομένῳ ὑπὸ ἀμφίων εὔδιον τὸν ἐνιαυτὸν γενήσεσθαι ὑποφαίνουσι. τὸ δὲ* βιβαιόμεναι (1074) *ἀντὶ τοῦ βιαζόμεναι πρὸς συνουσίαν.*

1075. *καὶ ὅταν αἱ τῶν γεράνων ἀγέλαι ἐπὶ τοῖς εἰθισμένοις τόποις μετάβασιν προλαμβάνωσιν, ὁ ἐπιθυμῶν γεωργὸς ἐν τάχει τοὺς καρποὺς ἀμῆσαι γέγηθεν· ὅταν δὲ βραδύτερον διαίρωνται, ὁ βουλόμενος βραδύτερον ἀμῆσαι τὴν θερείαν γεωργὸς γέγηθεν. ἀκόλουθος γὰρ ὁ χειμὼν γίνεται τῷ τῶν γεράνων διάρματι. ὅταν μὲν γὰρ προλαμβάνωσι τὴν μετάβασιν καὶ κατὰ μείζονα συστήματα ποιῶσι τὴν πτῆσιν, πρώϊμον δηλοῦσι τὸ ἔτος· ὅταν δὲ τοῖς αὐτοῖς τόποις ἐμβραδύνωσι καὶ ἀναχωρῆσαι βραδεῖαν τὴν πτῆσιν ποιῶνται καὶ μὴ συνηθροισμέναι φέρωνται, ὀψὲ γενησόμενον τὸν χειμῶνα σημαίνουσι καὶ τὴν παρολκὴν τῶν γεωργιῶν χρησιμωτέραν οὖσαν τοῖς γεωργοῖς.*

1076. *ταῖς καθ' ὥραν ἐρχομέναις γεράνοις ὁ βουλόμενος καθ' ὥραν τῶν ἔργων ἅπτεσθαι γεωργὸς χαίρει· ὁ βουλόμενος δὲ ὀψίτερον σπείρειν ταῖς ὀψιμωτέραις. ἕπεσθαι γὰρ αὐτῶν τῇ πτήσει πέφυκεν ὁ ὄμβρος· καὶ γὰρ αὗται αἰσθανόμεναι τῆς περὶ τὸν ἀέρα ψύξεως ἐκ τῶν συνήθων ἐπὶ τοὺς ἀήθεις μετέρχονται τόπους.*

1078. *ταῖς μὲν θᾶττον καὶ κατὰ πλῆθος φαινομέναις θᾶττον καὶ πλείων ὁ χειμὼν ἐπιφαίνεται· ὅταν δὲ ὀψὲ καὶ μὴ ἀγεληδὸν φαίνωνται ἀλλὰ καὶ κατ' ὀλίγον καὶ ἐκ διαστημάτων, οὐδ'* ἅμα πολλαί (1080), *ἀναβολὴ χειμῶνος ὠφελεῖ τὰς ὑστέρας σποράς.*

1082. *εἰ δὲ οἱ βόες καὶ τὰ μῆλα ἤγουν τὰ πρόβατα ἐν τῇ παρακμῇ τοῦ φθινοπώρου τὴν γῆν τοῖς ποσὶν ὀρύσσουσι, τὰς δὲ κεφαλὰς πρὸς βορέαν ἀνατείνουσι, χειμὼν γενήσεται μέγας κατὰ τὴν τῶν Πλειάδων δύσιν. ἐὰν δὲ μᾶλλον ὀρύττωσι, μείζονα δεῖ τὸν χειμῶνα προσδέχεσθαι καὶ ἀσύμφορον φυτοῖς τε καὶ τῷ σιτικῷ καρπῷ· πολλὴν γὰρ ἐσομένην χιόνα σημαίνει, ὥστε συμβήσεται τὸν ἐν ταῖς χώραις πυρὸν τρυφερὸν ὄντα καὶ μηδέπω ἐπὶ τοσοῦτον ηὐξηκότα ὥστε μὴ μαραίνεσθαι ξηρανθῆναι ὑπὸ τῆς ψυχρότητος· εἰ γὰρ ἐτύγχανεν ἰσχυρός, ὁ γεωργὸς οὐκ ἂν ἐδεδοίκει τὴν ἐκ τῆς χιόνος βλάβην. ἡ δὲ ὑπὸ τῶν ζῴων ὀρυσσομένη γῆ χειμῶνα δηλοῖ, ἐπειδὴ μαντεύονται δεῖσθαι ψύξεως διὰ πλῆθος θερμότητος, ἥτις διὰ τὴν ἔξωθεν πυκνότητα ἐγκλείεται τοῖς ζῴοις. εἰ δὲ πλέον ὀρύττει τὴν γῆν τὰ ζῷα, ὁ χειμὼν βλαβερώτερος καὶ φυτοῖς καὶ ἀρότραις. εὔχου δὲ πλείονα χιόνα γίνεσθαι· σημεῖον γὰρ καρποῦ, ἐπειδὴ ῥιζοῦται τὰ σπέρματα μᾶλλον ἐπεχόμενα τῆς ἐπὶ τὰ ἄνω αὐξήσεως.*

1085. *εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι καὶ φθινοπωριναὶ ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες· αὗται οὖν κατερχόμεναι χειμῶνα φέρουσιν. ἐὰν οὖν εἰς τὸν καιρόν, ὅτε δύνουσιν αἱ Πλειάδες, αἱ αἶγες καὶ τὰ μῆλα κερατίζωσι τὴν γῆν, χειμὼν γενήσεται μέγας.*

1088. ἀλλὰ χιὼν ἔςω πολλή, φησίν, ἐν ταῖς μεγάλαις ἀρούραις ρὶ τὴν μήπω κριθεῖσαν καὶ οἱονεὶ διάκρισιν καὶ ἰσχὺν λαβῦσαν πόαν, ιὲ τὴν βαθεῖαν ἀλλ' ἐπιπόλαιον ὖσαν. ἤγυν ἐὰν ἡ χιὼν πίπτῃ, γεσθω μὴ ἤδη εἰς πολὺ τῆς πόας ηὐξημένης, ἵνα μὴ κλᾶται αὕτη, ἀλλ' ι ἁπαλῆς. ἡ γὰρ χιὼν τηκομένη κατ' ὀλίγον καὶ ποτίζυσα τὴν γῆν ὀφιμός ἐςι τοῖς ἐσπαρμένοις.

1090. τῇ εὐετηρίᾳ τῦτο ἀκολυθεῖ, τὸ χαίρειν τὸν γεωργόν. ὁ δὲ ς, ὅπως τις εὐθέως προσδεχόμενος χαίρῃ, μὴ ὖν ὀρωρύχοιεν λίαν οἱ ιες· οὐ γὰρ κατὰ κόσμον ἀλλὰ χαλεπὸν καὶ τεταραγμένον τὸν ἀέρα ηνῦσι. καὶ χιὼν ἂν εἴη πολὺς ἐν ταῖς ἀρύραις ἐπὶ τῇ μήπω κεκριὶνῃ καὶ ἰσχυρᾷ πόᾳ τῶν ἀςαχύων, πρὸς τὸ χιόνα δύνασθαι φέρειν καὶ ιῦτο ψῦχος ἀναδέξασθαι.

1091. τότε ὖν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἴςωσαν οἱ ἀςέρες τὸ κατὰ ύσιν σώζοντες κατάςημα καθαρὸν καὶ ἀνεπιθόλωτον, μηδὲ οἱ καλόενοι κομῆται θεωρηθείησαν, ἢ εἷς ἢ δύο ἢ καὶ τρεῖς· φανέντες γὰρ οι αὐχμηρὸν τὸ ἔαρ σημαίνυσιν ὑπερβάλλοντος τῦ θερμῦ τὸ ψυχρόν. τοὺς κομήτας οἱ Πυθαγορικοὶ τοῖς πλανωμένοις συγκατηρίθμουν, ιτὰ μακρὰς ἀνακυκλήσεις χρόνων ἄλλοτε ἄλλῃ προφαινομένους, ἕνα ιῦτον ὑποτιθέμενοι κατὰ τὰ βόρεια, ἐκτὸς τοῦ ζῳδιακοῦ καὶ τῶν φαιιμένων. οἷς αὐτὸ τῦτο ἀντιπίπτει· τοῖς γὰρ πλανήταις ὡρισμένος τόος ἐςὶν ὁ ζῳδιακὸς κύκλος, ὖτος δὲ οὐκ ἂν εἴη τῶν πλανήτων ἐκτὸς ἰτυ τῦ τόπυ φαινόμενος. καὶ ἅμα εἴπερ εἷς τῶν πλανήτων ἦν, πάνυς ἂν καὶ τὰς τύτυ περιόδυς οἱ περὶ τὰ μαθήματα δεινοὶ παρετήρηαν ὡς καὶ τῶν πλανήτων. ἀλλ' ὐδὲ εἷς ἐςίν, ἀλλὰ πλείονες καὶ ὐχ ἑνὶ όπῳ ὁρώμενοι. τὺς μὲν ὖν ἄνω τῶν ἀςέρων ἔχοντας τὴν κόμην κομήας ἐκάλεσαν, τὺς δὲ κάτω πωγωνίας, ξιφηφόρυς δὲ τὺς κάτωθεν. Δηόκριτος δὲ καὶ Ἀναξαγόρας κατὰ σύλληψιν δύο πλανωμένων, ἡνίκα λησίον ἀλλήλων γένωνται, καθάπερ ἐσόπτρων ἀντιλαμπόντων ἀλλήλοις ὺς κομήτας συνίςασθαι λέγυσι. καὶ ὖτοι δὲ πλανώμενοι τῦτο λέγουιν· ὔτε γὰρ ἐν τῷ ζῳδιακῷ μόνῳ φαίνονται ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βορείοις αὶ τοῖς νοτίοις, τρεῖς τε ἐν τῷ αὐτῷ πολλάκις ὁρῶνται κομῆται· πέντε ὲ ὄντων πλανήτων τρεῖς ὁρᾶσθαι κομήτας ἀδύνατον. καὶ τῶν ἀπλαῶν δέ τινες ὁρῶνται κόμας ἔχοντες· ἐπὶ γῦν τῷ ἰσχίῳ τῦ Κυνὸς Ἀριοτέλης φησὶ τετηρηκέναι κομήτην, καὶ τῦτο προσισορῶν, ὅτι χωρὶς δύεως οἱ κομῆται κατὰ μικρὸν ἀπομαρανθέντες ἀφανίζονται. πολλάκις ε ἐγγὺς ἀλλήλων ἐγένοντο κομῆται καὶ πλανῆται, ὡς ἔςι σκοπεῖν. ὁ δὲ Ποσειδώνιος ἀρχὴν γενέσεως ἴσχειν φησὶ τὺς κομήτας, ὅταν τι τῦ ἀέρος ιαχυμερέςερον ἐκθλιβὲν εἰς τὸν ἀέρα τῇ τῦ ἀέρος δίνῃ ἐνδεθῇ, εἶτα ρὸς πλείονα δῖνον ἐπιῤῥεύσης τῆς συςροφῆς φέρωνται· διὸ συμβαίνει ὐτὺς καὶ μείζονας αὐτῶν ὁρᾶσθαι καὶ ἥττονας, ὡς ἂν ποτὲ μὲν ἐπιιδύσης τῆς συςροφῆς αὔξεσθαι, ποτὲ δὲ λειπύσης συςέλλεσθαι. ταύτῃ

γῆν καὶ εἰς τὸν ἀρκτικὸν ὃ συνίςανται μάλιςα τόπον, ἀλλ' ἔνθα πεπιλημένος καὶ παχυμερής ἐςιν ὁ ἀήρ. κατὰ δὲ τὰς φαύσεις αὐτῶν καὶ πάλιν διαλύσεις τροπὰς συμβαίνει γίνεσθαι τῦ ἀέρος, αὐχμὸς τε καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων ῥαγδαίυς ὄμβρυς κατὰ διάλυσιν γίνεσθαι αὐτῶν, ὅτι δὴ ἐν ἀέρι τῆς συςάσεως αὐτῶν γινομένης. ὅπερ καὶ ὁ Ἄρατος λέγει, αὐχμῶν αὐτὺς σύμβολα παραδιδὺς ὑπάρχοντας. Ἱπποκράτης μέντοι ὁ Πυθαγορικὸς ἕνα λέγει τὸν κομήτην· καὶ οἱ μὲν λοιποὶ ἰδίας αὐτῶν τὰς κόμας ἀποφαίνονται, ὁ δὲ κατὰ ἀνάκλασιν τὴν ὡς ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ τῶν ὄψεων, διὰ τὴν τῶν ὑγρῶν ἀναθυμίασιν, εἰς αὐτὸν ὁλκῆς φαίνεσθαι. Σπόρος δέ φησιν ὅτι ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις ξηρᾶς τῆς γῆς καὶ αὐχμηρᾶς τυγχανύσης ἀναδιδομένη ποιεῖται κομήτας ἀςέρας καλυμένυς· ὑπὸ γὰρ τῆς ἰδίας θερμότητος ἐξαπτομένη ῥᾳδίως ἐκ τῶν ὑποκειμένων οἷον ἀςέρας ἢ ἀκτῖνας ἀναπέμπει πρὸς τὸ ἄνω. τὸ γὰρ πῦρ ἄνω πέφυκε φέρεσθαι, τὰς δὲ ἀκτῖνας τῦ παντὸς ἀςέρος κόμας εἶναι νομίζυσι.

1094. ὅταν πολλαὶ ὀρνίθων ἀγέλαι ἀπὸ τῶν νήσων ἔρχωνται ἐπὶ τὴν χέρσον, οἱ γεωργοὶ περὶ τῦ θέρυς ἀγωνιῶσιν, αὐχμηρὸν τεκμαιρόμενοι γενήσεσθαι. οἱ δὲ βυκόλοι γεγήθασι μάλιςα, ὅταν μὴ κατὰ πλῆθος συνηθροισμέναι γένωνται ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλὰ τεταγμένως ἱπτάμεναι ὦσι· πολυγάλακτον γὰρ προσδοκῶσι τὸν ἐνιαυτόν. εἶτα ἐπιφέρει οἶκτόν τινα τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενείας, καὶ φησὶν ὅτι τύτῳ τῷ τρόπῳ ζῶμεν οἱ ἄνθρωποι, καὶ κακοπαθῦντες καὶ μηδὲν βέβαιον ἔχοντες ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ μόνα τὰ περὶ τὸν κόσμον σημεῖα ἃ μὲν κατειληφότες ἐκ διηνεκῦς ἐμπειρίας, ἃ δὲ καὶ προσδοκῶντες διὰ τῆς μελλύσης παρατηρήσεως γνώσεσθαι. περὶ δὲ τῶν ὀρνίθων Ἀριςοτέλης φησίν, ὅταν μὲν ψυχρὸς καὶ ὑγρὸς ᾖ ὁ ἀήρ, τὸ τηνικαῦτα καὶ αἱ νῆσοι βρεχόμεναι ἀναφύυσι καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ὄρνεα ἀνατρέφυσιν· ὅταν δὲ αὐχμώδης ᾖ καὶ ξηρός, τότε παντελῶς τῶν νήσων μὴ ἀναφυυσῶν ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ἐν ταῖς νήσοις ὄρνεα φεύγυσιν, εἰς ἣν δύνανται κἂν ἐξ ὀλίγυ τρέφεσθαι. καὶ οἱ κολοιοὶ δὲ ἐκ τῶν νήσων πετόμενοι τοῖς γεωργοῖς σημεῖον αὐχμοῦ καὶ ἀφορίας εἰσίν· ἐὰν δὲ ἔμμετροι χωρῶσιν, εὐκαρπίαν δηλῦσι. τὸ δὲ αὐχμῷ ἀνιηθεὶς (1098) ἤγυν βλαβεὶς ὑπὸ τῦ αὐχμῦ. ξηρότεραι γὰρ αἱ νῆσοι τῶν ἠπείρων τυγχάνυσαι, ὥς φησι Πλούταρχος, θᾶττον καὶ ῥᾷον τῦ αὐχμηρῦ καταςήματος ἀντιλαμβάνονται· διὸ καὶ τὰ ὄρνεα φεύγει καὶ ταῖς ἠπείροις προσπελάζει. καὶ ἄχθεται μὲν ὁ γεωργὸς τῇ τῶν ὀρνίθων ἐπιδημίᾳ, τὸν αὐχμὸν ὑποπτεύων, χαίρει δὲ ταῖς αὐταῖς ὄρνισιν ὁ αἰπόλος, ὅταν ἐν κόσμῳ καὶ τεταγμένως φέρωνται, ὡς πλείονος γάλακτος γενησομένου διὰ τὸ ἔνθερμον εἶναι τὸν ἀέρα.

1101. μογεροί: ἤγυν καματηροὶ καὶ πλανώμενοι ἐν πολλοῖς πράγμασιν, ἄλλος ἐξ ἄλλων ἔργων καὶ ἐλπίδων ζῶντες, ὁ μὲν γεωργὸς ἀπὸ σπερμάτων, ὁ δὲ αἰπόλος ἀπὸ τῶν αἰπολίων, οἱ δὲ ναῦται ἀπὸ θαλάσσης. καὶ τὰ πὰρ ποσὶ σημεῖα (1102), τουτέςι τὰ πλησίον,

ώσκειν πάντες ἕτοιμοι ἐξ ὧν μεταχειρίζονται, καὶ τὰ ἐκ τῆς σημώσεως ἤγουν ἅπαντα ἀποβάντα δυνατοὶ εἰς πρόγνωσιν ἀγαγεῖν ὕσεν. εἶτα ἐπάξεισι τὰ ἑκάστου.

1104. οἱ ποιμένες, φησὶν, ὅταν θεάσωνται τοὺς ἄρνας μετά τινος λέξεως ἐπὶ τὴν νομὴν ἐρχομένους, χειμῶνα τεκμαίρονται.

1106. ὡσαύτως δέ, ὅταν κριοὺς ἢ ἀμνοὺς ἐν ταῖς τριόδοις ἴδωσι ς κέρασι διερειδομένους, τινὰς δὲ τοῖς ποσὶν ἀλλομένους, τοὺς μὲν ἀρ; τοῖς τέτρασι τοὺς δὲ τελείους τοῖς ἐμπροσθίοις, καὶ ὁμοίως γινομές ὀρχουμένοις, χειμῶνος ἡγοῦνται σημεῖον. τὸ μὲν οὖν τοῖς κέρασιν ιδεσθαι πάσχουσι τῆς περὶ τὸν ἀέρα αἰσθανόμενοι ψύξεως· ψυχραιμενα γὰρ αὐτῶν τὰ κέρατα κνησμώδη γίνεται. τὸ δὲ ἀναπλήττειν ῖς ποσίν, ὁπόταν κατὰ τὴν ἀγέλην ὦσι, τοὺς μὲν τοῖς τέτρασιν ἀλλονους ποσὶ τοὺς κουφοτέρους, τοὺς δὲ τελείους τοῖς δυσὶν ἅτε βαρυτέρους, χειὸνός ἐστι σημεῖον· ταράττονται γὰρ τοῦ μέλλοντος καταῤῥήξειν ὄμβρου σθανόμενοι. ἡ μὲν οὖν μάχη ὑγρότητα τοῦ ἐγκεφάλου δηλοῖ, ἡ δὲ ἐπὶ ν νομὴν ἄφιξις ὅτι πλεῖον τὸ θερμὸν διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν ἀθροίται εἰς βάθη χωροῦν.

1110. καὶ ὅταν ἐκ τῆς ἀγέλης ἄκοντες ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἐπείγωνι, εἰωθότες δείλης ὑπὸ τοῦ ποιμένος ἐλαύνεσθαι, αὐτοὶ δὲ πλησίον ντες τῶν ποιμένων ἀπλησότερον πανταχόθεν τὴν νομὴν προσφέρωνι, καίπερ ὑπὸ τῶν ποιμένων τυπτόμενοι τοῖς λίθοις, πάντα τὰ τοιαῦτα ημεῖα χειμῶνος.

1111. *δείελον εἰσελάοντες:* ἤγουν κατὰ τὴν δείλην ἐλαύνονς αὐτούς. ἀκούσια δὲ εἰσέρχονται, ἐπειδὴ αἰσθανόμενα τῆς τοῦ ἀέρος ραχῆς ἐμφορεῖσθαι βούλονται τροφῆς. ὅταν οὖν οἱ νομεῖς ἴδωσι τοὺς ρνας ἐπὶ τὰς νομὰς προθυμότερον ὁρμῶντας, χειμῶνα σημειοῦνται τῷ ὲλεσθαι δεδοικότα τὰ θρέμματα, μήποτε συγκλεισθέντα κωλυθῇ, ἀποχύειν τροφῆς.

1113. καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν σημειοῦνται οἱ γεωργοὶ γενησόμενον χειῶνα, ὅταν τὰς χηλὰς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τῇ γλώσσῃ περιλείχωσιν κατὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν ἀνακλίνωνται. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ιμῶνος ψυχρὰ ἡ γῆ γίνεται, ὁ βοῦς ψυχομένην τὴν χηλὴν τὴν ἐμπροσίαν τῇ περιλιχμήσει πειρᾶται θερμαίνειν· τοῦ γὰρ ὀπισθίου ποδὸς οἱ ύναται τῇ γλώσσῃ ἐφικέσθαι. φησὶν οὖν τοῦτο ἀρχὴν χειμῶνος.

1116. *ἐπὶ δεξιτεράς:* τὸ γὰρ φυσικὸν σχῆμά ἐστιν αὐτῶν τὰ ώνυμα. προθερμαίνουσι δὲ αὐτῶν οἱ βόες τὸ ἧπαρ, ἐν τοῖς δεξιοῖς όποις καὶ μέρεσι κείμενον, οὕτω κατακείμενοι. τὸ δὲ *ἀμβολίην ρότοιο* (1117) εἶπεν, ἐπειδὴ οὐκ εὐθὺς ἀροτριῶμεν, εἰ μὴ καὶ βροὴν ὀλίγην ἴδωμεν. ὁ δὲ βοῦς ἐν ἀρχῇ τοῦ χειμῶνος τοῦτο ποιεῖ τὴν μέλλουσαν ψύξιν προφυλαττόμενος. ἀναβολὴν οὖν ἀρότρου ἀπὸ τούτου ὁ ἔμπειρος ἀροτρεὺς ἐτεκμήρατο.

1118. ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν μετὰ πλείονος μυκηθμοῦ οἱ βόες ἐπάγωνται ἐπὶ τὸν σταθμόν, αἱ δὲ δαμάλεις ἐνάλλωνται τοῖς ποσί, καθάπερ ἐπὶ τῶν κριῶν, χειμῶνα σημαίνει. τὸ οὖν περίπλειοι ἀντὶ τοῦ πεπληρωμέναι· σκυθραὶ δὲ σκυθρωπαί. τὴν οὖν δείλην σκυθρωπαὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βουβοσίου (ἤγουν τοῦ τὴν βόσιν καὶ τροφὴν παρέχοντος τόπου) ἐπὶ τὸν σταθμὸν παραγενόμεναι, ὡς πολυχείμεροι βουλόμεναι ἐμπλήσασθαι, καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρῶς ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἐρχόμεναι, χειμῶνα προσδέχονται καὶ συγκλεισμόν· διὸ βούλονται ἐμπλησθῆναι.

1122. καὶ αἱ αἶγες δέ, ὅταν μετά τινος ἐπείξεως δρέπωνται τὰς πρίνους καὶ τοὺς κλάδους ἀποσπῶσι, χειμῶνα σημαίνουσι, προσλαμβάνουσαι τὸν ἀπὸ τῆς νομῆς κόρον.

1123. καὶ οἱ σύες δὲ πρὸς τὸν φορυτὸν (ὅ ἐστι βόρβορον) ὅταν ἀπλήστως ἔχωσι, τὰ ὅμοια σημαίνουσι· τὸν γὰρ ἐσόμενον δεδοικότες χειμῶνα καὶ συγκλεισμὸν τοῖς βοσκήμασιν ἐγχρονίζειν βούλονται.

1124. καὶ λύκοι ὁπόταν κατὰ μόνας γενόμενοι ἐπιμηκέστερον ὠρύωνται, καὶ ὅταν σύνεγγυς παραγίνεσθαι τοῖς τῶν γεωργῶν ἔργοις τολμῶσι μὴ καταπλησσόμενοι τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὸ χρείαν εἶναι αὐτοῖς σκέπης, χειμῶνα σημαίνουσι μέχρι τρίτης ἡμέρας. καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων δὲ πάντων τὸ αὐτὸ δεῖ παρατηρεῖν, ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας μέχρι τῆς δευτέρας ἢ καὶ τρίτης. λέχος δὲ (1127) οἱ μὲν τὴν κοίτην, οἱ δὲ τὴν ἐνέδραν ἐξέλαβον, ἵνα τι ἁρπάσῃ. τότε οὖν χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν τρίτῃ ἡμέρᾳ· τοῦτο γὰρ ποιεῖ ὑπὲρ τοῦ προλαβεῖν τὴν τοῦ ἀέρος ταραχὴν καὶ (πρὶν ἢ συγκλεισθῆναι τὰ θρέμματα) ἁρπάσαι τι καὶ παρασχεῖν ἑαυτῷ τροφήν. τὸ οὖν τρὶς περιτελλομένης ἠοῦς (1128) ἀντὶ τοῦ τρίτον τῆς ἡμέρας παρελθούσης, ἤγουν μετὰ τρίτην ἡμέραν.

1129. ὁμοίως, φησί, καὶ περὶ τῶν προειρημένων σημείων ἔχε, ὡς ἢ παραχρῆμα τοῦ ἀέρος σημαινομένου ἢ παρὰ δύο ἡμέρας ἢ τρεῖς.

1132. καὶ οἱ μύες φθεγγόμενοι καὶ σκιρτῶντες ὅμοιοί τε γινόμενοι ὀρχουμένοις χειμῶνα σημαίνουσι. καὶ γὰρ καὶ οὗτοι τῆς τοῦ ἀέρος πιλήσεως αἰσθανόμενοι τοῦτο ποιοῦσιν. ἢ ὅτι ἀσθενὲς καὶ λεπτὸν τὸ δέρμα ἔχοντες, ἐπειδὰν ψυχρὰν γενομένην τὴν γῆν πατήσωσι, μὴ φέροντες τὸ κρύος ἄλλονται.

1135. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄσκεπτοι (1134). καὶ οἱ κύνες οὖν τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ τὴν γῆν ὀρύττοντες καὶ οἱονεὶ βαθεῖαν ἑαυτοῖς κοίτην εὐτρεπίζοντες χειμῶνα σημαίνουσιν· ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ ἀέρος ὑγρασίας ὥσπερ κατάδυσίν τινα ζητοῦντες τὰ αὐτὰ σημαίνουσιν. ἢ ὅτι φιλόψυχρος ὢν ὁ κύων, καὶ χαίρων ἐπὶ τῷ ἐσομένῳ χειμῶνι, σκάπτει τὴν γῆν παίζων. τινὲς δὲ τὸ ὠρύξατο ὠρέξατο γράφουσιν, ἵν' ᾖ ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινεν· ἀρχομένου γὰρ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ψύχους πυκνοῦσθαι, ὄντος κατὰ φύσιν ψυχροῦ, βουλόμενος τὸ σῶμα διαλύειν ἐκτείνει αὐτό, ὡς ἡμεῖς μετὰ τὸν ὕπνον.

1142. τῶν καταριθμηθέντων σημείων μηδὲν καταμεμψάμενος παροδεύσῃς, ἀλλὰ κἂν δύο σοι ἐν τῷ αὐτῷ γένωνται σημεῖα, βεβαιοτέρα σοι ἔςω ἡ πρόγνωσις, μᾶλλον δὲ τῶν δύο, εἰ εἰς ταὐτὸν συνέλθωσι τρία. τὴν γὰρ σημείωσιν εἰ βελοίμεθα βεβαίαν καὶ ἀκριβῆ ἔσεσθαι, ὀκ ὀφείλομεν ἐν ἑνὶ σημείῳ πιςεύειν, ἀλλὰ καὶ δευτέρῳ. ἐὰν μέντοι γε καὶ τρίτον προστεθῇ, βεβαιοτέρα γενήσεται ἡ κατάληψις.

1145. χρήσιμον δὲ καὶ τῦτο, τὸ τὰ σημεῖα τῦ παρελθόντος χρόνου συμβάλλειν τοῖς τῦ ἐνεςῶτος, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ἀςέρων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως ςοχάζεσθαι περὶ τοῦ μέλλοντος, εἰ τοῖς προλαβῦσιν ὅμοια γίνεται τὰ σημεῖα.

1146. εἴ που καὶ ἐπ' ἀςέρι: ἤγυν εἰ τῦ αὐτῦ ἀςέρος ἀνατέλλοντος καὶ δύνοντος τὰ αὐτὰ σημεῖά ἐςιν. ἢ εἰ πρὸς τὸ σημεῖον τοῦ ἀςέρος τοιαύτη καὶ ἡ ἡμέρα φανήσεται, οἷον ἂν ὁ ἀςὴρ χειμῶνα δηλώσῃ, εἰ καὶ ἡ ἡμέρα εὑρεθείη σκοτεινὴ καὶ χειμερινή. ἢ ἐὰν πυ καὶ ἐπ' ἀςέρι ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι τοιαύτη γένηται ἡ ἡμέρα, οἵαν λέγει καὶ τὸ σημεῖον. ἢ ἐὰν πρὸς τὸ σημεῖον (ἤγουν πρὸς ἃ λέγει τὸ σημεῖον) τοιαῦτα σύμβολα καὶ ἐπὶ ἀςέρι ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι εἶεν. ἢ ἐὰν ἐπὶ τοιύτῳ ἀςέρι προσφόρῳ ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι, ὁποῖον λέγει τὸ σημεῖον, ἡ ἡμέρα ἔλθῃ. ἢ ἐὰν πρὸς τὰ σημεῖα καὶ ἀςὴρ ἀνατέλλων ἢ δύνων σύμβολον ἡμῖν δείξῃ τοιαύτης γενησομένης ἡμέρας.

1148. χρὴ δέ, φησί, πρὸ πάντων τὰς τετράδας τῦ μηνὸς παρατηρεῖν ἀρχομένης τε καὶ ληγύσης τῆς σελήνης· αὗται γὰρ αἱ ή ἡμέραι, δ' ἀρχομένυ μηνὸς καὶ ζ' καὶ εἰκάδι λήγοντος, ἀκριβεςάτην ἔχυσι τὴν παρατήρησιν διὰ τὸ τὴν σελήνην ἐνδεῖν ἐν αὐταῖς ὡς πρὸς τὴν πληροσέληνον. ἢ προσήκει τὰς τετράδας τῶν μηνῶν φθινόντων τε καὶ ἱςαμένων προορᾶν· ἐν γὰρ ταύταις καὶ σύνοδοι ἐπέρχονται σελήνης, ὅτε καὶ μάλιςα ὁ ἀὴρ μεταβολὰς ποιεῖ τῇ νυκτὶ διὰ τὸ μὴ καταλάμπειν τὴν σελήνην μηδὲ θερμαίνειν τὸν ἀέρα παχὺν ὄντα. ὁ δὲ νῦς, φυλάσσου τὰς τετράδας τὰς δύο, ἐπεὶ πέρατα τῶν δύο μηνῶν εἰσὶν ὁμῦ συνερχομένων, ὡς οἷον μεθόριον ὑπαρχύσας, ὅτε καὶ ὁ αἰθὴρ σφαλερός ἐςι καὶ ὀμβροφόρος. σφαλερὰ γὰρ τὰ περὶ τὸν ἀέρα ἐν ταῖς ή ταύταις ἡμέραις διὰ τὸ ἀπεῖναι τὴν σελήνην καὶ κατεψῦχθαι ἅπαντα τὸν ἀέρα· ἐνδεεῖς γὰρ τῦ σεληνιακῦ φωτὸς αἱ ή νύκτες εἰσὶ καὶ ἐπισφαλεῖς διὰ τὸ ἄνευ φωτὸς εἶναι καὶ κατεψῦχθαι.

1153. τύτων ἀθρόως, ὡς εἴπομεν, συνελθόντων, τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν περιγείων ζῴων καὶ φυτῶν, ὐκ ἂν σχεδίως τεκμήραιο ἐπὶ ταῖς γινομέναις τῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος μεταβολαῖς, ἀλλ' ἀκριβώσεις τὰ περὶ αὐτόν. ἢ τύτων πάντων εἰ ποιήσαιο κατάληψιν καὶ παρατήρησιν ἀκριβῆ, τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν προειρημένων, ὐδέποτε πλανηθήσῃ περὶ τὸν ἀέρα ἤγουν περὶ τὴν πρόθεσιν τῦ καταςήματος. τὸ ὖν ὐδέποτε σχεδίως (1154) ἀντὶ τῦ ὐκ ἂν

σχεδιάσας εἰκῇ τι σημειώσαιο, ὅταν ταῦτα μὲν σκοπῇς, μέτρον δὲ τῆς τηρήσεως τῦ ἐνιαυτῦ συνέχῃς. τὸ σχεδίως ἦν ἀντὶ τῦ προσφάτως, ἀσκόπως, παρέργως, προπετῶς καὶ ὡς ἔτυχεν.

Ταῦτά σοι, ὦ Ἰουλιανέ, συναγαγόντες ταχεῖαν πεποιήμεθα τὴν ὑπαγγελίαν. ἄλλοις δὲ μελέτω γραφὰς ἀλλοίας ποιεῖν, καὶ εἰ μὲν Περσέως ὁ Ἄρατος μνησθείη, πάντα τὰ περὶ Περσέως διερευνᾶν, εἰ δὲ περὶ Βοώτε, τὰ περὶ ἐκεῖνον, εἰ δὲ περὶ Ἀργῦς, τὰ περὶ τὺς Ἀργοναύτας. τοῖς γὰρ βυλομένοις τὰ περιμηκέςερα βιβλία καταλιπεῖν καὶ πλείονα καὶ τῦ ἀναγκαίυ ἐκτὸς τοσαίδε ὁδοί· ἡμεῖς δὲ ἐγκαίρυς τὰς ἐξηγήσεις ποιησάμενοι κατελίπομεν τὸ περιττὸν τῆς συντακτικῆς ἐκδόσεως. εἴρηται δὲ πάντα τὰ ἀναγκαῖα καὶ συντελῦντα πρὸς τὸ σαφὲς ἀπεριέργως καὶ ὡς ἂν ἀνδρὶ διὰ τῶν μαθημάτων φιλοσοφῦντι ἐξηγήσασθαι πρέπον ἦν τὰ ποιήματα. τὰ δὲ λίαν φανερά, ὡς λέγυσιν, ἐξ ἀγωνίας παραλέλειπται. τί γὰρ ἤπειγεν ἄκαιρον ἐνδείκνυσθαι πολυμάθειαν, καὶ καταλέγειν ὅσων καὶ ἡλίκων ἀςέρων ἕκαςον ἄςρον, καὶ θέσεις διηγεῖσθαι κύκλων πολλῶν μηδὲν εἰς τὸ ποίημα συντελύντων, καὶ τὰ ὅλα ὅσα γράφυσιν ἀμέτρως, ὃ πολυμάθειάν τὴν αὑτῶν εἰς μέσον τιθέντες, πάντες δὲ φιλόσοφοι θέλοντες εἶναι.

---

p. 49, 32. lege *αὐτῦ.* 50, 19. *σήματα* 51, 35. *ἐπιῤῥήματος*
2, 30. *συμπεριφέρονται* 56, 24. *Ὅμηρος* ib. 25. *εὐοφθάλμους*
57, 36. *ἀνατεταμένῃ* 65, 21. *ἐμβαίνει*] immo *ἀναβαίνει.*
72, 4. *ἰχθύων* 97, 17. Meinekius nunc *ἦμεν — αἶα, ἢ φυτὸν ἢ ποίη ἢ ὅτεω ἐγχρίμψατο λύθρον,* ut *λύθρον* de hydrae veneno intelligatur.

---

v. 962 quod apud Buttmannum legitur *φορέει,* ipso invito legitur.

INDEX.

1.

2.